



0611-8



B-1290

Sacri eloquii p̄econis celeberrimi fra
tris Michaelis Mediolan. ordimio
rum regularis obseruācie opus p̄utilis
simū p̄ aduētum et q̄drageſimā de pec
cato in genere et de trib⁹ peccatis pri
cipalib⁹. s. supbia. auaricia. luxuria.

Prologus.

Ententia est
vera et p̄ phī
Iosophos ap =
probata. volū/
fatem nrāz non
posse nec bonuz
aliquod amare
nec malum qui
dem ad modicū
odio habē. nisi
q̄ditōnem bonī
p̄cognoscat. et

acerbitatē mali preuideat. Quapropter bene
philosophat⁹ est p̄nceps phoz. Aristoteles
p̄ipateticoz. du⁹z de aia dicens. Volutas nō
fertur nisi in p̄cognituz. Quod vtiqz affirmat
clare et lucide Aurelius Aug⁹ nr. x. de trini.
ea p̄moscribens. Firmissime nouimus non nisi
nō amari posse. Et quia opposita habent fieri
circa idem. nec vtiqz nisi cognita mala odisse
possimus. Quia igit̄ in alio volumine predica
bili de p̄nia nominato satis habundeqz. p̄ mo
dicitate nostri intellect⁹ collegimus ex dictis
sanctor⁹ et doctoz antiquoz. necnon et mo
dernoz illa q̄māp̄me q̄ incitare debet ad pe
nitētiā pagendam. atz etiam modum et ordinē
bene penitendi et satisfaciēdi diffuse docuimus
q̄gru e restat ut i isto sc̄o volumie d̄ his maxi
me differamus. de quibus penitere necesse est
videlicet de vicis et peccatis mortalib⁹ q̄ oio
relinquere et detestari et odio habere necesse
est. si non t̄m penam eternam cupimus euade
re. vez. etiam celestem patriam adire. Cum er
go ut p̄missum est voluntas non odio habeat
inī malum quod nouit. necesse est manifestare
vicia et peccata. Quia de re intendēs aliqua p̄
paruitate m̄genij mei ex zelo salutis nr̄e et am
maz. omniuz modo p̄dicabili et declamatorio
describere. arbitrat⁹ sum nichil vtilius nichil
fructuosi⁹ posse terere q̄ d̄ vicis aias ad cter
nam dānationem trahentib⁹ inſinuare ipa de
testari et reprehendere. Est em̄ regla genera
lis q̄ iniūm salutis est noticia p̄cti. quo cogni
to p̄ intelligentiam voluntas refugit p̄ displi
centiam veramqz p̄niam. Quare fit vt illi q̄ nō
curant scire peccata nullaten⁹ corrigant. Ait
em Epicur⁹. Corrigi non vult q̄ peccare ne
scit. Quāuis. n. due sint partes ḡniales iusticie

facere bonum et dimittere malū iuxta illud De
clina a malo et fac bonū. attamen h̄m Hierom
mum antiquū et peritissimum non tanto studio
v̄tutes omendamus quāto vicia reprehendi
mus. Cui⁹ ratio in aperto est. Cum. s. uno t̄m
peccato damnenī fine auez multis v̄tutib⁹ co
ronemur. imo cū uno peccato veniali ingrēdi
patriam celestē non possum⁹. iux illud Apoē.
vle. Nichil coinqnatū introibit in illā. Et si
igit̄ due sint vie una que ducit ad gloriam.
alia vero ad penā. sicuti attestat⁹ Lac. quidaz
eloquētie fluui⁹ sexto dinaz institut⁹ aduer
sus ḡetes. ca. ij. dicēs. Due sint vie p̄ quas hu
manam vitam p̄gredi necesse ē. una q̄ in celū
ferat. altera que ad inferos dep̄mat. quas et
poete i carmib⁹ et phī in disputationib⁹ suis
indixerunt. Et quidē phī alterā virtutum esse
voluerunt. alteram vicioz. Is ille. Nichilomī
nus in isto volumine de altera via t̄m. videli
cet viciorum describere conabimur. Ait. n. Iso
crates phīs et orator p̄clarus. Vtēre crimina
etiaz si falsa sint. Nam pleriqz veritatem igno
rant. opinonē autem s̄iecturant. magis formi
da crimē q̄; damnū. Plato vtiqz aliis phīs in
gen⁹ inquit. Triphus īnocētie est nō pec
care vbi liceat posse. De vicis igit̄ et peccatis
aiaz in ignem eternum ducētibus dñō ceden
te tractare cupiētes b̄ ordine p̄sequemur. q̄z
primo p̄ totum sac̄z tempus aduentus dñi de
peccato in ḡne describem⁹. In sacra vero qua
drageſima sequenti de tribus principalib⁹ vi
cis. cum speciez eoz. s. supbia auaricia et lux
uria late diffuseqz aperiem⁹. Per alia autem
quadrageſimā de reliquis quatuor vicis capi
talibus. gula. s. inuidia ira et accidia cū spēbus
suis. lucide et aperte p̄dicabim⁹. Quib⁹ omnū
vicioz fiet apta omnibus noticia ad euadendū
penam eternaz et īsequendum summā et imar
cessibile gloriā ī secula seculorum. Amen

Dñica prima d̄ aduētu. d̄ denominati
one p̄cti mortal⁹ q̄t. s. modis noīat. et
q̄re mortale d̄. Sermo p̄m⁹ b⁹ opis.

Tora est iam nos de somno
surgere. Scribunt̄ hec verba ad
Ro. p̄n. et i ep̄la occurritis dñice
Solent hoies sicuti et om̄ia aialia
ea que sūt h̄m naīaz audi⁹ q̄rere. iocūdi⁹ pos
ſidere. ea vero q̄ sūt oīra naīaz horribilius fu
gere. molestius sustinere. Et ideo cum sup̄ oia
hit eis naturalis vita et mors eternā q̄z om̄e
tator sup̄ sc̄o de aia ait. q̄ om̄e naīaliter deſi
derat sui p̄manentiaz. H̄m̄ est q̄ vita ipa est
eis desiderabilior et iocūdior. mors vero hor
ribilior et molestior. Et cum vez. fit de morte
corporis. aia vero fit nobilior m̄co parabiliter
corpore si naturalem ordinē homo sequat̄. si
eut de necessitate magis appetit vitam aie q̄

corporis. magis abhorrebit mortez aie $\ddot{\sigma}$ corporis quia $\text{h}m$ promeritudo de generatione. natura semper defiderat quod melius est. Et in scdo de celo et mundo et de senectute et iuuentute statuta inquit semper facit quod optimum est. Sed quia nichil potest auferre vitaz et inferre mortem anime nisi peccatum mortale cui⁹ calamitat $\ddot{\sigma}$ et damnum quod ipsi miseri peccatores non cognoscunt ipso continuo permanenter. demum quod promuntur. Et ab hac ignoratia sue inconsideratione egreditur in proprie oris obliuio penitentie. Propterea Aug⁹. supps. l. ait Memo insanabilior est $\ddot{\sigma}$ qui hbi sanus videt. Et ad hile Gen⁹. ad Lut¹ illum ait episcopla. li. Non est extrinsecum malum nostrum. intra nos est. in visceribus ipsis sedet. ideo ad difficultatem ipsh⁹ venimus quod egrotare ignoramus. hec ille $\ddot{\sigma}$ circa cerebro cogitaum nichil utili fore quod tractare de grauitate ipsius peccati cui⁹ tanta est grauitas ut mox nominatum apparat audientibz horriduz ab hominabile detestandum fugiendum. Vn⁹ Aug⁹. in li. meditationum. ca. xxiiij. ait Deu peccatu horrendum nomen. res detestabilis. nullo modo cōparabilis. cecus non videt foueā in quā cadit insanus putat se debere quod facit. quod sponte facit peccatum. vidēs et sciens precipitio se tradit. mors et tormenta quelibet tm̄ sunt. et i se fedata nō sunt. quod ordinata sunt. peccatu*i* se habet feditatem suā et i se trahit eternā infelicitatem. melius em̄ est eligere tormenta quod per se feditatem eternaz nō attrahit $\ddot{\sigma}$ peccatum quod cum feditate sua dolo res iūgit. hec ille De peccato igit*i* generali in isto sacro aduentu ut promisiimus tractatur i isto habitu monetm de eius denominatione describem⁹. et quod mors dicatur ammortabimus. Propter quod verba predicta apostoli Pauli assumptim⁹. $\ddot{\sigma}$ dora ē iaz nos & somno. s. mortis peccati surgere. Ait em̄ quidam phus quod somn⁹ est mortis imago. Dicitur igit*i* peccatu somn⁹ sue mors triplici morte et consequenter mortale.

Primo morte nature.

Secundo morte culpe.

Tercio morte gehenne.

Pars proma hui⁹ habitu monis in quod ponit quod modis noiam pecctum. et quod dicit mortale rōne mortis nate quam inducit.

Drimo igitur i isto sermone aduertedū $\text{h}m$ Alex. de ales i secunda prote sume in tractatu $\ddot{\sigma}$ peccato i generali quod peccatum lepte modis denommant. Primo pecctum dicitur macula inquitum pecctum mortale causat deformitatē partis superioris vel inferioris aie. et ita depositit defectum grate. vel macula dicitur inquitum imago dei deformam. Secdo pecctum dicitur vicium inquitum causat defectu bonoz naturalium et patet in inferius. Tercio pecctum dicitur crimen

inquitum è accusatōe et pena dignum. et dicit cri men $\ddot{\sigma}$ pecctum mortale. Peccatum è cōe ad mortale et veniale. Coiter tm̄ crimē et pecctum queruntur. Vn⁹ hidor⁹ ynum pro altero accipit di. Multi a crimine corrūt in crimen. quod distingue res sua facta minora stemnit. Quarto pecctum dicitur offensa. quod est otra deū omne peccatum. quod eo de9 offendit. Quinto $\ddot{\sigma}$ scelus inquitum pecctum est spāliter i miuria dei cum maxime de9 offendit. Sexto $\ddot{\sigma}$ nephias inquitum pecctum maxie illicitum è prosonae prepetrati fas. n. id ē quod licitum. nephias id ē quod illicitum. ita quod scelus respicit deū quē maxime offendit. nephias respicit prosonaz que maxime delinquit cui maxie illicitum è. Septio $\ddot{\sigma}$ culpa sue reatus inquitum obligat ad penam eternam. Merito isto $\ddot{\sigma}$ oris vnū dubium. quod re istis additur mortale. Et quod breuiter respōdet. mortale dicit quia dignum est morte vel morte inducit. Queritur de quod morte intelligit. Est. n. multiplex vita. nate gratie et glorie cui respondet triplex mors. nature culpe et gehenne. A qua ergo morte dicit mortale. Nā si dicitur mortale a morte nature. $\text{h}m$ nulluz dicit mortale nisi ad quod domine ex debito mors sed illud videtur tm̄ esse originale. ergo originales tm̄ esset mortale. si ergo originali debet mors nature. quod non similiter ipsa actuali mortali de quo loquimur non concum i vtroquoz fit inobedientia. Si vero dicat mortale a morte gehenne. hoc non videt ouemēter. potest em̄ aliquod esse peccatu mortale quod postea pro penitētia deleatur. et sic nō sequatur mors gehenne. ergo adicionaliter diceretur si. s. nō sequat penitentia finalis. Nā nec mors gehenne proprie videatur dici mors. in illa. n. viuit homo sentit et intelligit que oia attestatur vite. ergo ratio. Si vero dicatur mortale a morte culpe. scdo re spectu mortis gehenne. s. respectu mortis gehenne causa est simul cum causato. quia i inferno simul est culpa cum pena. respectu vero alterius causa est prius causato. Cū at dicitur peccatum mortale respectu mortis gehenne intellegit quod pecctum de se est causa. Vn̄ nisi destruac ipsm peccatum talis pena cōsequitur respectu vero mors culpe est causa iuncta. Cū enim peccat aliquis habitu peccato aia separatur a deo. vel prius separata elongatur. nō at separatur pecctum veniali. Et iō $\ddot{\sigma}$ tercium argumētum non valet. Vn̄ exponit ipse Alex. illud Gen⁹. n. In quod cunquoz die comedetis morte morieris. Quocunquoz em̄ die comedetis homo pro delectatione que ē contra deū morte culpe moritur. Mn̄ at quod ritue quare peccato actuali mors nate non debet

Respondetur quod obligatio mortis sequitur ex utraqz culpa. scilicet actuali et originali. actuali in primis parentibus. originali in nobis. et sic utrumque malum habemus. Adeo non in quo fuit tota humana natura profita fuit illa lex. in qua cumque die comedenteris recte. et ratione eius obligata fuit posteritas non tam ad mortem culpe. sed etiam mortem nature et gehenna. Unde Augustinus in libro de ciui dei. capitulo xij. ait. Cum queritur quā mortem deus primis parentibus committit. sit habet eo mādatum transgredereetur acceptus. utrumque anime corporis aut totius hominis. aut illam que appellatur secunda. Respondendum quod omnes. et post se quitur. Non tamen prime mortis partem priores ubi anima priuat deo. nec tam posteriores ubi corpus pruat aia. nec solum ipsam primā totam. ubi aia et a deo et a corpore separata primitur. sed quodcumque mortis est usque ad nouissimam que secunda dicitur. qua est nulla posterior. committatio illa completa est. Et ille habemus ergo mortem nature propter peccatum originale. quapropter non possumus ipsam habere nisi a parte actuali quod quis per accidēs possit accelerari. Ad illud vero quod obincit de morte gehenna quod non datur fauente penitētia. Respondetur quod mortali peccato si permaneat debet pena gehenne. ablatā enim causa non est mirum si non sequatur effodus. quia cessante causa cessat effectus. n. p. h. f. c. o. z. Et quando subinfernū quod mors gehenne non dicitur mors recte propter vite perpetuitatem. Dicas quod non dicitur mors opposita vite nature. sed opposita vite glorie. nec esset mors gehenne perpetua nisi esset vita eterna. perpetua. Unde Augustinus in libro de ciui dei. capitulo xij. ait. In damnatione nouissima quis homo sentire non definat tamen quia nec sensus ipse nec voluptate suavis. nec quiete salubris. sed dolore penalē est. non immerito mors est potius appellata quod vita. hec ille. Sūmatum ergo collige predicta distincte et clare. atque cōclude quod peccatum actualē in nobis dicit mortale. primo a morte nature per accidēs. quia scilicet eo breuiatur vita. Patrum h. job. xxii. Impenitentia fuit ante tempus suū. Et ps. Viri sanguinum et dolos non di. di. si. i. p. u. r. r. Anni impiorum breuiabuntur. Datet exemplū in diluvio Genesim viij. Item in filiis iudei Genesim xxxviii. Itē in primis egyptiorum Ero. rii. Itē in submersione Pharaonum cum exercitu eius in mari Ero. xij. Itē. n. Reg. vlt. Et i. palipo. xxi. ubi legitur quod percutit dominus pestilentia israhel. et misit pestilētiam de manu vestra ad tempus ostiutuz et mortui fuit ex populo a Dan usque Bersabee septuaginta milia viatorū quando dauid fecit numerare populum suū. Et ideo committatus est dominus leuit. xxvi. di. Si non voluerit recipe disciplina ledam ambulauerit ex aduerso mihi. ego quod incedam contra vos et percutiam vos septies propter peccata vestra. inducamque super vos gladiū vitorē federis mei. Et ezechiel. viii. capitulo inquit Ira mea super universum populum eius. gladiis foris. pestis et fa-

mes intrinsecas. qui in agrō ē gladio morietur. et qui in civitate fuit pestilentia et famē consumibuntur. Et in multis alijs scripture locis Confimat ista Augustinus in libro primo quodcumque veteris et noui testamenti. quodxxxiii. dicitur. Non est de mortis inuestigator sed iudex quia mortis auctor peccatum est. Non auctor de morte facere mortē quod nescit peccare. sed dum peccatum tribuit ab ipso dicta est mors cum non ex ipso fit sed ex hoie quod peccauit. Dum enim omniumque iudicat quid mercatur ab ipso ē. siue absolutio ad vitam fuisse reatus ad mortem. Hille. Et sic patrum prima pars principalis huius sermonis.

Pars secunda sermonis. in qua declaratur quod peccatum dicitur mortale a morte culpe.

Secundo in isto sermone sciendus est quod peccatum dicitur mortale morte culpe. quod tal modo declaratur. Nam hunc corporis mortalitatis vita causa est ex umore aie et corporis per vivificationem. ita vita aie ex umore ipsius et deo per gratiam inhabitacionem. Unde R. o. vi. Gloria dei vita eterna in Christo Ihesu domino nostro. Et Augustinus super psalmum lxij. et habet de peccato. dicit. idcirco. ait. Cum enim deo sit vita aie aia vero vita corporis. hunc corporis fine aia vivere non potest. ita non nisi deo perinde anima vivere valet. Et ibi. Tunc dicitur vivens aia veraciter cuz deum diligat. et quod obediendo copulatur. Unde Deutero. xxx. capitulo. Elige vitam ut et tu viuas et semen tuum. et diligas dominum deum tuum. atque obediens vocis eius. ipse est enim vita tua. Et quod semper in Christo. sicut se habet propositum in proposito ita oppositum in opposito. sequitur. Nam hunc mors corporis peruenit ex separatione anime et corporis. ita mors aie percutit ex separatione ipsius et deo. Unde Augustinus in libro de ciui dei. capitulo xij. ait. Mors aie fit cum ea deficerit deus. sic corporis cum idem deserit aia. Et in libro de trinitate. capitulo xij. ait. Aie mors impietas est et mors corporis corruptibilitas per quam fit aie a corpe abscessus. Sic enim aia deo deserente. sic corporis aia deserente morietur. Hille. Et Remigius super epistolam ad Ephesios. ait. Sicut recedet aia moritur corpus. ita recedente deo moritur aia. Et ille. Tunc vero deus recedit et separatur ab aia cum peccato consentit et non aliter. Unde Sapientia. capitulo i. peruersae cogitationes separant a deo. Et i. spiritus sanctus effugiet discipline factum et auferret se a cogitationibus quae sunt sine utilitate et corripient a supuiente iniuritate. Et Sapientia. capitulo xii. Homo autem per malitiam occidit animam suam. Et ibi. Sicque restat ut per peccatum aia a deo separetur qui est vita eius. sicque corruiat hunc et dauer anima recedente. Et sic intelligitur illud Ezechiel. xviii. Aia que peccauerit ipsa morietur. Quod autem peccator videatur vivere per vitales operationes. dum scilicet mouetur. comedit. bibit. dor-

mit. ambulat. ridet. loquitur. sentitque per omnes
sensus. ex his non spiritualis sed corporalis vita
monstratur. cum sit in anima mortuus et corpe solo
viuat. Vnde Augustinus. ubi scilicet ait. Impiorum namque in
corporibus vita. non anima sed corporum vita est
hinc Apocalypsis. iii. capitulo. dicitur. Non habes quod vis
tas et mortuus es. Nonne quippe habet pecca
tor quod viuat apud homines qui solam vitam corporis
intuentur. sed reuera mortuus est apud deum
qui morte animae recognoscit. Propterea rursus
isdem egregius docet. Aug. 9. super Apocalypsim. ait. Non
moritur nisi qui mortale crimen admiserit. Nam il
lud quod scriptum est. Aia que peccauerit ipsa mo
rietur. Vnde quod peius est multi in corporibus
vivis animas mortuas portare noscunt. Et super
Iohannes. xliiij. idem ait. Quo modo morietur ca
to amissa anima quod vita eius est. sic moritur anima amiss
so deo qui vita eius est. Et Iohannes. xliiij. idem
ait. Omnis qui peccat moritur. Nam morte carnis
omnis homo timet. mortes animae pauci. pro morte
carnis que fine dubio quinque ventura est curat
omnes ne veniat. inde est quod laborant. laborant
ne moria homo moriturus. et non laborant ne
peccet homo in eternum viciatur. et cum laborant
ne moriatur homo. fine causa laborant. id enim
agit ut multum viuat ut mors differatur non ut
euadatur. Si autem peccare nolle non laboraret
et viueret in eterno. hec ille. Aurelius doctor
Aug. 9. Et sic patet secunda pars principalis huius
sermonis.

Pars tercia sermonis. in qua declara
tur quod peccatum dicitur mortale etiam
morte gehenne

Generatio in isto sermone considerandus est
quod etiam peccatum dicitur mortale mor
te gehennali. quod probatur per illud
propositum. sicut oves in inferno pohti sunt. mors depa
scet eos. de qua Sapientia rursum admonendo Sapientiam
scilicet ait. Nolite zelare mortem in errore vite vestre
nec acquiratis priditionem in operibus manuum
vestrarum. hanc mortem damnatur Christus Iohannes. xiiij.
In peccato vestro moriemini. hanc enim mortem
peccatorum incurrit cum postquam se spiritualiter oc
cidit in anima. tandem in corpore moritur. quaz
propheta pessimam mortem vocat dominus. Mors pec
catorum pessimam ut si intelligamus primam esse
malam. secundam peioram. ut ipsa que est tercia
pessimam sit. Prima siquidem est mala. quia per
sternit corpus sumendum animam. Cum autem cor
pus sit bonum. sequitur quod ei mors sit mala. quia
bona mala est corruptio. Secunda peior. quia
permittit animam que melior est corpe. si non bona
mala est corruptio. sequitur quod sit peior corruptio
melioris. Tercia vero pessimam. quia unum
quodque occidendo in morte separatur et tan
dem rursum in morte copulatur. Vnde Augustinus
de civitate dei. capitulo. iij. ait. Ergo utriusque rei id est to

tius hominis mors est. cum anima a deo deserta sit
terret corpus. ita nec ex deo viuit ipsa nec corporis
ex ipsa. ubi quis autem est totius hominis morte illa
sequitur quam secundam mortem diuinorum elo
quorum appellat auctoritas. hanc signat sal
uator ubi ait. Timete eum qui habet potesta
tem corpus et animam perdere in gehennam. Et
illa autem mors est grauior et omnium malorum
pessima quod non fit separationem aie et corporis. sed
in eternam penam potius utriusque operum. ibi
econuerso non erunt homines ante mortem et per
mortem. sed semper in morte. ac per hoc nunquam vi
uentes nulli mortui. sed sine fine morientes. Num
quod enim erit homini peius in morte quam ubi erit mors
ipsa sine morte. hec ille. Et hanc mortem signifi
cavit here. xviii. capitulo. dicitur. Dupli contritio conte
re eos. Vnde dicimus etiam illam mortem esse pes
simam. Prima enim mors mala est cum sit pena
culpe seu peccati. Secunda vero mors
cum sit ipsa culpa cui adhibetur ipsa corporal
mortis pena erit peior. Tertia autem culpa est
huius cum pena. semper enim permanens in culpa pe
nam quoque perpetuat. Vnde dicit Cesarius. Quia
non recipit causa remedium ideo carebit fine sup
plicium. Et ita sequitur. Quia cum pena sit mala.
culpa peior. culpa cum pena huius erit pessima.
Item a prima morte omnes resurrecti sumus
in Cor. xv. Omnes quidem resurgent. A secun
da morte pauci resurgent. quibus paucis dici
tur Colossians. iij. Si os resurrectis eis Christo. et in Iohannes.
xiiij. Nos scimus quoniam translati sumus de morte
ad vitam. A tercia vero nullus vincitur resurget.
Nam ut dicitur puer Christi. Mortuo homine impio
nulla erit ultra spes. Vnde Isa. xxvii. Morientes
non vivant. gigantes non resurgant. Quod tamen
non ita dicitur quod oio non resurgent. sed quod non
resurgent ad vitam eternam. Vnde Antiochus. iij.
Machabaeus. vij. sicut cuilibet damnato dicere co
uenit sic dicitur. Tibi enim etiam resurrectio ad vi
tam non erit. Si igitur prima mors est mala a quod
omnes resurgent. secunda peior a quod pauci. ter
tia erit pessima a quod nulli. A qua utique liberet
nos deus per gratiam vitandi peccatum. ne non
penitendi de peccato ut ab ipsa morte gehennae
liberati peruenire possimus ad illud regnum
ubi nulla mors sed incorruptibilis et immuta
bilis vita manet in secula seculorum. Amen

Feria secunda post primis dominicis
de aduentu. de peccati formalis diffini
tione. secundum. scilicet quod formaliter considera
tur. Sermo secundus.

Ora est iam nos de somno
surgere. Scribuntur hec verba
ad Ro. xiiij. et in epistola precedingens
domine. Philosophus enim didicis

Mis fratres carissimi q̄ de vnaquaq; re oportet primo cognoscere quia est. secundo quid est. Et quia tractatur de peccato i genere. q̄ ipm peccatum sit ex precedēti b̄mone satis abundare clareq; patet. cū videlicet euidentissime de mōstratum sit morem ex peccato causari. quā quotidiano experimēto adesse videm⁹ ex quo sequit̄ peccatum esse nulli dubiū fore. cū regula sit phisica et generalis. effectū non esse sine causa. Idcirco in p̄nti b̄mone necesse est opera dare vt diffinitōe peccati. necnon et quid dīta tem inuestigem⁹ ut cognoscamus illud a quo p̄ penitētiam hortat̄ apostolus i verbis presumptis assurget. di. Hora est iam nos de somno. i. de peccato surgere. De diffinitione ergo peccati scribere intendentes. scienduz q̄ varie et diuerse diffinitōes de peccato assignāte sunt a doctoribus antiquis. sed cum philoso phus dicat. vi. topicoz. viij. metaph. q̄ p̄mo elenco. q̄ vnius rei vna debet esse diffinitio ait. Alex. S ales i secūda parte sume. in tractatu de peccato actuali i genere. i Tho. in p̄ma scđe. q. lxxi. arti. vi. et in hiscripto. dis. p̄pp. arti. ii. in corpore questionis a Bonauentura ibide in questionibz litteralibus. diuersimo de pcedentes. tamen idem concludentes. s. q̄ di uerse diffinitōes de peccato dātur b̄m diuer/ fias eiusdem peccati consideratōes. Est. n. b̄m p̄m. viij. metaph. triplex diffinitio. Vna que datur per materiam tm̄. vt cū dicitur Dom⁹ est q̄ constat ex lapidibus et lignis. Alia est que datur p̄ formaz tantū. vt cum dicitur Do mus est quoddā compositū probibens nos a chaomatibz et imbris. Tercia est que dāt per vtrūqz vt cū dicitur Dom⁹ est quoddam cooperimentū constans ex lapidibus et lignis probibens i. Possimus ergo loqui s̄ peccato formaliter et materialiter. Ideo aliquā diffini tur peccatum p̄ priuatōez. aliquādo per po fitōez. quia quedaz sunt vt dictum est diffinitōes formales. quedaz materiales. i vtroqz modo peccatum diffinitur multipliciter. Cōside rādo ergo peccatum formaliter tm̄. i isto sermo ne causa breuitatis. s. scđm q̄ dicit priuatōez que ē forma peccati. dantur tres diffinitōes b̄m q̄ peccatum tripliciter considerat̄. Primo mō sideratur peccatum inq̄tū dicit recessum a bono. i sic datur prima diffinitio q̄ ē Aug⁹. in libro de ciui dei di. Peccatum est absentia bo ni vbi debet esse. Scđo modo sideratur pec catū inq̄tū dicit recessum a rectitudine natu re. et sic dāt secunda diffinitio que est Damasi di. Peccatum est ab eo quod est scđm naturaz. i id quod est preter naturam auerio. Tercio cō sideratur peccatum. put dicit recessum ab om̄is boni complemento. i sic datur tercua diffinitio que est etiaz Aug⁹. in libro de libero arbitrio di. Peccatum est spretis incommutabilibus bo mis. cōmutabilibus bonis adherere. s̄ ille. Se cundū quas diffinitōes tres conclusiones m

isto sermone annotabimus

Pars p̄ma h̄b̄monis. m̄ q̄ ponit vna oclu sio sup̄ p̄ma diffinitōe. s. q̄ p̄ctm ē bonitatis humane nature priuatiū.

Drimo in isto sermone ponitur vna oclu sio q̄. s. peccatum est bonitatis humane naturae priuatiū. que fundat̄ in p̄ma diffinitione. di. Peccatum est absentia boni vbi debet esse. Cui accordat alia diffinitio eiusdem Aug⁹. di. in li. de natura boni. Peccatum ē corruptio modi speciei et ordinis. Ad quorū claram noticiam notanduz b̄m Ricar. in. n. dis. p̄pp. arti. ii. q. in. a Bonauenturā ibidez. q. i. a Alex. in. n. in tractatu de malo. q̄ mod⁹ spe cies et ordo considerat̄ur in eadē re b̄m diuer fias oparatōnes et relationes ad idem. Attēdū tur em in vnaquaq; creatura b̄m q̄ ipa est ve stigium creatoris. quod quidē vestigium cōsistit in oparatione creature ad creatorem. scđm q̄ triplex est genus cause vt dicunt theologi in p̄mo. Ita q̄ modus ē in re inq̄tū habet deū p̄ causa efficiēti. ex b̄m mensurata est. Speci es inq̄tū habet deum p̄ causa exemplari. ex hoc em speciosa est. Ordo inq̄tū habet deū p̄ causa finali. eo em ipo ordinata est. Sed q̄ omne bonum deū respicit sub ista triplici habi tudine. ideo res quātuz habet de bonitate rātum habet de specie modo et ordine. et ecōuer so. In anima aut̄ ad presens considerare possu mus triplex bonū. Bonum absolutum spectās ad naturale p̄fectionem suam. Et bonū natura lis aptitudinis ad virtutē. Et bonū gratuitē virtutis. Et q̄libet istozz habet suum modū speciem et ordinez. Et quia bonū primo modo dictū p̄ peccatum nec corrūpitur nec minuitur. Ideo modus species et ordo illius boni p̄ pec catum nec corrūpitur nec minuitur. Et q̄ bo num scđo modo dictū p̄ peccatum minuit̄. s̄ non totaliter tollitur. ut dicitur. Ideo mod⁹ spe cies et ordo illius boni per peccatum minuitur. sed non totaliter tollunt̄. Et quia bonū tercio modo dictū p̄ peccatum mortale tollitur tota liter q̄tum ad formam virtutis q̄ ē gratia gra tum faciens quia peccatum mortale nihil oporti tur secum de gratia gratum faciēte. Ideo mod⁹ species et ordo illius boni totaliter tollūtur p̄ peccatum mortale. Nō si dicit pl̄s. p. metaph. ait. Nō ostingit plura vni esse straria. sed mo dus species et ordo sūt plures res. ergo nō cō trariant̄ vni peccato. cū ergo peccatum corrumpat in aia bonum. ratōne strarietatis videtur q̄ corruptio cuiuslibet istorum nō sit effectus vnius peccati. Ad hoc respondeat b̄m p̄dictos doctores q̄ i h̄ vni non possit esse strariū nisi vnu p̄mo et directe. plura tñ possunt repugna re vni ex sequenti et indirecte. Dico ergo q̄ peccatum p̄mo et directe opponit ordinū i debitū.

finem. Et quia quantum res ordinatur in fine. tamen respicit deum sub ratione cause efficientis et exemplaris. Idecirco quantum per peccatum corrumpitur deus modo et specie. Unde tria in omni re equalia sunt inter se. et ubi diminuitur vel corruptum. equaliter diminuitur vel corruptum. Cuius ratio est. quia quodlibet malum culpe intentum deordinat. in quantum facit deo dissimile. et instantum dilongat a deo ita quod quemadmodum genita equaliter reddit aiam ordinatam et speciosam et potenter in bonum tantum vel in maius. et quemadmodum in gloria similitudine est adequatio dotti. sic etiam in culpa equaliter sit priuatio hominis. Et ideo sicut dicit virgo in Gloria esse tota merces propter onerionem et equalitatem in donibus gloriofis. sic etiam ut dicit Augustinus in libro. xxxiii. questionum. totum nomine malorum speciei priuatone repertus est. non quia per malum solum species priuet vel principalius sed quia in priuatone speciei intelligitur priuatio aliorum. Sumatim ergo ista recollige. Malum culpe habet confistere contra aiam rationalem in quantum est voluntarie operans. Voluntas autem tunc bona est cum habet modum speciei et ordinem sicut debet. Et tunc bona est quoniam in mouendo sive in operando continuatur diuina voluntati ut principio mouendi et conformatur ei ut regule dirigendi. et vnitur ei ut finis quietanti. In primo est bonum modificationis. in secundo bonum specificationis. in tertio bonum ordinatis. Primum ergo istorum bonorum est modificationis. Nam deus ipse taliter modum imposuit homini. ut si recte reguletur. deus ab ipso super omnia diligatur. nihil homo preter eius voluntatem audeat appetere. nichil ei strarum possit desiderare. sed semper illud in oratione dominica dicere. fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Super quibus verbis Cyprianus et etiam Augustinus in libro de oratione dominica canunt dicentes. Voluntas dei quam Christus fecit et docuit est humilitas in oratione. stabilitas in fide. verecundia in verbis. iustitia in opibus misericordia. in moribus disciplina. iniuriam facere non nosse. et sibi factam posse tolerare. cum fratribus pacem tenere. deus ex toto corde diligere. amare in eo quod pater est. timere quod deus est. christo nihil preponere oio. quia nec vobis ille quicquam iposuit. caritatem eius inseparabiliter adhaerere. cruci eius fortiter ac fidetiter assistere. quoniam deus eius nois ac honore certamini exhibet in opere ostentiam quam in nomine ostendit. in questione fiduciam quam agredimur. in morte patientiam quam coronam. Et illi Ecce Christus pulcher modus et multum desideratus. qui teste apostola. vita in voluntate eius. scilicet dei. Unde id est ipse apostola clamat. Docete me facere voluntatem tuam. qui deus meus es tu. Sed per te hanc modificationem destruit ut hec semper debebat desiderare bonum hominem peccatorum quotidie desideret malum. qui puer. Et lucerna impiorum. scilicet peccatum est. nam et si aliquis bonorum predicatorum faciat peccatores. tamen quia non faciunt nec facere

possunt donec existunt in peccato sumi voluntate dei. deficit in eis bonum illud modificationis. Secundum bonum istorum dicitur specificatis siue decoratis. Quis est enim in hoc mundo decoratio sine scientia. Nunquid est scientia. Nunquid est fortitudo. Non. Sed quid est. Est virtus. est gratia gratum faciens. Nam postmodum. unde ethicoz ait. Sicut bestie non est virtus nec malitia. sic nec homo est aliquid honorabilius virtute. Seneca dicebat. Apuleius postmodum Generosus est. parientes laudas. diues est. non credere fortune. validus est. egritudine fatigabitur iuuenis est. abit in senectute formosus est. expecta paulisper et non erit. Ac si bonus virtutibus et artibus doceatur et apud me eruditus est et quantum licet sapiens. tunc ipsum hominem laudas. hoc non nec a patre hereditarium est. nec a casu pendulum. nec a corpore caducum nec ab etate mutabile. Et ille. Et ideo in Auten. de monachis. scilicet collatione. osti. v. dicit lex imperialis. Vir deo amabilis et famosissimus in operatione sancta. longeum vite sue pagens tempus pollens autem et animi virtutibus et corporis operationibus. quod in eo gratia dei relucet. hec ibi. Ecce ergo decoratio aie qualis est. quod virtus et gratia. Sed istum decorum ista specie et pulchritudinem quod auferre potest solum per se immortale. Tercium. in causa. Demigrata est facies tua super carbones. homo est quod de amans creaturam suam ut bonum inquantum ab ipso factam. sic peccato denigrata videtur. quod per peccatum eius inimica facta est. Unde Augustinus. p. de ciui. dei. ca. iii. ait. Dicunt autem in scripturis inimici dei. quod non natus sed vicinus eius aduersantur impius. nihil enim ei nocentes habent inimici enim sunt resistendi voluntate non ledendi potestate. deus namque immutabilis est et omnis incorruptibilis. Idecirco virtus per quod resistunt deo qui appellatur inimici. non est deus sed ipso malum hec ille. Propter scilicet perditionem tamen pulchritudinem. Tercium quidem bonum dicitur ordinatio. quod nichil aliud est quam homo in deum oculis suas cogitationes locutioes et operatioes tanquam in ultimum finem dirigere debet. sicut apostolus. i. Cor. x. ca. ait. Omnia in gloriam dei facite. Ex quo sequitur quod homo ordinatur in deum tanquam in finem. et ad sequendum gloriam factus est. Unde Augustinus in libro encyclopedico. et habet. i. s. n. a. ait. fecit deus creaturam rationalem que sumum bonum intelligeret intelligendo amaret. amando possideret. possidendo fruere. hec ibi. Sed homo per peccatum priuatorem bonum. nam in peccato existentes omnia quod agunt non ad gloriam dei sed ad suam utilitatem et gloriam faciunt. Et ideo de ipsis Sapientia. non dicitur. Excepit eos malitia eorum. Quapropter perdit etiam eternum bonum. Unde Gregorius. i. moral. ait. Nuid paradise vocundus. quid celo securius. et tamen homo ex paradyso et angelus e celo peccando cecidit. hec ille. O magna stulticia. propter modicam delectationem presente. perdit homo eternam beatitudinem. Propterea berit. Ne ve ve vapor

est modicūqz durat mo^r tale p^ctū q^o vitā amit
tis eternā. Et Aug⁹. ait. Non est maior stulti
cia q^o ppter delictū momētaneum p^dere bonū
eternuz. Ecce ergo qr p peccatū priuat̄ homo
om̄i bono. q^o efficit bestia. iuxta illud p^s. Mo^z
mo cū in honore eff̄z nō intellectus. oparatus ē
iumentis insipientibus rē. Concludūt g^o docto
res q^o p^ctū nihil aliud ē mīsi p^uatio boni. Si
cū em̄ cecitas videt̄ esse nihil. q^o tñ hoīem lu
mīne p^uat. ita peccatū cum nihil esse dicas ho
mmē ambilat. quia ab ip̄is bonis ip̄m vtiqz
retrahit̄ i quibus deus esse disposuit. Et ideo
Aug⁹. i libro de religione dixit. Peccatū non
est appetitio malaz naturaz sed desertio me
liorū. Et in libro enc̄. ca. vii. ait. Nūd ē autē
aliud quod malum dicit̄ mīsi priuat̄ boni. sic
corporibz animalium nihil aliud ē morbis et
vulneribus affici q^o sanitate p^uari. Et in libro
q^ostionū noui q^o veteris testamēti. q. i. idē dīc
nihil ē malum mīsi priuat̄ boni dū m^oconcella
p^usumuntur. aut dcessa inordiata fūt. Et i libro
vij. sup Gen. ca. xxij. idē inquit. Nulla natura
est mala. sed boni amissionem malum accepit.
Et in libro de ciui. dei ca. iii. Malū nulla naēa
est. sed amissione boni q^o amali nomē accepit.
Et in libro de fide ad Petrum pte secūda ca.
xvj. Malum em̄ nihil est mīsi priuat̄ boni.
Vn constat ḡemīnum esse creature rōnalis ma
lum. i. vnum m̄ q^o uolūtarie deficit a sumo bono
creatore suo. altez quo i vita pumietur ignis
eterne supplicio illic passura iuste quod h̄ am
bit iniuste. q^o quia ordinem i se non seruauit di
uine institutionis. ordinem diuine non effug
et vltionis. hec ille Aurelius doctor. Qualis
autem int̄ elligantur predicta declarat aperte
dīs Bonaventura m. n. dis. xxxij. arti. n. q. iii
di. q^o malum siue peccatum potest accipi dupli
citer uno modo abstractive. alio modo scretive.
Sedm atq^o malū br concretive sic dcernit il
lud quod deformat. vel aliquam actionem vel
aliquam substantiam. et sic br malum res mala
vptote actio mala l^o aia mala. q^o b^z mō malū ali
qd ē q^o h^z elle naē. Si at aliquā dicitur ipa res
mala siue peccator nihil esse. hoc dicitur q^o tū
ad bene esse. quod quidem est ordinatum esse.
Vnde cuz dicuntur h̄ om̄es nihil fieri cū pec
cant. hoc nō dicitur quia om̄i esse priuentur. h̄
quia priuantur esse ordinato quod quidem est
esse completum. de quo dicit Boetius. Esse est
quod ordinem retinet. seruatqz naturaz. Hebz
autez q^o malum dicitur abstractive. hoc modo
peccatum in recto siue in p^redicatōne formalis
nō est aliquid sed nihil. quia nō est ens nec bo
num sed priuat̄ boni. Quāvis aut̄ malitia v^r
peccatum nihil sit i recto. est tamē alicui⁹ i ob
liquio. vel alicuius entis vt subiecti. quia est in
aliquo ente. nō em̄ est omnimoda priuat̄ siue
anihilatio. vel alicui⁹ entis ut oppo siti. v^rpo
te boni. malum em̄ ē priuat̄ boni. Et quia sic
est priuat̄ boni vt tamen nō sit oīmode boni

anihilatio. sic p^uat bonū q^o relinquit aliud bo
num. Vn sic p^uat bonū gratie q^o relinq^t bonū
nature. sic priuat̄ actū vt relinq^t aptitudinē
sic priuat̄ bonū q^o tū ad defectū vt tñ in subie
cto relinq^t debitum. Et ideo malū abstracti
ue fūptum formaliter loquendo p^uatio est. Et
hec est prima conclusio i notificatione peccati
Jam ad alias breuius transeamus super p^ma
diffinitōe assignata. Et hec dicta sufficiat q^o tū
ad primam partē huius sermonis

Pars secunda huius sermonis. in qua
ponitur alia conclusio super secunda
diffinitōe peccati scz q^o peccatum
ē rectitudinis humane nature destru
ctuum.

Recundo i isto sermone ponitur alia cō
clusio. s. q^o peccatum ē rectitudinis hu
mane nature destructiū. que fundatur
in secunda diffinitōe p^ctū data a Damas. di.
Peccatum est ab eo quod ē fūm naturā. i. a vir
tute. ad id quod est preter naturā. i. vitiū auer
sio. Hinc ad maiorem huius diffinitōis decla
rationem oritur vnum dubiū. Vt̄ per pecca
tum possit diminui aliquid bonum nature. Et
videtur q^o non. quia Dyo⁹ ait. Nihil opponit
nature. et nihil existet̄ corrūpitur i eo quod
est essentia vel natura. Nō si v̄z effet q^o pec
catum nihil diminueret q^o corrūperet de bono
naē seq̄rē q^o p^ctō peccare nō poss̄. Tui⁹ rō
est. qr cū peccatū fit alicui⁹ boni corruptio et
nō effet boni naē. ergo solū corrūpet bonum
Gratia. h̄ peccator nō h^z grāz. ergo rē. s^z hoc
est falsū. quia peccatores peccare pūt. Ad hoc
respondet̄ fūm Bonaventurā in. n. dis. xxv. ar
ti. i. q. i. a Ricar. ibidē arti. n. q. i. q^o cuz pecca
tum fit aie deformatio nec possit intelligi aliquid
deformari et obscurari sine amissione alicuius
pulchritudis. necesse ē p p^ctū intelligi aliquā i
nobis corrūpi etiā naē. Ad qd intelligendum
notandū q^o p^ctū n̄ ē q^o liscūqz p^uatio. nec cuius
cuqz boni. nec i quacūqz creatura repta. h̄ peccatū
solū ē priuat̄ iusticie. Justicia at vt dī
cit Ansel. est rectitudo voluntatis. Inde fūpta ē
a legibus diffinitio iusticie. Iusticia ē recta vo
luntas reddens vnicuiqz quod suū est. ff. 8 iu
sticia et iure. l. iusticia. Cum igitur voluntas fit
in sola rōnali creatura. ac p hoc q^o iusticia. sic
iusticia est voluntatis rectitudo. sic culpa que
est iniusticia ē voluntatis obliquo. Sic i culpe om̄is
fione fit i anima quedaz rectitudinis corruptō
Aduerte ergo fūm Ricar. q^o triplex est bonum
naē. siue tripliciter accepit. Primo p p^cipīa
ponētibz q^o integratibz naēaz. q^o p potentis
naēalibz. et b^z bonū p p^ctū nō diminuit̄. Alio

mō pē accipi p̄ susticia originali. nō q̄ s̄istet
bat i puris naēibz. s̄ q̄ fuit collata toti naēe
humane in Adam. et s̄ bonū fuit ab latum per
pc̄m p̄ mi parentis. Tercio pē accipi p̄ naēali
aptitudie ad virtute. et s̄ bonū innuit p̄ pc̄m
pc̄m em̄ orariaē vtut. Ex actu em̄ pc̄m d̄re
inquit i aia aliq̄ inclinatio ad h̄lez actum. Et
quāt̄ magis aliqd̄ inclinatio ad vnu orarium
tāto minorē h̄z aptitudinem ad aliud. Et ideo
quāt̄ homo magis peccat tāto min⁹ h̄z s̄ na
turali aptitudie ad vtutē. vt patebit clari⁹. q̄.
Cōfirmat ista Aug⁹ sup̄ jōh. sermone. xli. di.
Bona est om̄is naēa s̄ viciata est p̄ malā volū
tatem. Nō fecit de⁹ non p̄ esse malū s̄ ip̄e ho
mo non fit sibi mal⁹. Et i libro. in. de libero ar
bitrio. idēz ait. Omne q̄p̄e vitiū eo ipso q̄ viti
um est ōra naēam ē. si em̄ naēe non nocet nec
viciū est. si at q̄ nocet ideo vitiū ē. ōra naru
turā est. Et i libro de vera religione. ca. xlīij.
ait. Muoniā aie vitiū non naēe ei⁹ s̄ ōra natu
ram ei⁹ ē. miblqz aliud ē q̄ pc̄m q̄ pena pc̄i
Vn̄ itelligit nullā naēam s̄ue substantiam vel
essentiam esse malū. s̄ ille. Bene ergo s̄ i diffi
miōne. P̄c̄m ē ab eo q̄s ē b̄m naēam. i. a vtu
te ad quā homo h̄z naturalē aptitudinem q̄ ex q̄
homo rectificaē. ad id q̄s est p̄ter naēaz auer
sio. i. vitiū ad q̄d̄ non inclinatio naēaliter s̄ p̄ter
naturam. Sicut em̄ corporalis eritudo cor /
poralē naturam adeo deprauat vt nō m̄i noci
ua velit appetere. ita sp̄ualis infirmitas q̄ pec
catū est ita mordimat aiam vt nō m̄i saluti cō
traria possit appetere. Unde dñs jere. ij. ca. de
hoibz spiritualiter egrotatibus ōquerē di
Me dereliquerūt fontē aque viue et foderunt
sibi cisternas dissipatas quo stinere nō valent
aquas. q̄si d̄i. Cum m̄c fontē aque viue habere
possint. a rectitudine nature obliquati. viciozo
aquā om̄ibz mortiferā cupiūt. videlicet aquas
mūdi dignitates. p̄opas. famā. diuitias. Osce
lerate peccator. O ipie. O crudelis destruetor
aie tue. audi dñm deū tuū quē derelinq̄s ad te
clamātē. Qui me inuenierit iuinet vitā et hauri
et salutē a dño. p̄u. viij. ca. Patz ḡ q̄ pc̄m ē
rectitudinis h̄uane naēe destruetiuū. Et s̄ dca
sufficiat q̄tū ad sc̄az p̄tē p̄ncipalē h̄z b̄mōis

Pars tercia hui⁹ sermonis. in qua po
nitur tercia conclusio super tercia dif
finitione peccati sc̄z q̄ peccatum ē to
ti⁹ p̄fectionis h̄uane naēe dissipatiū

Aercio i isto b̄mone p̄mit̄ alia sc̄lo. s. q̄
pc̄m ē ton⁹ p̄fectōis humane naēe dis
sipationū. q̄ fundat̄ i tercia diffinitione q̄
dicit. P̄c̄m ē sp̄retis m̄comutabilibz bonis r̄c.
Perfectio naēq̄ h̄uane naēe de⁹ ē q̄ finis n̄t ē
Et vnuq̄qz s̄i et p̄ficiē p̄ attingē lūu finē. v.
metaph. Et ibo q̄ tollit finē tollit ōe bonū. ij.
ph̄isicoz. s̄z p̄ pc̄m creatā r̄onalis bono icō
mutabili sp̄reto. s. ip̄o deo fine n̄t. trāitoris

bōnis adh̄eret atz om̄utabilibz ut dīc diffinitione p̄dcā. Ad cui⁹ declaratōez tria nōnda sunt
Primū ē q̄ bona m̄comutabilia fruēda fuit tā
q̄ vltim⁹ finis pamāda vt dicūt theologii i. i.
dis. i. Vn̄ maḡister ibidez ait. frui ē amore ali
eui in horē p̄p̄t semetip̄fū. Et dīc Bonauētura
ibide arti. n. q. in. q̄ solo deo ē fruēdum. q̄ ē
bonū m̄comutabile. et h̄ intelligit accipi frui p̄
ut dicit motū eū delectatōne et quietatione q̄d̄
est p̄p̄e frui. Coiter ait accipiē frui. put dīc mo
tum cū delectatōne tm̄. et sic om̄ibz q̄ sp̄ualiter
delectat̄ cuiusmodi fuit fruct⁹ dona et b̄titudi
nes. frui p̄t. De b̄ satis i tractatu 8 felicitate
Sc̄bo notādu q̄ bona om̄utabilia vtēda fuit
i. ppter vltimū finē fuit amāda. Neqz em̄ i eis
finis vltim⁹ ōstituēd⁹ ē. Vt q̄dez vt ait magi
ster vbi s̄. est id q̄d̄ i facultatē voluntatis vene
rit referre ad id q̄ fruēdū ē. Al abuti ē nō vti
nam illicit⁹ abusus vel abuso noīari debet. Et
isto mō vti p̄t h̄o ōi creato. Vn̄ Aug⁹ dīc Vtē
dum ē s̄ mūdo nō fruēdū. ut iuīsibilia dei p̄ ea
q̄ facta fuit intellecta sp̄iciāt̄. Bo. p̄mo. i. ve
de temporalibz eterna capianē. Idem q̄z ait. In
oibus rebz ille tm̄ fuit quibz fruēdū ē. q̄ eterne
et icōmutabiles fuit. ceteris ait vtēdū ut ad illo
rū fruētōez puemāt̄. Et dīc dñs Bonauētura i
i. dis. i. arti. i. q. n. q̄ cū vti fit assumē aliqd̄ in
facultatē voluntatis s̄ p̄t ee q̄druplicit̄. Vel i
facultatē voluntatis operātis. sic est s̄ his que
ap̄e fuit ad vnu humanū. Vel i facultatē volunta
tis acceptātis. sicut ē dilectio p̄ximi. Vel in fa
cilitatē voluntatis tolerātis. sic fuit mala pene
Vel i facultatem voluntatis respuētis. et sic assu
munt̄ mala culpe. Primis duobz modis intelligi
tue illis. Cui⁹ v̄lus bon⁹ ē. ip̄m q̄z bonū ē. Ter
cio notādu ē ex p̄diatis quo pc̄m dissipat p̄fes
sionē h̄uane naēe. Proinde Aug⁹. i. li. 8. trini
dic. P̄c̄m ē vti fruēdis. et frui vtēdis. Tanto
igit̄ creatura r̄onalis ḡui⁹ peccat. quanto ab
amore dei deficit et i amore creaturar̄. sese im
mergit. Et ḡui⁹ ē pc̄m sc̄bz frāciscum s̄ maro
mis. sup̄ dis. i. mḡi. cū h̄o vtiē fruēdis. q̄ cum
frui vtēdis. q̄ i s̄ v̄tū actu ḡui⁹ ē deficit
q̄ sup̄habūdare. Cū igit̄ amare fit act⁹ vtutis
ḡui⁹ peccat q̄ i eo deficit q̄ q̄ i eo sup̄habūdat
p̄cipue cū i s̄ amore sal⁹ nr̄a s̄istat. De q̄ amo
re p̄fectissimo Apo. ij. ca. Sc̄p̄lū ē. vbi jōh. cuili
bet xp̄iano singillati ait. Suadeo tibi emē a me
auz ignitū p̄batū vt locuplex fias et vestimentis
albis iduaris vt appareat ofusio nuditat̄ s
tue Marie q̄ p̄ h̄uc amorē h̄ et i futurz ad fū
mi boni cognitōez h̄o deuenit sine q̄ ognitōe
nec i s̄ sc̄lo p̄fecte vtus aliq̄ valz. neqz i fuēo
mūdo q̄sc̄z h̄titudinē h̄z cū ognitō p̄az q̄d̄ fit
ad ip̄az dilectōez. Vn̄ Aug⁹ q̄s h̄et. xxvij. q.
lx. ca. ōes ait. Vbi. n. deest agnitio et ne et icō
mutabilē veritatis. flā vtēd⁹ ē et i optimis mori
bus. Nam et ap̄ls ista afirmat. di. Si linguis
hoīm loqr et āgeloz caritatē at n̄ habeā n̄ fū
q̄ vba exponit Aug⁹ i li. d̄ v̄bis euāgelnj. di.

Si linguis hominū loquar et angeloz. si scies
ro omnia sacramēta. et habuero om̄ez p̄phetiā
et omnē fidē. ita vt montes transferā. caritatē
aut̄ non habeam nihil sū. Magna ergo res est
postremo fides transferens. illa q̄deꝝ magna
sunt. sed si ego l̄s sine caritate habeam nō illa
sed ego nihil sum. Sed adhuc istos non tetigi
qui falso martiri nomine i passioinibus gloriā
tur. audite vt eos tangat imo potiꝝ vt transfo
diat. Si distribuero inquit omnia mea. et tradi
dero corpus meum ita vt ardeā. nunquid iam
nihil sum. sed vide quid sequit̄. caritatez aut̄
non habeam nihil mihi prodest. Ecce venitur
ad passionem. ecce venitur ad sanguinis effusi
onem. venitur ad corporz incisio nem. et tamē
nihil prodest. quia caritas deest. Adde cari
tatem om̄ia p̄sunt. detrahe caritatē nichil. p̄
sunt cetera. l̄s ille. Vitem ergo p̄ctim fr̄es ca
rissimi q̄d est tam puerissimū vt patet ex diffi
cilitate sua formalī. q̄d ē priuatiū destructiū
et dissipatiū. vt ip̄m vitando perfectoꝝ gra
tiaz d̄sequēdo peruenire valeamꝝ ad regna
celoz m secula seculoꝝ. Amen.

Feria tercia post primam dñicam de
aduentu. de materiali diffinitione pec
cati. s. scdm q̄ materialiter cōsiderat.

Sermo tercius

Ora est iam nos de somno
surgere. rbi s. Postq̄ fra
tres carissimi in supiori sermone
tractauimus de fo r̄ malī diffiniti
one peccati. iure restat ut tractem⁹ de diffini
tione materiali. quia ut premissum est peccatum
materialiter et formaliter considerat. Mate
rialiter ergo diffiniendo peccatum aduertēa
dum est q̄ triplex ē materia. m qua. circa quā
et ex qua. Primo modo considerando peccatum.
materia in qua est. dicit̄ esse volūtas. et sic da
tur vna diffinitione que est Aug⁹ i libro de libe
ro arbitrio. sic di. Peccatum est affectio mala
voluntaria. Sed modo considerando peccatum
materia circa quā. est lex et mandata dei. et sic
datur alia diffinitione que est Ambro. i li. de pa
radiso. sic di. Peccatum est preuaricatio legis
diuine et celestī inobedientia mandatorum.
Tercio modo considerando peccatum. materia
ex qua est. dicitur defectus bonitatis potentie
sue iusticie. et sic dāt̄ alia diffinitione q̄ ē Aug⁹.
i libro de duabus animabus. sic di. Peccatum
est voluntas retinendi vel alsequendi quod iu
sticia retat. hec ille. Diffinit̄ ergo bene pecca
tum theologice. s. m q̄ peccatum est offesa dei
vel contra deū. Philosophi aut̄ diffinit̄ ip̄m
solū scdm q̄ contrariatur rationi ut dicit̄ Thos
i questionibus disputatis de malo. q. n. i solu
tione quinti argumenti. In presentia z̄ igie ad

maiores notificatōneꝝ peccati vt ab ip̄o refur
gere magis excitemur quia in verbis p̄assum
ptis ait apostolus. Hora est iam nos r̄c p̄di
etas tres peccati diffinitiones materiales de
clarabimus. scdm quas tres alias cōclusiones
annotabimus.

Pars p̄ma h̄ monis. m q̄ ponit vna
ocluſio sup p̄mam peccati diffinitionem
materialē. s. q̄ omne peccatum in q̄ tū
p̄ctim est voluntarium.

Primo igitur in isto sermone ponitur
talis acto. s. q̄ omne peccatum est vo
luntarium. que fundatur sup primā dif
finitionem datam p̄ respectum ad materiā pec
cati in qua. que dicit̄. Peccatum est affectio vo
luntaria mala. sup qua dicit̄ Alex. q̄ hic ponit
tur due differentie sup genus affectionis. Est
enī affectio bona et mala. Et ideo dicitur mala
ad differentiam bone. Est etiam affectio pena
lis. q̄ ideo voluntaria ad differentiaz penalis.
Ex qua diffinitione patet q̄ peccatum est in vo
luntate tanq̄ in subiecto. Vn̄ dicit beat⁹ Tho.
in prima scđe. q. lxxiiij. arti. i. et Bonauētura i
ij. dis. pli. arti. ij. q. i. melius. et Ricar. ibidez p
omnia q̄ peccata quidā actus sunt. Actuū k̄ o
quidam transeunt i exteriorē materiaz. Vn̄ vre
re et secare et occidere et huiusmodi act⁹ habet
pro materia et subiecto id m quod transit acto
sicut dicit ph̄s m. in. ph̄sico z̄. q̄ motus ē act⁹
mobilis a mouente. Quidā vero actus fūt non
transeuntes i exteriorem materiam sed manē
tes i agente. sicut appetere et cognoscere. et ta
les actus sunt oēs actus morales. sicut act⁹
virtutum sive peccatorum. Et ideo oportet q̄
pprium subiectum actus peccati sit potētia q̄
est principium actus. Cū autē sit ppriū actuū
moralium q̄ sive voluntarij. sequitur q̄ volū
tas que est principiū voluntarioꝝ actuū sive
bonoz sive maloz. s. peccatorz sit ipsa volū
tas principiū peccatorum. Et ideo sequitur q̄
peccatum sit i voluntate sicut i subiecto. Id
si stradicatur sic Dyo⁹. m. iiiij. de diu. no. dīc
q̄ malum est p̄ter voluntatem et intentōez. s̄z
peccatum habet ratōez mali. ergo peccatum
non potest esse i voluntate. Ad hoc responde
tur s̄m eundem doc. q̄ malum dicitur esse p̄ter
voluntatem q̄ voluntas non tendit i ip̄fū sub
ratione mali sed boni. sed q̄z aliquā malum est
apparens bonū. ida voluntas aliquā appetit ali
quod malum credens illud esse bonū. et nō est
sed est peccatum. ergo est i voluntate. ergo r̄c.
P̄ si dicatur. Voluntas est boni existentis vel
apparentis. quia bonū est obiectū voluntatis
sed ex hoc q̄ voluntas vult bonuz non peccat
ex hoc enī q̄ apparens bonū appetit q̄ non est
esse bonum magis p̄tinere videtur ad defectū

virtutis apprehensio ad defectum voluntatis ergo non est in voluntate. Ad hoc respondeat quod si defectus virtutis apprehensio nullo modo subiacet voluntati. non esset peccatum nec in voluntate nec in apprehensione virtute. sicut per se in his qui habent ignorantiam invincibilem. Et idem relinquitur quod defectus apprehensio virtutis subiacens voluntati deputatur in peccatum.

Postremo si dicatur huiusmodi in iure physico Causa efficiens et materialis non incidunt in idem. ergo causa peccati efficiens non potest esse materia sua subiectum peccati. sed voluntas est causa efficiens peccati. ut dicitur. Nam et Augustinus ait in libro de duabus aliis. quod causa peccandi voluntas est ergo ratio. Ad hoc respondetur quod ratio illa procedit in causis efficientibus quaz actiones transirent in materiam exteriorum. et que non mouent se sed alia. cuius contrarium est in voluntate. ideo ratio non sequitur. Sed presipiatius est hoc aduertendum quia videtur Alexius aliter dicere in secunda parte summa in tractatu de malo. quia peccatum est in libro arbitrio tanquam in subiecto. discurrevit enim sic ad litteram. Malum enim culpe eius sit illud propter quod aliquid dicitur culpabile. culpabile autem non est nisi voluntarium. erit ergo malum culpe in voluntate. voluntas autem in ipso libero arbitrio quod dicitur facultas rationis et voluntatis. ergo malum erit in libero arbitrio tanquam in subiecto. Et hoc ad dit dicitur. quod malum culpe est in libero arbitrio. non tamen ut agente sed etiam recipiente. Attamen in fine illius questionis cludit quod malum culpe per se dicitur esse in voluntate quam in ratione. Inclinationem voluntatis prima est ad indebitum. inclinatio vero rationis est remotior. ratio enim differentia pelegit. voluntas autem prelectum appetit. Et ita discordant isti doctores quod peccatum principialis est in voluntate. Roboratur ista conclusio auctoritatibus Augustini eiusdem libri. retractatione. etiam in libro de vera religione. idem dicitur. Videlicet adeo peccatum voluntarii malum est ut nullo modo sit peccatum nisi sit voluntarium. Potest videri hoc falsa definitione. sed si diligenter discutiatur inuenitur verissima. Peccatum illud quippe cogitandum est quod tantummodo peccatum est non quod est peccati pena. Quis et illa non in merito non voluntaria peccata dicuntur. quia vel a nescientibus vel a coactis perpetrantur. non omni modo possint sine voluntate committi. Et libro contra fortunatum manicheum disputacione prima idem ait. Si nobis datur indulgentia peccatorum manifestum est quia voluntate peccamus. satis enim stultum est ignorare ei qui nihil male fecit qui nihil sua voluntate fecit. Et disputacione secunda circa principium idem ait. ibi. Dico peccatum non esse si non propria voluntate peccatur nec premium si non propria voluntate recta fiant. aut si pena meretur qui peccat inuitus. debet etiam premium mereri qui bonus facit inuitus quod autem dubitet non deferri premium nisi ei qui bo-

na voluntate aliquid fecerit. Ex quo intelligimus quod penam inferri ei qui voluntate mala aliquid fecerit. Eandem sententiam ponit idem ipse. q. de ciui. dei ca. iiiij. et. xxij. ca. iij. et. xiij. ca. viii. Et in decret. viii. q. i. c. sciendum. xv. q. i. q. i. xxij. q. iij. c. Nabuchodonosor. xxij. q. v. c. hic enim et hoc patet quod bene dicitur quod peccatum est affectio voluntaria. ergo peccatum est in voluntate. Et hec dicta sufficiunt quod tum ad primam partem huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua ponitur alia conclusio super secunda definitione materiali ipsius peccati. scilicet quod peccatum est diuine legis et omnium mandatorum dei prevaricatum.

Hecudo in isto sermone ponitur alia conclusio super secunda definitione materiali ipsius peccati que est Ambrosius. Peccatum est prevaricatio legis diuine ratione. quod ipsum peccatum est diuine legis prevaricatum. Quod quodcumque sit probatum a fortiori. Si enim malum est facere opera legem humanam fortiori opera diuina. Quod autem sit malum prevaricatio legis humane. audi ipsas leges de seipso dicebentes. C. de testa. l. ex imperfecto. et C. de legibus et astri. l. digna vox. Decet enim tantum magistratam eas seruare leges quibus solitus est. Et C. de nuptiis. l. si libenter. dicitur. Cum enim una radice vitium nascitur. subsequens est ut una lege tollatur. Et C. de sententiis et interlocutioribus. l. nemo dicitur. Non exemplis sed legibus iudicandum est. Quatuor ergo malum est facere opera legem dei que tam sublimis est. de qua Augustinus in libro opera faustum ait. Lex eterna est ratio diuinalis. voluntas dei ordinata naturaliter seruari iubens pertinari retans. Et libro primo de libero arbitrio. ca. iiij. item. si ipsa inquit. Ut breuiter eternae legis noticia explicem ea est quia iustum est ut omnia sint ordinatissima. hec ille. Peccatum ergo malignum est quia tanta legis prevaricatum. Quod si dicatur forte quod illa difficultas non videtur conueniens quia non conuenit omni peccato. Quedam enim ut dicit Augustinus. mala quia prohibita. quedam prohibita quod mala ergo si nulla esset lex. nec aliqua peccata data. adhuc essent peccata. non ergo omne peccatum est prevaricatio legis diuine. et cetero. in oblatione. Ad hoc respondetur quod lex aliquam accipit stricte pro lege scripta vel data. aliquam large percepit comprehendit legem naturae. legem scripture. legem gratiae. et in predicta notificatore lex accipitur large. hec sententia in. iiij. dis. xxxv. in questionibus litteralibus. Est ergo peccatum prevaricatum legis nature scripture et gratiae que omnes sunt leges diuine. patet hoc discurrendo. Est enim quedam lex que dicitur nature. de qua

Gratianus loquitur in principio decretorum. quia quisque iubetur alteri facere quod vult sibi fieri. et alteri prohibetur inferre quod nolit sibi fieri. **L**uc. vi. ca. dñs ait. Propterea vultis ut faciant vobis hoies. et vos similiter facite illis. **E**s est etiam alia lex quae dicitur scripture. Cū enim lex sit constitutio scripta ut ait Gratianus ubi s. id quod in tabulis Noysi scriptum a domino datum est. lex scripture noisi debet. quā qui dem scripture legem idcirco hebraico ipso dominus dedit ut ea illuminat melius de agno sceret. quo cognito rectius ei seruiret. dulcissimus eum amaret. ut per eam dñm in mente teneret. **V**n sibi dominus precepit. Ego. viii. ca. di. lex semper fit in ore tuo. Est insuper et alia lex quae dicitur gratie que est euangelium xp̄i que omnis legis est perfectio. **V**n dominus hic ostendens legē. s. suam omnibus pfectiorē. **M**ath. v. ca. dixit. Non veni soluere legem sed adimplere. Cū igitur beat⁹ Ambro. dicit. Peccatum est pueritia legis diuine non unam tamen h̄i omnes intelligit. Primo enim peccatum est puericatio legis naturae. Nonne eo Cain Abel fratrem suum interfecit sicut Gen. iiiij. ca. legitur. Nonne Channaan patrem suum Noe apud fratres abhomiauit. ob quod habuit maledictiones. ut Gen. ix. ca. scribitur. Nonne eo pluit dominus super hominem et homoram sulphur et ignem. ut Gen. xix. ca. ponit. Et in. xxv. ca. prefati habentur quod eo Esau primogenita parcipendit. Eo Jacob filia. s. Dyna violata est. Eo etiam ut i. xxxij. ca. Gen. plenus otinet. Emor et psychem filius eius et eorum plus mala morte interierunt. Et quid plura dies deficeret si omnia mala que in lege nature peccato venerunt numerare velle. Secundo peccatum est puericatio legis scriptae. Vix ei Moyses legē habuerat. ut in. xxxij. ca. Exo. legit. et plus peccato suo vitulum aureum adorauit. Tria de causa vigintitria milia hominum illo die ceciderunt. In. xij. quoque ca. Numeri legitur quod quasi cecus peccato plus contra dominum murmurans in extrema parte castorum igne consupitus est. Et in sequentiā. Maria leprosa facta est. eo quod contra fratres suum Moysen murmurasset. Per transeam⁹ certaque mala que. s. peccato in lege scripture reverunt. Tercio peccatum est puericatio legis gratiae in qua inuenimus multa mala peccato perpetrata. Nonne Petrus peccato negauit xpm. Nonne peccato Symon magus voluit emere donum spiritus sancti. Et quicquid mali ut breuius dicam in omni lege inuenitur. solo peccato factum est. **V**nde Aug⁹. generalius diffimens peccatum ait. Peccatum est dictum vel factum vel occupitum contra legem dei. Et contra manicheos ait. Peccatum est in preceptis veritatis vel in ipsa veritate errare. Precepta enim veritatis precepta xp̄i sunt. **V**n ipse ioh. xiii. ca. dicit. Ego sum via veritas et vita nam et lex imperialis. **C**ontra iudeis. l. celicolum. ait. Certum est enim quicquid a lege xp̄i di-

scrapat legi xp̄iane contrarium. Et sic pars pars sc̄a principalis huius sermonis

Pars tercia huius sermonis. in qua ponitur alia conclusio super tercia diffinitione materiali peccati. s. q̄ peccatum est cuīuscunqz virtutis expulsum

Secundo in isto sermone ponitur alia conclusio. s. q̄ peccatum est cuīuscunqz virtutis expoliatiū siue expulsum. que fū datur super tercia diffinitione materiali. **A**ug⁹. dicit. Peccatum est voluntas retinendi vel consequendi quod iusticia vetat. Ad cuius diffinitionis declaracione est notandum quod quod aliquod peccatum est quo aliquis nec vult aliquod retinere nec aliquid aesse qui imo potius intendit destruere. si cut est in ira odio et inuidia. q̄ Aug⁹ diffinit peccatum per illud quod est radix omnis malitiae autem est amor libidinosus. et quod omnis amor libidinosus vel est rei habite vel habende. et ideo post regulam et ordinem legis eterne que dicitur iusticia. ideo dicit quod peccatum est voluntas consequendi vel retinendi quod iusticia uetat. ita quod describit amorem inordinatum quod est radix omnis peccati. quis ergo in ira et odio sit detestatio sequens. est tamē ibi delectatio antecedens. et propterea continentur sub hac assignatione. **N**on si iterum dicatur quod velle coequi quod iusticia vetat vel retinere. hoc est avaricie vel rapine. Est ergo questio quod cum peccata ita bene sint contra alias virtutes sicut contra iusticiam. quare magis diffimitur peccatum per oppositum ad iusticiam quod p̄ oppositum ad virtutes alias. Ad hoc respondeatur sicut Bonaventurā in questionibz legalibus quod accusatio ibi stat non solummodo p̄ cupiditate rei terrenarum. imo etiam cuiuslibet appetibilis. iusticia vero ibi stat non tamen p̄ put est cardinalis virtus sed p̄ put est virtus generalis quod omnes virtutes comprehendit. et cui omnia virtus opponit. sicut quod potest exprimi illud p̄ hoc. v. ethicorum. Iusticia non est pars virtutis. sed tota virtus est. Hinc Anselmus hoc modo diffimit peccatum dicens. Peccatum est carentia debite iusticie ubi Alexander ait. quod iusticia non accipitur ibi p̄ p̄ una virtute sed cōiter p̄ rectitudine voluntatis que attendit sicut quamcumque virtutem. Et sicut hoc potest intelligi illud. **S**en. di. **N**uīd ē iusticia nisi diuina lex et vinculum societatis humanae. Quis quis haec sectari desideras time deum prius et ama ut ameris a deo. ama bis enim deum si in hoc eu imitaberis ut velis omnibus p̄ desse nulli nocere. hec ille. Vbi notandum quod tribus modis accepta iusticia solet. uno modo accipitur iusticia punitiva. et p̄ inflictione penarum. quā diffimēs. Cicero in libro de officijs ait. Iusticia equitatis est qua tribuit patienti et si nolit quod eius merito debetur. De qua etiā dicit hidor⁹ dis-

ijij.ca. facte sunt. si facte sunt leges ut metu ea
rum humana coheret et audacia tutaque sit apud
improbos innocentia et in ipsis improbis formis
dato supplicio refrenetur audacia et nocendi fa
cultas. Alio modo nempe nostro magis large
iusticia sumitur distributio. i. p. virtute quod vni
cuique quod suum est reddit. De qua Tullius ait
Iusticia est habitus animi coi utilitate serua
ea suam cuique tribuens dignitatem. Et glo. su
per illud Mat. v. ca. Beati qui esurunt iustici
am taliter inquit. Iusticia est sua cuique lura tri
buere sibi. s. primo a deo. Tercio modo iusticia
largius sumitur pro operatione. i. quacumque boni
cave. cuius huius Aug. 9. due partes sunt boni. s.
facere. et malu declinare. De qua iusticia domi
nus Mat. vi. ca. loquitur. Suerite primum re
gnu dei et iusticiam eius. vbi glo. dicit. Iusticia
regni est oia que docuit dominus obseruare. Licer
igit pcam de oem iusticiam faciat. tñ diffinitio
Aug. 9. alia largi sumptu loquitur. Vnde idem in
libro de vera religione declarans ait. Peccatum
appetere que ex parte detrahit vel ostendit quod ex parte ap
petit. Et hoc igitur patet quod peccatum de omni
iusticiam facit omnemque virtutem ab homine expel
lit. quia secundum philosophum. et metaphysicam. Contraria simul
esse non possunt. Ultra predicta possumus etiam
considerare peccatum per respectum ad finem que
intendit. Et isto modo assignatur alia diffini
tio que est Aug. 9. di. Peccatum est male uti bo
no. Ex quo patet quod peccatum est humane na^te
oppositum. Quis enim de hoc dubium habere po
test. cum natura media diligit. quod virtus est in
medio ait philos. vitium quoque extremum requiri
rat. Unde deuotissimus doctor Ber. ait. Nullum
vitium naturale est. omnis vero virtus homini
naturalis est. Nec mirum igitur si virtutes dele
cent. virtus vero tristitent. cum ibem sanctus
dicat. Vita vitiorum aspera est. vita vero vir
tutum est suavis. quia propter testimonio iusticie
domini recte letificantes corda. Sed peccatum
est in iactu. s. niam permodum causa. non modo iusticiam sed eum
offumatum fuerit generat mortem. et omni bo
no nature male vitetur. Sed quis hic querere
posset. unde est quod via virtutum hominibus diffi
cili est. via vero peccati facilis est et levius. Cui
beatus Iero. ait. Insuauem et asperam fecit no
bis viam virtutum longa disuetudo peccandi
Ecclesiaste teste. ca. xij. Dulce lumen et delecta
bile est oculis videre solez. Lux tamem in oculis
tenebris assuetis odiosa cognoscitur. et ita quis
via virtutum ex natura delectet. tñ ex disuetudi
ne longa peccandi tristitia. Et ideo Ricard. i. ij
dis. xxxv. arti. ij. q. ij. quando queritur. An aptitu
do naturalis ad virtutem per peccatum totaliter
collatur et perdatur. ait. quod predice aptitudi
nis radix vel fundamentum in anima est imago dei
terminus autem est virtus formata qua potest
anima coniungit cum deo per gratitatem cogniti
onem et dilectionem. Potest ergo predica ap
petitio intelligi diminui vel ex parte sue radicis

et ex parte termini per appositionem impedire
virtutis. sicut naturalis aptitudo in corpore
per dyaphano ad receptionem luminis in suo. p
tudo potest intelligi diminui vel per diminutio
nem dyaphanitatis vel per appositionem alicuius
impedientis luminis receptionem. sicut est ne
bulula vel elatio ipsius a luminari. Primo modo
non potest minui nec corrupti in anima aptitudo
naturalis ad virtutem. quod naturalis imago dei
in anima nec corrupti potest nec minui. s. secundo mo
do quia per quodlibet impedimentum virtutis cor
ruptitur in anima aliquis gradus propinquitatis
vel idoneitatis ad virtutem per cuius corrupti
natura aie remanet immixta ad virtutem. et huius
gradus sibi possunt succedere in anima fine fine
quis non sine simili actu nisi unius quo per impe
dimentum virtutis corrupto remanet anima in
alio gradu propinquitatis vel idoneitatis magis
remoto. sicut per appositionem nebule inter cor
pus dyaphanum et luminare vel per eius elongationem a luminari cor
ruptitur aliqua habi
tudo que erat in ipso ad luminis receptionem in
suo. p. tudo. utpote aliquis gradus propinquita
tis ad predictam receptionem quo gradu corru
pto remanet in gradu remotiori. Per quodlibet
autem peccatum apponitur in anima aliquid impe
dimentum virtutis. s. elongatio aie a deo. i. ob
staculum inter animam et deum. Quod sic declaratur.
Rectitudo enim legis eterne decreuit animam
obligari per peccato ad emendationem que fit per
proximam veram cuius caritatem est quedam distanciam
et obstaculum inter animam et deum huius quadam huius
militudinem distanciam et obstaculi in corporibus. Si
enim corpus non potest coniungi cum termino nisi
transiendo distantiam medianam. nec recipere lu
men nisi remoto obstaculo quo impedit recipere
lumen. sic anima non potest recipere lumen. ergo
nec coniungi cum termino qui deus est per gratuitam
cognitionem et dilectionem nisi remouendo et trans
iendo per penitentiam parentem emende debite pro
actu peccati. Vnde ipsa littera. ca. volens significare
per peccatum ponit distantiam et obstaculum inter animas
et deum. Inquit vestre diuiserunt inter
vos et deum vestrum. et peccata vestra abscondi
runt faciem eius a vobis ne exaudiret. a quibus
nos abstinere cocedat omnipotens deus qui cum
filio et spiritu sancto vivit et regnat trinus in se/
culo seculorum. Amen.

Feria quarta post primam dominicam de
aduentu. de causa constituta et promis
sua petri. Sermo quartus.

Nora est iam nos de somno
surgere. iterum rabi. Determina
a notificatione petri ex precedenti
bus sermonibus. agendo ordine per
sequentes. dueniens est et organum ut causas

ipius peccati ne non et origines pscrutemur.
vt cognoscam⁹ ea a quib⁹ cauere debem⁹. ne
in peccato incidamus. Nam regula est genera
lis sc̄o phisicoꝝ. dī. q̄ deficiētē causa deficit
effectus. Ut postq̄ s̄m p̄dictum vobum ap̄kī.
Hora est iam nos r̄c. a peccato p̄ p̄iam resur
rexi⁹. non amplius in p̄ctūn incidi⁹. Ne
rum q̄ plures sūt cause peccati suprema. l. me
dia. infima et iuncta. suprema est de⁹. media
est dyabolus. infima est appetit⁹ sensitivus et
mundus. iuncta est affectus mordat⁹. Cir
ca p̄maz causam. s. supremaz sciendū q̄ de⁹ con
currat ad peccatum vt causa oſtitutiva. oſtituit
nanq̄ creaturam rōnalem in statu liberi arbit
rii ut posset bonum et malū eligere sc̄dm q̄ ei
placeret. Vnde Eccl. xv. fecit deus hoiem re
ctum. et reliquit eū i manib⁹ sūi filii. Et xp̄ha
inquit Aia mea in manib⁹ meis semp. Propte
rea Aug⁹. in libro contra infelicem manichēi
responſione quarta dī. Propter diuinās scri
pturas p̄ bauimus esse libeꝝ arbitrium. deū
autez liberi arbitrii iudicem et iustū remunera
torem fidelium eiq̄ se subſicientium et volētū
se sanari. damnatorem autez supboꝝ et impi
orum. hec ille. Ex quibus patet q̄ deus om̄es
oſtituit in libertate bene maleq̄ faciendi. Sed
querunt curioſi. Nunquid meli⁹ fuisset q̄ deus
fecisset in statu hoiem q̄ non posset peccare.
Nunquid melius est q̄ deus fecit hoiem pecca
bilem q̄ si fecisset impeccabilez. Respondetur
ad h̄m Bonaventurā in. n. dis. xxij. art. i. q. i
a Ricar. ibidem. q. n. q̄ si ip̄a diuina operatio
non indigeat approbatione p̄ eo q̄ quicquid
deus facit. bene facit. verum tamē ad exercitan
dum deuotōnez in mente fidelium. et oſcen
dam rabiem in ore blasphemati⁹. et deū i suis
opibus inculpantium. in isto s̄mone septez ra
tiones assignabim⁹ quare deus fecit hominez
peccabilem.

Primo duas ex parte nostri.
Sc̄do unam ex parte vniuerſi.
Tercio quatuor ex parte dei.

Pars p̄ma hui⁹ s̄monis. in q̄ declarat
ur q̄ deus rationabiliter fecit hoiez
peccabilem ex parte n̄i rōne dupli.

Primo igitur in isto sermone quare de⁹
fecit hoiem peccabile ex pte n̄i. p̄ba
dupli rōne. s. rōne honoratōis. et rati
one glorificatōis. Primo respectu nostri fuit
melius nos posse peccare rōne honoratōis in
h̄m seculo. q̄ si deus creaturā rōnalem non fecis
set peccabilem. nullus iustus eo q̄ non peccas
set estimaretur. Quis. n. laudand⁹ est si ea non
agit que sua facultate facē non valet. neq̄ mu
tus ab aliquo laudatus fuit eo q̄ facet qui fa
cultate loquendi oimode caret. sed ille merito
laudari debet. qui iux. p̄p. potuit facere ma

la et non fecit. Eccl. xxij. Et ideo q̄ honor ē p̄
mūm v̄tutis vt ait ph̄us p̄mo ethicoꝝ. et vir
tus est circa difficile vt ait idē ipse sc̄do ethico
rū. Si homo facere malum non potuſſet. nulla
difficultas in bono fuſſet. ideo nec laus nec me
ritum nec honor fuſſet. Ideo beat⁹ Greg⁹ ait
Deus fecit naturam bona eo q̄ mutabile. Con
firmat hanc ratōnem Aug⁹. in libro Cur. q̄n
et quo hō. ca. n. di. Mūia de⁹ angeluz quē tam
egregium oſpoſuerat ex copia pulchritudinis
atq̄ magnitudinis vidit supbiendi occasionem
lumpifile. ad restaurationē supernoz. ciuiū. no
luit iterum angelos creare q̄ ſimili modo poſſ
ent superbire. nec ad bonū valerent vltius
redire. ideo hoiem breuifimū de vili luto volu
it fingere qui ſi vellet supbire vnde supbire
habere non poſſet. quem ſi forte aliquo modo
tingeret supbire ad bonum facilius q̄ ange
lus poſſet redire. licet tñ breuifimum ſignetū
ſpiraculo vite inspirauit. et ſicut prius agelos
licet eos glorioſos. ita hunc ratomis ac liber
tatis honore ditauit. O q̄ rōnabilitē rōnale
aial in ſua dimittitur libertate. vt ob ſue electi
onis meritum vel viueret feliciter. vel infelicē
moreretur. Si. n. angelus vel hō liberi nō fu
iſſent. iam apud deum nullius meriti eſſent. ſed
ſicut fine cauſa. vt ita dīcā. illoꝝ eſſet creatio.
ita muſilis illoꝝ videretur eſſe ouerſatio. hec
ille. Sc̄do idem p̄batur rōne glorificatōis
ex parte noſtri. dico in futuro. Nam h̄m ſniam
doc. Mūis digne glorificand⁹ non eſt qui non
meruit. imo h̄m gradum meritorū dan̄ p̄mia.
Si igitur vt dictuz eſt in alia rōne. creature ra
tionalis ip̄ecca bilis creata fuſſet p̄uata om̄i
merito. ſola dñi voluntate et electionē celorum
būtitudinem habuſſet. qđ inconueniens erat.
vel ſi aliquid boni feciſſet p̄pter qđ merituſ
habuſſet. paruum fuſſet. et ideo vt copioſorū
coronam haberet. peccabilis facta eſt. vt non
ſolu merereb̄ bonum faciendo. ſed etiā in refi
ſtendo malo. et ſic virtute xp̄ria et non aliena
gloria arq̄ victoria beata extirpata. Exemplū
huius habetur de p̄curſore dñi. q̄ ab inuente
estate herē vafa penetrans. p̄ acquirēda glo
ria militauit. Vnde Mat̄h. xi. Saluator ait. A di
ebus Iohānis bapſtē regnū celoz vim pati
tur. et violenti rapiunt illud. Confirmat istas
duas ratōnes glorioſus a diu⁹ Nero⁹. in ep̄la
ad Demetriadem. dī. Hinc vtiqz iam p̄uiden/
dum eſt ne forte illud te mordeat in quo temē
i peritum vulg⁹ offendit. vt nō iam vere bonū
faclūm hoiem putē. q̄ ſi facere malum p̄t.
nec ip̄a naſa aſtrigatur ad immutabilis boni
necessitatē. Nam ſi diligenter rem tractes. et
ad ſubtiliorēm intellectum animū cogas. hinc
melior status hois ac ſupior apparebit vñ pu
tatur inferioꝝ. In hoc. n. gemini itineris dī ſcri
mine. In hac vtriusq̄ libertate partis rōnalis
aie decus poſitum eſt. Hinc inquā totius naſe
n̄e bonoꝝ oſſit. Hinc digniſas. Hinc de m̄q̄

optimi quia laudem merentur. Hinc premia
nec esset oio vlla virtus in pseueratis bono si
is ad malum pertraxire non potuisset. Volens
nangz Deus ronabilem creaturaz voluntarij bo
ni munere ac liberi arbitrij potestate dotare.
virtusqz p̄tis possibilitatem hoi inserendo p̄pri
um ei⁹ fecit omne qd vellet. vt boni et mali ca
pas naturaliter vtrūqz posset. t̄ ad alterutqz
voluntatem deflecteret. Neqz. n. aliter sp̄tas
neum habere poterat bonū. mīlē etiā malū ha
bere potuisset. Vtrūqz nos posse voluit opti
mus creator. s̄ facere. s̄. quod impauit maliqz
Facultatem adhuc tñ dedit ut voluntate ei⁹ ex
nostra voluntate faceremus. M̄s cum ita fit. t̄
quoqz ipm quod et iam malū facere possumus
bonū est. Bonum inquā. qz boni meliore pas
tem facit. facit em ipam voluntariaz fui iuri s
non necessitate deuictā. sed iudicio liberam. Li
cet quippe nobis eligere p̄bare. respuere nec
est qua magis rōnalis creatura ceteris p̄fera
tur nisi qz cuz oia alia aditoris tm ac necessita
tis bonum habeat. t̄ sola habet etiam voluta
tis. t̄ ille. Ad hoc etiam dicit Aug⁹ in libro d
vera religione. Tales seruos suos meliores es
se iudicavit. h̄ ei seruirent liberaliter. qd nullo
modo esset h̄ non voluntate sed necessitate sui/
rent. hec ille. Ex quo sic arguit. s̄ qui nō pos
set peccare s̄uiret de necessitate ergo r̄. M̄s
afirmat in libro de xpiano agone. di. Deus ho
minem inestimabile fecit. t̄ libez arbitriū vo
luntatis dedit. non em esset optimus si dei p̄ce
ptis necessitate nō voluntate seruiret. hec ibi
Sed atrium videtur idē Aug⁹. alibi dicere
s̄. in libro enc̄. ca. lxij. vbi ait. Melius ē aial
ronale qz non possit peccare qz aial rōnale qd
possit non peccare t̄ peccare. Ad t̄ respon
detur b̄m qz elicitur ex dictis Ricar. nr̄ vbi s̄.
ponendo tres oclones. Quazz p̄ma est qz sim
pliciter loquendo melius est nō posse peccare
qz peccare posse. Et nota bene qz dicit simplici
ter loquendo. i. amoto omni statu merendi. s̄. qz
non possit amplius mereri h̄ sancti in patria. t̄
sic potest intelligi dicit Aug⁹. Secunda ocl
oz h̄ aliquis constitutus in gratia t̄ in statu me
rendi ita tñ qz nunqz peccaret de facto. sic de
us in omnibus p̄supponebat. tunc qz tū ad glori
ficiem modum acquirendi coronā meli⁹ esset
illi posse peccare qz nō posse. qz cum maiori dif
ficultate mereretur i via. M̄s duabus vijs hoc
perficeret. s̄. resistendo malo. t̄ faciendo bonu
ille vero non m̄hi faciendo bonū vt dicitū ē s̄. in
rōmbus allegatis. Tercia oclō est qz h̄ daret
aliquis habens tantā caritatem t̄ gratiā t̄ fer
uorem bone op̄atōnis qz i bonū faciendo exce
deret quēcūqz alii i merito qz illis duabz vijs
mereretur. qz isti non posse peccare qz posse. h̄/
ne dubio melius esset. tū quia meli⁹ est libez
arbitrij afirmatū nō confirmato. tū quia aia
istius esset a malo magis remota. tū quia magis
ap̄inquit ad innocentia dei. t̄ sic intelligit etiā

p̄dictaz dicitū Aug⁹. Et iō quia xp̄s fuit istius
modi cum matre sua. et etiam pie creditur Ios
hānes baptista. idcirco fuerūt afirmati i gra
tia qz non potuerunt peccare. Et sic patz p̄ma
pars principalis huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua
p̄batur idem ex parte vniuersi ratio
ne decorationis.

HScundo i isto sermone p̄batur hoi
rationabiliter factum esse a deo peccas
bilem ex parte vniuersi vnicā rōne tm
i. ratōne eius decoratōnis. M̄s Aug⁹. ait in
libro de libero arbitrio ca. iij. Ad plenā p̄fecti
onem vniuersi decuit fieri omēz creaturā que a
recta ratōne potuit excogitari. hec ibi. s̄ ad
plenam p̄fectōnez vniuersi excogitari rōnabi
liter spectaret creaturaz que haberet liberuz
arbitrium t̄ relicta esset i manu o filij sui. Vd ac
igitur de cā debuit fieri sic t̄ i statu vrtibilita
tis institui. s̄ hoc nulli creature magis agruit
qz homim. ergo r̄. Nam i mūdo aliquid inue
nitur qd nisi bonū agere posset. vt angel⁹ con
ficiatus i gratia. et aliquid qd nisi maluz. vt
satanas obstinatus i malitia. agruum igitur
erat aliquid inueniri qd bonū et maluz facere
posset. vt tandem ex merito vel afirmaretur m
grā vel dānaret i pena. M̄s si forte dicat. Op
timi est optima facere. vt ait Dyo⁹ sed melior
est creatura rōnalis que non potest peccare
qz que potest. ergo videt qz decuerit deū opti
mum facere hoiem ad peccandū impossibilem
t̄ in expugnabilem. Ad hoc respondet b̄m Bo
nauētūram qz est optimum simpliciter. t̄ opti
mum in ordine. Dyo⁹ autēz non intelligit de op
timō simpliciter sed de optimō i ordine. Et iō
ex hoc non sequit qz homo debuerit fieri i op
timō statu simpliciter. sed i statu i quo optime
saluaretur vniuersitatis ordo et pulchritudo
et sic p̄ductus est homo i statu vrtibilitatis
vt ordinato p̄cessu puemiret a merito ad p̄mi
um. ab imperfecto ad p̄fectum. ab inferiori ad
sup̄mū. Et sic p̄tz sc̄da p̄s huius sermonis.

Pars tercia hui⁹ sermonis. i qua pro
bañ qz rōnabilitē fecit de⁹ hoiez pecca
bile etiaz ex parte sui. rōne qduplici.

Arcio i isto b̄mone p̄batur ex parte dei
hominē rōnabilitē factum esse peccas
bilem. s̄. ratione diuine potentie ostēhi
omis. rōne diuine sapientie. manifestatōis. rati
one diuine miseratōis. t̄ rōne diuine iustifica
tōis. Primo p̄bañ ratione diuine potētie
ostenioms. Voluit em ostendere hoi qz hicut
fine eo factus non fuerat. ita nec fine ipo p̄sistē
poterat. Ut igit ipē cognosceret qz diuinum

posse est causatiū non solum sed et seruatiū omnis potentie q̄ minime deficere valet. nec expugnari aliquo modo potest. Et ideo ait etiaz Tho. prima pte. q̄ ip̄. arti. n. q̄ non mutatur deus s̄m esse substātiale ut corpora corruptibilia. neq̄ s̄m esse locale ut corpus celeste. neq̄ s̄m electionem de bono i melius. Cuius ratio e quia cum omnis motus sit ppter indigentia importat impfectionem. et q̄ solus deus ē pfectissimus ideo solus ip̄ est immutabilis. omnis autē creatura mutabilis. ideo sibi placuit creaturam vertibilem facere. Ideo Mardochaeus explicans i semetip̄o mutabilitate hominis et immutabilitate dei s̄ fidērās dixit Wester. p̄ij ca. Dñe rex omnipotens in ditione tua cuncta sunt posita. et nō est qui possit tue resistere voluntati. Vñ Aug⁹ ait. Non est p̄cas m̄hi a deo siue iubente siue finente. quā eruditissimā s̄niaz m.c. quid culpa. p̄ij. q.i. Gratian⁹ annotaz uit. Et sic patet p̄ma ratio. Scđo idz. p̄ba ratione diuine sapie manifestatōnis. Scire em̄ bona cum malis ordinare. ac ex eis malis bona quidem eligere. maioris ē sapie q̄ bona dumtaxat cum bonis ordinare. Idcirco cū non deceret deum agere mala. rationalē creaturam talem facere debuit q̄ i opando deficit posset quaten⁹ ordīnādo mala cum bonis suā sapias manifestaret. Iuia ex re Aug⁹ ait. Ex quocunq̄ malo nouit deus maximū bonum eligē. Patet i luciferi casu. de quo creatōnez hois elegit et in hois lapſu. de quo incarnatōnē filij fui non sine indicibili sapientia ordinare disposuit. Non em̄ artifex ē magne solertie si debona materia bonum artificium agit. sed mire sapie dici potest si de re vili quid boni quid ve magni instituat. Hinc ē q̄ Ade culpam rem vñq̄ p̄uaz beatus Greg⁹ felicem appellat. dī. O felix culpa que talē ac tantū meruit habere redēptōrē.

Tercio idē p̄ba ratione diuine miseratōnis q̄ nobis ostensa non ēst si humanū gen⁹ peccato non egrotasset. q̄r sicut sine periculo vel contrario fortitudo nō cognoscit. ita nobis misericordia dei sine peccati miseria nō manifestatur. ideo certe q̄r homo peccauit. filiū suum virginem mūdo dñs misit. Vnde ioh. in. ca. scribitur. Sic de⁹ dilexit mundū r̄c. quia misericors et miserator dñs. et ei⁹ misericordie abyssus multa que ab eterno usq; in eternū regnare non cessat. Et sic patz tercia ratio. Quar to et ultimo idem p̄batur ex pte dei ratione diuine iustificationis. qua de⁹ mala puniit et bona remunerat. quapropter iustū eū p̄pheta de nominat. dī. Iustus es dñe et rectū iudicū tuū. et adeo vt teste Greg. humana iusticia diuine iusticie sparata iustitia est. q̄r et lux in tenebris fulgere cernit. h̄i solis radis posita tenetur. Et recte q̄r quicquid in deo esse credit deus ē. et cum ip̄e infinitus sit iusticiā eius esse infinitam nō ambigere debet apud quam s̄m p̄phetam non iustificabitur omnis viuens. De

ista dei iusticia ait Ansel. Si parcis iuste parcis q̄r t̄b condēcet tuā bonitatez. si punis iuste punis. q̄r hoc vult exigēta meritoz. hec ille Qd si stra predicta ar guat sic Excellētia diuine liberalitatis non solū facit dare multa et magna sed etiā velociter. sed donū grē affirmatis et b̄fificantis maius est q̄d donū grē gratū facietis. ergo si hoc de⁹ dare homini disponuerat. et hō exp̄ma sui aditōne ad hoc idon⁹ erat. videtur q̄ statim q̄ eū fecit debuit ei t̄b donū dare. s̄i si hoc haberet eēt inexpugnabilis. ergo r̄c. Ad hoc r̄ndetur q̄ et si de⁹ fit liberalis simus tñ liberalitas nō p̄cludit viam iusticie et sapie ibo sic dona sua distribuit largiter ut tñ non excludatur sapie recta ordinatio et iusticie recta retributio. ideo non statim debuit confirmare et beatificare. s̄i merita hominis expectare. Nam lex eterna hoc requirebat de quo ait. Aug⁹. in libro 8 libero arbitrio ca. ij. Lex illa q̄ summa ratio nūcupatur cui semp̄ obtēperādū est. et p̄ quam malī miseriā. et boni beatā vitā merentur. p̄ quam deniq̄ illa que t̄p̄alis vocatur recte ferē recte mutatur. non potest cuiq̄ intelligenti non incomutabilis eterna qz videri. q̄r non potest aliqui iniustum esse ut mali miseri boni aut beati sint. vnde illa eterna et incomutabilis lex ē. hec ille. Ecce ergo q̄r soli boni merent̄ bonam et eternā vitam. soli mali eternam miseriā. Igitur iustū fuit ut creaturā rationalē i libertate arbitrii constitueret. Et id potest dici de⁹ causa mali. ostitutiua. qd tamē nos peccātes nō excusat. q̄r habem⁹ libez arbitrium ad bonum sicut ad malū. qd malum faciētes iuste i eterno supplicio ex ip̄o puniemur si vero bonū ip̄m faciemus. iure eternuz premiū consequemur in illa celesti patria vbi viuit et regnat deus trin⁹ et vñus i sc̄la sc̄loz. Amē

Feria quinta post primam dñicam de aduētu q̄z quis de⁹ fit cā peccati constitutiua nullo modo tñ potest eē causa peccati effectua. Sermo q̄ntus.

Hora est iam nos de somno surgere. Itēz vbi s̄. Fuerunt et sūt fratres carissimi multi errantes deū mculpantes et peccata q̄ propria voluntate faciūt diuine bonitati imputantes. Ex quo fit vt doctrinam scripturar̄. sacra rum otēnant. nec diuinis mādatis attēdant. et a peccatis abstinere nequaq̄ p̄curent. ita ut p̄niā ip̄am pagere i ip̄his peccatis p̄seuerantes oīo postponat. non attēdētes pdictis verbis apli. dī. Hora est iaz r̄c. Idcirco in isto sermone stra predictos conabimur m̄fistere. et q̄ liter error pdictus fit improbandus euidentissime demonstrabimus. Iuāuis em̄ de⁹ fecerit hoīem peccabilem. et reliquerit eum i mamb⁹

sui filij. ut in precedenti sermone probatum est. nullatenus tamē potest esse causa p̄cti effecti/ ua nec ad p̄ctū effectiue occurrit. s̄z t̄m p̄missi ue. q̄d tripli via p̄bandum esse duximus.

Primo via rationis

Sedō via auctoritatis.

Tercio via exemplificationis.

Pars prima huius sermonis. in qua probatur q̄ deus non est causa peccati effectiua. multiplici ratione

Drimo igitur in isto sermone q̄ deus nul lo modo potest esse causa peccati effe / ctua. probatur b̄m Aler. de ales i secun da pte sume. in tractatu de malo. et Ricar. in .ij. dis. r̄xxvij. arti. ij. q. i. et Bonaueturā ibidē arti. ij. q. i. et Scotum i eadē dis. et Tho. ibidē arti. ij. et p̄ma sc̄de. q. lxxix. arti. i. et plures ali os doc. septē euidentibz r̄ombus. s. r̄one dilectionis. ratione vltiomis. ratōne perfectionis ratione remotionis. ratione conseruationis. ratione conuerionis. et ratōne iustificationis.

Primo probatur ratione dilectionis sic illud quod deus producit uel facit diligit. sicut dicit Sap. xj. Diligis omnia que sunt. et nihil odisti eoꝝ q̄ fecisti. sed de⁹ odit peccatum Eccl. xij. Altissimus odio habet peccatores. et ps. Odisti omnes qui op̄atur iniquitate. ergo r̄c. Vbi notant doc. in. ij. dis. r̄xxvij. q̄ de⁹ odit peccatum et hoīem peccatorē inq̄ptum peccatorē. non in q̄ptum hoīem q̄r inq̄ptū homo bonus ē. et om̄e bonum a deo diligitur. quia bonū ē q̄d om̄ia appetunt p̄mo ethicoꝝ Bonū ē inq̄ptū hō. q̄r a deo est. q̄r quicquid est a deo. bonū est aliqu modo b̄m naturā suā Gen. i. Videl de⁹ cuncta q̄ fecerat et erant valde bona. sed h̄moi actōes blasphemare fornicari et similia p̄cta nullo mō fuit bone ergo iuste odītur. ergo non fuit a deo. ergo de⁹ non est causa effectiua mali. Ns si dicatur ut notat magister i. ij. dis. r̄xxvii. et omnes p̄dicti doc. ibidem. Omnis actio inq̄ptum actio siue bona siue mala est a deo. Vnde Ansel. i libro de ocor. p̄destinationis. et p̄scie. ait. Mua litas et ois actio et q̄cquid h̄z aliquā essentiaz a deo est a quo est om̄is iusticia et nulla iniusticia. facit ergo deus om̄ia que iusta v̄l iniusta voluntate fuit. et bona op̄a et mala. in bonis quidē facit q̄ sunt. et q̄ bona fuit. in malis v̄o facit q̄ fuit. sed nō q̄ mala fuit. hec ille Tūc sic arguitur. Actio sub ratōne qua mala nō dicit esse ab hoīem q̄r actōez facit cui accidit malitia. sed de⁹ facit illam eandem actōem cui accidit malitia. ergo vere potest dici a deo sub ratione qua mala. Ad hoc r̄ndet Ricar. q̄ māior falsa est. s. q̄ actio sub ratōne qua mala nō dicitur esse ab hoīem q̄r facit actōem cui accidit malitia. Tūc addenduz est q̄ ideo ē mala quia ab actōne non excludit malitia; p̄ apposi

tionem boni debiti in actione q̄d facere potest et facere tenetur. Deus autē non tenet p̄hibē malitiam ab actione. q̄r iuste potest p̄mittere mala. Sc̄do idem p̄baē rōne vltōis. Sunt em̄ tria que reseruat sibi dñs. gloriā. s. iudiciū et vndictam. Ipse sol⁹ vult vlcisa mala Mibi vndictam et ego retribuam. Ro. xij. Heb. x. Deutro. r̄xxij. puer. xxv. r̄xij. q. i. in principio Tunc sic Deus non ē actor illi⁹ rei cui⁹ est v̄tor. sed deus est v̄tor oīm malorum. ergo non est actor eorum. Ns si dicatur Qui scienter facit actōem inseparabilem a malitia. videtur p̄ dñs esse actor malitie. sed quedam sunt actōes inseparables a malitia. q̄r dicit p̄hs. ii. ethicoꝝ. ca. vi. q̄ quedā mor̄ noīata diūcta fuit malo. ḡ cū om̄is actio ut dictum ē fit a deo. de⁹ ē actor malitie in aliqua actōne. Ad hoc etiam r̄ndet Ricar. q̄ ille actōes que mor̄ noīata diūcte sunt malo non nomiant essentias actionū tm̄. s̄z nosiant essentias actionū et etiaz deformitates eorum. sicut fuit fornicari et mentiri. fornicari em̄ non tm̄ dicit s̄cubituz viri et mulieris qui ē tota essentia actionis fornicari et etiaz carētiam debiti obiecti talis actus. hoc ē carētiaz v̄oris p̄prie. Sicut mentiri nō tm̄ dicit affirmare aliquid de alicoꝝ vel negare. i quo cōsistit tota essentia illi⁹ actus q̄ est mēdaciū. sed carētiam realis correspondētie. ex quo patet q̄ deus occurrit ad essentiā actionis. non ad prauitatem malitie. ergo r̄c. Tercio p̄baē rōne p̄fectionis sic illud quod est p̄fectissimū. et in q̄ nullus potest esse defect⁹ alicuius mali nō potest esse causa peccati. sicut nec a sole obscuritas. nec ab igne frigiditas. sed de⁹ est h̄moi. ergo r̄c. Confirmat ista ratio et declaratur sic. Ab eodem agente penitus nō diuersificato in le non egreditur p̄fectū et impfectū. quia idem manens idem natū ē facere idē. ij. de generatione. Et idem inq̄ptum idē semp. p̄ducit idem. ij. metaph. et etiā. ij. de generatione. bonū semp dicit p̄fectionē. malum vero impfectōez quia dicit p̄uationem boni. s. modi sp̄ei et ordinis. penes que determinatur p̄fectio creature sed de⁹ ē agens p̄fectissimus nō diuersificat⁹ in se. ergo cum bona actio sit ab ipso. nō erunt mala ab eodem. Et iōo dicit Deutro. r̄xxij. Dei p̄fecta sunt opa et Math. xij. Estote p̄fecti sic et pater vester celestis p̄fectus ē. q̄d habetur de sima trini. et fi. ca. c. damnamus. Ns si dicatur Aug⁹. in li. lxxij. questionum dicit q̄ deo auctore fieri dicit. et deo volente fieri dicit. et ecōuerso. sed malū inq̄ptū malū fit deo volente q̄r si velle non fieret. ḡ malū inq̄ptū h̄moi fit deo auctore. ergo actio mala inq̄ptū mala ē a so. Vnde Aug⁹. i. encl. Si deus nollet mala fieri non essent nec fierent. ergo siūt deo volēte et deo auctore. ergo r̄c. Ad hoc r̄ndetur q̄ duplex est voluntas dei. s. p̄missionis et approbationis. Voluntate p̄missionis verum est q̄ deo volente fit maluz. ita q̄ noteſ h̄ cōcomitantia.

per istū ablatiuū t̄ non causalitas aliqua. quia pmissio sc̄m q̄ h̄moi non ponit causam respectu pmissi. Voluntas autem approbatōis posnit aliquā causalitatem respectu voliti. et ideo loquendo de hac volūtate nō est cedendū q̄ malum fiat deo volente. q̄ sic ille ablatiuū importat causalitatē. nulla at causalitas est i deo respectu mali. ergo r̄. Quarto pbaē rōne remotōis sic. Defectus q̄ est in effectu non debet attribui cause remote s̄ p̄mque et p̄ime Exempli grā. Claudiatio non debet attribui virtuti motiue q̄ est causa remota. q̄ non ē ipsa claudiatio i virtute motiue. s̄ debet attribui tibi i qua est. Similiter defectus fornicationuz non est a celo q̄ est causa remota sed a radice vel terra que fuit cause p̄ime. Ita peccatū ex defectu cause p̄mque. s̄. volūtatis humane. vt dicitur h̄. nō ex defectu cause remote qualis est deo in quo null⁹ potest reperiri defect⁹ cuz fit bonus p̄ essentiam. Luc. xvij. Solus deo bon⁹ est. s̄. p̄ essentiam. Et ideo q̄ repugnat fuit bonitati relinqueret aliquid inordinatu. non p̄ot esse causa peccati. q̄ si esset causa peccati ipse maxime malus ess̄. q̄ vt dicitur sc̄do metaph. Nūc quid ē causa alioꝝ vt sint talia illis maxime tale est. vt ignis est causa calefactōis alijs ideo ip̄e maxime est calidus. Et ibidē ait p̄hs Illud quod est causa quare aliqua fuit vera. ilud est verissimum. Qd̄ si dicatur. Qd̄ est causa. est causa causati. ait p̄hs in li. de cauſ. sed deus est causa liberi arbitrij. libez. arbitrium est causa peccati. ergo deo est causa peccati. Ad hoc respondeat sc̄m Tho. q̄ licet deo sit causa liberi arbitrij non tñ est causa p̄cti. Cui⁹ ratio est. q̄ defectus cause secunde. s̄. liberi arbitrij p̄cedit a causa secunda. s̄. libero arbitrio. Em q̄ ex ordīmem cause p̄me. s̄. dei. et ideo talis defectus non reducit in causam primam q̄ deo est. sed in causaz mediā. s̄. in libez arbitriū. Gratia exempli. Si em minister facit aliqd̄ ōtra mandatum dñi. non reducitur s̄ in dñm si cut in causam p̄mam. cause em ille illuminatur ad illuminatōem prime b̄m p̄hm in libro de causis. ergo videt r̄. Quinto idē pbaē ratione obuatōis et gubernatōis sic. Idē manēs idem est causa ōtrarioꝝ s̄ dissimiliter sicut p̄ sentia gubernatoris cā salutis. absentia periclitatōis nauis. v. metaph. ij. phisicoꝝ. sed deo c̄ptum i se est nulli absens. est em ubiqz p̄sentiam potētiā t̄ essentiā. sed peccator absent se a deo. iurta illud. Lōge est a peccatori bus salus. i. deus. ergo peccator ē causa sue p̄elitatiōis et non deus. ergo r̄. Qd̄ si dicatur sc̄m xij. caplo scriptum est. Creature dei in odium facte sunt et i. temptationem aie hoīm. H̄ temptatione solet dici. p̄uocatio ad peccanduz cum creature non sunt facte nisi a deo. videt q̄ deus fit cā peccati p̄uocans hoīes ad peccadū. Ad hoc respondeat sc̄m Tho. q̄ cū d̄. Creature dei facte sunt in odium a i. temptatione aie.

homīnū. hec p̄ohitio in non potē causaliter p̄secutue. Non em fecit deus creaturas ad malum hoīm. sed hoc p̄secutuz est p̄pter maliciā eorum. et in p̄sipientiam ip̄oz hoīm. Vñ subdit. Et in miscipulam pedibz p̄sipientium q̄. s̄. per suam p̄sipientiam vtuntur creaturis ad aliud q̄ ad id ad quod facte fuit. vt faciunt mundam et auari. r̄. Sexto pbaē ratōne querit om̄is sic. Homo potest esse causa peccati sui vel alterius duobz modis. Uno modo directe. s̄. volūtatez suam vel alteri inclinando ad malū. Sc̄do modo in directe non offerendo auxilium. deo autē nullo modo potest esse causa peccati alterius. Primo mō non. quia inclinat et ouertit oīa in seipm sicut i vltimum finē vt dicit p̄po. quia igitur om̄e quod est a deo ordinatur i finē bonū et aliq̄e fuit actōnes q̄ nō p̄nt h̄re bonū finem. vt fornicari. adulterari. mentiri. ergo r̄. Sc̄do modo enī deus non potest esse causa effectuā peccati ali cui⁹. s̄. in directe. auxiliū vel gratiā non p̄tendere. q̄. s̄. si p̄beret non peccarent. Cuius ratio ē. q̄ deus nulli est debitor. vñ non imputatur ei q̄ alius peccat sicut cause peccati. sicut gubernator nauis non dicit esse causa submeritionis nauis ex hoc q̄ non gubernat nauem nisi q̄ subtrahit gubernatōem potens et debens gubernare. ergo r̄. Qd̄ si dicatur. Qui adiuit ali q̄e scienter ad actōnez furti fuit velit ipsum iuuare ad furtum fuit non. mīhilomī dicit currere cum fure. et culpa fuit ei attribuēt. si ergo deus adiuit hoīes ad actōem substratam malicie et iniusticie. videt q̄ talis deformitas attribuēda fit actori sc̄z ip̄i deo. Ad h̄ respondet sc̄m Bona. q̄ hoc non est fīle q̄ decens et ouemens est q̄ homo p̄mum non iuuet i ea actōe i qua q̄s ambulat nō recte. imo debet impedire. cuz ip̄e nec sciat nec possit bonum elicere inde. nec ad illud adiutorium aliqua legē astringit sed poti⁹ p̄hibeat non autē sic est in p̄posito. Tū quia dec̄ fūmā liberalitatem vt solem suū oriri facias sup bonos et malos. nec debet influētiā i turis sue subtrahere bonis nec malis. maxime b̄m illam influētiā q̄ respicit primum esse. Tū h̄o q̄ decet diuinaz p̄uidentiam sic res q̄s addidit ad ministrare vt eas agē p̄prios motus finat. Tū vero q̄ ip̄e nouit et scit inde bonum elicere. et ideo cū cooperat i actōne facit laudabilit̄. Et ip̄o nullo modo malitia que reddit actorē suū culpabilem est ei attribuenda. Septio et ultimo idem pbaē ratione iustificatōis sic. Qui cunqz facit iniusticiā offēdit deus q̄ est fūma iniusticia. sed deus nō potest seipm offendere neqz seipm negare. ergo deus non p̄ iniusticiā facere. ergo nec rem iniustā inq̄tū h̄moi. Qd̄ iniusticiā defectus est ḡ iniusticiā

facere est deficere. sed diuimus posse non potest deficere. ergo nec iniustiam facere. qd actio sum qd iniusta est non est a deo. **S.** Niucquid est a deo laudat deum. sed iniustia nullo modo laudat deum. nec operatio iniusta sum qd huius. nullo ergo modo actio sum qd iniusta vel mala est deo attribuenda. ergo r. Sed alia predicta videtur posse argui sic. De aliqnd dicit indurare Ero. ix. Induravit igitur cor Pharonis. Aliqnd dicit execrare. psa. vi. Erreca cor ipsi huius. Aliqnd dicit facere errare. psa. lxiij. Quare errare nos fecisti de viis tuis. Aliqnd dicitur reprobare. Ro. i. Tradidit illos deus in reprobum sensum ut faciant que non auemunt. Ex quibus quatuor potest argui qd deo fit causa effectiva peccati. Ad declaratorem istorum notandum qd hec quatuor non dicitur facere qd fit causa effectiva peccati vel qd aliquam malitiam vel aliquam culpam immittat vel causeat sed qd per demerito vel merito peccatoris sua auxilia subtrahat. pmo ergo cum dicit indurare sum qd dicit Aug. hoc non dicit deo qd in cor peccatoris aliquam maliciam inducat cuius deo opus habet. sed qd graz que hz cor emolite subtrahat. et patiens fuit super eum et seruos eius. Nam quanto patientia dei est maior. tanto malus animus fit obstinatio. scd cum dicit deus excicare. hoc dicit non alii quid malum immitendo sed graz qd illuminare habet subtrahendo. Vn glo. ibidem dicit qd non est crudelitas sed misericordia et pietas infidelibus exceptatis fideles illuminare et humiles. ut videtes non videant et ceci fiat. et non videtes videant. Tercia cum dicit deo facere errare. hoc non dicitur qd malitiam aliquam immitat sed graz que habet aiaz in vitam eternam dirigere subtrahat. Quarto cum dicit reprobare non dicit qd deus aliquam culpam immittat. sed quia graz qd est predestinationis principium vel causa non offerat. Et sic patet ps prima huius sermonis

Pars secunda huius sermonis in qua probatur via auctoritatis qd deus nullatenus potest esse causa effectiva peccati

Secundo in isto sermone qd deo non fit causa peccati effectius perbatur auctoritatis bus sacris et doc. septem. Prima est Salomonis. Ecc. xv. ca. di. Ne dicas ille me implanauit non enim necessarij sunt ei impij. In quo verbo pmo tangit qd deus non est causa effectiva peccati. di. Ne dicas ille me implanauit. i. planum me posuit et fecit sine fortibus ne perficerem possem et resistere peccatis. Deinde subiungit rationem quare deo non est causa peccati. di. Non enim necessarij sunt ei impij. qd cum fit dñs omnium bonorum non oportet. job. xxiij. Quid prodest deo si iustus fueris. aut qd ei offert si maculata fuerit aia tua. ls ibi. ergo r. Secunda est etiam Salomonis ibidem. Nemini mandauit deus in

pie agere. qd nemini dedit spaciū peccandi. In quo vero ostendit qd deus non est causa peccati. duplex. pmo ex parte pcepti. di. Nemini mandauit deo impie agere. qd pte. qd oia pcepta dei sunt vel ad induendū ad bonū ut affirmativa. vel ad declinā duz a malo. sicut negativa. scd ostendit qd deus non est causa pcti ex parte spatiū. di. Et nemini dedit spaciū peccandi. in modo debet spaciū penitendi. Apoc. iiij. Dedit ei tempus ut penitentiam ageret. et non vult penitere a fornicatione sua. Et job. xxij. Dedit ei dñs locum pnie. et ipse abutit eo in superbiam. hec ibi ergo r. Tercia est etiam Salomonis. Ecclesiastes vii. di. Solumodo hoc muerm qd fecit hominem rectum. et ipse se infinitis miscuit questionibus. Vbi notat qd ex parte dei qui fecit nos habet in rectitudine. sed nosmetipos deprauauimus per turpitudinem peccati. ergo r. Quarta est paupli apostoli. Ro. pmo di. Tradidit eos ut otumelij afficiat corpora sua in semetiphs. ubi glo. inquit. Immundas actiones et otumeliosas quibus afficiunt et inficiunt corpora sua habent in semetipis maius. i. non aliunde. Non enim habet homo a deo homo sed hoc non potest dici de actionibus ut actiones sunt ergo dicitur de actionibus. sum qd iniuste sunt. Quista est euāgelij. Ioh. pmo. Sime ipso. i. factum est nihil. i. peccatum. sum vna glo. quia peccatum ut dictum est supra. nihil aliud est nisi punatio homini. Serta est Aug. in li. lxxij. questionum. q. xxi. di. Auctor malum deus non est quia omnium que sunt actor est que inceptum sunt tantum bona sunt. hec ille. Idem in libro questionum vetensis et noui testi. q. i. ait Deus bonus est et oia que facit bona sunt. Et libro. oē. Adamatum manicheum ca. xvij. inquit. Non est malum in civitate quod deo non faciat. malum hoc loco non percatum sed pena intelligenda est. hec ille. Doc idem affirmat in libro pmo retractationum ca. xxvj. Et in libro alia fortunatus manicheus. disputatōne tercia versus medium. et in pluribus alijs libris suis. ergo r. Septima est diuī Nero. in ep̄la ad Demetriadem. di. Plerique impie non minus qd impie cum superstatus hominum querant non vere dicere. qd reprehendentes op̄ dñi talium illū aiunt debere fieri qui omnino facere non possunt malum. dicit itaqz segmentū ei qd se finxit qd me fecisti sic. et impissimi hominum dissi mulant id ipm bene administrare qd facti sunt. aliter se factos malunt. ut qd vitam suā emendare nolunt. videantur velle emendare naturaz. cuius bonum ita generaliter cunctis insitum est ut in generibus quoqz homibus qui sine cultu dei sunt se non nunquam ostentet ac preferat. qm enim multos phoz et audiujm et legitimus et ipi vidimus castos. patientes. modestos. liberales. abstinentes. benignos. et honores mundi simul et delicias respuentes. et amatores iusticie non minime sapient. unde queso alienis homibz a deo ista que deo placent. unde hec illis bona. nisi de nature bono. hec ille. In quibus verbis ostendit qd deus

non est causa peccati qui fecit naturā de se bo
nam quis liberam. ad bouū tñ p naturā pnā
Et sic patet secunda pars principalis.

Pars tercia huius sermonis i q̄ pbatur
via exēplaritatis q̄ de9 nullaten9 p̄t
esse causa effectua peccati.

Arcio in isto sermone q̄ de9 non fit cau
sa peccati effectua p̄baē multiplicitib⁹
exemplis. Et ut de ceteris taceam exēplo ipi⁹
qui filius dei exīs cum viderz naturaz peccato
destitutaz. ad designandū q̄ptum ei displiceret.
expinxiuit semetipm formā serui accipiēs ut sic
p̄ passionē suam mūdaremur a p̄ctis q̄ nrā ma
ligna volūtate q̄ suā benignā clemētiā omise
ram⁹. Propterea jero⁹ ait. Conspūi voluit vt
relamen culpe et ignominię a cordibz nr̄is au
ferret. in capite p̄cuti vt caput nr̄m. i. Adā sa
nitati restitueret. colaphis cedi et verbis deri
deri vt nos ei mambz et labijs. i. Abis q̄ op̄i
bus applaudamus. b̄ ille. Et ideo multo mm⁹
xp̄iam erūt inexcusabiles quoꝝ naēa non solū
a deo adita est. s̄ i melius a xp̄o repata est q̄
gentiles qui tm̄ bona ex naēa bene op̄atūr. Id
circo jero⁹ in ep̄la ad Demetriadez etiā ait. q̄
si etiam sine deo hoīes. ostendūt q̄les a deo fa
cti sūt. vīde quid xp̄iam facere p̄nt quoꝝ im
elius per xp̄m instructa naēa est q̄ diuine ḡre
q̄ iuuantur auxilio. b̄ ille Rogem⁹ ergo ipm̄
omnipotentem deū q̄ non ē causa peccati effecti
ua s̄ ḡre causa et vtutis. vt dignēt nobis oce
dere vt a peccatis abstinetes et bonū faciētes
peruenire mereamur ad illam gloriam supna
lem quam ip̄e omnibus benefacientibus prepa
rauit in secula seculorum. Amen.

Feria sexta post primaz dominicā de
aduentu. de tribus cāufis peccati scz
permisiua que est de9. media que est
dyabolus ifima que ē mundus et ap
petitus sensitiu⁹. **Sermo sext⁹**

Aura est iam nos de somno
surgere. Iterz vbi s̄. Ut clari⁹ q̄
aptius fr̄es carissimā cās peccati
inuestigem⁹. post q̄ de cā supma
q̄ est ip̄e deus in p̄precedentibz h̄monibz sati
abunde clareqz dīpm⁹. et quare de9 fecit ho
minem peccabilem cum tñ non sit causa peccati
effectua. lucide p̄bauimus. De alijs cāufis. s̄
permisiua media et ifima ip̄i⁹ peccati. Ogrū
rationabileqz ē vt p̄tractemus. vt sciām⁹ h̄m
p̄dictum v̄bum apli. q̄ hora est iaz nos 8 som
no. i. de peccato surgere. Ad quod p̄etrādūz
quis deus permittat. et dyabolus suggesterat. et
appetitus sensitiu⁹ inducat. attī q̄ sola volun

tas vt patebit in sermone sequēti illud efficit
sola etiam volūtas ab illo resurgere debuit. In
isto igitur sermone q̄ deus sit cā pmissua pec
cati. dyabolus vero causa media. et appetitus
sensitiu⁹ causa infima in simile causa breuitatis
p̄tractabimus. de quibus tali ordine describe
mus vt scz primo de causa pmissua. scz de cā
media. tercio de cā infima. ordinate p̄dicabim⁹

Pars prima huius sermonis i q̄ tractat
de cā pmissua p̄cti q̄re scz deus p̄mit
tit fieri p̄ctm

Drimo igitur in isto sermone tractādū
est de causa permisiua peccati. Vbi no
tandum q̄ quadruplex ē pmissio. Prima di
citur pmissio ocessiōis que est qn licita cōce/
duntur. vt cum religioso ocedit a p̄lato suo vi
fitare penteſ. Scz dicitur pmissio dispensati
onis qn non licita p̄ dispensatōem factaz licita
facta oceduntur. vt cum abbas licite et dispen
satue p̄mittit et ocedit monacho comedē car
nes. Tercia pmissio dicit indulgentie qn ali
quid licitum cui⁹ opositum licitum et qd me
lius est oceditur. vt scz nuptie ab aplō s̄ meli
or castitas vidualis. Quarta pmissio dicit tol
erantie qn simpliciter illicita tolerantur. quod
potest esse licitum p̄ duas cās. pmo ne p̄ ei⁹ eue
niat tolerantur multa mala ne omittāt maiora
sicut patet in exactōne pecuniarū p̄ vſuraz. in
fornicatōibus et filibz. scz tolerantē vel p
mittuntē mala. vt ex eis eliciātur bona. et sic de
us p̄mittit mala vel peccata fieri que nō fierēt
m̄i p̄mitteret. Vnde Aug⁹. xx. de ciui. dei ait
nullus hoīm agit recte m̄i dino adiuue⁹ aux
ilio. nullus demonum aut hoīm agit inique nisi
diuino eodē qz iustissimo iudicio p̄mittat. hec
ille. ergo nullum malū fit m̄i diuina pmissiōe
Propterea idē Aug⁹ ibidē ait. Non dubitauit
aplō dicere. Mittet illis de9 opatōem erroris
vt credant mendacio. vbi ait Aler. De9 em̄ mit
tet q̄ dyabolus ista facere p̄mittit. vñ job p̄
mo. Mitte manum. i. p̄mitte. et da p̄tatez. Et su
per illis p̄s. Dixit et facta fūt. ait glo. jō nihil
possunt m̄i quod p̄mittit. cupiditatē nocēdi
p̄ te habes. p̄tatem autē nocendi si ille nō dat
non habes. Et alia glo. sup illud p̄s. An faciē
frigoris eius quis sustinebit ait frig⁹ dicitur
esse eius non q̄ faciat illud. sed q̄ fieri p̄mittit
Item sup illud p̄s. Indignatōnem et irā et tris
bulatōnem glo. inquit. Hec immisit in eos de
us. nō in partiēdo malitiā sed gratie subtracti
one in hec eadem p̄mitēdo. Vnde Aug⁹. iii. li.
ench. ait. Nō fit aliqd m̄i omnipotēs fieri. velit
vel finendo vt fiat. vel ip̄e faciendo. ergo cum
illud de malis omnipotēs. permittit male fieri.
Sed q̄ritur quare p̄mittit deus mala fieri et
peccata cum poss̄ cōtribere. Responde⁹ ppter
ratōnes positas sup i sermone quarto. Sed

ad maiorem et clariorē horū noticiam t̄ ad magis intelligendā et affectionem excitādā. ut elicitur ex dictis Alex. in secunda pte sume. i trā statu de malo et ex dictis Bona. in. n. dis. xxij. arti. pmo. q. ij. et Ricar. ibidem. q. ij. et alioz plurimoz pbatur septēm alijs ratōnibz q̄ de us pmittit iuste mala fieri sc̄ ratione potētie excellentioris. ratōe xprie ḡditōis. ratōe exercitatōis. ratōe ḡe ḡbuationis. ratōne meliorationis. ratōne ḡmendatōis. q̄ ratōe opositōis. Primo dico ratōe potētie excellentioris. Amplioris em̄ potētie est posse sup bona et mala q̄ super bona tm̄. sed posse sup mala non ess̄ mīhi deus pmitteret mala fieri q̄ mala non essent. ergo r̄c. ut dictum est s̄. ad manifestatōem sapie est de malis scire elicere bona. sed nō est minoris potētie. P̄l 9 em̄ est cum ex bonis et malis eliciuntur bona q̄ cum ex bonis tm̄. ergo ad ostensionē exce lērioris potētie debuit deus pmittere mala. de q̄ p̄tate ait Aug. su per ps. lxj. P̄tatem dei timete. misericordiā eius amate. nec sic de miscdia ei⁹ p̄su matis vt p̄tatez ḡtēnatis. nec sic de p̄tate timeatis ne de miscdia desp̄tis. apud illū potestas apud illum miscdia. hūc humiliat. et hunc exaltat. hunc humiliat p̄tate illū eraltat miscdia hec ille. Sc̄do ratōe xprie ḡditōis. Cōditio xpria hois est h̄cē li berz arbitrium. Nūd autē p̄d est h̄cē talem ḡditōem et nō ea vti. Nūānis ergo de⁹ principaliter dederit libez arbitriū ad bonum et non ad malū. tū q̄ est ista creatura libera ad vtrūqz sc̄ bonū et malū. deus dimittit eam i xpria ḡditōne vt non sit hō peleris ḡditionis q̄ alie creature q̄s om̄ipotēs deus sic administrat vt eas agere xprijs motibus finat. Vnde etiam hominem xprio arbitrio relinquere debuit. Vnde ecc. xv. ca. Reliquit eū in manu fui ḡhī. q̄li di. Reliquit eum in manu sue p̄tatis vt possit peccare et non peccare si vellet. Vnde aug. diffimens libez arbitrium ait Libez arbitrium ē facultas voluntatis t̄ rationis qua bonū eligēt gratia exātē. et malum grā defistente. Si em̄ libez arbitrium tollere tur. multa inconveniētia sequerēt. tercia pbāt ratōe exercitatōis. q̄r boni exercitant t̄ purgantur p̄ malos. Vnde aug. i libro de trin. sic inquit. Bonis vt iqz p̄funt mala. vel ad delendum peccata. vel ad exercenda pbādāqz iusticiam. vel ad demōstrandā hui⁹ vite misericiam. hec ille. Sicut em̄ igne pbatur aux. sic iusti camino tribulationis. Nam multa bona fūt i rebz que nō haberēt locū mīhi essent mala p̄mo em̄ i moralibz p̄z q̄r si nō eēt malignitas p̄sequentium non esset patientia iusto. sic ut si delicta nō essent. non esset locus iusticie iudi candi. Sc̄do p̄t̄z i rebus naturalibz. q̄r si nō es set corruptio vniuers. nō ess̄ ḡseruatio alterius puta si non ess̄ agni occasio non ess̄ alteri⁹ conseruatio. puta leonis. Tercio idem patz in artificalibus. Videmus em̄ q̄ artifex abscovit fū

bamentū ut tota dom⁹ habeat firmitatē. ita diuina prudentia pmittit aliqua mala vt inde eliciat bona. que est etiā ratio. T̄ho. i summa cōtra gentiles libro. iii. ca. viii. Quarto pbāt ratione gratie ḡseruatōis. Cum em̄ teste Greg. humilitas sit custos virtutum oīm quia vt ait. Qui ceteras v̄tutes sine humilitate ḡgregat quasi puluerē inventū portat. hec ille. Ibo voluit ipse deus creaturā rōnalem v̄tibilem facere et aliquos pmittere cadere vt q̄ h̄ret aliq̄s grās ex hoc cām humilitatis h̄ret. ac calcādo sup biam pueniens ad gratie culmen v̄tutum anchora se firmaret. Hanc et humilitatis cām apl̄s habuit q̄n de seipso. ij. Cor. xij. ca. dixit. Ne magnitudo revelationū extollat me. datus est mībi stimulus carnis mee. angel⁹ satiane qui me collaphizet r̄c. Quinto ratione meliorationis. Ex hoc em̄ q̄ creatura ad cām ordinat status eius multo amplius meliorat. Et ideo pmittit de⁹ aliquos facere peccata vt inde per p̄niam resurgentēs ad statum meliorez perducant. Sepe quidez euenit vt v̄tilis sit obustio domus cū i melius restaurat. sic et q̄nqz de⁹ iustos cadere simūt vt et fortiores ip̄i resurgent. Vnde aug. i libro de correctōne et grā ait. Vsqz adeo de⁹ cooperat̄ i bonum. vt si q̄ eoꝝ deuiet et exorbitēt etiam hoc fiat eis p̄ficere i bonum. quia meliores redeunt at qz doctiores hec ille. Cecidit q̄dem Petrus et fortior effetus est. Cecidit magdalena et ex multis cepit maculis mm̄i flēt. et ex hoc nō solum remaz peccatorum meruit obtinere. sed et deo colloquia familiaris dulciter degustare vt in ea supbabundat et gratia sicut suphabūdauerat p̄catum vt ait apl̄s Ro. v. ca. Sexto ratōne cōmendatōis. Cōmendaēt em̄ bonitas dei ex bonitate natē ppter peccata et vicia que nō eēnt mala si natura bona non ess̄ cui ip̄a vicia otra ria fūt. Et ideo pmissio mali est vt i hoc naēta laudetur. et p̄ oīns actoꝝ nature. Vnde aug. xij. de ciui. dei ait. Cui⁹ recte vitupatur ritum pculdubio laudatur naēta. sicut cum dici. Vt cum oculoz cecitas. ex eo oīdit̄ q̄ ad naturā oculorum p̄tinet visus. ita cum ritum rōnalis creature dicit̄ q̄ nō adberet deo. hic depurat eius nature ouenire vt deo adberet. hec ille. ergo r̄c. Septimo q̄ ultimo ratōne opositōis Opposita em̄ iuxta se posita magis elucescit p̄mo topicoz. p̄mo elencoꝝ. et p̄mo rhetoricoꝝ. Vnde licet bonū ḡmendet bonū tū magis bonum ḡmendat malum. Vn̄ aug. i li. ench. ca. vii. dicit. Ex om̄ibz ḡsistit vniuersitas admirabilis in qua illud etiā qd̄ malum dicit̄ bñ or̄dinatum et suo loco positum em̄enti⁹ ḡmendat bona vt magis placeat t̄ laudabiliora sint dum ḡpantur malis. hec ille. Vn̄ autē ratio est talis. Malo est pulchritudo respectiva v̄l alteri ḡpata q̄ absoluta. sed si malum nō esset. nō eēt mīhi pulchritudo absoluta. s. respectu boni Malo v̄o exīte accrescit bono pulchritudo.

opata. ut operatione oppositi mali pulchri⁹ elu-
cescat. Cum igitur pulchritudo sit ad ostēfio-
nem diuine sapie debuit deus permittere mala.
Propterea iſidor⁹ de fūmo bono inquit. Non
pmitteret deus mala oboriri nisi ex contrarijs
malis bone natē decor emineret. Et Aug⁹. xj.
de ciui. dei ca. x viij. inquit. Sicut straria stra-
tis opposita sermonis pulchritudinez reddūt
ita quedaz nō verboz h̄ rez eloquentia atra-
tiorz opositōne seculi pulchritudo oponitur
hec ibi. Et ibidem hoc ponit exemplum de co-
lore. dī. Sicut pictura cuius colore nigro suo lo-
co posita. ita vniueritas rez si quis poss̄ in-
tueri cum peccatoribus pulchra est. q̄uis p se-
ipsoz ſideratos sua deformidas turpet. Et i
libro de natura boni. p aliud exemplum idem
ostendit dī. Sicut sermonis decentia maior est
interpolatione silentij q̄ si continue pferetur. sic
vniueritatis pulchritudo maior est ex interpo-
latione maloz bene ordinatoz. Nō ſi forte
atra p̄dicta arguatur hic. Peccatum non est ma-
lum nisi q̄r nocet. ergo pmitte malum vel pec-
atum ē pmittere id qd̄ nocet. h̄ nō decet diui-
nam bomitatem pmittere id quod nocet. ergo
r̄. R̄ et dico q̄ pmittere maluz de fe nec bonū
nec vtile nec expediēs ē. Sed ſi ſideret malū
nō ratōe iphi⁹ malī h̄ ratone ipi⁹ boni qd̄ ex eo
elicit. tūc pmitte malū ē bonū. Vñ maluz c̄ no-
cet c̄ expedit. Nā h̄m se nocet faciēti et pſeuera-
ti i ipso expedit autē alijs q̄ ex ipo exempluz be-
ne faciendi accipiūt. vel expedit facienti ſi non
pſeuueret i ipo. Naz penitentes plerūqz cautio-
res humiliores et feruētiores resurgunt ut di-
ctum est. Nō dīrmat etiam. Vgo. Scō. vic. dī.
Ad hoc tandem pmissi ſit cadere ut ex ipo ea/
ſu ſuo erudirent et meliores efficerentur. Nō
ſi etiam dicatur. Qui dīrmat malo cuius poſſit ar-
guere non est innocēs h̄ peccator. h̄ de⁹ pmit-
tendo mala cuius poſſit arguere et punire tacet
ergo dīrmat. et ſic non ē innocens. Ad h̄ re-
ſpondet q̄ ille q̄ pmitit mala fieri fine omni-
punitione. non ē innocens. h̄ deus non ſic. i mo-
statim punit aliqua pena. et alia ſeruatur in fu-
turo. Prima pena punit i presenti statim. ſ. re-
morū dīscie q̄ statim comittatur peccatum. Alia
pena est i futuro. et hanc nō imittit ſemp de⁹.
ſ. ſi peccatores querantur. Vnde Aug⁹. ii. li-
bro atra faustuz dicit. Veuant em̄ peccata cō-
ſciētiaz. iphiqz aio nocent. cū lumine iusticie pec-
cando p̄uatur. c̄ ſi nō dīsequantur dolores. qui
vel corrēndis inferunt. vel non correctis vt
tro ſeruantur. h̄ ille. Omnia ſupradicta idem
Aug⁹. in dialogo ad Horos ſi dīrmat dī. Igo
fecit de⁹ hoīem q̄uis pſciret eum peccatum
q̄ de peccato multa bona facere poterat ordi-
nans eum h̄m moderatōnem iusticie ſue. nec ē
adeo peccatum eius. qm̄ deus ita instituit ut
h̄ nō peccaret nulla mors ei eſſet. ſi vero pecca-
ret ab imortalitate decidens ſup peccato ejus
multi corrigerent. ſibilēm h̄c reuocat hoīez

ad deum q̄ in mente eius cogitatio mortis. Et
in libro. vi. muſice. ca. x. idem ait. Peccantē ho-
minem ordinauit de⁹ turpē. non turpiter. tur-
pis ē factus volūtate vniuerſum admittēdo
quod dei p̄ceptis obtemperans poſſidebat or-
dinatus est in partem. ut qui legem agere no-
luit. lege agatur. hec ille. Et ſic patz pars p̄-
ma huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis i q̄ de/
clarat et pbāt q̄ dyabol⁹ ē cauſa me-
dia ſue persuafua peccati

P Ecundo in iſto ſermonē tractanduz eſt
de cauſa pſuafua ſue media iphi⁹ pecca-
ti que eſt dyabolus. Persuadet enim noſ i p̄e
ad peccandum quārum poſt. et ad hoc nos
inducit. Vnde aug⁹. iiiij. de trini. ait. q̄ dyabo-
lus ſue ſocietatis malig nos inspirat. Et Beda
ſup actu ſaplorum inquit. q̄ dyabol⁹ aiam in
affectuz mali trahit. Et iſidorus dicit in libro
de fūmo bono q̄ dyabolus corda hoīm occul-
tis cupiditatibus replet. Et jero. dicit q̄ ſicut
deus eſt perfector boni. ita dyabolus ē perfe-
ctor mali. Et Apoē. xij. ſcribit. Ne terre et ma-
ri. q̄r descendit dyabolus ad vos h̄ns iram ma-
gnam. i. app etiū pſequendi genus humanū
Et Vdaymo dicit. Tanto feruentius temptat quā-
to videt multos i ſuum locū ſubſtitui. Et glo-
ſuper illud job. xxx. Qui me comedunt r̄. ait.
Malig spū ſāto magis a temptatōe q̄ſce
re neſciunt quāto nullo pondere carnis ſūan-
tur. hec ibi. Qualiter autē p̄dicta intelligā-
tur declarat beatus Tho. in pma ſcde. q. lxxx.
arti. pmo. ſ. q̄o diabolus ſit cauſa peccati. dī.
q̄ peccatum eſt act⁹ qdaz. vnde hoc modo po-
test aliquis eſſe cauſa peccati directe p quem
modum aliquis eſſe directe cauſa alicui⁹ actus
quod quidem dīngit p hoc q̄ pprium princi-
pium illius actus mouet ad agēdum. Propriū
autem principium actus peccati eſt volūtas. q̄r
omē peccatum volūtarium. vnde nihil poſt
directe eſſe cauſa peccati. niſi qd̄ poſt moue-
re voluntatem ad agendum. Volūtas autem a
duobus poſt moueri. Vno mō ab obiecto. ſi
cūt dicitur q̄ appetibile apprehenſū mouet ap-
petitum. Alio mō ab eo qd̄ inclinat inter⁹ vo-
lūtatem ad volendum. hoc autē nō ē niſi vel
ipsa voluntas vel deus. h̄ deus ut dictum ē non
poſt eſſe cauſa peccati. relinquit igitur q̄ ex
hac parte ſola voluntas fit cauſa peccati ei⁹ di-
recte. Ex parte autem obiecti poſt intelligi q̄
aliquid moueat tripliciter. Vno q̄ ipm obiectū
pprium moueat. ſicut dīcimus q̄ cibus excitat
desiderium hoīis ad comedēdū. Alio modo q̄
dicatur mouere voluntatem ille qui pponit v̄l
offert ipm obiectum. Tercio mō ille q̄ persua-
det obiectuz pprium habere ratōez boni. pmo
modo res ſenſibiles exterius apparetēs mouēt

voluntatem hominis ad peccandum. sed etiam autem et
tercio modo dyabolus vel etiam homo potest
incitare ad peccandum. ut offerendo aliquod
appetibile sensui vel persuadendo ratione. Sed
nullo modo istoꝝ trium modis potest esse alii
quid causa peccati quod voluntas non ex necessita
te mouetur ab aliquo obo. sed nec ultimo fine
huius opinionem scotizantium. Vnde non est sufficiens
causa peccati neque res exterius oblata. ne
que ille quem eam apponit. neque qui eas persuadet. vñ
sequitur quod dyabolus non sit directe per se causa pec
cati. sed solum persuadentis vel proponentis appeti
tibile. Et ideo dicitur solum causa persuasiva. Hanc
etiam alij doc. Alex. Bonauen. m. n. dis. xv.
parte. n. q. iiiij. et Ricar. ibidem. arti. iiiij. q. i.
dicunt quod dyabolus non potest cogere liberum
arbitrium. Cuius ratio est. quod cum dyabolus sit
obstinatus in malitia et odie genus humanus
semp cogeret liberas arbitrii homines ad malum
actum. Ratio etiam quod liberas arbitrii non po
tent nec a dyabolo nec ab aliqua creatura co
gi. est hec huius Ricar. quod libertas arbitrii desig
tur naturam ipsius aie intellective vel ipsius an
geli. fundatur enim immediate in natura rei cuius est
Illud ergo quod non potest transmutare naturam
rei habet liberas arbitrii. non potest sibi au
ferre liberi arbitrii peccatum. neque impliciter ne
que ad tempus. sed nulla creatura potest naturam
rei transmutare in qua immediate libertas arbitrii
quis enim possit aliqua creatura transmutare na
turam corporis nostrum et per hoc ipsum liberi arbitrii
nobis auferre. tamen non posset transmutare na
turam aie intellective et ex omni nec ab ea aufer
re liberi arbitrii peccatum. ergo id est. Quia enim
dyabolus multis modis persuadeat ad peccatum
propterea quidem Aug. i. coibus sermonibus
sermone. iiiij. Quid prauis. quid malignis. quod
noster aduersario neque. qui posuit in paradiſo
bellum. in celo fraudem. odium iter premissos fratres
et in omni opere nostro zizaniam seminavit. Nam in
concupiscentia posuit gulam. In generatio luxuri
am. In exercitatio ignoriam. In duſione in
uidiam. In gubernatio avaritiam. In correctio
ne iram. In psalatu seu diuatione luxuriam. In
corde ponit cogitationes malas. In ore locutio
nes falsas. In opere operationes iniquas. In vigi
lando mouet ad prava opera. in dormiendo ad
somnia turpia. Letos mouet ad dissolutos tri
stes autem ad desperationem. Et ut breuius lo
quar omnia mala mundi sunt sua prauitate omis
sa. hec ille. Attamen pax timendus est hostis qui
non vincit nisi volenter ut ait Ieron. et per virtu
tem passionis Christi nobis volentibus expugnat
vincitur et debellatur. Vnde id est Aug. n. libro
otra Julianus ait sic Tanta et tam admirabilis
in nobis misericordia dei bonitas est. ut per quem in
Adam offendam generositatem preme et bene illius
creatis amissimus. per eum rursum quod amissus
obtinere mereamur. Tunc enim dyabolus inuidet
nocuit nunc autem cum nocere mitet. vincit. mo

uet enim per infirmitatem carnis nostra oia peccatis sue
telia cum ad lasciuia accedit. cum ad ebrietatem
allicit. cum ad odio stimulat. cum ad avaritiam
puocat. cum ad cedes instruit. cum ad maledi
cia exerceat. sed cum per infirmitatem animi homi
omni serpentia incentiua reprimuntur. emundamur
a peccato per huius victorie gloriam. Et ille. Ho
brij g. estote et vigilate fratres. quod aduersarius
vester dyabolus tanquam leo rugiens aliquem deuo
rare quodren circuit. Nam et aug. i. libro 8 sym
bolo. tractatu. iiiij. ait. Renunciare dyabolo non
solum vocibus sed etiam moribus. non tam sono
lingue sed etiam actu vite. non tam labris sonanti
bus sed omnibus pronunciantibus sensibus. Sci
tote vos cum callido et antiquo et venenoso in
imico suscepisse certamen. ne in vobis post renun
ciationem inueniat opera sua. ne iure vos attrahat
in servitatem. hec ille. Ecce ergo dyabolus est
causa persuasiva peccati. sed non cogit et ideo non
atribuas peccatum tuum dyabolo. quod ista excusatio
non admittitur. Hage viriliter aia mea. ut possis
triumphare de dyabolo et astutus suis. Et sic per
secunda pars huius sermonis

Pars tercia huius sermonis in quod declara
tur et probatur quod appetitus sensitivus est
causa infra inclinativa peccati

Aercio in isto sermone tractandum est causa infima sue inclinativa ipsius peccati
et que est appetitus sensitivus. Vnde nota quod ap
petitus sensitivus occupabilis vel irascibilis
habet amor. odio. occupacionem. ira. et similia. ob
nubilat rationem ad considerandum. inclamat volu
tatem ad peccandum. non tamen eam necessitat ad pec
catum. Primo enim passio appetitus sensitivus i
pedit et obnubilat iudicium rationis ad consideran
dum quod probatur sic. Cum omnes potentes aie in
una essentia aie reducentur. oportet quod quae una
potentia intendat in suo actu quod alia in suo actu
remittat. vel etiam totaliter impedit. tamen quia
etiam omnis virtus ad plura dispersa fit minor
vnde contrario quam intendit circa unum minus
potest ad alia dispergi. tamen quod in operibus animali
bus aie requirit quedam intentionem et ideo quam una
opacio vel potentie vehementer applicatur ad
venum non potest alia circa aliud vehementer
intendere. et ideo passio appetitus sensitivus circa
rem unam vehementer intenta impedit actualem
iudicium rationis circa aliam rem. Sicut enim iudi
cium gusti sequitur dispositio lingue. sic ap
prehensione imaginacionis et iudicium estimati
onis sequitur passionem appetitus sensitivus. Vnde
videmus quod homines in aliqua passione erist
entes non de facilis auertunt imaginaciones ab his
circa quod afficiuntur. vnde per omnes iudicium rationis
sequitur plerumque rationem appetitus sensitivus.
et passio plerumque ligat et impedit actualem iudi
cium rationis. Et ideo Danielis. xij. Concupis
cione

Subiungit cor tuum. **H**ec habetur a b^{eo} Tho.
pma scde. q. lxxvij. arti. pmo. scde dico q. p^{ro}pas-
ho appetit^{us} sensitui. quod p^{ro}batur b^m Tho.
pma scde. q. lxxvij. arti. ij. inclinat voluntatem
hois ad peccandum. **N**az ex passione appetitus
sensitu videtur sibi aliqd suemena vel bonu^m
quod non videt extra passionem. sicut irato vi-
detur bonum quod nō videt quieto. **S** voluntas
nata est sequi iudicium ratōnis. sed passio
plerūqz ligat iudicium ratōnis. ergo inclinat
motum voluntatis. Nam error vel p^{re}cīm in vo-
luntate p^{ro}supponit defectum vel errorē i ratōe
S. p^{ro}bs. vij. et hicoz. dicit q. incōtinens habz
duas p^{ro}positōes vles. Vna est ratōis. puta nul-
lam fornicatōem esse omittendam. Alia apo-
fitio ē passionis. puta delectatōem esse sectā-
dam. passio ligat ratōez ne ocludat q. assumat
sub prima. vnde ea dñante assumit et cōcludit
sub secunda. **T**ercio dico q. passio appetit^{us} sen-
situ*u* non necessitat ad peccandum. q^{uo}d p^{ro}batur
sic b^m Tho. pma scde. q. x. arti. ij. Cum em̄ in
hoie sint due nature. s. intellectualis et sensitua
qñqz p^{ro}sensituia totaliter subiectur ratōni. sic
ottingit in vnuos. qñqz ecōuerso. ratio tota-
liter absorbetur a passione. remanet tamen alii
quid ratōnis libez. et b^m hoc potest vltota-
liter voluntas rationē repellere. vel saltez se te-
nere ne passionem sequat. **V**nde Gen. in. Sub-
te erit appetitus tuus. et tu dñaberis illi^u vbi
glo. Sub te erit appetitus sensitius tu^u quia
liberi arbitrij es. i^{de}o moneo vt peccatum non
dñetur tibi. sed tu peccato. **V**nde subditur. Et
tu dñaberis illius. i. dñari debes illi^u ne proce-
das in actum. **E**st autē sciendum q. quiqz sūt
que ratōnis vel volūtatis imperio non subdū-
tur. s. obediendo ei. **P**rimū est generatiū. **S**e-
cundum est digestiū. **T**ercium est augmēta-
tiū. **I**sti em̄ sūt tres actus anime vegetabi-
lis qui voluntatis impio non obediunt. q^{uo}d ab
appetitu naturali pcedunt. **Q**uartum ē motus
cordis qui non obediunt imperio volūtatis. s.
sūt b^m naturam eo q^{uo}d motus cordis p^{ro} se conse-
quuntur vitam que est ex corporis et aie vno/
ne. **Q**uintum ē motus mēbrorum genitalium q^{uo}d
non subiectur rationi vel volūtati b^m Tho. in
pma scde. q. xvij. arti. ix. duplii ratōe. **P**rima
est ex pena peccati vt. s. anima in illo p^{ro}culo mē-
bro penam sue. inobedientie ad deū patiatur.
p^{ro} quod peccatu originalē ad posteros tradu-
citur. **S**ecunda ratio ē quā assignat p^{ro}bs in li-
bro de causis motus aialium. di. q^{uo}d motus cor/
dis et membroz. genitalium non ē b^m imperi-
um vel vsum ratōnis vel volūtatis eo q^{uo}d ad mo-
tum horz. membroz. requiri aliquā alteratō
caliditatis et frigiditatis que alteratio nō sub-
iacet imperio rationis et voluntatis. ex parte
tñ subditur. et i^{de}o nō necessitat ad peccandum.
quia nō est peccatu carni vt patet nec sensua-
litati attribuenduz s^{unt} voluntati. ergo rē. Absti-
neamus ergo a peccato diabolo rehstētes. et

appetitū sensitiuū reprimētes. vt ad illā supnā
patriā puenētes pfectius et abūdantius coro-
nemur in secula seculorum. Amen.

TSabbato post primam dñicaz d^{omi}nū ad uē-
tu d^{omi}nū solemnitate conceptōis virginis
Marie. que occurrit in dñica sequenti
Sermo septimus.

Dra est iam nos de somno
surgere. iterum vbi s. Nua frēs
desideratissimi. et gloriose virgi-
nis Marie deuotissimi. in dñica se-
quenti est festi uitas conceptionis ipfi^u virginis
in qua dominica ad Generaliore et coorem vi-
litarē populi aliqua putilia pertractare itē-
dim^{us}. i^{de}circo hodierna die. s. sabbatina die vti
q^{uo}d om̄emoratiōis ip̄ius virginis aliq ad ho/
norem conceptionis eiusdez. ultra illa que dicta
sūt in alio sermonario de penitentia nūcupato
describere conabimur. quia quāto plura dicun-
tur ad laudem ip̄ius tanto magis dicendi abū
dat facultas. Est enim b^m Ansel. femina mira-
biliter et singulariter mirabilis. per quam ele-
mēta renouantur. angeli reintegrantur. infer-
na euacuātur. hoies saluantur. est femina ple-
na et superplena gratia de cuius pulchritudi-
nis abūdatia respersa reuiscit omnis crea^{tura}
Et i^{de}o b^m pdicū verbū apli. Hora ē iam
nos de somno surgere. i. de cecitate et ignorā/
tia qua multi vslqz in hodiernū diem tenentur
vt nequa^p cognoscere possint vel nolint glo-
riosam virginem Mariam a peccato originali
in sua conceptōe fuisse pseruatam. De qua vlt
tra dicta loco prenominato tres alias conclu-
siones annotabimus. quarum
Primā dicem^{us} oceptionis possibilatē
Secundam vlo oceptionis agruitatē.
Terciam autem conceptionis defensibilem ve-
ritatē. Et sic ordinate procedemus.

TPars prima hui^u sermonis īq̄ declara-
tur quomodo de^o potuit pseruare vir-
ginem a peccato originali

Dimo igitur in isto b^mone declarandū
est quō deus potuit pseruare beatam
virginem a peccato originali. Ad cuius robo-
rationem sciendū est b^m determinatōez doc.
Subtilis in pmo. dis. xliij. q^{uo}d duplex est potētia
scz potētia dei absoluta et ordinata. Absoluta
est respectu oim possibilium que non includūt
contradiccionem in fieri nec in facto esse. Secun-
da scz ordiata est eadem potētia respectu oim
possibilium que non includunt contradicōem in
formato legibus sapia dina institutis. Si loq-
mur de potentia dei absoluta. sic dico q^{uo}d deus

potuit p̄seruare virginem ab om̄i peccato. Vñ
job. xiiij. Nuis potest facere mundū supple ho
minem de imundo conceptum semine. Nonne tu
q̄ solus es. supple nullus alias nisi tu qui solus
potens potest facere hominem mundum. i. sine om̄i
peccato de imundo semine. ergo deus potuit
hanc virginem ab originali macula preseruare
Nō etiam p̄batur ratione. Solus deus potuit
facere maiora que etiaz fecit. ergo potuit facere
minora que nō implicat tradicionem. Osten
dam septempliciter antecedens esse verz scz q̄
potuit facere aliqua maiora que etia facit. pri
mo p̄batur sic. Solus deus potuit materiam
p̄mam creare de nihilo. & naturam angelicam
sine om̄i peccato qd est malus. ergo potuit fa
cere quod est minus scz p̄seruare suam matrem
mellifluam ab originali peccato. Scđo potest
deus facere de memori maius nullo addito & si
ne rarefactōne. sicut fuit i multiplicatōe q̄nq̄
panū. et coste Ade. Nam de costa Ade potuit
facere Euam quā fecit matrem om̄i peccatorū
sine originali macula. ergo et matrem dei po
tuit p̄seruare ab om̄i macula. Tercio potest de
us facere formam coicabilem p̄ se stantez sine
materia. quod et fecit. vt patet i sacramēto al
taris. quod est supra naturā. ergo z. Quarto
de⁹ potest creare formā ad aliud dependentez
& per se stare potentem. quod et fecit. vt patz
de anima rationali que semp inclinatur ad cor
pus. et tamen p̄ se stat in excelsis collocata. er
go potuit & matrē suaz que scđm cursum natu
re inclinata erat ab originalis peccati macula
preseruare et ipsam solaz inter natos mulierz
sine om̄i macula per se stare. Quinto potuit de
us producere formam supernaturalem exceden
tem naturam in aliquo dependens ad aliud vt
productio gratie in anima iustificata. qd et fec.
Sexto potuit deus reducere aiam Lazari Sli
mo. vt iterum corpus viuificaret. et per conse
quens ipm informaret. ergo et matrē potuit
p̄seruare. Septimo et ultimo sequitur p̄ modū
correlati. Potest de⁹ de potētia absoluta sua
genitricem ab om̄i macula p̄seruare. et potest
ista septem dicta ipse solus deus & potētia sua
absoluta totaliter amibilare. et itez creare. er
go et matrem suam intactam potuit p̄seruare
qd et fecit. Scđo q̄ritur de potētia dei ordina
ta que dicitur esse respectu om̄i possibilium q̄
non includunt tradicionem informata legi
busa sapia dei institutis vtrum potuerit deus
suā genitricem ab originali macula de potētia
ordinata p̄seruare. Respondeat q̄ sic. qd pba
tur p̄mo p Aug⁹. De regimine principum. di.
q̄ nullus princeps obligatur suis legibz imo
potest ab ipa lege subditos suos eripere & ab
illa eos liberare. et circa legem illā dispensare
et eam amibilare. Et hoc p̄batur septēpliciter
Primo illā legē quā deus fecit totaliter anul
lando. vt habetur Gen. xvij. de⁹ dedit p̄ceptū
abrahe de circuncisione. di. Circūcidetur de vo

bis omne masculinū. Et in eodem caplo. Et ma
sculus cuius caro preputij nō fuerit circumcisus
delebitur aia illa de p̄lo suo. et hoc erit signū
federis inter me et vos ut quilibet cognoscat
q̄ filius p̄pls meus. Adueniente autē filio dei in
carne annullata est circūciō. et institutum ē fa
ceramentum ba ptismi. vt habetur ad Gal. v.
vas electionis iudeis sic loquitur. Ecce ego Pau
lus dico vobis qm si circumcidimini. nihil r̄ps
vob p̄derit. quia euacuati estis a xp̄o. neq̄ cir
cumcisio aliquid valet. Patet ergo quō ille de
us qui fecit legē circūciōis illā potuit anul
lare. qd et fecit. Scđo legē quā de⁹ fecit potu
it ad tempus illam suspendere. sicut deus ordi
nauit legē matrimonij q̄tuz ad inseparabilita
tem. quia lex erat. Habebis uxorem. i. accipies
uxorem de p̄lo tuo. et non poteris eam dimis
tre omnibz diebus vite tue. Deutro. xxiij. caplo
vbi etiā sic habet. Si dormierit vir cum uxore
alterius vterqz moriet. i. adulter et adultera.
et tñ istam legem suspendere potuit tāq̄ insti
tutor hui⁹ legis sicut habet Deutro. xxiij. ca
pitulo. Si acceperit homo uxore. et habuerit
eam. et nō inuenierit ḡram ante oculos eius p̄pt
aliquam feditatem. scribat libellum repudij.
et dabit in manu sua. et dimittat eam de domo
sua. Et ideo p̄mittebatur in testamento veteri
diuortium ppter homicidium vitandum. Ter
cio illam legē quā deus fecit. p̄ casu spāli. cir
ca illam dispensavit. vt patz in furto qñ iudei
expolauerunt egipciós. Exo. xij. Quarto etiam
dispensavit cum abrahā qñ habuit filios de
ancilla. vt p̄z Gen. xij. tamen ip̄e nō peccauit
quia fecit hoc ex reuelatione vt dicit nicola⁹
lyra. Cumto licet h̄m cursu nature deus ordi
naret q̄ nūq̄ sol quiesceret a motu suo vscz ad
diem iudicij. vt dic magister s̄ni az̄m. iij. dis
plo. caplo vltimo i fine. tamē potuit ip̄e celū
ipm retinere quod et fecit. vt ptz jōsue. i. S̄te
tit in quā sol. et non festinavit occumbere spaz
tio v̄mus diei. q̄ non fuit antea et postea tam
lōga dies. quia durauit spacium duoz dierz.
Sexto licet sit otra naturā corporis solaris re
trocedere cursu suo. tñ potuit deus ipm retro
cedere. quod et fecit. quia retrocessit eum i de
cem lineis. vt patet etiaz psa. xxvij. Reuersus
est sol p gradus decez lineis quos descēderat
& i. a decima hora retrocessit vscz ad primā ho
ram. et sic durauit illa dies per trigintaq̄tuor
horas. Et non est mir. qm h̄m propheticam.
Ezebias rex iuda licet esset in vltimo ternimo
dierz suo. tñ potuit deus supaddere sibi qui
decim annos. sicut i factum est. vt patet i eodez
caplo z. Septimo et ultimo princeps qui fac
legē. potest contra ipam legē circa aliquē
aliter ordinare. Vnde potest concedere aliqd
alicui sibi dilecto. Exemplum. post pctm Ade
didit deus legē mortis i penam peccati. di.
Gen. iii. Memento homo quia puluis es et in
puluerem reuerteris. Et licet Adam vperis

annis nongenta et triginta. et filius eius Seth nongenta duodecim attamen solus Mathusale filius Enoch repitur virisse naturaliter ultra omnes homines mundi. nam virxit nongentas ex agin tanouem annis et mortuus est. tunc contra legem istam mortis dedit deus priuilegium enoch qui fuit pater mathusalem ut non moreretur. ad Heb. xii. capitulo. Et isti duo s. Enoch et Elias adhuc vivunt et translati sunt in paradyso terrae stri. Et ideo dicitur priuilegium. quod pruat legem. ut lex non possit contra voluntatem instituens. Modo ad propositum dico quod legem statuit. scilicet deus quod omnes qui nascerent sine originali iusticia. nascerent in culpa. tunc priuilegium dare potuit sue genitrici quod et dedit ut nasceretur sine culpa et plena gratia. vel cum originali iusticia ut pietate creditur ac etiam potuit parentibus beatam virginem priuilegium dare scilicet Joachim et Anne quod prima proles quam generaret esset sine teatu originalis culpe. Et sic patet pars prima huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis in qua de clarat quod ogranum fuerit quod deus preservaret beatam virginem a peccato originali.

Secundo in isto sermone declarandum est quod ogranum fuerit ipse deus preservare beatam virginem ab omni macula peccati. quod probatur septem rationibus. Primo sic dominus in topicis ait. Si de quo minus videt inesse et mest ergo et de quo magis. Exempli. Si impator exaltat rusticum. ogranum est ut exalte nobilem vel si exaltat famulum. cōgruum est ut exalte militem. ergo quia in conceptione virginis hic ipse verus salomon dei filius. ex parte et spiritu sancto acceptus hoc templum virginali iuxta verbum propheticum elegit habituaculus pro speciali domicilio fabricare. ut acceptio iuxta typum templi typici. id. figurata salomonis fieret. Redamus ergo dominus gloriam ei per hoc templum sacras tissimum in solennitate naturae. quasi iam templo naturaliter consumato. Reddamus in celebri tate assumptionis. quasi iam templo deputato. Sed quia ut ait dominus in ethicis. principium est plus quam dimidium totius. ogranum ergo fuit ut redderemus gloriam solennitati conceptionis. quasi iam templo nouiter inchoato. ergo ogranum fuit ut a deo ab omni macula preservaret ut virginis talis gloria redderetur. Ex illa ogranentia infero correlarium. quod si congruum fuit quod deus debet preservare filium virginis. congruum fuit et de matre. Secundo sic probatur. quia aduocata generis humani nullum habere debebat peccatum quod cuius osciam remordere. Unde dominus bona uerba in tertio recitat quod audiuit narrari quod ipsa cuiusdam psalme reuelauit quod non reprehendit cor suum in omni vita sua. Tertio probatur sic. quod ogranum erat ut beata virgo per quam auferret nobis opprobrium viceret dyabolum ne ei succuberet in ali-

qua parte. Unde de ipsa exponit beatus Augustinus. illud Gen. in ipsa ostendit caput tuum. Cuz igitur subiectio peccati originalis sit caput peccati. et est caput dyaboli. tale caput ipsa ostendit. quia nulla subiectio ingressum habuit in aiam virginis et iesu ab omni macula imum fuit. Quarto probatur sic. quod ogranum fuit ut illa quod placuit altissimo deo ut fieret eius sponsa et mater filii dei. Vnde geniti sic est inmaculata mente sic et inmaculata carne quod beatam virginem est aduocata propter gloriam et coronam iustorum. sponsa dei et spualissimum tabernaculum totius trinitatis. filius dei sponsa. dei reclinatorium. Hinc est quod speciali dei gratia nullum in ea peccatum habuit locum. quia sedes bene fuit ogranum. Quinto probatur sic. Tantum quantum potest filius debet diligere matrem. et ab omnibus piculis per seruare. cum igitur filius virginis fuerit infinite potentia. in infinitum debebat eam diligere. et eas ab omnibus periculis liberare. igitur etenim. Sexto probatur sic. Secundum scripturam sacram. Exo. xxv. s. Honora patrem tuum et matrem tuam regnante honorare patrem et matrem tantum quantum sibi possibile est. si igitur mater Christi cecidisset ab eo non fuisset honorata in casu illo. ergo regnante. Septimo et ultimo probatur sic. Aut filius virginis suam matrem ab omni macula non potuit preservare. quod falsum est ut patet ex parte precedentium. aut potuit et noluit. et si sic tunc non vere eas dilexit. quod est absurdum. aut potuit et voluit. et si sic. ergo ogranum fuit. quia quicquid potuit deus et voluit fecit. sed hoc potuit et voluit patet. et per dominum fecit. nam aliter frustra fuisset potestitia dei. quod est impossibile cum deus et natura nichil agant frustra in primo de celo et mundo ergo regnante. Et sic patet pars secunda principalis.

Pars tercia huius sermonis in qua declaratur multe auctoritates nouae et veteris testamenti et etiam sanctorum doctorum que videntur contrarie concepti in beata virginis.

Consecratio in isto sermone defendenda est conceptio beatae virginis per solutionem huius declarationem auctoritatum nouarum et veteris testamenti et etiam sanctorum doctorum que videntur contrarie conceptioni beatae virginis. Primo adducuntur septem auctoritates veteris testamenti. quarum prima habet secundum paulop. vii. ubi dicitur Non est homo qui non peccet. Sed non potest intelligi de peccato actuali. quia pueri tali peccato non peccauerunt. igitur de peccato originali. ergo quilibet peccauit originaliter. et consequenter virgo Maria. Respondebat quod si intelligitur ad litteram est falsa. quia Christus est homo et non peccauit. et sic potest dici de virginine Maria quod de ea non intelligit. Secunda auctoritas habetur Ecclastes. unde virum de mille unum reperi de

mulieribus autem nullā scz bonā. quod aug⁹. exponit. de viris solū vnū reperi de mulieribz at nullā. ḡ et virgo Maria nō culpa actuali. ergo et originali. Respondet q̄ intelligēdū ē auctoritatē. de viris reperi exceptū. de iure t̄ solū fuit xp̄s. patz. q̄ si p̄ q̄. v̄go maria fuit exempta. q̄ fuit alia a xp̄o. fuit p̄ grām et non de iure. Tercia auctoritas habet ps. l. vbi. S. Ecce em̄ i iniqtatibus acceptus r̄c. Glo. aug. Nemo nascit̄ nisi trahens p̄ctm et meritū pene quod est originales p̄ctm. ergo r̄c. Respondet q̄ nō intelligitur de v̄gine maria. q̄ filiter dicere de xp̄o. Quarto auctoritas est etiā xp̄he dī. Om̄es declinaverūt simul mutiles r̄c. Glo. p̄ter vnū scz xp̄m. ergo r̄c. Respondet q̄ s̄ auctoritas solū facit mentō em̄ in generali s̄ peccato. nec dī intelligi de v̄gine nisi fiat sp̄alis mentio. q̄ impleras est et adhuc esset glosanda. Quinta habet ps. xxij. vbi dicit̄. Erue a frā mea deus aiam meā. et de manu catis vnicam meā. Glo. aug⁹. Vnica est aia xp̄i q̄ sola a peccatis est immūns. igit̄ r̄c. Respondeat q̄ solū xp̄s immūns fuit de iure. potest etiā stare q̄ v̄go d̄ gratia et p̄uslegio. et sic intellexit aug⁹. aliter contradicet h̄biiph. q̄d nō est verisimile. Sexta habet ps. xxvij. dī. Vniuersa vnitas oīs homo viuēs. ergo virgo fuit vana. non peccato actuali. ergo originali. Respondet q̄ nō valet osequentia. quia sic intelligere d̄ de xp̄o. q̄d est falsū. Item s̄ auctoritas videt̄ intelligi de peccato actuali poti⁹ q̄ originali. quia vanitas distit in actu voluntatis. et ibo nō intellexit de v̄gine maria q̄ nullū actualē habuit. Septima habet psa. lin. vbi dicit̄. Om̄es nos quasi oues errauimus. nō peccato actuali. ergo originali. Respondet q̄ nō valet oīa. q̄ si sic eēt intelligere d̄ de xp̄o. et etiaz loquit̄ in cōi. igit̄ de Maria non habet intelligi. sc̄do adducunt̄ auctoritates septē noui testamenti quaz. Prima habet ad Ro. ij. vbi dicit̄. Om̄es i adā peccauerūt et gentē gratia dei. Glo. aug⁹. ibidem et habet̄ in libro de natura et grā. intelligit̄ de peccato originali. ergo r̄c. Respondeat negādo oīam q̄ peccatū originales maria contrariat. Et ad p̄batōem q̄ oīne dicit nullū excludit. cōcedo. et q̄n dicit̄ q̄ maria est de numero oīm. Dico q̄ nō valet. aliter esset falsa. q̄ nō ē v̄ez de xp̄o. Secunda habet Ro. v. vbi dicitur. Sic per vnū hoīem peccatū intravit in mūdum. et p̄ p̄ctm mōis. ita i om̄es hoīes mōis intravit in quo om̄es peccauerūt. Glo. aug⁹. et habet̄ originaliter in libro encl. In uno homine oīs peccauerūt originaliter. ergo et virgo maria Respondeat p̄mo q̄ p̄t intelligi de morte corporali. q̄ xp̄s et virgo mortui fuit p̄pter peccatum ade. non tū peccauerunt. Item patet q̄ non intelligitur v̄kter fūpta. q̄ apt's non intellexit de xp̄o. ut patz in eadem ep̄la. ergo nec v̄gine maria nisi fiat sp̄alis mentio de ea. Tercia habet Ro. ij. vbi dicitur. Cōclusit de oīa

sub peccato. ut oīm miseratur. sed nō sub p̄te cato actuali. ergo sub peccato originali. ergo r̄c. Respondeat q̄ non est v̄kter fūpta. q̄ sic cōclusit seip̄m sub p̄cto. q̄d falsū ē. igit̄ nec v̄gine maria nisi fiat sp̄alis mentio. Quarto habetur Eph. ii. vbi dicit̄. Eram⁹ natura filij ire fecit et ceteri. Glo. aug⁹. originaliter encl. i. p̄ peccatū originales ab adam traditū. ergo et virgo maria. Respondeat ut s̄. q̄ nō valet oīa p̄ ratōes p̄dictas. Quinta habet Ro. v. vbi dicitur. Sicut p̄ um⁹ delictū om̄es etiā hoīes in cōdēnatione cōstituti sūt. Glo. s. peccato ip̄ius ade originali. igit̄ v̄go maria r̄c. Respondeat ut s̄. q̄ nō intelligit̄ de v̄gine nisi fiat sp̄alis mentio. loquitur de lege cōi. Sexta habet Ro. ij. vbi dicitur. Non est iustus quisq̄. om̄es declinaverūt r̄c. Respondeat ut s̄. q̄ nō fit mentio de v̄gine. loquitur em̄ de lege cōi. s̄ fit p̄uilegio sp̄ali. s. de v̄gine. Septima habet. ij. Cor. v. Vnus p̄ om̄ibus mortuus est et reuixit. s. xp̄s. nullū excludit. ergo nec v̄gine. Respondeat de lege cōi sed sp̄ali sicut v̄go. tercio adducunt̄ septē auctoritates doc. q̄z. Prima ē aug. ii. libro oītra julianū. dī. Propt̄ catholicam veritatē sancti et bēti in dīmōz. elo quoz. p̄tractatores clarissimi sacerdotes prene⁹ Ciprian⁹ Receti⁹ Ambroſi⁹. Greg⁹. in nocenti⁹. Iohānes. Bahili⁹. quibus velim nō lim addo. Hieronimū ut om̄es omittā qui non dū dormierūt aduersus nos p̄ferūt. oīm hominū peccato originali obnoxia sniam. vnde nō mo eruitur nisi quē sine lege peccati repugnā tem legi. v̄go accepit igit̄ et v̄go maria r̄c. Respondeat q̄ solus ille eruit̄ a culpa de iure quē v̄go pepit sine lege peccati. quia nullus alius nisi ex grā ut v̄go maria. q̄ sic intelligatur patet. q̄ aug⁹. h̄biipi contradicet. q̄ ali bi dicit oītrarium. Sc̄da est etiam aug. i libro de defectione iustie. dī. Quidquid dicit fuisse uel esse i hac vita maiore hoīem vel aliquis maiorem hoīes. puta excepto vno mediatore dei et hoīm quibz necessaria nō fuerit remissio peccatorū. Oītrarium dicit scripture. Respondeat cōcedendo q̄ om̄es indiguerūt remissione. s̄ di stingue. q̄ est remissio subsequens et p̄ueniens et sic fuit remissum v̄gini. quia fuit rebuata p̄ gratiam. Tercia est ambro. sup. Lucā dī. Sup uenientia sp̄ullancus in v̄gine maria ip̄i⁹ mētem ab om̄i sorde vicioz. sanctificauit. ergo r̄c. Respondeat distinguendo de sanctificatōe. s̄ potest intelligi vno modo p̄ grām p̄uenientē q̄ sic v̄ez est. aliter nō. Quarta est leonis pape in bīone natalis dñi. hic dī. Nullū libezza rea tu reperit. ita q̄ liberādis om̄ib⁹ venit. ergo r̄c. Respondeat q̄ sic v̄ez est. q̄ nullū iure libezza reperit. tū p̄uilegio sic. ut v̄gine maria. Quinta est jero. dī. Vnica est aia xp̄i que sola a peccatis ē immūns. igit̄ aia v̄gimis marie sub originali peccato fuit accepta. Respondeat

ut prime dictum est. **S**exta est Damas. iij. sete
cias. ca. ij. di. q̄ sp̄us superuenit in virginēz
purgans eam. et nō nisi a peccato ḡ rē. Rūnde
tur q̄ potest dici purgata per sp̄m. s. ab im
mūdicia que in ip̄a fuisset nisi gratia. s. sancti
Puenta fuisset. **S**eptima est Ansel. ij. libro cur
de⁹ homo. ca. x. di. Licet hois dei oceptio mū
da sit. et absqz delectatōnis carnalis peccato
attamē virgo maria vñ rps et a qua assumpt⁹
est. et in peccatis ocepit eam mater eius et ip̄a
in adam peccauit in quo omnes peccauerunt.
Responde⁹ distinguendo inter dictū positū dī/
lputatiue et inquisitiue. et posituz determinati
ue patet de salomone q̄ multa dicit in libro Ec
clesiastes in psona fatui. et multa in psona sapi
entis. et multa falsa p̄ponit. Et q̄r dictum An
sel. non dictum ē. p veritate affirmatum sed in
quisitum. aliter otradiceret hibi p̄ iudicio dei
ut alij fecerūt. ut patz quia alibi dicit otraru⁹
Item p illa verba non vult ansel. ostendē ma
riam in originali oceptam et filium dei non. sed
vult ostendere differentiā inter oceptōem ma
rie et xp̄i. patet ex modo loquēdi ip̄ius i littera
q̄r xp̄us fuit oceptus a maria sine peccato car
nalis delectationis. Maria nō sic. sed cum dele
ctatione occupiscentie parentū. quod sic patet
q̄r otradiceret hbi ut dictuz est. Hora est igit̄
ut a tanta cecitate resurgamus. et gloriosā vir
ginem a peccato originali p̄seruatam in uiolabi
ter teneamus. quod facientes p̄ intercessionez
eius a dño gratiā osequemur in presenti et glo
riari in futuro in seculorum Amē

Dominica secunda in aduentu de ma
lignantate voluntatis prae quomō nul
la est alia causa peccati completiua n̄
hi ipsa

Sermo octau⁹

Abundetis in spe et virtute
sp̄us sancti. Scribitur hec verba
ad Ro. xv. et in ep̄la occurrentis
dñice. Ex p̄cedentibus fratres ca
ritissimi de occasione peccati vñ omnibus apertis
sime claret q̄ et si deus ostituerit hoiem pecca
bilem. nec non et mala fieri p̄mittat. dyabolus
vero peccata suggesterat. mūdus et appetit⁹ se
fitius ad eadem inducat. attamē nihil horum
peccata cōplet et efficit et ad oſsumatōnem eo
rum p̄ducit. Idcirco in p̄sentiaz oportet inqui
rere que sit causa peccati opletia et pfecta que
excusari non potest. et p̄ eo iuste puniri habet
Et qm̄ nulla reperitur causa peccati affectua ni
si puerse voluntas atqz maligna que tamen vt
patebit potius est causa peccati deficiens q̄ ef
ficiens. Nam posse peccare nō est posse. vt ptz
de pe. dis. ii. an finem. q̄ dis. lxxij. h̄ illud. Nua
re fit ut peccatū non imputet deo nec diabolo
nec mūdo. nō principaliter carnī nec alicui cor-

poris membro. sed solum puerse voluntati et ap
petitui deliberaatio. Sōn scribitur. ff. de furtis
i. q̄ iniurie. et de exor. cri. i. i. Malefica voluntas
et ppositum delinquentes astringit. Sicut igit̄
tur vñ aug⁹. in libro de libero arbitrio. caplo
xiiij. bona voluntas est q̄ appetimus recte bone/
steqz viuere. et ad sumā sapiam puenire. Nua
pter ait apl̄us in verbis pallegatis. Habude
tis in spe et virtute sp̄us sancti p̄ bonam scz vo
lūtatem. Ita mala voluntas ē q̄ omnia peccata
pagimus. et omib⁹ malis p̄cutimur et ferim⁹.
Et ideo i presenti sermone tres consideratōes
de ipsa faciemus. quarum
Primam dicemus peruerse voluntatis malignā
productionem.
Scdaz h̄o p̄ue voluntatis iniustā excusatōem
Terciā at male voluntatis ratōnabilē punitōez

Pars prima hui⁹ sermonis i q̄ declaratur q̄ omne peccatum procedit a vo
lūtate tanq̄ a causa opletiua.

Primo igit̄ in isto sermone ponitur talis
occlusio. q̄ causa pfectua et opletiua pec
cati nihil aliud est nisi voluntas mordimata. q̄
ultra ea que dicta sunt in diffinitōe materiali
pbatur sic vñ alex. vbi. s. et tho. pma scde. q̄.
lxxij. arti. i. et isclo scripto. dis. xli. arti. ij. et
itez in questionibus disputatis de malo. q. i.
arti. vi. et rucar. m. ij. dis. xxxv. arti. i. q. ij. et in
dis. xli. arti. ij. q. ij. et Bona. etiā i. ij. dis. xxxij.
arti. i. q. ij. et. xli. dis. arti. i. q. ij. distinguendo q̄
pc̄m de sua ratione duo dicit. Primo em̄ dic
deordinatōem siue p̄uatōem ordinis circa actū
alicuius potentie. et tunc tenet ratōem vitij alī
quo modo corrūpetis. Scdō dicit illā deordi
nationem ut dignam vitupatione et punitiōne.
et sic tenet rationem culpe et demeriti. Primo
modo loquendo de culpa scz vñ q̄ est vitium
aut oparatur illa deordinatio ad actū alicui⁹
potentie tanq̄ ad materiale circa qd. et sic di
scdō q̄ peccatum non solum circa actū voluntatis
sed etiam circa actus aliaz potentiaz aie con
sistit. Actus em̄ memorie et itelligētie et aliaz
potentiaz aie subiacentiū voluntati deordinari
habent p̄ diuersa peccata. Aut opatur illa de
ordinatio ad actuz alicuius potentie tanq̄ ad
causale. et sic om̄is talis deordinatio est a vo
lūtate. Scdō modo loquendo de peccato scz in
ceptum est culpa et demeritū. et sic p̄prie et p̄ci
se respicit libez arbitrium. Nm̄ em̄ libero ar
bitrio om̄issum est regimē totius hois. si aliq̄
deordinatio fiat i regno totius anime. ip̄i libe
ro arbitrio imputat vñ si om̄ia mēbra per que
oſsumata est. et om̄es potentie in qbus aliq̄ de
ordinatio facta est otraherentur in causaz. oia
pquererentur & libero arbitrio cui subiecta fūt
Et quia libertas arbitrij principaliter refidet
penes voluntatem. ut volunt omnes doc. hinc

est q̄ culpa sub ratione culpe in voluntate tāq̄
in subiecto ap̄rio dicitur esse. Ratio p̄dictorum
potest trip̄lex assignari. Prima est q̄ ad ip̄as
voluntatem pertinet regimis complementum. nam
ip̄ius obiectum ē bonū s̄m p̄fīscō metaph.·
Bonum autem et simile est idē. Et q̄ i directōe
ad finem distit voluntatis op̄letio. i obliquati
one vero distit bonitatis amissio. hinc ē q̄ ab
ip̄a voluntate oriē omne peccatum. nam i illa fo
la potentia est culpa q̄ aliqui denotatur bona
aliqui mala. sed nos nō dicimur habere intelligē
tiam vel memoriam malam sed solam voluntatem
malam ergo r̄ē Secunda ratio ē. q̄ in ip̄a volū
tate attēditur rectitudinis principium. Amor
em̄ est principiū rectitudinis sicut dicit aug⁹.
Vñ bonus amor ē fūdamētū ciuitatis dei et ma
nū fundamētū ciuitatis dyaboli. Et rō hui⁹ ē
q̄ amor est radix omnī affectionū et tante adhe
rentie ut trāsformet amatū in amato. Nam i ea
sola potētia est culpa in qua nata ē esse iusticia
quia opposita fuit nata fieri circa idē. s̄ iusticia
est in voluntate tanq̄ i subiecto q̄ ut dicit An
sel. Iusticia nihil aliud est q̄ voluntas rectitu
do. ergo r̄ē Tercia rō est. quia i ip̄a attendit
regimis dominū. nam alijs potētis impat et
a nulla impatur. Nullus em̄ actus mordmat⁹
est vituperabilis. et p̄ oīs alicui nō imputatur
ad culpā nisi ille a deus suo dominio sit subiect⁹
s̄ habere p̄tatem seu dominū sup̄ omes actus
suos. ut sc̄ possit facere vel nō facere bene vel
male facere. est ap̄riū voluntatis. ergo p̄cēm ē
in voluntate peccatis. S. p̄hus in sc̄do ethico
rū ait. Ex his q̄ a natura sunt nec laudamur nec
vituperamur. supple. sed ex his que a voluntate
Et i tercio ethico r̄ē ait. In voluntarium non
meretur pena sed ignoscētiam et misericordiam. ut si
quis cecus nascit̄. talis em̄ defectus eo q̄ non
subiacet voluntati. i. q̄ nō est voluntari⁹ magis
puocat ad misericordiam q̄ ad vindictā. Confirmat
h̄ aug⁹. i. li. de vera religione. di. Postremo si
in voluntate male facim⁹ nemo obiurgād⁹ oīno
aut monēdus est q̄bus sublati xp̄iana lex et di
sciplina omnis religionis auferat nece est. hec
ille. Exēplum eoꝝ i medium adduci potest. Si
em̄ aliquis alteri⁹ alicuius hoīs manū accipit
at oīra voluntatem ei⁹ et cum ea interficiat ho
mīmem. p̄cēm non imputat illi homīni cui⁹ ma
nus p̄cutit. s̄ ei q̄ vtitur manu eius. vnde actus
illi⁹ hoīs cuius manu aliquis alius vteret ad oc
cidendū eēt quidem a de⁹ mordmat⁹. s̄ nō ha
beret rationē culpe nisi p̄ respectū ad illū qui
vtitur manu illi⁹. q̄ q̄nūcūq̄ aliquis effectus
p̄cedit ad uabus causis quaz vna ē causa alte
rius. attribuit̄ p̄ me et nō se. in libro de cau
sis. Conclude ergo q̄ p̄cēm est a voluntate. Et
ait Ricar. vbi s̄. q̄ malus actus voluntatis in
q̄tum est a voluntate non inq̄tum ē in volunta
te habet rationē culpe. quod patet q̄ si malū
actus voluntatis posset vnuis hoī in voluntate
alterius causare non tām p̄ modū excitantis s̄ p̄

modum elientis ita q̄ voluntas alterius illo
velle in ordinate tām esset mota et nullo mō mo
uens. voluntas illius alterius nō culpares pro
vlo velle in ordinate sed tāmodo ille qui vo
lūcarie illud malū velle causasset in alteri⁹ vo
luntate. Cum ergo actus malus voluntatis sit
actio inq̄tum est a voluntate ut mouente et pas
sio inq̄tum est a voluntate ut mota. sequit̄ q̄
sit peccatum nō inq̄tum est passio s̄ inq̄tum ē
actio. Vnde aug⁹. in libro de libero arbitrio
ap̄e principiū. Culpa est malum q̄ facimus. et
pena est malū quod patimur. Ex quo videt̄ q̄
peccatum ē culpa inq̄tuz est a nobis. sub qua
ratione est actio. Et sic potest expōni illis p̄hi
scō ethicoꝝ ca. p̄mo. Illuia mala facim⁹ mali
sumus. sed illud q̄ marie efficit voluntatē ma
lam est p̄cēm. ergo malus actus voluntatis est
peccatum inq̄tum ē factus ab ea. et nō sub ra
tione qua est i ea. ergo r̄ē Bona. at noster ubi
s̄. ista confirmās dicit q̄ peccatum nō est a volū
tate ut efficiēte sed ut deficiēte. Cum q̄ concor
dat Ricar. in. n. dis. xiij. arti. vlti. q. iij. sic di
q̄ cum malū culpe sit defect⁹. impossibile ē q̄
sit a causa nisi inq̄tum i actu suo deficē potest
Causam aut̄ posse deficere i suo actu ē ipam ēē
defectibilem q̄b sibi ostingit inq̄ztum & nibilo
est. Cui accordat aug⁹. xiij. de cui. dei. ca. xij
sic di. Vitio depravari nisi ex nibilo facta natu
ra nō possit. ac p̄ hoc ut naīa sit ex eo habz q̄
natura facta est. ut ab eo q̄b est deficiat ex hoc
habet q̄ & nibilo facta est. Nec sufficit illa de
fectibilitas ad p̄ductionem mali culpe nisi in
q̄ztum est libera et a liberā voluntate. Si enim
volūtas nō esset libera q̄zis ratōne defectibi
litatis egredieretur ab ea actus defectuosus.
ille tām nō haberet rationem culpe. sed quia p̄
liberatē volūtas potest se tenere ne p̄ suaz de
fectibilitatem exeat i actu defectuosum. iō act⁹
defectuosus ab ea p̄cedens habet ratōem cul
pe. Confirmat ista aug⁹. xij. de cui. dei. ca. xij
di. Nemo. igitur efficiētem causam q̄rat male
voluntatē. nō em̄ est efficiens sed deficiens. q̄
nec illa effectio sed defectio. Deficere nāq̄ ab
eo q̄b sume est ad id quod minimū est. hoc ē in
cipere h̄re malam voluntatem. Causas porro
defectionū istazz ut efficiētes nō fint ut dixi s̄
deficientes velle inuenire. tale est. ut si quisq̄
velit videre tenebras vel audire silentiū. s̄ ille
q̄s si oīra p̄dicta arguaē sic. Volūtas tendit
i bonum sicut i suum obiectum. vñ semp est ve
ri boni. et tunc nō est i volūtate peccatum. vel
bonum apparentis et tūc ex vicio itellec⁹ uel ap
p̄tēxue virtutis et nō volūtatis. ergo pec
catum p̄ principaliter nō distit i volūtate. Ad
hoc responderetur s̄m tho. i questionibz dispu
tatis de malo. q̄. i. arti. vi. q̄ id q̄b nō est vere
bonum appetit bonum ex duobus defectibus.
vñq̄ quidem ex defectu itellectus sc̄z cum ali
quis h̄z falsam opinionē de aliquo agnoscēdo
ut patet de eo q̄ putat fornicatōez nō ēē p̄cēm

vel etiam reo qui usum rationis non habet. **T**a-
lis autem defectus pueriens ex vitio intellectus
totaliter vel in parte excusat a peccato. et pecca-
tum leuiat. **M**inque vero defectus procedit ex par-
te voluntatis eo quod qualis est unusquisque talis
finis videtur ei. **S**ed in iiii. ethicorum dicitur. Ex-
perimento enim cognoscimus quod aliter videtur
nobis bonum aliud vel malum circa ea que di-
ligimus. et ea que odimus. Et ideo cum aliquis
morditate affectus ad aliquid impedit ei iudicium
intellectus in particulari eligibili ex in-
ordinata affectu ad illud. **E**t sic principia litterarum
vitium non est in cognitione sed in affectione. **E**t
ideo quod sic peccat non dicitur peccare ex ignoran-
tia sed ignorans ut dicit a phoenice. iiii. ethicorum er-
go et. **P**ropter si dicitur mathesis. viij. Non potest arbor
bona fructus malos facere et. **T**unc sic. Res bona
non est causa mali. sed voluntas est bona ergo
et. **R**e. **N**. **B**m. **T**ho. in. **I**n. **S**cripto. **D**is. **V**xiij. i expo-
sitione literae. quod duplex est causa. prima et remo-
ta. et prima et immediata. Causa enim prima uel re-
mota in genere illo respectu arboris et fructus
est sol uel terra. Et hec est causa cois bonis et
malis arboribus. et bonis et malis fructibus.
Sed causa prima et immediata fructus est arbor.
Et ideo arbor bona non est causa fructus mali.
et arbor mala est causa fructus mali. Sic a filii
ipsa natura voluntatis una et eadem est causa pri-
ma uel principium bonarum uel malarum voluntatum
et bonorum et malorum actuum exteriorum. **S**ed
voluntas mala que operatur arbori est causa
prima aeterni mali exterioris quod operatur fru-
ctui. **P**ropter si arguat per illud dyo. in. iiiij. de diuinis
notis. ubi ait. Malum est preter intentionem. eo quod
nullus ad malum intendens operatur. sed peccatum habet
intentionem mali. ergo non est voluntarium.
Ad hoc respondet **B**m. **T**ho. in seba scripto. **D**is.
Xli. arti. in. quod malum dicitur esse propter voluntate-
tem per se. quod nullus intendens ad malum per se
aliquid operatur ut dicit dyo. **S**ed per accidentem
malum potest esse voluntarium dum scilicet aliquis esti-
mat bonum quod est malum. vel cum apparet alicui
bonum scilicet quid cui est adiuncta ratio mali sim-
pliciter. **V**el potest aliter dici quod malum dicitur
esse propter voluntatem. quod voluntas non tendit in ma-
lum sub ratione mali. sed quod aliquod malum est ap-
parens bonum. ideo voluntas aliquam appetit aliquod
malum. et **B**m. **I**s. peccatum est in voluntate. **S**ed
ad maiorem predictorum dilucidationem notandum
ut elicitur ex dictis Alex. in seba parte summa in
tractatu de malo. et beati tho. in questionibus
disputatis de malo. quod in arte. in. quod voluntas est
causa peccati tripliciter. primo per accidens. seba ut
deficiens. tertio ut desentiens vel libere agens.
Drimo voluntas est causa peccati per accidens in
quantum scilicet voluntas fertur in bonum aliquod **B**m. quod
cui desiderium est malum simpliciter. **V**bi nota
quod bono in quod voluntas fertur et tendit adiungitur
aliquod malum dupliciter scilicet vel ut in pau-
cioribus. vel ut simpliciter primo ut in pauciori-

bus. **S**icut si aliquis incidet lignum in situa per quam
raro transit homo interficit hominem. et tunc voluntas
potest excusari a peccato. **S**ed **B**odo siungit malum
bono in quod voluntas tendit ut semper. **V**bi gra-
uit dilectionis que est in adulterio semper siungit
malum secundum proportionem iusticie. unde tunc
non excusatur a peccato. **C**uius ratio est. quia et
si voluntas non velit malum secundum se. tunc ex hoc ipso
quod eligit bonum cui semper siungitur malum. ma-
gis vult incidere in hoc malum quod carere tali bo-
no. **S**ed voluntas est causa peccati in quantum de-
ficiens. puta in quantum non attendit ad regulam
rationis et diuine legis. et probatur sic. **M**n. fuit
aliaqua duo quoque unum debet esse alterius regula
et mensura bonum in regulatio uel mensuratio est ex
hoc quod sue regule vel mensure conformatur uel ad
equatur. gratia exempli. **V**t si sit aliquis artifex
quod debeat aliquid incidere recte secundum aliquam re-
gulam. tunc si non recte incidat quod est malum incidente.
hec mala incisio causabitur ex hoc defectu quod arti-
fex erat fine regula uel mensura. uel ex hoc quod arti-
fex mensuram uel regulam non attendit vel imita-
tur. **S**imiliter delectatio uel quilibet atiud in re-
bus humanis est mensurandum vel regulandum secundum
mensuram rationis et diuine legis. **E**t ideo non
viti regula rationis et diuine legis et eligere alia
quid est peccatum. **V**bi nota quod non attendere semper
actu ad talen regula non est peccatum. quia homo
non potest attendere semper actu. sed non attendere
re ad talen regula tunc est peccatum quoniam homo
aliquid eligit uel operatur fine actuali considerati-
one regule. ut verbis gratia. **N**on semper artifex
peccat in eo quod non semper tenet regula fine mensu-
ram. sed ex hoc quod non tenet mensuram aliquid fa-
cit. **E**t sicut culpa voluntatis non est in hoc quod non
semper actu attendit ad regulam rationis uel di-
uine legis. sed ex hoc quod aliquid eligit ut facit non
hunc huiusmodi regula uel mensuram. **T**ercio
voluntas est causa peccati in quantum desentiens ut
libere agens. unum eius quod est libere agere et non
libere agere. libere attendere et non attendere
libere viti regula et non viti. non oportet aliquam
causam querere. et quod ad hoc sufficit ipsa
libertas voluntatis per quam potest agere vel non
agere. attendere et non attendere. **V**bi gra-
uit. **S**icut si scriptor habeat exemplar ad quod debe-
at respicere et scribere ex hoc ipso peccat quod non re-
spicit exemplar et secundum illud non scribit. nulla. non
huius est alia ratio nisi voluntas libera. **M**odestus
aug. 9. i. xij. de ciui. dei probat per exemplum
pulchrum. **D**icitur duo iuuenes ut homines equa-
liter affecti animo et corpore. et pares in omni-
bus. vident unam re pulchram. ut mulierem vel
equum uel aliud huiusmodi. quod re visa unus licet
fructus. alter non. quod est causa illius fructus
illicita. **N**on caro. cum similiter se habeat quantum
ad dispositum carnis. nec animus. cuius similes
essent quo ad animum. non suggestio maligni spi-
ritus. cum malignus spiritus eque temptet nihil
ergo videtur esse causa huius peccati vel mali nisi

ppria voluntas. sed illam quod fecit cum non nisi na
tura bona. Nature autem bone deo est causa. il
lius autem mali nullatenus est causa. Non igit
est causa. Non est nisi quod placet. placita autem
nulla alia ratio est querenda. Sicut enim in bonis
cum puentum est ad voluntatem dei nulla est alia
ratio. ita in malis cum puentum est ad voluntate
pueribilem sibi derelicta. nulla est alia quod
reda ratio nisi quia vult uel placet. Is ille ubi
nota quod voluntas considerari potest ut est natura
quidam. et tunc non determinatur nisi ad unum. Po
test etiam considerari ut liber arbitrium. et tunc
est oppositorum. unus scilicet per se. vel de se scilicet mali
alterius vero scilicet boni non est prima causa vel to
ta. Patet ergo quod voluntas in quantum est libe
ra in eligendo et non eligendo. in agendo vel non
agendo est peccati causa. Confundantur ergo il
li qui dicunt se alicet non posse facere ut faciunt
luxuriosi. gomorreami. adulteri. iracundi. et reli
qui. quod mortis vita in voluntate non est

Pars sedis huius sermonis. in qua de claratur quod voluntas pueris nullo modo po potest excusari

Ascundo in isto sermone declaranda est pra
ue voluntatis iniusta excusatio. Nam res
generatoes hominum repiri solent qui co
nantur excusare peccatum suum. Aliqui sunt qui ex
cusare se volunt ratione ostellationis. Aliqui sunt
qui excusare se conant ratione coactonis. Aliqui
sunt qui excusare se pretendunt ratione aplexonis.
Primo aliqui sunt qui peccatum suum annulant
ratione ostellationis. dicentes quod quilibet habet
ostellationem sub quod nascitur ut mathematici quod
caput Ptolomei fuit. quod quidem ostellatione non
solum in ipso habet influentiā necessariā sup
corpus. sed etiam sup rationē et voluntatem. et su
per electionem aeternū ratōnis et voluntatis. Sed
alii istos falso ista dicentes probant quod stelle no
naturā necessitatem sup actus rationis et volu
tatis propter septem incouenientia que inde se
querent. quod primū est quod si stelle essent
causa malorum sequeretur quod si stelle essent
malefactrices. hoc autem est falsum et incoueni
ens. quod patet. Si enim aliquae stelle essent ma
lefactrices. aut essent tales a natura. et sic dominus
quod dedit eis talē naturā esset malus. quod est fal
sum et incoueniens. aut essent male a voluntate
quod haberent malam voluntatem. quod sititer est fal
sum et incoueniens. cum nulla alia sint animate
Secundum incoueniens est quod in modico tempore ea
dem stella esset bona et mala. eo quod in modico te
pore mutat aliam dispositiōem. Tercium est quod
non possit aliqua ratio assignari quare aliqui na
ti sub eadem ostellatione fuerūt. et aliqui non
et aliqui sunt fortunati. et aliqui sunt infortunati
et quartum est quod nullus homo esset causa ma
lorum et bonorum. sed celum est causa et ostellatione. quod

fie nullus dignus laudaret nec vituperaret. Quin
rum est quod vana essent hominum studia et exercitia
Et enim si stella dat milibus quod sim Grammaticus vel
quod sim diues absq; studio et labore de necessita
te ero. Et si det quod non sim. satis potero studere
et mercationes exercere. quod non potero discere
uel luctari. Sextum est quod tunc leges et iudices
essent frustra et non fieret iusticia. ex quo enim
stelle cogunt homines ad furandum. non potest homines
aliud et ideo non debent puniri sed potius stella
Septimum est. quod tunc vana est spes christiana
quia si hoc est iusticia non permanebit. et pecca
tum non punietur. Unde beatus thomas et alij the
ologi dicunt quod si corpora celestia inferunt neces
sitatem sup actus et voluntates. tunc tria bona
sparsim tollerentur inter alia. Primo tollere
tur laus virtutis humanae quod nulla est si libere non
agit. Secundo tolleretur iusticia permanēt et puni
entis si homo non desideraret libere. nec ageret
bonum vel malum libere. Tercio tollerentur
circumpectōes in omniis quod de his que ex necessi
tates euemunt frustra tractarentur. Is ille thomas.
summa opera genitiles. libro. in. ca. lxxij. Secundo ali
qui peccatum suum excusant ratōne coactonis
vel violentie. dicentes quod bona exteriora dele
tabilia nobis violentia inferunt. et per omnes co
gunt et necessitant ad peccandum. Sed tales me
tiuntur. quod nullum bonum quod tunc quod bonum utile
suaue vel delectabile citra deum habet rationes
vitas et perfecti boni sicut habet felicitas quam ex
necessitate volumus omnes habere. Et ideo be
na creata quod tunc quod delectabilia potest quilibet
respondeat vel non acceptare propter illud humanū
bonum. Vnde Augustinus psalmi. sermone. ii. ait. Seco
ergo superest ut quod sit melius quod animus tu
us. et non inuenies quod sit melius aliud nisi deus
tuus. quod cum perfecta natura tua angelis equa
bitur iam super non erit nisi creator. Erige te ad
suum et noli desperare. quis auctor. et tuus volu
tis forte non habebis. deum cum volueris hab
ebis. quod et ante quod velles venit ad te. ut cum ad
uersa voluntate es vocauit. et cum ouersus es
fessus terruit te et cum terribiliter obliteratus
est te. Iste qui tibi prestiti omnia et fecit ut es
qui quod etiam malis multas prostat consolaciones
seruat tibi aliquod quod non det nisi tibi. Et quod
huius melius nisi se. pete aliud si inuenieris. se ti
bi huius deus. Auare quid inibi celo et terre
melius est qui fecit celum et terram. ipsum visurus
habiturus es. hoc solo beatus eris. huc solus de
sideres et quod. quia beatus propter cuius dominus
deus eius. Is ille. Non est peccandum propter aliquod
bonum tempore quod tunc quod delectabile respectu il
lius sumi boni nihil existente. Tercio aliquod pec
catum suum excusant et annullant ratione aplexi
onis vel nature indebita. dicentes quod homo natu
raliter est bonus vel malus. sicut videlicet flegma
ticos naturaliter esse pigros. colericos autem na
turaliter iracundos. melanconicos et o natura
liter tristes sanguineos at iocundos et luxuriosos

ita q̄ non videtur in hominis voluntate q̄ sit bonus v̄ malus. Sz isti similiter errant. quia appetitus sensitivus voluntatem non necessitat ad peccandum ut dictum est s̄. imo p̄ bonaz voluntatem liberaz oia supantur. Propter quod aug⁹. ait. Totum habet qui habet bonā voluntatem. ip̄a est q̄ potest sufficere si cetera nō sint. Si autem sola de fit. nihil p̄dest q̄cquid habitum fuerit. Sola sufficit si ad fit. cetera nichil p̄fit si sola de fit. Si haberetis i domo tua thesauros vnde securi esses. gaudēs exultares. in corde tuo habes bonam voluntatem et tristis es. In archa posses timere furē. i corde tuo quez times. Noli pati hostem in corde tuo. bonam voluntatem habens nihil time. Et sic patet ps. secunda huius sermonis.

Pars tercia huius sermonis in qua tractatur de iusta punitōe prae voluntatis.

Tercio igitur in isto sermone ex precedentibus patet q̄ sola voluntas est illa q̄ puniti debet. Sende greg⁹. Ille coad⁹ patitur tenebras ultionis q̄ hic tenebras substrauit voluntatis. Et magister suazz libro. ij. dis. xxij. ca. iii. et ē dictum aug⁹. xi. de trini. vbi sic inquit. Prauazz em̄ et dispositaz voluntatum implicatio vinculum est quo q̄s h̄ agit ut p̄cipiat in tenebras exteriores. Et Ansel. probat q̄ nihil p̄prie punitur nisi sola voluntas rationalis que nō solū punitur in se sed etiā i om̄ibus potentissimis subiectis. Sicut em̄ in beatissimis voluntas est illa q̄ deo fruictur. id deus nō daret vel cruciaret igne corporis mēbra nisi ut ex hoc voluntas torqueat. Hinc etiam Her. inquit q̄ sola p̄pria voluntas est illa q̄ punit in inferno. Ipa voluntas h̄ experientia cognoscens et impatientissime ferens possumus imaginari se dicere velle appellare ad patrem misericordiarum. et ad spiritu sanctū cui bonitas appropriatur et clemētia. Quia admissa conquerēdo dicit. Sanctissime psone Sme que nihil nisi rectū et iustum disponere et iudicare potestis. et ad cuius iudicium om̄es obstruitur. Si vos me iudicauissetis patiēter utq; ferrē. Sed vos vires vestras filio h̄gimis comisisti a quo tāq̄ iniusticiam passa ad vos me appello. fateor eq̄dem hoc p̄m bono zelo iudicasse. sed q̄ nimis viror id eo ad vos clamare cogor. Et vt ad rationem veriam. Judicat em̄ me p̄ peccato om̄is homis uel cōmissionis. sed qua iusticia uel ratione nō capio. Quātum ad om̄issa dixit. Nō dedi panē esuriēti. nec potum fitienti. Sed h̄ cui p̄petunt nisi manibus pedibus lingue. q̄dans di ambulandi et inuitandi officiū h̄nt. Ego vero his ut patet careo. et nihilomin⁹ me p̄ his omnibus acerrime punit. Porro de om̄issis me cruciat cū peccatum vanitatis vane glorie. et ad corporis membra sciat pertinere. Et q̄ ego om̄

membra penas patiar. quis iustum esse iudicet. Quarē sanctissime et iustissime psone Sme si p̄ peccatis istoꝝ iustum vobis fore videtur me puniti debere vos iudicare. Ista sanctissime psone iudicantes. et multum admirātes. cū nunq̄ tale qd audierint de filio h̄gimis dicunt ad nouū factum nouū filium. ff. de ven. inspi. l. i. q. i. Et qm̄ que d̄ filio sapiētum bene fiunt p̄sumuntur bene facta. C. de legibz. l. humanū in fi. Propterea ūlendi peritores sunt. Naz integr̄ est iudicium quod plurimoz sententias approbat. Ixix. dis. c. ex. et de officio et p̄tate dele. c. prudētia. Ideo vocētur theologi. iuriste et canoniste. Nam theologi dicunt ut patr̄ in p̄ma parte q̄ voluntas mala est causa om̄i malorum. Juriste ūlter aiunt. Qui occasione dām dat. damnū dedisse videtur. ff. ad legem ac quis. l. qui occidit. q. in hac. Canoniste insuper hoc affirmat. Nam. xv. q. i. m. c. illa. scribitur. Ideo etiam in iudicij s̄ istiusmōi voluntarios reos non necessitate opullos culpa ostingit pena ademnat. Et m. c. non est. dicit. Non est q̄ cuiq̄ nostram ascribam⁹ erūnam nisi nostre voluntati. Nemo nosz tenetur ad culpam nisi voluntate p̄pria se deflexerit. Sibi. Quibus auditis illa obmutuit. Tunc sanctissima trinitas ait sanctis angelis. Ligatis manibus et pedibz rē. Et q̄tum se glorificauit rē. Tunc voluntas p̄p̄ impatientiā se ad corpus conuertēs. ait ipsum maledicēdo. O corpus maledictum. tu male fecisti et ego maluz patior. tu te delectasti et ego amaritudine repleor. O caput maledictum. tu te in vanitate erexisti et ego hic violēter humilior. O facies. tu te succasti et ego deturpor. Oculi et aures vos vana vidistis et auditistis. et ego penas videre et sentire cogor. O os tu delectabilia et p̄phana locutum es. ego autē felle draconū potor. O manus. vos suavia tractastis et ego aspera sentio. O mēbra bestialia et pudenda. imo o corpus maledictū. tu te libidinibus satiasti voluptatibusq; et nūc p̄ te flāmis crucior. Ad quam mēbra corporis rindere imaginari possum⁹ et dicē. O voluntas maledicta q̄s peccauit nos vel tu. q̄s nobis malū impauit nisi tu. q̄s malis inclinatiōnibus affenit nisi tu. q̄s usus est nobis tāq̄ instrumentis nisi tu. tu ergo p̄ncipaliter puniti debes. Rogem⁹ ergo omnipotentem deū ut dignēt nobis cedere bonam voluntatē p̄ quā possim⁹ euadē et nā penā et supnā ūsequi gloriā in secula secloz Amen.

Feria secūda post secundā dñi cam de aduētu. de detestatōne p̄cti respectu dei tribz ratōibus. Sermo non⁹

Abundetis in spe et virtute spūs sancti. Scribuntur h̄s ūba ad No. xv. et in ep̄la p̄cedentis dñi ce. Determinata fratres carissimi

notificatione et denoniatione peccati. ad maiorem ipsius noticiam et explicatorem nunc tractandum est de eius abominabili detestatione. Et quoniam triplici respectu sume detestandum est scilicet respectu dei angelorum, et oditomis eiusdem peccati, particulariter de istis respectibus est tractandum. Est enim detestandum peccatum respectu dei ratione diuine strarietatis. Nam sume est strarium deo. quod illud quod facit hominem contrarium a rebelle deo. illud potissimum deo contrariatur. sed peccatum facit hominem inimicum dei et pugnare versus deum et resistere. ut patet in ergo secundum propositum quod straria sunt precepto alii cuius strariae percipienti. sed peccatum straria madatis dei. ergo secundum Amplius caritas et cupiditas opponuntur sicut gra et culpa. sed caritas et gra deo vniuersitatem et assimilantur. et in hoc maximaz habent cum sumo bono conuenientiam. ergo ex contrario cupiditas et culpa reddunt animam deo deformem. et a deo separant. et si ibi ergo habent eum deo strarietatem repugnantiam. Quae qualiter intelligantur declarat dominus bona. in iure. dis. xxxviii. arti. i. q. in. di. quod aliquod malum strariari alicui bono potest dupliciter intelligi aut in se et in formam. aut in suo effectu et in operatione. Primo modo malum non potest contrari strario sumo bono. cum ictus sit bonum per essentiam cui nihil omnino est strarium. Secundo modo quodammodo potest strariari. quodammodo non. Nam dupliciter potest aliquid repugnare alicui in suo effectu aut quia repugnat ex propriae naturae ipsius agentis. aut quia repugnat ita natura ipsius suscipientis. Primo modo nihil potest repugnare deo in suo opere quoniam virtus dei omnipotensissima est. et ideo nullum potest inuenire obstatum. Secundo modo ita quod subdistinguenduz est. quia nocendum inferre effectui potest esse dupliciter. aut simpliciter et veliter. aut in parte. Primo modo nihil strariatur deo in suo opere. Tanta enim est et talis ordo vniuersitatis que ei auditor debet ut nullo possit male perturbari. Secundo modo aliquid potest repugnare deo in suo effectu. quia per malum huius stringit esse aliquem deo effeatum minus humilem ad susceptionem diuine influentie ad obtentum perfectionis et beatitudinis. ad quam ordinatur homo ex sua primaria conditione. Et ideo habundet in specie et in tute spiritus sancti. caue te per omnia oditum est deo strarius quod quantum ad propria spectat. tribus probat rationibus. Primo ratione diuine oditionis. Secundo ratione iniuriantis. Tercio ratione diuine occisionis.

Pars prima huius sermonis quod probatur quod peccatum est detestandum respectu dei ratione diuine oditionis

Primo in isto sermone dico quod detestandum est peccatum ratione diuine oditionis

his. Nam deus sumebit peccatores. Unde propositum. Odisti omnes qui operantur iniuriam. Et alibi. Inquit odio habui. Et iterum. Perfecto odio oderas illos et inimici facti sunt mihi. Et Sapientia. viii. Abominabilis est deo impius et impietas eius. Et Eccl. vii. Altissimus odio habet peccatores. Et Iudith. v. Deus illoz odit iniurias. Et in pluribus alijs scripturis sacris idem habetur. Ratio atque quare deus odio habeat peccatores est talis. quod. viii. ethicoz dicitur quod similitudo est causa dilectionis. Et eccl. viii. Omne diligit simile. Cum igitur striorum strarie sint cause scilicet de generatione sequitur quod dissimilitudo est causa odij. modo iterum deum et aiam peccatorum maxima est dissimilitudo cum velit deus mandatorum obseruatiam. Mattheus. xix. Si vis ad vitas ingredi. serua maledicta. peccator autem totum oppositum. et inde est quod origine maria inimicicia iter eos. Ad quos dicitur haec clarioz noticia dicitur bona. ubi sunt quod duplex est voluntas dei. s. voluntas beneplaciti scilicet ipse deus. et voluntas signi quod dicit aliquem effectum creatum. Cum ergo dicitur quod aliquis est inimicus dei quod aduersatur voluntati sue. ut dictum est. sed non intelligitur quod aduersatur voluntati beneplaciti cui nullus potest resistere immo spiritus impletus vel ab homine. vel a deo sed est dicatur spiritum ad voluntatem signi. quod eus percipiat unum. homo peccator facit strarium. ita deo aduersatur. et tales hominem quod sic aduersatur deo deus odit non affectu et repugnatia voluntatis spiritus effectu punitionis. Et ideo omni die maledicit peccatoribus. et facit in ecclesia sua maledicere dicendo. Maledicti et declinata mandatis suis. immo deus non decet relinquere peccatum impunitum. Unde dicit Anselmus. in libro cur deus homo primo capitulo. Peccatum non recte ordinatur nisi in pena. unde si peccatum non puniri inordinatum dimittitur. deum autem non decet aliquid inordinatum in suo regno relinquere. unde si peccatum remaneret impunitum tunc liberius esset ipsa in iustitia quam in iustitia. sed ille. Dico amplius. quod impossibile est esse dedecus culpe sine decoro iusticie. Unde Augustinus. libro. iure. de libero arbitrio. capitulo xxx. ait. Universalis pulchritudo nec puncto temporis patitur ut sit in ea dedecus peccati sine decoro iusticie vel vindicte. sed in futurum iudicium seruat ad manifestationem atque acerrimum sensum. quod nunc occultissime iudicatur. Sicut enim qui non vigilat dormit. sic quisque si non facit quod debet sine iteruallo patitur quod debet sed ille. Ecce ergo quoniam deus odit peccatum. Nam cum ipse deus creature suas diligit et non alii quam spiritus suus vilissima odio habeat. iuxta illud Sapientia. viii. nihil odisti eorum quod fecisti. tamen si quisque licet Magnus et nobilis cum peccato mortali decederet. licet illum ante a minium dilexisse nihilominus illum omnino damnaret. sicut in iudea demonstratum est quod licet fuisse dñi familiaris et adeo amaretur ab ipso ut illuz in numero duodenorum eligeret. unde ex predictione dicitur rebat

di. Quid edebat panes meos magnificauit. id est ampliauit super me plantationes. tunc quia cum peccato desperatus obiit. in profundo infernum natus ipse descendit. Quod et apostolo Petro similiter euemisset. nisi de triplici negatione penitentiam egisset. Angelus quoque lucifer qui inter alios spiritus primus et principalior erat. ita odiosus ex peccato factus est domino ut inferni in loco profundiori iactaretur e celo. Quid mirum si amma peccatrix odiatur a deo cum in ea per peccatum deficit ornameta sua scilicet gratia et virtutes que sunt decor anime et pulchritudo propter quae deus ipsam animam alloquitur. di. Tu sapulchra es amica mea et macula non est in te. Cant. iiiij. Propterea augustinus hortatur aiam ad ista pulchritudinem virtutum in libro de salutibus documentis. di. Ne quidem fabulosa arbitrietis dei precepta aut quam a me edita dum ex fonte salvatoris nostri sunt emanata. ne frangat aiam tuam villa aduersitas uel prosperitas mundi. Nam virtus est aie tue deum diligere. et odire ea que deus non diligit. Virtus est anime tue patientiam sectari. et ab omni impatientia declinare. Virtus est aie tue humilitati studere superbiuam ab hominari. Virtus est aie tue castitatem tam aie corporis custodire. Virtus est aie tue vanam huius mundi gloriam ostendere. et omnia caduca calcare. et pallius amore qui te redemit dum viuis in corpore laborare. Virtus est aie tue iram et furorem cohibere et premer. Virtus est anime tue ab omni stulticia declinare. et sapiens diuinam amplecti. Virtus est aie tue omnem delectationem carnis subiungere. et mentem tuam ad deum dirigere. Quas virtutes facile potuisses obtinere si secularium curam et caducas res terrae nas deuitare voluisses. et nihil amoris Christi proposituisses. Et ille. Ita sunt ornamenti anime propter que sume a deo diligitur. sed peccatum ea evanescat. et ideo peccata deus odit et peccatores. Et sic prout prima pars principalis huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua probatur quod peccatum est detestandum respectu dei ratione diuine iniuriacionis

Secundo in isto sermone detestandum est peccatum ratione diuine iniuriacionis quam facimus. Magna iniuria perfectio a peccatore irrogata deo. quod probatur sic. Paulus. Epistola ad Corinthus. v. ait. Viri diligite fratres vestras sicut et fratres ecclesias. Ad eo enim diligunt se coniugati et non posset iniuriari magis quisque in violatione propriei vestris. maxime si coram oculis suis fieret. ut hacten factum est in depositione terrazz. Cum igitur sit sponsa Christi anima. magnam iniuriam faciunt peccatores sibi coram eius oculis sponsam suam dulcissimam vilissimo adultero. sed ab uno peccando perficiunt. Propterea conqueritur Ierome. q. de anima tali. Sub omni ligno

fronte polo persternabar meretrix. Sed autem aia sit sponsa dei. patet per illud Osee. q. Desponsabo te mihi in fide. Unde Bernardus. Epistola xxxviii. inquit. Justitia et iudicium sunt paratio sedis eius. et sponsa. In ponse prerogativa occurrit pariter omnia ad consummatorem virtutum. et forma iusticie fit formosa. de iudicioque noticia tota desiderio punitie seu glorie sponsi casta. Tale decet propterea esse sponsam Christi siue domini pulchritudinem et castam. Et ille Amplius. dico. aia est filia dei. Vnde gregorius. libro primo super Ezechielem. capitulo vi. dedit eis perpetuum filios dei fieri. quod hoc postestate altius. quid haec altitudine sublimis dici potest. in qua quisque creaturam efficit creatoris hec ille. Quanta ergo iniuria fit ei per peccatum quia scilicet filia sua corrumpitur et occidit. iuxta illud. Corrupti sunt et a bhomimabiles facti sunt in studijs suis. Et dico. iniuria aliaz irrogat deo. quia filios et filias dei in eius oculis occidit scilicet opera bona et virtutes quae sunt eius filii. quod per gloriam suam facte sunt. Tres deum a domo sua propria peccatum enicit. id est ab aia que est templum dei. et adueniente peccato recedit. quod non simul operium est. Vnde auctor eius supra capitulo xxxvii. dicit. Animam est dominus summi patris familias propter mortem venustatem. sponsa Christi propter dilectionem. templum spiritus sanctissimi propter sanctificationem. ciuitas regis eterni propter oim cordiam. Et ille. Et augustinus super psalmum xviii. ait. Nunc fide ac spe domum spirituali dilectione obstruite. in omni opere bono fundameta in cordibus vestris. id est apostolica et prophetica monita iaceant. humilitatem vestram sicut paucimeta sine offensione posterint salutarem in corde vestro doctrinam orationibus et hominibus tantum firmis parietibus omnimente. diuini semper testimonij tantum lumines illustrate. infirmos sicut columne sustentate. Non opes sicut testa protegite. ut dominus noster per prophetibus sepulchra restituat ut vos in eternum prefectos dedicatosque possideatis. Et ille. Hoc ista peccatores non faciunt ideo deus propriam domum expellunt. nescientes vel scire nolentes. quod templum debet esse spissum sancti. id est Corinthus. viii. apollo testante. Amplius dico iniuria aliam irrogat peccatores deo. quod via paradisi publicas mandatorum dei in otumeliam eius ad modum predonis frangunt. Nam ipsa est via ad vitam eternam. Vnde gregorius. omelie xi. ait. In puniti eternam vitam quasi in via sumus quod ad patriam pergitur. Ne me peccatores iniqui quod facitis deo vestro. quod anime vestre tam pulchre per peccatum ita demigratis. Audite ambonum super hoc imaculatum. id est. Nosce te ipsum homo. tunc aie dicere in canticis. Nihil cognovis te formosa in mulieribus. cognosce te anima quia non de terra non de luto es. quia insufflavit te deus et fecit in animam viuentem. opus est magnificum dei operatione generatuum. At te deibi ut lex dicit. hoc est tibi. id est tue. Peccatores te in mundana non teneant. Terrestria non morentur apud te. ad illum tota intentio festina ex cuius inspiracione obstitus. Et ille. Et in eodem libro idem

dicit. Propterea dñs qui hū animā te ad finem et similitudinem sui fecit. Est rationabile iustum. pudicū. In eo em ad imaginē es iustus ut sis imago iusticie. sis sic castus ut immaculatus in te figura p̄fugeat. hec ille. Abstine ḡ se a peccato ne tāta iniuria irroget factori tuo. Et sic patet sc̄da pars principalis huius sermonis.

Pars tercia huius sermonis in qua probatur q̄ peccatum est detestandum respectu dei ratione diuine occisionis

Tercio in isto hūmone detestandum est peccatum ratione diuine occisionis. Occidit em̄ peccatum nō solū animā ut dicuntur est in principio huius tractat⁹. H̄ etiā si fieri p̄ sp̄z diuīnā maiestatē q̄tuz i ipsiā ē a m̄q̄tum possunt a possibile ē peccatores annullat a occidunt. Primo peccatum patrē occidit. Seco filium crucifigit. Tercio spiritus sanctū extinguit. Primo dico q̄ patrē occidit cui attribuit̄ potestia. maxime admimistrandi iusticiā. H̄ peccator istā potentiam q̄tuz i ipso est conat auferre. Vnde Ber. i hūmone beate Lucie. Permanens inq̄t i iniquitate tua peccatu tuū vis esse impunitum. tu vis deum esse iustū. Exigit em̄ iustitia eius ut vniuersiqz reddat hū opa sua. qui autem vult deū esse iustū non vult deum esse deū. et q̄ de hiderat deuz nō esse. nōne q̄tum in ipso est deum occidit. ergo r̄. Ampli⁹ dico. p̄ peccatum deū negamus. Vñ jero. vi. q. iñj. e. estimant. ait. Quotiescumqz vincimur a vitis atqz peccatis. toties deū negamus. et ecōuerso. q̄tiens q̄d bonū agimus. deum d̄fitemur. Nec arbitrandū ē in die iudicij illos tūm a dei filio ēē de negandos q̄ in martirio xp̄m negauerunt. sed illos om̄es q̄z ope vel sermone vel cogitatōe p̄s negatus negat̄. vel d̄fessus d̄fitetur. hec ille. Seco q̄ peccatum sive peccator peccando. q̄tum i se ē iterz xp̄m crucifigit. et sanguinem eius fundit dū p̄cium redemptoris eius abn̄cit. Heb. vi. Rursus crucifētes sibimetip̄s filiū dei a ostētui h̄ntes. ubi ait glo. xp̄m crucifigūt et otumelie habet q̄ gratia eius vilipendētes in peccatis iacent. Item alia glo. Plus peccat qui ostēnūt regnante in celis q̄ qui crucifixerunt ambulatē in terris. Dicūtur autē peccatores xp̄m crucifigere. q̄tum i eis est iterz causam om̄ittunt sive crucifixionis sc̄z peccatum ppter quod mortuus est. Vñ aug⁹. sup. xxvi. ca. Mat̄. dicit. Non min⁹ peccat q̄ xp̄m blasphemant regnante in celis q̄ qui crucifixerunt ambulatē in terris. Peccatores em̄ denuo xp̄m cum iuda tradunt a vendūt. a cū militibus. Pilati otumelis affectum crucifigūt. sup om̄nes sive iudeos sive milites crucifixi corpus pedibus oculant. a sanguinē quasi i sordibus miscentes polluit. Due ne incredibilia videātur audi bierom̄mū in ep̄la ad P̄macbiū a. Oce-

anum. 15. d̄fierantem. Quāti intervos inq̄t iudei iudā damnāt. quāti in semetip̄s dum p̄ cupidi tatez suas aias eternis cruciatibz tradūt a trāditores fiunt pariter et ocesores. hec ille. Peccator em̄ xp̄m vendit dū eum quē plus habet i se alienat quasi quodaz p̄cio cupiditatis a voluptatis accepto. Vñ beda sup mat̄. et habet. q. iñj. e. abn̄t iudas. inq̄t. Multi hodie sc̄l⁹ iude quia dñm ac magist̄z deū dñmqz suū pecunia vendid erūt. velut imane et nephatiū exhorrent. nec tamē cauent. Nam cū p̄ munibz falso otrā quēlibet testimoniū dicunt. p̄fecto quia veritatem p̄ pecuna negat̄. deum p̄ pecunia vendunt. Ip̄e em̄ dixit. Ego fū via veritas et vita. Cū societatem fraternitatis aliqua discordie peste om̄ulant. deū pdunt. q̄d caritas est. Qui ergo caritatis a veritatis iusta spernunt. deū vtiqz q̄caritas et veritas ē spernūt et pdunt marie cū nō infirmitate vel ignorantia peccant. sed in similitudinem iude querunt oportunitatem. qualiter mēdacio veritatis et virtutem crimine arbitris absentibus mutent. H̄ ille. Ad hoc idem Ber. ait. Si voluptas crudelio p̄ponitur et crux voluptati. quō se p̄nt excusare voluptatum amatores q̄ nō sint xp̄i crucifixi. Vñ rei legiē exēplū in legenda cuiusdam martyris sc̄z q̄ cū xp̄s cuidā p̄sona deuote apperūsser crucifixus interrogati. cur eēt item crucifixus. respondit. Tria peccata me ite crucifixunt. Propterea ait apl̄s Heb. x. Irritam q̄s faciens legem Moysi. h̄ne vlla miseratione duobus vel tribus testibus moritur quāto magis putatis deteriora mereri supplicia q̄ filium dei oculauerit. et sanguinēz testamēti pollutū duxerit i quo sanctificat⁹ ē. a spiritui gratie otumeliam fecerit. H̄ ibi. Vbi dicit Ambro. Conculcat xp̄m q̄ libere peccat absqz timore a p̄nia. et qui eo mdigne p̄cipiat sanguinem testamēti pollutū ducit si ab eo mūda ē ad vomitum reddit. et penitere negligit. H̄ ille. ergo r̄. Tercio dico peccator peccando extinguit spiritus sanctū. cōtra quod ait apl̄s. i. Thessal. v. Spiritum nolite extinguere. Vnde aug⁹. ad bonū faciū ait. Nō ideo hoc dicit apl̄s q̄ sp̄us sanctus q̄ vnius est substātie cum patre et filio extingui possit. H̄ q̄tum in ipsiā est extinctores eius vocant̄ merito q̄ ita agunt ut extinctū velint. Spiritū ḡ sanctū q̄ dat⁹ ē nob̄ non inq̄tū i le ē h̄ inq̄tū i nobis extingūimus dū peccando a nobis fugam⁹. H̄ ille. Ecce ḡ q̄no detestandum est peccatum ratione occisionis. Et sic patet tercia pars principalis in isto sermone. Emendamus ergo in melius vitam nostram. ne peremptores per peccatum diuine clementie inueniamur. sed potius per peccatores am eam ad indulgentiam inclinemus in secula seculorum. Amen.

Feria tercia post secundā dñicam de

aduētu· eccl̄ detestatōe p̄cti resp̄cū dei
alijs tribus rōnibz. **Sermo decim⁹.**

Habundetis in spe et virtute
spūstādi. Iterū vbi s. Ut ex pre-
cedenti sermone euidentissime cla-
ret fratres carissimi p̄ctm respe-
ctu dei sume detestandum est. Nam benignissi-
mum patrem et clementissimum ouertit in crude-
lissimū iudicem ita q̄ p̄ toto nō dimitteret qn̄
filios quos creauit quos tñ dilexit si eos i pec-
cato mortali iuenerit. et si possent fugere sub
pallio beate v̄gim̄. gladio eterne dānatōm̄
interficiat. et in ignē eternū sine retrardatōne
p̄niciat. **Vnde aug⁹. libro. ij. de symbolo ait.**
Ille iudeo nec grā preuenit. nec miscdia iā fle-
ditur. nec pecunia corrūpitur nec satissactōe
vel p̄nia mitigatur. **Hic dum temp⁹ habetur**
agat anima p̄niā p se q̄dī locus est p̄nie et
miscdia. q̄r i bi erit locus iusticie. Is ille. Nec S-
lege cōi ut tāgit Ricar. in. iiiij. dis. xv. arti. i. q.
vn. deus potest remittere peccatuz mortale si
ne aliqua satissactōe. Nam Ansel. libro p̄mo.
cur de homo. ca. xxij. ait. Si p̄ctm non puniē
inordinatū dimitte. s̄ de us m̄bil inordinatuz
potest dimitte. ergo deo non potest peccatum
sine satissactōe remittē. Et eodem libro. ca. x.
In deo q̄libet paruū in coruēmens sequit im-
possibile. Sed postea ca. xij. dicit q̄ non decet
deum p̄ctm impunitum remittē. ergo deum s̄
facere est impossibile. Non autē ad h̄ talis facit
ut peccatuz dimitat. q̄ semper requiriē actus
penitendi. i quo p̄ncipalior p̄s satissactōis cō-
fistit. nec etiā remittitur sine infusione gratie.
Et quia homo mortaliter peccando clausit ocu-
lum aīe. ideo lumē gratie ad aīaz trāhire nō po-
test nisi apiatur fenestra. Et i hac opinione ē
snia Aug⁹. sup. Ioh. omel. lxxij. sup illud Ioh.
xij. dī. Maiora horum facietis. Cum ex impio
fit iustus salutem opatur x̄ps in illo. sed non si-
ne illo. Habundetis ergo in spe et abstinētes
a peccato. quod etiam detestandum est respe-
ctu dei. tribus alijs rationibus.

Primo ratione diuīne operationis
Secundo ratione diuīne abominationis.
Tercio ratione diuīne separationis.

Pars prima huius sermonis i q̄ proba-
tur q̄ detestandum est peccatum etiā
respectu diuīne operationis.

Drimo igitur i isto sermone detestandum
est peccatum ratōne diuīne operationis.
sue sudationis. aut laboratōnis. Omnes enim
labores x̄ps assumptit ut peccatū destrueret.
Propterea mouetur dubium inter theologos
Etz si peccatū nō fuissz. x̄ps incarnat⁹ fuissz
Circa hāc q̄stionem ē duplex scola sue opimo

straria vel diuersa saltē. Prima opinio ē be-
ati Tho. et sequentiū eū. qui in tercia pte. q.
i. arti. ij. sic dicit. Quidam etiam dicunt q̄ etiā
si homo non peccasset. dei fili⁹ incarnat⁹ fuiss-
set. Alij vero strarum afferūt. quoꝝ assertiōi
inquit ip̄e magis assentiēdum videt. Ea enim
que ex sola voluntate p̄ueniunt supra om̄e de-
bitum creature nobis innotescere non possunt
m̄si quatenus i sacra scrip̄ta tradunt̄ per quā
diuina volūtas inotescit. Sondē cum i sacra scrip-
ptura vbiq̄ incarnationis ratio ex peccato p̄
m̄i hominis assignetur ouementi⁹ dicit̄ incar-
nationis opus ordinatū esse a deo i remediuꝝ
peccati. ita q̄ peccato nō existēte incarnat⁹ nō
fuisset. Et ad h̄ potest adduci illud aug⁹. in li-
bro de verbis dñi. exponēs illud quod habet
Luc. xix. Venit filius hois querere a saluū fa-
cere quod pierat. sed si homo nō peccassz filius
hois non venisset. et i Thimot. i. sup illud ver-
bum. x̄ps venit i h̄c mundū ut peccatores sal-
uos faceret. vbi glo. nulla causa veniendo fuit
x̄po dño m̄si peccatores saluos facere. Tolle
morbos. tolle vulnera. et nulla causa ē medici-
ne. Alia opinio huic aduersa et contraria est
Alex. i tercia pte i tractatu de ouementia icar-
nationis. q. vlt. di. q̄ si etiam nō fuisset huma-
na naīa lapsa adhuc ouementer fuisset x̄ps in-
carnatus sed nō passus. et pbatur ista opinio-
fic. Primo ait Dyo⁹. Bonuz est diffusuum sui
elle sicut nos dicimus q̄ in diuīnis pater diffu-
dit suā bonitatē i filium p̄ generatōnem. et ab
vtrōqz est diffusio i sp̄m sc̄z p̄. p̄cessionem et h̄
diffusio ē i trinitate. et h̄c ē summa diffusio cre-
atura non existēte. ergo si sumum bonum cr-
eatura existēte non se diffudit i creaturā. adhuc
erit cogitabile maiorem diffusionem q̄ diffusi-
onem eius. Si ergo ei⁹ debet esse summa diffusio
quia est sumum bonū. ouementius ē q̄ diffun-
dat i creaturam. s̄ h̄ diffusio nō potest intelli-
gi summa nisi ip̄e vniāt̄ creatē. ergo ouement q̄
deus vniāt̄ creatē maxime humane. q̄r habet
p̄ncipatōem cum om̄ibus alijs ergo posito q̄
ip̄a nō essz lapsa. adhuc ei vniāt̄ sumū bonuz
Scbo idem pbatur sic. Nō est beatitudo m̄si in
deo. et tota creatā rōnalis ē beatificabilis. sed
creatā rōnalis q̄ ē homo habet duplē cogni-
tionem sensitiā sc̄z et intellectuam. et habz de-
lectatōnem in vtrōqz. Si ergo tota ē beatifica-
bilis ergo et h̄m sensu et h̄m intellectu. oportet
ergo q̄ in deo beatificet q̄tum ad vtrōqz. sed
in deo h̄m se considerando et in p̄pria naīa nō be-
atificatur sensus. sed sol⁹ intellectus. q̄r nō be-
atificatur v̄l delectat̄ sensus m̄si in sensibili lo-
sum. sive i eo quod corpore ē. Si ergo tot⁹ ho-
mo debet beatificari in deo. oportet deum esse
corpalem et sensibilem. sed nō ē ouemēns ut as-
sumat quālibet corporalem naturam s̄ solum
humanam ut dictum est. Tercio pbatur p̄ au-
toritatem Ber. sup illud Ione p̄mo. Propter
me venit h̄c tempestas. exponens illud verbus

de filio dei di. q[uod] lucifer p[ro]uidit r[ati]onale creatar[um] assumenda in unitate filij dei. vidit et inuidit v[er]o inuidia fuit causa casus dyaboli. et fuit causa mouens ipm ad temptandum hominem. cuius felicitati inuidebat. ut per peccatum demeretur humana natura assumptam in umbilitatem ad deum. Ex quo patet q[uod] lucifer fuit intelligens vniuersitatem humanae nature ad deum. non existente lapsu humanae nature. et ipm lapsu intellexit ut impeditiu[m] vniuersitatis. propter quod perduravit lapsu. ex quo g[ener]aliter relinquit q[uod] circumscrip[ta] lapsu adhuc est ponere uenientiam incarnationis. Confirmare videtur predictam opinionem aug[ustinus]. in libro de spiritu et anima. dicit. Propterea factus est homo ut totu[m] homo in se beatificaret. ut siue homo ingredieret int[er]ior per intellectum. siue egredieret extra per sensu[m] in creatore suo pascua inueniret. pascua intus in cognitione deitatis pascua foris in carne saluatoris. Et ille Iustis premissis dico q[uod] peccatum v[er]um p[ro]mam opiniones fuit causa tot laborum que fecit xps in incarnatione. passione. et reliquis opibus suis. Secundum ac secundam saltem fuit causa passionis. doloris. effusoris sanguinis. Voluit ergo carnem afflumere ut carnem a peccato mundaret. Vnde leo in libro de fide ait. Si homo ad imaginem et similitudinem dei factus in sui bono re permanisset. nec dyabolica fraude deceptus deuiasset. creator mundi. creature non fieret. nec sen. p[re]ternaturalibus subiret. hec ille. Hec auctoritas potest exprimi per prima opinionem. et si per secunda. potest dici. q[uod] si homo non peccasset. xps carnem passu[er]am non assumpfisset. Voluit etiam xps predicare. ut omnes rudes sciz et sapietes erudit et. non nimis alta aut non intelligibilia proponeat. alia ali quo s ita alta predicantes que non possunt apprehendendi. Audi ergo quid dicit greg[orius]. libro xvii. moral. Quam nauiculam Petri. in qua sedens predicabat. nec in altum duci. et a terra percepit remoueri. perfecto signis predicatorum suos rudibus debere p[ro]p[ter]is. nec alta nimis de celsibus. nec tamen terrena predicare. Aqua itaque ligatur in nubibus. q[uod] predicatorum scia infirmorum metibus loquens quantum sentire valet dicere p[ro]hibetur. Nam plerisque si auditorez cor verbi impenitentia corrumpitur lingua docentium in discretionis pena multat. Et ille. Voluit etiam apostolos et discipulos per misericordiam mittere ut perdetestarentur. et celum nobis peccatis aperirent. Unde aug[ustinus]. in sermone de apostolis ait. Dedit deus potestate apostolis super natam ut eas curarent. super demones ut eos euenterent. super elemena ut ea mutarent. super mortem ut ea detenerent. super angelos ut corpus domini seceraret. hec ibi. Item in eodem sermone idem ait. Ihesus petrum et andream et alios per quos operatus est salutem in medio ecclesie. non de foro justiniani sed de simplicitate piscatoria legitur assumptum. Inflat enim sapientia huius mundi. et legum ventosa loquacitas. Elegit enim non reges. non senatores. non ph[il]os.

Sed plebeos. pauperes. indoctos. piscatores interuidos liberalibus disciplinis. non peritos grammatica. non ornatos dyaleticam. non in rhetorica inflatos. hec ille. Voluit vendi ut nos a peccato redimeret. ligari ut nos ab ipso solueret. sanguinem suum fundere ut nos per ipsum a peccato lauaret. damnari ut peccatum danaret. Vnde Bernardus in tractatu de scala Jacob ait. xps non est prosperatus in mundo. sed a die nativitatis sue usque ad horam passionis sue se ipsum nobis impedit. dum in paupertate natus. in humilitate ouersatus. persecutione fatigatus. passione consumatus. totus se in aquas passionis imisit. animaque utique salvator non corporis. nam tollere peccata venit non carnis molestias. hec ille. Voluit tamen propter peccatum omnia aduersa pati. et mori. Vnde gregorius. in omelie. xps mortuus est ut tibi immortalitatem donaret. esurit ut testua carne satiaret. huius ut te proprio sanguine potaret. super asinum sedebit ut te super cherubi sedere faceret. baptizatus est ut te lauaret. alapis cesus est ut te a servitu liberaret. viator factus est ut te sine labore esse faceret. homo appellatus est ut te deum vocaret. filius dei dictus est ut in filium dei adoptaretur. orauit ut te fidem faceret. Et ille. De his etiam q[uod] dolorosa fuerunt loquitur aug[ustinus]. libro 8 quatuor voluntibus dei. Deus homo sibi caro factus est. multa bona fecit. et mala perpetratus est. qui mortuos suscitauit mortuus est. Quot singulis illa patientia perpetuus est. dyabolus temptatorem. discipulum traditorum. quia ipsum iuda peruersus ostenderet traditorum. perulit furem. et annulit experimentum vinculorum crucis et mortis labrys eius dolos non negauit osculum pacis. In ipsa a morte quieta sustinuit. perulit odiorum flamas ministros pessimi cordis. linguis clamauerunt iudei. Crucifige. crucifige. ut rei remanerentur dei. Innocens ab eis crucifixus est. filius dei ad crucem ducitur. expalma est qui est vera palma victorie. spinis coronatus qui spinas peccatorum venit ofringere. ligatur qui soluit opeditos. ligno suspenditur qui erigit elisos. aces o potatur fons vite. disciplina cedit. salus vulnerata est. vita moritur. Et ille. Ex his ergo patet quantum xps laborauit ut peccatum et dyabolum persterneret. Et ideo ait ieronimus. Gratias tibi agimus saluator seculorum qui tam fortissimum aduersarium nem eieci. quem duz occidereris occidisti hec ille. In hoc voluisti enim sibi sanguini q[uod] mori voluit ut philisteos occideret. Vnde glosa Col[inus]. Innocens occiditur. peccatum crucifigitur. Et sic patet pars prima huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua probatur q[uod] detestandum est peccatum etiam respectu dei ratione sine abominationis

Ecundo detestandum est peccatum etiam respectu dei in isto sermone ratione diuine

ab hominatōis. Nā sicut a plo testāte R. o. viii.
Diligentibus dēū omia cooptatur i bonū Glo.
Ibidem. Consolatur deus p̄sp̄ris. exercet ad
ueris. nā ipo z infirmitate exercetur humili
tas. afflictōe patiēta. stradiōe sapia. odio
beniuelentia. Verbi gratia. Talibz mundus ē
i speculum. v̄tutes m adiut orū. corpus xp̄i
i iudicium. om̄is scriptura i documētum. p̄p̄re
a in solatium aduersa i exercitiū. iusti in exemplum.
mali in zelum q̄ passioez. pcta. p̄pria ad
humiliatōem. Hic ecōuerso om̄ia malis. coope
rant i malū. imo bona que faciūt nō fūt grata
deo. Ab hominatē em̄ deus victimas peccatoez
puer. p. ca. Victime impioz ab hominabileſ
dno nota iustoꝝ placabilia. e. Ecc. xxiiij. Do
na impioz sive iniquoꝝ non p̄bat altissimus
nec respicit in oblatōibꝝ eoꝝ. h̄ ibi. Propt̄
peccatum ab hominatur deus om̄ia nra bona
q̄tum ad eternam remuneratōem. Vnde deus
ip̄e clamat humano Generi per ysa. pmo bolo
causta arietum et adipem pinguiū i sanguinez
vituloꝝ et agnoꝝ i hircoz nolui. nec offe
ratis ultra sacrificiuz fruſtra. incensu ab homi
natio ē mihi. ne om̄ias et sabbatum i festi
tates alias non ferā. i qui fūt cetus v̄ri ut am
bularetis i atrjs meis. kalendas v̄ras et. solē
mitates vestras odiuit aia mea. facta sunt mihi
moleſta. laborauſi ſuſtinēs. et cuꝝ extenderitis
manus v̄ras auer tam oculos meos a. vobis. et
cum multiplicaueritis oratoꝝ nō eraudiā. ma
nus em̄ v̄re ſanguine plene fūt. h̄ ibi. Faciētes
bonum i pēto mortali fūt filis v̄tule facien
tis caseum manibus vel cerofis que tergēs ſim
piditatem oculoꝝ. i naſi ſanem. muſcas i ca
ſeo ſprimebat. Sicut h̄ic caſe ab hominabilis
est videnti. ſic opa i mortali peccato facta fūt
deo ab hominabilia. licet fint degenerē bono
rum. Sed si vis opa tua grata eſſe deo fac vt
ait dñs ysa. i. ca. Lauamī mudi eſtote. aufer
te malum cogitationū vestraz ab oculis v̄ris
quiescite agere puerſe. diſcīte bñ facere. queri
te iudiciū. subuenite oppreſſo. iudicate pupillo
defendite viduā. et venite arguite me dic dñs.
Si fuerint peccata v̄ra vt coccinum. q̄ si n̄p̄ de
albabunt. et si fuerint rubra quaſi vermiculus
q̄ si lana alba erūt. h̄ ibi. Ratio aut̄ om̄i p̄dicto
rum ē caritas. que ſi exiſtat om̄e opus deo ḡtū
facit. ſi aut̄ deficiat vt i peccatoribꝝ p̄t. nullū
deo gratum eſt. v̄n aug. sup p̄ma canonica
joh. omel. v. ait. Qui facit otra caritatem nō ē
natus ex deo. q̄ autem ē nat⁹ ex deo p̄ caritatez
nō peccat. q̄ illa opit multitudinē peccatoꝝ.
Et sup p̄s. xxij. idem ait. Caritas nō p̄mittit te
aliquid mali facere ei quē diligis. ſed q̄c quid
potes p̄ſtare. ip̄a em̄ eſt que orat etiā p̄ inim
icis. ergo dererit amicum q̄ bene optat inimico
Item ibidez ip̄e sup p̄ma canonica joh. omel.
v̄n. ait. Breue p̄ceptum tibi p̄cipitur. diligē. et
quod v̄is fac. ſive taceas. dilectōe taceas. ſive
clames. dilectione clames. ſive emēdes. dilectio

ne emēdes. ſive pereas. dilectōe pereas. Radix
ſit intus dilectionis. non potest de ista radice
miſi bonum exire. hec ille. Vide ergo quid facit
peccatum otrarium caritati. Et hic patet ſecun
da pars principalis huius sermonis

Pars tertia huius sermonis in qua pro
bat q̄ detestandum ē peccatum etiaꝝ
respectu dei rōne dñi ne separatōnis

Aercio in iſto ſermonē detestandum ē pec
catum ratione diuine separatōnis et re
cenſoris. quia ſc̄z anima p̄ peccatum recedit a
deo factore ſuo. nō loci ſpatijs ſi affectibꝝ deo
otramſ. v̄n ysa. lv. Sicut exaltant̄ celi i terra.
ſic exaltare fūt vie mee a v̄ns v̄ris. Datet ex
emplū in parabola filij p̄dig. Luc. xv. de quo
dic̄t q̄ pfectus ē in regione longinquā. ſup
quo dicit jeroꝝ. in eplā ad Damafū papam de
filio p̄dig. Si deus tenet celū palmo i trā
pugillo. et jere. dicit deus appropinquans. et
non deus longinquo. p̄ dauid q̄z. q̄ nullus ab
eo locus p̄dicatur quō fili⁹ p̄egre p̄ficisci
Sciendū eſt igitur nō locoꝝ ſpatijs ſi affectu
aut nos eſſe cum deo aut ab eo recedere. h̄ ille
O iniquitas pessima que ſola potest nos a deo
ſegregare q̄d peius cogitari p̄oteſt. q̄d iniqua
q̄z cum de⁹ v̄bi q̄z fit. i ſola anima peccatrice
nō eſt. O anima q̄d facis. a quo recedis. a quo
te ſeparas. Nūquid a fetore. Nūquid a ſterco
re. Nūquid a dyabolo. Nūquid ab inferno. Imo
a deo creatorē tuo. imo a p̄iſſimo p̄te tuo. imo
a redēptore tuo. imo a ſalute tua i ad fetorē
curris. ad dyabolū inimicū tuū accedis. infer
no p̄iniquas. Audi queſo aia mea h̄ac ob cau
ſam ſcripturā diuīmā. ſpirituſanctū de te et tibi
ſitibus a querentem. quid dicat audi. Dereliq̄t
deū factorem ſuū. et recessit a deo ſalutari ſuo
ſc̄z anima peccatri. Deutro. xxij. Deuz qui te
genuit. dereliq̄ſti. i. oblit⁹ es dñi creatoris tui
ſc̄z tu anima i peccato exiſtens. Ibidē. Quis eſt
iſta trāgressio cur dereliquisti dñm deū iſrl̄.
edificātes altare ſacrilegū. i a cultu illius rece
dētes ſc̄z vos peccatores iniqui. Iosue. xxij. Eruī
vos de manu eorū. i tñ dereliquisti me i co
lūiſtis deos alios enos. iudic. p. ca. Dereliquerunt
me et ſeruerūt dijs alienis ſc̄z demonibus per
peccatū. Reg. viii. Si dereliqueris eū. p̄iſci/
et te i eternū. i. ad eternā dānatōe. i. palipo.
xxij. Impium deo fortitudo ei⁹ et furor ei⁹
ſup oes q̄ derelinquit euz. i. Esdrei. viii. Auer
ſio puuloꝝ ſc̄z p̄t. p̄iſci eoz. puer. pmo
Reliquit ducē pubertatis ſue. et pacti dei mei
oblita eſt. Ibidē. ii. ca. Ingratus ſenu dereliq̄t
liberantē ſe. Ecc. xxij. Ve vobis impis q̄ dere
liquisti legem dñi. et ſi mortui fueritis. i male
dictōne erit pars v̄ra. Ecc. xli. ca. Iniquitates
v̄re diuiferunt inter vos i deuz vestzz. ysa. lii.
Quid iauenerunt in me patres v̄i iniquitatis.

quia elongauerunt a me. **Iere. iiij.** Dereliquerunt
me fontem aque viue et foderunt sibi cisternas
dissipatas quod omniere non valerat aqua. **Ibidem**
Verterunt ad me terga et non faciem. **Iere. iiij.**
Quid vultis mecum itez ostendere. omnes de-
reliquistis me dic dñs. **Ibidem.** Deputatus es cum
descendentibus in infernum. quod dereliquisti fontes
sapie. nam si in via dei ambulasses habitantes
utique in pace. **Baruch. iii.** Ne illis quod recesserunt
a me. **Osee. viij.** Proiecit isrl bonum. inimicus per-
sequens eum. **Osee. viij.** Non est nobis utile relin-
quere legem et iusticias dei. **i. Mach. ii. ca.** Ecce
quod oportet deus non de nobis recedentibus ab eo
per peccatum. O anime dilekte et bone atque profecte
dicite in cordibus vestris illud. **Josue. xxiiij.** Abstine
a nobis ut relinquam dñm et huicamus dñs alie-
nis. Et illud. **Thobie. x.** Omnia simul in te uno
hunc. te non debuimus dimittere. **ibidem.** Vos
autem peccatores plorate et dicite illud. **iii.** Dam-
elis. Peccauimus. inquit egimus recedentes a te.
et nolite deum tremere. dicentes illud. **Osee. iiij.**
ca. **Vadam post amatores meos id est ut ad illaz**
celeste patria puenientes cum patre et filio et spi-
ritus sancto que tria unum sunt. quod ipsum non offende-
rimus. letari et gaudere possimus in secula se-
culo. amen.

Feria quarta post scdmam dñicam 8 ad
uentu. de detestacione peccati respectu
angelorum et sanctorum qui per ipsum peccatum
offenduntur. **Sermo. xj.**

Abundetis in spe et vir-
tute spiritus sancti. **Itez.** ubi sunt
In principio huius monasterii
carissimi occurrit illa sua misericordia
cum diuulgata. sed quod oppositorum
eadem est disciplina. quod ha-
bet originaliter a pho. i. topi-
corum. et. ix. metaphys. tractassumptiuem. **vo. viij. q. i.**
et scientia. ff. de his quod sunt sui vel alii iuris. l. i
et in isti. eo. ii. in p. n. et. ff. quod satista cogit. l. sciens
Cum igit euangelica doctrina sciamus quod gau-
dium est angelus super uno peccatore pnam agen-
te. **Luc. xv.** Ita a contrario sensu apte clare quod co-
gnoscimus quod afflictio magna et non pua est an-
gelis super uno iusto a iusticia se auertente et in
peccato prolabente. magis quod in ipso perseverante.
Nuapropter postquam tractauimus de detestacione
peccati respectu ipsius dei. in presentia tractandum
est de detestacione eiusdem respectu angelorum et sa-
ctorum. Nam angelis sunt custodes nostri et nos
ad bonum sollicitati. unde indecens est ipsos fidios
socios nostros offendere. immo custodes et defe-
sores iniurias provocare. **Habundetis igit in spe**
et virtute spiritus sancti. abstinentes a peccato. quod
non timet deum sed etiam angelos et sanctos offen-
dit. **E**tua de causa in isto monasterio tres considerato-

nes faciemus quarum.
Primam dicemus angelorum custoditionem.
Secundam vero angelorum afflictionem.
Terciam autem sanctorum offenditionem.

Pars prima huius sermonis. in qua ei-
denter demonstratur quod angeli sunt ad
nostrae custodiam deputati.

Ratio igit in isto monasterio demonstrans
est quod agruum fuerit quod angeli sunt ad
custodiam nostram deputati. quod probatur
in Bona. in scdm. dis. xi. arti. i. q. i. septempli-
catore. Primo quod bene decet altitudinem diuine poten-
tiae duplice ex causa. Una est. quod deus non solum
moto vult honorari in se sed etiam in suis seruis. unde
non sufficit altitudinem diuine potentiae quod angelis
ministrant sibi sed etiam ad ostensionem sue excellen-
tiae potentiae hoc ab eis exigit ut ministraret etiam
creature sue. Alia est etiam ratio quod cum deus ha-
beat dyaboli et eius demones aduersarios ma-
gis decens est quod eos vincat per suos ministros ut
per hoc ostendatur manus dei qua non solum potest esse
in se sed etiam in suis suis. et non indebitate possit do-
minus exercitu appellari. **S**cdo quod bene decet
ordinem diuine sapientie. Nam bene est ordo quem diuina
lex in suis operibus exquirit et seruat ut postrema
per media deducat ad summa. quoniam igit angelus ratione
ratione immortalis nature. tamen etiam ratione genitie
summate medium tenet inter deum et hominem la-
titudinem. decens fuit ut deus hominem adiuaret et
custodiret per angelum. **T**ercio quod bene decet et
dulcedinem diuine misericordie que aperte finum
homilapsi. nec in aliquo ei defecit quod spectet
ad salutis sue promotores. Et ideo cum homo lapsus
esset venit datus ut faceret malum ministravit ei per
cium sanguinis filii sui per quod est redemptus ut
faciat bonum. et quod habet aduersarii impugna-
tum. dedit ei instrumentum custodientem vel custodem
auxiliante ut sic ex nulla parte miseria remaneret
humana sine diuine misericordie subfido et bu-
ficio. appetit genus hominum lapsi dare ex hac ratione
custodia angelica. **Q**uarto quod hoc exigit or-
do universitatis. ut omne malum habeat bonum sibi
oppositum. quod confirmatur per illud. **Ecc. xxiiij.** Contra
malum bonum. et contra bonum malum. Si ergo tem-
ptamus per angelos malos. videtur quod defendi ha-
beamus per bonos. **M**uinto quod exigit lex uni-
versitatis. ut per media deducatur per prima. et pos-
terrena per media ad suum principium. Et bene con-
firmatur per illud. **Dyo.** Angelica ierarachia. Lex di-
uinitatis est in nullo negligere ordinem. sed per pa-
rva media. et per media postrema reducuntur. genus
angelus superius est homo viatore. videtur quod homo
mediante auxilio angelii ad beatitudinem debeat
puenire. auxilium autem illud maxime est in custodi-
endo. genus igit. **S**exto. quod bene exigit lex caritatis
ut secundum sustentetur indigens a potente. si genus homo
viator fragilis est et idiget sustentationem a custodiante

et angelus bonus fortis est a potestate videtur quod homo committi debeat angelice custodie. Sep-
timus. quod hoc exigit anime dignitas. sicut a dignissimo custode custodiatur. si nullus apud deum dignior est angelo. ergo et. Vnde Iero. super illud Math. xvij. Angelus eorum. et sic iquit. Magna est dignitas aiaz ut habeat unaque ab origine nativitatis sue angelum a deo custodiatur deputatum. Est etiam alia gloria ibide dicuntur. Non sunt itemnem ad quorum custodiatur mittuntur angelii. Vnde Isa. lxij. dicitur. Super muros tuos iram possunt custodes. Glo. Muri sunt apostoli. custodes sunt angelii. Item Ecc. xvij. In unaquam gentem posuit rectores. glo. i. angelos. Et in ps. de. Angelis suis deus mandauit de te ut custodiatur in omnibus vijs tuis. Et Iohannes de summo bono dicitur. Boni angelii ad mysterium salutis eternae deputati sunt ut cunctis mundi administrantur et regant omnia iussu dei. hec ille. Vnde et Ber. in sermone de angelis inquit. Benignus es deus. quod non es ostentus nostra fragilitate. sed ipfis hominibus custodientibus angelicam custodiam suppomis. Et ille. Propterea Aug. li. soliloquy ad deum causa. xij. ait. facis deus angelos tuos spiritus super me quibus mandasti ut custodiatur me in omnibus vijs meis ne forte offendatur ad lapidem pedem meum. Hoc sunt custodes super muros noue iram et montes in circuitu eius vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum. neque rapiat vel leo animas nostras ille antiquus aduersarius noster qui quasi leo rugiens circuit querens quem deuoret. Hoc fuit ciues beate civitatis superne iram ad ministerium missi propter eos qui hereditatem capiunt salutis ut eos liberaret ab inimicis suis et custodiatur in omnibus vijs suis. confortantur quod ac moneant et orationes filiorum offerant in prospectu glorie maiestatis tue. Et Aug. vij. Vnde et Amb. noster super illud ad hec. i. Omnes sunt administratores spiritus. sic inquit. Nonne omnes sunt administratores spiritus. propter eos in ministerium missi qui hereditatem capiunt salutis. Quid miraris si propter filium suum ministerium exhibent angelicum etiam nos salutis ministros eos ostendit effectos. Et ille. Et sic patrum pars prima principalis huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua demonstratur quod angelii custodientes nos propter peccata nostra affliguntur.

Ecundo in isto sermone demonstrandum est quod cauendum sit peccatum propter quod angelos nos custodientes offendimus et affligimus. Ait enim Ber. in sermone de angelis sic. Si quoniam provocati angelii peccatis et negligenter nostris indignos nos iudicauerint presentia et visio sua. et quorum pretitia protegente nos et propulsare poterat inimicum. quod si tamen necessaria habemus familiariitate angelice dignitatis cauenda est nobis eorum offensa. Item ait ibide. In quoque diverso

tempore in quoque angulo reverentia exhibe tuo angelone audeas eo prout quod me prout non auderes. Adsum igitur tibi non modo pretentes tecum sed etiam pro te adhuc ut protegant. adhuc ut protegant. Et ille. Item angelus tristat quoniam homo peccat mortaliiter. non tristitia quod est passio causata involuntae quod est afflictio quedam formaliter. Sed tristat tristitia quod accipitur pro actu voluntatis quod est nolle. quo modo intelligitur illud Gen. vi. de deo. quod vivens deus maliciam hominem tactus est dolore itersecus. ibi enim accipitur dolor pro quodam intentio nolle. et tunc dicitur quod angelus custodiens hominem licet habeat nolle altera perditio hominis quem custodit. non tamen habet passionem et tristiciam quod sequitur illud nolle in voluntate. Nec de damnatione tristat ut dicit penam. et ut tristitia accipitur pro nolle. quia ipsa est a deo volita. et ipsi sume sunt deformes diuine voluntati. De causa tamen damnationis scilicet de peccato tristantur utique. Sed tristari est in eorum nolle peccatum committi. hec Petrus a reoli in scbo. ii. dis. q. i. Dicit etiam dici tristari propter proutem gaudium. quod gaudium est angelis super uno peccatore proximam agente. Luc. xv. Vnde Amb. super Beati immaculati ait. Gaudium est angelis super uno peccatore. Merito gaudent angelii. quod is qui errauit iam non errat ut angelii iam suum oblitus est errorem. Et ille. Item contra sensu tristantur de uno peccatore peccante et in peccato permanente. Propterea Amb. ait in epistola quarta ad corintonianos. An ipsos quod angelos qui in istius mundi laboribus diversa sustinent ministeria. sicut in Apoc. legitimus iohannis. Non ingemiscere credimus cum adhibent penarum ut excidiorum ministeria. qui honestes vitam beatam mallent utique eas in illo supiore tranquillitatis suae statu currere quod non propter peccatorum penitus vtilibus interpellari. Item qui gaudent vnius redemptoris peccatorum utique tanto propterorum erummis ingemiscunt. Si igitur nec celestes creature et praeterea honestum corruptionis sustinent sed in spe ut pro nobis postea et nobiscum letentur. et nos passiones honesti tempore futurae spe et expectatione sustinere solemus glorie. hec ille. Et Aug. in li. soliloquy. ca. xxvij. ait. Quoties bene agimus gaudent angelii et tristantur demones quotiens vero a bono deuiamus dyabolum testificamus et angelum suo gaudio defraudamus. Gaudium est enim eis super uno peccatore proximam agente. Sed quid super uno iam iusto proximam de serente. quasi di� maior tristitia. Da ergo pacem eis semper gaudere de nobis ut et tu per eos semper lauderis in nobis. et cum eis in unum ouile tuum adducamur. et difiteamur honesti nominis sancto tuo. hec ille. Ideo deuotus Ber. sed cogitans in sermone de angelis. sic inquit. O quam angelus debet homo vobisque inferre reverentiam. afferre deuotionem. et offerre fiduciam. per pretitiam reverentiam. per benevolentiam deuotionem. per custodia fiduciam. Tautem ergo ambula ubi fuit angelus ut custodiant te in omnibus vijs tuis. Et ille. Ecce

ergo quod detestandum est peccatum respectu angelorum. quod ipsis nostra natura suam affligit. Et sic pars secunda huius sermonis.

Pars tercia huius sermonis quod ostendit quod peccatum detestandum est. quod scimus offendit

Gercio in isto sermone ostendit quod peccatum est etiam detestabile respectu scorum quod ipsis offendit. Nam offendimus sanctos cum regem eorum et dominum offendimus. et modo quo diximus de angelis affligimur. **S**ed Eccl. xxvij. Sicut peccator turbabit amicos sanctorum et angelos sumi regis. Item per peccatum sancti affliguntur. quod peccator a communione et societate sanctorum se subtrahit. quasi excommunicatos eos iudicantur. **N**on enim communicabit lupus cum agno. sed peccator iusto autem communicatio homini. scilicet sancto ad canem. sed peccator. **S**ed reterea peccator contrarium se sanctis efficit per peccatum dum contrarie probata militat. iuxta illud Eccl. xxxij. Sicut contraria mors. sic contra iustum peccator. Item peccator quantum in ipso est per peccatum gloriam sanctorum diminuit. qui de eius gloriavisa gauderent. contra quem dicitur Eccl. viij. Ne pecces in multitudine ciuitatis. **C**redendum est enim quod sancti in celo orant pro nobis et multum orationibus suis auxiliant nobis. **N**on Ber. in fidam sermone inquit. Tria sunt quae in festivitate sanctorum vigilant. considerare debemus. auxilium sci. exemplum eius. confusio neminem. Auxilium eius. quod qui potes fuit in terra potentior est in celis ad orandum per nos. **D**eberemus etiam attendere vitam eius. quod diu fuit in terris viam regiam tenuit. **D**eberemus etiam intueri difficultatem nostram. quod similis nobis fuit passibilis. quod non debemus credere impossibile quod ea deinceps possumus. **I**lli. Tu forte queras. Num scire possent sancti quod nos ipsis oramus et eis preces effundamus. **A**nde ad hoc sermone Ricard. in quarto dis. xv. quod qualius anime sanctorum naturali cogitatione non cognoscant omnia que in hac vita aguntur. et maxime interior motus cordis. et non tantum vident ea que decet eos de rebus angelicis. de quorum numero sunt illi actus quibus eos honoramus orando. **A**bstineamus ergo toto conatu fratres carissimi ab iniustitate mortalis peccati. et tunc securi orationes coram deo per angelos et sanctos effundamus. ut sic in preciis diuinis gratia possidentes puerile possimus ad illas celestes patrias ubi cum sanctis et angelis suis vivit et regnat gloriosus deus cuius filio et spiritu suo trinus et unus in seculorum. amen.

Feria quinta post secundam dominicam de adventu quod detestandum est peccatum ratore sue proprie et maligne conditionis tribus rationibus. **S**ermo. xiiij.

Abundetis in spe et virtute spiritus sancti. Ita ubi enim. Detinatis fratres carissimi duobus regnibus principalibus quibus summe detestandum est peccatum. amplectendus est alius quo non minus ab hominando est et fugiendo. et respectus proprius ac maligne ipsius rei conditionis. Nulla enim aliâ potest anima habere deformitatem quam culâ et turpitudinem. De cuius aie pulchritudine et deformitate loquitur Ambrosius. vi. li. Exameron. xxvij. di. Tibi attende et te ipsum scito. hoc enim non quales lacertos habeas. non quantâ corporis fortitudinem. non quantas possessiones. non quantas potentias. sed qualiter anima et mente vnde omnia coherilia perficieunt ad quam operationem tua fructus refertur. Illa enim plena sapientia plena pietatis atque iusticie. quam omnis virtus a deo est. cui dicatur dominus. Ecce ita ego pinxi muros tuos. Illa anima bona a deo pinxit quod habet in se virtutem gloriarum remittentem splendorem pietatis. Illa anima bona picta est in qua est splendor glorie et imago paternae substancialis. Secundum hanc imaginem aderat annus peccatum. sed ubi lapsus est depositus celestis et supeditus terrestris imaginis effigiem. Sed fugiamus hanc imaginem quod intrare ciuitatem dei non potest. quod scriptum est. Domina in ciuitate tua imaginem eorum ad nihilum rediges. sed ille labundetis ergo in spe et in tute spiritus sancti. quod anima decorat. abstinentes a peccato quod est tamen puerile conditionis ut ipsi anime tantum noceat quanto sit possibile exagitari. quapropter sume detestandum est. Quod perbat quantum ad prius spectat tribus rationibus.

Primo ratione servilis conditionis.

Secondo ratione nature immutationis.

Tercio ratione cordis obdurationis.

Pars prima huius sermonis. in qua probatur quod detestandum est peccatum respectus sui ipsius ratione servilis conditionis

Drimo igitur in isto sermone detestandum est peccatum ratione servilis conditionis. Secundum seruitur brachianti ut legitur in historiis alexandri dicentes. Tu hostes exteriores spolias ut interiores nutrias. Tu homines tuis subiectis servituti et vicinis tuis interioribus suis. sed ibi. Ecce ergo libertas que tantum desideratur. tantum estimatur. peccato solo perditur. Non bene per toto libertas venditur auro. Sed velis nolis. perdes eam peccato. Nam sermone Augustini. de ciui. dei. ca. xv. Prima causa huius peccatum est. Hoc id est miniat theologi in secundo dis. ult. sed si peccatum non fuisset. nulla in mundo huius esset. Sed attende. quod peccatum huius in mundo non reparet quod huius peccati. Iohannes. viii. Ius facit peccatum huius est peccati. glo. i. dyaboli. Alia glo. i. huius est

peccato reliqui. Vñ ait Aug 9. m. iiii. de ci. dei
ca. iiii. In hac ergo terra regnū bonorum tam
illis p̄ stat q̄ rebus humanis. malorum vero re-
gnū magis regentibus nocet q̄ suas aias va-
stas scelerum maiores licētia. Vñ autē q̄ eis fuiē-
do subdunt non nocet nisi iniquitas propria. Nam
iustis q̄c quid malorum ab iniquis dñis irrogatur
non est pena criminis s̄ a virtutis examen. Promis-
etia bonus si fuit liber est. Malus autē fere
gnet huus est. nec vnius hois. s̄ q̄ grauius est
tot dñorum q̄r vicioꝝ. s̄ ille. Propter ea inter-
rogatus secundus phus. Quid ē libras hois.
ait. innocentia. ḡ a contrario sensu. q̄ est maior
seruit nisi p̄tēt et seruire peccato et dyabolo
Luc. xv. Adhescit vni ciuiū regiōis illiꝝ. i. dia-
bolo qui regnat in regione peccati. Ratio autē
horum est. q̄r ut. n. petri. n. ca. 8. A quo em̄ q̄s
supatus est huius et seruus est. Et ad Ro. vi.
Deseritis qm̄ cui exhibetis vos huos. ad obediē-
dum. serui estis eius cui obedistis. Huic peccati
ad mortem. huic obediōnis ad iusticiā. Cum
ergo hō supatus fuerit a dyabolo. eius seruus
efficit. ita q̄r ei ad nutū obedit. Et ē ut ceterū dī
dūs. de quo dicunt naturales q̄r ex quo vnicē
ab aliquo ceruo semp postea q̄si dñm suū iudi-
cans cum occurrit ei caput inclinat. et cornua
dimittit in lignū subiectum. et fuitus ita ex-
cessuero esset. si homo dyabolū suparet resistē-
do. Quapropter mouēt questio a sanctis doc.
Vtrum dyabolus sup aliquo peccato habeat
potestem ligatā ut nō possit ulterius temptare
de illo. Quod videt esse veruz p̄ auctoritatem
adamancij. q̄ sup illud iohue. xii. ca. In tempe illo
venit iohue et interfecit. r̄t. inq̄t. Hanc dē
istos intemperatores peccatorum pugnantes et
vincentes minuūt exercitum demonum. et velut
plurimos eq̄s interimūt. s̄z oposituz videntur
p̄ illud aug. q̄ sup illud iudicē. iii. Dūmisit eos
ut in ip̄is expiretur isrl̄. ait. Pat̄z cā q̄re ihu
non deleuit gentes. i. demones ut essent i q̄bus
p̄baren̄t. Cuz ergo sint necessaria bella ut ibi
dem dicit. necessarie sunt temptatioꝝ. Ad h̄
dicendum h̄m R̄icar. de ales. m. scđo pte summe q̄
p̄dicta auctoritas adamancij sic intelligenda ē.
sc̄z q̄r non habet q̄r non possint demō esviēti tē
ptare. s̄z q̄r nō habet audaciā temptādi. et sic
intelligendo nō ēxtrarium illud q̄d dicit in li.
judicē. et quod ibi ait Aug 9. non dicit em̄ defi-
niate de aliquid peccato. s̄z in genere temptatioꝝ
peccatorum valent ad exercitū iustorū. Aliter
dicendum est h̄m R̄icar. n̄m in scđo. dis. vi. q̄
vlt. q̄r. s̄. dyabolū vinci ab illo quem temptat
duplicit potest intelligi. Vno mō s̄ victoria ita
p̄fecta q̄r desperet otra illum h̄re victoriaz de
illo vicio et om̄i alio. Et q̄r dyabolus supbus ē
et horret vinci. ideo illum amplius nō tēptat.
Et sic intelligit illud dictū ad adamancij. et est q̄h
hile dicit origem isibz. s̄. iohue. xii. q̄ ait. Du-
to sane quia sancti repugnates aduersus istos
intemperatores et vincentes minuāt exercituz

demonū. ne ultra fas sit illi spiritui qui ab ali-
quo sancto caste et pudice viuedō vicitus est. im-
pugnare iterz alium hoiem. q̄r auctoritas sic in-
telligenda est h̄m R̄icar. q̄r dyabolus ita ple-
ne vicitus ab aliquo sancto q̄r simplicit̄ despatis
de victoria h̄ndā otra eum. amplius eū nō tēp-
tat nisi diecturet illum postea debiliore et p̄m
orem ad malū effectū. nec aliū quē reputat ita
firmū amplius non tēptat h̄me jacobī. iiii. S̄r
Resistite dyabolo et fugiet a vobis. Secun-
do mō p̄t h̄re victoriā temptatus a dyabolo
ita q̄r vicit nō plene sed semiplene. non ppter
hoc recedit ille tamprator s̄. iteꝝ. temptat eū
et forte fortius. q̄r non est de victoria despatis
et sic habet intelligi illud dictū Greg. in. xxiij.
li. moral. Hostis noster ad hec i hac vita nos
potitos quāto magis rebellare sp̄cit. tanto
amplius expugnare ostendit. s̄ ille. Si autē
arguit̄ otra p̄dicta. q̄r job resistebat dyabolo
p̄fecte. et tñ. i. et. n. ca. sui libri plures fuit tē-
ptatus. vicit plures dyabolū. et plures tē-
ptatus est ab eo. Ad hoc ait ip̄e q̄r vel job nō
habuit illas plures temptatioꝝ ab eodē dyabolo.
vel ille dyabolus qñ erat vicitus a job i uno
p̄sumere volebat ip̄m posse vincere in alio. Vñ
qñ in fortissima temptatioꝝ quā fibi facere po-
tuit vicitus est. ip̄m amplius non temptauit. s̄ ille
R̄icar. Ecce ḡr quia resistendo vitis libera-
mur a seruitute. vicimus dyabolū cuius p̄tās ē
tanta q̄r non est potestas sup terrā q̄ compet-
et. Job. xl. Eius audaciā debellamus. ip̄z s̄fū
fū a nobis effugamus. Econuerso autē peccato
sentientes. a m̄ ip̄o p̄manentēs vni eius effici-
mur. clausi venundati. captivi captiuitate pessi-
ma. Propterea ait aurelius Aug 9. m. li. 8 ago-
ne xpiano i p̄ncipio. Multi autē dicunt. q̄modo
possimus vincere dyabolū q̄r non videntur
habemus magistrū q̄ nobis monstrare digna-
tus est. quomodo inuisibilis hostes vincant̄.
de illo dicit apl̄us. Exuens se carnē. p̄ncipat q̄t
p̄tātes expoliavit. fiducialit̄ triūphās i semet
ip̄o. Ibi em̄ vincunē inimici inuisibilis qñ vinci-
cimus tempaliū rerum cupiditates. Nū em̄ dic-
tū est dyabolo. Terram māducabis. dictū est
peccatori. terra es et in terram i bis. datus ē ḡ
in cibum diaboli peccator. ne simus terra si no-
lūmus manducari a serpente. Sicut em̄ quod
manducamus in corpus n̄m ouertimus ut ip̄e
cibus corpus hoc efficiat quod nos sumus. sic
malis moribus p̄ neq̄ciam et sup biām et impie-
tatem hoc quisq̄ efficitur q̄s dyabolū. s̄ est si
milis eiꝝ et subn̄ctur ei sicut nobis subiectuz ē
corpus n̄m. et hoc est quod dicit manducari a
serpente. Nuisquis itaq̄ timet illū ignē q̄ pat-
ratus est dyabolo et angelis eius. det operam
triūphare de illo in semeti p̄o. Eos em̄ q̄ foris n̄
oppugnant intus vincimus vincendo occupisce-
tias p̄ quas nobis dominant̄. s̄ ille. Audite ḡr
peccatores qui peccato venundati estis. nun-
q̄d cara est vob̄ libertas. nunq̄d eam affectatis

Attendite leges impiales quō eam libertatē
dīmendant. Aperite aures. ponite in cordibus
vris bonū libertatis. malū huitutis. Jure nātē
omnes liberi nascebant̄. inq̄t lex cum nota erat
manumissio. cum seruitus incognita erat. ff. de
iusticia et iure. l. manumissiones. et auten. q̄bus
modis načales effi. legi. coll. v. isti. i. g. si quis
z̄o. Libertas inestimabilis res est. insti. q̄bus
de cau. manu. non p̄nt. g. ult. Eandē huitutem
sceleris qua effectū puniri iura voluerunt. ff.
ad legem iul. maiestatis. l. q̄squis. et. l. fi. No
p̄statur aliquid gratius libertate. ff. Et fideicō
mis. libertatibus. l. parum. Multa otra iuris ri
gozem p̄ libertate introducta sūt. ff. de fidei
cōmis. libertatibus. l. grauatur. g. f. q̄s. Rece
dentes dicūt supuētēm huitutē non p̄cul a
morte differre. in auten. de nup. g. si vero. Et
ideo huitutē mortalitati fere oparamus. ff. de
re. iur. l. seruitutē. Placuit eum qui nascit̄ libe
rum nasci. q̄z nō debz calamitas matris ei nocē
qui in vtero est. insti. de ingenuis. g. sed si q̄s.
Et ideo Julius celsus ait. Naturale est omnes
hoies studio libertatis incitari et odiſſe condi
tiones huitutis. Ibi p̄ om̄ia. O iḡt huius neq̄.
P̄ scelerate peccator. O serue dyaboli. O sub
dite et sclaue inimici tui qui seruis libidini. qui
delectaris iofusione tua. qui otra naturā fac̄t
es seruis cuius dñs esse deberes. iuxta illaz le
Gem. insti. de iure p̄sonaz. g. huitus. Seruit̄
aut̄ inq̄t est oſtitutio iuris Gentium qua quis do
mimo alieno otra naturā subincit. Tu es ille p̄
dite ne quā. q̄z om̄ia q̄ facis nutu dyaboli facis
q̄z quecunq̄ acq̄rit seru⁹ acq̄rit dño suo. ita tu
dyabolo. Nam insti. de his qui sūt suivel alie
ni iur. g. i. dicit̄. In p̄tate dñoꝝ itaq̄s sūt serui
et q̄dūcūq̄ p̄ huum acq̄rit̄ dño acq̄rit̄. hec ibi.
Quis p̄uauit te tanto dono libertatis. q̄s cōdu
xit ad tantā huitutem. quis venundauit te. q̄s
te in manu dyaboli captiuauit. Non pater. non
mater. non dñs. nō aliqua creatura. s̄ solū pec
catum mortale. Quod non solū verum ē p̄ dca
s̄ etiā p̄ auctoritatē Gōfredi i poētria. Liber
est vīcīs qui non inseruit humāns. Et Tulli⁹
In li. de paradoxis dicit̄. Omnis sapiens liber.
omnis stultus huus. Cui libere impabit q̄ non
p̄t suis cupiditatibus imperare. Quid ē lib
ertas potestas viuendi ut velis. Quis aut̄ viuit
ut vult. qui recte viuit. q̄ gaudet officio. q̄ nec
legibus q̄dem ppter metum paret. sed eas seq̄t̄
et colit. qui mībil facit vel cogitat vel dicit mī
libent et libere. Solo iḡt sapienti ouenit ut
mībil faciat inuitus. mībil dolens. mībil coa
ctus. cum huitus sit obedietia frācti animi atz
abieci et arbitrio suo carētis. Quis neḡz oēs
leues. omnes cupidos. omnesq̄ improbos esse
seruos. Nunq̄d ille liber est cui mulier impat.
cui leges impom̄t. p̄scribit. iubet. vetat. quod
ei videt̄. nec impanti ille aliquid negare p̄t.
vt audet recusare. ego istū nō modo seruum s̄
etiā neq̄stīmū huum appellandū puto. licet am

plissima familiā natus sit. Ille. Est em̄ homo
ap̄ter peccatū sic astrictus et incathenatus ut
nullatenus possit meritorie ad op̄andum exire.
Cuius ratio est. q̄z habens pedem claudū duz
ambulat claudicare necesse est. Cum ergo pes
spūalis affectus anime sit p̄ peccatū tenens in
ordinatū affectū et obliquū. opportunū est in
actu suo claudicare. et sic nunquā aliq̄s bonuz
valet eligere. q̄z cum peccato gratia state nō
potest qua mediāte a libero arbitrio bonū eli
gitur ut dictū est s̄. Ideo Criso. ait. omel. xx
Omnis hoies antequā peccent habent liberuz
arbitriū sequēdi dyabolū vel nō. s̄ postq̄ pec
cando se ei obligauerūt. extunc non p̄nt euadē
mīli diuina ūtute vincula disrumpant̄. Huius
rei habet exemplū Act. xii. ca. mistice descriptū
de petro incarcerato qui typum peccatoris iſ
portat. Cuius carcer occupiscentia est. Cathe
ne vero due q̄bus ligat̄. sicut Aug. iii. li. de li
bero arbitrio dīc. difficultas et ignorātia sūt.
Vir em̄ peccator grauatus sarcina peccatoruz
confiteri valet. et p̄ sua salute ignotanter acce
dit et incedit. Sz timoꝝ male humiliās et amor
male infiāmans sūt duo milites inter quos dor
miuit. Ex his duobus v̄m Aug. om̄ia mala p̄
cedunt. Custodes aut̄ q̄ an ostium carceris sta
bāt q̄ ad bene agendū exire non sinunt. sūt occ
ciones peccandi. et p̄missiones mundi. ut sc̄z i
columitas nature. diuturitas vite. fortune p̄
spēritas. et p̄nie oportunitas. Sed q̄d certe si
peccator quod iſe est agere conāt. nec diuine
monitioni resistit. lum̄e supnaturali illustrat̄
pter quod dicit̄. Lumen refluit in habitaclo
carceris. et statim in eius cor immittit v̄t̄. cō
fideratio. commissi flagicij. impenſiqz bñſicij.
et cōminati supplicij atq; p̄missi stipendiij. Quā
q̄dem cōfiderationē immittere mībil aliud ē q̄
peccatoris latus peccare. ip̄mqz a peccato sur
gendum excitare. Vñ dicit̄. Percussoꝝ latere
petri excitauit eum dices. Surge velocit̄. Sta
timqz plena expeditio sequit̄. Et ceciderunt ca
thene de manib; eius. Prōinde Michæl. ii. c.
82. Surgite et abite. q̄z non habetis hic req̄ē
sc̄z in peccatis. Sed si peccator surgē noluerit
ad malā ūsuetudinem veniens. et peccati et dia
boli seruus efficitur. Et sic patet prima pars
pncipalis huius sermonis.

Pars sc̄dahuius sermonis in q̄ pbatur
q̄ peccatum ē summe detestandū ūspe
ctu sui ip̄ius rōne nature imutationis.

Secundo in isto sermone detestanduz est
peccatū ratōe nature immutationis. Fa
cta est em̄ creatura rōnaꝝ a deo ad ima
ginem et similitudinē suā. p̄ peccatū aut̄ homo
furidice dicit̄ bestie similis imo bestia. vñ p̄s.
Homo cum in honore esset non intellēxit. com
paratus ē iumentis insipientib; et filis factus ē

illis. Et Math. vii. Attēdite a falso p̄phetis q̄
veniunt ad vos in vestimentis quin. itimsec⁹ aut̄
sunt lupi rapaces. Doc̄ q̄deq; nedū auctoritate
diuina s̄ etiā philosophico fundamento p̄bat.
Ait. n. p̄bus p̄mo pollit. q̄ triplex fuit posita
vita a phis. p̄ma voluptuosa. sc̄da politica.
tertia otēplatiua. Considerabāt. n. hoiez esse
mediū m̄ superiora. i. angelos. i. inferiora. i.
bruta quib⁹ ē supior simplicit̄ a nobilior. q̄a
d̄ns eoꝝ. b̄m illud. Om̄ia subiecti sub pedib⁹
ei⁹. oues a boues r̄. Et est etiā finis eoꝝ. qz
n. physicoꝝ. i. p̄mo de aia. finis quodāmodo
ouz ē hō. i. iō nobilior. qz nobilior ē finis his
q̄ ordinant̄ ad finē. n. physicoꝝ. Et iō attēde
bāt hoiez tripliciter posse considerari. p̄mo ut p̄ti
cipat cū brutis. i. sic ducit ei vita voluptuosa
P̄do ut ē aliqd in se h̄is r̄onez i. vtens r̄one
et sic ducit ei vita politica. Tercio vtcōz.
cāt cū angel in ratione i speculatiōe. et sic cō.
uēnit ei vita otēplatiua. Qui ḡ viuit vita p̄
ma bestia ē. Qui sc̄da hō est. Qui tercia ange/
lus ē. iuxta illud Iero. ad Euſtockium. Profe
cto in carne p̄ter carnē viue. nō t̄ extrena s̄ cele
stis vita ē. Is ille. Cōcludit ḡ ad p̄posituz n̄m
q̄ viues vita brutalia c̄ vitiosa. merito v̄l bru
tum nūcupat. O creature insensata cur non ti
mes peccare. hō es i efficeris bestia peccāto.
Audi qd̄ p̄bus dicat p̄mo polit. Int̄m q̄s ē ho
mo. in quantū bz reūtudiez i seipso p̄ subiectō
vem viriū inferioꝝ ad ipaz r̄oez i ad alterum
p̄ iusta i ciuilē cū alij coicationē. Et i. si b̄dit
p̄ic p̄fect⁹ virtutib⁹ optimū aialuz ē hō. ita
alien⁹ a lege. i a iudicij pessimum ē om̄iu. Et
nō q̄ dicit p̄fect⁹ virtutib⁹. vel b̄m alia lram
p̄ fidē sulceptā. s. p̄ intellectū i prudentiā. qz
b̄m Azz. in. i. de aia. Prudentissimū ouz aialū
um est hō. Dicit etiā p̄fect⁹ p̄ter virtutes.
qz vñquodqz p̄fici p̄ atungē p̄priā virtutē
vi. p̄physicoꝝ. i. v. metaph. vbi dī. Perfect⁹
est q̄ p̄fecte bz om̄es virtutes vt sanctus hō.
Et iō bene dī. Pessimū est om̄iuz alien⁹ a lege
q̄ p̄ p̄ctm hō p̄dit p̄fectiones p̄prias. s. verā
intelligentiā i prudentiā i p̄fectionē virtutē
tum. quib⁹ p̄dit pessimum ē ouz. qz p̄ sensis
corporales multa aialia superāt hoiez. iō. n.
de aia. ait p̄bus. b̄o certissimū bz gustum. in
alijs aut̄ deficit a multis. Propterea ocludit
idem. s. p̄mo polit. Plura mala faciet mal⁹ hō
q̄ bestia. Et i. vñ. ethicoꝝ inq̄t. Hommes di
cunt sic dī p̄f virtutis excellentiā. hō autem
p̄ auꝝ deterior ē bestia. Is ille. Et in eodē affig
nat r̄oez. di. Operationes bestie p̄c fuit ex natu
ra operationes vero p̄uoꝝ. hominū fuit ex obſer
tudine. Et iō p̄cto. similit̄ ē mōstris marinis. q̄
licz habeat corpora p̄scū. h̄nt tū corpora diuerso
rum aialium. Sifiter peccatorēs bz habeat cor
pora h̄uana. h̄nt tū cor ferinū. vt habeant cor
pora vulpina p̄ dolohatē. lupina p̄ rapacita
tem. ahina p̄ pigritiā. leonina p̄ fūpbiā. por
cina p̄ luxuriā. camina p̄ detractionē i gūlā. a

sic de alij. de quib⁹ ait Boetius in. i. de oſo
latiōe metro. v. dil̄be u grauē sortē quoties
iniqu⁹ Addit seu gladi⁹ veneno. Sz m. i. in.
eiusdē in fine meli⁹ explicat. di. Euentū igit̄ ut
quē tm̄ fortunatū meū videas hoiez existima
re nō possis. Auaritia feruet alienaz opū vio
lent⁹ eruptor. lupo h̄lez dixeris. Feror atqz in
quiet⁹ lingua litigijs exercet. cami cōparabis
Inſidiator occult⁹ subripuisse fraudib⁹ gau
det. vulpecul adequeſ. Nre intēperās fremit.
leonis animū gestare credit̄. David⁹ atqz fu
gax nō metuēda formidat. certuo filii habeat
Pegm̄ stupid⁹ torpet. asinū viuit. Lewis at
qz incōstans studia p̄mutat. m̄bil aubus dif
fert. Fedis immūdiz qz libidinib⁹ imergit. sor
dide suis voluptatib⁹ deemeſ. porcis cōpara
tur. Ita fit vt q̄ p̄bitate deserta hō ēē dehierit
cū i diuinā cōditionē trāfire nō possit vertaē in
belua. Is ille. Hui⁹ sile dictū h̄etur a Criso. su
per Math. Si petor hō es inq̄t manifeste nō
possim dicē. Cū. n. calcitres vt asin⁹. saltes ut
taur⁹ fremas mulierib⁹ vt equ⁹. i castramar
Gia patiaris sic v̄fus. impingues carnē tuam
ve mul⁹. rememozeris aut̄ vt camelus. rapias
vt lup⁹. irascaris vt sp̄es. p̄cutias vt scorpio.
dolofus si ut vulpes. venenū malitiose obſer
ues vt aspis. i v̄perra. q̄lit te potero cū homi
nib⁹ numerare. q̄i di. nō ē oueniens. Proinde
idē ip̄e Criso. i omel. ascēlionis. sup̄ illud. hō
cōparat⁹ ē iūnū. De eius ē ait cōpari q̄ nasci
Naturalis nō habere rationē tolerabile ē. ho
minē vero rationē deco ratū irrationali nature
cōpari volūtatis crūmē ē. Is ille. Itē similes fūt
p̄ctores bestijs q̄ p̄gunt̄ i p̄cessiōe vulpis ex
vestite ad modū hominū. intra aut̄ fūt fere di
uerse. Math. vii. Intriſec⁹ fūt lupi rapaces.
p̄s. facies peccatorꝝ. i. demonuz fūmīis. Ecē.
vn. i. accipias faciē oſtra faciē tuā. Bz. om
mum fūma Is est. qz v̄tia fūt oſtra naturā. v̄tu
tes aut̄ b̄m naturā. Vn Lac. i libro de vero cul
tu. ait. Siue virtutes inseras. v̄tia sp̄te disce
dent. siue v̄tia eximas. v̄tutes r̄lto subibunt.
Sic. n. bonoz. i maloz. oſtituta est natura ut
se sp̄ expugnant i expellat. Is ille. Propterea
Prosper i libro ep̄iḡamaton. ait. Qui se gau
det p̄tis felicit̄ v̄t. infelix nimis ē p̄spēritate
fua. Nolite ergo fieri p̄cto. sic equus et mul⁹ in
quib⁹ nō est intellect⁹. Et sic p̄z sc̄da p̄s p̄ncis
palis hui⁹ fūmonis.

Pars tercia b̄mōis. i q̄ p̄baē q̄ p̄ctm ē
detestandū respectu sui ip̄fi⁹ ratione
cordis obdurationis.

Gercio i isto b̄mone. p̄baē p̄ctm esse des
testandū respectu sue p̄p̄e malitie r̄one
cordis obdurationis. Cū. n. vt dictuz ē
sup̄ p̄ctm i anima perpetratū est. si nō citō dis
soluit p̄ p̄nie medicinam fit sp̄a diabolii i p̄cti

subdita ita q̄ de p̄cō in peccatū ducit. et tan-
dem sic lapis obduraēt. De p̄mo. s. q̄ p̄c̄m iāia
aliud attrahit ait Greg. De peccatū qd p̄ pniā-
mox nō diluit. suo pōdere ad aliud trahit. Ex-
emplū de iuda q̄ furabat. et effectū dūrū venu-
didit xp̄m et postea i desperationē prumpēa
se suspedit. Exemplū etiā de David q̄ prius cō-
misit adulteriū. post homicidiū. de q̄ Iero. ad
Eustochiū ait. Samson leone fortior. lato du-
rior et q̄ vñq̄ et nudū mille ē p̄secutus armatos
J. Dalide mollescit amplexū. David h̄m cor do-
mini electū. et q̄ venturū xp̄m sepe esse cātaue-
rat. postq̄ deambulās sup̄ tectum domus sue
Bercabee captū ē i nuditate. adulterio iunxit.
homicidiū. Et ille. Descō vero. s. q̄ p̄ peccatū
cor indurat. habet Job. xl. vbi dī. Cor eius
indurabit q̄si lapis. et ostringet q̄si malleato-
ris incus. Et Zach. vii. Cor suum posuerūt ut
adamante. maxime qñ hō senescit. puer. p̄ij.
ca. Adolescēs iux̄ viā suā cū senuerit non rece-
det ab ea. Et iō Señ. ait. Peccata iuuēnū p̄dicant
in q̄le. qz fuit delebilis de facili. Peccata senuz
p̄dicant in qd. qz eis q̄li substantialit̄ adheret.
Sūn Greg. dīc. Visitata. n. culpa mentem obli-
gat. et nequaq̄ surgere pōt ad rectitudinē. co-
natur et labiē. qz vbi his sponte diu fastidit.
Ibi etiā cū noluerit coacta cadit. Circa talez sic
induratū loquit̄ Ber. dī. Cor duz qd nec cō-
punctiōe scindit. nec pietate mollit. nec p̄cib⁹
mouet. nimis nō cedit. flagellū indurat. ingra-
tum ē ad bñficia. mfidū ad c̄hilia. p̄mptuz ad
iudicia. muerecundū ad turpia. impavidum ad
picula. m̄lumanū ad humana. ip̄m est qd nec
deū timet nec hoies reuert̄. Et ille. Et iō sicut
fac de q̄ cordē lapideo carneuz Ezech. xxix.
ita diabol⁹ p̄ p̄c̄m de cordē carneo facit lapi-
deū. imo ferreū et diabolicū. vt nec igne tribu-
lationis. nec malleo p̄dicatoris plusq̄ ferrum
existēs emolliat. et moueat. Vnde Ber. de ip̄i⁹
peccatoris duritia istaz mqt. Nemo duri cor-
dis salutē vñq̄ adept⁹ ē. nisi cum forte miseri-
cors de q̄ abstulit cor lapideū. et dedit carnēū
Ip̄m est de q̄ Eccl. iii. 8. Cor duz male habet
bit i nouissimis. O peccatores q̄ non emollitis
corda v̄ra vt faciatis voluntatē dei v̄ri. Audi-
te dñm. audite spiritū sanctū. quō vob̄ cōmis-
natur Leuit. xxvi. Conterā duritiam superbie
v̄te. et. Reg. vi. ca. Muare aggrauatis cor/
da v̄ra sic aggrauavit egypt⁹ et Pharaō cor
suū. et. nij. Reg. xvii. Non audierunt h̄ndura-
uerunt faciem sua iuxta ceruicē patr̄ suorum.
et in v̄s. Usqueq̄ Graui corde rē. et ad Ro. ii.
P̄c̄m duritiā aut tuā et cor impementēs thesau-
rizaſ tibi irā in die ire. Ecce ergo qd facit pec-
catum. indurat cor. irā dei inducit. Et iō indus-
rem⁹ corda nřa contra ip̄a v̄tia ne ip̄a nos in
malū indurent. Dicit̄. n. m. puerbio ſapientuz
Recte fortior putand⁹ ē q̄ cupiditates subiicit
q̄ qui hostes. vñ et Señ. in secunda epistola

ad Lucillum inq̄t. Quid agere debem⁹ vt irrati-
tamenta v̄tiorū q̄ longissime fugiam⁹. Indu-
rand⁹ est anim⁹. et debellande voluptates. q̄
seua quoq̄ ingenia ad se rapuerūt. V̄tia fine
modo et fine fine p̄sequere. p̄ā illis quoq̄ nec
mod⁹ nec finis est. Proinde quecunq̄ cor tuaz
dilamiant. que si aliter extrahi ne requirent. cor
ſpm cum eis euellendum erit. Voluptates p̄se
cipue exturba. q̄ latronum more i hoc nos ama-
pleteuntur vt strangulent. Et ille. Ut sic facien-
tes in ipsa superna gloria a peccati morte libe-
rati viuere valeam⁹ in secula seculoz. amen.

Feria sexta post sc̄daz dñicaz de aduē-
tu. q̄ detestandū est p̄c̄m ratione sue
maligne cōditionis trib⁹ alijs rōnibus

Sermo. xiiij.

Abundetis iſpe et virtute ſpi-
ritus ſancti Itezz vbi ſup̄. Tāta est
peccati mortal' malignitas fr̄es ca-
rillimi. vt ad ipsum detestandum reprehenden-
dum et ab hominandum. finem ſermoni noſtro
imponere neſciamus. Quāuis em̄ vt ex prece-
denti ſermoni patet detestabile fit ex ſua pro-
pria conditione tribus euidentiſſimis rationib⁹
bus. nihilomin⁹ vt ei⁹ peruersa et iniqua cō-
ditio clarius appareat. arca ei⁹ Detestabilē cō-
ditionem in preſentiaz iteruz mifare perfru-
ctuosum erit. Nam ſicut peccatum angelos af-
fligit. ita et demones delectat. et ſicut angelis
dillimiles. ita mutis et irrationabilib⁹ et ſtil-
tis ſimiles facit. et ſicut gratia animaz decorat
ita peccatum deformat. Abundetis ergo iſ-
pe et virtute ſpiritū ſancti. abſtinentes a pec-
cato quod ita nequissimum est. vt tribus alijs
rationib⁹ in iſto ſermoni iterum detestandū
clariffime appetat.

Primo ratione diabolice de lectionis.

Seco ratione mentis alienationis.

Tercio ratione fetide corruptionis.

Pars prima huī ſmonis. in q̄ p̄baē q̄
detestandum ē p̄c̄m respectu ſue etiā
maligne cōditionis rōne diabolice de-
lectionis.

Primo igitur i iſto ſermoni detestandū
est peccatum etiam respectu ſui ratione
diabolice de lectionis. Pro qua ratione de-
claranda mouet vñum dubium. Utz pena ma-
loz angeloz cōpatiaſ ſecū aliq̄ gaudiū i eiḡ

videt enim quod sic tribus medijs. **P**rimo sic. propter uer. viii. Desiderium si compleat delectat aias his ipsi multa mala desiderat quod venit. sed ipsi in illo delectat. ergo etiam. **S**ecundo sic. Propter ethicoz. ca. viii. dicit quod philosophia habet multas delectationes puritate et firmitate. sed malis angelis multus sciunt de phobia. ergo habet magnas delectationes. **T**ercio sic. Proprie actiones sunt delectabiles vnicuique. sed ipsi habent suas proprias actiones. sed intelligere vellet. ergo in eis delectat. ergo etiam. **O**ppositum videt tribus alijs medijs. **P**rimo sic. Propter ethicoz. ca. viii. ait. Delectatio si sit fortis expellit omnem tristiciam et que sibi straria est et que ostingenter. ergo a filii tristicia si sit fortis expellit omnem delectationem et quod sibi straria est et que ostingenter. sed tristicia malorum angelorum est valde fortis. ergo nullam compatiem in eis secundum delectatorem. **S**ecundo sic. In angelis bonis leticia nullam patitur tristitia. ergo a simili nec tristicia leticia in angelis malis. **T**ercio sic. In nobis non potest esse simul leticia cum tristicia. quod leticia est cum dilatatio eiusdem. et tristicia cum quadam cordis ostentatione. Ostentatio autem et dilatatio cordis motus eodem trahit. ergo a simili in angelis non potest esse simul leticia cum tristicia. sed super habet tristiciam. ergo nulla habet leticiam. ergo etiam. **A**d hanc questionem respondet Ricardus. in scđo. dis. vi. arti. iij. q. ii. dicens quod ostingit locum de pena malorum angelorum duplicitate. aut per statu ante iudicium. aut per statu post iudicium. **P**rimo modo loquendo. quod pena eorum adhuc non est completa. quoniam sit grauis et multa. ideo capaces sunt alicuius vani gaudij pueri etiam ex euentu eorum que desiderat. **V**nde Aug. iii. de ciuii. dei. ca. xviii. dic. quod prava dominum turpibus gaudent. Et ibidem ait. Hac tamen fallacia miris modis demones delectantur. quod et deceptores et deceptos pariter possident. a quoque divisione non liberat nisi gratia dei per ihesum christum dominum nostrum. **E**t in ipso. si. ca. i. ait. Demones talibus gaudent qualia boni et prudentes homines aduersantur et damnantur. **I**s ille. **E**t in isto modo potest adaptari rationes pme. **N**on ergo primo dicitur quod desiderium si compleat delectat animam. Respondeendum est quod desiderium nunquam complete ita ut delectet appetitum nisi ex eius euentu appetens sortiatur finem vere vel estimatiue. propter quod illud appetebat. quem nunquam sortietur male post iudicium ut statim patebit sed habet ante ut dicitur est. ergo etiam. **A**d secundum dicendum quod phobia aggrauat magnam delectationem in subiecto disposito ad eam. sed quod actus actionum sunt in patiente habent disposito. iij. de aia. et natura mali post iudicium totaliter erit indisposita ad quocunque delectationem. ideo philosophia nullam poterit eis causare delectatorem. **A**d tertium et dicitur quod proprie actiones non causabunt in eis post iudicium aliquas delectationes. cuius ratio statim videbitur. et quod diuina influentia non aderit ad hanc ut proprie actiones causent in eis effectum in quo est

delectatio. fine autem illa influentia causa secunda non potest suum effectum causare. quod sicut dicitur inamento super primam propositionem de causa. Non figuratur causatum cause secunde nisi per virtutem cause prima. Concludendum est igitur quod demones an iudicium habebunt cum tristicia alioquin delectatorem admixtam. **S**ecundo modo vero. scđo. statu post iudicium. sic dico ut ait Ricardus. quod pena eorum non compatiet secundum eis aliquod gaudium. quod tunc pena eorum erit completa. et ideo natura eorum erit ita disposita ad susceptionem gaudij quod nullum ageret creatum habebit proportionalem virtutem ad causandum delectatorem in subiecto ita disposito. agens autem incrementum exigente sua iusticia nullum causabit in eis gaudium. **P**reterea Aug. i. viii. de ciuii. dei. ca. xiiii. ait. Elationis vicum in dei aduersario qui est dyabolus maxime dominari satris litteris edocet. sed super ipsum p̄m. in. ethicoz. ca. ix. quod lis est unusquisque talis et similis videtur ei ergo dyabolus simile suum constituit in excellentia. Cum ergo super ipsum p̄m. vi. ethicoz. ca. vi. finis sint principia operabilium. quod quid malus angelus appetit propter excellentiam appetit. sed post iudicium nihil euemiet de quo sequentur demones excellentiam nec veram nec estimatam. Cum ergo ex euenturei desiderante nullum proueniat gaudium. si desiderans non sequitur finem propter quem illud desiderabat. nihil euemiet ex eius euentu aliquod gaudium in eis ostendatur. **D**icas ergo ad ipsum argumentum secundum propter quod ante iudicium non est malorum tristicia ita fortis quod expellat omnem delectatorem et magnam et parvam. sed bene post iudicium erit ut visum est. **A**d secundum dicendum quod angelii boni qui ita sunt diuinitati cum diuina voluntate ut nihil euemiat strata eorum voluntatem absolutam. et quod habent substantialis glorie complementum. ideo in eis nulla potest esse tristicia sed in angelis malis non est adhuc tota pena completa quam perpetuo habituri sunt post iudicium et modo in eis interdum est aliquod gaudiu. gravis tamen amaritudine respersum. gaudent enim de malis euementibus quod euentre desiderauerunt. **A**d tertium dicendum quod cum in hoc eum est tristicia et leticia. si leticia maior est quod tristicia cor dilatabitur minus tamen propter tristiciam. **S**i autem tristicia est maior leticia. tunc erit econuerso. **S**i autem equarentur tunc cor nec ostingeretur prohibente leticia. nec dilataretur prohibente tristicia. Ex his dictis patet quod demones propter tempore isto saltet aliquam delectatorem habent admixtam cum tristicia et maxime ex euentu eorum que maxime desiderant sed quid magis desiderant quam oīm nōm eternā dānatorem. quod in iudicio confirmati sunt. et odio nostri quod ad illā gloriam possumus ascendere unde ipsi considerunt. **E**t ideo quod nullus dānatur nisi propter mortale peccatum sume delectantur in peccatis rump nos propter perpetrationem. **N**uapropter sume a nobis peccatum detestandum est ne inimicos nōs gaudeat faciamus. **I**s est enim potissima causa tantum temporis non circa nos per demones perpetraz.

complacētia peccati. **Vn8 Gregorii.** Affidua
temptatōe dyabol⁹ tēptat ut saltē tebō vicat
Uuius negocij exemplū mirabile narrat in. ij.
dyalogoz. btūs Greg. i q̄ datur intelligi com
placentia peccati quā habēt imīcī. Ait enim
Quid accidit cui dā fundane ciuitatis episcopo
referam. Ille vir venerabilis cum vitam mul
tis plenā virtutibus ducerz seqz sub sacerdota
li custodia incontinētie aree custodiret quan
dam sanctimoniālē feminā secūp̄us habuerat.
noluit ab episcopij cura repellē. secum hanc p
misit habitare. Ex qua re actum ē ut antiquus
hostis ap̄s eius aimaditū tēptatōnis exq̄reret
Nam cepit speciē eius oculis mentis ei⁹ impri
mē ut electus cogitarz nephanda. Quadaz vno
die iudeus quidam ex partib⁹ campame romā
veniens xpo fundam non longe puenit. cum iā
diem vespere scē cerneret. et quo declinaē pos
set minime repiret luxta appollinis templuz fu
st. ibic⁹ se ad manendū contulit. s̄ loci illius sa
erilegiuz p̄timescens. q̄uis crucis fidem min
ime haberet signo tñ crucis se munire curauit.
Nocte autē media ip̄o solitudinis pauore turba
tus puigil facebat. et repente sp̄cīes malig
noz spirituum turbā quah i obsequum cuiusdā
potentis preire. Eum vno qui ceteris perat in
eiuss loci gremio sedisse qui cepit singulorū
spirituum obsequētum sibi causas exq̄rē act⁹
et discutere. q̄tenus vnuquisq̄ quantū neq̄fli
me egisset inuenir et. Cumqz maligni spiritus
inquisitioni eius exponeret quid opati contra
bonos fuissent. vnu in mediū p̄filiuit q̄ in an
dere ep̄i animū p̄ speciē sanctimoniālē feminē
q̄ in episcopio suo habitabat quantā tēptatio
nem earm̄ cōmouisset aperuit. Cum vno b̄ ma
lignus sp̄us qui perat inhiant audiret. et tāto
sibi factum lucz grande gauderet et crederet
quāto sibi sanctioris viri animū ad lapsū p̄di
tionis inclinaret. Ille spiritus qui hoc fateba
tur adiunxit. q̄r vſq; ab b̄ q̄z die p̄terito hora
vesp̄tina eius mente traxerat vt in posteriora
enīdem sanctimoniālē feminē blandiēs alapā
daret. Tūc malign⁹ spiritus at qz humānī ge
neris antiquus imīnicus exhortatus hunc val
de est ut p̄ficerz quod cepisset. q̄r ex ruina illi
us singularē inter ceteros palmā tenerz. Vide
ergo quantā complacentia habeat demōes b̄ pec
cato. nū q̄ satianē nrā ruina. **Vn btūs Martin⁹**
vt legit̄ mī vita eius videns mergos i flumine
ait. Hec est forma demonū. insidiant̄ incautis.
captos deuorāt. satiariqz nequeūt deuoratis
Uinc de eoꝝ fallacia et nocendi desiderio loq
tur Aug⁹. sup̄ ps. xxvi. di. Demones sp̄ b̄nt
voluntatē nocendi. nec si placēt nec si rogen
tur definit nocere velle. hoc maliuolentie eo
rum p̄prium est. Et sup̄ ps. xvi. idem ait. In
ta est maliuolentia quedaz et p̄mīces nocendi
malignis spiritibus ut gaudeat de malo homī
et de fallacia nostra. Si nos fefellerint pascun
tur et non querunt quibus in eternum dominē

tur. s̄ cum quib⁹i eternū dānenē. **Nus** solz ma
huolus latro noiare innocentē. non q̄ si fuerit
solus incensus. v̄l si duo ardeat. minus ardeat
minus moritur si duo moriant̄. Pena illa non
minuit s̄ maliuolentia pascē. Necum inqt mo
riature. non se minus moritur dicens. s̄ solaciū
babz malū alterius. Talis est dyabolus. sedu
cere vult hoies illos eum q̄bus puniaē. et quia
non pot fallere iudicē deuz. non em̄ noiat ap̄d
eum in nocentem. verum crima volens b̄re
que obnict p̄cta p̄suadet. Is ille. **Et. ix. de ci
dei. ca. vi. inqt.** Mens demonū cum subiugata
vicis et oppresa fit. q̄cquid rationis habet na
turalitē ad fallendū et decipiendū tāto acerius i
tendit quāto eam magis possidet nocendi cupi
ditas. Is ille. Aliqñ em̄ p̄ triginta vel q̄d ragin
ta annos temptat vnu paup̄em dyabolus ut in
peccatum cum p̄cipitet. nec cessat die ac nocte
q̄ si in tāto tempe optinet. multū gaudz. Juue
nis quidā suscitatus a beato iohāne dicebat q̄
viderat demones gaudentes de ruina quorun
dā peccatorz ouersorū a beato johe. Molite g
fres dare locū dyabolo p̄ peccatū. sed afflige
illam a peccatis abstinet es et de peccatis peni
tentes. Et sic p̄z ps p̄ma huius sermonis.

**Pars scđa huius sermonis in q̄ pbatur
q̄ peccatum ē detestandū respectu sui
etiam ratione mentis alienationis.**

Secundo in isto b̄mone detestandū ē pec
catum etiā respectu sui ratōe mentis ali
enationis. O ciues nobiles. O milites.
O doctores et sapientes. O p̄ncipes et barones.
O duces et reges si quis appellaret vos fatuos
nunq̄d patient sustineretis. Credo q̄ multum
moleste et egre ferretis. Sz ego dico q̄ si vnu
solū peccatum mortale regnat in vobis nō stul
tos vos tm̄ et fatuos s̄ stultissimos esse. Nam
p̄bs ait in li. p̄dicamentoz. Ab eo q̄ res ē vel
non est b̄z p̄positio veravel falsa. Cum igit̄ sic
te habet in re q̄ vos existētes in peccato estis
fatui ut p̄babō. sequit̄ hāc p̄positionez. s. vos
estis stulti esse veram. Stultus em̄ ē qui caret
v̄ su rationis. quapropter insaniit. **Vnde Crisip
pus dicit.** Stultus om̄ia vicia habz b̄m stoicos
s̄ non i om̄ia natura p̄onus est. alius em̄ i au
riciam. alius in luxurīa inclinat. **Vnde sapien
tibus Lac. dīc.** Naturā homīs deus hanc eēvo
luit. s. ut duarum rerum cupidus et appetens
esset. s. religionis et sapientie. s̄ homies iō fal
lunt qm̄ aut religionē suscipiunt om̄issa sapia.
aut sapientie soli student religione om̄issa. cuz
alterum sine altero esse non possit. **Itē Aug⁹.**
viii. de cui. dei inquit. q̄ Plato dicit amat orē
dei p̄bū esse. i. sapiente. **Et Tullius in tuscula
nis q̄stionibus. li. v. ait.** q̄ sapientis p̄prium ē
mībil q̄s penitere possit facere. mībil inuitum
s̄ splendide ostenter grauit et honeste om̄ia.

Item **Sene**ca i epistola. ix. inq̄t. **Sapiēs** nulla re eget. et tñ illi multis reb⁹ opus ē. econuerso stulto nulla re opus ē. nulla em̄ re scit vti. sed oibus eget. **Itē Socrates** dīc. q̄ sapientis est ne quid mēcassum excidat caue. Et h̄ quid fortiter acciderit fortiter ferri. **Et Sirtus** pytagoricus ait. Tunc eris sapiens cū te nō putaueris sapientē. Cum ergo p̄ctōr non habeat veram c̄ xpianā religionē b̄m Lac. non amet deū sc̄m platonē. faciat multa de q̄bus penitēbit sc̄m tulliū. nulla resciat bñ vti b̄m seneacā. nesciat mala ventura caueret b̄m socratē. existimet se sapientiore alijs b̄m fīrtum pytagoriciū. sequit̄ ip̄m esse fatuum c̄ misensatū. et omni sapia ca- rentē. Cuius stulticia septē euidentijs demon- strat̄. Prima euidentia stulticie p̄ctōris est. p̄ viam p̄ eligit ambulare sciens viā latā et spa- ciosam q̄ ducit ad mortē q̄ artam q̄ ducit advi- tā. **Math.** vii. Itaq̄ sitis est illi qui cū sciret re- dā viam quāvis artā de volūtate fratrius fatui voluit ire p̄ latam et ambo capti fatuus p̄ p̄ce retur in foueā. et alijs sapiēs ducere ē ad mor- tem. maledicebat fatuo dices. q̄ p̄pter sua fa- tuitatē morere ē. Tunc r̄ndit. Maledicaris tu. q̄r tibi potius est imputandū q̄ me sciebas fa- tum. Sic anima qñ ad mortē videbit se damnata p̄pter corpus fratrē suū fatua reputabit̄. q̄r ip̄i corpi fatuo oſenit. Vñ puer. i. ea. scri- bitur. Sapientiā atq̄ doctrinā stulti despiciunt̄. Q̄ anima sapiens ne stulta efficiaris. ambula p̄ istā viam artam. de qua ait Aug. in li. de pul- chritudine aie. Omni studio lata via seculi vitā da ē q̄ duē ad mortē. At vñ o omni cordis b̄ide- rō via angusta que ducit ad vitā adeunda est et appetenda. Via hec angusta ē via abstinentie c̄ castitatis. humilitatis c̄ omis religiōis quā xp̄s aī nos attriuit̄ qua ad suū regnum miguit̄. **Ille.** Secunda euidentia stulticie p̄ctōris ē p̄ curā. q̄r peccator majorē curam gerit de re- vilissima q̄ nobilissima. **Vñ Ber.** ait. Sic stulti eximatores de maximis minimā. de minimis ma- ximā curam gerunt. Maiorem em̄ curā gerūt̄ de carne morbida q̄ de immortali aia. imo vt corticem carnis custodiant nutriat̄ c̄ impiguet̄ nucleū anime sepe pdunt. **Ille.** Sitis est em̄ illi ep̄o qui maiore curā gerebat de custodien- do calato pleno piroz q̄ de multitudine aiaz̄ p̄cioso sanguine redēptaz̄. De q̄bus ait Ber. Ve nichī h̄ talentū nichī traditū negligenter huauero. p̄cioso sanguine xp̄i magis app̄ciatū **Ille.** Tercia euidentia stulticie p̄ctōris est p̄ mēsa. q̄r p̄ stillā modicaz̄ dulcedim̄ exterioris comedit cibum veneno hissimū et bibit similem potum q̄ nc̄ce habz̄ mori i auro calice babilo- mis. non attendens internā et externā amari- tudinem. **Job.** xx. Conuertetur panis in uero eius in fel aspidū. **Deutro.** xxii. ca. fel draco- num vñm̄ eoꝝ. Similis ē peccator illi rustico qui inuitatus ad nuptias in via sitiēs bibit aq̄ de fundo fetidam quā euomit in porta nuptia.

rum turpit̄. et non solū non est ad nuptias ad / missus. imo cum flagello in carcerem retrusus. **Sic** homo hic bibens delectat̄es immundas in morte euomet. **Iere.** ii. Quid tibi in via egi- pti ut bibas aquas turbidas. Nō sic onagri fa- ciūt h̄ expectant v̄lque q̄ inueniant a quā limpī- dam. iuxta illud ps. Expectabane onagri in siti sua. s. nō bibentes aquā turbidam. Item simili- est cocodrilo de milo ad pastū accedens. advi- rorem herbe idrum a duolutū nō aduertit. sed dum herbam viridem pascit idrum cum ea de- glutit qui eum interi⁹ topicalat scindit c̄ occidit. **Hic** peccator dum illicitam delectatōz glutit- dyabolū simul cum ea comedit. **Vñ Beda.** Qui venem pocula porrigit quasi labiū calicis mel le tingit. ut qd̄ dulce est sentiat̄. ne qd̄ mortife- rū ē timeat̄. **Ille.** Propterea Gre. ait. Quid insamus q̄ p̄ modica delectatione carnis eter- nis se obligari supplicijs. **Hinc** ait Aug⁹. Me- lior est modica amaritudo in fauibus q̄ et nū tormentū in visceribus. **Et Ber.** Via peccati i gredientibus p̄pinat mel sophistica. p̄grediē- tibus fel et acetum. egredientibus isanabile ve- nenum aspidū. **Ille.** ergo r̄c. Quarta euide- tia stulticie peccatoris est p̄ p̄priā vinculatiōz q̄r ip̄emet peccando se illaqueat in mamb⁹ im- mici. **Vñ Job.** xvij. Immisit in rete pedez suuz **Vbi** ait Greg. Qui pedem in rete mittit nō cū voluerit ejicit. **Hic** qui in peccato se dejicit non mox cum voluerit surgit. **Et puer.** v. 8z. Iniqui- tates sue capiunt impium. c̄ fumib⁹ peccatorū fuoz vñus quisq; oſtrigic̄. Est em̄ filis illis q̄ quibus in vitis patr̄ legit̄ q̄ angelus oñdit cuidam sancto patri tres hoies inutilit̄ labora- res. Primus fasciculū de lignis faciebat c̄ cuz non posset portare p̄ grauedine adhuc ligna eis sp̄ adiungebat. Secūs aquam de puteo pro- fundissimo cuz multo labore hauriebat. c̄ hau- stā i momento inutilit̄ effundebat. Terci⁹ tra- bem portans et volens intrare domū in ostio eius ex transuerso ponebat et fibi obicem̄t nō intraret & eo faciebat. **Sic** peccator p̄ctōr pec- cato adiicit. gratiā dei p̄ qua acq̄renda diu la- borauerat effundit. regnū celoz p̄ inobedien- tie rigorem fibi p̄cludit. Quinta euidentia stul- ticie peccatoris est p̄ vite pditōz. q̄r p̄ctōr p̄ mibilo quasi amittit paradisi ad modū esau q̄ p̄lentcula vendidit ius p̄ mogem̄t̄ sue Gen. xxv. **Hinc** Ber. ait. V̄e. ve. vapor est ad modi- cum parens q̄ eterne felicitatis aditū interclus- dit. **Ille.** Voluntarie em̄ p̄ctōr pdit aiam suā et gaudia paradisi. et in hoc oñdit magnā fa- tuitatem. **Vñ Ecclastes.** vi. dicit̄. Quid habet amplius sapiens a stulto. et quid paup̄ m̄si vt p̄gat illuc vbi ē vita. **Ille.** ergo r̄c. Sexta euidentia stulticie p̄ctōris est p̄ vacuā huitutē q̄r si toto tpe vite sue peccator huiret diabolo nō minus pene ei dabit. **Vñ Greg.** ait. Stultū est huire diabolo offenso deo q̄ nullo placatur obsequio. quanto plus ei huierit. tanto aplius

ſpe eum torqbit. Et ille. q̄ ideo r̄ē. **T**Septima euidentia stulticie peccatoris est p̄ vite deser-
tionem. q̄z deserunt peccatores vitaz anime et
corpis. i. deum. et fiunt filii dyaboli q̄ est p̄nci-
pium mortis anime et corporis. et b̄ magna ēfa-
tuitas ppter delectatōz corporis mortez corporis
et anime incurrere. **Vñ** Pet. ait. Dctm ingredi-
entes statimant. p̄gredientes obstinant. egre-
dientes extimant. ut in anima et corpe dānēt
iusto dei iudicio. Et ille. **Vñ** ponit h̄ exemplum
de rege qui viridarium ſuū tradidit custodie ce-
ci et contracti. Contractus ſuadebat ceco ut ad
arbores eum portaret et eleuaret et fructib⁹
ei daret. quod faciebat. et hoc rex aduertēt sic
vtrūqz ad mortem iudicauit. Similiter de⁹ iudi-
cat de anima reca que corpus portat et erigit
ad mala opa facienda. q̄z fine ēgimine ei⁹ pec-
catū explorare non posset. Et hec patet pars ſecū-
da hui⁹ sermonis.

Pars tertia hui⁹ ſermonis in q̄ pbačg de
teſtandum eſt p̄tm reſpectuſui etiā
rōne ſue fetide corruptionis.

Arcio in iſto ſermonē teſtandum eſt pec-
catum etiā respectu ſui rōne fetide cor-
ruptionis. Expientia enim didicim⁹ q̄
carnes putreficiunt et ferent ppter defectum ſalif
hinc. **M**ath. v. Si ſal euanuerit in quo ſalietur
et. ſup quo dicit. **N**ico. de lyra q̄ ſicut ſale con-
diunt omnia cibaria. ita diſcretiōe omnia opera
noſtra ordinari debet et dirigi. Diſcretio autē
eſt nomē verbale et eſt deſcedens ab hoc ver-
bo diſcerno. nis. et ſtat p̄ facere drām in vna
rem et aliam. Cum igiē homo iudicat bonū ma-
lum et ecōuerſo. ut facit peccator. tūc corrum-
pitur putreficit et fetet. In cōrei misteriū. **J**oh.
xi. dicit. **M**arta. Dñe iam fetet. quadriduan⁹ ei
eſt Lazarus nāqz signat peccatorem fetidum
p̄ peccatum. et quadriduan⁹ p̄ delectatōem con-
ſenſu operatōem ſuuetudinē. De q̄bus dicit. **J**.
D⁹ rei exemplū habeat in vritis patrū q̄ cum q̄-
dam ſener ambularet per herem⁹ vidit duos
angeliſ comitātes ſe vnum a dextris et alterū
a ſinistris. et cum inueniſſent cadauer hominiſ
mortui fetidū. ſener obturauit nares ſuas in va-
lens fetor emſuſtinere. Angeli autē viſo iuue-
ne ornato nares obturauerunt. Et cum ſener q̄
reret cauſā. aiunt angeli. Tu cum ſis caro ſen-
tis fetorem carniſ. nos autē cum ſimus ſpiri⁹
ſentim⁹ ſpūalem fetorem peccati. Propterea ait
Ausel. Tolerabilis⁹ feret caris putridus ho-
bus q̄z anima peccatrix deo et angelis ei⁹. hinc
ezech. xvi. loqtur deus tali anime di. Ab homi-
nabilem feciliſ decorē tuum. Propterea ſchitu-
ra. **I**acobi. i. hortat nos fugere tale immundi-
ciā di. Abſcientes oēm immundiciā et abūdan-
tiam malicie. in mansuetudine ſuſcipite inſitum

verbū. quod potest ſaluare animas vrās. et no-
tanter dicit omnem ut nulla macula remaneat
qr. i. Cor. v. **S**r. Modicum fermentū totaz mas-
ſam corrumpit. Ratio hui⁹ eſt. q̄z bonum vno
mō fit. i. ethi. malū autē multipharia i. q̄z le-
tung malum hincere facit vnum hoiem malum
nō autē vna virtus vnum bonū ſz oēs vtutes
De corruptōe peccatorū loquitur Aug. in. ii. li.
de libero arbitrio. ca. xxij. di. Oim corruptōnū
ſola que viciōa eſt corruptio recte vitupatur
Tetere autē ne ue corruptiones qđem dicende
fūt. aut certe qr vicioſe non fūt digne vitupan-
de eſſe non p̄nt. Nam et ipsa vitupatio q̄ vitio
parata. i. apta et debita fit. inde traxisse voca-
bulum credit ut vitupatio dicere. Vitiū autē
non aliunde malum eſt mihi qr nature aduersat
eius iphi⁹ rei cuius eſt viciū. Vnde manifestuz
eſt hanc eādem rem cui⁹ vitium vitupat natā
eſte laudabilē. ita ut dino hanc vituperationeſ
natuz laudē eſte fateamur. hec ille. Vide er-
go qr detestandū eſt rōne fetide corruptionis
ipm p̄ctm. **H**inc eſt q̄ quidā pl̄s volens pec-
care. et aduertēt anime dignitatē ait. Erubet
ſee celum intrare centru. Erubescite ergo fra-
tres peccare ut mundi et mīdi illaz ſplēdidiſſi-
mam patriam intrare poſſitis et habitare cum
deo et angelis et sanctis eius in. f. s. Amen

Sabbato post ſecūdā dominicā de ad-
uentu de ſcificatiōe. illuminatiōe et ca-
ritate b̄te virginis. **T**Sermo. xiiij:

A sole posuit tabernaculū ſu-
um. ſcribūt hec verba ps. xvij
Quia hodierna die frēs cariſſimi
eſt dies omemoratiōis glorioſe
virginis Marie. Agruū eſt ad excitandā deuo-
tioneſ fideliū et eiusdē virginis dilectorū. ali-
qua ſpendioſe de eius ſublimitate et excellen-
tia omemorare. Quanto. n. plura de ipa ſcribu-
tur ac p̄dicant. tanto maior habet copia ſcri-
bendi necnon et dicēdi. idcirco aſſumpti verba
apoſtaſ citharede ſpūllant̄ dauid. In sole. ſ.
posuit ip̄e ſaluator noster tabernaculū ſuū. ſol-
em h̄m. **A**lex. ibidē. **S**r. beata virgo Maria q̄ fuit
tabernaculū filii dei. q̄ ſicut ſol illuſiat mūdum
ſic et ip̄a abſtulit omnes mūdi heres. Propt̄
quod cantat eccia. Gaudē maria virgo cūctas
heres ſola interemisti in vniuerso mūdo. Et
ſicut ſol feret ſup lunam. ſic maria ſup mundum
et tempalia. iuxta illud. **Apo. xij.** Signum ma-
gnum apparuīt in celo. mulier amicta ſole et lu-
na ſub pedib⁹ eius. Preterea ſicut lumen ſolif
ſunqz deficit. ſic ſola virgo in paſſione ſtetit in
Fide. vñ. Canti. viij. Statura tua affimilata ē paſ-
ſione. que ſolioz virorē nunqz amittit. Quia
igiē ſol purus clarus eſt et calidus. ipſi beata
virgo iure comparaē. que
Primo fuit ſol puritatis

Secundo fuit sol claritatis
Tercio fuit sol caritatis. i. caliditatis.

Pars prima huius monitis i qua tractatur de puritate beate virginis et quoniam fuit sacrificata in utero matris.

Primo igitur isto monite ad de claritudinem puritatem beate virginis mouet unum dum. Utru bta ergo fuit sanctificata antequam nata. Ad cuius dubij declarationem scienduz est Bm Archi. de con. di. iiii. c. firmissime. et Alex. in tercia pte. i tractatu de incarnatione Christi. q. xiiii. qd duplex est natuitas. s. in utero et ex utero. Natuitas in utero est quia organicato corpore creata et infundita aia. qd alio nomine Bm. De aureoli. Etceptio. Natuitas ex utero est quia de curvis non in mensibus filius apparuit in mundo. Si de prima natuitate loquimur sic nulla est questione. qd nulla res potest sanctificari antequam sit. loquendo deo de puritate tuis. qd omnis operatio presupponit potentiam. et omnis potentia presupponit substantiam. et omnis subiecta presupponit essentiam. Si autem loquamur de secunda natuitate ex utero. sic omnes docentes. quis diversimode percepit affirmat beatam virginem sanctificata fore antequam nata. maxime Alex. ubi super et franciscus de maromis. i tractatu deceptio virginis. et Bona. i tercio. dis. iiii. et Ricardus ibidez. arti. primo. q. iiij. et beatus Thos. i tercia pte. q. xxvij. arti. pmo. Quae oculo probat triplici via. ratione. s. auctoritate et figura. tione. Primo probat ratione generali et particuliari. Ratione generali sic. Ecclesia non potest errare. et qui oppositum tenet hereticus est. sed si non fuisset sanctificata erraret celebrando eius natuitatem. qd statui in peccato non debet gaudium nec solennitas. sed potius dolor et luctus. qd propositum. Ratione spaliatione. idem probat sic. Si quod minus videtur inesse mest. qd et id quod magis. ut habeatur in topis. Exemplum de rege religiosum honorare. sequitur qd multo magis tuus eius honorare eum debet. Et Jeremias fuit sanctificatus in utero ut habeatur Iere primo. Priorum exires de ventre sanctificatus. Et Iohannes baptista fuit sanctificatus in utero. vmo dicit Elisabeth ad Mariam. Ut autem haec est vox salutantis tue in auribus meis. exultauit in gaudio in utero meo. Vbi dicit pater tuus Ambrosius. Non plus fuit mater repletata spiritu sancto quam filius. sed filius repletus repletus et matrem. Si igitur minor est evidencia de sanctificatione istorum quod de sanctificatione virginis. et isti fuerint sanctificati ut patitur. qd multo magis virgo Maria. Secundo idem probat auctoritate Ber. di. Quod paucis mortalium ostendat esse collatum secundum ordinum sanctificationis in utero. fas non est certe dicere tante virginis esse negatur. Ita auctoritate Anselmi in libro deceptu virginali. di. Decebat ut illius huius secundum conceptio de mire purissima fieret ea puritate quam maior sub eo neque intelligi. Tertio

clo idem probat figuratio. Nam uero scribitur. Egressus est uirga de radice Jesse. i linea generationis regia quod in Jesse fuit radicata. et flos de radice eius ascendet. i. ergo Maria. et regescet super eam spus domini tecum. Item numeri. pmo. scribitur quod uirga Aaron. i. Maria quod fuit de stirpe Aaron. sublata de tabernaculo. i. misericordia uterum inuenita est floruisse domini secundum spus scripti. Unde hoc dicat. Augustinus ad Dardanum dicit. Non video quod edificetur hoies in domum dei ad habendum in se in habitantem deum nisi cum fuerint renatae. Si ergo renatae presumunt nativitatem. sequitur quod an nativitatem non potuit sanctificari. Ad hunc rendetur Bm Ricardus. ubi super in ratione pmo argumentum quod ista sanctificatione de quod loquitur Augustinus est illa quod fit per sacramentum baptismi quod non uenit nisi ex utero natum ut dicunt omnes doctores. iiii. Propter ista sanctificatione virginis fuit preuata et a deo separata privilegiata. Ait. nobis Thos. ubi super in ratione scripti argumentum quod deo non alligauit potentiam suam legi sacramentorum. Tertio. si queratur quoniam fuit sanctificata si scilicet in pmo dico deceptio vel post deceptio siue aie infusione. Si dicatur quod in deceptione. Contra. quod videtur impossibile. includit. non. quod an peccauit quod esset. quod sanctificari nihil aliud est quam liberari a peccato vel includit quod sanctificari nihil aliud sit quam a peccato originali separari. Si tu dicas quod sanctificatione est post infusionem aie. sequitur quod in pmo dico deceptio straxit originale peccatum. a quo postea per sanctificationem purgata fuit. et isto modo includit in laqueum. Ad hunc rendetur quod si loquamusur Bm modum illo. quod tenet virginem deceptam in peccato originali. sanctificata fuit per infusionem aie quod mihi non placet. Si vero loquimur Bm modum doctorum nostrorum. sic dico quod sanctificata est in pmo deceptio. Et quoniam tu dicas quod non est possibile. quod includit quod an peccauit quod esset. Dico quod duplex est puritas nature. s. et tuis. Prioritas nature quoniam duo sunt simul tpe. unum tamquam presupponit aliud vel est causa eius. Prioritas tuis quoniam unum preservat aliud duratione. ut inquit plus in pmo predicationis. Non ergo fuit plus tpe virgo sanctificata quam in utero nata sed simul tpe fuit utruncumque. fuit enim prius natura in utero nata quam sanctificata. Vnde notandum Bm Ricardus. in tercio. di. iiii. ar. iiii. q. iiii. quod aliquid de sanctificari tripliciter. Primo de esse non sancto fieri sanctum. Et isto modo non fuit sanctificata beata virgo. qd presupponit ipsa fuisse peccatrice. Secundo modo de esse sancto fieri magis sanctum. Et tertio modo de non esse sancto fieri sanctum. sed simul accipiendo esse accipere et sanctitatem et sic virgo Maria fuit sanctificata. Et quoniam subiungitur quod hunc id est quod a peccato originali preservari. dico quod multum interest. Nam ad strahendum peccatum originale tria requruntur. s. organizatione corporis. creatio anime vivente cum corpore. et statutum legis diuine quod ordinavit quod anima quod coniungit carni propagare ab Adam fit priuata dei visione et obligata pene eterne. Virgo autem Maria habuit carnis sue lineationem. et animam

infusionē. H̄ deus d̄grue et d̄uenient̄ suspendit
iniaz vt p̄z sup̄ in die oceptiōis. ne ip̄a in pec-
catū originale incideret. Et sic p̄z quidē a pec-
cato originali p̄seruari. Sz aliud est sc̄ificari.
Nā sanctificatio b̄m doc̄. illuminatū vbi supra-
est missio sp̄us sancti ad aiaz sc̄ificandā. Et iō
in oceptiōe v̄gimis descēdit sp̄us sancti i aiaz
eius non ut purgaret eam ab aliq̄ p̄cto q̄b non
erat h̄ vt h̄cēt gr̄am et in ip̄a d̄firmare ita q̄
nō posset vñq̄ peccare mortalit̄ nec venialit̄.
Est aut̄ triplex sc̄ificatio b̄m predictum doc̄.
quantū ad p̄ns spectat. Prima ē vniuersal
que aiā sanctificatur q̄r. s. a p̄cto purgaēt et ei
gr̄a d̄ferēt. h̄ non d̄firmaēt q̄n possit recedere a
gr̄a. et h̄ soluz fit p̄ sacra. Sc̄da est sp̄alis q̄
anima purgaēt a culpa. Accipit gr̄am. d̄firmaēt
in gr̄a. ne possit p̄cēm mortale icurrere. Et sic
fuit sanctificatio Iohānis et Jeremie. Tercia
est singularis q̄ anima sc̄ificaēt nō purgatiōe
a culpa q̄ non ē h̄ collatiōe gr̄e et d̄fimatione.
ita ut nō possit peccare mortalit̄ nec venialit̄.
Et h̄ modo fuit sanctificata v̄go Maria in pri-
mo instāti sue oceptiōis. Et sic p̄z pars prima
hui⁹ b̄monis.

Pars sc̄da huius sermonis. in q̄ tracta-
tur de claritate et illuminatione intel-
lectus beate virginis.

Secundo in isto b̄mone tractandū ē de
illuminatione intellectus b̄te virginis.
Nā in illa sanctificatiōe dicta p̄tum ad
rationem et intellectū tanta ei sapie claritas a
deo sup̄fusa ē q̄ vix p̄t exp̄mi. Nō. n. imme-
rito vocata ē Maria. q̄ noia debet esse rebus
cōsona. xij. q̄. i. m. e. cleric⁹. et de p̄ben. et dig.
e. cum b̄m ap̄lm. Insti. de dona. g. est et aliud.
Sed b̄m Nero. interpretat̄ Maria illuminata vel
illuminatrix. q̄ intellectū habuit eleuatū et il-
luminatū sup̄ oēs alias creaturas puras. Sup̄
Neronē q̄ habuit peritaz arcū mechanizaz.
Sup̄ Aristotile q̄ omnī elemētoꝝ ac natura-
lum rez̄ clarā noticiā habuit. quapropter rez-
gula in natura nūcupat̄. Sup̄ Platonē q̄ sub-
stantiaz. sepataz. noticiā tradidit. Sup̄ Pto-
lomeū regē q̄ astroꝝ om̄iuz noticiaz acq̄huit.
Sup̄ Moysen q̄ rez̄ creataruz nouit originez
q̄b Aristoteles ignorauit. vt volūt theologii i
ij. di. i. v̄ditz̄ deū facie ad faciez. Super Ste-
phanuz q̄ vidit celos aptos. Act. l. ca. Sup̄
Paulū q̄ v̄sqz ad terciū celum raptus est. ij. ad
Cor. xij. Sup̄ David q̄ fuit b̄m theologos in p̄
mo. dis. ij. eximius xp̄bz̄. eo q̄ altiora xp̄be
tauit. Sup̄ Iohannē baptistā q̄ pdixit aduen-
tum xp̄i. et digito demonstrauit. di. Ecce agn⁹
dei r̄c. Sup̄ Iohannē euāgelistā. de q̄ loqtur
Aug⁹. di. Si p̄z alti⁹ intonasset et eū mundus
cape nō potuisset. q̄n dixit. In principio erat
verbum. Sup̄ om̄es sanctos et sanctas dei fuit

b̄ta virgo illuminata. s̄nā cognouit naturā ita
tionalē. et etiā naturā rōnalez. necnō et naturā
creatā sp̄ualē. i. angelicā. Insup̄ cognouit om̄ia
q̄ erāt fugiēda et aspernēda et q̄ erāt sequē-
da et amplectēda et p̄ quem modum oia essent
odiēda vel diligēda. V̄babit. n. tantā cogni-
tionē creatoris vt in ip̄a cognitiōe om̄ia alia
cognosceret. vt verificaret̄ in ea illa xp̄he. In
lumine tuo videbim⁹ lumē. Ait. n. Aristotiles
in. iii. de aia. in p̄ncipio. q̄ potentia sensibl̄ p̄/
cepto obiecto excellenti impedīt postea i actu
suo circa obiectū minimū. vt p̄z de illi q̄ postq̄
vidēt solem nō p̄nt videre minima. Potentia
aut̄ intellectual̄ econuso. postq̄ intellectu subli-
mia facilis intelligit ifima. Et iō b̄ta v̄go sub-
limata ad tantā cognitionē dei q̄ a nullo crea-
to intellectu cōprehendip̄t. facillime postea
intelligebat oia creata. et p̄fecte om̄ia pdicta.
Vñ b̄maliq̄s beata v̄go dū erat i ventre ma-
tris habuit liberi arbitrii v̄sum. et fuit in subli-
mioz cōtemplationis statu q̄z vñq̄z aliq̄ pura
creatura in etate p̄feta. et lz in vtero fīc et ces-
teri corporal̄ dormiret. att̄ somn⁹ q̄ sepelit i
nob̄ liberi arbitrii actū et merendi v̄fū. nō fuit
in ip̄a. Vñ dīdere poterat illud. Canti. v. Ego
dormio et cor meū vigilat. s. in cōtemplatione.
Nec mirandū h̄ an debitā etatē h̄ habuit. Naz
beat⁹ Nicola⁹ in infantia lactans. sc̄da q̄rta et
sexta feria bibere nolebat. Sc̄us vero Benedi-
ctus in puericia cepit miracul̄ coruscare. Et iō
bannes baptista vt inq̄t Ambro. sup̄ Lucam.
vere cognouit xp̄m in vtero m̄ris. nō natura h̄
gr̄a. Qui etiā in etate. v. annoz fugit mundus
et intravit desertū. Si igit̄ isti habuerit v̄fū ra-
tionis an debitam etatē q̄ est septem annorum
de lege cōi. extra de delic. pue. c. i. et de pe. et
re. c. om̄is. quanto magis de beata v̄rgine at-
tiori et ampliori modo ista credenda fuit. Fuit
ergo sol illuminationis q̄ illuminata i se. et il-
luminatrix i alijs. Et sic p̄z sc̄da ps h̄ b̄mōis

Pars tercia hui⁹ b̄monis. in q̄ tractat̄
de feruore et caritate fīue dilectione dī
et primi beate virginis Marie.

Ctercio in isto b̄mone tractandū est sc̄a
liditate solis v̄gimis Marie. s. caritatē
dei et primi. Prima caritas. s. dei cō-
prehendit ex pdictis. Ait. n. phus. iii. de ani-
ma. Voluntas non ferē nisi in p̄cognitionum. Et
Aug⁹. x. de trinitate. ca. i. firmissime nouim⁹
nomini nō amari posse. Cum igit̄ ip̄a vt dīctum
est deū amplissime cognouerit. tm dīlexit quā-
tum possibile fuit. Vñ nulla alia a xp̄o p̄fecti⁹
adimpluit p̄ceptū illud. Dilige s̄ dñm deū tu-
um ex toto corde tuo. et ex tota aiā tua. et ex to-
ta mente tua. Deutro. vi. Luc. x. et Math. xiii.
i. plus q̄z res exterores interiores et sup̄iores

¶ beata virgo maria. q̄ s̄m Alex. de ales sup
Lu. dilexit toto corde. om̄es cogitatōes suas
in deum dirigēs. tota aia. i. om̄es affectōes in
deum retorquēs. tota mēte. i. om̄es opatōes
suis ppter deum faciēs. Vñ in plona illius p̄
pheta ait. Inflamatū est cor meū a renes mei
mutati fūt. i. p̄ trāformatōz dī amoris.
p̄cta caritas. s. primi est duplex. s. corporalis
et spūalis. Prīma caritatē corporalē bēe virgis
cognoscere possum⁹ ab effectu. dicente domio
Math. vii. Ab opibus eoz cognoscetis eos.
Nam vt audiuit Maria Elisabeth cognatā suā
grauidā esse adnt cum festinatōe vt ei seruiret
vt p̄z Lu. i. vbi 82. Exurgēs maria abiit i mon
tana r̄e. sup quo dicit Amb. Discite vos sancte
mulieres sedulitatē quā p̄gnantib⁹ de beatis
exhibē cognatis. Maria que aī sola in intimis
penetratib⁹ versabāt. nō a publico agimatis
pudor. non a studio aspitas montium. n̄ ab
officio plixitas itineris retardauit. in mōtana
virgo cum festinatōe virgo officij memor in/
iurie. imemor affectu vigēte non sepiu relicta p̄
repit domo. hec ille Spūalem vero caritatem
virginis q̄ utilior est p̄ma. pfecti⁹ cognoscere
possum⁹. Pz. n. pmo in ip̄a oſenſione. nūcian
ti angelo fratre. fine qua m̄carnatio filij dei et
redemptō nostra nō siebat. Ardebat. n. deside
rio redēptionis humani generis. Vñ cognita
hac veritate q̄ fili⁹ dei ip̄am elegerat in m̄res
vt sic redimere⁹ gen⁹ humanū. m̄mio carita
tis zelo om̄ota. Ótinū p̄litit allēfū. Vñ Ber.
in quodā sermone ait sic ad beatā virginē Sic
ad mediū. sicut ad archanū dei. sicut ad rerum
eām. sicut ad negocīū seculoz. respiciūt q̄ in ce
lo fūt. et q̄ in inferno hītant. et qui nos p̄cessē
runt. et nos qui sum⁹. et nati natoz. et q̄ nasce
tur ab illis. vt illi q̄ fūt in celo restaurēt. et q̄
in inferno diripianēt. et qui p̄cesserūt vt p̄phē
te fideles inueniant. et qui sequunt. vt glorifi
centur. Et in alio loco idē ait Maria oib⁹ oia
facta est. sapiētib⁹ et in sapientib⁹ copiosissima
caritate debitricē se fecit. oib⁹ misericordia finum
apit vt de plenitudine ei⁹ accipiāt vniūsi. cap
tuī redēptōem. egri curationē. p̄ctō et veniam
iust⁹ grām. angel⁹ leticiā. demū tota trinitas
gloriā. filij p̄sona hūane carnis subam. vt nō
ht qui se abscondat a calore ei⁹. hec ille. Wincē
q̄ vidēs q̄ alif redimi nō poterat gen⁹ huma
num nisi p̄ mortē filij eius. q̄uis s̄m sensualitas
tem doloreret. s̄m rōem tñ gaudebat adeo q̄ di
cit Alex. vbi. s. q. xv. in r̄fione argumētoruz
rōem beate virgis in illa passione et dolore in
hilē deordinatā. Dz etiā in p̄nti amplissima
virgis caritas. Nam om̄es p̄ctores miscdiam
inueniūt in oſpectu dei ardētissimis orōribus
iph⁹ apud p̄rem et filiū. vñ deuot⁹ Ber. inq̄t
O homo secuzz accessum h̄es ad deū. ibi habes
mr̄em aī filiū. filiū aī p̄rem. fili⁹ oñdit p̄t la
tus et vulnera. mater oñdit filio pect⁹ et vbera
nulla ergo ibi poterit ee repulsa vbi tot fūt ca

ritatis insignia. hec ille. Sed dices dolere non
possum de petis ailligatus s̄i in eis. coartor et
fuetudine mala. quid faciā. Noli disp̄are pecca
tor. vade ad virginē. audi Ber. qđ iterū dicat
Si criminū imanitate turbat⁹. si osc̄e feritate
osfus⁹. si iudicij horrore p̄territ⁹. si baratro
despatōmis astrict⁹ mariā cogita. mariā muo
ca non recedat a corde. nō recedat ab ore. Mā
ip̄am cogitās non erras. ip̄am rogās nō disp̄e
ras. ip̄am ſequēs nō deuias. ip̄a te tenēte non
corruis. ip̄a p̄tegēte non metuis. ip̄a duce nō
fatigaris. ip̄a ap̄icia puenis. Et sic in temetip
ſo exp̄ti poteris q̄z merito dīctū fit nomē Agi
nis maria maris stella. hec ille Recurramus ḡ
ofidēt ad virginē ut ip̄a intercedēte gratias
oſequamur in p̄nti. et gloriā in futuro in ſecūloz. Amen.

**Dñica ttia de aduētu de vehemēti et
calida diſſuahōe p̄cti** **Sermo. xv**

Nihil ſolliciti fitis. Scribuntur hec verba ad Nihil. nij. ca. q̄
in ep̄la occurretis dñice. Horret anim⁹ fr̄es cariſſimi. cōquallanē
mēbra. tremiſcūt viſcera in oſi
deratō et tātaꝝ ſanguie xp̄i redēptaz. et ppter
inq̄tatem p̄cti p̄cilitatiū aiaz. Quapropter nō
p̄uo dolore hec tacit⁹ cogitās exiſtāui ſumo
pere p̄ facultate ingenij mei illa maxie inq̄rere
et ſtudioſe p̄tractare q̄ ip̄uz p̄cīm terribile et
horrendū diſſuadere et de mētib⁹ n̄ris extingue
re hēant. q̄s in hoc op̄edio vt oia pfecti⁹ com
pleteſt facere intēdētes. dicim⁹ oib⁹ p̄uis et
magnis paupib⁹ et diuitib⁹ masculis et femis
ſubditis et dñis. ſapiētib⁹ et in ſipientib⁹ regi
bus et p̄ncipib⁹. q̄ ita pessimū est p̄cīm mor
tale q̄ p̄ nullū comodū vel incomodū homo n̄
dī illud incurvare. aut si incurrat. non dī p̄ mo
dicū in ip̄o ēhdē. Vñ verba apli assumpta ad
id coaptari p̄nt. ait. n. Nihil ſolliciti fitis ut. s.
p̄ alīqm ſollicitudinē mūdialē aut carnalē pec
catū admittatis. Aut. n. fūt res v̄tiles que p̄nt
acq̄ri vel acquirete retineri et nō admitti aut in
utiles que p̄nt euitari. aut si adhūt a nobis ab
dicari. et ppter nullū iſtoz dī homo peccare
mortalit. Ad c̄ ocluſionis declaratōez et pec
cati vehemētē diſſuasionē. tres in p̄nti ſermōe
oſideratōes faciem⁹.

Prima diceat vniuersalis ophēnſio.
Seba vero rōnabilis p̄batio
Tercia aut̄ phuahbilis ocluſio.

Pars p̄ia h̄9 ſermonis in q̄ ophēdunt
oia comoda et icomoda. ppter q̄ hō nul
laten⁹ mortaliter peccare dī.

Diximus igit̄ in isto simone septē sunt cōsideratiōes faciēde. in quib⁹ oia comprehendānt. p̄ quib⁹ nō debet homo mortalit̄ peccare. **P**rima consideratio erit mundi status. **S**ecunda rei vitalis. **T**ertia creature sensibili s. **Q**uartā singularis p̄ prietatis. **Q**uinta vniuersē communitat̄. **S**exta diuine humanit̄. **S**eptima et ultima omnī possibilitat̄. **P**rima ḡ confideratio erit mūdi stat⁹. s. corporalium q̄ sunt elemēta stelle celi sol et luna auzz lapides p̄iosi et alia que habet puz esse. Nam celi aiam nō habent nec sensū. Iz aliq̄ op̄imati fint q̄ sic. vt Auicēna ix. metaph. c. n. qui dixit q̄ orbes celestes mouent ab aiab⁹ suis effectue. q̄ hñt aias. et q̄ celū eff̄ magnuz aial. et q̄ moueret a xp̄ia forma pfectiue h̄c mouet animal. et h̄c animam morticē posuerit regi et dirigi a deo mediante intelligentia. Attamē nr̄i theologi tenet q̄ nō celi aiat. vt pat̄ per Ricar. et Bonauenturam in. ii. di. xxiiii. Et dñas. ait. Celi fuit inanima ti et insenſibiles. Est etiam illa opinio oīra ve ros p̄bos q̄ dicunt q̄ substātia intellectuāl nō vnit corpori nisi mediante vegetabili et sensibili. Et ita si celū p̄ficeret a substātia sp̄uali haberet sentire et vegetari. et ita naturalit̄ posset corrumpi. q̄d faliū est. Vdabent ḡ tm̄ puz esse que tñ de⁹ nobilissima fecit. s. in immētate. in pulcritudine. et in ordine. In immētate facta fuit nobilissima pura creatura corporalis in sensata. s. elementa et celi. adeo q̄ vñq̄ nemo mēsurare potuit. Vnū exemplū h̄etur in legē dñsancti Andree de diabolo q̄ venerat ad escopū in forma iuēcule qñ sanct⁹ Andreas dixit q̄ sol⁹ ille. s. Demō qui sedebat in mēsa ep̄mēsurauerat quanta ē distantia a celo. vñq̄ ad terrā. Vide ḡ immētate celi et terre. q̄ nūq̄ aliq̄ mortalium posset ei⁹ latitudinē et p̄funditatem dimēsurare nisi q̄ ea fecit. Sc̄bo facta ē pulcerima. i. nobilissima in pulcritudine natu- ra pura corporalis. Nam ē adeo pulcer mūdus q̄ Greci vocat eū cormas. i. ornat⁹ et pulchritu do. Attendendū ḡ q̄ pulchra ē terra ex q̄ p̄cedit auzz argentū et reliq̄ metalla. adeo ē pulcher mund⁹ q̄ miserrimi filij. Adaz ppter eius pulchritudinē dereliquerit padishū. q̄ tñ mūd⁹ est strict⁹ respectu padisi. Ampli⁹ nobilissima ē facta creatura in ordine. q̄ natura semp̄ ordinat ignobiliora infra. nobiliora sup̄. Nam terra ita pulchra magis infima. aqua sup̄. demum aer. postea ignis. et sic ascendendo vñq̄ ad celū empyrreuz. vbi vñū excedit semp̄ aliud in decuplo. Et dicit Bonauentura q̄ celum empyrreū dat solum influentiaz sup̄ aialia ratiō nabilia. Ista oia fecit de⁹ ita nobilia ppter hominē. s. quib⁹ et sequētib⁹ creaturis simul loquit̄ Aug⁹ in. vii. de cui. dei. c. xx. di. Illum deum colim⁹ q̄ naturis a se creatis et subh̄stedi atq̄ mouendi mitia finesq̄ constituit. Qui rerum causas h̄z nouit atqz dispomit. Qui vim semis-

num obidit. Qui rōnalez aiaz que s̄r anim⁹ q̄ bus voluit viuentib⁹ m̄didit. Qui smoris fa cultatē vñsumqz donauit. Qui mun⁹ futura descendit quib⁹ placuit spiritib⁹ impariuit. et p̄ q̄s placet ip̄a futura pdicit. et p̄ q̄s placet ma las valitudines pellit. Qui bellorum q̄s ip̄oz cū sic emendandū et castigandū ē gen⁹ huma num exordijs p̄gressibus finibusqz moderat̄. Qui mūdi hui⁹ ignē vñbementissimū et violen tissimā p̄ immēse nature temp amēto. et creauit et regit. Qui vniuersaz aquazz creator et gubernator ē. Qui solem fecit corporalū clarissimum luminū eq̄z vim agruā et motum dedit. Qui ip̄is etiā inferis dnationē suaz potestatēz qz non subtrahit. Qui semina et alim̄ta mortaliū hue arida hue liq̄da naturis competētib⁹ attributa substituit. Qui terrā fūdat atqz fecū dat. Qui fruct⁹ ei⁹ aialib⁹ hoībusqz largitur. Qui causas nō solū p̄ncipales h̄z etiā subsequētes nouit atqz ordinat. Qui lune statuit motuz fū. Qui vias celestes atqz terrestres locorū mutationibus p̄bet. Qui hūams ingenij que creauit etiā scientias artiū variaz ad adiuuādum vitā naturamqz ocessit. Qui diunctionem maris et femine ad adiutoriū p̄pagandū plis instituit. Qui hominū cetib⁹ q̄ focis et lumini bus adh̄beret ad facillimos vñ mun⁹ terrēni īgms indulxit. Is ibi. Reuertamur igit̄ ad xpo fidum n̄m. Accipe septimū gradum. s. possibilitatē habendi omnino ista pdicta et mūdi vtilitatem. et om̄e auzz et argentū et lapidem preciosū. nunqđ debes peccare mortalit̄ vt om̄ia ista possideas et acq̄ras. Non aia mea. nō. imo dico tibi q̄ si possibile eff̄ q̄ tot⁹ itellect⁹ rationalē et oīs creatura irrationalē simul insona rent ad deū vociferādo vt crearet mundū mil le milleies pulchriorē isto. et posses illū habere. p̄ vno p̄ctō mortali nō debes illud admittere. et si illū habuisses et pdidisses et p̄ vno pecato mortali posses illuz recuperare. non debes peccatū mortale incurvare. h̄z poti⁹ pdere mūdum et mille mundos. Ecce comprehensio p̄me rei hñtis tm̄ esse. Sc̄ba oīderatio eff̄ respectu rei vitalē q̄ ultra h̄z viuere. De q̄ Aug. in dicto textu etiā facit mentionē. vt fūt herbe et plāte q̄ habent aiaz vegetatiā. et iō fūt nobiliores q̄ pdicte q̄ habent puruz esse adeo q̄ plus valet ram⁹ vrtice q̄ torū auzz mūdi. non dico q̄ptuz ad vtilitatem. h̄z quo ad nature p̄cōfūtatem. Nā sanct⁹ franciscus noster qñ videbat flores tot⁹ gaudebat in memoria pulchritudinis padisi. et iō de eo cātat eccl̄ia. Quiqđ in creaturis reperit delectanti regerit in gloriam factoris. Accipe ḡ septimā oīderationē s. istoz omnī hñtiz vitā. possibilitatē. s. habendi om̄es arbores. cuchari balsami cinciteris piperis r̄c. nunqđ ppter istas acquirendas res debes peccare mortaliter. Non dilecte mi nō. O peruerse p̄tor oīderā h̄z vtilitatē peccati tui q̄d ita leuiter cōmittis. Nā si etiam

omnia vitalia habuisses p̄dicta et perdidisses
p̄ peccatum mortale nequaq̄ recuperare debes.
Ecce cōprehensio rei vitalis. Tercia oīde:
ratio erit respectu rei sensibilis ut fūt anima:
lia irrationabilia q̄ sunt p̄cio hora q̄ predicta
tm̄ vitalia. Nā puler valet plus q̄ om̄e auz̄ i
argentū i lapides p̄ciosi et om̄es plantae et ar:
bores mundi. Nō est. q̄z habent aiaz sensitivā.
ci iō est regula maxima q̄ illa que creauit deus
ultimo sp̄ nobilioza fūt p̄orib⁹. h̄ ista fūt crea:
ta posteri⁹ p̄dictis. et iō sunt nobilioza eis. Ac
cipe ḡ septimū gradū. s. possibilatē habedī
om̄ia p̄dicta om̄es equos om̄es boues om̄es
pecudes r̄c. nunqđ ppter om̄ia ista acquirēda
debēs peccare mortaliter. Nō dico aia mea.
Nō si om̄ia habuisses et p̄didisses et peccando
recupare posses non facere debes. Ecce cōpre:
henſio rei sensibilis. Quart⁹ grad⁹ est fin:
gularis p̄cietatis. s. vite hūana. Nā plus valz
vita corporalis hūana q̄ oia p̄dicta sine compa:
tione. Nā tanti ē p̄en q̄ Ricar. dicit m̄. n̄ij. q̄ si
vn⁹ effet magn⁹ debitor alicui⁹ ita q̄ si h̄ret
totuz auz̄ mūdi nō posset ei satissimē nisi se in
sciuū ūferret q̄s nullatenus posset facē. nec
ppter aliqđ debitu suā debz vendē libertatē. q̄z
nullū p̄ciū potest emere libertatē hūanaz. iux:
illud. Nō bene p̄ toto libertas renditur auro.
Itē tanti ē p̄en vita nra q̄ cot⁹ dicit q̄ fur:
nocturn⁹ occidi debet h̄ diurn⁹ nō. Nō est. q̄z
latro in nocte p̄fūp om̄e esse homicida. h̄ diur:
nus nō. Et h̄ est q̄ non debet occidi solū ppter:
res temporales p̄f̄ p̄ciositatē vite n̄c respe:
ctuē temporaliū vt dicū est. P. Preciosa ē vi:
ta nra corporalis scdm̄ Bonauenturā. q̄z ordīna:
ta ē ad animā rōnale q̄ est nobilissima forma i
incorruptib⁹. Idcirco corp⁹ humanū p̄ om̄i:
bus aialib⁹ erectū est. ad denotandū ibi aiam
esse q̄ venit de celo. Vide ḡ q̄ p̄ciosa libertas
hūana. q̄ p̄ciosa vita corporalis eiustē. Infuper
attende bonū nomē et famā. q̄z franciscus de
maronis ait q̄ pl⁹ ē fama q̄ om̄es diuitie i ec:
q̄ vita corporalis. Accipe ḡ septimā ūſideratō:
nem. s. possibilatē istoz̄. Primo ponam⁹ q̄
tuū p̄re et m̄te et filijs et fratrib⁹ i cū oibus
pentib⁹ tuis i carcerib⁹ p̄petuis astricti estis
peccādo mortalit̄ potes te i om̄es liberare.
nunqđ ppter h̄ cōmodū debes peccare. Nō di:
co aia mea. nō. h̄ debes poti⁹ in carcerib⁹ cum
eis fame fiti i miseria mori. Sedo ponam⁹ q̄
vn⁹ magn⁹ rex vel impator mittat p̄ vna pul:
chra domina i ait. Assentire mihi i dabo tibi
multa bona. q̄z si nolueris te p̄rez et m̄tez et fi:
lios et maritū et oib⁹ cū pentib⁹ faciā interfic:
ere. O p̄ciosa vita. Nunqđ ipaz vitā i se et in
fuis pentib⁹ peccādo mortalit̄ ūſeruare debz
Nō dico. nō faciat. sed poti⁹ cum omnib⁹ suis
moriaē. Ampli⁹ dico tibi q̄z si diabol⁹ pro:
mitteret tibi sanitatē i lōgaminitatē vite vſz
q̄ ad diē iudicij. ppter h̄ cōmodū peccare nō de:
bes. nō ūſentire debes femma p̄cō p̄p̄ pul:

chritudinē carnalē. nō homo p̄p̄ honores fa:
mam i dignitates nec acq̄rendas nec recupe:
rādas nec ūſeruandas. Ecce cōprehēho singu:
laris p̄cietatis. Quinta ūſideratio est v̄lis
coitatis. s. p̄p̄ ciuitatis vel patrie vel regm̄.
Vñ ponam⁹ q̄ vna ciuitas eff̄ populosā. sicut
Cair⁹ vbi fūt. xv. vie et in q̄libz habitat̄ tres
mille psone. om̄es q̄z iste psone effent christi:
cole bone et sancte. tunc peto a vob. cui estis
magis obligati. v̄l toti ciuitati v̄l domui p̄p̄
et psone. Dico ciuitati. q̄z quāto bonum coius:
tāto meli⁹ p̄mo ethycor⁹. p̄z ex de postu. c. bo:
ne. ff. de re indi. l. si ouenit. et. C. de caduc. l.
vnica. vbi sic. S. Tamē nec illi pepercim⁹ nec
angustū ūilegū exercem⁹. sed q̄s coiter om̄i:
bus p̄dest h̄ re ūuate n̄c utilitatē p̄ferenduz
elle censem⁹ n̄m esse cōmodū ūbiectoz̄. com:
modū impiālit̄ existimātes. h̄ ibi. Sz ponaz:
mus q̄z ista ciuitas ē castrametata ab mimicis
i imminent piculū ne destruat̄ et om̄es occidā:
tur in t̄ habitates m̄ si vn⁹ p̄ re publica mos:
trat̄. nunqđ debz hō mori. Dicūt q̄ si ē sine pec:
cato mortali p̄ bono cōi facere debet. Nā. In:
st̄ de accusa. tuto. s. p̄mo S. Quis se p̄ re pub:
lica occiderūt in p̄petuū p̄ gloriā viuere intel:
ligunt̄. Et Plato inqt. Qui rei publice p̄futuri
fūt duo p̄cepta teneāt. Vñ. vt utilitatē sic tue:
anē ciuiū q̄ quecū q̄z agūt ad ea ūferat̄ oblii:
cōmodoz̄ ūuo. Alterz̄. vt totū cōmodum rei
publice curēt. ne dū aliquā ptez tuent̄ totum
deserat̄. Sz ponam⁹ p̄ possibile ūbm̄ ūp̄sumā
cōfiderationem q̄z res publica nō p̄t alit̄ libe:
rari nisi cōmittas vnum p̄cō mortale. nunqđ
p̄ bono rei publice debes peccare mortaliter.
Nō dico aia fidelis. nō. sed potius totū destrui
p̄mittas. poti⁹ om̄es occidere. poti⁹ mulieres
violari. poti⁹ oēs ad domū ire diaboli. Ampli:
us ponam⁹ q̄z tot⁹ mūd⁹ ē heretic⁹ et om̄es
male ūiūt̄. immo ponam⁹ p̄ impiōsibile q̄z si
mul oēs q̄ fuerunt ab. Adā v̄l q̄z nūc et q̄ nasce:
tur v̄l q̄z ad diē iudicij ūannabunē nisi pecces
mortaliſ. nunqđ debes peccare. Non dico. sed
poti⁹ ad ūfernū oēs ūſenderē p̄mittas. Dic:
cas fort⁹. oīs mūd⁹ est baptizat⁹ et oēs ūnt
in illa grā in q̄ est Iohes baptista. sed hic ad
tres dies oēs ūcabit mortaliſ et ūannabunē
nisi tu pecces mortaliſ. nunqđ debes peccare.
Nō dico tibi. nō. immo potius p̄mittē debes oēs
ad ūfernū ūuere. Nam bonū cōe ut dicūt theo:
logi nō p̄ epom̄ ūticulari i salute aie p̄p̄ vt
est in casu nostro. Et lic̄ ūſentire ūlles plures. nō
tū ūnt ita penes te ūcā anima tua. nec te ūāna/
tum om̄es sancti q̄ ūſimul ūſentire ūſeruare
bunt. Dicam⁹ fort⁹. ponam⁹ q̄z tot⁹ mundus
oēs demones et angeli. et sancti ūnt in padiso
et dicat de⁹ nō tū ūſip̄edo. q̄z si ūſcip̄et tūc
nō ūſet p̄cō mortale. ūſicut nō ūſecauit ūſam:
son ūſide ūip̄m. nec filij ūſelauferre ūſa au:
ri et argēti. Annūcio vob̄ nisi vn⁹ ūſecet mor:
taliter q̄z oēs ūſentire ūſeruare ad ūfernū i ūſules eritis

agloria Rūdet francis de maro. q̄ si tā p̄cō
dirio ponat q̄ xps caput ecclie et aiaz p̄ om̄
mb⁹ aī patrē genuflex⁹ sic rūdet. Mitte nos
poti⁹ ad infernū sine p̄ctō q̄ tene in padiso cū
peccato. Nō hui⁹ p̄ticularis. q̄ p̄ peccatum in/
quantū p̄ctm ē oīra voluntatē dei offēdimus
deū quē deum tenemur magis diligere q̄ nos
metipos adeo q̄ poti⁹ eligē debem⁹ infernū
amando deū q̄ padisuz oīdēto. Et i b̄ apparess
bit q̄ magis q̄s diligat deū q̄ seipm. Propte
rea Ricar. noster dīc q̄ si possibile esset p̄du
cere creaturā actū amoris infinitū et isto actū
feipaz diligenter peccar et mortalit. q̄ rapere
mus id q̄s ē dei p̄priū. q̄ si possibile esset de be
rem⁹ ip̄m infinite diligē. q̄ ē infinitū bonum
q̄s clare patebit. Accipe ḡ septimam oīfidera
tronē. s. possibilitatē om̄iu⁹ p̄dictoz̄ simul nō
tm̄ vñ⁹. nec sic peccare debem⁹. Ecce cōpre
henho vñs coītatis. P̄ext⁹ grad⁹ ē diūme hu
mantatis. in quo theologi ponūt duos casus
Prim⁹ ē de x̄gine Maria si apter ei⁹ amorem
debet q̄s peccare etiā si deberet mori c̄ exul a
padiso fieri. Donat casus impossibl̄ q̄ dicat
tibi. nisi pecces mortalif vel facias tale quid
q̄s est peccatū mortale x̄go maria exulabit̄ a
padiso. nunqđ peccare deberes. Accipe septi
mam oīfiderationez. s. possibilitatē hui⁹ casus
et sic liberare eā. Nō dico tibi. non aīa deuota
Secund⁹ cas⁹ ē de x̄po. Nunqđ si possibile es
set q̄ x̄ps vellet a p̄re deo semel itez̄ dari i ma
mb⁹ iudeoz̄ ad crucifigendū. c̄ peccādo mor
talit̄ posses eū liberare nunqđ debes peccare
et liberare eū a tāta passiōe. Nō itez̄ dico tibi
nō. imo p̄mittere x̄pm itez̄ crucifigē. non se
mēl h̄cēties. O scelerati peccatores. O infide
les. O heretici. O auari. O superbi. O luxuriosi
audistis oīuz istoz̄ cōprehensionē cū possibili
tate. sed vt a peccato faciē vñaz̄ auertatis. au
diatis probationem.

Pars scda hui⁹ monis. in q̄ p̄dicta p
bantur ratione. auctoritate et exēplo.

Secundo in isto monone q̄ p̄pt̄ om̄ia p̄di
cta nō debet fieri p̄cēm. p̄baē rōne. au
toritate et exemplificatiōe. Primo
p̄baē rōne triplici⁹. ex pte dei. c̄ ex pte fui. ex
pte om̄iu⁹ creaturaz̄. Prima rō sumit̄ ex
pte dei sic. Secundū omnes leges q̄ sūt q̄tuor
Eterna. s. de q̄ Aug⁹ in libro de libe. arbi. ait
vt breuit̄ eterne legis noticia explicē ea est q̄
iustū est vt oīa sint ordinatissima. Nō ille. Scda ē
lex natural. S q̄ 8r Luē. vi. Quicūq̄ vult̄ s. vt
faciat̄ vob̄ hoīes. c̄ vos facite illis. Tercia
est scripta. de q̄ Exo. xx. Nō adorab̄ deos alie
nos z̄. Quarta ē postula. de q̄ Ioh. xx. scri
bitur. Quicūq̄ ligaueritis. sup̄ terrā erunt li
gata c̄ in celo. Rēpit̄ ista vclō q̄ tāto bonum
est elegibili⁹ quāto p̄fecti⁹. q̄ tercio topicos

rum maxime bonū maxime oīes appetūt. c̄ tanto
malū ē magis evitandū quāto pessimū. Ponā
tur ḡ p̄dicta bona ex vna pte cū omnib⁹ com
modis. et de⁹ ex alia pte. cū ista sint finita trā
fitoria momentanea. de⁹ aut̄ infinit⁹ sit c̄ bo
num infinitū. Vñ Ansel. in libro monologion.
ait. Credim⁹ te esse quoddā bonum q̄ nihil ma
ius cogitari p̄t. Et Aug⁹ libro p̄mo questio
num noui et veteris testam̄ti. q̄. i. ait. De⁹ hoc
est q̄d nulla attingit opinio. plus ē n. q̄z q̄cqd
dici potest aut cogitari. Et libro meditationū
ca. xxviii. De⁹ ē inqt̄ cui⁹ potentia nō exha
ritur. cui⁹ miseria nō exinanit̄. cui⁹ scia nō de
ficit. cuius potestas q̄d vult efficit. Et in libro
despeclo. c. xvij. inqt̄. De⁹ sup̄ quez nihil. ex
quē nihil. fine q̄ nihil m̄fra quē nihil. de⁹ sup̄
quo totū. cum q̄ totū. in q̄ totuz. de⁹ a q̄ om̄ia
per quē oīa. in q̄ oīa. deus in quē n̄a fides ex
cit. sp̄es erigit. caritas iūgit. Nō ille. Et p̄hs
dicit. n. physicoz̄. Finis h̄z rōnem optimi. sed
ip̄e de⁹ ē finis om̄inū. Vñ dicit̄ alpha et o. i. p̄n
cipiū c̄ finis. ḡ est optimū bonū. Vñ p̄hs. xij.
metaph. ait. Deū dicim⁹ esse sempiternū c̄ op
timū. Et om̄. p̄mo metaph. Deuz dicim⁹ esse
sempiternum nobilissimum c̄ optimū. Et apu
leus de deo. Socratis inqt̄. Nihil deo ē poten
tia et p̄fecti⁹. Nō ibi. Et plato in Thimeo ait
De⁹ ē sumū bonū sup̄ om̄iez substantiā om̄neqz
naturā q̄ cuncta q̄ expeditunt ip̄e scit. Interro
gat⁹ secund⁹ ab Adriano. q̄d est de⁹. Rūdit
immortal̄ mōs incomprehensibil̄ celstuto lux
bonū z̄. Cumiḡ de⁹ sit summū bonum vt ex
his patz. relinquit q̄ p̄ nullum cōmodo bo
mo debet relinqueret deuz. sed de⁹ non relinq
tur nec p̄dit̄ m̄hi p̄ peccatum. ergo apter om̄ia
p̄dicta homo non debet peccare mortalit̄. Si
ter nec apter aliq̄s incommodū p̄ eandē ratio
nē homo debet peccare mortalit̄ q̄ sic perdit
deum q̄ incommodo nulluz maius repit̄. Nā
h̄i ponant̄ oīa simul incommoda huius mundi.
nihil est tale dīctu respectu illi⁹ incommodi mas
gi et horridi exul esse a padiso et eternaliter
dānari i inferno. Nā p̄hs. vij. topicoz̄ ait q̄
maximo bono maximū malū opponit̄. cū igitur
de⁹ sit summū bonum sequit̄ q̄ qui p̄dit̄ eū in
currat maluz ei strarum q̄s ē maximum. Scda
ratio sumit̄ ex parte sui. q̄ de ordīne caritatis
est q̄ preponas aiaz tuā oīb⁹ creaturis oībus
animalib⁹ oīb⁹ creatis. Vñ Math. xij. c. Luē.
ix. et ex de symonia. c. Mathe⁹. 8r. Quid pro
dest homini si vñuerit̄ mundū lucre⁹. aīe ve
ro sue detrimentum patia⁹. aut quā dab̄it hō
cōmutationē p̄ anima sua. Nō ibi. q̄h̄i diceret p̄
toto mundo. sed peccare mortalit̄ nihil aliud ē
q̄ perdere aiaz p̄priā. ḡ p̄ nullo cōmodo ho
mo deb̄ peccare mortalit̄. q̄ p̄ nulla re deb̄
dare animaz. Nō si dicat̄ q̄ saltem hoīez polle
peccare mortalit̄ apter salutē animazz̄ vide
licitū. q̄s oīra dictum ē sup̄. Rūdet paulus
x. iij. Nō sūt facienda mala. s. tibi vt euemāt̄

bōa alijs. vñ ex de symo. c. ad ap̄kicaz ait glo.
pub p̄textu pietatis nō ē ipietas comittēda.
ar. i. q. i. c. non est putanda. et iō nō licet facere
rapinā et furtū vt fiāt elie. p3. xiiij. q. i. c. for-
te. et. c. neq; em. ar. xiiij. q. i. c. his aut. p3. q.
i. c. noscē. xxij. q. vi. c. non solum. dis. xiiij. c. q.
ait. Nec simul fit ppter eandē cām cōmitten-
da adulteria cā filios generādi. xxiij. q. i. c. sic
ſ et. q. nijs. ſic nō fuit. xxiij. q. nijs. c. inter cetera.
Nec ḡ ppter cōmodū vel incōmodum ppter p̄
dictā rationē p̄cīm in cutram. qz pdem. am
mā p̄priā q̄ pualet oib̄ bonis creatis vt dicitū
est. Vñ dātes poeta vulgaris inq̄ i libro suo.
Solo el p̄cto e quello che la diffrancha.
Facendola ptire dal summo bene.
Si che del ſuo vedere poco ſe in biancha.
Et in ſua dignita mai non reuene.
De non reimpie doue colpa uoitā.
Contra mal delectare cum iuste pene.
Et iō Baruch. iij. 8. Deputat̄ es cū descēdē
rib̄ in lacu hue in infernū qz dereliq̄ſti fontē
ſapie. nā ſi in via dei abulasses habitasses uti-
qz in pace. Tercia rō ſumit ex pte creature
rum qz om̄is creature p̄ptuz in ſe ē laudat crea-
torē ſuū celeſtia terreftria rē. Vñ Auḡ in ſer-
mone de martyrib̄ ait. Audistis in b̄ndictiōn-
bus et audistis in om̄i ſollenmitate qn̄ legunt
qm̄ om̄ia laudat deū. celeſtia terreftria ange-
li hoies luminaria celi arbores terre flumina.
maria. q̄cqd creauit deo ſue in celo ſue in terra
ſue in mari laudat deū. non aut laudat deū
peccatuz nec peccatoz. vñ ibi ſequit̄ Nunquid
aliqñ ibi audistis qz laudat ñm auaricia. Nunquid
aliqñ ibi audistis qz laudat deū ebriositas.
Nunquid aliqñ ibi audistis qz laudat deū luxu-
ria. Nunquid aliqñ ibi audistis qz laudat deū ke-
refis. Oia ista q̄re nō laudat deū. qz non fuit
creata a deo. b̄ ille. Ecce ḡ q̄ ſolus p̄cto blaſ-
phemat deū. Vñ Auḡ ſup ps. ci. b̄mone. ii.
ait. Quō deo r̄ndet laus ei. qn̄ ei gr̄as agunt
vocati ab illo. Ille. n. vocat a nos r̄ndem. nō
voce ſi fide. nō ligua ſi vita. Si. n. vocat te de-
us et p̄cipit et tu male riuis vocationi ei. nō
r̄ndes. nec laus eius r̄ndet ei de te. qz ſic riuis
vt ille non laudeſ. ſi poti blasphemet per te
Et ſup ps. cxvij. ināt. Nō est ſpecioſa laus m-
ore peccatoris. ergo vt ſo ſit iocūda laus tua
nobili bone cantilenetue obſtrepere moribus
malis. et in libro. l. omeliaz. omel. xxvij. ait
Si corde taces ore clamē. non ſolū a laude ſi
tacuisti ſi blaſphemiaz p̄cipisti. b̄ ille. Sc̄do
hoc idē p̄bat auctoritate tripli. autentica et
vera. P̄imo auctoritate Anſel. in p̄mo de fili-
tudinib̄ ſic di. Si hic inferni horrorez et illic
cernerē peccati fetoz et horrorem et me neceſ-
ſario vñ eoꝝ mergi deberē prius in infernū
me mitterē q̄ peccatū in me admitterē. mallem
em pur⁹ et innocē gelbennā intrare q̄ ſorde
pollut⁹ celeſtia regna tenerē. cum oſtat ſolos
malos in inferno teneri. et ſolos bonos in celeſtia

Si beatitudine foueri. b̄ ille. Eadē verba pom̄it
Auḡ ad l̄am in b̄mone coib̄ b̄mone pri-
mo. Sc̄do ergo ē Auḡ in b̄mone. iij. de vno
martyre. Duo ſit que hoies ad p̄cta aut allici-
unt aut impellū voluptas et dolor. voluptas
illicit. dolor impellit. Cōtra voluptatē necessa-
ria ē ſtinientia. oſtra dolores patiētia. b̄. n. mō
fuggerit huane mēri vt pectet. aliquid v̄r fac et
hoc habebis. aliquid aut dicē fac ne patiaris b̄
Voluptatē p̄cellit p̄missio. dolorē cōminatō
Vt ergo habeat hoies voluptatē et nō patiā-
tur dolorē peccat̄. iō de 9 oſtra iſta duo. quoꝝ
vnū ē in blāda p̄missione. alterꝝ in terribili cō-
minatione. et p̄mittē dignat̄ ē et terrere. pro-
mittere regnū celoz. terrere de ſuppliciis in-
fernoz. Dulcis ē voluptas. ſed dulcior ē de 9.
mal⁹ ē dolor tpalis. ſi peior ē ignis etern⁹.
habes qd̄ ames. p̄ mudi amoribus. imo p̄ im-
mudi amorib̄. habes qd̄ timeas. p̄ mudi ter-
rorib̄. b̄ ille. Tercio idē p̄bat auctoritate
decreti. xij. q. i. c. faciat. Auḡ ſup ps. v. ait.
Faciat etiā hō p̄ tpali ſalute hominū qd̄ p̄t̄
Cū autem ad b̄ ventuz fuerit vt tali ſaluti mihi
peccādo ſculere non poſſit. iam in ſe exiſtumet
nō habere. qd̄ faciat. qm̄ id reliquū eſſe p̄ſpe-
xerit quod recte faciat. b̄ ibi. Hoc idē in. c. ſe-
quēti. ſi om̄e gen⁹. q. i. c. ſi q̄ ſi ad te ſugit. vbi
dicit̄. Si q̄ ſi ad te ſugit qui de mendacio tuo
poſſit a morte liberari nō eſſe mētitur⁹. os enim
quod mentit̄ occidit aiaz. cū ergo mentiēdo vi-
ta eterna ammittit̄ nunq̄ p̄ cuiusq̄ vita corpora-
li. c. tpali mentiendū ē. b̄ ibi. Facit ad b̄ dictum
Aler. c. ſup eo. ex de vſuris. vbi dicit̄. Cū ſaē
ſcriptura p̄hibeat p̄ alteri vita mētiri. mul-
to magis p̄hibend⁹ q̄ ſi ne p̄ redimenda vita
captiuū vſuraz crīmie inuoluat̄. b̄ ibi. Et ideo
dicit̄ ex de his que vi metu ve cauſa fuit. c. ſa-
cris. Pro nullo metu debet q̄ ſi peccatū morta-
le incurrire. c. xxij. q. i. c. ita ne. dicit̄. Doli⁹
quis quelibet mala pati q̄ peccato ſentire de-
cernat. c. nō immetito. qz adeo p̄cīm mortale
ē horribile q̄ eo demones colunt̄. p3. xxij. q.
vij. c. in eo fornicator. vbi ait Piero⁹. Prope
vitia maxime demones colunt̄. et de pe. dis. i.
c. ouertimini. dicitur. Solo. n. peccato diaboli
filijsum⁹. b̄ ibi. Tercio p̄ncipalit̄ b̄ idē p̄bat
exempli ē patriarchaz. ap̄kazz. martyz. aplo-
rum c. alioꝝ ſanctorz. q̄ om̄es prius voluerūt
ammittē vitā q̄ p̄cīm cōmittē. In quoꝝ p̄ſo-
na ait aplū Ro. viij. Muis nos ſepabit a cari-
tate xp̄i. tribulatio an angustia an p̄ſecutio an
fames an gladi⁹. Sc̄ebant. n. q̄ poſt tribula-
tiones debebāt ad p̄ſici ſtatū quietū. De q̄ ait
Lac. in libro. vij. diuinazz. institut. aduergen-
ca. iij. Nūc ignaros inq̄ veritatis instruam⁹ di-
ſpositione ſumi dei ſic ordinatū eſſe vt iniustuz
b̄ ſeculū decurſo tempoꝝ. ſpacio terminū ſu-
mat extinctaꝝ p̄tin⁹ om̄i malitia et pioꝝ am-
mis ad beatā vitā reuocatis quietū trāquillus

pacificū aureuz deniqz vt poete vocāt seculuz
deo ipo regnate florescat. **I**s ibi. Secunduz
exemplū ē Abrak. q poti⁹ voluit imolare fili⁹
um suū q offendē deū. vt p^z Gen. xxij. xxij. q.
ii. g. qnqz. c. nō em. vbi ait Ambro. m libro
de patriarchis. Nō enim volebat d̄eū imolari a
p̄filiū suū. nec impleri s̄ munus volebat q̄
ouē p̄ filio imolandā obtulit. **H**̄ tēptabat affe/
ctū si dei p̄cepta p̄ferret filio. et. Non immis/
tas manū mqt̄ in puezz. neqz facias ei quicqz.
affectū tuū inq̄sui. nō factum eregi. temptau/
mentē tuā si eriā filio tuo dilectissimo vngem̄
to nō parceres ppter me. Terciū exempluz
ē Susanne Damel. xij. q potius voluit lapida/
ri cū infamia q̄ peccare in aspectu dñi cū culz
pa. c. iō dicentib⁹ seniorib⁹ iudicib⁹. Assentia/
re nob̄ c̄ cōm̄iscere nobiscū. qd̄ si nolueris. di/
cem⁹ testimoniū ostra te q̄ fuerit tecū iuuens
et ob hāc cām emiseris puellas a te. c̄ igemuit
Susanā c̄ ait. Angustie fūt mihi vndiqz. si. n.
hoc egero mors mihi ē. si aut̄ nō egero non ef/
fugiā man⁹ vras. sed meli⁹ ē mihi incide i mā/
nus vras qz peccare in aspectu dei mei. **I**s ibi.

Pars tercia hui⁹ h̄monis. m̄ q̄ ppter p̄/
dicta p̄suadet oib⁹ ut abstinere debe/
ant toto conatu a peccato mortali

Gercio in isto h̄mone p̄suadet ppter p̄di/
cta oib⁹ fidelib⁹ vt abstineat a pecca/
to. s̄ et scriptura sacra clamat reuocā/
do ab ipo. **S**i q̄s peccauerit an̄ me delebo euz
de libro vite in q̄ script⁹ ē. Exo. xxij. ca. Ncli/
te cōraminare aias vras nec tangatis immun/
dum ne immūdi sitis. Leuit. xj. c. Auferte p̄pu/
ta cordū vrooz viti iuda c̄ habitatores irklar.
Tere. nn. Aia q̄ peccauerit ipa moriet̄. Ezech.
xvij. i. q. nn. c. iam ita qz. xxij. q. nn. c. Is. ita.
de ose. dis. nn. c. queris a me. Ve vob̄ ipij q̄ res/
liquistis legē dñi altissimi et si mortui fueritis
in maledictione erit ps v̄ra. Eccl. xl. Propter
immunditiā ei⁹ corrūpeſt. Michee. nn. Ve ill⁹ q̄
recesserit a me Osee. vn. Non est nobis bonū re/
linquere legē c̄ iusticiaz bei. i. Nachab. nn. Ve
vobis q̄ mundatis qd̄ fozi⁹ est. mt⁹ aut̄ pleni
estis om̄i rapina. Math. xxij. Ecce san⁹ fact⁹
es iā amplius noli peccare. **I**oh. v. de. pe. dis.
nn. c. j. et dis. nn. c. adhuc instat. et de pe. et re.
c. cū infirmitas. Vade et ampli⁹ noli peccare.
Ioh. viij. l. dis. ponderet. xxij. q. i. g. q̄ at. de
pe. dis. in. c. si ap̄lū s. c. g. hac auctoritate. **N**ō
regnet peccatum in vro mortali corpe. **I**oh. vij.
l. dis. ponderet. de ose. dis. nn. c. non exq. Mū/
date peccatores manus vras et purificate cor/
da v̄ra duplices aio. **I**aē. nn. Dec expectantes
s. regnū celoz satagite immaculati ei iuuem̄ i
pace. ii. Petri. iii. Auertite facie v̄ram a pecca/
to c̄ ambulate in innocētia cordis q̄ tñ laudaz
eur in scripture. Mundā s̄ua aiaz meā ab om̄i

concupiscētia. rogabat deum. **T**obias. ii. ca.
Nō reprehendet me cor meū in om̄i vita mea.
dicebat Job 8. 13 gloriādo. ca. xvij. Dñe q̄s ha/
bitabit i tabernaclo tuo rē. ps. xij. **N**uis ascē/
dit in monte dñi rē. ps. xij. **D**ilexi ait dñs de/
corē dom⁹ mee. s. aie. ps. xxv. **N**ouit dñs di s
immaculato z. ps. xij. **B**eati immaculati in
via. ps. xvij. **N**ui mund⁹ ē rectū op⁹ ei⁹ p̄i.
xij. **N**ui diligit cordis munditiā ppter gratias
labiorū habebit amicū regē. puer. xij. **B**eati
mūdo corde qm̄ ipi rē. **M**ath. v. ca. **S**i radix
est sancta et rami ei⁹. Ro. xj. **G**loria n̄ a b̄ est
testimoniū sc̄ientie n̄e. ii. Cor. i. **E**ligit nos
vt essem⁹ sc̄i. **E**p̄b. i. ca. **A**ttēdite ḡ xp̄iam
non ppter delicias corpales. non ppter diuītias
tpales. non ppter dignitates regnet peccatum
in vro mortali corpe. sed munditiā amate aie
vestre. non. n. illa felicē faciūt sed ista ad felici
tate ducit c̄ dispom̄t. **D**rop terea ait Lac. in lis
bro 8. ira dei. ca. xvj. **N**on faciūt beatū morti/
fere ac vitiosē voluptates. non opulētia libidi/
num incitatrx. non manis ambitio. non caduci
hōnores. qd̄ illa q̄at̄ aim⁹ hūan⁹t̄ cor emā
cipatū et na morte dānat̄. s; sola inocētia sola
iusticia cui⁹ legitima c̄ digna merces est imor/
talitas quā statuit a p̄ncipio de⁹ sanctis et in/
corruptis mētib⁹ q̄ se a vitijs ac ab oī labo ter/
rena integras inuiolatasqz seruat̄. **H**ui⁹ pre/
mij celestis ac sempiterm p̄cipes esse nō pos/
funt q̄ fraudib⁹ rapmis circūscriptiōnib⁹ cō/
scientiā suā polluerit. quiqz inūrūs hominum
nepharijs commissis incurabiles habi maculas
imminserūt. p̄inde vnuersos oz qui sapiētes q̄
homines merito dici volūt. fragilia cōtemnē.
terrena calcare. humilia despiceret vt possit cū
deo beatissima necessitudine copulari. hec ille.
Nec te moueat aia deuota q̄ videas peccato/
res in b̄ mūdo gloriosos et exaltatos. qz n̄ ppter
hoc min⁹ eos infelices existimas. qz vt dictus
est ista beatū non faciūt sed futura c̄ eterna q̄
bus ipi priuabunt̄. **A**it. n. Aug⁹ i. nn. de ciui/
dei. ca. xxij. De⁹ igit̄ ille felicitatis auctor et
dator. qz sol⁹ ē ver⁹ de⁹ ip̄e dat regna trena
c̄ bonis et mal̄. neqz b̄ temere et q̄fi fortuitu.
quia de⁹ ē nō fortuna sed p̄ rez ordine ac tē/
poz occulto nob̄ notissimo habi. cui tñ ordinī
tempoz non subdit̄ s̄uit sed eū ip̄e tanq̄ dñs
regit moderatorqz disponsit. felicitatem vero
non dat nisi bonis. **H**āc. n. possunt et nō habe/
re c̄ habere s̄uientes. possunt c̄ nō habere et
habere regnates. q̄ tñ plena in ea vita erit vbi
nemo iā s̄uiet. Et iō regna terrena c̄ bonis ab
illo dan̄ c̄ mal̄ ne eius cultores adhuc in p̄fe
ctu animi paruuli. **I**ab eo munera q̄li magnū
aliqud occupiscat̄. **I**ib⁹. **D**olorandi sunt ḡ peccas/
tor es indurati qui ablqz villo termino perpet/
trant mala. qui peccatis immersi nequaqz ads/
monitionib⁹ emendan̄. O aie p̄dite scelerate
inique. quid vob̄ aliud possum⁹ facē nisi tāq̄
animas mortuas plāgere. **N**ō est em̄ possibile

Aug⁹ in libro de igne purgatorij. qdico. ut
graue quod fugero ut sic lugem⁹ extintam
aiaz nostrā. quō alienā carnē mortuā plangis-
mus. Si vxor aut fili⁹ aut marit⁹ fuerit mor-
tui. inter se allidū capillis hoīes detrahendo
tūdūt pectora et in luctu et in abstinentia vltē
in lacrymis nō puo tpe pseuerāt. Rogo vos
frēs carissimi exhibeamus aie nrē qd illi exhibe-
bent carnī alienē. et mutata vice icipiam⁹. pl⁹
deū amare q̄ hūum. plus dñaz q̄ ancillā. i. ad
imaginē dei factā q̄ carnem de limo terre fot-
matā. vt cū die vltimo caro nrā putrēscere et a
vermib⁹ deuorari cepit in sepulcro. anima no-
stra in Abrax gremio angeloz mambus ele-
uetur et in die iudicij recepto p̄ resurrectionē
corpe audire mereat. Euge hūe bone et fidet.
Intra in gaudiū dñi tui. b̄ ille. Abstineam⁹
q̄ frēs carissimi totis conatib⁹ a peccato nec p-
ali quā mūdi oblectationez illud admittam⁹ s̄
poti⁹ quecūq; aspera et terribilia sustineam⁹
vt sic acerbitatē pene eterne euadentes eterna
p̄mia cape possum⁹ vna cū patre et filio et spi-
ritu sancto. qui viuit et regnat de⁹ in secula se-
culorum Amen.

Feria secda post tertiam dominicā dead
uentu. de grauitate peccati i gener-
ali. s. q̄ vnu peccatum ē graui⁹ altero
et maxime rōne ignorātie et recidiua-
tionis multiplicate. **Sermo. xvij.**

Abil solliciti fitis. Scribunt
pec verba ad Dbil. iij. et i epistola
precedentis dñice. Post multa iam dis-
ta de peccato fratres carissimi maxime de de-
testabili iuditione p̄cti et vellementi eiusdem dis-
fusione vt sciāt fideles catholici non tmā q̄
peccato abstinere debeat. s̄ etiaz a q̄ magis q̄
ab alio et a qualī cōditione p̄ctm aggrauante
auertere se conari studeat. iure tractandū ē de
peccati aggrauatione in generali. ponendo re-
gulas generales quib⁹ cognoscit qn̄ vnu pec-
catū graui⁹ altero esse dicat. demde in pticu-
lari et in speciali. In p̄sentiaz igit̄ de aggraua-
tionē i p̄cti peccati tm̄ in Generali tractando
verba p̄dicta apli occurrit. **N**ibil solliciti fitis.
q̄ si diceret. ne p̄ctm incuratis. et id quod
graui⁹ ē maxime deuitetis. In isto h̄mone aut̄
de aggrauatione p̄cti in generali tres tm̄ cōfi-
derationes faciem⁹. quaz.

Prima diceat generalis dubitatio.
Secunda vero aggrauans ignoratio.
Tercia aut̄ multiplicata recidiuatio.

Pars p̄ma hui⁹ h̄monis. i q̄ ponit ista
cōclusio q̄ omnia peccata nō sunt pa-
riā sed vnum ē graui⁹ altero.

Drimo igit̄ in isto h̄mone ponit ista cō-
clusio h̄m Ricar. m. ii. dīs. xlj. q. vlt̄. et
Alex. in sc̄ba pte in tractatu de cōditio-
rib⁹ peccati mortalis. et beatū Tho. p̄ma se-
cūde. q. lxxij. arti. ii. et i. sc̄bo scripto dīs. xlj.
arti. x. i. summa dē gētiles libro. iij. c. cxxxviij.
q. s. peccata nō sunt in grauitate et offēctione
paria. que p̄bat rōne auctoritate et exemplo
Primo p̄bat trib⁹ rōnib⁹ sic. s. ex pte finis
a q̄ sepat. ex pte lehomis q̄ causat. ex pte ratō
mis a q̄ elongat. Primo q̄ oia peccata non
sunt paria p̄bat ex pte finis a q̄ sepat. et for-
mo sic rationē. Quāto alijs act⁹ magis app⁹
p̄mquare facit vltimo fini hūane vite. s. So tāz
to ē melior. ḡ per op̄ositū. quāto alijs actus
magis abducit et sepat ab h̄ fine. tanto est pe-
tor. s̄ vnu peccatum magis elongat ab h̄ fine. s.
deo q̄ aliud. ḡ vnu peccatum est graui⁹ altero.
Sc̄bo idē p̄bat rōne lehomis q̄ causat. et sic
rationē formo. Quāto maius no cumentum in-
ferē p̄ximo tāto peccatum ē graui⁹. s̄ per vnu
peccatum inferē maius no cumentū p̄ximo q̄ p-
aliud. ḡ iij. Tercio idē p̄bat ex pte ratiois
a q̄ elongat sic. H̄c dī Aug. p̄ctm dicit in qua-
tum discedit a ratione. vel discordat magis ab
eterna lege. sed contingit q̄ vnu peccatum magis
recedit vel recedē facit a rōne q̄ aliud. ḡ non
sunt omnia paria. ergo vnu ē graui⁹ alio. Me-
dium rationis p̄z exēplo. grā veritas distit in
mēsuratione vel ade quatione itellect⁹ vel ser-
monis ad rē. ergo quāto magis a veritate re-
cedit. tāto ē maior falsitas. grā exēplo. Non ē
tāta falsitas ei⁹ q̄ estimat tria qnqz q̄ qui esti-
mat tria centū vel mille. Sic a fili bonū virtu-
tis distit in quadā cōmensuratione ad rōne.
ergo quāto magis oscia vel rōne recidiēt tāto
est maius peccatum. Secundo s̄ idem. p̄bat tri-
bus autē tēcīs auctoritatib⁹ sacris. Prima est
Ezech. xvij. sic di. Sceleratoria fecisti illis i om-
nibus vns tuis. vbi loquit̄ de p̄cto irlm in cō-
paratiōe ad peccatum Sodome et Gomorre. di.
Tu. s. irlm in oib⁹ vns tuis fecisti sceleratoria
peccata illis. s. q̄ Sodoma et Gomora. Cui⁹
rō est sc̄bm Hiero. triplex. Prima est. q̄ irlm
idolū belli adoravit. Secunda ē. q̄ dei filiū in-
terfecit. Tercia ē. q̄ diuti⁹ ad p̄niā expecta-
ta non perituit nec se emendauit vel correpit.
Sc̄ba ē euāgelij Joh. xix. qn̄ xp̄s dixit Pilat⁹
Qui me tradidit tibi maius peccatum habet.
In q̄ verbo vnu supponit. s. q̄ Pilat⁹ peccauit
et aliud a xp̄o exprimit q̄. s. qui tradidit maius
peccatum habuit. nam compatiū semp p̄suppo-
nit pohtiuū. Nō autē peccatum alioz fuerit ḡ/
uius peccato s̄ i lati. p̄bat sic. Graui⁹ ē pecca-
tum qd̄ sit ex auaritia et inuidia qz illud qd̄ sit
ex timore. s̄ Judas peccauit ex cupiditate iux-
illis. Math. xxvj. Quid vultis mihi dare et ego
eum vobis tradam. vbi Hiero⁹ sic ait. Infelix
Judas damnū quod ex offēctione vngueti se fe-
cisse credebat vult magistri p̄clo compensare.

et subdit. Nec certaz tamē postulat sumaz. ve
saltē lucrosa. videre ē p̄ditio s̄z q̄si vīle tradēs
mancipiū in potestate posuit ementiū quantuz
vellē dare. Et ille. Principes aut̄ sacerdotum
tradidēt ex iniudia ipsum xp̄m Pilato. ita &
Math. xxvii. Sciebat. n. q̄ p̄ iniudia tradidis
sent eū. g. Vñ Aug⁹ sup̄ Ioh. in hoc textu ait
Ille quippe me tue potestati tradidit iniudicen
do. tu vero eandē potestatē in me exercutur
es metuēto. et subdit. Nec timēdo quidē p̄ser
tim ino centez hōiez homo debz occidē. sed id
zelando. i. odīdo et iniudendo facē multo ma
ius malū est q̄ timēdo. Et iō non ait. q̄ metra/
didit ip̄e peccatū h̄z tanq̄ Pilat⁹ nō haberet
peccatū. h̄z ait. maius peccatū h̄z. vt etiā. Pila
tus se hōre peccatū intelligat. Pat̄z igit̄ ex pre
missis q̄ peccatū Iude q̄ ex cupiditate. et pec
catū p̄ncipū q̄ ex iniudia rōm tradide rūt. Pila
to fuit maius q̄ peccatū. Pilati q̄ emōze cesā
ris xp̄m occidit. et etiā q̄ peccatū militū q̄ mā
dato p̄ h̄dis crucifixēt xp̄m. Et sic ocludiē p̄/
positū. s. q̄ vñ peccatū sit graui⁹ altero. Ter
cia auctoritas ē Aug. q̄ de Snia. Jacobi non mul
tum ultra mediū ait. Et h̄vez est eum q̄ habz
vnā virtutē habere omnes. eū q̄ vnam non ha
bet nullā hōre. nec sic peccata sit parua q̄ vbi
virt⁹ nulla ē nihil quidē rectū est. nec tñ ideo
nō est praui⁹ disto rōq̄ distortus. Tercio b
idem p̄baē exemplo tripli. Primo exemplo
quantitatis otinue. s. linee. s. ottingit vnā lmeā
esse magis curuā q̄ alia. vt p̄z. m̄j. physicoz.
ḡ a fili ottingit vnā peccatū esse graui⁹ altero
h̄m q̄ in ip̄o ē maior obliquatio v̄l curuitas a
ratione. Seco exemplo sanitatis. Nā sanitas cō
sistit in debita cōmenfuratione humoruz. ergo
quāto in humorib⁹ ē maior inqualitas tanto
est maior infirmitas. ita a fili potest vna infir
mitas sp̄ualis maior esse q̄ alia. Tercio exem
plo pulchritudinis. Nā pulchritudo cōsistit in
debita p̄portione mēbroz. ergo quāto in mē
bris maior ē ip̄portio vel deordinatio tāto
maior est turpitudō. Ex his pat̄z q̄ peccata n̄
sūt paria. Primo compando peccata diuerso/
rum generz adiuicē. s. veniale mortali. vnuz
est graui⁹ altero. cui⁹ rō patebit. Secundo cō
pando peccata diuersaz. speciez ad iuicē. si
cū furtū homicidio vñ ē graui⁹ altero. q̄ vt
dictum ē illud est graui⁹ alio qd̄ mai⁹ nocumē
tum infert primo. sed homicidiū est huiusmōi
ergo r̄c. Tercio cōpando peccata eiusdez sp̄ci
ad iuicē vñ ē graui⁹ alio. vt furtuz furto.
mendaciū mēdacio. Nā illud qd̄ ex genere suo
est leuius p̄t esse graui⁹. tū q̄ ex maiori con
temptu peccantis p̄cedit. tū q̄ ex maiori affe
ctu et libidime mentis fit.

Pars sc̄da hui⁹ monis. in q̄ declarat
quō vnuz peccatum ē grauius altero
rōne affectate ignorātie.

P Ecūdo in isto h̄mone declarandum est
quō peccatū aggrauat rōne affectate
ignorātie. Vnde mouet vñ dubiū int̄
theologos vtz. s. ignorātia excusat a peccato
vel augeat peccatū qñ. s. homo facit peccatū
nesciēs et ignorās se peccare. sic faciūt q̄ existi
mant obsequiū se p̄stare deo q̄ p̄stant diabolo
Ad h̄rūndēt sm̄ Bona. m. n. dis. xxij. arti. ii. q.
ij. et Aler. de ales in sc̄da pte fūme. in tractatu
de divisionib⁹ peccati. q̄ beatū Tho. in prima
sc̄de. q. lxxvi. arti. ii. et .nij. et in questionib⁹
disputatis de malo. q. 8 ignorātia. arti. viij. et
Ricar. m. n. dis. xxij. arti. ii. q. ij. q̄ quedam ig
norātia ē que totalit̄ a peccato excusat. quedā
vero ignorātia ē q̄ in pte a peccato excusat q̄
peccatū alleuiat. quedaz vero ignorātia ē que
peccatū aggrauat. Ad cui⁹ noticiā ē notan
dum q̄ cum volūtas sit p̄ncipiū peccati q̄ que
dam ē ignorātia oīo iuoluntaria. quedā indire/
cte volūtaria. quedaz directe voluntaria. Pri
mo dico q̄ quedā ignorātia ē q̄ nullo modo ē
volūtaria. sicut ignorātia iuincibilis q̄ totalit̄
vñsum rōmis excludit. sicut p̄z in amentib⁹ q̄ fu
tōsis. et diciē talis ignorātia iuincibilis. q̄ iō
cum talis ignorātia oīo sit iuoluntaria excusat
a peccato. de ista habet. xv. q. i. c. si q̄s. Nos
si dicāt. Ebrietas facit homine p̄ tpe insensā
tū et sic ignorantē ignorātia iuincibili. ergo
que facit p̄tūc non imputant̄ ei. Sed videtur
opposituz p̄ illud. qd̄ ait v̄bs. iij. ethycoz. ca
vij. s. Ebri⁹ meret duplices increpationes. g
ignorātia eum non excusat. Ad h̄s respondet
secundū Ricar. q̄ h̄s est ppter duo peccata h̄m
ebrietatē. s. ip̄a ebrietas que si volūtaria ē pec
catum ē. et peccatū inde sequēs ex eo q̄ h̄z cāz
abea. et iō non totalit̄ excusat a peccato. quia
h̄z causā voluntariā. s. ip̄az ebrietatē. et iō. ro.
q. i. c. si quis. 82 q̄ ignorātia iuincibilis q̄ ve
nit ex culpa noxia ē. Deccatū nāq̄ ex ebrietate
sequēs diminuit p̄ ebrietatez rōne ignorātie
adiūcte ebrietati. ita q̄ qñq̄ min⁹ ē homo cul
pabilis ppter ebrietatez q̄z ppter factum fine
ebrietate. sicut patuit i Loth. Dñe Aug⁹. xij.
libro oīra faustū loquens de Loth dicit. Cul
pand⁹ est nō tm̄ quantū ille incest⁹ meret. sed
quantum illa meret ebrietas. Seco est que
dam ignorātia indirecte voluntaria. q̄ si vult
aliqd ad quod sequit̄ h̄s peccatū. vt cū aliquis
non vult laborare i studio ad cognoscendū ex
quo sequit̄ eū esse ignorantē. velcū aliqd vult
bibere vñū immoderate ex q̄ sequitur eum in
ebriari et indiscrete agere vt nūc paulo ante dī
eū ē. Et h̄s est ignorātia vel negligentie v̄l iu
ris que ad negligentia reputat̄ si non studeat
scire an aliqd transeat. Et talis negligentia di
minuit voluntariū et p̄ oīsequēs peccatuz. Cū
enīm aliqd non cognoscit̄ esse peccatū. non p̄
dic̄ i q̄ voluntas recte et p̄ se ferat in peccatuz
sed indirecte et p̄ accidēs. s. rōne negligētie ut
dīpi. vñ est ibi minor attempt⁹. et p̄ consequēs

min⁹ peccatū. Vñ aplis. i. Thimo. i. Misericordia dei vñsecut⁹ fū. qz ignorans feci. Vnde Aug⁹ in glo. ait Remissionē peccator⁹ vñsecut⁹ sum p dei misericordia nō p merita mea de peccato qd ignorans cōmisi. qz si diceret. Et si non debitu. fuit cōgruū. eo qz nō sciens h̄ ignorans feci. Ibi Itz Aug⁹. xiiij. de trini. ca. xv. ait. Lui nō vñdet quemadmodū fit viuendū. excusabili⁹ peccat⁹. ppter ea ait p̄hs. ij. ethicor⁹ ea. ij. Sicut irat⁹ opa⁹ ignorans non ppter ignorantiā h̄ ppter irā. ita ois malitia opa⁹ nō quidē ppter ignorantiā h̄ ignorans i p̄ticulari bona q̄ oporteat eū facē t. a quibus mal⁹ oporteat fugere inquantū. s. estimat h̄ malū fibi nō esse faciendū t. ab h̄ bono fibi nō esse cessandū. Et ppter h̄ p̄ctm. s. qz opa⁹ que non o. ignorantes omes vñt fiunt miusti q̄ ad alios t. mali q̄ ad seipos. Ex q̄ patet q̄ ex hoc qz aliquis ē ignorans t. nō ppter ignorantiā. non causa ē in voluntariū. qz null⁹ ppter illud qd inuolūtarius facit est miust⁹ vel mal⁹. h̄ ille. De ista ignorātia habet. xxij. q. viij. c. quemadmodum. Hinc orī correlatiū q̄ si quis diligēt querit scire que fibi necessaria fuit t. non pot. q̄ excusat q̄ atoto. Vñ Aug⁹ in questionib⁹ noui et veteris testamēti ait. Qui ignorat nō suo viatio. nō enim fuit a q̄ disceret. nō rumore cōpit opinione doctrine. imumis ē a vñdemnatione. h̄ ille. T̄rd si forte dicat. Sicut se h̄ ignorātia ad intellectū. ita se h̄ defectibilitas ad voluntatē. h̄ p̄ctm nō excusat ex defectu voluntatis. qz cū omne p̄ctm ex tali defectibilitate pcedat omne peccatū haberet excusationē. ḡ non excusat peccatū ppter ignorantiā intellect⁹. Ad h̄ rñdet scdm Ricar. q̄ non est simile de ignorātia in intellectu t. defectibilitate in volūtate. quia ignorātia crassa ex q̄ pcedit peccatum diminuit de rōne volūtarij. non autē defectibilitas in volūtate respectu act⁹ mali. imo magis causat. qz sine illa non posset voluntas velle malū actū. Ad hoc facit lex impialis. C. de iur. et fac. igno. l. testamentū. dī. Nulla ē erantis volūtas. Et iō. ff. de his q̄ notanē infamia. l. genero. dicē. Nō punitur ignorātia. t. ff. si q̄s ex testamēto. l. si paulo. dicitur. Justa ignorātia excusationē merest. t. ff. si quis vocatus in ius non ierit. l. iō. ait. Rusticitati hois est parcendum. Miserit̄ hic vtz quilibet catholic⁹ teneat scire de quolibet mortali an sit mortale. qz non pot vitari malū nisi cogmituz sed q̄libet teneat vitare mortale. ḡ quilibz te netur scire mortale. Sed quō rustici t. quib⁹ n̄ est h̄rāz peritia tantā legū p̄nt subtilitez cu stodire. C. de testa. l. ab antiq̄s. ad h̄rāz. ḡ op̄positum vñ. Ad hoc ait Aler. q̄ quilibet teneat scire explicite vel iplicite. p̄ticularit vel ad minus generalit sub illa. s. rōne generali q̄ dictat natura. t. iō laici nō tenent scire de q̄libet mortali explicite licet teneat vitare in p̄pria rōne qz ad hoc dictat natura. Et si queratur qd.

dicendū sit de puerō q̄ ab infātia includit̄ i car cere sarraceno. vtz ignorādo ea que fuit fi dei peccet. qz Hebr. vi. 8. Sime fide impossibile est placere deo. Ad hoc dicendū scdm Aler. q̄ tal⁹ cum puenerit ad adultā etatē nō h̄ ipo tentiā credēdi oio. qz si facit qd in se est de il luminabit eū p occultā inspirationē aut p angelū aut p hoiez. Vñdet tamen p hoc qd dicit Aug⁹ in questionib⁹ noui et veteris testamēti. vt allegatū est sup. q̄ si nō fuit a q̄ disceret. imumis est a vñdemnatione. Sz intelligēde de doctrina h̄m q̄ fit exteri⁹ simul t. interi⁹. o. aut̄ q̄ faciat quod in se ē. facere autē qd i se est. est vti ratione p quā pot cōhendere deus esse t. inuocare adiutoriū dei. dicit. n. Beda q̄ vñusquisq̄ pot intelligere deū esse t. iudicūs esse ventuz. de incarnatione autē t. redemptiōne si aptet intellectū suum quantū i se ē vocabitur vocatione iteriori t. si nō exteriori. Terco dico q̄ est ignorātia oio t. directe voluntaria. Ait enim p̄hs p̄mo posterioz q̄ duplex est ignorātia. s. scdm negationem. qñ vñdelz res ignorātia vt p̄mo mō dictum ē. Est etiā ignorātia secundū dispositionē. qñ res nescit et pot sciri t. non curat vt sciat. et iō dicit voluntaria qz si vult quis ignorare ut a peccato p sciam nō retrahat. Et tal⁹ ignorātia nec i toto nec in pte excusat peccatuz h̄ augmentat vel aggrauat. quod pbatur sic. Quanto magis aliqd auget voluntariū tāto magis auget peccatū. sed qñ aliqd directe t. sponte vult ignorare vel nescire sciam salutis ne retrahat a peccato qd amat tunc tal⁹ ignorātia vñdet augere iuoluntariuz t. p vñsequēs p̄ctm. t. merito. nā ex magna intentione voluntatis ad peccandum vñ ex magno amore peccandi. puenit t. ɔtingit q̄ aliqd detrimentū scie vel damnu ignorātie pati vel subire velit ppter libertatē peccandi vñ ad hoc vt peccato libere liberat. h̄c ait p̄hs. ij. ethicor⁹. Ignar⁹ q̄ p se nō intelligit nec audies bñ dicenti obedit nec in aio ponit vir inutilē. Et ij. ethicor⁹ inqt. Ignorat q̄dez mal⁹ omnis q̄ o. opari t. a quib⁹ fugienduz ē. Et ppter tale peccatū i. miusti et vñter malū fiunt. Et subiungit ibidē. Ignorātia q̄ est in electione non ē causa volūtarij sed malitie. Ibidem etiam ait Ignorātes punitur si i eis videatur cā ignorātia. De ista habetur. xxvij. diss. c. ideo. g. vt itaq̄. vbi ait Aug⁹. Ille autē hoc ignorari n̄ poterit q̄ habentes a q̄ discerent opam nō dedecunt. Muod si forte dicatur. Scia auget peccatum vt patuit sup Vñ Algazel. v. physicoz ea. ij. dicē. Qui crescit in scia t. non crescit i bona vita elongabitur a deo. ḡ per strarium ignorātia peccatum alleuiat. Ad h̄ dicendum h̄m Ricar. q̄ vez est q̄ ignorātia crassa alleuiat peccatum q̄ p̄tum est voluntaria p̄tum nō. non autē vez est de ignorātia voluntaria t. affeata de qua nunc hic loquimur. Vñ Job. xxi. de quibusdam ait. Qui dixerunt dño. recede a

nobis viā sciarū tuarū nolum⁹. ubi tangitus p
mo despect⁹ diuine pñtie. quando dī Recede
a nobis. ubi glo. Dicūt beo recede a nob. q̄ ei
se p̄bere auditū recusant eumq; prauis actib⁹
impugnāt. Deinde tangit̄ tempt⁹ diuine sci
entie. viā di. sciarū tuarū. i. p̄ceptoꝝ tuorū vel
viam virtutū vel viaꝝ bonorū opeꝝ. q̄ qui de
spiciunt. dicunt. Scientiarū tuarū viā nolumus
ergo cludit̄ ignorātia affectata. Conde i ps.
xxv. dicit̄. Soluit itēlīgēre ut bñ aḡet. Vbi
Aug⁹ m glo. sic ait. Impudentie enim aliqui
veina dat̄. voluntati autē male sp̄ ē pena. Et q̄
quia torquet a peccatoꝝ reprobat̄ a deo. Vñ
Aug⁹. i. Cor. nij. ait. Si quis ignorat ignoran
bitur. glo. ait. Si quis hue magn⁹ hue pñ⁹ ig
norat ignorātia affectata ea que sunt necessa
ria ad salutem q̄ potuit a debuit scire et facile
est intelligere. ignorabit̄. i. a deo reprobabi
tur. sicut illi quib⁹ dictū est Math. xxv. Amen
dico vobis nescio vos. Confirmat̄ h̄s auctorita
te. Ambro. q̄ sup̄ illud Ro. n. An ignoras q̄
mam benignitas dei ad pmaz te h̄ortet̄. inq̄t̄
Grauissime peccas si ignoras. i. piculofissime
pecces si ignoras. q̄r dum nescis te peccare re
medium nō queris. Velloquīt̄ de ignorantia
affectata q̄ aliquis vult ignorare ne a peccato
retrahat̄. Et nota h̄m p̄dictos doctores q̄ ig
norantia h̄s aliqui defectus vere cognitionis.
aliqui defect⁹ scie debite ad quā tenet̄ h̄o. alii
quando vitū vñ peccatū ex volūtate nesciēdi
ea q̄ fuit ad salutē necessaria. vt fuit fides i mo
res. i. q̄ ad articulos put̄ in symbolo cōtinēt̄
et quo ad decalogū. Volūtas ergo nesciēdi in
h̄is vel nō apponendi curā vt sciant̄ est pecca
tum ut clare apparet ex sup̄ radicis. Vñ Aug⁹
in libro de libe. arbi. et gra. ad Valentīnū ait.
Qui ḡ nouerāt diuina mā data auferet̄ ab eis
excusatio quā solent habere h̄oies de ignoran
tia. nec ip̄i sine pena erūt qui legē dei nesciunt̄.
qui. n. sine lege peccauerit sine lege pibit. h̄s il
le. Et iō lex ip̄ialis ad hoc descendū h̄ortat̄ in
Auten. de here. i. falci. g. vlf. colf. i. di. Mane
bitq; null⁹ nō audiens legē q̄ neq; in pauper
tate viuere neq; mori in ampietate p̄mittit. hec
ibi. Et sic p; q̄ peccatū agrauat̄ rōne affecta
te ignorātia. Jam ad alia p̄cedam⁹. Sz ad ma
iore declaracionem p̄dictoz. ante q̄ vltierius
trāscam⁹ sciendum est scdm doc. Alex. q̄ que
dam ē ignorātia facti. quedā iuris. Ignorātia
vero iuris. alia ē iuris naturalē. alia est iuris di
uini. alia iuris canonici. alia iuris cuius. Si ḡ q̄
ratur que ignorātia min⁹ excusat̄. i. que nihil.
Rūndet̄ q̄ ignorātia iuris si excusat̄ aliquā p
sonam vt pote simplices q̄ nō h̄nt facultatē p
ueniendi ad iuris peritiā. ut fuit puuli rustici
mulieres. min⁹ excusat̄ q̄ ignorātia facti. Ig
norātia. n. iuris i h̄is q̄ sunt ad salutē min⁹ ex
cusat̄. vt pote iuris diuini vel canonici. Natura
lis vero iuris minime. Canonici vero iuris pl⁹
excusat̄ quasbā psonas. Ciui⁹ vero pl⁹. Quā/

to. tenet̄ homo ab cognitionē iuris tāto mi
nis excusaē. Quia ergo null⁹ ē q̄ excusat̄ a iure
naturali. iō null⁹ adult⁹ excusat̄. Nulli. n ad
ultra lz legē ignorare naturalē. qm ip̄a scribit̄
tur in corde humano naturalit̄. Est aut̄ sciētia
iuris diuini. s. legis i prophetarum auangelij et
aplice doctrine. i. ista tenet̄ scire ep̄i i prela
ti maiores. tenentur om̄i poscēti redē rationē
Vñ ab eis requiritur scia noui i veteris testa
mēti. Laici vero tenentur ad notitiaz decalogi
et eoꝝ q̄ p̄tinēt ad fidē. p̄t̄ otinetur i symbo
lo aploꝝ. Ignorātia vero q̄ ad quedaz iuris
diuini eos excusat̄ simplicit̄. quantū ad quedaz
vero excusat̄ a tāto i si nō a toto. Est itēz no
ticia iuris canonici q̄s cōtinet̄ cōstitutiones ec
clesiasticas ad intellegēda peccata. i. ad hanc
tenentur sacerdotes curā animaz h̄ntes et cō
fessores. Ignorātia hui⁹ iuris quosdam alios
excusat̄ et si nō a toto tñ a tanto. nō. n. omnes
clericī tenentur ad noticiam ciuz que sunt in iu
re canonico. et si teneantur ad notitiā quorūdā
Est itēz ignorātia facti. et h̄s est duplex vel i
differēs ad salutē. vel ad officiū. Ignorātia fa
cti p̄tinētis ad salutē. vt q̄r xp̄s passus est. Et
tūc distinguendū ē circa necessaria facta ad sa
lutez. Aut nō p̄t̄ vitari ignorātia. sicut in illo
q̄ a natuūtate sua caret vñ rationis. et h̄s excu
sat̄. Aut p̄t̄ vitari. sicut in iudeis et paganiſ.
et h̄s nō excusat̄. Est etiā ignorātia facti q̄ ad of
ficij. vt in sacerdo te q̄ facta sit ei manūl̄ impo
fitio. et pollicis et iudicis oſecratio. Et ista ex
cusat vulgus. iux illud. i. Cor. x. Nihil interro
gātes ppter oſciam. Est itēz alia diuino ig
norātiae. q̄r alia ē simplex. alia crassa. alia affe
cta. Simplex ē q̄n alijs nescit q̄s tenetur sci
re. facit tñ aliqd. h̄s nō q̄cqd p̄t̄. i. tūc excusat̄
a tāto i si nō a toto. ut patuit in secūda p̄ticula
la ignorātiae. Ignorātia crassa est q̄n aliquis.
negligit scire q̄s tenetur. nec tñ vult se nescire
et h̄s minus excusat̄ q̄ supradicta. aliqui tñ excu
sat a tanto et si nō a toto. vt patuit ibidē. Ig
norātia affectata ē q̄n quis negligit scire ea q̄
tenetur scire. et placet ei nescire. et h̄s excusat̄ i
nō excusat̄. Itēz ē alia diuino ignorātiae. q̄r
quedam ē invincibil̄. quedam invincibil̄. Illa q̄ ē
invincibil̄. alia est invincibil̄ p naturam. vt in
puero q̄ nō p̄t̄ vñ ratione. et in decrepito q̄
nō p̄t̄ discernē. i. in eo q̄ nascitur amens. et h̄s
excusat a toto. Alia ē invincibil̄ ex casu. et h̄s cō
tingit duplicit̄. q̄r aut̄ incidit ex sua culpa. aut̄
nō incidit ex sua culpa. Si non incidit ex sua cul
pa excusat a toto. Si vero incidit ex sua culpa
h̄m quodaz non excusat a toto. h̄m alijs excu
sat a toto. q̄r iaz nō h̄z libez vñ rationis. sed
de p̄ori non excusat̄. Itēz ignorātia diu
ditur ex pte efficiētis q̄r alia est voluntaria. alia
involuntaria. voluntaria ē duplex. alia ē volenti
um nescire. et h̄s ē affectata simplicit̄ et non ex
cusat̄. Alia ē voluntū scire. et h̄s est affectata se
cundu quid. et h̄s simplicit̄ accusat̄. sed non tñ

quantū p̄or. Innuolūtaria vero aut fuit in p̄nei
pio inuolūtaria. et h̄ē pena nō p̄ctm simplicē
et hec excusat a toto. Aut fuit a p̄ncipio volun-
taria. et postea facta ē inuolūtaria. et h̄ē excusat
a tāto et si non a toto. Et sic p̄z ps secunda hu-
ius sermonis.

Pars tercia hui⁹ s̄monis. in q̄ declara-
tur q̄ peccatū aggrauatur ratiōe re-
ciduationis multiplicate.

Arcio in isto s̄mone oñdit̄ peccatū ag-
grauari rōne reciduationis multiplica-
te. Dixerūt quidā q̄ peccata dimissā re-
deunt in eo q̄ recidiuat. et p̄bant h̄ē sic. Quia h̄ē
p̄ grām sequentē p̄ora merita redeut; ita per
culpā sequentē peccata p̄ora dimissa. Et īdeo
Leo papa ait. Iterata iniqtas miscdiaz cōces-
sam exinanuit. q̄ ocludūt q̄b pri⁹ dictū ē. S3
ista opinio nō est totaliter vera. Nō est. n. simi-
le de grā vel de miscdia vel de ei⁹ iusticia eo q̄
de⁹ p̄mor ē ad miserendū q̄ ad stemnanduz
Dicitū aut̄ Leonis pape sic h̄ē intelligi. I. q̄ ite-
rata iniqtas nō exinanuit miscdiaz dei remit-
tentē. h̄ē miscdiaz eterñā felicitatē dantē. q̄ mi-
sericordia dei p̄ quā siebat remissio peccatorū
dignū faciebat vita eterna. Et quantū ad hoc
exinanit̄ miscdia dei p̄ seques peccatū. Et ibo
theologin⁹. Ricar. m. nij. dis. xxij. arti⁹. j. q. j. et
Scot⁹ ibi de. et beat⁹ Tho. i. nij. dis. xxij. arti⁹.
j. dicunt q̄ peccata dimissa p̄ pniam in se nullo
modo redeut. quantū vero ad aliquid redeunt
h̄ē autem peccata in se nō redeut. p̄batur sic
Illi⁹ q̄b oio in nihilū recidit. idz numero re-
sumi nō potest. Vñ Auicēna. in. metaph. c. nij.
Illi⁹ adm̄bilatū ē oio nō reducit. h̄ē peccatuz q̄
ad maculā et q̄ ad penā in nihilū dcidit. ḡ zē
Illi⁹ eodē peccato et equali vñ⁹ nō fit altero de-
terior. h̄ē ottingit innocentē et penitentē eodez
et equali peccato peccare. ḡ penitēs nō fit de-
terior p̄ h̄ē peccatū q̄ innocentē. fieret at. ergo
peccatu sequeſ nō reducit peccatū p̄cedens di-
missum. Illi⁹. si aliq̄s manumissus reducitur in
eandem būtitē de q̄ liberat⁹ fuerat. nō tamē
vt fit h̄u⁹ ex eadē cā ex q̄ p̄mo fuerat. h̄ē ex alia
s. ex offensā nouissime cōmissa. ita q̄ recidiuat
in peccato reducit in būtitē peccati. nō tamē
vt fit h̄u⁹ p̄cti ex actib⁹ peccatorū ex quib⁹ p̄-
us erat. h̄ē ex actu illi⁹ peccati osequēti. rnde
peccata dimissa in se nunq̄ redeut. sed peccatū
nouū inducē. Illi⁹ tamē redeat quantū ad alia
quid ita q̄ p̄ctm recidiuatis ē graui⁹ et p̄icu
Ioh⁹ p̄bo sic. Primo p̄pt̄ in gratitudinē eo
q̄ recidiuās ingratus fuit de talento dñi sui. s.
de remissione peccati in tritione. Secundo
pter p̄mitatē vel p̄pinq̄itatē ex eo q̄ ex p̄ce
bētibus peccatis relinquit̄ in hoie p̄mitas ad
maiora peccata vel filia cōmittenda. Tercio
pter grauedinē. q̄ vñuz pondē suo ad aliud

trahit. Vñ Aug⁹ sup̄ ps. lvij. ait. Iniquitates
man⁹ v̄re ocmūt. i. onectūt. q̄ de peccato in
p̄ctm et ad p̄cta p̄ctm ppter p̄ctm. vt furtū fec
peccatū ē. visus ē. occidē querit eū a q̄ visus ē
onexū est p̄ctm peccatō. p̄misit de⁹ occidē eū
quē vult occidere. sentit sciri. querit alii occi-
dere. onectit terciū. dū ea mollit̄ forte ne mue-
matur. aut q̄ fecit ne quincat̄. cōfūlit mathe-
maticū. currit ad aurispicem vt expieſ. r̄ndet
aurispex se nō posse expiare. malefic⁹ querit.
et quis posset oia cōumerare q̄ onectunt̄ pec-
cata p̄ctis. h̄ē ille. Ex his ḡ appetit q̄ culpa se/
quēs ē. grauior p̄ore. Hic Ioh. v. dicit dñs lā
Guido. Vade et ampli⁹ noli peccare ne deteri-
us aliqd tibi ottingat. Agentes ḡ penitentiam
ne iter⁹ recidiuem⁹ ne sit error peior p̄ore. vt
sic osequamur grām in p̄nti et gloriā i futuro
in secula seculorum. Amen.

Feria tercia post terciā dñicaz de ad-
uētu. q̄ peccatū aggrauatur ex cōdi-
tione p̄sone offendentis et p̄sone of-
fense.

Sermo. xvij.

Dihil solliciti fitis. Iteruz vbi
supra. Ut meli⁹ intelligat fr̄es ca-
rissimi qñ vnum peccatū graui⁹ alte-
ro cē dr̄. post p̄dicta ī s̄mone p̄cedēti ī generē
q̄ vñ⁹ peccatū est graui⁹ altero. et ī spē rōne
ignoratię affectate. et reciduationis multipli-
citate. ī p̄ntiaz iure tractandū ē qualit̄ vnum
peccatuz sup̄ aliud aggrauat̄ respectu p̄sone
offendentis nec nō et offēse. Nam graui⁹ pecca-
tant clerici q̄ seculares plati q̄ inferiores do-
mīni et p̄sidentes q̄ subditi existentes. Graui⁹
etiam p̄ctm existit cū maior p̄sona offendit q̄
infima. p̄pinq̄ q̄ aliena. sancta q̄ aliena. Nihil
ergo solliciti fitis. vt peccata maxime ḡuiora 8
uitetis. In p̄nti igit̄ s̄mone vt predicta lucide
videant̄. tres cōsiderationes annotabim⁹. q̄z
Prima dicetur offendentis p̄sone conditio.
Secunda vero p̄sone offense dignificatio.
Tertia autem p̄sone offense diuerificatio.

Pars prima hui⁹ s̄monis. in qua de-
claratur q̄ peccatum aggrauat̄ ex cō-
ditione p̄sone offendentis.

Drimo igit̄ in isto s̄mone declarandum
ē qualit̄ peccatū aggrauat̄ ex cōditioē
p̄sone que transgredit̄. Nam quāto maior ē
aliq̄s tanto peccatū ei⁹ aggrauat̄. et h̄ē cū pec-
cat deliberat̄. Ita dicit Ildo⁹ libro. ij. de fū/
mo bono. Tāto inq̄t graui⁹ peccatū effe cog/
noscitur quāto q̄ peccat maior h̄ē. Hic i decre-
tis habet q̄ p̄sona maiar in cōdez genere pec-
cati graui⁹ p̄mit. Vñ. xxij. q. j. c. qui contra

Liber⁹ papa ait. Nisi oīea ecclīe pacez fint. si dignitatē aut cingulū militē hñt nudentē eis. si aut̄ p̄uati. si quidez nobiles sūt suazz. subazz. p̄scriptionē patiātur. si aut̄ ignobiles. non solum in corpore verberent̄ sed exilio perpetuo ea stigen̄. Et. xxvi. q. v. c. oīra idolorū ait. Gre. Cōtra idolorū cultores v̄l aurispices atq; loz tlegos fraternitatē tuā velement⁹ pastora li hortamur iūgilare custodia. Qd si emendare se a talibus nolle reppereris. si hui sunt. verberibus volumus castigari. si vero liberi incluſione digni districtamq; in pena redigēdi. h̄ec ibi. Et. xxx. q. i. c. nulli fas. Hilari⁹ papa ait. Si quidez maiori reatu delinq̄t qui potiori honore fruct̄. et grauior facit vitia peccatorum sublimitas peccatiū. Et. l. dis. c. qz tua. Greg. Secūd⁹ ait. Sicut minorē maior p̄cedit honore ita et criminē. et quē maior sequit̄ culpa majori iplicet vindicta. Et. l. dis. c. homo xpian⁹. Ioh. Criso⁹. inq̄t. Ho xpian⁹ fortē cadit i pecatum ppter duas causas. aut ppter magintus dñm p̄cē. aut xp̄e altitudinez dignitatis. Vbi notanduz q̄ aliquis ē maior alio trib⁹ modis. Primo splendore cognitionis iquantū plura cognoscit alijs p̄tinentia ad salutē. et talē cū peccat graui⁹ peccat. Em Tho. pma sc̄de. q. lxix. arti. x. qz ppter maiorē facilitatē quā h̄z in resistendo p̄t facilius resistere. Et de isto loquit̄ dñs Luc. xii. di. Seru⁹ sciēs voluntatē dñi sui et no faciens. plagis vapulabit multis. Sup q̄ dñc Criso⁹. Nō similit̄ in omnib⁹ omnia iudicant̄. sed maior cognitione fit maioris pene materia. Secundo ē aliquis maior alio valore pfectionis. et iste etiā graui⁹ peccat ppter in gratitudinē. qz ingrati⁹ dōno vel beneficio h̄bi dñiūm̄ collato grauat p̄cē. Vn. Irido- rus libro. in. de sumo bono. sic ait. Crescit. nondelicti vel p̄cē cumul⁹ iux ordīne meritorū. et sepe qd minorib⁹ ignoscit maiorib⁹ imputat̄. Et ait Tho. vbi supra. q̄ quelibet maioritas siue in spūalib⁹ siue in t̄paliib⁹ ppter ingrati- tudinē p̄cē aggrauat. Vn. 82. Sap. vi. Postentes potent̄ tormenta patien̄. Et Criso⁹ fuz per Math. inq̄t. Quāto maiora sūt hoib⁹ bñficiā oīstituta. tāto grauiorā sūt peccantibus iudicia. g. 2. Tercio ē alijs maior alio. honore plationis supioritatis. et sic p̄lat⁹ p̄dicator presbiteri religiosi doctores reges p̄ncipes et alijs h̄les peccat graui⁹ vt ait p̄dictus doctor ppter rōnes iā dictas. et etiā xp̄e sc̄adalū aliorum. Et iō dicit p̄hs p̄mo rethoricorū. q̄ qui peccat p̄m⁹ vel sol⁹ vel cū paucis graui⁹ pec- cat. Et rō quā assignat ē ppter causationē. q̄ ē aljs cā peccandi et exempluz. Sic dico q̄ isti graui⁹ peccat. qz vnde aliq̄ debet ab eis accipe exemplū bñfaciēdi. sumū exemplū mali et occasionē peccādi. Vñ Greg⁹ ait in pastorali. In exemplū culpa velement⁹ ostendit qñ p̄ reuerētia ordinis p̄cor honorat̄. Is ille. Et iōo p̄. q. iii. c. p̄cipue. d; q̄ p̄lati graui⁹ peccat q̄

eoꝝ subditos exēplo occidūt hñtē ē q̄ Jero- ait in epistola ad Heliodorū de morte Repō- tiam. In te oīuz oīl dirigunt̄ dom⁹ tua et conuersatio tua quasi in specula oīstituta m̄gra di- scipline. qd feceris id h̄bi oēs faciēduz putant caue ne cōmittas q̄ aut q̄ reprehendere volūt digne lacerasse videant̄. aut q̄ imitari cogant̄ relinquerē. Is ille. Et Jero⁹ sup Ezech. Gran- dis inq̄t dignitas sacerdotū sed grādis ruina si peccat̄. Letamur ad ascēsuz. sed timeam⁹ ad laphi. Nō est tanti gaudi⁹ excelsa tenuisse quan- ti meroris de sublimiorib⁹ corruisse. Nec. n. p̄ solis delictis nr̄is reddere rōnez sed p̄ oīuz q̄ eum abutimur domis. et nequaq̄ sum⁹ de eoꝝ salute solliciti. Is ille. s. bonū exemplū dādo. Nā etiam p̄hs ait. n. rethoricorū. c. xxiij. q̄ illa cul- pa ē grauior q̄ est auditoribus horribilior et abhominabiliōr. Sz hoies magis horrēt et cō- turbant̄ qñ vidēt talis oīditionis p̄sonas pec- catorū scelerib⁹ imisceri. Ait etiā ibi q̄ illa cul- pa ē grauior i q̄ē maiorē ofusio. sed i istis pec- cantib⁹ ē tanta ofusio quāto p̄t estimari ma- jor. Hinc oītemnūt iussā. statuta ecclesiastica. leges impiales. dignitates nō honorant̄. p̄di- cationib⁹ nō credit̄. ministeriū xp̄i vitupat̄. et multa alia mala q̄ longum ezz enarrare inde- sequuntur. Ps. Ait sanct⁹ Tho. vbi sup q̄ p̄- dicti etiā graui⁹ peccat ppter specialē repugna- tiā. sic si p̄nceps faciat oīra iusticiā q̄ ē custos iusticie. et religiosus forniciet̄ q̄ fecit votum ca- stitatis. graui⁹ peccat̄. Et iō qz p̄lati pastorez sacerdotes p̄ncipes iuris oīulti et similes hñt officiū p̄ qd debet et p̄nt mala cohercere. q̄/ uis diuerſimode. igēt ip̄imet peccantes graui- us peccat̄ quā alijs illud officiū non hñtes ppter specialē repugnantia. i quoꝝ p̄sona loquitur lex impialis. di. Nre serenitatis sollicitudo in- violat remedijs subiectoꝝ. nec cessamus inqui- vere si qd fit in nr̄a republica corrigenduz. Jo- nāq̄ voluntarios labores app etim⁹ vt quietez alijs p̄parem⁹. i Autem. vt diuine iussiones. in p̄ncipio. colp. viij. oītitut. n. et. ff. 8 offi. p̄fec. vrb. l. in. et. C. de appell. l. ampliorē. et ex. i p̄ hemio septi. et. c. dudu de sepul. Oēs. n. inquit dies ac noctes oītingit cum om̄i lugubratione et cogitatione degere sp̄ volētib⁹ vt aliqd vti- le et placens deo a nob collatorib⁹ p̄beat̄. et n̄ in vano vigilias ducim⁹ Sz in huiusmōi eas ex- pendim⁹ oīilia p̄no etātes et noātib⁹ sub eq̄uitate diez. vt tentes vt nr̄i subiecti cū om̄i eq̄- tate oīsistat̄ sollicitudie liberati nob̄ in nosmetip- los p̄ oīib⁹ cogitationē suscipientib⁹. i Autē. ut iudices fine quoꝝ suffragio colp. n. oītit. n. Ecce q̄les debet esse pontifices pastores et p̄lati. q̄les p̄ncipes rectores et doctores. Er q̄ apparet q̄ graui⁹ peccent ne dū ista Sz oppo- fizitum malu facientes. Hortādi ḡ sūt magnates vt quāto in maiori gradu oīsistut̄. tāto magis a vicijs abstineat̄ virtutib⁹ polleat̄. Scribitur enim in. Autem. de oīulib⁹. in medio coll. nij.

constitue*n*.*H*oc i*m*pator*z* auruz stemm*n*and*p*stat fortune fastigiu*n*.*t* i*o*.*C*. de bonis que li*b*eris in p*o*restate i*st*itutis.*l*. c*u* multa. dicitur
Vt.*n*. i*m*pialis fortuna om*e*s sup*e*minet alias
ita oportet p*ri*ncipalis liberalitatis nom*e* habe*r*e precipiu*n*.*I*bi. Pat*z* g*e* peccatu aggra*u*ari
ratione offendentis person*e*.

Pars secunda huius f*m*on*is*. in q*u*p*o*dicta
claratur q*u*p*o* peccatum aggra*u*atur ra*t*ione person*e* offense.

*S*ecundo in isto sermone declarandum e*st*
q*u*p*o* peccatum aggra*u*at*r* t*o*ne p*o*son*e* q*u* offendit*e*. q*u*d p*o*ba*t* sic. V*n* peccatum t*o*to
est graui*n* alio qu*a*to tollit vel offendit mai*n*
bonu*n*. q*u* si*c*ut bonu*n* sanitatis c*o*sistit in quadaz
c*o*menfuratione humor*z* p*o*u*en*ti*en*iam ad na*tu*ra*n* animalis vt d*ic*tu*n* est sup*n*. ita bonu*n* virtu*t*is
c*o*sistit in quadaz c*o*menfuratione humam*n*
act*n* ad regulaz r*o*mis. manifestu*n* e*st* aut*n* q*u*p*o* egri*t*udo
q*u* tollit debita commensuratio humoruz
poris p*ri*ncipi*z* vel p*ri*ncipalioris m*eb*ri. si*c* egr*t*udo
q*u* in corpe hu*an*o p*u*erit a corde q*u*d est
p*ri*ncipi*n* vite. vel ex ali*n* q*u*d app*ro*p*in*quat cor*z*
di p*ie*culos*z* e*st* et graui*n*. ita et*ia* vt d*ic* beat*n*
*T*ho. p*ma* sc*de*. q*u*. l*xxij*. art*i*. i*n*. peccatum tanto
est graui*n* qu*a*to deordinatio p*ced*it et c*o*tin*git*
atra ali*n* p*ri*ncipium quod e*st* p*ri*ncipali*n* a*p*pus
in ordine rationis. i*n* i*o* quanto dignior e*st*
p*o*son*e* q*u* offendit*e* t*o*to e*st* graui*n* culpa. Si*c*. n.
virtutes tanto s*u*t nobilio*z* qu*a*to ad bonuz
alt*n* ordinant*e*. si*c*ut virtutes theologice q*u*b*z*
homo ordinat*e* in deuz s*u*t nobilio*z* i*ust*icia
q*u* homo ordinat*e* ad p*ri*mu*n*. i*n* temperat*e* qua
homo ordinat*e* ad se*p*im. et filiter fortune. vt
dicit *T*ho. p*ma* sc*de*. q*u*. l*xxij*. art*i*. i*n*. Sic pec*catu*n** t*o*to e*st* graui*n* quanto p*o* ip*m* offendit*e* ma*ius* bonu*n*. T*ercio* id*ez* af*firm*at*e* auctoritate.
Est. n. *I*ma*c*u*il*is et canonica q*u* quanto perso*n*a
e*st* excellentior t*o*to iniuria ei*l* illata e*st* graui*n*
or. pat*z* ex*z* de sen*e* ex*co*. c*u* illo*z*. q*u*. nos t*n* in
textu*n* in glo. *I*nstitu*n*. de iniuri*z*. q*u*. at*rop*. ff.
de remili*n*. l*o*me delict*z*. q*u*. q*u* man*n*. i*n* de iniuri*z*
l*o*item apud*n*. q*u* ait p*tor*. de pe*z* dis*j*. q*u*. aut fa*cta*. x*n*. q*u*. q*u*. ca*z*. gl*a* e*p*i*z*. et*z*. x*n*. q*u*. q*u*. ca*z*. mouet.
v*b*i d*ic* textus. Quanto*n*. per q*u*d i*ur*at*e* magis
san*t*u*n* est. t*o*to mai*n* malu*n* committ*e*. i*n* tanto
magis e*st* penale piuriuz. i*n*. x*xvij*. q*u*. c*o*. nuptia*rum*. v*b*i 8*z*. Si*n*. q*u*d nullo m*o* dubitandum e*st*
ad x*p*i offensione p*tin*et*e* cu*m*eb*z* ei*l* f*ide* n*o*
huet marito. qu*a*to graui*n* offendit*e* ip*e* deus
cu*lli* n*o* seruat*e* fides. i*b*ibi. Ex quib*z* oib*z* col*lig*it q*u*d p*ctm* q*u*d im*ediat* committ*e* o*tra* deuz
est graui*n*. vt infidelitas blasphemia et*h*uius
modi. fil*z* q*u*d committ*e* o*tra* sub*z* sue p*o*son*e*
bo*is*. si*c* est g*ui* homicidiuz furto. V*n* Inno*n*.
In*e* de hereticis. c*o*. verg*et*is. ait. C*u* lo*ge* fit

g*ui* etern*a* q*u* tp*ale* led*e* maiestate*z*. i*n*. x*vij*.
q*u*. n*ij*. c*o*. si*c* q*u* eccl*ia*z. D*ius* p*apa* ait. Si*c* min*n*
malu*n* e*st* q*u*d m*de*u*n* com*mitt* q*u* quod i*h*omines.
si*c* graui*n* e*st* sacrilegiu*n* agere q*u* formicari. I*b* ibi
Et si*c* pat*z* ps secunda hui*n* sermon*is*.

Pars tercia hui*n* f*m*onis. in q*u*p*o*dicta
p*distinctionem* magis declarantur.

*S*ecundu*n* p*pmq*tas. T*erciu*n** dignitas v*l*
auctoritas. P*rimu*n** i*p*son*e* que offendit*e* v*m*
*T*ho. p*ma* sec*de*. q*u*. l*xxij*. art*i*. ix. debet att*edi*
bonitas et*s*ac*t*itas. *M*uato. n*o* est p*o*son*e* virtuo*s*
et*s*acr*at*ior*z*. t*o*to culpa vel offesa in ea co*m*issa
e*st* graui*n* eo q*u* t*o*to magis in de*u* a*q* e*st*
ois *s*ac*t*itas deriuat*e*. *V*n. Z*ach*-n*o*. de talib*z* d*ic*
d*ns*. Qui vos tagit q*u* si*c* pupill*z* o*ch*i mei tagit.
v*b*i glo. ait. q*u* tac*z* p*ver*atione accip*it* q*u* di*cer*er.
Qui vexat sc*os* dei. tale e*st* et ita displicet
deo. ac h*u* veraret pupill*z* o*ch*i ip*h* dei. Si*c*. n.
ocul*n* minor e*st* et nobilio*z* et lucidior. ita amici
dei s*u*t pauciores et lucidiores p*tes* dei. Qui. n.
sc*o*s dei vexat. de*u* vel m*ud* clara luce p*tur*
bat et p*u*at. Et i*o* in scriptura sa*c* sp*al*it vitu*p*
pat*p*ct*m* quod o*tra* bu*os* dei committ*e*. si*c*. i*n*.
Reg. x*xij*. d*ic*. Altaria tua destru*et* et p*al*
tas tuos occident*e*. g*ui* e*st*. Sec*undo* in p*o*son*e* q*u*
offendit*e* deb*z* att*edi* p*pmq*tas vel s*ang*ni*tas*.
O*b*vi n*o* q*u* triplex e*st* di*unctio* v*l* p*pmq*tas
Prima e*st* p*n*ature id*ep*tit*e* q*u* lib*z* s*ibi* ip*i*
est id*e*. V*n* culpa t*u*c magis aggra*u*at q*u*n aliz
quis se*p*im offendit*e*. *F*ot. n*o*. d*ic* Iero*n*. Extreme
dem*et*ie e*st* odire se*p*im. Et i*o* Ecc*e*. x*mij*. Qui s*ibi*
inuidet n*ib*il e*st* illo nequi*n*. Et sub*dit* e*z* ib*de*
di. Qui s*ibi* nequa*n* e*st* cui alij bonus erit. i*n*. q*u* non e*st*
bon*n* s*ibi*. alij n*o* erit bon*n*. v*l* sic. Qui s*ibi* ne
qua*n* e*st* i*n*. q*u* de suis bon*z* n*o* letat*e*. i*n* q*u* legitime
suis bon*z* n*o* v*l* s*ibi* bona sua p*o* au*ar*it*a* sub*trah*endo
q*u*lit*e* bon*n* erit alij sua bona co*c*ado
V*n* sub*dit* C*ui* alij bon*n* erit. quasi diceret n*u*
li*de* int*entione*. h*u* p*ter* intentione e*st* bonus mul*tis*. s*u*. il*l* q*u*b*z* reman*et* di*uiti*. demo*ib*z q*u*b*z* im*mol*at*e*
a*ias*. ver*mib*z q*u* nut*ri*etur carne. V*n* n*o*
q*u* g*ui* peccat q*u* s*ibi* naturalibus bon*z* no*cu*
mentu*n* ifert q*u* q*u* infert noc*umentu* alter*e* eo q*u*
tal*ia* n*o* sub*dunt* o*io* vol*utati* n*re*. sic q*u* occidit
se*p*im q*u* qui occideret alij. Econuer*so* minus
peccat qui occidit equu*n* q*u* qui occideret
alienu*n* eo q*u* res possesse subsunt domino*n* p*rie*
vol*utati*. s*u*. et*ia* q*u* alios sc*ad*alizat*e* mi*hi* forte
velint vel ratu*n* habeant*e*. Sec*unda* di*unctio* e*st*
p*carnale* origin*e* q*u*. s*u*. fil*z* e*st* di*unctus* suis pa*rentib*
a*z* a quib*z* traxit*e* et h*u*it esse nut*ri*mentu*z*
a*disciplin*z**. vt pat*z* p*phm*. vi*n*. eth*ico*z**. V*n*
multu*n* grauatur p*ctm* cu*f*ili*n* pentes et*affines*
offendut*e*. D*ic* e*st* q*u* scriptura sa*c* ritupat h*u*ius

modi ut patz **Nichæe.** viij. fili⁹ otumelij facit patri. filia ohurgit aduersus m̄ez suā. De ista materia habes habude i tractatu d̄ honore parentū. Tercia diūctio ē p amicitie dilectionem qñ. s. q̄s multa ab alio suscepit bñficia. Vñ mus tū aḡguat̄ p̄cēt qñ q̄s offēdit amicū suū quez singularit̄ teneē diligē et espālit bñfacē. **Vñ** dīc ē q̄ ait p̄hs. ij. rethoricoz. c. xij. q̄ illa culpa vel iniuria ē maior q̄ est indigmor v̄l irronaz bilior. i. quā fac̄ ōtra eū a q̄ bona suscepit. **Vñ** ius rō est. q̄ tal̄ plura p̄cta fac̄ et iniurias. et p̄cipue duo. Primo q̄ fac̄ male. Sc̄do q̄ n̄ fac̄ bñ. tenet. n. bñfacere bñfactori suo. Vñ ta lls duplii p̄cto peccat. s. p̄cto trāsgressiomis. et p̄cto omisiōis. Hinc etiā 8z. p̄. iii. ne molia ris amico tuo malū cū ille in te fiduciā habeat. In q̄ verbo fac̄ duo. Primo p̄hibet culpam di. Ne moliaris. i. ne machmeris dolos s̄t ipm cogitādo. v̄l nō machmeris i corde tuo malum cōtra amicū tuū siue i reb⁹ siue i p̄sona siue in fama. vel dic̄ amico. q̄ et si non lic̄ alicui ma chm̄are malū ōtra iniicū. multo min⁹ ōtra amicū. Sc̄do ponit cāz. dices. Cū ille in te fiduciā hēat. q̄ di. cum ille in te offidit nihil. s̄t eum machmeris malū. Vñ 8en̄. air. Nulluz h̄z mai⁹ malū occupat̄ hō et bom̄ siue obſessus q̄ p̄ amicos. s. hēat qb⁹ ip̄e nō est. Tercio in p̄sona q̄ offendit̄ debz attēdi dignitas vel auctoritas. Vñ p̄ctm cōmissum i p̄imū tāto ē graui⁹ quanto ex eo offendunē plures. **Vñ** ḡ p̄sonaz in officio vel p̄latione aliq̄ cōstitutū offendit graui⁹ peccat eo q̄ multitudinē totam offendit. pp̄t q̄s Act. xxij. 8z. Principez p̄k̄ tui ne maledicas. Et in scriptura saē etiā vituperat̄ spālit̄ p̄ctm q̄s cōmittit̄ ōtra p̄sonas in dignitate ōstitutas. vt pater **Lob.** xxxij. Qui dic̄ regi apostata. q̄ vocat duces ipios i. Et si milit̄ iniuria q̄ fit alicui famose p̄sonae. v̄bz esse grauior ex h̄z q̄ i scādalū et in turbationē plurium redundant. Et sic patz q̄ ex ōditiōe p̄sonae que offendit̄ p̄ctor et p̄ctm agḡrauat̄. **H**omia v̄m **Tho.** vbi sup̄. Aduertendū etiam q̄ p̄ctm multū aḡguat̄ et displicet deo cū nocumentuz inferē viduis pupill̄ orphamis et pauperibus. Vñ Eccl. xxxv. Lacryme vidue ad marillā descē dunt et a marilla ascendūt v̄sq̄ ad celuz. Et de orphamis spālit̄ 8z in ps. Orphano cui. s. mortuus ē p̄r carnal̄ tu eris adiutor et non oppres sor. De paupib⁹ etiā in ps. dicit̄. Tibi derelīctus ē paup. s. ut his p̄r nō hostis. sic **Lob** qui dicebat. xix. c. Pr̄ erā orphanoz et paupezz s. fouēdo p̄tegedo ac defendēdo. nō iniuriā in ferēdo. vt sic grāz ōsequeret̄ i p̄nti et glām in futuro in secula seculorum. Amen.

Feria q̄rta post terciā dñicam d̄ aduētu de agḡrauatiōne p̄cti ratione malitie lefonis illate et libidinis intense.

Sermo. xvij.

Ghil solliciti fitis. Itēz vbi sup̄. Duauis frēs karissimi multa in precedētib⁹ v̄monib⁹ de p̄cti agḡuatiōe in generali dicta sint.

At tñ vt m̄li⁹ t̄s materia expliceat̄ nō solū ex iſ norātia affectata et recidiuatione multiplicata offēdente p̄sona necnō et p̄sona offēsa peccatū agḡuari cognoscit̄. q̄n etiā ex alij d̄ris respe ctib⁹ vnuz p̄ctm alio ḡui⁹ apte eē manifestet̄. vepte malitia libidie et no cumēto. s. quib⁹ in p̄ntiaꝝ tractare necessariū v̄bz. Nihil ḡ solliciti fitis. ne. s. malitiosē nimis necnon et libidinose cū alteri⁹ nocūnto p̄ctm v̄rmaḡuetis. In p̄nti iḡt̄ v̄mone peccatuz agḡrauari trib⁹ alij rationib⁹ ostendemus.

Primo. s. ratione magne malitie.
Secundo ratione libidinis intense.
Tercio ratione lefonis illate.

Pars p̄mah⁹ v̄mois. i q̄ p̄baet̄ q̄ vnum p̄ctz alto aḡguat̄ rōne mage malitie.

Trimo iḡt̄ i isto v̄mōe ōndit̄ p̄ctm agḡuari rōne malitie. Ad cui⁹ noticiaz tria de malitia cōiderāda fūt. s. titul⁹ notificas. mod⁹ variās. excess⁹ agḡuās. Primo cōiderād⁹ titul⁹ notificas. s. qd̄ sit peccare ex certa malitia. Vbi notand⁹ q̄ trib⁹ modis pec cat̄. vt h̄r v̄m **Tho.** p̄ma secūde. q. lxx viij. ar. j. in corpe. q. j. ex defectu rōnis cū q̄s i gr̄at ea q̄ fūt necessaria ad salutē. vt dīctū ē. sup̄. Secūdo peccat̄ ex impetu passionis seu tēptatiōis. Tercio peccatur ex affectu electiōis. s. qñ hō deliberās p̄cto adheret. nō q̄i aliq̄ tēptatione v̄l i gr̄atia v̄ct̄. h̄z q̄ appetitū h̄z corruptū il lud p̄ctm v̄m se fibi placz. Et iō sic illa volūtas ē ordiata q̄ scient̄ eligit pati detrimentū in bo no m̄ori quod min⁹ amat vt fruaet̄ bono maiori q̄s p̄l̄ amat. Vbi gr̄a. cū q̄s abſcīonem mē bri vult pati vt ōseruet vitā quā magis amat sic illa volūtas iordinata 8z et puerſa q̄ scient̄ vult aliq̄ apparēs bonū pp̄t q̄s p̄uaet̄ aliq̄ māiori bono. sic ille q̄ vult frui delectatiōe corporali ōtra ordinē rōis vel dīne legis. q̄i ōt carita tem dei vel aliqd̄ h̄uiusmōi p̄ q̄s p̄uaet̄ et nobo no. s. v̄ihōe dīna. et tal̄q̄ sic h̄z voluntatē inordiñatā ex malitia peccat̄. Nō si dīcat̄. Ois malus i gr̄as ē vt dīctū ē sup̄. v̄m p̄hm. ij. ethicorum. et p̄. xij. 8z. Errāt q̄ malū opānt̄. ḡ nō peccat̄ ex certa malitia. Ad h̄z en̄deē v̄m **Tho.** q̄ q̄nq̄ i gr̄atia excludit sciaz q̄ aliq̄s simplicē scit h̄z eē malū q̄s agit̄. et tūc 8z ex i gr̄atia peccare. Nōq̄ excludit sciaz q̄ h̄z scit nūc esse malū sic cū ex passiōe peccat̄. Nōq̄ excludit sciaz q̄ aliq̄s scit h̄z malū n̄ esse fugiend̄ pp̄t ōsecutōez illi⁹ bōi. scit tñ simplicē h̄z eē maluz. et sic 8z ec̄ i gr̄are q̄ ex certa malitia peccat̄. De ista ait **Augu.** i li. l. omel̄. omel̄. xx. Malitia ē nocēdi amor et ibi dīt̄. Malitia malo electat̄ alieō ḡ i.

Secundo circa peccatum malitie considerandum est modus varias. Nam duobus modis ex certa malitia sibi quis peccare. Vnom ex finali ipsa. Cum enim quis de peccato commisso non penitet sed in ipso moritur alii peccare ex certa malitia. tamen finali ipsa potest esse circumstantia vel accidentio generalis circa omnia genera peccatorum. id est. Secundo modo peccare ex certa malitia est peccare ex certa industria vel scia sibi. Tho. secunda secunda. q. xij. art. i. Peccatur autem ex certa malitia vel industria secundum eumdem. pma secunda. q. lxvij. art. ii. et ubi super tripliciter. Primo modo peccat ex malitia propter inclinacionem metis ex assuefactione opis propter quam inclinatur ad malum ex habitu vitiosorum. Secundo modo peccat ex malitia ex corruptione vel egrotatione corporis sibi quam aliquis inclinatur faciliter ad peccata aliquis propter corruptionem nature. nam habent appetitum corruptum ut tunc quod est malum placet. Tercio modo ex certa malitia peccatur ex a biectione muneris. Nam aliquis retrahitur a peccato propter spem vite eterne. vel propter timorem gehennae. et ideo remota spe per desperationem vel remoto timore per presumptionem sequitur quod ex certa malitia quod absque freno quis peccat. g. patz. 20. Tercio circa peccatum malitie considerandum est excessus aggrauans. Peccatum non quod ex certa malitia committitur grauius est peccato quod committitur ex ignorantia. quod probatur tribus rationibus. Primo ratione voluntatis sic. Peccatum quanto magis est voluntariu[m] tantu[m] est grauius sibi peccatum quod ex certa malitia committitur est magis voluntarium alijs. g. 20. Quod autem peccatum ex certa malitia sit magis voluntarium. pbo sic. Ignorantia et infirmitas alii qualiter causant inuoluntariu[m]. malitia autem eo quod est ex mali electione non causat inuoluntarium. g. 20.

15. Quarto. non. aliquid magis est diuinctu vel per iniquum voluntati magis est voluntarium. sed quod quis peccat ex ignorantia vel passione tunc ex quodam extrinseco peccat. cum vero quis ex malitia peccat non ex alio sed ex se ipsa voluntas eius inclinatur in peccatum. g. 20. Confirmatur principaliter ratione. Magis peccat qui ex seipso peccat quam qui peccat ex alio. ut per de peccato angelorum et hominum. sed qui ex certa malitia peccat ex seipso peccat. quod vero ex ignorantia vel passione tunc ex alio quod ex quodam extrinseco peccat. g. 20. Secundo peccatum ex certa malitia est grauius ratione diuturnitatis. Si cut. non. malum continuum periculum est non continuo. sic et peccatum quod ex malitia perpetrat est grauius alijs. quod per se passio quod ad peccatum inclinat cito trahit. sed malitia est quodaz habitus perseverans. Unde qui malitia adhucet alicui ex se tanquam hinc non remouetur ab eo. propter quod dicitur Ecclastes. vni. Impius multo vivit tempore in malitia sua. et dicunt mulato tempore. et a iuventute usque ad senectute. Tercio peccatum ex certa malitia grauius est ratione insanabilitatis sic. Sic morbus incurabilis est deteriorior morbo curabili sic peccatum quod est ex certa malitia est deteriorius. eo quod est irremediable tripliciter. Primum quod tale peccatum nullaz cam remissionis

h[ab]et sicut peccatum quod fit ex ignorantia vel passione quod aliqualiter causant inuoluntarium. Secundo quod peccans ex malitia repellit ea ex quibus causatur remissio peccatorum. Unde hec illa infirmitas dicitur incurabilis quod faceret fastidium medicina. ita dicitur peccatum incurabile per cuius actum spiritualis repellit medicina. sed sibi. Tho. prima secunda. q. lxvij. art. iii. Et ideo grauius punientur quod peccat ex malitia. Unde Job. xxvij. dicitur. Quasi impios percussit eos in loco videntium. qui qui de industria recesserunt a deo. Et in psalmis dicitur. Iniquitatem meditat et in cubili suo. astigit omni vie non bona malitia aut non odiuit. In quo tangit defectibilitatem in cogitatu. ibi. Iniquitatem meditat et in cubili suo. et in corde suo qui di. iniquitas ita frequenter sibi venit ad cor ut spiritus inueniat nouos modos perpetrandi peccata. Deinde tangit defectum generaliter in actu virtuoso. ibi. astigit omni vie non bona propter. ibi. Alemquid iter rectum et ambulant per vias tenebrosas. Tandem tangit malitiam in affectu. ibi malitia autem non odiuit. et dilexit. quod placuit sibi malum. et sibi est altra natura. quod naturale est bonum diligere et malum odio habere. Unde malum diligere et bonum odio habere est signum magnae pueritatis. Corra quem dicitur in psalmis. Quid gloriaris in malitia qui potes es in iniquitate. quod dicitur. Hec est magna demetia et pueritas. sicut si auis gloriaret in laqueo et pisces in hamo. Ecclastes. ix. Sic pisces capiuntur hamo et hec aues comprehenduntur laqueo. sic capiuntur homines in tempore malorum. Unde Augustinus in libro de agone christiano ait. Gaudet pisces quoniam hamum non videt et escam deuorat. sed cum pescator eum adducere cepit. viscera eius torquentur. sed ille. Et sic patet quod grauatur ratione malitie.

Pars secundahuius monitis. in qua probatur quod peccatum aggrauatur ratione libidinis intense.

Accordo in isto monone declarandum est qualiter peccatum aggrauatur ratione libidinis intense. Nam quanto voluntas ut elicetur ex dictis docet. Bona. Ricard. et beatu. Tho. in. iij. finiaz. dis. xl. et pma secunda. q. xx. art. iii. et in questionib[us] disputatis de malo. ardenter vel libidinosus vel delectabilis tendit in bonum vel malum. tanto melior est vel peior. sed non quod quidam actus sunt delectabiles in quibus voluntas non potest esse ita intensa an actum sicut in actu. ut per se in actu fornicationis. Unde vero actus sunt difficiles et penosi in quibus voluntas remittitur. et in ipsis voluntas potest esse magis perfecta ante actum quam in actu. Unde quanto voluntas intenditur vel remittitur respectu boni vel mali. tanto magis meretur vel demeretur. Ratione autem horum est quod deus respicit

ad corda et non ad actus. et iō magis peccat qui voluntarie et libere quod quod coactus vel preceps et importunitate peccat. Vñ Criso sup. Mathe. ait Voluntas est quod aut remuneratur pro bono aut punitur pro malo. opa. n. sunt testimonia voluntatis Sille. Aggrauat infus ex libidine siue passione. Quato. n. maior est vellemetia in peccato tanto maius est. Vñ nō sim. Tho. i pma scde. q. lxxij. arti. vi. quod passio potest bona et mala. Si est passio bona. tunc aut sequitur iudicium romis aut pcedit. si vero sequitur iudicium rationis augmentat meritum. gratia exempli. Aliq̄s tanto magis videtur mereri quanto ex maiori miscdia paupi subvenit si aut passio pcedat iudicium romis. ut. s. hō magis ex passione quod ex rationis iudicio moueat ad bñ agendum. tunc talis passio diminuit bonitatez et laudem et meritum actus. Si est passio mala. se habet respectu pcedi duplicit. aut auctoritate aut consenserter. Si vero est passio pcedes actus pcedi diminuit pcedem. qd patet. quod passio occupie vocat temptationem. sed quanto aliq̄s mouet maiori temptatione tanto minus peccat. g. r. s. Aug. Si vero passio sit sequens actum peccati auget peccatum. Vñ quanto aliq̄s maiori libidinie vel occupacionis peccat tanto magis peccat. passio. n. impellit voluntatem. et quanto aliq̄s maiori intensitate voluntatis peccat tanto magis peccat. Vbi notans s. Tho. vbi sup. arti. viii. quod q̄nq̄s passio est tanta quod totaliter aufert vsus romis. sic p̄ in his quod ppter amorem vel iram insaniunt. et tunc si talis passio a principio fuit voluntaria imputatur actus ad voluntatem et ad pcedem. quod est voluntari in sua causa. ut patet de eo quod voluntarie inebriat. ex his imputat voluntariu quod per ebrietatem committit. Si vero causa non fuit voluntaria sed naturalis. puta cum aliq̄s ex egreditudine vel alia huiusmodi causa incidit in tale passionem quod totaliter aufert usum romis actus oīo reddit iuoluntari. et p̄ oīus totaliter a peccato excusat. Nonq̄ vero passio non est tanta quod totaliter itcipiat usum romis. et tunc ratio potest passionem excludere diuertendo ad alias cogitationes. vel impedire ne suum sequatur effectum quod membra non applicant opimis de sensu mentis. Vñ talis passio non totaliter excusat a peccato sed patet quod pcedem aggrauatur ratione intense libidinis et passionis.

Pars tercia huius sermonis. in qua declaratur quod peccatum aggrauatur ratione lesionis illatae

Tercio in isto sermone declarandum est qualiter peccatus aggrauat ratione lesionis illatae sive nocimenti facti ex peccato. Et formo sic ratione s. Tho. ii. scripto. Dis. xlviij. pte scda. arti. v. et pma scde. q. lxxij. arti. viij. Peccatum tanto est grauius quanto aliq̄s facit aliqd aīo plus nocendi alteri. Cuius ratione est. quod tales nos-

eumentum pro se est obiectum peccati in quantum factum magis esse inordinatum. sed non in quolibet peccato est equale damnum vel documentum immo plus et minus ut patet in multis. sicut homicida plus nocet quod fur. et sic de alijs. et sic ratione mortis documenti unum est grauius altero. Unde non quod documentum aliquum est plus nisi intentum. et tunc qualitas documenti auget qualitatem peccati. sicut cum aliquis opere aīo nocendi alteri ut homicida. Aliquum documentum est plus nisi non intentum. sicut cum aliquis transiens per agrum alicuius ut cōpendio huius vadat ad formicandum. documentum interficit his quod sunt seminata in agro. et tunc directe non auget sed indirecte in qualitate ex voluntate multum inclinata ad malum alteri opere quod sim plicit nolle. Aliquum documentum non est plus nisi nec intentum. et si per accidēt se habeat ad peccatum non aggrauat nisi ppter negligentiā. et quantus non cumeta potest sequi non considerat. et tunc pro se sequitur ex actu peccati. sicut cum aliquis publice formecatur sequitur scandalum plurimo. et hoc documentum in peccatis non intendit aggrauat tunc peccatum. Vñ in infus non s. Tho. secunda secunde. quod cum sit triplex boni hominis. s. bonum in etiis bonum corporis et bonum sub et palis. quanto magis bonum remouet tanto magis malum interficit. et per sequens peccatum grauius iudicatur. In infus ad uertendū est quod qualius non documentum aggrauat peccatum non tunc ex solo documento pcedem aggrauatur quoniam peccatum pro se est grauius ppter modicationem. Vñ non sequitur quod si documentum maius habeat locum in peccatis quod sunt alia p̄ se. quod illa peccata sunt grauissima. quod multo maior inordinatio inuenit in his quod sunt alia deinceps. qualius possit dici quod etiam deo potest aliquis per peccatum nocere non quidem quantum ad subiectum sed in his quod dei sunt. sicut extirpando fidem. violando sacra. quod sunt peccata grauissima. Inuenit etiam maior inordinatio in peccatis quibusdam quod sunt alia seipsum. sicut patet in his quod se intermit. in finaliter his referrant ad aliquid bonum apparet. puta ad hoc quod liberantur ab aliquo angustia. Ex his apparet quod magis et grauius peccat homicida quam fornicator. quod homicida intendit directe documentum p̄ se. fornicator autem quod p̄ vocat mulierem non intendit alterius documentum sed delectationem. Hoc homicida est pro se et directe causa corporis mortis. spiritualis autem mortis nullus potest pro se esse causa sufficiens. quod nullus moritur spiritualiter nisi propria voluntate peccandi. Hoc nota da sunt quatuor secundum p̄ huius. n. retorico. c. xxxij. primo quod illud documentum est maius et per oīus culpa grauior vel maior cuius non est recopercatio ut quod difficile vel etiam impossibile est fieri recopercionem. puta si quis occiderit filium alterius vel destrueret sibi rem aliquam quam difficile et impossibile esset reinueneret. Secundo notandum quod illud documentum est grauius et per oīus culpa vel iniuria grauior cuius non est equa punitione sed oīo minor. puta si quis offenderet ut

occideret regē vel psonā publicā cui⁹ offensā
nō posset recōpensari qualitercūqz pumiretur
offendēs. Tercio notandū q̄ illud nocumē
tum ē maius et p̄ dñs culpa grauior. cui⁹ non
cōtingit eū qui passus ē satisfactionez recipere.
vīputa q̄ mortu⁹ ē. Rō hui⁹ grauitatis ē. q̄
est qđ incurabili c̄ qđ isanabili. Quarto no
tandū q̄ illud nōcumentū vel dānnū ē mai⁹ c̄
p̄ dñs culpa grauior si ille q̄ ē passus eā iuria
tus fuit. Ip̄e se a seip̄o et seip̄om tor̄it c̄ afflī
xit plurimū b̄m qđ ottingit pluries q̄ homines
passi iniuriā seip̄os cruciāt. imo aliquā nōn de
fiderātes vlt̄ri⁹ viuere seip̄os interūmūt p̄p̄
qđ apparet. culpā hue iniuriā fuisse magnā ex
eo q̄ eā fecit ē dign⁹ torqueri magna c̄ dig
nus ellz maiorī si id fecissz fine cā. Ad h̄ fac qđ
ait Greg⁹ in libro moral. Scim⁹ enim. q̄ ad
maiorē dōlōrē cōmouēt dānna maiora c̄ id o
Soloni mortuū filiū lugēti nō esse flēndū ait q̄
dā eo q̄ flē mībil p̄dēssz. cui ille Ego magis
ploro q̄ dānnū meuz irremediabile video. Et
iō nolite peccatores inferre dānnum primo.
q̄ tandem maius dānnū erit vīrm. Vñ Aug⁹ in
sermone p̄mo de innocētib⁹ ait. Si diligenter
cōfideram⁹ inueniemus illos maiora supplicia
fustinere q̄ faciunt q̄ qui fustinere vīden⁹. Ois
enim hō q̄ aliū in corpe p̄sequit̄ prius ip̄e in
corde p̄fecutionē fustinere cogit̄. Mā si etiā ita
le q̄ persequit̄ aliqd de suba sua tulerit magis
ip̄e sibi dispendiū facit. q̄ nemo h̄z iniustū lus
crum sine iusto dānno. vbi luc̄z sibi dānnū. lu
crum in archa dānnū in oscia. tulit vestē c̄ p̄
dit fidē. acquirit pecunia et p̄dit iusticiā. h̄z il
le. Et sic pat̄z p̄cēm aggrauati rōne lesionis il
late. Rogem⁹ ḡ omnipotētē dēū vt de t̄ eius
tare nob̄ peccata maxime grauia vt sic habeat
mus ḡaz in p̄nti c̄ gloriā in futuro in secula
seculorum Amen.

Feria quinta post tertiam dñicā de ad
uētu. de aggrauatione peccati in par
ticulari. Sermo. xix.

Phil solliciti sitis T̄eruz vbi
supra. Determinata fr̄es carissimi
aggrauatione p̄cti in generali. pro
cedendū ē ad cōsiderationē aggrauationis pec
cati in p̄ticulari. Non. n. sufficit tractare de re
bus generali si etiā de eisbē nō differam⁹ p̄ti
cularit. Et si dicat. l. sp. ff. de re iudi. sp. genera
libus p̄ticularia insunt. q̄ b̄m Aug. sermones
in cōi min⁹ q̄ viles fūt. T̄dcirco vlt̄ra p̄dīca
de aggrauatione p̄cti in generali. ad maiorem
eo z̄ euidentiā ē notandum p̄ticularit q̄ vnum
p̄cēm ē mai⁹ vel graui⁹ alio septē alijs modis
c̄. causalitate. generalitate. remissionis diffi
cultate periculositate. ablatione. inseparabilita
te. p̄mitate c̄ vilitate. Sunt q̄ alij modi q̄ plu

rimi. h̄ q̄ tractando de vitijs sigillatum ī mage
na pte patebunt. T̄dcirco cā breuitatis ī illo
sermone de istis tm̄ differam⁹. de quib⁹ q̄ di
cunt verba p̄posita. Nihil solliciti sitis. h̄ ordi
ne tractabimus quia.

Primo de vna tantum.

Secundo de tribus simul.

Tercio vero b̄ trib⁹ alijs ordinate p̄dicabimus

Pars prima hui⁹ sermonis. q̄ peccatū
aggrauatur causalitate

Primo igit̄ ī isto sermone declaranduz
ē q̄ vnu peccatū b̄ graui⁹ altero cau
salitate. vt p̄cēm luciferi fuit grauius.
quia p̄m⁹ peccauit a se et alijs ad peccandū ī
dūrit. Nō uēt dubiū īter hoc. vt zz p̄cēm luci
feri fuit cā ruine aliorū angeloz. Ad h̄ c̄ b̄m
Bona. n̄m m̄ sc̄do r̄ndēt. dis. v. atti. n̄. q. n̄. et
Ricar. eadē dis. arti. j. q. iñ. q̄ circa h̄ est multi
plex opinio. q̄uis Ricar. paucis se expediens
dicat q̄ p̄ctz luciferi non fuit p̄p̄rie loquendo
cā peccati aliorū. q̄ p̄cēm eo z̄ a p̄p̄ria volun
tate ortū est h̄ fuit occasio ī h̄ q̄ceptū suuz
eis aperuit c̄ maluz exēplū eis dedit. h̄ Ricar.
Bona. vero recitat tres positiones. q̄ zz. Pri
ma ē quo rūda q̄ voluerūt dicere q̄ nō fuit ibi
ordo nisi b̄m gradū. q̄ mai⁹ c̄ excellēt⁹ fuit
peccatū luciferi eo q̄ magis sup̄biuit nec tamē
prius p̄cto aliorū tpe nec origine s̄ statim ī eo
dem p̄cto quilibet p̄p̄ria voluntate depraua
tus sine exemplo peccauit. c̄ q̄ aspectū habue
runt ad illud. iō d̄ h̄i mō c̄ eodem genere pec
cauerūt. Sebā fuit positio aliorū q̄ nō tm̄
fuit ordo exēss⁹ imo causalitas. vt causalitas
large dīcat. nō tm̄ ad cām nature s̄ etiā ad oc
cationē. nō tm̄ ad perpetrationē s̄ etiā ad fug
gestionē. nō tm̄ ordo tpis. Et h̄ voluerūt dare
sic intelligere q̄ ī lucifero simūl fuit tpe app
etit⁹ c̄ ei⁹ expressio. c̄ in angelis simūl p̄ceptio
et appetit⁹. et ita simūl tpe peccauēt. t̄n p̄cēm
luciferi p̄buit alijs viā hue exemplū. c̄ ponunt
hīc. Sicut h̄ ocul⁹ respiceret directe ī oriente
existēs in occidente. fieret coruscatio simūl et
appareret ī oculo. a minori volunt h̄ posse esse
in angeloz. Tercia positio ē aliorū dicentium
q̄ fuit ibi ordo quantū ad gradū. c̄ quantum
ad occasionē. et quantū ad durationem. Quan
tum ad ḡduz q̄ illud luciferi fuit mai⁹. q̄tum
ad occasionē q̄ alijs p̄buit exemplū. q̄tuz ad
durationem. q̄ sic ī lucifero necesse fuit tem
pus an esse q̄ peccare. q̄ non potuit eodez in
stāti h̄tē cognitionem q̄ p̄ exigit̄ ad p̄cēm cū de
ordinata affectiōe. sic ī minorib⁹ angelū dicunt
fuisse in peccādo cū peccauerint aspiciendo q̄s
angel⁹ volebat. et exinde aspiciendo cōmodus
fūt. et h̄ positio vī intelligibilior. et ideo tenē
da est. Et iō Apoc. xii. 3. q̄ Draco cauda sua
trahebat tertiam p̄tem stellazz. celi et misit eas

in terrā. S3 per dracones intelligit lucifer. p
stellas q̄s trahet alii angeli q̄ cecidēt. et p
tractū suggestio. ḡ r̄. Hic ē q̄ in illo ca. h̄ q̄
q̄n archangel⁹ Michael vidit q̄d lucifer sug/
gerebat non oſenſit et alios ad non oſentientis
animauit. t̄ eos q̄ conſenſerat de celo expulſit.
pter q̄d dicit. factū est pliuz magnū in celo.
Michael t̄ angeli eius p̄labat cum dracone t̄
piect⁹ est ille draco serpēs antiquus q̄ vocat̄
diabol⁹ et sathanas t̄ piect⁹ est in terram et
eos angelis eius missi fūt cum eo. Vn̄ mḡ in n̄
dil. vi. ait. Tāte supbie extitit merito de celo.
i. de empyreo in q̄ cū alijs fuerat delectus ē in
iſtu caliginoſu aerē cū omnibus ſue prauitatis
eōſortib⁹. Nā vt Iohes ait in Apoc. Draco
celo cadē trapit terciā pte; ſtellazz. q̄ lucifer
ille alijs maior nō ſolū cecidit h̄ cum eo alijs mul
ti q̄ ei in malitia oſenſerat eosq; cadentes hui⁹
caliginoſu aeris habitaculum excepit. hec ille.
¶ Si contrapredita dicat hic. Hamas. libro
ij. c. nn. loquēs de caſu diaboli. i. luciferi dicit q̄
ſimul cū eo euulſa ē et ſecuta eū t̄ accidit multi
tudo infinita eoz. q̄ ſub ip̄o erant ordinati an/
geloſz. ſed cā vel occatio p̄cedit effectū. ḡ ca
ſus luciferi non fuit nec cā nec occatio aliorum
Ad h̄ ait Ricar. q̄ cā non ſemp̄ p̄cedit effectuz
ſpe. ſed q̄nq; p̄cedit natura nō duratione. Po
tentia tñ dici q̄ p̄dicta auctoritas intelligat. q̄
ſimul de celo empyreo corruerat. et tñ forte nō
ſimul peccauerat. ſed p̄ctm luciferi modica du
ratione p̄ceſſit alioz p̄ctm. Concluſe ḡ q̄ pec
catū luciferi fuit maximū q̄r cā alioz. Ex q̄ cō
elusione h̄ ap̄oſtu q̄ vnu peccatū tāto ē gra
uius alio quanto maiore occasiōne p̄ ſtat peccaz
di alijs. Hic aduertat leones. meretrices. mu
lieres vane q̄ graue fit p̄ctm ſuū. q̄r tot fuit cā
ruine. tantaz aiaz occatio damnationis q̄r q̄
cauſa damni dat damnu de diſſe v̄. d̄ in iuris
t̄ dā. da. c. ſi culpa. O facies depicte. O i collo
nudate. O meretrices p̄parate ad capiendum
aias. xps ſanguinem ſparfit vt aiias redimeret.
vos faciē ap̄it⁹. colla denudatis. capillos de
pingitis vt aiaz v̄az cū alijs multis in eternū
p̄dat⁹. Eccl. ix. Noli circumspicere in viciſ ciuita
tis ne oberraueris in plateis illi⁹. Auerte faci
em tuā a muliere cōpta. t̄ ne circūſpicias ſpe
ciem alienā. Prop̄ ſpecie mulieris multi perie
runt. Is ibi. Attēdite mulieres vane. Attēdite
arma diaboli. Attēdite porta inferni. Attēdi
te aiaz laquei. Attēdite filie iniqtatis. Attē
dite occifores tantaz aiaz. Attēdite cōfuſio
mūdi. Attēdite venenū ſeruoſz dei. Attēdite
co ruptrices bonaz mentium. q̄r ſic lucifer oc
casio fuit ruine angeloz. ita eſtis ei⁹ instru
ta ad ruinā animaz. Nā Nero ait in epiftola
ad Occeanū. Janua diaboli. via iniqtatis. ſcor
pionū p̄cussus. noſiuūq; Gen⁹ femma. Mā Ja
cōn⁹. n̄ in vulgari nos alloquiē di. Or n̄ vi
pensate femme col v̄ro portamēto. Muāte aie
in queſto mūdo mādati al p̄dimento. Cō el ſol

deſiderio ſenza altro tocamento. Pur che ſiate
in talēto ale aie macellate. Or non vi p̄ſate fe
mme come grāde p̄da tollite. A ihesu xp̄o tol
ce fire date grande ferita. Serue del diauolo
ſolicite ſeruite. h̄ ille. Aduertat in ſup omnes
qui a lios ad peccādū ſollicitat. vt ſut lenones
vetule antiquæ adoleſcētulas ad peccādū hor
tantes. ſodomitæ adoleſcētulos corrumpētes.
luſores et fiſes. q̄r ſimiles fuit lucifer o. Et ſic p̄z
prim⁹ mod⁹ q̄ vnum peccatum eſt graui⁹ al
vero. ſe caſalitate.

Pars ſeđa hui⁹ sermonis. in qua p̄bat
q̄ p̄ctm aggrauatur generalitate. re
miſſionis difficultate. t̄ p̄iculoſtate.

Hecundo in iſto ſermoni p̄bat peccatū
aggrauari trib⁹ alijs modis in p̄ticuia
ri. Primo dico q̄ vnu peccatū ē gra
nius alio generalitate. vt p̄ctm Ade q̄ corrus
pit totā naturā humāna. q̄d p̄bat Aler. i ter
cra pte. q̄. i. trib⁹ medris. Primo hic. Anſel.
libro. i. cur de⁹ h̄o ait. Nequaq; existimabitis
cōuenire deo ut creaturem quā fecit iuſtaz ad
beatitudinē ſine p̄cō misera esse cogat. ſz h̄o/
mīmē mori miser⁹ eſt. ſi ḡ de⁹ exigit mortē ab
hōie ſub ſtatu ſub q̄ nunc ē poſt peccatū p̄mo
rum parentū. ḡ ē ſub culpa. ergo humana na
tura tota lapsa ē a p̄mo ſtatu ſub q̄ ſedita fuit.
et h̄ per culpa p̄mo parentū. Seđo hic. Ni
hil ordinatū ad beatitudinez ſm q̄ huiusmodi
eſt ordinatū ad miseriā. q̄r nihil ordinatum ad
altezz oppoſitorū ſm q̄ huiusmodi eſt ordinatū
ad reliqui. ſed cōis ē deceptio etiam p̄hoz q̄
natura humana in ſtatu ſub q̄ fuit ſedita erat ora
dinata ad beatitudinē. in p̄nti autē ſtatu ordi
natā ē ad miseriā. ſi patet. q̄a ad penalitatem et
mortē. et non nihi p̄ culpa. cum dicat p̄u. xiii.
Miseros p̄plos fac peccatū. ḡ ſub q̄ mō eſt nō
fuit ſedita. ḡ lapsa ē a ſtatu p̄me ſeditioſis. et
hoc fuit p̄ctm p̄mo parentū. ergo r̄. Ter
cio hic. Nihil detestabile vel pudendum ſm rō
nē p̄t poni i. opib⁹ ſeditioſis diuine. q̄r om/
nia fac creator ordinando ad ſe. ſed in nob̄ pa
ſiones ſunt carnales et multa alia detestabilia
ſedz rōnez. ergo talia nō fuēt ſedita i humana
natura. relinquit ergo q̄ ē lapsa per peccatū
p̄mo parentū. ergo r̄. fuit ergo peccatum
p̄mo parentū maximū generalitate corrup
tionis toti⁹ generis humāni. q̄r per vni⁹ p̄ctm
mōz introiuit i orbem terraz. Ro. v. Hic ait
Aug⁹ de ei⁹ peccato in h̄mone de Adam. Dia
bolus pſuafit vt noceret. Eua oſenſit vt peti
ret. Diabol⁹ vt mulierē aſtutia ſua falleret cir
ciuerit. Mulier incauta ſerpentū v̄r⁹ accepit
Diabol⁹ quod p̄ ſe non potuit p̄ mulierē effec.
Adā vero p̄ v̄pō ſiuenit interitū. ſ. ſui t̄ alio
rum. quā a deo accepit in auxiliuz. Prochdor
or. pſpera in oſtrariū cedūt. vſilia permiciem

opantur. Deinde Adaz plus do mestieris quod inimici
iaculis leditur. Accedit. non subtilis serpens ut
falleret. pliatio quod hostili ens perimit. pliatio
mulieris quod exterio gladio vulnerat. Et ille. Ex
his occludit quod peccatum tanto est grauius quanto
generalius maius bonum corrumpit et plus. Hinc
aduertant illi quod pecando trahunt post se vna
cuitatem. vna patria. ut domini temporales. ut mu
lieres nouas inventiones facientes. Unde as omnes
alii ut pecudes sequuntur. et isti sunt proprie mem
bra diaboli. Sic. non legit de diabolo. Nob. xx.
et etiam dictum est super. quod post le trahit omnes hosti
mimem. et an se innumerabiles. sic est de membris
ei quod sunt peccatores qui an et post alios sibi hi
miles efficere conantur in nefandis operibus.
ante se trahunt quod eis voluntarie adherent. et post
se trahunt quod timore vel terrore vel violentia it
los imitantur. Lucifer cauda sua traxit tercias
ptez stellazz ut dictum est. et iuste peccati us huic non
solus causalitate sed generalitate etiam saltem
multorum maximus fuit. Et sic malus homo oes in
terficer curat. Sonus malus. Tace omnes malos
facere peccat. Nam ut ait Josephus secundo libro
antiqutatuz. avaritia solus vacabat. Vnus sepe
malus peccare facit populum iustum. Et fecit Iero
boam. patrum. iusti. Reg. xij. ca. Vnus prauus tota
cuitate corruptus. quod exemplo probatur. Va
por fuscus tota terrae corruptus sive concutit.
Humidus aerem tegit et caliginosum facit. Frigi
dus segete destruit. Calidus aerem dividit. sicut
peccator aliqui totum vnum populum ad malum duce
Et iuste ait apostolus. i. Cor. x. Nolo vos socios fieri
demoniis. Et sic patrum secundum modum quod cognosci
tur vnum peccatum grauius altero. secundo dico quod vnu
peccatum est grauius alio remissionis difficultate.
Et sic si peccatum in spiritu sanctum grauissimum.
quia Matth. xii. Si peccat in spiritu sanctum
non remittet ei neque in hunc seculo nec in futuro. i.
difficultus. quod sum bona. et Ricard. in. iij. dis. xlj.
peccatum in spiritu sanctum dicitur irremissible in hac
vita. i. difficile ad remittendum. quod quodlibet
peccatum quod non est in spiritu sanctum habens annexam etiam
contraria dispositionem quod est pnia. sed peccatum in spiritu
sanctum habens annexam ipsam ut per intuentum. Hinc
mouet vnu dubium. ut propter peccatum in spiritu sanctum sit
alijs grauissimum. Ad hunc breuiter sum Ricard. et
Bona. in. iij. dis. xlj. arti. i. q. i. quod peccatum in
spiritu sanctum est grauius ceteris. quod probatur tripliciter.
Primo quod per illud peccatum peccatis magis au
titur a deo. quod principium eius non est ignorantia nec in
firmitas sed malitia et industria. et iuste grauius ut
dictum est super. Nam Gregorius. xxv. libro moral. ait.
Multo grauius peccat studio quod infirmitate vel
ignorantia. Et rō est quod habens plus de ratione voluntarij.
Secundo quod oppositum effectus huiusmodi
peccati est appropriatum spiritui sancto directe et specialiter
inclivito retrahens ab electuo amore cuiuscum
quod peccati. quod non sic potest dici de bono imedia
te opposito intemperantie vel iniusticie. et sic de
alijs peccatis quod non sunt peccata in spiritu sanctum. Quarto.

auct aliqd specialius et universalius retrahit ab
electuo amore cuiuscumque peccatitudo peccatum
ei oppositum est grauius ratione grauius peccati. Ter
tio quod per illud peccatum grauiori modo auertitur
a deo peccatis quod per aliud genere peccati. quia
per illud peccatum peccator directe et per se auertitur
ab aliqd effectus spiritu sancti. quod sic voluntas
specialiter auertitur et per se ad illud in quod tendit ei
affectionem. ita per se auertitur ab illo quod ipsa directe
refugit. Nullibet autem actus peccati in spiritu sanctum
est fuga vel fugam includit alicuius effectus spec
ialis spiritus sancti. Despare. non est refugere spiritum de
divina misericordia. Presumere est timore refugere
divine iusticie. Impugnare salutiferam veritatem
agritur est filia veritatem refugere. Inuidere fra
ternae gratiae est graz diuina refugere. Propositum
non penitendi est pnia refugere. Obstinari
est refugere peccati cautelam. Et sic patrum quod
peccatum in spiritu sanctum est grauissimum. maxime quod
elongat se et refugit a dispositione ad suscep
tionem misericordie et gratiae dñe propter quod dicitur irremissibile.
Et iuste dicit bona. quod est maximus peccato
rum. quod non solus auferit sanitatem sed etiam percludit
viam ad sanitatem. Vnde sicut morbus piculus maior est
qui non tantum ledit naturam sed etiam percludit viam ad su
ceptionem cibi vel medicamenti. sic intelligendum
est de isto peccato in spiritu sanctum. Et iuste magister in
iij. dis. xlj. Hoc peccatum ceteris est grauissimum et
ab omnibus maxime. Et Augustinus in omelie de blasphem
ia in spiritu sanctum ait. Impunita est peccatum in spiritu
sanctum quod non habet remissionem neque in hoc seculo nec in
futuro. Et sic patrum tertius modus quod vnu peccatum
dicitur grauius alio. Tercia dico quod vnu pecca
tum est grauius alio piculosityte ut peccatum ig
norantie. quod et si aliquo modo excusat a peccato
ut dictum est super. quod tamen non spiritus excusat a toto. im
mo sepe aggrauat est piculus maior multis alijs pec
catibus. Hinc mouet quod a theologis. ut propter ignoran
tia sit maximus et grauissimus peccatum. quod sus
per illud Rom. iij. An ignoras. et ait. Ambro
Seccas hunc dum impunitate tibi permittis. graz
ius cum dei bonitate ostendis. grauissime cum
ignorantia. Et ille. Ex quo videatur quod ignorantia sit gra
uissima culpa. Ad hunc enim Ricardus. in secun
da parte sui tractatus de ignorantia. quod peccatum
ignorantie dicitur multipliciter. vel cum peccat aliquis
et nescit se peccare. et tunc si peccare ex ignoran
tia. vel cum nescit et non curat se scire. vel pec
cat graui peccato et postea non sentit quod graui
ter peccauerit. immo redditur quod si insensibilis re
spectu culpe et pene. Est ergo ignorantia dispo
nens ad peccatum sequentes. et est ignorantia materies
ipsum sive circa quam est peccatum. et est ignorantia
consequens peccatum et aggrauans ipsum. Et hunc ulti
mo modo si illa auctoritas Ambrosius. Grauissi
me peccat quod ignorantia. piculosityte. quod si senti
ret peccatum aut penam peccati. ad metuam confu
serit quod a peccato mundaretur. Et sic de illo est sic
de palitico vel de illo quod non habens morbi sui.
Hinc ponitur isto respectu grauissima culpa.

Magna picula imminent ignorantibꝫ peccantibus. non. n. penitent de eo quod nō credunt peccatum esse nec ab eo abstinent sed permanet. Et iō bñ dicit̄ dis. xxvij. c. ignoratiā. q̄ ignoratiā m̄ est errorum cunctoz. Et de h̄ testatur Aug⁹ de seipso di. Eo insanabili⁹ peccabaz cu me peccare n̄ arbitrabat. Et sic patz terci⁹ modus q̄ cognoscit̄ vnum peccatum esse grauius alio. s. periculositate.

¶ Partercia hui⁹ monis. in q̄ pbatur q̄ peccatum agḡrauat ablatione. in/ sepabilitate. primitate et vilitate.

Tercio in isto vnone pbaē peccatuꝫ ag grauari tribus alijs modis in pticulari. Primo dico q̄ vnum p̄t̄m est grauius alio ablatione. s. maioris boni. vt p̄t̄m infidelitatis q̄s aufert omneꝫ ḡrāz et elongat magis a deo. Vñ notandum h̄m Tho. pma sc̄e. q. ix. arti. in. q̄ infidelitas ē maximuz peccatoꝫ. q̄ pbaē auctoritate rōne et exemplo. Primo ratione sic. Tāto aliquoꝫ peccatu ē graui⁹ quanto per h̄ homo magis separat et elongat a deo q̄a nec verā cognitionē dei h̄z. p fallam aut̄ cognitionez nō appropinquat ei. ḡ r̄c. Secundo. idem pbaē auctoritate Joh. xv. 8. Iunc autē excusationē nō habent de p̄t̄o suo. s. infidelitas. Vñ Aug⁹ ibidē sic ait. Magnū q̄dā pec catū nō emine q̄ si sub generali noīe vult intel ligi. h̄ est. n. p̄t̄m infidelitatis q̄ tenent. cūcta peccata q̄s vñusquisq; si nō habeat dimittant̄ ei p̄t̄a sua cūcta. h̄ autem ē q̄ non crediderunt in xp̄m. h̄ ibi. Et Joh. in. Qui nō credit iā iudicat̄ ē. Et iterz. Aug⁹ libro. in. de verbis dñi sermone. xxvij. Peccata omnia p infidelitatem detinēn̄. p fidē dimittunt̄. Idoc quidez p̄t̄m infidelitatis si nō fit nulla peccata remanebūt q̄r iusto ex fide viuēte cūcta solūntur. hec ille. Tercio h̄ idz. pbaē exēplo siue cōpatione cōpando p̄t̄m infidelitatis ad quodcuq; aliud peccatu. q̄r peccator infidelis. p p̄t̄o infidelitatis graui⁹ pum̄ q̄ alius peccator p quoq; q̄ p̄t̄o. q̄ siderato genere peccati. S; p alio peccato puta. p adulterio si committat̄ ab infideli et fideli ceteris paribus multo ḡuius peccat fidel̄ q̄ infidel̄. tñ ppter fidei sacra quib⁹ est ibut̄ fidelis. quib⁹ peccato otumeliam fac. Jo ait Jero⁹ in transitu. Magna ē pena ifidelium q̄s dubitat̄. h̄ multo maior maloruz xp̄ianorum. Ad p̄ditoꝫ intelligentia notanduz ē q̄ infidelitas h̄z duo. s. adiūctā ignorantia. et ad fidē repugnantia. Primo ḡ ex pte ignorante infidelitas h̄z aliquā excusationis rōnez et maxime q̄n alijs in malitia nō peccat. sic fuit i ap̄lo Paulo q̄ dīc de seipso. i. Thimot̄. i. Qui p us fui blasphemus psecutor et otumeliosus. h̄ misericordiā secut̄ fui. quia ignorās feci i in credulitate. h̄ ibi. Secundo infidelitas ex pte

repugnat̄ vel resistet̄ ad fidem h̄z rationes peccati grauissimi. ut patz ex dictis. Et h̄ ē pri mus mod⁹ cognoscēdi vnum peccatu grauius alio. s. ablatione. Secundo dico q̄ vnu peccatum ē graui⁹ alio isepabilitate ut cupiditas si ue avaritia a q̄ p̄t̄q h̄o in ea capt⁹ est nunq̄ p̄t̄ diffolui. imo cu senescēte hoie h̄m Greg. cetera vitia senescāt. sola avaritia iuuenescit. Ps Nunq̄ ea q̄ per avaritiam rapta sūt dimitti vñq; ad mortē p̄nt. Ampli⁹ et si ad mortem di mittant̄ nunq̄ tñ affectu. h̄ui⁹ exemplū legē in gestis mīnoꝫ q̄ cum q̄daz demoni in Assisio corp⁹ cuiusdā obh̄dens interrogauit beatum franciscū quod esset in mūdo maius peccatum Cui respōdente francisco q̄ erat ingratitudo deridebat eū. Et interrogās eu frānciscus q̄s maius p̄t̄m ip̄e ess̄ teneret. r̄ndit avaritia. q̄a s. nullū ad ifernū tātas animas oducit sic ip̄m p̄t̄m avaritia. Et vterq; vez dirit. Nāz ingratitudo maximū peccatu ē in se a sp̄es supbie. s; avaritia p̄t̄ adhesionē et cupiditatē et isepabilitatē ab ip̄a maximum ē. Propterea ait Am bro. in libro de obitu impatoris. Gratiam. c. vlti. Inuenit̄ itaq; avaritia tanq; radix vñt̄rum oīuz q̄ fit caput et fomes miqtatis. quam homo renunciās mūdo et obsept⁹ p̄pō p bap tismatis sacrm vt q̄ fit mortu⁹ seculo debet declinare atq; diffugere. Solite inq̄t sperare iinitate. et rapmas nolite occupiscere. diuitie si affluat̄ nolite cor apponere. Et i libro sup Bi immaculati. idē ait. Inflāmauit̄ cor tuū vi cō/ prexendores q̄ fit mandatoꝫ celestū ratio. q̄ aie suba. q̄ future vnte grā. in q̄ statu post hoc erim⁹. Erige igiē mentē. vtere naturali inge nio. ad īagine dei fact⁹ es. vt supna aspicias terrena nō queras. Noli curuare ceruicē tuam mūdi p̄mendaz pondere. noli m̄hiare auro at q̄z argēto ne te secul̄ ad ligandū p̄beas. Jo di git dñs. Nolite possidere auꝫ. neq; argentum ne vos auri atq; argēti cupiditas auara possideat. Noli ḡ īserere collū tuuz diaboli laq̄is. Stragulat̄ avaritia pauperē i hoc seculo. s; in p petuū diues suis laqueis suffocat̄ cui⁹ sensus in vanitate ē. In tenebris ambulat̄ q̄ in h̄is laborat̄ q̄ sibi p̄desse nō p̄nt. h̄ ille. Sed q̄r cum de avaritia tractabitur ista diffusi⁹ ap̄ienē. h̄ breuiter transeundū puto. Et sic patz secund⁹ mod⁹ q̄ cognoscit̄ vnu peccatu esse graui⁹ altero. s. isepabilitate. Tercio et vltimo dico q̄ vnum p̄t̄m ē graui⁹ alio p̄nitate et feditate. vt peccatu luxurie quod ē magis inclinatum q̄z om̄ia alia. O quot sc̄os nō potuit debellare avaritia sed deuicit luxuria. Patz exemplū in Johāne os auri q̄ filia regis depditā i nemore ad se venientē stupravit et deinde occidit. Patz exemplū i illa filia a teneris annis ab auunculo suo. Abrahā anachorita i dei timore educata post xv. annos ab alio seruo dei visitate sepe. Abrahā ē stuprata. postea ad lupanar p bienniū fuit pstrata. Et cetera multa q̄ causa

brenitatis omitto. qz in tractatu S luxuria dicitur fufus apient. De feditate luxurie loquitur Aug⁹ in sermone de vitanda familiaritate mulierum di. O quanta iniquitas et quod lugenda pueritas ut aiaz quam ipsi suo sanguine redemit luxuriosus propter eum momenti delectatione libidinis diabolo vendat. Vere plangenda nimis et miseranda oditio. Vbi cito periret quod delectat et permanet sine fine quod cruciat. Sub momento libidinis impetus trahans et permanet sine termino infelis animus opprobrium. Et ille. Et sic patet tertius modus quod cognoscitur in numero peccatum esse Grauius alio. A quo toto conatu abstinere debemus ne in eternum peam habemus supernam gloriam. Namque in secula seculorum. Amen.

Feria sexta post tertiam dominicam adiutoria de graduacione petri. et maxime de primis tribus gaudiis. s. suggestione. cogitatione et delectatione. Sermo. xx.

Tribus solliciti fitis. Iterum ubi supponit. Post multa fratres carissimi et quod plurima dicta de peccato. superest ut alia non minus utilia et necessaria consideremus. Sed quod lumine naturali tamen ob eius imperfectionem non possumus pruenire ad cognitionem eorum que necessaria sunt ad salutem nisi supponimus. lumine irradiari. iuxta illud psalmi. In lumine tuo videbam lumine. et iterum. Illuminet rultu suu supponit nos. in lumine suo supponit per te neque supponit illuminet. et misereat nos. Ut cognoscamus in terra viata tua. quod ambulemus ne in foue culpe mortalis irruamus et in diaboli laqueos incidamus. Non rogandum est cum appetita. Illumina oculos meos ne unquam obdormiam in morte. et in culpa mortali. ne quoniam dicat inimicus meus. et diabolus. pueri aduersus eum. Quia propter ut per dei gratiam possim illuminari. non uenimus gradus quibus diabolus nos in profundum meregere conatur cognoscere oportet. de quibus in uno sermone tractare nimis longum videretur. sed in tribus sermonibus tres gradus per quolibet sermone eos apte declarabimus.

Primo igitur in isto modo de peccati suggestione.

Secundo de peccati cogitatione.

Tertio de peccati delectatione lucide predicabimus.

tribus solliciti fitis. ne diaboli suggestione delectis cogitetis et in ipsis delectatione beatis.

Pars prima huius sermonis. in qua declaratur primi peccati gradus quod suggestione.

Trimus igitur peccati gradus est suggestione que fit a diabolo mundo et a carne. Iuxta illud Augustinus. Tria mouent pueri. mundus caro et demona. Et Gregorius. Tres hostes in hoc.

mundo nos infestant. Mundus tanquam sirena dulcis nautas submergit. Caro tanquam Dalia blanda dies hamponem alligat. Diabolus tanquam leo rugiens viatorum interimit. Caro ingerit luxuriam. mundus auaritiam. diabolus superbiam. Caro offert pulchritudinem mulierum. ut alliciat et illaqueat. Mundus pulchritudinem possessionum. domorum. rerum preciosarum et ceterorum talium ut auri et argenti. Diabolus magnificientiam et excellentiam honorum et dignitatem. Demus ex his tribus duo contulerunt tercio subversiones nostras. Mundus enim et caro diabolo auxiliu presentent nostra nos. mundus est vicinus. caro est domesticus. Et ideo diabolus plus confidit de auxilio carnis. quod plus nocet domesticus hostis. Hinc Boetius libro. in de solle. ait. Nulla pestis efficacior ad nocendum quam inimicus domesticus. Item enim in primis nrauz m. in suggestione fit per quam quod sensus corporis. De suggestione at diaboli inquit Ieronimus ad Paulam et Eustochium. Solet diabolus ante eum veniat quandam maculam presentare per cursum aduentus sui. facere cogitationem. Hac si in corde suscepimus nutriuerimus in trinsecus et crescam faciemus. et cum in nobis problem suum auctor videtur et ipse audebit intrare. Item heresi meditationibus loquens de diabolo. Hic est inquit ipse quod iugiter machinat malum argute loquitur. artificiose suggestio callide decipit. illicitos motus insufflat. venenatas cogitationes inflammat. mouet libido. nutrit odia. incitat gula. mouet libidinem. desideria carnis instigat. actiones petri parat. et mille nocendi artibus corda hominum temptare non cessat. Et ille. Et Leo papus in sermone de epiphania inquit. Non. non. debet antiquus hostis transfiguratus in angelum lucis deceptionum laqueos ubique presentare et quod fidem credentium corrumpat instare. Non sicut cui obligeat est cupiditatis. cui illecebras guleigerat. cui apponat icitamenta luxurie. cui infundat vir inuidie. Non sicut merore conturbet. quod fallat gaudio. quem metu opprimat. quod admiratione seducat. omnium discutit consuetudines. ventilat curas. scruta affectus. et ibi causas querit nocendi ubi quemque viderit studiosum occupari. Et ille. Confirmat hunc Lazarus. in sexto diuinorum institutum. aduersus gentes. dicit. Voluit enim de quod hoies ad hanc militiam genuit expeditos in acie stare et intentis acriter animis ad invisibilis hostis infidias vel aptos impetus vigilare quod nos sicuti pueri et exercitati duces solent varijs artibus capti. per cuiusque natura et moribus seviens. Alijs non insaciabile cupiditate immitit ut opibus suis tanquam copiis illigatos a via veritatis executiat. Alios inflamat ire stimulis ut ad nocendum potius intentos a deo temptatione detorquent. Alios immoderatis libidinibus mergit ut voluptati et corpori seruientes ad virtutem respicere non possint. Alijs vero inspirat inuidiam ut sibi ipsis occupati nihil cogitent aliud nisi eorum quod oderint felicitatem. Alios inflamat ambitionibus. hi sunt qui ad regendos

magistrat⁹ omnē vite sive opam curamq; conūtunt ut fastos signēt et annis nomē imponant quoruḍaz cupiditas tendit alii⁹ vt nō pumicis et pali gladio regāt. sicut infinita et perpetua potestate dños se dici velint vniuersi Generis humani. Quos aut̄ pios viderit varijs implizat religiomib; ut impios faciat. His vero q sapientia querunt philosophia in oclis impingit ut specie lucis exercet ne q̄s comprehendēdat et teneat veritatem. Sic hominibus obstrupit adit⁹ oēs et obseſſit via s publicas letas errorib⁹. q̄s ut discutere possem⁹ ipm̄q; audorez vincere. illuminauit nos de⁹ et armauit vera celestiq; virtute. Et ille Et iō. xvi. q. n. c. visis. scriptū est. Demoni mille modi sūt ad nocēdū. Et iō fratres vigilate. iux illud Petri. j. Pet. vlti. Fr̄es sobrij estote et. Licet. n. de mon possit suggestionē imittere. nihilomin⁹ nō ad peccatum pōt adducē. et nos maxime p̄ graz dei das tam possimus supare saltem ei rehisteret. Idec Aug⁹ in libro p̄mo retractationū affirmat diuia volūtas ipa mis̄ ḡea dei liberet a seruitute q̄ facta ē serua peccati et p̄ graz adiuueſ rez et eq; pie a mortalib⁹ cauere nō pōt. Licet em ppter libertatē arbitrii possit vitare quoddib⁹ peccatū mortale. nō tñ ppter infirmitatez pōt diu in cō omnia vitare. qn in aliq; icidat. Vnic̄ vero aut supari nō p̄ diabol⁹ m̄ auxilio ḡtie gratū faciētis. iux illud ap̄. de⁹. teret sa thānā sub pedib⁹ v̄ris. Et iō in p̄. 8r. Super aspidē et basiliscū ambulab̄. Diabolus dicit aspis cū temptat de auaritia. Basilisc⁹ cū temptat de luxuria. Leo cū temptat de supbia. Dra co cū temptat de inuidia vel malitia.

Pars secunda hui⁹ f̄monis. i qua ponitur secund⁹ grad⁹ qui dicitur cogitatio que oritur ex prima.

Secundo in isto f̄mone declarandus ē se cund⁹ grad⁹ q̄ 8r cogitatio in aia tāq̄ p̄mogenita diaboli. de q̄ in p̄. 8r. Cogitauerit et locuti sūt nequitia et alibi. Inquitate meditat⁹ est in cubili suo. Et Iere. iii. Usque q̄ morabun⁹ i te cogitationes noxie. Et iō dñs Mat̄. ix. dicebat phariseis. Ut qd cogitatis mala in cordib⁹ v̄ris. Nempe cogitatio siue fit carnis ut luxurie et gule. sive fit spūalis. ut inuidie supbie odij et huiusmodi p̄mogenitā diaboli esse non dubiū ē. seu ē caput. Et q̄ mystice dixit dñs Gen. in. Ipa teret caput tuu. et f̄m Alex. de ales. diabol⁹ nō pōt immittē malas cogitationes s̄ solū representare. q̄s q̄dez homo si vult pōt repellere ut in speculo aper te demōstrat. a q̄ si vis potes vultū auertere. Et iō cogitatio est in pte oſenſus. Et iō p̄. j. ca. dñs clamat. Lauamini mudi estote. auferre malū cogitationū v̄raz. a. lv. c. idē ait. De relinqt impi⁹ viā suā et vir iniquus cogitatio

nes filas. Rur his dauid ip̄ha in p̄s. ait. Beatus q̄ tenebit et alldet puulos suos ad petraz. iux illud. i. Cor. r. Detra autez erat x̄ps. v̄m̄ Nero ad Eustochiū inqt. Quia impossibile ē in sensu hois non irruere motū et medulaꝝ calore. ille laudat. ille pdicat. beatus q̄ statim ut cepit cogitare interficit cogitat⁹ et allidit eos ad petrā petra eūt erat p̄ps. Et ille. Sz b̄ oritur vñ dubiū an cogitatio p̄cti fit peccatum. Dicīt. n. Sap. j. c. Peruerſe cogitationes se pant animā a deo. et p̄ oīs bona q̄ fiunt nō p̄fit. Vñ de oīe. dis. v. c. m̄bil. 8r. Nihil p̄dest homini ieunare et orare et alia bona facē mens ab iniqtate reuocet. et. Veruz videat alie ut Greg⁹ dic̄. Cogitatio quantumcūq; imunda fit mentem numerū polluit cui rō non oſentit. Ad b̄ respondet f̄m Tho. m. n. scripto. dis. p̄x. x. arti. n. et in. n. dis. ix. arti. n. et itez. prima sc̄de. q. lxx. v. arti. viij. et Alex. m. sc̄da parte sume in tractatu de divisionib; p̄cti. utz cogitatio peccati fit p̄ct. q̄ cogitatio peccati fit ppter q̄tuor causas. Primo fit solū ad cognoscenduz. cum q̄s. s. vult pdicare vel disputare de peccato. et iō oīz q̄ ip̄o cogitet ut sciat qd de ip̄o debet disputare vel pdicare. Et talis cogitatio ē fine peccato. immo cum merito. Secdo fit ad detestandū cōmissum et cauēdū futurū. et ista est etiā meritoria. ysa. p̄x. viij. Recogitabo tibi oēs annos meos. et. Tercō fit ad delectandū. et b̄ duob⁹ modis. v̄l ad delectandū de cogitatione peccati solū. et tal cogitatio ē peccatū veniale. vel ad delectanduz de re vel de peccato cogitato. et tal cogitatio est peccatū mortale. Quarta fit ad perpetrā dum. et tūc si peccatū fit mortale etiam cogitatio isto fine. s. vt perpetrē ē mortale peccatū. Vñ sup illo verbo Leuit. xv. Mulier q̄ patitur fluxū sanguinis. glo. sic dic̄. Cogitationes et volūtates q̄uis ope non cōpleant. apud deū p̄ factis habent et puniunt. Et ille. Sz q̄ i gradib⁹ duob⁹ sequētib⁹ ista meli⁹ patebut. hec dicta sufficiat. Attē q̄ b̄ gradus ē p̄ maianua peccati. aliqd de remedio ei⁹ dicendū est. Naz p̄. n. 8r. Omni custodia et diligētia sua cotuū. Et b̄ triplicet. s. m̄broz cogitatione. mala cogitationū repressione. bona cogitatio num impletione. Et subdit cām. Om ex ip̄o bñ custodito vita sp̄nalis p̄cedit. et p̄ opositione ex ip̄o male custodito p̄cedit mors. Vñ quantū fit damnosa et piculosa mala cogitatio. et q̄ fit v̄til et fructuosa bona cogitatio ex tribus patz. s. ex pte originis. ex pte dispositionis. et ex pte testificationis. Primo ex pte originis. Hā hic ut origo vel radix boni ē bona. ita origo vel radix mali est prava. s̄ cogitatio bona vel mala ē radix vel principiuz oīs boni vel mali. Vñ Titor⁹. Magna obseruantia circa cordis custodiā est habēda. q̄ aut bone aut male rei sibi distit origo. ḡ. Et. Secdo est piculosa ex pte dispositionis. q̄ ip̄a mala cogitatio ad

omne peccati inducit et disponit. **Vñ. Thibor 29.**
Delectationes parit pia cogitatio. delectatio
consenit. vñ opationem. opatio suetudi
nem. sicut uero necessitate. necessitas vero de
speratione. et sic de pmo ad ultimum cogitatio
mala inducit desperationem. Tercio est prava
ex pte testificationis. Nam de omni cogitatione
peccati in die iudicij accusabimur. **Vñ Sap. i.**
dicit. In cogitationibus impiorum erit interrogatio.
i-examinatione. qz dñs examinabit cogitatio
nes impiorum et iustorum. iux illud ps. **L**uis inter
rogat iustum et impium. vel aliter. In cogitationi
bus ipm erit interrogatio sui ipm. qz ipsimet
ipm interrogabit seipos dicentes. qd nob p/
fuit supbia. aut quid diuinitas iactantia contu
lit nob. qd di. nihil. imo nocuit. **S**ed aduentus
qz cogitatio peccati dupl. vinci debet. aut im
pugnatio sive resistendo. aut fugiendo. et huius
Tho. scda scde. q. xxv. arti. i. in solutione qrti.
argumeti. Primo quidem modo ipugnatio
vel cogitatio peccati est vincenda resistendo ei.
s. qn cogitatio pseueras tollit incentiu pcti
qz puenit ex aliq leui apprehensione. et huius
modi in peccato accidie. **Vñ** cum volumus vitare
peccati accidie debemus de spualibus cogitare.
qz quato magis de spualibus cogitamus tanto
magis spualia placentia reddunt nob. **Vñ** Cal
ianus de institut. mōchō. sic ait. Exponen
to pbatū est accidie ipugnationē nō inclinā
do fugienda h̄ resistentia supandā. Secundo
modo ipugnatio peccati est vincenda fugiendo.
s. qn otinua peccati cogitatio auget incētū
peccati vel peccadi. sicut ē in peccato luxurie.
qz quidez peccati vel quā ipugnationē nō
resistendo h̄ fugiendo debemus vincere. Sende
aplis. i. ad Coē. vi. Fugite inquit fornicationes
vbi glo. sic ait. Cum alia nēpe vitis pōt expe
ctari. h̄ fliet. h̄ hanc. s. fornicatione fugite. qz
nō alit melius pōt vinci qz fugiendo. Est insup
fugienda cogitatio peccati et vincenda ppter tria.
Primo ppter dei agnitionē. Sicut. n. latro si
bi a furto cauet in loco vbi se putat videri. ita
quilibet cogitationē malā debet vitare eo qz do
minus scit cogitationes hōiū. qm vane sūt ut
vī in ps. et Job vlf. Scio qz oia potes. et nul
la te latet cogitatio. Scdo ppter dāni mag
nitudinē. Sicut. n. sapiēs familiā sibi noxiā
in domo nō tenet sed cito de sua domo expellit
hē cogitationes peccati nō sūt nutrīde in cor
de. h̄ celerit abscondende. qz dicitū ē. Peruerso
cogitationes lēpant a deo. **Vñ. Thibor 29** in soli
loquens. A cogitatione noxia custodi animā tu
am. et mentē tuā turpī cogitatio nō surrepat
Deū iudex etiā s. cogitationibus iudicat animā
Et ibidē subdit. M̄ te tangit cogitatio prava.
nō sentias illi. sed cum statim apparuerit scor
pio ottere eaz. calca serpentis caput. calca pue
suggestionis mitiū. culpā ibi emenda vbi na
scitur. Tercio ppter supplicij etermitatē. Si
euit infirmū cauet a noxijs. et auis a laqueo pps

timorē mortis. ita quilibet vitare debet malaz
cogitationē ppter timorē eterne damnationis
Iere. nij. Auferte malum cordis ne forte egre
dia ut ignis indignatio mea et succendet vos
Quāvis ḡ cogitationes i nra potestate non
sunt. qz vt dicit Aug 9 in libro. n. ostra Julia
num. nō est in pte nra cor nēm et nre cogita
tiones qz iprouiso effuse mentē animumqz con
fundūt atqz alio trahūt qz tu pprofueris. ad se
cularia reuocāt. mūdāna inserunt. voluptaria
ingrēt. illecebrosā interunt. ipsoqz in tpe q
eleuare mentē param insertis inambus cogi
tationibus ad terrena plerūqz ducimur. hec ibi
Attī in potestate nra est ipas repellere. et iō
toto conatu de mēte nra ipsas effugam. Ait
emim vtiqz Aug 9 in Emone de cogitationibus
Cogitationibus malis repugnandū est vt cū ali
quid carnale vel sordidum susurraverit aduer
satī. plus qz sagitta ei⁹ mentē sauciet si dele
atur et excutiat. Solet etiā tristitia auferre dubi
tationē de pphito et desperationē bonoz in
spirare. varias cupiditates ingevert et oēs ve
neno sagittas acuere ut sagittet in obscuro rez
tos corde. Tu ḡ mox vt senseris ista morimē
ta geminato suspicio ad deū mēte ouersa ne p
mittas accedere filiū qz sensu possit inqñare
hec ille. Hoc idē affirmat. Greg⁹ de pe. dis. n.
g. scientia. d. Predicator egreg⁹ ait. Tempa
tio nō vos apprehendat nisi humana. Humana
quippe temptatō est qz plerūqz turpi cogita
tione tangunt etiā nolētes. qz aut nonnūc il
licita ad mentē veniūt. Et vtiqz i no bismetipis
ex humilitatis corruptibilis pondē habemus.
Jā vero demoniaca temptatio ē non humana cum
ad h̄ qz carnis corruptibilitas suggestit p co
sensu se anim⁹ astringit. Et ille. Et sic patz secū
dus grad⁹ qui dicit cogitatio.

Pars. tercia hui⁹ Emone. in qz ponit
terci⁹ gd⁹ qz dicitur delectatio.

Tercio in isto Emone declarand⁹ est ter
ciius grad⁹ qz dicit delectatō. Jo. n. co
sitationē malam diabolus pmittit hue
suggerit. vt delectatō noria inde sequat. ex co
sitatione. n. venit delectatō. Vtqz aut omnis
delectatō sit culpa mortalis. Ad h̄ r̄ndetur
Em mḡ emsnia. in. n. dis. xxvij. q. ait. Peccatū
h̄ diu in cogitatione delectatōnis teneat etiā si
voluntas pfectiōdi defit mortale est. Ad cui⁹
declaratōne notandū Em Tho. scda scde. q.
clnij. et pma scde. q. lxxij. arti. viij. et iterz. i qō
ribus disputatis de veritate. q. xv. de rōne. q
nij. et Bona. in. n. dis. xxvij. arti. n. secūde p̄tis.
q. n. et Ricar. ibidē. q. pnt. et Alex. de ales. i se
cūda pte sume in tractatu s. peccato in genera
li. Cum querit an delectatō sit peccatū morta
le. qz ipsa dicit in sensualitate hue in pte infe
riori. Idcirco pmo aduertendū qz ipossible

est portionē inferiorē rōmis peccare sine oſensū ſupioris expreſſe vel interpretate. qz rō nra n̄ tm̄ eſt ſupio ſi portō inquantū absolute otem/ plāt eterna. Et etiā inquantuz ex otemplatōne eternoꝝ ſemetipam regit in oſideratōne tēpo raliū. Cū igī delectatio fuggerēt a p̄cipitur aut ſtatum repellit. aut ſtatum retinet. Si ſta/ tim repellit tūc leue eſt peccatuz. Si vero reti/ netur. hoc pōt eſte triplicet. Aut qz placet illa delectatio opatio oſumatio ita q̄ eſt voluntas delectādi in cogitatōne a etiam in ope ſi facul/ tas ad eſſet. q̄ tūc eſt ibi plenus oſensus a pecca/ tum mortale. Et patebit in gradu ſequēti. nam hic occurrit vir et mulier comedere ſimul. Aut placet delectatio. ſed tūc diſplicet peti oſumatio. a tūc eſt oſensus ſemiplen⁹. q̄ tūc dī mādu/ care mulier mībilonim⁹ n̄ peccat mortalitē cū in illā oſentit delectatōnez bīm omnes p̄dīctos doctores. Aut ut rūqz diſplicet. ſi ipſa interior delectatio a opis oſumatio. Et tūc aut aduer/ tit. aut nō aduertit piculū. Si non aduertit pe/ riculū delectatōnis nec repellit eā. peccat ſed nō mortalitē. graui⁹ tūc peccat q̄ ſi ſtatum eā re/ puliſſet virilit̄. Aut aduertit piculū a delecta/ tionē et tamē eam nō repellit ſed ſunt eā et tali/ bus cogitationib⁹ reuoluſi dērelinq̄t. q̄ tūc diſ/ cunt aliq̄ doctores p̄dīctorz q̄ peccat mortalit̄. qz q̄uis non fit ibi oſensus ver⁹ eſt tūc ibi cōſenſus interptat⁹. et ſi comedit ſola mulier mībilonim⁹ tūc peccatū illud imputat̄ vīro. q̄a cum eā compelſe debuſſet a teneret nō tūc co/ pescuit. Hoc tūc q̄ nunc vltimo diſtuz eſt nō eſt / vſquequaqz certū. negāt. n. aliq̄ eſte mortale i/ negligēntia reprimēdi vbi eſt diſplicēntia quan/ tumqz q̄s periculuz aduertat. Sz tūc ſecurior via tenenda eſt quicqđ fit rei veritas. Et ſi cui/ contingat Et ſanū eſt oſiliū vt de ipo tanq̄ de mortali peniteat. qz in dubijs tutior p̄ ſe eſt eli/ genda. Et nota q̄ nō de quaqz delectatione loquimur. ſed de illa q̄ oſurgit ex cogitatione illi⁹ nepharij. Iſta videſt oſfirmare Greg⁹ de pe. diſ. n. q̄. econtrario di. Aliud eſt q̄ amm⁹ de temptatione carniſ patiēt. aliud vero cum per/ cōſenſuz delectationib⁹ occupat̄. Plerūqz n̄ delectatōne p̄ua pulsaſ ſi remittit. plerūqz aut̄ peruerſu q̄s oſcipit intra ſemetipm etiam p̄ de/ ſideriū voluit. a miniz nequaq̄ cogitatio im/ mūda coimquinat cū pulsaſ. Sz cū hāc libi p̄ de/ lectatōnez ſubiungat. Et ille. Rō autē predicto/ rum ſuma ē. qz nemo pōt delectari in eo quod diſplicet deo fine ei⁹ offenſione. Tō clamat p̄/ pheta in p̄s. di. Delectare i dño a dabit tibi pe/ titionē cordis tui. Si aut̄ querat̄ an diuturni/ tas faciat peccatū. qz mḡ. Si diu p̄cēm rē. Nō emīm videſt. qz albedo magis et mīm nō diuer/ ſificat ſpecie. ſimiſiſ et in alīs ē accedentib⁹. ergo diuturnitas p̄cēm nō iducit v̄l efficit mor/ tale. Ad tūc rūdeſt bīm Alex. de ales q̄ diuturni/ tas vel affiduitas rōne ſui non inducit mortale p̄cēm. Sz rōne ei⁹ q̄ ratio cū h̄z ſufficient̄ tēp⁹

deliberatōnis teneſt rēp̄mire mot⁹ veiales ne/ pcedant ad regnum ſue dominiū. Et iō dic̄ Aug⁹. Quicūqz aliq̄ de iſtis peti in ſe reg/ nare vel dñari cognouerit mihi digne emenda/ uerit. et ſi habuerit ſpaciuſ longo tpe p̄niaz nō egerit. et a peccatis ipiſ n̄ abſtinuerit. illo trā/ fitorio igne & q̄ aplūs ait. i. ad Cor. in. purga/ ri nō poterit ſi eterna illū flāma ſine villo reme/ dio cruciabit. hec ille. M̄ ergo dīc mḡ. ſi diu/ rē. nō p̄ diuturnitate reputat̄ mortale pecca/ tum. ſi p̄ manifestū daſ intelligi occultū. l. ip̄e cōtempt⁹ rōnis. Et ſic patz terci⁹ grad⁹ q̄ di/ cīt delectatō. quā vitare p̄ grāz ſuā ocedat no/ bis omnī potēs de q̄ viuit a regnat trinus et/ vñ in conſubſtālitate gle nunc et p̄ eterna/ ſecula. Amen.

Sabbato post terciāz dñicaz de aduē/ tu. de comparatione vīrginis ad ſtel/ lam celi. Sermo. xxij.

Vati ſtella matutina in medio nebulæ. Scribunt̄ hec verba. Eccl. l. Post q̄ i ſupiori ſabbato f̄rēs cariſ/ ſimi compauim⁹ beatā vīrginē ad ſolē. nūc reſtat ut ipaz cōpem⁹ ſtelle celi. Nā immenſitas gle ei⁹ omni ſhumari ſimonis exceedit in opia/ vñ Anſel. in libro de ortu vīrginis ait. Quid ampli⁹ dīcē poſſuſ dñā immenſitatē q̄ppe grē/ ci gle tue oſiderare cupienti. ſenſus deficit. Im/ gua fatiſcit. Et ille Drout nra poſſibilitas ſe ex/ tendit. aliqua in p̄nti ſimone ad ipi⁹ laudem a/ honorē cōpendioſe deſcribem⁹ cōpando ipſā ſtelle celi. qz fuīt illuminata et illuminatiua vt/ bñ verificen̄ de illa verba p̄poſita. Quasi ſtel/ la matutina rē. Compaſt̄ igī ſtelle celi.

Primo rōne ſue nominationis.

Secundo rōne ſue ſituatiomis.

Tercio rōne ſue opatōnis.

Pars p̄ma huī ſimonis. i q̄b̄ta vīrgo cōpaſt ſtelle rōne ſue nominationis.

Rimo igī i iſto ſimone compaſt beata vīrgo ſtelle celi p̄p̄ ſuam nominationē ſtella quidē a ſtando denominated. qz i ſcelo ſtaſ fixa p̄p̄ ſtarea Mariā deſignat eo q̄ ſte/ tit fixa in celo ſuo. qz immobilit̄ ſtit in filio ſuo a p̄mo in exordio p̄ carniſ oceptionē. Sed in vita p̄ omniū virtutū irradiationē. Tercio in morte per mortis cōpassiōnē. De p̄ma patz qz de ſanguinib⁹ ſuis beata vīrgo corpus p̄pi organizauit. Vñ mouet vñ dubiuz. Si forma/ tio carniſ p̄pi fuit naturalis v̄l miraculosa. Vi/ deſt. n. q̄ fuerit naturalis. Nam Aug⁹ in libro de fide ad Petz. firmiſſime tene ipm q̄ eſſen/ tialit nat⁹ ē de p̄re essentialiſ ſceptū natumqz de vīrgine ipsumqz vñu eſſe a vñius nature cū

virgine. Ex q̄ patz q̄ cū sit eiusdē materie cum
matre ē ei⁹ filius naturalis. h̄ natural' filii for-
matio naturalis est. ḡ i. e. **O**patio miracu-
losa non ē ab aliq̄ creatura. h̄ vere dī q̄ virgo
Genuit xp̄m. ḡ illa genitura n̄ fuit miraculosa.
Ampli⁹. Quāuis miraculose restaureret alicui
visus. tñ sequēs opatio ē naturalis. ḡ similit.
quāuis miraculose data fuerit virginī p sp̄m
sc̄m generādi potentia vide⁹ q̄ sequēs opato
fuerit naturalis. **O**ppositū aut̄ videt̄ tribus
alij medij. **P**rimo sic. Illa opato est mira-
culosa q̄ excedit facultatē toti⁹ nature. q̄ b̄m
Aug⁹. miraculū est op⁹ arduuz. i. insolitū sup̄
facultatē admirantis nature. h̄ tal⁹ fuit forma-
tio carnis xp̄i quia fuit de muliere sine viro. ḡ
fuit miraculosa. **S**ecdo pbaſ sic. auctoritate
Ansel. in libro de oceptu virginis. ca. xij. di.
q̄ in virgine nec volūtas creature p lē sancti
ficiavit. necnō germinauit. h̄ sp̄us sc̄us i virt⁹
altissimi de virginē muliere viz̄ mirabilit̄ p̄
pagauit. **T**ercio auctoritate dyo. epistola
quarta loquens de Ihesu ad Gaium. sic di. q̄
sup̄ hoiez opaſ que fuit hois. i h̄ declarat vir-
go supernaturat̄ parturiens. supernaturat̄
concipliēs. ḡ vide⁹ q̄ virgo filiu⁹ n̄ ocepit na-
turalis. Ad h̄ac questionē r̄ndet Ricar. de me-
dia villa m. ij. dis. ij. arti. ij. q̄. ij. di. q̄ forma-
tio corporis xp̄i simplici fuit miraculosa. i natu-
ralis tñ b̄m qđ. qđ sic patz. Effectū. n. fieri de
materia quadruplici pōt intelligi. aut de ma-
teria effectui p̄portionata naturalis i pagens
naturale. aut de materia effectui nō p̄portiona-
ta naturalis nec p agēs naturale. aut de mate-
ria effectui p̄portionata naturalis nō p agens
naturale. aut de materia effectui non p̄portiona-
ta naturalis. **P**rim⁹ modus edu-
cendi effectui de materia ē totalit̄ naturalis. q̄a
ex parte agentis. i ex parte principij passiui.
Secund⁹ mod⁹ totalit̄ ē miraculofus. q̄ ex
pte principij passiui. i ex pte principij actiui
Terci⁹ mod⁹ simplici ē miraculofus. q̄ ex
pte pncipij actiui. b̄m qđ tamē est naturalis. q̄
i. ppter naturale p̄portionē pncipij actiui ad ef-
fectū. **Q**uart⁹ enim modus est impossibilis.
Agens. n. naturale ppter limitationē virtutis d̄
materia effectui nō p̄portionata effectum p̄du-
cere nō pōt. quapropt̄ de agentibus naturali-
bus sc̄o de anima dī. **A**c⁹ actiuz sūt in pa-
tiente bñ disposito. **F**ormatio aut̄ corporis xp̄i d̄
materia mīstrata a beata virgine facta fuit ter-
cio modo. q̄ virgo materiā dispositaz mīstra-
uit p̄portionatā ad formā corporis humani. ita
q̄ si affuisset semē virile. potuisset de illa mate-
ria corp⁹ humanū naturalis formari. et q̄ nō
affuit naturale agēs h̄ supernaturale. s. spiri-
tus tūlāntus q̄ de materia mīstrata a virgine cor-
pus xp̄i supernaturat̄ formauit. Et iō in illa
formatione fuit naturalitas b̄m qđ. s. ex parte
dispositionis ipa materia. i supernaturat̄
simplici. vñ ocedenduz ē q̄ formatio xp̄i fuit

simplici miraculosa i nō naturalis. **A**d p̄mū
ergo in oppositū patz responso ex dictis. quia
quāuis xp̄s fuerit fili⁹ naturalis virginis. q̄a
tñ formatō illi⁹ carnis fuit opere spiritus sā
cti. fuit simplici miraculosa. **A**d secundum
dicendū q̄ beata virgo nō dī genuisse xp̄m q̄a
corp⁹ xp̄i formauerit. sed q̄ materia ad illam
formam ministravit. de materia aut̄ d̄sposita
pōt aliqd̄ miraculose fieri. sicut patz cū alijs
infirmit̄ q̄ naturalit̄ p longū temp⁹ posset cu-
rari subito curat̄ op̄ spiritu sancti. **A**d vlti-
mum aut̄ dicendū q̄ non ē simile de visu supna-
turalit̄ reddito ceco. i de possibilitate generā-
di data virginī. q̄ visus quo cūq; modo dat⁹
nat⁹ est reduci in actū p agens naturale. h̄ nō
fuit possibilitas data virginī ut filiu⁹ poss̄ cō-
cipere p agens naturale manete virginitate.
sed tñ per agēs supernaturale. fuit i gl̄e vir-
go stella q̄ stetit in filio suo sanguinē q̄ con-
cipere administrāto. De sc̄ba autem statione
illi⁹ q̄ fuit in vita p omniū virtutū irradia-
tione. **A**stigit regina. i. Maria a de-
tris ei⁹ in vestitu deaurato circūdata varieta-
te. Et Aug⁹ b̄mone pmo 8 ei⁹ assumptione in-
quit. Nuid iusticie. quid sāctitatis virgo b̄m in/
digere potuit q̄ efficacis ad oia gratie plen/
itudinē accepit. aut quis potuit in eius aia vel
corpe loc⁹ esse vitioz. qñ ad celi vicē atinens-
tis omnia dñi templuz est effecta. Hoc reuera-
domus illa de q̄ per Salomonē dī. Sapiētia
edificauit fibi domum. excidit colūnas septem.
De peptez nāqz virginalis hui⁹ dom⁹ columnis
fulcita. q̄ venerāda b̄s mater dñi septē spirit⁹
sācti domis totata fuit. quā talē vtqz eterna
sapiētia edificauit vt digna oio esset ex q̄ ipse
carnē assumere mestimabile. s. preciuz salutis
humane. Nuid digni⁹ in hac virginē. qđ san-
cti i humānī generis serie potuit exoriri. cui
null⁹ patriarchazz. null⁹ ap̄petatazz. null⁹ an/
tiquoz sequentiū patz null⁹ p̄f⁹ bo mmuz
poterit cōpari. Nam quō huic quisq̄ estima-
bitur compand⁹ i oferend⁹. qñ ppter virgi-
nitatis tāte sublimitatis supereminet fructus.
Nec miz⁹ si b̄s admirabil̄ virgo cunctoz. celis-
tudinē transcedit mortaliū cū hec partiū etiam
beatoz excellat meritū angeloz. Itē in b̄mōe
elisōe dici idem ait. Omniū quidē sanctoz. me-
morie mirabiles. nihil tam tñm gloria q̄ pre-
sens sollēmitas. Abel p sacrificium nominatur
Enoch p opalcentiā memorat̄. Melchisēdech
hic imago dei predicat̄. Noe per iusticiā lauda-
tur. Abraham per fidem approbat̄. Isaac per
normā memorat̄. Jacob p luctamē btificatur.
Joseph per castimoniā honorat̄. Job per pa-
tientiā beatificat̄. Moses sic legislator lauda-
tur. Ihs naue sicut dux memoratur. Elias sic
zelotes testificat̄. Iisaias sicut locutor dei scri-
bitur Daniel sicut prudentissim⁹ predicat̄. Eze-
chiel sicut spector archanoz miraf. David sic
pater mysterij sc̄m carnē dicit̄. Palomon sic

Sapiens nominat. Sed nullus talis in mundo qualiter geometrix Maria. Quae n. omnes illi in enigmate viderunt. ista in utero incarnatum portauit. Et sic de tercia aut statione quod fuit in morte eius per mortis compassionem habet Iohannes. Virgo dicitur. Stabat iuxta crucem Ihesu. immobilis quidem stetit sic stella in celo. et in filio suo. quod cadentibus de celo alijs stellis. et apostolis ipsa sola stetit. iuxta quod Abachuc. in. ca. dicitur est. Sol et luna. et Christus et Maria steterunt in habitaculo suo. vel in alia translatione eleuatus est Christus in cruce et luna. et beata virgo stetit in habitaculo suo. Sed hoc statim fuit lugubris et dolore plena. Propterea inducit Augustinus humanum genus ad Christum loquente. Ut ibi ridet et congaudet. Eua tibi plorans compatit Maria. Nuppe ut filius dei ait ipsa. Ixij. c. Torcular calcavi solus et de gentibus non est vir mecum. sed huius sola Maria vere misericordia compassa es. Et sic patrum psalmus prima huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua beatissima virgo comparatur stelle ratione situatiois

Secundo in isto sermone comparatur beatissima virgo stelle celi propter suam sublimationem seu situationem. Nam stella locatione est alta et quod in firmamento posita est quod est altus. Unde Secundus. Altitudinis firmamentum pulchritudo eius est. Sic beatissima virgo altissima est eo quod post filium omnium alii celior sit. Profecto Lucius. xviii. scriptum est. Nisi se humiliat exaltabitur. sed quod Maria humiliata fuit. igitur et altissima. Profecto Secundus. xxij. c. ipse dicit. Ego in altissimis habito. Ita est alta et quod inter Christum et ecclesiam creatorum et creaturam media. Nuppe ipsa est deus Iohannes Apocalypsis. xij. c. ait. Signum magnum apparuit in celo mulier amicta sole et luna sub pedibus eius. Mulier inter solem et lunam est virgo beatissima et ecclesiam. Unde Secundus. xl. Edificatio civitatis. et ecclesie confirmabit nomine. et firmis credent in Christum. et super hanc. scilicet civitate mulier immaculata. et Maria computabitur. Non autem ipsa sit omnium creaturem altissima patrum. Nuppe illa creatura in dignitate est altior quod est in gradu bonitatis sublimior. igitur omnium creaturarum optima est. sed hoc est beatissima virgo quod in mensuram amoris est gradus bonitatis. Unde querere est bonum est iste. est querere quantum diligenter iste sermone. Augustinus. sed ostendit quod ista excessit omnem creaturam in mensura amoris naturalis propter gratuitatem. Naturalis. quod in illo excessit homines et angelos. homines. quod similitudo et propinquitas est causa naturalis amoris. Unde Secundus. xxi. c. scriptum est quod animal diligit sibi simile. sic et ois homo simile sibi. Profecto in nullum filium et suam matrem tantum propinquitas et similitudo fuit. quod totus fuit de sola substancia matris. igitur inter nullos tantum dilectio fuit. In hoc quoque excessit angelos. nullus. n. angelus dei filium sibi naturalem habuit sicut beatissima virgo. quod nunquam an-

gelos sed semen Abraham apprehendit. **N**on Maria in amore gratuito excessit utrosque. videtur. quod enim mensuram gratiae est mensura gratuitati amoris. sed super omnes creaturas fuit gratia plena. igitur et amore super plena fuit. Unde de hac plenitudine eius beatus Ignatius in epistola ad fratrem Johannem inquit. Referunt Mariae quod gratia cum abundantia. et omnium virtutum fecundaz. et sic in amore superat omnes creaturas. prout dicit Anselmus. Super etiam omnium creaturarum amores atque dulcedimes magnitudo amoris virginis in filium suum. et dilectionis immensitas qua liquefiebat anima eius in eis. Vere igitur est dignitatem altissima quod sic est in beatitudine optima. Profecto mystice figura est. Danielis. nn. c. in arbore. de qua inquit. Ecce arbor in medio terre. et Maria in medio ois creature. altitudo eius nimia. quod non comprehendibilis est omni pure creature. Et sic patrum psalmus prima principalis huius sermonis.

Pars tercya huius sermonis. in qua probatur etiam Maria comparatur stelle ratione sue operationis.

Gracio igitur in isto sermone beatissima virgo comparatur stelle propter suam operationem. Septem profecto operationes operantur stella. Primo quidem signat. Unde de stellis. Genes. i. c. scriptum est. Sunt in signa. Profecto Albumasar in principio inquit. Laus deo quod creavit stellas. et posuit ornamentum et lucernas in significaciones ut preberent ductum rationabiliter. Et ratione huius operationis ducit Maria nomine stelle. quod ipsa fuit in signum. sicut dicit illa psalmus. xij. scriptum est. O radix Jesse. quod stas in signo populo. Signum quippe est quod se offert sensui aliud relinquens intellectui. Maria autem incarnatum deus sensui presentavit. quod in terris visus est. et cum hominibus oversat est. ut dicunt Baruch. xij. c. Sed aliud intellectui dereliquit. quod per hoc quod dei filium in carne sua visibilem exhibuit. diuinitatem per fidem intellectui patefecit propter ea vere fuit signum quemadmodum ipsa. viij. capitulo. ait dominus ad Achaz. dicit. Dete tibi signum a domino deo tuo regnante. Et sequitur. Ecce virgo accipiet et pariet filium. et vocabitur nomine eius Emmanuel. De hoc ergo signo Apocalypsis. xij. c. scriptum est regnante. Secundo autem stella illuminat. scilicet profunditatem. Sic etiam beatissima virgo. An aduentum huius regnum peccati nebula totum mundum occupauerat. ut non esset quod verum lumine videre posset. Erat. n. oes gentes quae nebula turbibus agitata. ut spirare. dicitur. xij. capitulo. Profecto in tenebris morabantur. Unde merito de talibus naumi. j. c. scriptum est. Inimicos eius persequentes tenebre. Tandem percussit beatissima virgo quod fulgida stella effugias illas. ut de illa dici possit illud Secundus. I. Nuppe stella matutina in medio nebulae. Unde Berengarius missus est inquit. Ipsa est nobis stella ex Jacob orta. cuius radix universum mundum illustrat. cuius splendor in supernis perfulget.

in inferos penetrat. Proinde ipsa et Eccl. xxvij ait. Penetrabo inferiores partes tre. s. qd fuit frigide atqz obscure. et aspiciam. s. oculo mifere ricordie oes dormientes. i. cecos et negligentes et illuminato oes sperantes in domino. i. illuminatione mea faciam qd cognoscatur dominum et speret in eum. Tercio nocte purificat. Siquidem per radios suos nocturni frigoris densitate serenat. et rarefaciendo purificat. Sicut Maria. siqz in terra ann aduentus huius stelle tenebra erat. sic ipsa. lx. c. scriptum est. Ecce tenebre operiet terram et caligo plos. In huius mysterio Christus. p. facte fuit tenebre horribiles in universitate egypti. Tandem orta est stella ex Jacob. s. Maria quod habet tenebras purificauit et serenauit. Quippe ipsa est emanatio quedam oipotentis dei sincera. ut dicitur Sap. vii. Vnde illa Ber. inquit. Colle hoc corpus solare quod illuminat mundum ut sit dies. Colle mariam maris stellaz utique magni et spatioli quod nihil caligo iuolucris et umbra mortis atque decessissime tenebre relinquimus. Quarto stella purificat haec plos attestatur. propterea orbis primus plures hanc stellas. quia ipse est precipue causa vite in istis inferioribus. propterea hoc etiam Maria stella est. Si quidem mors regnauit ab Adam. sum apostolus ad Rom. v. c. adeo quod dicas. n. Reg. xiiij. Oes morimur. Et p. suis est quod viuet et non videtur morte. Venete autem hac stella oia mortua vite sunt restituta. Quippe ipsa est lignum vite propter res benevolentiae fructum. Gen. ii. c. de quod gustas. mortem non gustabit in eternum. quoniam in eternum viuet. Ioh. vi. 82. Ipsa est quod pertulit panem vite. Item ut sis ubi super. Quinto stella temperat seu modicat. s. terrenum orbem. Siqz stella temperat gelidum frigore noctis. et sic fratre nascetia fouet et modicat. propterea etiam Maria stella est dicta. Malitia quippe huius mundi frigida est. Vnde Iere. vi. c. dominus ait. Sic frigidam facit cisterna aquam suam. sic. s. mundus frigidam facit malitiam suam. Tempus quod processit beata virgo Maria. malitia humam generis qui completa fuit. iux illud ipsa. xl. Completa est malitia eius. propterea magnum frigore in mundo erat. Ioh. xvij. ca. Frigore erat. Vnde et Petrus calefaciebat se. quod frigidus vestitur a quo. Ecc. xl. I. diabolus flauit et angelus cristallum ab aq. Ecc. xl. I. doc. pronunciavit Zach. xij. c. di. Indice illa non erit lux sed frigore et gelu. Processit autem Maria quae stella calefacies et perfulgens. et per omnes foues Proinde Ber. sup. Missus est. omel. pma. inquit. Ipsa est nobilis stella terras plustras. calefacties magis mentes quam corpora. fouet virtutes. excoqz virtus. Ipsa est mulier fortis. de quod p. vi. Non timebit sibi in die frigoris. oes domestica eius vestiti fuit duplicitus. s. dei et primi caritatem. vel quod permissione habent vite quod nunc est et future. Hoc fuit valde bona quisibz Rebecca iduimus filium suum Jacob ut per misericordiam obtine posset. Gen. xxvij. Septo quod ornat. s. celum. Vnde Eccl. xl. Species celi gloria stellaz mundum illuminas. Maria autem splendidissimum est orname-

tum celi. sic namque inferiora tempat. quod ornat superiora. Proinde de ea anthonomatice Eccl. xxvij. ca. scriptum est. Sic sol oriens mundo in altissimis deo. sic bone mulieris species in ornamento domini eius. Si etiam superiore orbe dicamus angelicam creaturam. patet quod tunc orbem superiores ornauit. quod prout os filices et inaccessas rupes angelorum numeri integritate formauit. et hoc modo ornauit. Non quod p. ipsa. lx. c. predictum erat. Ait enim. Gloria libam. i. b. virgo Maria ad te veniet. ad ornandum locum sanctificationis mee. Septimo stella ordinat et osciliat. s. orbem. Nam orbem inferiores sublimat. et virtute superiori per suam possibilite assimilat. et sic quodammodo reconciliat. Sic huius mundi dominus et regina ecclesiarum militante tandem inferiore orbe ecclesie triumphati tandem orbis superiori reconciliavit. pacem his quod apparet. et pacem his quod loget. i. ecclesie militanti et triumphati conciliauit. Profecto ipsa est arcus federis semperterm positus in nubibus celi ut non in terficiant ois caro. Gen. ix. Nam ipsa nobilis ipsum genuit quod fecit utrumque unum. facies pacem ut reconciliet ambos in uno corpe Eph. vi. Ut sic per ipsam et nos celestem gloriam sequamur in secula seculorum. Amen.

Domina quanta de aduentu. de tribus alijs gradibus peccati. s. consensu. opere. conuersatione. **Sermo. xxij.**

Ihil mihi conscientius sum. sed non in hoc iustificatus sum. Scribunem huc verba. i. ad Cor. iii. ca. Magister et indicibilis est gratia fratres carissimi supra quod dici potest habere cor mundum et immaculatum. Ait. n. Aug. Melius est gaudere de bona conscientia infra molestias quod de mala inter delitias. Hoc est de quod gloriam beatus Iob. xvij. ca. di. Neque non reprehendit me cor meum in omni vita mea. Exinde ut in predictis verbis apparet gloria apostolus dicit nihil mihi conscientius sum. i. in nullo me mordet conscientia mea. sed non in hoc iustificatus sum. i. non me iustum putto. Nam iuxta prophetam. Delita etia quis intelligit. Et iuxta Salomonem. p. xx. Nuis potest dicere mundum est cor meum. purus sum a peccato. Nec strarum huius est dictum Iobis apostoli per me canonice sue. in. c. scriptum. di. Carissimi si cor nrum non reprehenderit nos fiduciam habemus ad deum. Iulia ut ait Aler. super epistolam pauli sententia. non illud dicit Iobes. quod in hoc iustificatus sit eo quod conscientia criminis non reprehendat. sed quod fiduciam gerit quod dominus reuelabit peccatum absconditum vel dimittet. Ut ergo et nos securi esse possimus et cum apostolo gloriari a peccato abstineremus. De cuius peccati pueritate otinuo tractantes. et postremo de eius graduacione. post tres peccatos

gradus positos in p̄cedenti ſexta feria. in p̄nti
bimone tres alios ſubſequētes anotabim⁹ q̄z
Primus dicit⁹ oſentatio.
Secund⁹ operatio.
Terci⁹ affuefatio.

Pars p̄ma huius ſmonis. in q̄ ponitur
alius p̄cti gradus q̄ dicitur oſentatio

Primo igit⁹ in iſto ſermonē pōmē alijs
gradus p̄cti q̄ dicit⁹ oſentatio ſue oſen-
ſus. Et iſte. n. dicit⁹ in p̄cedenti ſer-
monē declarati⁹. Nā ſicut cogitatio mouet et
incitat ad delectationeſ. ſic delectatio p̄uocat
ad oſenſu. Vbi notand⁹ q̄ doctores fere omnes
in h̄ ſuueniunt q̄ quilibet act⁹ humaṇ⁹. vt cogi-
tationis. delectationis et opis. q̄ dictamen
rōniſ in deliberaſte elicit⁹ ē veniale p̄ctm. H̄ ſi
deliberatio accedit efficacit⁹ ē mortale. Et hec ē
ſua m̄ḡri ſmaz. in. n. dī. p̄nij. Vbi aduertē-
dum q̄ duo faciūt p̄ctm. Primum est agē oſtra-
rōneſ. et hoc ē cōe mortali et veniali. Scdm
est agere deliberate. et hoc ē cum mortali et nō
cum veniali. ita tñ q̄ in illo q̄d est de ſu natu-
ra veniale fit ibi oſtempt⁹. ita. ſi ſciret ſe deū
oio oſtrari velle tñ faceret. Et hoc multuz ra-
tiom ē oſentaneū. Nā velle offendē deū ē mor-
tale p̄ctm. q̄ p̄l⁹ de⁹ intuet⁹ cor et mentem q̄
opa. p̄nij. q. v. ca. ſi qđ. et. p̄v. q. vj. c. j. Quare
ſi putares eſſe mortale p̄ctm colligē teſtucam
de tra peccares mortalit⁹ totalit⁹ eā colligēdo
q̄ conari ſacere q̄d putas deo diſplicere. Vñ
Ber. de oſtemptu dīc. Si iubente ſemore ut h̄
leam verbū m̄bi forte p̄ obliuionē labit reuz
me fateor inobedietie. ſed venialit⁹. Si autē ex
contemptu ſciēs et deliberans p̄uariationeſ
mibi oſtituo eternalit⁹. Et ſic ſola deliberatio
facit p̄ctm. videlicz plena et deliberaſta et p̄me-
ditata. Sed ad epilogationem et clariore di-
lucidationē illoꝝ. q̄ dicta ſit in p̄mis trib⁹ ſ/
dib⁹ notand⁹ h̄m p̄dictos doc. q̄ oſenſus ex
duobus h̄z q̄ fit p̄ctm mortale vel veniale. ſ. ex
motiuo vel aio q̄ quis ad oſentenduz inducit⁹.
vel ex obiecto in q̄d oſentit⁹. Primo ex moti-
uo oſenſus in veniale ex oſtemptu ē p̄ctm morta-
le. verbi ḡra ut dicit⁹ eſt. Si alijs hoc modo
in p̄ctm veniale oſentiat. ut etiā h̄ p̄hibituſ
ſet p̄cepto m̄bilomin⁹ oſentiret. Si autē alijs
in id q̄d ē veniale ex genere hoc mō oſentiat.
ut ſi eſſet oſtra legē dei nullaten⁹ oſentiret. ta-
lis oſenſus manet in ſra limites venialis p̄cti.
Ex q̄ patz q̄ oſenſus in id q̄d ex ſuo genere eſt
p̄ctm veniale utputa in verbuz oſioſu vel men-
daciū oſioſu. p̄ ſe nō eſt p̄ctm mortale. H̄ p̄ acci-
dens bene p̄ot eſſe. ſ. per oſtemptu ut dictuz ē
Consensus autē i delectationē ei⁹ q̄d eſt mor-
tale in ſuo genere ē peccatum mortale. H̄ p̄ accēns
p̄ot eſſe veniale. ſ. q̄n priuat oſenſu inquantū
deliberationē non attingit. ſic cum violat cor-

pus et mens nō oſentit. Et iō q̄n oſenſis adue-
nit remouet p̄dictu aenſi fit mortale. ſic etiā
accider et in ea q̄ per violentiaz corrūpet m̄hi
consentiret. H̄ec habent a b̄o Tho. ptim i. n.
scripto. dis. p̄nij. arti. v. et ptim in eadem dis. ſe-
cunda pte. dis. arti. nij. partim in p̄ma ſcde. q̄
lyxnij. arti. ix. et in questionib⁹ diſputatis 8 ve-
ritate. q. p̄v. oſenſualitate. q. v. et ab Alex. Bo-
na. Ricar. ubi ſuþ. Secundo ex obiecto con-
ſenſus h̄z q̄ fit mortale vel veniale. ſ. in q̄d cō-
ſentit. Sicut. n. oſentire in aliqd nō eſt bonum
nec malu. ita oſentire in aliqd de ſe non ē p̄ctm
mortale vel veniale. m̄hi q̄ illud in q̄d oſentit
ex ſuo genere ē peccatum mortale vel veniale
Vñ oſenſus in id q̄d ex ſuo genere eſt mortale
peccatum ē mortale. et ſic oſenſus in id q̄d ſuo
genere ē veniale peccatum ē veniale. Sumatim
ergo collige ſm p̄dictos doc. q̄ oſenſus vel ē
in delectationē cogitationis. vñ ē i delectationē
cogitationis. Primum oſenſ⁹ i cogitationis delecta-
tionē aliqui⁹ mali p̄ot eſſe meritor⁹ puta cum
alijs iniuſt⁹ ſuis peccatis cogitat ut p̄niam
agat. ut dictu ſit ſuþ vel alijs iniuſt⁹ cogitat
ut delectet i cogitatione veniali. Oterat ex re-
cordatione cōmisi. ammet i vitatione futuri
Scdo dico q̄ talis oſenſus etiā p̄ot eſſe me-
ritorius et fructuosus. puta cū aliquis cogitat
ad p̄dicandū. Tercio talis oſenſ⁹ in cogita-
tionē delectationis p̄ot eſſe curios⁹ et vanus.
puta cū aliquis cogitat vel curioſe. ſ. cū in co-
gitationis delectatione ē imoderatia. et tal⁹ cō-
ſenſus ē curioſitas. et hic ē peccatum veniale. Cu-
ſus rō eſt. q̄ talis oſenſ⁹ non h̄z p̄ obiectore
cogitatā. puta furtū. homicidii. fornicationē
et huiusmodi. ſed huiusmodi cogitationē ſolaz
que p̄ot eſſe vel laudabil⁹ vel venialis. ut patz
Scdo mō eſt oſenſ⁹ in delectationē cogita-
ti. puta in delectationē act⁹. vel q̄d peij in ip-
ſum actuz fornicationis vel homicidij vel alte-
rius peccati mortal⁹. et talis oſenſ⁹ ē peccatum
mortale. Cui⁹ rō eſt. q̄ talis oſenſus vel dele-
ctatō in tale p̄cedit ex cōplacentia fornicatio-
nis vel homicidij. Nā ipa res cogitata placens
puta fornicatio vel homicidii vel huiusmodi
affectu mouet et allicit. Vñ delectatio q̄ eſt in
ipō actu fornicationis de genere ſuo eſt pecca-
tum mortale. Sed q̄ an oſenſu talis delectatō
eſt p̄ctm veniale. h̄ eſt p̄ accēns. ſ. ppter imper-
fectionē act⁹. q̄ quidez imperfectio tolilitur p̄ al-
ſenſu deliberatū ſuperuenientē. ex q̄ oſenſude
lectatio fornicationis adducit in naturaz ſuam
ut ſit p̄ctm mortale. Ex q̄ patz etiam q̄ quicqđ
homo agit ex oſenſu tal⁹ delectationis ad hoc
ut talē delectationē nutrit vel teneat. ut ſunt
aspect⁹ vñ tact⁹ vel libidinosa oscula vñ q̄cqd
huiusmodi. totū eſt p̄ctm mortale. Ecce ḡ tres
grad⁹ connepti. ſ. cogitatio. delectatio. oſenſ⁹
quib⁹ p̄fectis omne p̄ctm ſuic⁹. Et ut oia lim-
pidi⁹ pateat cape exēpluz p̄mi hominis ſue
p̄mi peccati q̄d i padiso celeſti fuſt commiſſuz

Hoc n. Aug 9. xij. de trini. c. xiiij. et mīgr. i. n.
dis. xxij ponit. In pmo. n. peccato tria con-
currūt vīdēlicz serpēs mulier & vir. Serpēs
temptauit mulierē. mulier vero tēptauit vīz.
Gen. iij. Sic in nob̄ esse solet. Naz est in nobis
sensualitas. et illa ē serpēs. Et inest in nobis
rationis ps q̄ in inferiori s̄ q̄ est ps rationis q̄ ad-
heret p̄t sensitiue. Et etiā inest in nobis vir q̄
est ps superior siue ratio q̄. s. cognoscit bonū &
malū. Cum igit̄ sola sensualitas fuggerit rōni
inferiori delectationē q̄ si ut comedat. si rō infe-
rior nō ḥsentit. nec ibi cogitat. h̄ illos mot̄ vi-
elit expellit. tunc mulier fugat serpentē. q̄ nō
est aliq̄ peccatū h̄ virt̄. Si aut̄ ipaz temptationē
& sensualē delectationem sensitiua accep-
tat. q̄ quidē acceptio ē in aliq̄ mora & inclina-
tione siue cogitatione ad dicta mala. tunc muli-
er comedit. s. rō inferior. et ē veniale. Sz h̄ v̄l-
teri⁹ p̄cedit. ita q̄ rō superior occurrit. et volū-
tas delectet in tali ope. et in eo cū delectabili
cogitatione phistat. iam vir comedit & ip̄e cū
vfore damañē. & de paradiſo. i. de grā expelli-
tur. q̄ totus homo mortali p̄ctō inficit. Vnde
Greg⁹. dis. vi. c. h̄ pensanduz. inq̄t Trib⁹ em̄
modis iplet̄ omne p̄ctm. vīdēlicz i suggestio-
ne. delectatione. consensu. suggestione qui p̄-
fit p̄ diabolū. delectatio p̄ carnē. ḥsenſus per-
sp̄m. q̄ p̄mo culpam serpens fuggerit. Sua
delectata ē velut caro. Adā velut sp̄s ḥsenſit.
Et neccia ē maḡ discretō int̄ suggestioez & de-
lectationē & int̄ delectatōez atq̄ ḥsenſu. iudicem-
fui faciat p̄fidez aim. Cum. n. malig⁹ sp̄s pec-
catū fuggerit in mēte. si nulla peccati delecta-
tio sequat̄ p̄ctm oio perpetratū nō est. Cū ve-
ro delectari caro cepit. tūc peccatū incipit na-
sci. Si aut̄ etiā ad ḥsenſu ex deliberatione ḥsen-
tit. tūc peccatū cogit̄ p̄fici. In suggestione ḡ
peccati semē est. In delectatione fit nutrimentum.
In ḥsenſu perfectio. h̄ ille. Hoc affirmat
Aug⁹. libro. ii. otra Manicheū. di. Etia nūc in
vno quoqz nr̄m nihil agiē cum ad peccandum
quisqz dilabit̄ q̄ tunc i illis trib⁹ actū est. ser-
pente muliere & viro. Nā q̄ si h̄ pens fit sugge-
stio siue p̄ cogitationē siue p̄ sensus corporis.
vel vidento. vel tangēto. vel audiēto. vel su-
stanto. vel olfaciēto. q̄ suggestione cū facta fue-
rit. cupiditas si nō mouebit̄ ad peccandum exclu-
detur serpētis astutia. si autē mota fuerit. q̄ si
mulieri iā p̄suafū erit. h̄ ali q̄n ratio mulierē i.
mota cupiditatez refrenat atqz compescit. q̄
cū fit nō labit̄ in peccatum. h̄ cum aliquanta lu-
ctatione conat̄. Si aut̄ ratio ḥsentiat vt q̄s li-
bido cōmouerit faciendū esse decernat. ab om̄i
beata vita tanq̄ de paradiſo expellit̄ h̄o et iā
p̄ctm imputat̄. etiā h̄ nō subsequat̄ factū. qm̄
rea tenet̄ in aſecutione ſcīa. h̄ ille. Eadē ſnia
habet̄ de pe. diſ. ii. c. ſic trib⁹. Dicit̄ vos cori-
gantes. O luxuriosi q̄tiens expellitis vos p̄ pa-
radiso. i. de grā q̄ sp̄ mentē vīram in carnalib⁹
delectationib⁹ tenetis. Quoties. n. talib⁹ cō-

ſenſit. toties eterna morte digni eſtis. Et de
iſto mortalib⁹. Ro. viii. Spiritu ambulate et
deſideria carniſ nō pficietis. i. non ḥſentietis.
h̄z aſaduertite q̄ ſepte modis ḥſentit quis in
p̄ctm. Primo ḥſentit p̄ctm cōmittē. non im-
pediēs cū p̄ſſit. Vn. xxij. q. iij. c. Qui p̄t ob-
uiare & p̄turbare puerſos & nō facit. nihil ali-
ud ē q̄ fauere ip̄etati eoz. Nec caret ſcrupulo
ſocietatis occulſe. q̄ maifesto facinori deſinit
obuiare. h̄ ibi. Et in. c. oñdit ibidē. ait Aug⁹.
Qui deſinit obuiare q̄s p̄t puerſis et no facit
conſentire videtur. Et. lxxij. diſ. c. error. ait.
Greg⁹. Error cui nō reſtī approbāt. & veri-
tas cū minime deſenſat̄ opprimit. Negligē q̄p-
pe cū poffis p̄turbare puerſos. nihil aliud eſt
q̄ fauere. Nec caret ſcrupulo ſocietatis occulſe
q̄ maifesto facinori deſinit obuiare. ex 8 ho-
micio. ſic dignū. i. de teſti. c. oſtitutis Secū-
to ḥſentit q̄s in p̄ctm nō p̄hibens p̄ctm cōmis-
ſum. Vn. Ambro. pmo 8 officijs. et. xxij. q. nij.
nō mferēda. ait. Qui. n. nō repelliſt a ſocio iniu-
riā h̄ p̄t. tā eſt in vitio q̄ ille q̄ facit Vn. No-
ſes vidēs hebreū ab egyptio patiētem. eū de-
fendit. egyptiū occidit & abſcōdit. Et Salomō
dicit. Erue eū q̄ ducit ad mortem. h̄ ibi. Ter-
cio ḥſentit q̄s i p̄ctm crīmē cōmīſuz negligēs
corripe. Vn. lxxvj. diſ. c. faciētis dr. Faciētis
p̄culdubio culpa h̄z. q̄ q̄s p̄t corrige negli-
git emēdare. i. j. Probat odiſſe ſe vīta q̄ adē-
nat errātes. nec relinq̄t h̄bi locū deuiādi. q̄ nō
pepercit excedenti. i. p̄m⁹ innocētē grad⁹ eſt
odiſſe nephāda. et latū pandit delinquentib⁹
adituz q̄ iungit cum prauitate ḥſenſu. i. nihil
p̄dest alicui nō puniri. p̄p̄o qui p̄uient⁹ ē de
alieno peccato. hec ille. Pius papa. i. iterum
idem ip̄e. lxxij. diſ. c. qđ p̄dest. ait ſic. Coſen-
tire videſt errāti qui ad reſecāda q̄ debent non
occurrit. h̄ ille. Quarto in p̄ctm ḥſentit. pec-
catū p̄cipiēs committēdu. Non ē. n. obedienſ
q̄s otra deū p̄cipiē. Vn. xi. q. iij. c. Si q̄s p̄hiz-
bet nob̄ q̄s a dōno p̄ceptū eſt. v̄l rursus impa-
fieri q̄d dīs p̄hibet fieri. execrabil̄ ſit omib⁹
q̄ diligūt deū. h̄ fidor⁹. q̄ in eodē. c. etiam in-
quit. Is q̄ p̄est ſi preter voluntatē dei. vel p̄z-
ter q̄s in ſacriſ ſcripturis euident̄ p̄cipiē. vel
dicit aliqd v̄l impat̄. tanq̄ ſallus testis dei aut
ſacrileg⁹ habeat̄. h̄ ille. Quinto in peccatum
consentit. peccato fauore auxiliū et ſiliū pre-
bens. Vn. Inno. tercius ex deſen. exco. c. p̄te.
ait. faciētēs & ḥſentītēs a fortiori fauore dā-
tes. pari pena plectendōs catbōlica. ḥdemnat
auctoritas. eos delinquentib⁹ fauere interpre-
tans q̄ cum poſſint maifesto facinori deſinit
obuiare. Et in. c. nup. eo. ti. idez ait. faciētēs
& cōſentientē par pena ḥſentit. h̄ ibi. Nō. n.
ſolū q̄ faciunt ſed qui ḥſentīt faciētēs digni-
ſit morte. Ro. ii. Leuit. xp. lxxvj. diſ. c. faciētēs
iij. q. i. notū ſit. rrvn. q. i. c. iij. de officio de-
legati. c. i. q. xvij. q. nij. c. omnes. vbi dr. Nō ſo-
lū qui faciūt rei iudicant̄. ſed etiā q̄ faciētēs

consentit. pari. n. pena et facientes et consentientes odemnat. Is ibi. Omnes magis peccat consen-
tientis quam agens. xij. q. iij. q. consentit. et. xxiiij. q. iij.
qui alioz. de offi. delegati. c. j. glo. in verbo
pari. Sexto peccati defendes. Et in pecca-
tu consentire. vñ. Iij. q. iij. qui consentit ait
Qui consentit peccantibus et defendit aliis delin-
quentem maledictus erit apud deum et homines et
corripies in reparatione severissima. Unde etiam
quidam scus proponit. Si quis peccantem defendit.
acris quod ille qui peccauit cohercet. hec ille. Et
xvj. q. iij. c. qui alioz. inquit. Urbanus papa.
Qui alioz erroris defendit multo est damnabili-
or illis qui errant. quod non solum ille errat sed etiam aliis
offendicula erroris patitur. Septimo in pctm
quis consentit peccatori coicantis et amicabilez se-
prens. Vñ. xij. dis. c. h. inimicus. Et. Si quis ve-
to amicis fuerit his quibus ipse non loquitur unus
est ipse ex illis qui exterminare ecclesias dei volunt
tal et si in corpe nobiscum esse videatur mente tamen
et ait contra nos est. Is ille. Ex his ergo patrum quod cul-
pa et pena principaliter imitans consentit. Ita dicit
xxv. q. j. c. Non est quod cuique nostrum ascribamur erum-
nam nisi in voluntate solum ergo quod faciunt di-
grediuntur et hoc etiam qui consentit facientibus. vel con-
sentientia negligenter. cum debetur reprehendere et non
reprehenduntur. vel consentit adulatioinis. cum talia
facientes commendantur. vel consentit obliuio. cum ad pec-
catum filium prebeat. vel consentit auctoritatis. cum
malefacientibus auctoritate protestantur. vel consentit
cooperationis. cum ad peccandum adiuvantur. Et iuste talibus
habet est recedendum. iuxta illud Numeri. xvij.
Recedite a tabernaculis hominum ipsorum ne iuol-
uamini cum eis. Unde insuper notandum quod quis
omnes qui dictis modis consentiunt peccant et pu-
niri debent. tamen in grauitate istorum criminum et p-
onens penas est dare gradum. quod de singulis patrum
Primo. n. defendes pctm plus peccat quod con-
sentient solum vel facies. ut ex illo dicto verbo
super allegato. xij. q. iij. q. consentit ibi. Unde etiam
quidam scus proponit. Secundo principiens peccatum
plus ceteris peccat. claret ex dicto super allegato.
xij. q. iij. si quis prohibet nos quod a domino preceptum est
Tertio fautor est peccandi prestans plus pec-
cat quod non prohibens committendu. vel non corri-
gens et puniens commissum. Vnde. xxiij. q. v. c.
qui vitios. Et. Qui vitios nutrit et fauente
non distinet peccatum voluntate tam non est miseri-
cors quod qui non vult rapere cultus pueri ne au-
diat plorantem. et non timet ne vulneratum dolet
aut extinxatur. Et iuste iram dei merebitur. patrum. iij. pa-
ralipo. xix. rbi. Et. Impio prebebas auxilium. id
circo ira dei meritoribus. Quarto non puniens
pctm commissum si potest. plus peccat quod non prohibens
vel non impediens committendu. inquantum
commissum potest habere de ratione mali quod committendu
Quinto plus pctm facies peccat quod peccatum
corrigere negliges. eo quod pctm facies nullatenus excusat.
Negligens vero pctm corripere aliquatenus excusat. et si non a toto. tamen a tanto

Et sic patrum pars prima huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua ponitur
alius peccati gradus quod est opatio.

Secundo in isto sermone ponitur aliis peccati gradus ad precedentem sequens qui dicatur opatio quod a consentienti oriens de quod in ps. Et. Concepit dolor. i. filium mortis qui est opatio et peccatum iniquitatē eā extrinsecus demonstrando. Sed hoc oritur unū dubium. utrum actus exterior et inordinatus actus voluntatis interior sint unius pectus. Ad hoc videtur Reginus Ricardus. i. ii. dis. xlviij. articulo. i. q. i. et Bona. ibidem quod de interiori actu voluntatis et exteriori possimus loqui duplicitate. Aut expandendo exteriorē actu ad actu voluntatis a quod non causat. et sic planum est quod non sicut unū peccatum. Aliud non est formicari ab actu volenti formicatione qui fornicationis illius causa non fuit. Aliud est preceptū. Non occupis ab illo pcepto. non mechaberis. ubi diuersis pceptis prohibetur actus mechādi interior. i. velle mechāri. non coniunctus opere exteriori. et actus mechādi interior non diuersis pceptis prohibetur velle mechāri. et exterior actus ab illo actu volendi causatus. si ergo non est actus exterior ab actu interiori causatus sicut duo pecta non unius. Aut possumus loqui de actu interiori et exteriori expandendo actu voluntatis exteriorē ad actu voluntatis interiorē a quod causatur. et sic dico quod formaliter sicut unum pectus quod sicut duo actus in esse naturae. tamen sicut unius actus in esse moris eo quod actus exterior non est moraliter nisi per operationem ad actu voluntatis et rationis. quod patrum. quod si furiosus pfecte cum pfecte furiosa carnaliter copularet. ille actus non esset in genere moris. vñ non esset moralis boni nec malus. ergo et hoc queritur. utrum peccatas plus demereat per utrumque illorum actuum. Ad hoc respondent p̄dicti docentes. ubi super. q. iij. quod ad p̄dictorum intelligentiam notandum est quod cum queritur. utrum opere addat aliquid ad malitiam voluntatis. hoc duplicitate potest intelligi. Uno respectu voluntatis quod potest in opere pcedere. sed tamen non pcedit quod non oportet plene vult. quod respectu talis absque dubio malitia opere additum. Cum non summat pectus in opere. tunc est plenus consensus. et non solummodo de manducare mulier sed etiam vir. et tunc grauius et maius est ratione maioris auerbius et etiam auerbius. Alio modo potest intelligi respectu voluntatis. quod quod dem in opere non pcedit. non quod non velit. sed quod non potest. Tunc mouet ista quod cum utroque sit plena voluntas. Utrum grauius peccet qui vult et non potest. an qui vult et facit. esto quod utrumque moueat ex equali amore. Hoc igit modo questione intellecta respondendum est quod unius peccatum de maius alio tripliciter. aut ratione malorum ostendit deo. aut ratione maioris libidinis siue delectationis. aut ratione maioris damnificationis.

de quib⁹ dictuz est sup⁹. Primo mō loquēdo op⁹ non addit ad iniqtatez voluntatis. qz voluntas plene auertit per se sicut eū est op̄i con functa. Quantū vero ad libidinē huc delectatō nē addit t̄ aggrauat maxime quantū ad gen⁹ peccati carnal⁹. quo quidē peccat hō in seipso. Vñ Apoē. xvij. in hinuaē talib⁹ maior pena in ferri debere di. Quantū glorificauit se t̄ im delitis fuit. t̄m date illi tormentuz t̄ luctum. Et Aug⁹. xij. de trini. c. v. ait. Mala. n. volunta/ te vel sola quisq; miser efficit. sed miserioz po testate q̄ defideriuz male voluntatis implet h̄c ille. S̄ic quantū ad damnificationē addit. et s̄ maximē quantū ad gen⁹ peccati q̄ q̄s peccat in p̄ximū. Magis. n. peccat q̄ peccat in deuz t̄ in p̄ximū q̄ qui solū in deū peccat. s̄ q̄ peccat so lum voluntate formicandi vel furandi peccat in deum. q̄ addit op⁹ peccat similiē in p̄ximum. Ideo dic glo. sup illud. Appone iniqtatez sup iniqtatez. ait. Qui addit op⁹ voluntati. ad dit iniqtatem iniqtati. Quamuis. n. aliq̄s ve lit formicari. nunq̄ tamen t̄m delectat̄ sicut q̄ voluntas diungit actui. Similiē quātumcūq; velit aliq̄s alterz occidere. nunq̄ tantum facit Damnum quantū si actu occideret. Et qm̄ deus est iust⁹ iudex in puniendo. nō t̄m oſiderat in peccato magnitudinē tempt⁹. s̄ etiā magnitudinē delectationis. t̄ magnitudinē damnificationis. Hic ē q̄ aliq̄ modo op⁹ addit ad iniqtatē voluntatis. Et iō post oſenſum se quiē opatio q̄ peccatū aggrauat et merez̄ maiorez̄ penā. Et iō Iac. j. Peccatū cū oſummatuz fue rit generat mortem. s̄ aie et corporis. t̄ ex oſti penā eternā. Statim. n. ut hō mortalit̄ peccat merez̄ penā eternā. Quia subtracta influentia cuiuscūq; entis a q̄ aliq̄d h̄z esse cadit. s̄ic subtracto igne cadit calor. Influential aūt hōis spiritualit̄ est de⁹. q̄ quidē cā influit bonitatē suā in reb⁹. vt bz̄ in libro de cauſ. De hac influentia bz̄ Act. x. In ipo viuim⁹ sum⁹ t̄ mouemur. Viuim⁹ p̄ naturā. sum⁹ p̄ graz̄. t̄ mouemur p̄ glaz̄. Quo subtracto statim hō cadere deberet in eternā mortē n̄i hua mischia eū sustentaret. Nā cessante motu celi qd̄ moueſ̄ a diuina volūtate. cessat ois actio. peccator aūt peccādo tol lit hibi diuīnā influentiā iux illud ps. Longe a peccatorib⁹ sal⁹. i. de⁹ siue grā. Cum deus sit ubiqz h̄m mḡm in. ij. dis. xxvij. p̄ p̄ntiaz potentia et essentiam. nō est tñ ubiqz p̄ graz̄. Et iō statim deberet defic̄. Vñ etiā ps. Nisi quia dñs adiūuit me paulom⁹ habitasset in inferno aia mea. Itē Treñ. iij. Misericordia dñi q̄ nō sum⁹ oſumpti. qz non defecerūt miserations ei⁹. Itēz. q̄ ope implet se nudat. s̄ic Adaz Gen. iij. Apti sūt ochi ei⁹ vt videret oſuſione huam z̄. Dequit Abſcōdit se t̄ timuit ps. Timor et tremor venerūt sup me et deterrit me tenebre. i. p̄cīz. Demiqz h̄ ope perpetratū fuerit cōicat remaz mali exēpli. Et iō grauit̄ animaē dñs Matb. xvij. di. Nūcūqz scandalizauerit vnuz

de pusil⁹ istis minimis z̄. Adolescēs mortuus Luç. vij. c. assimilaē p̄cō op̄is. Sic hō mortu us m̄bil p̄ naturalit̄ op̄ari ita p̄cōris opera mortua fuit. P̄cēm veneno assimilaē. Venenuz ad cor transmissum totū calorē naturalē extinguit. t̄ mortē corporis inducit. Sic p̄cēm ad vo luntatē currit q̄ est subiectuz caritatis. t̄ ipam destruit t̄ strariū inducit. Et iō Aug⁹ in li. j. de diuerſis qōmb⁹ ad Simplicianuz. q. n. ait. P̄cēm ē hois inordinatio at qz peruerſitas. Et sup p̄ma canonica Joh. ait omet. nn. Ois q̄ fac p̄cēm. iniqtatē facit. ome. n. p̄cēm iniqtas est. Et in li. oſtra felicianū. c. xxvi. Ille sine du bilo peccauit qui p̄cepta oſtempit ille p̄cepta contempſit qui qd̄ p̄bile admisit. s̄ ille. S̄ic p̄mi parētes in obediente ope p̄cēm perpe trātes grauit̄ pumeti fuit. ita pumem̄ t̄ nos Ait em Aug⁹. libro. in. de libo arbitrio. post mes diū. Cū p̄mi hois peccassent. t̄ in errore t̄ in erumna et in mortē p̄cipitati sunt. Rez̄ mode ratori fūmo deo placuit iustissime vt i ortu ho minis originalit̄ apperet iusticia pumientis t̄ in p̄fectu liberat̄. s̄ ille. Et sic patz pars secū da huius sermonis.

Pars ſcia huius ſmonis. in q̄ ponit̄ alius peccati grad⁹. qui bz̄ assuefactō

Aercio iſto ſrone ponit̄ aliz̄ p̄cēi gra dus qui bz̄ assuefacto ſiue oſuetudo. q̄ ſequit̄ ex alijs. Nā poſtq̄ aia p̄cō con ſenſit. t̄ i op⁹ addurit. multiplicat op⁹. t̄ vñ p̄cēm trahit aliud. ſic ſue ſe nō p̄t retine cum incepit dēſcendē. s̄ plus mot⁹ oſitat̄ donec p̄ueniat ad p̄funduz. Vñ natūrāles p̄hi dicūt q̄ ois mot⁹ corpuz ſuiuz intendit ſp̄ i fine. et q̄ tide fit velocior q̄usq; p̄ueniat ad terminū illius mot⁹. Nā corp⁹ mortuū ē ſuiuz et corpus famelicū q̄ corp⁹ ſatur. q̄ magis tendit ad fi nem ſuū. i. ad mortē. ſic ſp̄ tendit ad mortem. Hic est q̄ vñ p̄cēm attrahit aliud. t̄ i oſuetu dinē deducit. poſtea ad p̄manentā et oſtinatō nem et p̄ſeuſantiā. q̄ ex frequētatis actibus ḡnāt hit⁹ de diffīlē mobil. n. ethicorum. Et iſtud p̄cēm aggrauat. q̄ fit vt velocī ad p̄fū dū eſne dānationis aiaz deducat. Continuatō in p̄cō p̄cēm aggrauat. Bi. n. ſint duo q̄z vñus vult facē malū. et tñ p̄ aliq̄d ipedimentum deiſit. aliz̄ vero oſtinat q̄usq; ope p̄ficiat ita q̄ ē in oſtinuo hitu et voluntate oſtinua. iſte magis peccat. Cui⁹ rō ē. q̄ quāto voluntas ē diutur mor i malo. tāto ē deterior ſic eē voluntas quā/ to ē diuturnior i bono. tāto ē melior. Tāto p̄ certo ſuiora ſit p̄cta. quāto diuti⁹ iſtē aiaz detinet alligatā. ex de oſue. c. fi. et de ſymp. c. cū i ecclie. et 8 eo q̄ dur. i ma. quā pol. p̄ adul. c. cū hēret. Hic est qd̄ ait Aug⁹ ſup ps. Ixvij. ibi. Dixi iniq̄s nolite iniqtē agē. Dixi iniq̄s. i. oib⁹ malḡnaliſt bz̄. et qd̄. nolite iniq̄ agē. i. nō

pseueretis i malo. Et subdit. Malum n. ē peccare. pēi ē perseuerare. s̄ pernitōi ē defēden-
to se culpā in dēū refundē. b̄ ille. Et iō attēdi-
te o xpiani si q̄s v̄m i p̄ctm dilabit. nolite ob-
durare corda v̄ra. cito & ea pniam agite nolite
perseuerare si n̄ vultis i aliud p̄ctm incidē. si n̄
vultis aliud p̄ctz incurrit. Ait. n. Alex. n̄ q̄ pe-
ius ē nolle carere p̄cto q̄ solentire p̄cto. Et iō
de nccitate salutis tenet p̄ctor statim peitere.
nō dico ḥfiteri. s̄ i corde ḥteri cū p̄pō fito ḥfite-
di. Al. sequeret q̄ esset ei ḥcessuz aliquā stare i
p̄cto. q̄d falfū ē. Dic p̄. xij. 82. Qui negligit
vias suas. i. p̄cta sua dolēto i penitēto nō co-
gitat. mortificabit. i. dānabit. he9. n. nō vult
q̄ hō aliq̄ mon̄to stet sine caritate. Erēplū ha-
bēt de Saul q̄ postq̄ voluit occidē. Hāuid non
voluit statī resurgē donec postea sādotes oc-
cidit. Phibonissaz ḥfiliūt. i & p̄cto i p̄ctm ruit
donec interiit in gelboe. Exēplo Pharaonis q̄
nec mir acū nec monitionib⁹ nec plagi a pec-
cato de stitit donec i mari interiit. H̄ec igit̄ cō-
tinuatō ḥfuetudinē facit q̄ non leuiat s̄ grauat
magis p̄ctm. Vnde Vgo in regla b̄ti Aug. m/
quit. Cogitatio mala parit delectationez. de-
lectatio ḥsensū. ḥsens⁹ opationē. opatio ḥfie-
tudinē. ḥfuetudo nccitatez. q̄ quidē nccitas n̄
excusat s̄ magis incusat. b̄ ille. Aug⁹ n̄ o. li.
vij. ḥfessionū ait. Ex voluntate quidez puersa
facta ē libido. i dū ḥfuetudini facta ē ḥfue-
tudo. i dū ḥfuetudini nō resistit. fact⁹ ē inten-
titus. Et Ihidor⁹ libro. vij. de symbolo. Lxxij.
ait. p̄ctm admittē ē m puteum cadere. ḥfuetu-
dimē vero facere ē os puteti coāgulare ne is q̄
cediderit valeat exire. b̄ ille. Ex quib⁹ v̄bis
accipit q̄ ḥfuetudo peccandi tria mala in aia
facit. Primū ē. q̄r induē nccitatez q̄ nō excus-
sat. S̄ic. n. ḥfuetudo facit iurisdictionē. ita mala
ḥfuetudo nccitatez peccādi. Qd aut ḥfuetudo
inducat iurisdictionē patz. C. S̄ emācipatiom̄/
bus liboz. l. i. a. vi. a. C. q̄ sit lōga ḥfuetudo
l. ij. a. dis. xij. c. in his. ix. q̄. ij. c. a. quest⁹. ex de
foro cōpetēti. c. cū ḥtingat. ex de offi. or. c. it.
refragabili. i ex de arbi. c. dilecti. de clericis
cōiugatis. c. cū olim. de ḥfue. c. ex lēis. et. c. cū
cōsuetudinis v̄susq̄ lōgeui n̄ sit leuis auctoritas
rc̄. i ex de sen. i re iudi. vbi 8r. c. cā. Licet
v̄s⁹ i ḥfuetudinis non mīma sit auctoritas rc̄.
Ecce q̄ ḥfuetudo iducit iurisdictionē. ita ḥfue-
tudo peccādi nccitatez. Cuius rō est. quia v̄m
Tulliū libro philippicaz. Omne p̄ctm nascent
facile opprimē. inueteratu plerūqz fit robusti-
us. b̄ ille. Primo ḥfuetudo alterat naturam.
imo ē altera natura patz. ff. ad Macedonianū
l. j. de li. et postu. l. si q̄s postumos. in p̄ncipio
ff. de postulādo. l. j. g. bestias. de acq̄rendo re-
rum dñi. l. naturalē. g. in his. Insti. 8re diui.
g. pauonū. patz p̄ p̄hm libro de remīnsentia
j. rhetoricoz. ca. p. li. nj. pbleumatū. p̄ticula
xxvij. a. vij. ethicoz. vbi ait. Difficile ē resi-

stere ḥfuetudini. q̄r assimilat̄ nature. Facili⁹ ē
tamen mutare consuetudinem q̄ naturam. hec
ille. Sicut ergo est difficile q̄ quasi impossibile
non se qui naturam. ita dicitur de consuetudi-
ne. i gitur inducit necessitatē peccandi. que q̄
dem necessitas non excusat. quia male consue-
tudines adiuente nullo tempore confirman-
tur. in Auten. vt nulli iudicuz licet habere. q̄.
i. coll. ix. vij. dis. ca. mala ex de consue. c. fi. 8
sen. i re iudi. c. causa. Immo consuetudo pec-
candi grauat peccatum. patet supra. et etiā pa-
tet. ff. de penis. l. capitalium. q̄. solēt. de re mi-
litari. l. desertorem. q̄. plures. i. l. non omnes
q̄. desertor. i. C. de episcopali audientia. l. ne-
mo. i ex de consan. et affi. c. non debet. dicit.
Piuturitas temporis non minuit peccatum
sed auget. De predicto malo consuetudinis lo-
quitur p̄bs. ix. ethicorum. di. Non facile ē ho-
minī ab antiqua consuetudine transmutari per
sermonem. i. vij. ethicorum inquit. Operato-
nes bestie praeue sunt per naturam. opationes
vero prauorum hominū sunt per consuetudi-
nem. i. m. ij. metaph. ait. Sicut consueuimus
ita dignamur dici. i ibidem dicit. Nuātam vim
habeant leges ostendant in quibus fabularia
i puerilia magis valēt veritate p̄pt̄ ḥfuetudi-
nem. b̄ ille. ffacit. n. p̄ctores sic illi de quibus
ait. m. ij. physicoz. q̄ quidaz hoies erāt ita
cōsueti cōmēde venenū q̄ venenū erat il. cib⁹
Sic p̄ctorib⁹ ip̄s p̄ ḥfuetudinē p̄ctm ē cib⁹ i
mel venenatū. De isto etiā malo loqui. Aug⁹
libro. vij. o. tra Julianū. c. vij. ḥfuetudis ma-
lo difficile resistit. Vn v̄hementi⁹ vidua q̄ vir-
go. i v̄hementi⁹ meretrix q̄ casta temptat.
et tāto ampli⁹ in ea superāda voluptas labo-
rat. quāto ei maiores v̄res cōsuetudo dedit.
Et libro. v. mulice inq̄t. Tanta est v̄s ḥfuetu-
dimis vt ea inueterata si falsa opinione est ge-
mita nihil sit inimici⁹ veritati. Et ideo dē il-
lud malum dat remedium sup p̄s. cxvij. di. M̄n
nascit̄ cupiditas ante q̄ robur faciat aduersum
te mala consuetudo puula est. ne. n. mala cupi-
ditas nequaq̄ male ḥfuetudinis robur accipi-
at cum paruula est elide illaz. sed time ne elisa-
moriatur ad petram elide. petra autē erat p̄p̄s
Secundum malum est quod consuetudo pas-
rit. s. q̄ peccata magna et horrida facit existi-
mare parua. Vn Augustin⁹ in libro enc̄. ait.
Peccata q̄uis magna et horrida. eum in con-
suetudinez peruererint. aut parua aut nulla es-
se creduntur. v̄sq̄ adeo vt non solum non oc-
cultanda verum etiam predicanda et diffamā-
da videant. q̄m sicut scriptum est. Laudaē pec-
cator in desiderijs anime sue. Talis iniqtas in
scripturis clamor vocatur. 8 quo dicitur. Clas-
mor Sodomorum et Gomorreorum multipli-
catus est. et p̄ctm eo. agḡuatū ē nimis. quia
nō solū iā apud eos non putabant̄ esse flagitia
verz ec publice velut lege frequētabāt. b̄ ille

Tercium malum male obiectum ex isto sequitur
quod videlicet non finit veram pagere penitentiam. Cum
enim cognitio peccati sit iniunctor salutis. et mala con-
suetudo ut dictum est non finit cognoscere peccata.
sequitur quod veram penitentiam pagere impedit patrum
tractatu de penia. Virga. n. implicata in principio
cito ad rectitudinem tendit. sed in curvitate permanens
rectificari non poterit nisi fortissimo igne decocta et demollita ad pectus alias deplicata
diu fuerit detenta. Os in crure et in brachio re-
uolutu facile reducit ad membrum suum. dum mem-
brum calet. sed si reductio protrahatur in longum. non
nisi aqua calidis et magno dolore reducit. Ideo
Iero 9 ait. Larena eundem odor et retinet parum et
saporem seruat vetusta quod prius fuit ibuta dum non
uiter esset facta. Manuque semel viridibus intin-
git multis lotionibus non emunda. Fluuius non
facile locum deserit per quem incedere obsoletum. Fru-
stra ibi apomixis medicina ubi iam seuit morbi
causa. Et ille. Et iohannes Juuenal libro. in satira secun-
da ait. Conuersus malum tenet insanabile vulnus.
Et Jacobus beneuentanus. Res est dura nimis
vulnus depelle. Radix euelli non valet alta nimis.
Itud malum male obiectum est figuratum in
Lazarum fetido et quertriduano. Quatuor. n. sunt a
proposito resuscitati. quis propter non esset plene mor-
tuus. s. filii reguli. Iohannes. nn. vbi. Et incipiebat.
n. mori. per quez ducentum signa diabolica
fuggestio. et peccati cogitatio. cui nisi obser-
tur anima per hoc non totaliter morietur. Incipit. Se-
cundus fuit filia Archisynagogi. de qua Mattheus.
ix. habet quod in camera secreta fuerat mortua. per
quam delectatio cum obensu denotatur. eo. n. primo
quod anima pectus obseruit ut dictum est. iam mortua est
iuxta illud Matthaeus. v. Qui viderit mulierem ad oculum
piscendum eam. iam me. re. Tercius fuit filius vi-
due. Luc. vii. ex porta resuscitat quod sicut pectus
iam per opus obsummatum. Quartus fuit ipse Laz-
arus Iohannes. x. per quem obiectum pector de-
notatur. Et iohannes fuit erat. i. corruptus et ab homi-
nibus per malam obiectum in studio suis.
Hinc est quod ait Augustinus super Iohannes. xlviij. in
omelie de Lazarum. Si peccasti peniteat te. et re-
fusceret te dominus. et reddat te ecclie misericordia tue. tercius
mortuus est Lazarus. Est genitus mortis imane-
tum mala obiectum appellatur. Aliud est. n. peccare
aliud peccandi obiectum facere. Qui peccat et
continuo corrigitur. cito reuulsus est nondum im-
plicatus est obiectum. non est sepultus. qui autem pec-
care obiectum sepultus est. Et hunc de illo. Et fuit.
Incipit. n. habet odor terrimus. Tales sunt. n.
afflictis sceleribus. perditis moribus. dicuntur. n. noli
facere quod te audiret. quem terra sic punit. et tibi
corrumperet. et mole obiectum pergrauatur. Nec
ad ipsum tuum resuscitandum minor fuit virtus Christi. sed
ille. Ecce ergo quantum est malum obiectum quod
destitutus cedat ille benignus Iesus qui cum pa-
tre et spiritu sancto suo vivit et regnat in seculo
seculorum. Amen.

Feria secunda post quartam dominicam
de aduentu de tribus alijs gaudiis pecca-
ti. s. obduracione gloriatione et despe-
ratione. **Sermo. xxiii.**

Dicitur mihi conscius sum. sed
non in his iustificatus sum. Item ubi
up. Natura est morbi frater carissi-
mi ut mihi per medicinam citius euellere
tur. paulatim crescendo tam in ualefac-
tur. ut non si
ne difficultate curari valcat. immo quod est peccatum non
nunquam tanta sumit vires ut nullatenus mederi
possit. Nam utique de vulnere spumali aie pecto viz
delicet evidentia apparet. Cuius ut ait libro moz-
es. Gregorius. pectus per penitentiam non diluitur. mox
suo pondere ad alium trahit. Idcirco ut ex p-
cedentibus patuit. peccatum in aia existens super
ad peiorum status trahit. quod ex obensu operatione
et ex operatione prava obiectum. ut clare visum
est nascitur. nec tam ibi fixo pede permanet. sed ad
alia grauiora adducere mitis usque quod in profundi
infernum ruat. et ad eternam damnationem producat
Quamobrem felix ille qui cum apostolo verba prophetarum
dicere potest. nihil mihi conscius sum. In presenti
igitur homine tres alios peccati gradus ad predictos
subsequentes et ipsis gaudiis describemus quod.
Primus dicitur obduratio.
Secundus vero gloriatio.
Tertius autem et pessimus desperatio.

Pars prima huius hominis. in quo ponitur
alius peccati gradus quam obduratio.

Drimo igitur in isto homine ponitur alius peccati
gradus ad predictos sequentes et ipsis gra-
uior quod dicitur obduratio. Sicut. n. vene-
num de sua natura carnes indurat. sic peccatum
hunc Job. xli. Et durabit cor eius quod si lapis
et velut in causa malleatore. Et ad Rom. ii. Ignorans
quoniam benignitas dei ad penitentiam te adducit. Si
autem duritas tua et cor impudentis thesaurizans
tibi iram in die ire et reuelationis iusti iudicij
dei. sed ibi. Duritas quippe siue obduratio est per
naturalia metis ad pertinacia metis deinde
malum. De duritate autem quod est pertinacia metis deinde
Zacharias. vii. Cor suum posuerunt ut adamantem ne
audiret legem. Et ad hebreos. iii. Non obdureat quod
ex vobis fallacia peccati. de qua. Et propter
huius est hoibus pars mendacij. i. delectatio pec-
cati quod mentitur aliquid esse cum nihil sit. sed postea
os ei impleretur calculo. i. pena et dolore. De in-
penitentia vero deus psalmus. n. filii hominum usqueque
graui corde. Et de pharaone. Et ergo. n. n.
Ego indurabo cor Pharaonis. Sup quod verbo
mouetur dubium. Ut obduratio fit a deo. qui videt
quod sic ex dicto ab eo. ubi ait Augustinus. Induravit

de⁹ Pharaonem iusto iudicio. ḡ h̄m b̄ fuit iu-
stum Pharaonē indurari. sed om̄e iustū a sum-
ma iusticia p̄cedit q̄ de⁹ est. ḡ r̄c. Idem p̄/
baē ad Ro. ix. vbi ait aplūs. Cui⁹ vult misere-
tur. et quē vult indurat. sed idēz est aliqd fieri
deo volente. et deo auctore. si ḡ obduratio est
deo volente. ḡ et deo auctore. Vñ a glo. ibi-
dem ait. Obduratio ē nolle misereri. aut ḡ h̄c
est p̄dicatio per cām. aut p̄ in h̄erentiaz. aut p̄
essentiā. Nō per in h̄erentia vel p̄ essentiā. q̄a
in 8o ē voluntas miserendi. nec tñ obduratio.
ergo ē dictum per cām. h̄ de⁹ nō vult misereri
aliquoz vt prescitoz. vt dīc Aug⁹. ḡ ab ip-
so est eoz obduratio. P̄ Ph̄bus dat maximā
Si aliqd est causa alicui⁹. et oppositū est eā op-
positi. vt habeā. ix. metaph. Vñ p̄mo posterio
ez 8z. Sicut affirmationē cā affirmationis ita
negatio est causa negationis. ex pli grā. Ut si
habere pulmonē est cā respirādi. q̄ non habe-
re pulmonē ē cā non respirādi. h̄ velle misereri
est cā gratificationis. ḡ nolle misereri ē cā ob-
durationis. ḡ r̄c. Ampli⁹. Si aliqd per sui
p̄ntiaz cā est alicui⁹. p̄ sua absentia est cā op-
positi. q̄ ē alia maria philosophi. v. metaph.
ci. ii. p̄phylico. vt exemplarī patz. q̄ p̄ntia
gubernatoris est cā salutis nauis. absentia ve-
ro p̄cilitationis. h̄ de⁹ per sui p̄ntiaz est causa
mollificationis cordis. ḡ p̄ sui absentiaz est cā
obdurationis. Contrariū aut huius videt
triplici auctoritate. a dupli r̄one. Primo
auctoritate Toh. vi. di. Omnis q̄ venit ad me
nō enīa foras. ḡ parat⁹ est dñs oēs amplecti
ergo defect⁹ illustrationis nō venit ex pte bi-
h̄ ex pte nr̄a. Se dō p̄baē auctoritate Apoē.
iiij. vbi Bi. Ego sto ad ostiū et pulsō. p̄ me si q̄
michi aperuerit intrabo ad illū r̄c. h̄ si peregrin-
nus volēs hospitari non recubit in domo. nō ē
causa ex pte hui sed solū ostiarij. ḡ similit̄ a ob-
durationis nō est cā nisi qui non recipit deum
pulsantē. Tercio p̄baē auctoritate Aug⁹. sū
per illud Toh. i. Lux m̄ tenebris lucet. sic dī.
Sicut ceco posito in sole p̄ns est lux et ip̄e ab-
sens ē luci. sic om̄i m̄i q̄ cecus est corde p̄ns ē
sapientia. et ip̄e ē absens. si ergo h̄ est h̄c cum
cectas h̄ue p̄uatio act⁹ videndi non sit a sole.
patz q̄ nec obduratio ē a deo. P̄ hoc idem
p̄baē r̄one sic h̄m dyo. Optimū est optima ad-
ducere. sed obduratio est pessimū int̄ oīa mas-
la. ergo ip̄az nō efficit de⁹ q̄ est optim⁹. Am-
plius. Obduratio anime redditiaiaz ipotentez
ad boni. sed defect⁹ aut nō h̄z causaz. aut si h̄z
causam deficiētem. de⁹ aut nulli⁹ est cā defi-
ens. ergo r̄c. Ad hanc q̄onez respondet do-
min⁹ Bona. m. i. dis. xl. arti. iiij. q. ii. di. q̄ ob-
duratio inquantū pena dicit aie in extitudinē.
et ita dicit defectionē penalē. Et pena om̄is in
quantū talis ē iusta et ordinata. ideo dicit de-
fect⁹ ordinatū. Inq̄ptuz ergo defect⁹ ē nō h̄z
cām nisi deficiente. q̄d nō p̄t esse de⁹ qui non
ē causa deficiēs. sed h̄ ē libez arbitriū destitu-

tum. Inquantū vero ordinatū habet cām herē-
tem. s. ip̄az culpā. et cām ordinante. s. retribue-
tem diuinā iusticiā. Ille igit̄ tres auctorita-
tes Aug. s. apli. et glo. et om̄iles q̄ dicunt deū
aliqd obdurasse. intelligunt̄ quantū ad ratō
nem ordinis. nō quantū ad rōne defectus. q̄a
p̄ cōparationē ad effectū solū de⁹ compāt̄ in
rōne p̄mittentis. nō efficientis. Et est exemplū
Sicut si aliqd esset dign⁹ p̄ire fame. et aliqd pos-
set eū pascere. si quereret q̄ fuit in isto cā mor-
tis. r̄ndet q̄ defect⁹ cibi. Ille vero nō dicereb̄
occidisse s̄ p̄misse. Si rufus quereret. vt
iste iuste fecerit. dicereb̄ q̄ sic. cum tñ nihil fe-
cerit. q̄ ip̄m nō facere ordinatū fuit auctorita-
te ei⁹ ad m̄rita illi⁹. et p̄ oīs ille ordinatus ē
in pena fibi debita. et p̄ hunc modū intelligen-
dum ē in p̄posito. Unū ergo s̄z q̄ si aliqd ē cā
alicui⁹ r̄c. Dicendū q̄ p̄hs loquit̄ s̄ cā p̄ima
et immediata. et q̄ est tota cā nō exigēs aliaz. et
in om̄i tali tenet. Sz quāuis volūtas dei fit cā
efficiēs gratificationis. tñ ad salutē occurrit li-
bez arbitriū ut d̄senties. q̄ ergo ista duo cō
currūt. quodlibz h̄oz p̄t causare defectū. nō
diuina volūtas q̄ est liberalissima. sed bñ libe-
rum arbitriū. q̄d quāuis nō possit efficere po-
test tñ esse cā deficiēs. In bonis em̄ facilius est
destruere q̄ struere. Ad aliud vero quod
obincē de absentia dicendū q̄ cum absentia ali-
cui⁹ ē malū. aut ille est cā sue absentie. aut non
Si ille ē cā sue absentie. s̄z p̄ oīs esse cā ei⁹ q̄d
incurrīt ex absentia. Si aut ip̄e non ē cā immo-
quantū est de se sp̄ ē parat⁹ esse p̄ns nullo mō-
dicend⁹ ē esse cā. sed illū r̄one cui⁹ iuste se ab-
sentat. s. p̄ctm nr̄m. Inq̄ptates. n. nr̄e diuiserūt
int̄ nos et deū nr̄m. et fūt q̄si nubes desissime au-
ferētes nobis lumē gr̄e. Vñ predictū verbum
Exo. Ego indurabo cor Pharaonis. expōnē
triplicit̄. Primo deo p̄mittente. et h̄ modo m̄i-
fuste. q̄ iustū est vt de⁹ p̄mittat illum in pec-
cato iacere q̄ nō curat a p̄ctō resurgere. Se-
cundo gratiā q̄ cor emollit deo subtrahente vt
nō apponēte. et h̄ apter p̄ctm q̄d est quoddam
obstaculū gr̄e q̄ emollit affectū q̄ deficiēte af-
fect⁹ indurat̄. Tertio de tāl induratio ē ab ho-
mīne inchoatiue et demeritorie inquantū p̄ lis-
bez arbitriū adheret p̄ctō. et p̄ oīs auertitur
a deo quantū in se est. et sic demeret q̄ de⁹ s̄b-
trahat ei gr̄am suā. sicut si ip̄e sol materialē illu-
minaret ip̄a inferiora per cognitionē et arbi-
trī libertatē iuste retraheret lumē suum ab eo
qui se vellet quantū in se esset ab ei⁹ lumine se
subtrahere. de⁹ aut̄ gratiā suā dat omnib⁹ ex
cognitionē et mera libertate. et iō iuste eā sub-
trabit ab eo q̄ se p̄ p̄ctm auertit ab eo. Ter-
cio expōnē sic Indurabo cor Pharaonis. fig-
na. s. et pdigia ei ostendendo. et p̄ oīs patien-
ter diuti⁹ expectando. Vñ Aug⁹ ibidē. Patiē-
tia. n. obstinationē fit mal⁹ animus. Vñ Ecclē-
siastes. viij. 8z. Quia non cito p̄fert̄ s̄nia stra-
malos. absq̄ timore vlo filij boim perpetrat̄.

mala. Deniq; hie gradus obdurationis adeo ē
obstinati periculus q; ppter clamat prophetas
ps. xcmij. di. Hodie si vocem ei audieritis. i.e.
Ipodie dic. q; in pnti est tempus audiendi. iux;
illud Eccl. xxvij. Mibi heri et tibi hodie. dicit
mortuus viuo ac si diceret. tempus q; opari po
tui transiuit. H tibi licet Vel ho die dic ne ppter
hoc ho differat ouerti ad dñm iux illud. Ne dif
fers ouerti de die i die. exemplo corui. Subi
to. n. venit ira ei. et in tpe vndicte disperdz
sicut disperdit Pharaonez in mari. Ero. xni.
Nolite igit obdurare corda vra. i. ptinaciter
in peccato pseuerare ne s vob verifice dictū
Tere. v. c. Indurauerūt facies suas sup petrā
et noluerūt reūti. Et sic patz ps pma h 9 smois.

Pars scda huius monis. in q; ponitur
alius peccati gradus ad pcedentez se
quēs q; dī gloriatio vel exultatio.

Ecundo in isto sermone ponit̄ alius pcti
gradus ad pcedente sequēs qui s glaz
tio sive exultatio. de q; scribit̄ p. n. Le
tanē cū male fecerint. et exultat̄ in rebus pessi
mis. ps. Quid gloriaris in malitia q; potens es
in iniqtate. Quid ē. n. de mal perpetratis glo
riari nisi de vulnere sibi inflato letari. et s mor
te sua gaudere. Qui si gloria bestie figuratur
Apo. xij. Vidi bestia de mari ascendentem. ha
bentē capita. i. mortalia peccata septē. et cor
nua decē. i. transgressionē decē pceptoz. et su
per cornua ei de cē diaademata id ē glaz quaz
hūt de malo peccatores. et sup capita ei nom
blasphemie. q; gloriari de pcto ē mai peccatum
q; ipsūmet pctm. Et idō assimilat̄ pcto blasphemie.
et q; etiā tales delectant̄ in blasphemia san
ctoz. ac si optime epulen̄. Vnde Psal. i. Vege
ti peccatrici. plo graui iniqtatē. semini nequa
filis sceleratis. dereliquerūt deū. blasphemau
runt scm isti. alienati sūt retrorsū. super q; per
cutiā vos vltra addentes purificationē. s. glo
riantes de pcto qd est addere malū malo. Seq
tur bestia quā vidi filis erat paro. i. malitia
et dolō replet̄ hē pard̄ varijs macul̄ resp̄sus
et pedes ei sicut pedes vrhi. i. carnalib̄ defi
derijs plen̄. et os ei sicut os leonis. i. in vera
bis crudel̄. et dedit illi draco. i. diabol̄ cuius ē
seruus et minister. potestatē suā sive virtutē. i.
astutiā et malignitatē. et potestatē magnā. s.
ad pagenda mala. vt sic potens in iniqtate to
talit̄ reficiat̄. q; aper de filia q; destruit viā. di
ps. Exterminavit eā aper de filia. Ex h̄ quidā
de pcto gloriates aliqd pēnus faciunt. quia. s.
pctm suū publicat̄. Vnde Psal. iij. Pctm suū quasi
Sodoma p̄dicauerūt nec abscondeūt. Et Jere.
iij. Frons mere tricis facta est tibi nolusti eru
scere. Dec erubescēta ē frenū ostra pctm. et
q; tale frenū rejicit de salute ei penit̄ est de
perandū. Vnde quidā sapiēs ait. Erubuit salua

tes ē. In hoc peccant q; occubitas publice te
nent. q; manifeste vñras exercēt. q; in plateis
et diuersorū ludos p̄hibit̄ tam a lege ciuili
q; canonica sectant̄. ut tarilloz. cartaz. et for
tune ludos. Itē q; dieb̄ feriatis vendūt et emūt
pacta et auentiones et rōnes agunt. q; omnia et
similia p̄hibita sūt ex de ferijs. Sicut q; alijs
modis et iocis diebus festiuis se totaliter occu
pant et corrizatores. Nā tales nō solum nō san
ctificant festa. H etiā polluit et p̄phanant ho
die nāq; impleſ qd 82 per Psal. nij. c. Nō est
veritas nec misericordia nec scientia. Maledi
ctū et mendaciū homicidiū furū et adulterium
inundauerunt sup terrā. et sanguis sanguinez
tetig. Et ibi. Nō est veritas in q; in ore. mise
ricordia in opere. non est scientia in intellectu
Primum p̄tinet ad seipm. secundum ad p̄pū. tertium
ad deū. Nō ē veritas in effectu. sicut in fictis et
hypocritis. Nō est misericordia in crudelibus.
Nō ē scientia in fatuis et qui de salute non cogi
tant. Nō est veritas in religiosis. Non est misere
ricordia in dispēlatorib̄. Non est scientia in p
latis et professoreib̄. Nō ē veritas in p̄dicatorib̄.
Nō ē misericordia in auditorib̄. Nō ē scientia in co
templatorib̄. Nō ē veritas in venditorib̄. Nō ē sci
entia in emporib̄ diuitib̄. Nō ē sci
entia in strahentib̄. non est veritas in aduoca
tis et p̄curatorib̄. Nō ē misericordia in exactorib̄
sive officialib̄. non ē scientia in mḡris medicis
et doctoz. Nō est veritas in mulierib̄ vanis
Nō est misericordia in vñtul et famulab̄. Nō
est scientia in rusticis et huiusmodi. Nō ē veri
tas in oſitentib̄. non est misericordia in erga
tarijs. non est scientia in seniorib̄. sequit̄. Ma
ledictū ostra deū vel ostra primuz. et mendaciū
quod fit cum intentione fallendi. homicidium
contra psonaz. furtū adulterium circa bona ex
teriora et psonam vñctaz inundauerunt sup
terrā. Sane terra aqua fundit qn ripas exce
dit. Due sūt ripe peccatoz que excedunt ipis
peccatis. s. timor dei et pudor mudi. sic iunda
uerūt peccata. Sodomoz. Gen. xviii. Clamo
Sodomoz et Gomorreoz multiplicat̄ ē. et
peccatum eo aggrauat̄ ē nimis. q; s. publis
ce fine verecundia fiebat ab eis. Itē i. ps. Inj.
v. Vidi iniqtatem. s. superbiā q; neminem sibi
equat. et oſtradictionē. i. p̄tialitates. et odia q
ortum hūt a superbia. in ciuitate. i. publice. die
ac nocte circūdabat eā super muros ei iniqtas
i. iniudia nequa. et labor in medio ei. i. curiosi
tas domoz et palatioz atq; vestimentoz q
omnia fiunt ad placenduz alijs. et iniusticia. s.
rectorum et dominoz. et nō defecit de plateis
ei vñra et dolus. in plateis. i. publice. et dos
lus. i. hypocrisis vel impudentia. sequit̄. Et sā
guis sanguinem tetig. s. ut augerent peccata
peccatis et noua veterib̄ accumularēt. Et sic
patz ps secunda huius sermonis.

Pars tertia huius monitis. in q̄ ponitur
ultimo ḡd p̄cti q̄ dicitur desperatō

Accio igit̄ in isto sermone ponit ultimo grad⁹ peccati q̄ s̄ desperatio. s. de sa/ lute xp̄. Vnde Iere. ii. 8r. Dixisti. s. in corde tuo desperavi. s. de salute anime mee. iō subdit. nequaq̄ faciaz q̄d persuadet m̄bi. s. a confessore vel a p̄dicatore vel ab amicis. seq̄t Adamauī quippe alienos. i. denarios q̄ alienos a deo siuos cultores efficiūt q̄ in eis ultimū finē constituunt. i. Th̄mōt. vlt. Radix omnī māloz est cupiditas. b̄ in iuda apparuit. Math. xxvi. c. Itē dicit Adamauī. i. plusq̄ deū amauī. Dic Aug⁹ inquit. Hoc p̄ deo colit q̄d plus ce teris amat. Hoc idē p̄ illud. p̄. xviij. patz vbi s̄r. Impi⁹ cum in p̄funduz peccatoz venerit desp̄at. Et Jere. li. 8r. Curauim⁹ babylonez et nō est lanata. derelinquam⁹ eā et eam⁹ vnus/ quisq̄ in suā terram. qm̄ puenit vſq; ad celum iudicū ei⁹. i. culpa desperationis q̄ veniam fu git et deū qui si negat. Hoc Aug⁹ li. de conz templatione Ihesu xp̄i. c. xx. ait. Quanto potē tior est de⁹ ad saluandū. tanto securior ego ſu Peccauī grande p̄ctm t̄ multoz. ſu m̄bi con cuius delictoz. nec ſic t̄n qm̄ vbi habundauit delictoz ſuphabundauit et grā. Qui desperat de misericordia peccatoroz negat deum miseri cordē. magnā iniuriā deo facit q̄ de ei⁹ miseri cordia diffidit quantū in ſe est negat deū h̄re caritatē veritatē et potestatē in quib⁹ oſtit tota ſpes mea. s. in caritate p̄missionis in veritate adoptionis t̄ in potestate redemptionis. Et i libro. l. omeliaz omel. xxij. Si q̄s iā laps⁹ inq̄t et nimio ſceleris pondē oppreſſus deſperare iam cepit attendat vulneris magnitudi nez. h̄ non desperet medici potestatē. Pctm. n. cum desperatione certa mors est. nemo dicat. ego si iam aliqd mali feci. ego iam d̄mnat⁹ ſi de⁹ mal' talib⁹ nō ignoscit. cur nō addo p̄cta peccatis. fruar ſeculo in voluptate laſciua i cu piditate nepharia. iam p̄dita ſpe repationis. vt h̄ habeā q̄d video ſi nō poſſu; h̄re q̄d creto de⁹. n. noster ſic cautos fecit q̄ non ceciderunt ſic desperatos eſſe non vult q̄ ceciderūt. b̄ ille. Beda nōbile ponit exēpluz in gestis angloz li. v. c. mīj. Temporib⁹ nāqz Auerādi regis q̄ vtiqz bon⁹ ac timēs deū habuit quendā mili tem in armis strenuū. morib⁹ vero penitus p ditū. q̄ ſepiuſ ac ſepi⁹ dū vīte in columis erat admōnit⁹ erat ut vīmā ſperās ſit̄erēt. con uentiones totiēs p̄uipendebat. Cū autem im prouisa infirmitate coprelens⁹ eſſet continuo a p̄fato rege viſitāt̄. ad pñiam iducebat. q̄d cū ſemel t̄ bis factū fuifset. t̄ ille renueret. tandem r̄ndit. O dñe mi rex iam ſu d̄mnat⁹ ex quo iaz penitere non valeo. q̄ pazz ante aduentū vīm intrauerunt camere ī ſtam duo ſpecioſiſimi iu uenes. quoꝝ vnuſ ſedit ad pedes lecti. ait ve

ro ad caput. iſti dixerunt. Judicatus eſt morti Videam⁹ fi aliq̄ ius habemus in eo. Et extra hens vñ libz de ſinū ſuo ſpecioſiū valde. litteris aureis et fulgentib⁹ ſcriptū. In q̄ qui ante h̄as nesciebam. legi oia t̄ ſciui. t̄ vidi conſcripta aliq̄ bona. ſed parua q̄ feceram in iuuentute mea anteq̄ mortalit̄ peccalſem. Sz cū mīro mō exultar eſt in vīſione. ecce duo ſtatiū maſimi et teſtērii demones huic accederūt. quoꝝ vñ apportauit quendā libz maximum ad moduz turris ſcriptum teſtēriis litteris. in q̄ erant ſcripta oia t̄ ſingula peccata mea. et dixerūt demones angel. Quid h̄ agitis cum eo. cum nullū ſuſ habeatis. cū liber uester ex multis aīis nī h̄l valeat. h̄ noster p̄ualet. Tunc responderūt angeli q̄ rez dicerāt. Recedam⁹ inquiunt t̄ eis ad iudicatū dimittam⁹. q̄d et fecerūt. Et ex tunc duo diſti demones h̄ntes gladios mortis ſinderūt me vñ ex pte capitis. t̄ vñ ex parte pedum. Ecce modo p̄cutiunt ſuſ oclōs et ſuſ pedes. et eos iam amici. Et ſic accedentes vſq; ad cor ſubito eum occiderūt. animā ei⁹ rapientes et ad infernū deferētes. A quo liberet noſ ille misericors de⁹ qui p̄ paſſionez filii ſui noſ a carceribus peccati originali liberauit. ne per p̄ctm actualē in maiore damnationē incidamus h̄ ad gaudia ventura puenire poſſim⁹ vbi ipſe cum p̄te et ſpiritu ſancto viuit et regnat in ſe cula ſeculorum. Amen.

Feria tertia post quartam dominicaz de aduentu vigilia nativitatis dñi de comparatione virginis ad ſtellam poli et ſtellam maris. **Sermo. xxiiij.**

Vob enim iea natuz eſt de ſpiritu ſancto ē ſcribunt h̄ verba Math. i. c. t̄ in euangelio oſcurrentis vigilie. Nō eſt Faculta ūs humane h̄res cariſſimi. q̄d i h̄o c mortal corpe viuit. plene p̄tingē ad laudez glorioſe Virginis mīris dei. q̄ omnī hominū et voces expellit t̄ ſuperat in electuz. Nuis. n. mortalium mihi diuino illuſtratus oraculo. de vīcia dei et h̄ois genitricē quicq̄ modicuz ſeu grande pre ſumat edicere. imo non timeat hanc pollutis labijs nominare quā pater misericordiaz et an ſecula de⁹ perpetuā deſtinavit in virginē diu niſſimā. fili⁹ p̄elegit in m̄rem. ſpiritu ſanctus noue grē domicilium p̄pareauit. ſic lucide ſo/ nant verba p̄poſita. Quod in ea natum eſt r̄c. Cunctis ḡ preconijs vt ait Aug⁹ ſermōe. mīj. de ei⁹ assumptione veneremur Mariaz vt ipa nos int̄ p̄ellas ſeculi feruentes aspiciat t̄ ipa int̄ curſ⁹ mūdialē ſtinuo oratione cōfoueat. Neqz. n. dubiū q̄ meruit p̄ liberandis p̄ferre p̄cium poſſit libertatis imptie ſuffragium. ped q̄i in ſupiori tractatu de pñia de Virginis

desponsatione et virginitate iux p̄n̄s euangelium satis abunde q̄ dictū est. Infup post q̄ in superiori sabbato de compatione ip̄i ad stellā celi plenī p̄tractatū est. In p̄ntiaz de comparatione ip̄i ad stellā poti et maris tractare conabim̄ tria iux ordmē n̄r̄ mannotando. q̄z. Primum dicit virginis appropinquatio. Secundo vero dicit virginis illustratio. Tercium vero virginis inflammatio.

Pars prima huius sermonis. in q̄ comparatur beata virgo stelle poli ratiōe appropinquationis.

Primo igit̄ in isto sermone b̄ta Maria cōparat̄ stelle poli. q̄ ip̄a stella polo siue cardini ē vicinissima. Ad dicendōrum intelligentiā aduertenduz est q̄ duplex ē poli in isto mundo. unus ē inuisibilis. s. meridionalis. reliqu⁹ vero visibilis. s. aquilonaris et vterq̄ imobilis est. super quoq̄ immutabilitatem int̄ tēt̄ mund⁹ in sua circulari mora Merito ḡ p̄ vtrūqz polum intelligit̄ i p̄ fili⁹ dei et verbū patris q̄ est principium omniu⁹ q̄ ad vñū. et finis omnū q̄ ad reliqu⁹. q̄ in meridiē et in sue maiestatis claritate a nobis oīo in uisibilis ē. s. in aqlone n̄cē humanitatis. visibiliis fact⁹ ē. Dropterea Apoc. vi. ipse ait. Ego sum alpha et o. p̄ncipiū et finis. De illa quippe meridie S. Cant. j. Indica mihi ubi cubes in me ridie. De b̄ aquilone Job. xxxvij. ca. ait. Ab aqlone auruz venit. q̄ ex xp̄o in carnato splendor p̄tie p̄cessit. Ip̄e quippe immobilis ē. sup cui⁹ immobilitatē int̄tūt̄ omnia in suo motu. Immobilisqz manens dat cuncta moueri. h̄uic siq̄ dem polo fuit b̄ stella. s. Maria vicinissima. in trib⁹ maxime. p̄mo in incarnatione. secundo in conuersatione. tertio in assumptione. primo in quam fuit ei vicinissima in incarnatione. s. per carnis idētitatē. q̄ ea dē caro q̄ fuit virginis m̄ris facta est caro fili⁹ p̄s. et in vnitate persone a deo suscepta est. igit̄ ei adeo vicina fuit q̄ h̄is cū ip̄a et in ipsa vicina fuit. Merito ḡ p̄pter hanc vnitatē dictum est ei. Dñs tecum. Hinc mouet vñū dubiū ut̄ caro xp̄i fuerit de sanguine virginis formata. Nam p̄amas. l̄o. n̄. ea. in. dīc q̄ fili⁹ dei struxit sibi ex ip̄is castis et purissimis sanguinib⁹ carnē animatā aia rationali. Itē p̄hs. in. de aialib⁹. inq̄t q̄ materia de q̄ formaē corp⁹ fet⁹ et quā mat̄ administrat sanguis ē. s. mater beata virgo in conceptione xp̄i materialē admistravit quam alie mulieres administrant. Alif. n̄. non fuisset vera mater. ḡ materia de q̄ in vtero virginis caro xp̄i fuit formata. fuit sanguis. Ad hāc q̄stionē vt recitat Ricar. in. in. dis. in. arti. ii. q̄. i. dicunt aliq̄ q̄ caro xp̄i fuit de sanguine virginis formata. n̄ ex sanguine p̄p̄lo quēdo. p̄temine. s. Maria h̄go ministravit sanguinē s̄b-

tilem et p̄p̄z q̄uis mulieres q̄ accipiūt p̄ scutum viri ministerē sanguinē menstruū qui est sanguis grossus et impur⁹. Vñ p̄hs videt vel le. in. de animalibus corpus pueri generari de sanguine menstruo mulieris nō ex semine. Alijs aut̄ vīd̄ et trāriū. Alit autem generativa virginis Marie m̄bil coopata fuisset in materie carnis xp̄i dispositione seu p̄paratione. quia digestio nutrimenti in stomacho. et digestio ei⁹ in epate. i q̄ de nutrimento generat sanguis cū alijs humorib⁹. et digestio ei⁹ in mēbris sunt opere potētie nutritiue. cū ad hoc q̄ mulier vere sit mē pueri requirat q̄ virt⁹ ei⁹ generativa cooperet saltem in materie p̄paratione seu dispositione. et ista dispositio fit p̄ ouerhōnez sanguinis digesti in mēbris i semē. vīd̄ q̄ caro xp̄i fuit formata ex seminefacto p̄ virtutem ḡnatiue virginis ex sanguine ei⁹ purissimo i mēbris digesto. Mibi aut̄ vīd̄ s̄m Ricar. q̄ caro xp̄i formata fuit nō immediate de sanguine nec semine ita p̄fecte habente formā seminis sicut semen virile. q̄ i mulierib⁹ residuum sanguinis in mēbris digesti non puenit naturaliter ad cōpletam seminis digestionē p̄p̄ debilitatē virtutis. Et p̄p̄t b̄ p̄hs respectu seminis virilē vocat il/ lūd noīe mestruī. S̄z tamē virt⁹ ḡnatiua virginis subtile sanguinē et p̄p̄z i mēbris digestuz alterauit et disposuit ad b̄ vt esset ouenies materiae p̄ncipiū p̄imum. de q̄ fienda erat caro xp̄i ope spirituſſlāndi. Illis ḡ tenuit q̄si mediuz int̄ vñz sanguinez in q̄ p̄fecte remanet forma sanguis. et illud in q̄ est p̄fecte forma semis. nobilius tñ et purius fuit in beata virginē q̄ vñq̄ fuerit in aliq̄ muliere. Ex dictis p̄t facit itē respōderi ad vtrāqz p̄tem. Secundo fuit xp̄o vicinissima i ouersatione p̄ administrationē. S̄n hec ē q̄ in ultimo. ca. Ruth. myſtice figuratur in Roemi de q̄ ibi dictum ē q̄ natū p̄ez fusce pit et posuit i finu suo. et nutricis et gerule fungebat officio. Hec ē que absentiā ei⁹. s. xp̄i cōtinere nō potuit. Nā et dolēs eum i templo que fuit. sic S. Lūc. n̄. esse factuz. Tercio aut̄ fuit ei vicinissima i assumptione p̄ glē susceptionem. Quid aut̄ ip̄a sit eraltata sup oēs choros angeloz. nulli dubiū ē. etiā nephas ē dubitare hic. Ber. ait. Si. n̄. incorruptio deo p̄primuz facit. vt S. Gap. vi. b̄ aut̄ incorruptissima. q̄ mater incorruptio is. ip̄a est polo. i. filio suo vicinissima. S̄z etiā eoq̄ quoq̄ ē eadez natura idez est locus. quapropter et merito et loco erat vicinissima filio suo b̄ est polo suo. Vñ Aug. 9 sermone quarto de natuitate virginis. inq̄t. Tu h̄o b̄ta gloriosa qz Maria int̄ ista laudabilē. q̄ sic fecū/ditatis induisti donū. q̄ diuinitatis nō admisiſſ suffragiū. Tu es. n̄. beata int̄ mulieres. Tu p̄lata cūctis virginū cateruis. Tu se queris agnū quoq̄z prererit. Tu virginēs choros et ab incētū carnis illecebris alienos p̄ lilia rosqz vernates ad fontē phēnis vite potandos inuitas. Tu in illa beatoru⁹ beatifica regione p̄mi-

ordis dignitate adepta platis refidis oberrās
int̄ paradisi amenitates ḡmineosq; cratos tez
nero publice p̄gens feliciq; palma volas im
marcessibiles carpis. Tu otinentibus fine fine
cōiuncta angel archagelisq; sociata indefessa
voce clamitare scūs non definis. Is ille. Cōs
paraē etiā stelle poli. qz b̄ stella ē stellaz pri
maria seu p̄ma. siue sint stelle eterne apparitio
nis nunc. q; circūstant polū aq̄lonarē. siue semi
piterne occultationis ut q; circūstant sūt illi in
terioribus austri siue sint vicisse apparitionis. si
ue vicisse occultationis. vt q; sunt in medio fite.
Sic beata v̄go p̄maria i. p̄mitiua est q; ad gl̄e
magnitudine et dignitatis celsitudinez int̄ oia
inferiora corporalia q; sunt visibilitia. aut int̄ oia
intellectualia q; sunt misibilitia. aut etiā int̄ illa
celestia luminaria q; sunt quedā media. qz cū pri
mis p̄ticipat corporalitate. cū alijs per perpetuita
tem. Respectu priorz. p̄mitiua ē Sic Sap. vii.
ea. scriptū est. Nec cōparauit illi lapide precios
um. qm̄ omne auz in compatione illius arena
est exigua. et tanq; lutū estimabīt argentuz in
conspictu illius. Et is sunt m̄e visibilia p̄cio ho
ra. Respectu alioz. intellectualiū et misibiliū
ipsa ē p̄mitiua. qm̄ omnū spirituū transcedit
excellentiā. Vn Ecc. xxiiij. c. ipa ait. Omniuz ex
cellentiū et sublimiū corda p̄pa v̄tute calcaui.
Respectu ceteroz. s. luminariū celestiuz ipa et
p̄mitiua ē. Is patz. qz luci compata p̄or muem
tur. vt S. Sap. vii. Posset is distingu alit. ut
stelle semipiterne occultationis sunt atēplatiū
qz sp̄ so assistūt. stelle sepi ne apparitionis sunt
actiū qz sp̄ actionib; intendūt. Per vicissim re
ro apparet et vicissim occultates se medij siue
mysti. qz aliqui opant. aliqui atēplant. Respe
ctu. n. omnū b̄ea v̄go p̄mitiua ē. Proinde Ecc.
xxiiij. c. inqt. In omni p̄lo et in omni ḡete p̄ma
tenui. Admirāda igit̄ b̄ stella. Vn merito
Sap. vii. m. fi. sic de ea spirituū sanctū. ait. Est
enī hec speciosior sole. et sup̄ omnez dispositio
nem stellaz luci cōparata muemē purior.

Pars sc̄da huius f̄monis. de compara tione beate virginis ad stellā maris re spectu illuminationis.

Secundo in isto b̄mone comparaē b̄a v̄
go stelle maris rōne illuminatiōnis. Est
enī stella maris nauigantiū in picū
diretiua. Per ipaz quippe sciūt naute q; veli/
ficāt. aut ad aq̄lonē. aut ad meridiez. aut ad oc
cidentē. aut ad orientē. qm̄ in aq̄lone situata ē.
Sic etiā per Mariā oia p̄icla et discriminā euitā
tur. et oia itinera certificant. Vn Ber. sup̄ Mis
sus est. omel. n. inqt. Quisq; te intelligis in b̄
sech. p̄fluiuo magis int̄ p̄cellas et tēpestates
fluctuare q; p̄ terrā ambulare. ne auertas ocu
los tuos a fulgore hui⁹ fideris. si nō vis obrui
p̄cell. Si infur̄gūt v̄eti temptationum. si icur

ras scopulos tribulatiōnū respice stellā. voea
Mariā. Nec inconuenient sic stelle maris cū sit
in aq̄lone ouenit Marie cōpari. Quippe p̄ aq̄
lonē tribulatiō seu p̄secutō de signari solet. p̄p̄
ventoz. et p̄cellaz. vekemētiaz. iō loc⁹. Marie
in aq̄lone ē. vt p̄ eam austertas p̄secutōnis in
flicte humam tempere et mitigate. Solet ec̄
p̄ aq̄lone p̄tō significari. sōn Tere. ca. i. Ab
aq̄lone pandet omne malū. io ouenit loc⁹ aq̄
lonaris ei appropriaē. eo q; ipsa Maria inter
peccatores et filiū suuz d̄stituat. vt ex una p̄te
iram ei⁹ mitigate. et ex altera p̄tē exterminet.
Vn b̄m q; Alex. de ales sup̄ psalteriū in qt. b̄ta
v̄go iux crucē pingi debz ad sinistras xp̄i. qz
stans ad crucē faciē tendit ad orientē. et sic ad
sinistrā. i. ad aq̄lonez stabat b̄ta virgo vt ora
ret. p̄ peccatoribus q; sunt ex pte sinistra xp̄i.
Vn xp̄ha in p̄sona xp̄i in cruce pendens ait.
Considerabā ad dexterā et videbā. et non erat
q; cognosceret me. qz ibi nō erat b̄ta v̄go. sed
in sinistra p̄te p̄fectissime cognoscēs xp̄z. Pro
inde. n. S. a peccatore Cant. n. i. fine. Surge
aq̄lo et vei austre p̄fla ortū meū et fluēt aro
mata illi⁹. Cum. n. surgit Maria p̄ piam inter
cessiōnē. tūc venit austre. i. spirituū sanctū per
grē immisionē. et p̄flat hortū p̄ dulcedimis su
ceptōnez et fluēt aromata p̄ multipliciū bñfici
ciorum donatiōnem. De is aq̄lone et austro. Ma
rī. S. Aq̄lone da. et austro noli prohibere. i.
rogabo Mariāz vt de grā sua tribuat. et p̄ hoc
austro. i. spūi scō vt non p̄hibeat qn poti⁹ ab
undanti⁹ p̄ ipsam de suis charismati⁹ immi
tat. Hec ē v̄ga Moysi q; vndā maris rubri per
cut. et p̄ oīs diuidit. et int̄ fluēt dei popu
lus transtur⁹ desertū ingredi⁹. Exo. xiiij.

Pars terciā huius f̄monis. 8 compara tione beate virginis ad stellam maris respectu introductionis.

Grcio in isto b̄mone comparaē b̄a v̄
go stelle maris rōne iflammatiōnis et in
troductionis. Primo. n. stella maris ē
maxime frigoris temperatiua. Respectu enim
ei⁹ sp̄ est super mare per radioz directionem
et per oīs per caloris immisionem. Sic et re
spectu Marie sp̄ ē super mundū per eterni splē
doris. s. filij sui illustratiōnez. et per oīs p̄ ca
loris spirituū sancti coicationē. Quippe ipa est
illa p̄ quā spargit lux. et diuidit est⁹ sup̄ terrā
Job. xxvij. Lux. n. eterna ē super tenebrosuz
mundū per ipam sparsa. i. manifestata. Quippe
ipa ē per quā lux iudeis. i. dicitur oriri vīsa
est. gaudiū. honor et tripludiū. hec sūt. s. Et iō
est⁹ diuis⁹ ē super terrā. i. calor caritatis spiri
tussandi partit⁹ ē. vt non sit iaz q; se abscondat
a calore ei⁹. imo q; nō sit adeo duzz et lapidez
um cor q; huiusmodi calore non dissoluat. Vn
Job. xxvij. scriptū est. Lapis solut⁹ calore in

es vertit. i. qd durat et obstinat antea fuit per
Marie dulcedem emolliit Merito ergo ei copere
tit hoc nomine. s. stella maris. Secundo etiam
stella maris est in portum introductua. qd Ma
ria multas seditiones sedat. et ad terram promis
sionis ducatur probatur. Vnde Ber. super Missus est
omel. n. inquit. Ipaz seques non deuias. ipaz ro
gans non desperas. ipsam cogitans non erras
ipa tenente non corrui. ipa ptegente non me
tuis. ipa duce non fatigaris. ipa ppteritia puenis.
et hici semetipso expiri poteris qd merito dictuz
fit. nomen regimur Maria maris stella. Ipsa in
nocte huius vite luce virtutum radiat ut viaz ve
ritas ostendat. et ad portum salutis pducatur.
Quippe ipa est porta celi. ut dicit. Gen. xxvij.
Non est h. s. in Maria aliud nisi domus dei et por
ta celi. Et est scala Jacob. Gen. vbi sup. cuius
sumitas celum tangit. et per dominum ad ipsum ducit. In
qua descendunt angeli et ascendunt. qd per ipsa
descendunt ad nos angelici spiritus ad nostram p
tectionem. atque per ipsam ascendunt homines san
cti ad gloriam celi susceptiones. Et ut verbis beati
Ber. utrum oportet vniuersos christicos inter
fluctus huius seculi nauigantes attendere hac ma
risstellam que supremo cardini. i. deo. prima est
et ex respectu eius cursum vite dirigere. Non quod fe
cerit non iactabit vanam gloriam vento. nec frangetur
scopulis aduersoribus. nec absorbebit ille a vo
ragine voluptatum. sed prospere veniet ad portum
quietis eterne. ut cum ipa regine gloriose frua
tur eternis delictis filii eius. quod cum pte spiri
tu sancto gloriosus est premius ipsius regimus be
nedicte atque deuotorum eius per infinita secu
la seculorum. Amen.

In die nativitatis domini nostri ihesu
christi de filio dei nativitate eternali tpaali
et spuali. Sermo. xxv.

In principio erat verbum. et
verbum erat apud deum. et deus
erat verbum. hoc erat in principio
apud deum. Scribunt hec verba
Ioh. i. ea. et in euangelio occurserunt solennita
tis. In hac sacra solennitate nativitatis domini no
stri ihesu christi. fratribus carissimi de verbo dei quenam
ter tractantes sciendum quod huicmodi verbum
prius intelligibilis et insensibilis ex patris me
te est eternaliter genitum. i. tamen plenitudine car
nem nostram assumptum. ut corporeis oculis visib
iliter appareret. Quemadmodum verbum ab hu
mana mente formatum ut auribus percipi possit. vo
cem induit seu assumit. sic diuinum verbum est ca
ro factum. Demum id est verbum humana carne
vestitum per fidem auditum ad cor humanum per
transiit. quemadmodum apostolus ad Rom. x. ait. Fi
des est ex auditu. auditus autem per verbum dei. Ex
quibus verbis manifeste claret diuinum verbi esse.

triplicem nativitatem. s. eternalem. tpaalem. et spiritual
tualem. Prima est ex paterna mente sine matre.
Secunda est ex materna carne sine pte. Tercia est
ex humano corde cum pte et matre. De qua ultima
dominus noster Matth. xiiij. testatur dicitur. Quicquid est in
cerit voluntatem patris mei qui in celis est. ipse meus
frater et soror et mater est. De pmissis autem duabus
loquitur Augustinus. et de purificatione virginis dicitur.
Debet enim cu[m] fide catholica retinere duas
nativitates domini. unam diuinam. alteram humanam.
Hanc sine teste. hanc in teste. ambas autem mirabi
les. Hanc sine matre. istam sine pte. Si istam non
comprehendimus. illa quoniam enarrabimus. Quis
comprehendat nouam. multitatem. virgam in mundo
incredibilitate factarum. et toto mundo incredibilitate
credita. ut homo sciperet homo pareret. homo
paries permaneret. Non humana ratio non inuenit
fides capit. et humana ratio deficit. et fides hominum
perficit. hec ille Et regina. ix. de nativitate domini.
idem ait. Mat. xij. est Christus deus et pte homo de matre. S
patris immortalitate. de meis regiminate. de pte
sine matre. de matre sine pte. de pte sine teste. S
matre sine semine. de patre principiis vite. S ma
tre finis mortis. de pte ordinans omnem diem. de
matre secrans istam diem. Hec illa. Has tres nativiti
ates representat ecclesia in hac solennitate. Pris
cam. s. eternalem in missa quod cantatur in hac nocte
quod humano intellectui est incomprehensibilis. Se
cundam. s. temporalem in missa quod cantatur in aurora
eo quod partim fuit occulta. primum autem manifesta
occulta quippe quantum ad incarnationis modum
manifesta vero quantum ad factum. Terciam vero
in missa quod cantatur in die. quod spiritualis nativiti
tas irradiatione sua in aia illucescit. quemadmo
dum. Vnde. Iustinianus. c. 82. Si abstuleris de medio tui
cathena sequitur. Tunc orietur in tenebris lux tua
et tenebre tue erunt sicut meridi dies. Has demique
tres nativitates. Iohannes euangelista in isto
euangelio per ordinem ponit.

Primo ponit nativitatem eternalem. dicitur. In prin
cipio erat verbum regnum.

Secundo addit nativitatem tpaalem. cum. 3. sub
sequitur. Verbum caro factum est et habitabit in nobis.
Tercio vero subdit nativitatem spiritualis. in
fine dicens. Vidimus gloriam eius regnum.

Pars prima huius sermonis. in quo ponit
nativitas filii dei eternalis.

Trimo igitur in isto regina ponit nativitas
filii dei eternalis quod est ineffabilis. De
qua psalmus. lxxij. c. testatur dicitur. Generationem
eius quod enarrabit. Et Eccl. xlviij. c. in fine dicitur.
Ne laboreis. non enim comprehendetis. Quis vis
debit eum et enarrabit. et quod magnificabit eum
hunc est a principio. De qua etiam est p. psalmus. Dominus dixit
ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Et
alibi. Ego ero illi in patre. et ipse erit mihi in fi
lium. Ad quam commendanda tria considerantur. quod

primum & portas. secundum vero proprietas
terciū autem sublimitas. Primum ergo p̄uilegiū
huius natuitatis & portas. q̄ nullā ē p̄or
q̄. s. ista prior ē cunctis alijs. Et h̄ declarat p̄
mo sic b̄m Tho. p̄ma p̄te. q̄. xxiiij. arti. ii. Sic
psone dñe p̄us sunt p̄ creature. sic noia p̄p̄a p̄
p̄us significat p̄sonas dinas p̄ creaturas. igitur
q̄ alij voce p̄t i creature. h̄ nomē p̄t et
nomē filij p̄us verificantur de p̄sonis dimis q̄ s
creature. s. q̄ tuz ad rē fīgtaz. Ois. n. p̄mitas
et ois filiatio ortū h̄z in creaturis a p̄mitate et
filiatione dina. Vñ inq̄t ap̄lus ad Eph. .iii. ca.
fflecto genua mea ad patre dñi mei Ihesu xp̄i.
ex q̄ ois p̄mitas in celo et in terra noia. Sedo
quidē sic declaro. Sic imago ē posterior deo
ad cuius imagine h̄ factus est b̄m doc. maxime
Bona. in. ii. dis. xvij. Et sic mulier ē imago viri
ita vir ē imago dei. q̄ sic deo ē p̄ncipiu et finis
hōis. sic h̄ ē p̄ncipiu et finis mulieris. sic igitur
p̄us fuit h̄ q̄ mulier imago ei. sic fuit prius
p̄t in dimis q̄ p̄t in creaturis. cū igitur ois natuitatis
hūana et ois p̄mitas et filiatio fit imago
p̄mitatis et filiatomis ac natuitatis i dimis. seq
tur q̄ nulla p̄or. Tercio h̄ idem sic declaro.
verbū in mēte artificis acceptū p̄ p̄us intelligit
p̄cedere ab artifice q̄ artificiatū qd̄ p̄du
citur ad fītudinē vbi accepti i mēte. sic filius
p̄us nascit a p̄te q̄ creature de q̄ nomē filiatio
nis &. Et iō dīc dñs Bona. i. j. q. v. in qōnib⁹
circa fr̄az q̄ litz filij totā subaz trahat a p̄te.
nō tñ & h̄re matrē h̄ soluz p̄rez. q̄ b̄m Ansel.
in libro monologion. p̄ncipiu maternū p̄p̄it
aliud p̄ncipiu. et rō h̄ est. q̄ mī ē p̄ncipiu
p̄assiu. et oīe tale mouet ab alio. ḡ an ip
sum ē p̄ncipiu aliud. qm̄ igitur p̄ncipiu ḡna
tionis filij ē primuz et ē pure actuale. iō nullo
mō transferit maternū p̄ncipium. Et sic patz q̄
ista natuitas ē oīb⁹ prior. Sed in p̄uilegium
huius natuitatis & p̄petas. q̄. s. nullā alia est
p̄por ista. qd̄ declarat sic. Proprior ē paternitas
et filiatio et natuitas in q̄ saluat esse totaliter
q̄ vbi saluat esse p̄tialit v̄l fītudinare. sic
magis p̄p̄e leo vocat̄ leo q̄ hō p̄pt aliquā fīt
udinē quam h̄eat cū leone. sic magis p̄p̄ie dñs
in diuum p̄t p̄tēt̄ filij et natuitas q̄ in hūanis
vñ clari⁹ declarat sic. Ois creature ē īratio
nalis p̄t suo mō dicē deo. tu es p̄tēt̄ meus. et
ego fū filij tu⁹. q̄. s. me creasti. et in me rep̄it
alij vestigiu tui. Et idē magis p̄p̄ie dicē p̄t
creatura rōnalis. q̄ ad imaginē dei facta est.
Idē q̄ p̄p̄i⁹ dicē p̄t ille q̄ in gratia ē eūz spe
hereditatis. q̄ si filij. et heredes ad Ro. viij. h̄
fūme p̄p̄ie h̄ dicē p̄t comprehensor ad imagi
nem xpi p̄ glaz. Qm̄ aūt null⁹ istoz ē eiusde
nature cū deo. filij aūt eiusde nature cū patre
sequit̄ q̄ nulla p̄mitas nec filiatō neqz natuitas
ē ista q̄ in dimis ē p̄prior. Qm̄ vide⁹ dicere
Aug⁹ in libro de incarnatione vbi ad Janua
riuz. di. Principalis bonitas in dō p̄tēt̄ sentiēda ē
ex q̄ vel filij nat⁹ vel spiritussanct⁹ p̄cedens.

Si q̄ alij bona i scripturis dicunt̄ v̄l angel⁹. ul
hō. vel b̄u⁹. vel thesaur⁹. vel cor hōis. v̄l ar
bor bona. h̄ oia abusue dicunt̄ accidentē et non
subalez in se otinēta bonitatē. h̄ ille. Terciuz
p̄uilegiū huius natuitatis & sublimitas. q̄ in
ip̄a rep̄iunt̄ alij q̄ in nulla alia rep̄iri p̄nt. q̄a
fili⁹ in dimis h̄z. Primo cū p̄tēt̄ eternitatē. Se
cundo h̄z cū patre in essentia vnitatez. Tercio
h̄z cū patre eandē deitatem. quarto et ultimo
h̄z cū patre p̄sonalē diueritatez. Primo dico
q̄ filij dei nat⁹ h̄z cū patre i essentia eternita
tem et diuturnitatē. eternitatem dico q̄ sic pa
ter ē etern⁹. sic etern⁹ ē filij. Et h̄ oīdit Iohes
i p̄mo v̄bū huius euāgelij di. In p̄ncipio erat
v̄bū. Nō. n. intellexit Iohes q̄ v̄bū. s. filius
sit i p̄ncipio. i. patre b̄m fītudinē cause ad ef
fectū tanq̄ effect⁹ in cā. q̄ inf̄ cāz et effectū ē
diuētia. vel p̄oritatis. v̄l v̄tūs q̄ nō rep̄iū
tur in p̄sonis dinis. h̄ intellexit q̄ v̄bū. i. filij
sit in patre tanq̄ in p̄ncipio b̄m fītudinem ori
gīnis vel ordīs. put radi⁹ ē in sole. et put co
cept⁹ mētis ē in mēte. sic v̄bū. i. filij in p̄nci
pio. i. in patre p̄ducēt̄ erat. i. eternitēt̄. q̄ nō
dicit fuerat v̄l fuit vel erit. h̄ tacito v̄bo p̄te
riti vel futuri t̄pis q̄ locū non h̄nt in deo. locū
fuit caute euāgelista sub v̄bo p̄teriti imp
fecti t̄pis qd̄ p̄ticipat de p̄terito et de futuro.
ad insinuandū quantū possibile fuit filij cū pa
tre i essentia eternitatē. cū dixit. In p̄ncipio erat
verbū. Sic nāqz nō dāt̄ ignis fine lumine. nec
flos fine colore. sic nūqz dabit̄ filij dei fine pa
tre. nec pater fine filio. Vñ Aug⁹ super Ioh.
omel. xlviij. inq̄t. Da mihi flammā fine luce. et
dabo tibi patrē fine filio. igitur ocella i uno eter
nitate dcedit̄ i alio. Et h̄ etiam p̄bat Aug⁹ in
p̄mo de trini. assumes illud ysa. xlviij. An me nō
ē format⁹ deo. et post me nō erit. h̄ ē. pater nō
est ante q̄z filij. et filij nō est ante q̄z pater. q̄z
nec p̄tēt̄ h̄z filij. nec posteriorē et h̄z ip̄e patē
Cum h̄ q̄z oīor. p̄pha di. An lucifer⁹ genui te
i. ab eterno. Et Iohes. v̄c. ait. Egress⁹ eius
ab initio a dieb⁹ eternitatis. q̄ vt Athanasi⁹
in symbolo ait. Etern⁹ pater. etern⁹ filij. eter
nus spiritussanct⁹. Et itez Ricar. d̄ scō vic. in
libro de trini. ait Certe radius solē de sole p̄ce
dit. et soli tñ coeūs existit. ex q̄. n. fuit. de se ra
dium. p̄ducit. et fine radio nullo t̄pe fuit. Si ḡ
lux ista corporal h̄z radiū fībi coeū. cur non ha
beat ista lux spūalis et inaccessibil. h̄ ille h̄z ec
ista natuitas diuturnitatē. q̄ vt dictum ē. pa
ter ē etern⁹. et q̄ natura patris ab eterno per
fecta fuit et ē. et actio patris q̄ p̄ducit filij nō
ē successiva. Modo istis trib⁹ p̄suppositis seq
tur. ab eterno p̄dūxit. et p̄ducit otinē. et p̄
ducit filij in eternū. q̄ p̄ductio & ḡnatio fīue
natuitas eterna q̄ filij ē coeternus patri. et sic
cū oīs alia ḡnatio fīue natuitas fit t̄pālis. seq
tur q̄ nulla fit ista diuturnior. Vñ dīc Alex. de
ales sup p̄dictū v̄bum p̄phe. Ego hodie ge
ni te. Notant̄ aduentendū ē q̄ non dixit. oīim

genui te. qz sic videret tota ls gñatio pterisse.
Nec insipit ait. Ego hodie gigno te. qz sic vi-
deret reces esse. Conueni eti9 g ait. Ego ho-
die genui te. vt p ho die exprimeret gñationez
illâ nô pterisse. qz p genui nô recent' mchō alle
Et i9 ista natuitas e ncacia. Est. n. ut ait Boa-
m. j. dis. vi. arti. j. q. j. quedâ ncitas qz e ex pn-
cipio sufficiete qz duemete qz duplex e. Aut. n. e
ex pncipio sufficiete in disponendo. qz ls e necessi-
tas materie disposite qz pot dici ncitas exigentie.
Aut in cõplendo. qz ls e ncitas imutabilita-
tis. qz ls ultima ncitas cadit pncipalit. i bo qa
ipé sol9 e qz sibi oio sufficit. qz qz secu oio queit.
Aut ncitas nô repugnat volutatis libertati
sed solu vertibilitatis. qz lis non e in deo. Et sic
patz pma sublimitas h9 natuitatis. Scdo di-
co qz fili9 h9 cum pte i eentia vnitate. Nâ inhi-
nuare volens. Iohes euagelista ait i scdo hbo
hui9 euagelij di. Et verbu erat apud deu. Nâ
hec ppositio apd denotat eqilitate. qz qz apd
e vel iux. nô e infra vel sup. Pro cui9 declara-
tione e notandum qz verbu et fili9 triplicet. Et
esse in pte. Primo mō vñ essentia. qz pte e sua
eentia. quâ coicat filio. fine aliq fuit rãsmutato-
ne. Eu igit eentia pte sit in filio. sequit qz pte
sit cù filio. Et filiter cù fili9 sit sua eentia. se qui-
tur qz sit cù pte in qz e sua eentia. Unde cù Phi-
lipp9 dirisset ipo Ioh. xiiij. c. Dñe oñde nob pa-
tre et sufficit nob. Nndit illi dñs. Philippus qui
videt me. videt et pte meu. Nô credis qz ego
in pte. qz pt in me e. s. p essentia. Vñ quis ista
preposito apud significet diuerfitate. ls diuer-
fitas nô est nisi in psonis manete i essentia vni-
tate. Et i9 sic tres. gutte aque. fuit ab inuicem dis-
tincte. qz tñ duemunt i natura vna. sic psona in
trinitate fuit tres. qz tñ vna e essentia i qz psona
fili9 in pte. qz pte in filio. Et sic verbu dcep-
tum in corpe dicetis et platu in voce nibilo/
mim remanet in corpe dicentis. sic hbum dei
qzuismittat ad ex. tñ essentialit manet ad in-
s. m pte. qz apud ptez. vñ. T h. pte prima. q.
xliij. arti. v. Hoc aut pulegij nulli alteri e oces-
sum. Nulluz. n. aial nec hbo repit qz gñet a pte.
qz remaneat in pte. qz parturia amte. et rema-
neat nat9 in mte. nec qz suba fili9 fuit corporis fi-
ue aie. sit suba pte fuit mris. Hoc igit pulegi-
um tate excellētie duerit solo hbo dei. de quo
ab eterno fuit et erit et e verz dicē. Et verbum
erat apud deu. p essentie vnitate. Ex qz sequit
qz eti9 h9 cù pte eqilitate. qz vt di. Bona-
m. j. dis. vi. q. vlt. fili9 pcedit a pte vt imago.
Imago. n. apte id manifestat cui9. s. e imago.
atqz oem bonitate ilius. ls excepto qz nô habz
realitat. Nâ si realitat habearet. tunc pfecto
omnimo d eqilitate hret. At nô sic de hbo qz
pte de dina eentia dcepit. qz qz qd e in pte ex es-
sentia et virtute et omnia boitate plenissime re-
presentat. Nâ pater tñ hbum genuit quantuz
in se e. Hoc aut hbum h9 realitat. qz subaz h9
et i9 omnimo d equalitat h9 et virtutez. Nam

Aug 9 de vera religione oñdit qz filio attribui-
tur eqilitas. qz a paterna imagine in nullo de/
ficere pot. ac p h9 veritas nucupat. eo qz ad p/
fecta equalitat accedit. Et sic patz scda subli-
mitas. Tercio h9 fili9 cù patre eandem dei
tat et substancialitat. quâ insinuat Iohes in
alio h9 hclo di. Et de9 erat h9 b9. Propz quod
notandum qz in h9 actu intelligente considera-
mus duo. s. h9. et acceptu formatu. quem in
tellecetu dicim9. qz qd intellect9 nô est homo
nec res intellecta e h9. Sz qm qd e in deo est
idem qz de9. i9 de9 intelligens deus est. res in
tellecta de9 e. intellect9 deus e. sequit qz deus
erat h9 b9. i. h9 b9 dei fili9 erat deus. pte qz
etia denotat qz fili9 h9 cù patre substanciali-
tatem. qz id. Verbū a paterna mente geritum
nô h9 varietate sic h9 h9 a nuz h9 b9. qz quidē
subalitatem et existentiā nô h9. Nâ verbū quod
ab h9 acte acceptu est non e h9. h9 b9 a uete quod
de9 s natura dina dcepit. de9 est. sic f9s et flu-
me. aqua verissime dici debz. Quare de9 erat
verbū vt ponat li de9 a pte pdicati. dicendo.
Verbum est de9. Et sic patet tercia sublimitas
Quarto h9 filius cù patre psonalez diuersita-
tem. quâ insinuat Iohes i alio h9 hclo. di. Hoc
erat in pte apud deu. Ad cui9 de claratonez
notandum qz psonates dina fuit ls. s. innascibili-
tas hue paternitas. nascibilitas fuit filiatō. cō
muni spirato hue pcessio. Quoz similitudine
sic adducit. Sic. n. aia nostra ronalis e vna es-
sentialit in qz radican plures potentie. saltem
tres qz nobis innescunt p ipaz psonates.
vt volitu memoratiua et intellectua. Tra in
vna essentia dina fuit tres psonae qz p suas pro/
prietates nobis innescunt isto mō. videlicet
multiplicato psonazz fit p originem ad quam
pertinet qz ali9. et qz ab alio. qz si debz esse ori-
go oportet qz occurrat ille qz originat. et ille a
quo origo fiat. Et cù in origine nô debet esse
pcessus in infinitu a pte post. Sz oportet deue-
nire ad vnu pncipiū originis. Sic oportet da-
re vnu a qz ipé oriatur aliqs. et ipé a nullo. et
huc dicim9 patrem cui9 psonates s. innascibili-
tas. qz p h9 qz esset ab alio nobis nô notesce-
ret. i9 est necessariu qz nob innescat p hoc qz
nô est ab alio. et ls manifestat pma psonates. s.
innascibilitas. Sz inquantu aliqs e ab eo p mo-
dum intellect9 pducendo et generando innote-
scit nob p notionez seu psonates qz s. paterni-
tas. S. m vero nô dat pater sine filio. igit psona
filii manifestat p psonates seu notionez qz
s. filiatō. Moto qz nô dat bon9 et verus pa-
ter qz nô amet se et filiu. neqz dat bon9 filius qz
nô amet se et patrez. et tñ vterqz i dimis sit bo/
nus. vt erqz plene amat. qz amor vtriusqz voca-
tur spiritu sanctu9 qz nô est fact9 ab alio. nec ge-
nitus sed pcedens. s. p modum amoris spus a
pte et filio. qz pducio manifestas has duas p-
sonas innescit psonatatem hue notonem qz s.
cois spirato. Et filiter spiritu sanctus qz est ab

atio nec aliq̄s ab eo manifestat p hāc p̄prieta
tem siue notōne q̄ dī pcessio. bīm Tho. pte p̄
ma. q. xxij. arti. iij. Ecce igit̄ quo pater et fili
us idēz in essentie vnitate distinguunt̄ psonali
p̄prietate. Bene ḡ dī bī. s. Verbuſ erat in p̄n.
s. in patre p essentiā. et apud deū. i. distinctū p
sonaliſ ſua p̄prietate. videlicz filiatōne. Ex q̄
bus oib⁹ patz q̄z ſublimis et excellens fit hui⁹
modi natuitas. De q̄ loquit̄ Aug⁹ de ſymplo.
tractatu. iij. di. Diuinā illā natuitatez q̄ fili⁹
pcessit ex p̄re. q̄ nat⁹ ē de⁹ de deo ſine mitō. Si
ne tpe. ſine m̄re. ſine alliq̄ fragilitate. ſine villa
fui diminutōne. nō poſſum⁹ explicare. Natuit
atē aut̄ ei⁹ ait pphā q̄s enarrabit. Et reuera
q̄s cōprehendē v̄l̄ dicē poterit. quō nat⁹ fit q̄
ſemp ē in p̄re. et nunq̄ recedit a p̄re. bī ille. Et
ſic patz pars p̄ma hui⁹ ſermonis.

Pars ſecūda hui⁹ ſmonis. i. q̄ ponitur filij dei natuitas tp alis.

Accūdo in iſto ſmonē tractandū ē de na
tuitate filij dei tp alii ſue corpali. q̄ na
tus ē ex m̄re ſine p̄re. q̄ eſt admirabiliſ.
Muis. n. nō mirabit̄ q̄ ppter nr̄az dilectionem
etermitas facta fit noua imenitas pua. pulch
ritudo de formis. maiestas abiecta. sapia muta
fortitudo infirma. iuſticia rea. et opulētia facta
fit egena. Muaprop̄ natuitas iſta p̄pt tria p
baſe excelleſtissima. pmo p̄pt ſanctificationē. ſe
cūdo p̄pt certificatōnem. tercio p̄pt mirabilem
opationē. Primo dico fuit excelleſtissima p̄pt
ſanctificationē m̄ris. s. et filij. Primo fuit ſan
ctificatio in m̄re q̄ null⁹ pur⁹ hō fuit sanctiō
ipa. Sūt expreſſe duo q̄ legunē ſanctificati in
vtero materno. s. Jeremias et Iohes baptista
q̄ iō legunē ſcificati q̄ pfigurauerūt ver⁹ xp̄z
ſanctificantez. Primo. n. xp̄s ſcificauit nos p
ſuā paſſionē. i. ad Cor. vi. c. ap̄lo attēſtantē q̄
ait. Ihes ut ſcificaret p̄pli ſuū p ſanguinē ſu
um. ex portā paſſus ē. quā paſſionem pfigura
uit Jeremias ſuū abis. et pſecutionib⁹ patiē
ter toleratis. Scđo xp̄s nos ſcificauit p bap
tismū. ad quē Iohes ſuo baptiſmo hoies ppa
rabit. Mō lic̄z iſti duo fuerint ſcificati. et p cō
sequēs magis sancti. et lic̄z figurauerint duas
magnas ſanctifications ſiēdas p xp̄m. et per
dī ſeoz natuitas fuit ſcta. Attī iſta bēe rir
gim⁹ fuit ſanctior. Et rō ē. q̄ lic̄z p̄dicti ſic fue
rint ſcificati q̄ nunq̄ peccauerint mortalit̄. ve
rū bēa vgo ſic fuit ſcificata q̄ nunq̄ peccauit
etīa venialit̄. bīm Tho. tercia pte. q. xxij. ar
ti. vi. et Alex. in tercia pte in tractatu de incar
natione abī. Scđo fuit ſcificatio in filio na
to. q̄ null⁹ grā plenior. quā plenitudinē inſi
nuat Iohes di. Plenuz grē et veritatis. Ad
cui⁹ declaratione notandū ē q̄ illud dī haberi
plene. q̄b totalit̄ hētetur. h̄ q̄ totalitas dī du
plicit. ſic ec̄ duplicit dicit̄ plenitudo. Primo

modo totalit̄ a plene intenſiue. s. dī aliq̄s h̄tē
grā q̄n h̄ illam in gradu ſūmo creature cōi
cādo. q̄ mō ſol⁹ xp̄s h̄uit. ſ. q̄ aia illa ē p̄cun
ctis p̄miquor v̄bo xp̄t v̄monē pſonalez. Et
q̄ gra coicabat̄ ei tāq̄ v̄m p̄ncipio a q̄ trāffū
dereē ad oēs. Scđo dī illā habuisse plene ci
totalit̄ quantū ad oēs effect⁹ p grā. V̄n ſic
ignis int̄ calida ſūme dī calid⁹. ſic xp̄s int̄ gra
tiosos dī gratio ſiſſim⁹. Et ſic ſol h̄ plenā vir
tutē ad oia ḡnabilita ḡnanda. ſic xp̄s h̄uit ples
itudinē ad oēs aias p grāz generādas ut per
ip̄m degenerarent. Et q̄ ex v̄mone h̄umanitatis
cū dimitate iſta plenitudo ſic erat ſibi p̄pa q̄ al
teri nō aueniebat. ita ut ſicuti ē p̄priū homini
rōnabilitas et riſibilitas q̄ nulli alteri animali
poſſit auenire. eo mō ſit xp̄uz xp̄o h̄tē plenit
udinē grē. Et iō Iohes ait. Plenū gratie a ve
ritatis. Et ſic patz p̄ma h̄ ſe natuitatis ex
cellētia. Scđo iſta natuitas ē excelleſtissima
p̄pt certificationē. q̄ nulla mulier do ſuo pa
tu vñq̄ fuit certior bēa v̄rgine. ut patz i duo
decim discurrento. Primo fuit certificata ſ
materna habilitatōne. i. q̄ erat electa a deo ut
eſſet mater filij dei. ſe inq̄t angel⁹ Lu. i. In
uenisti gratiā apud deū. Ecce ſcipes in vtero
et paries filiuz. V̄n fuit certificata q̄ erat ſo
nea mater filij dei. Scđo de future natuita
tis vaticinatōne. Si em̄ alij pphē pphetantes
fuerūt certificati a deo intrinſec⁹ de veritate
quā p̄dicebāt q̄ ſic erat ver⁹ ſic ip̄i ſpū ppheti
co v̄idebāt et annūciabant. ſic ſiliter cognouit
certiflime facta reuelatōne angelica ſpū pphē
tico q̄ erat illa vera futura mater filij dei quā
pphē p̄dixerāt. Tercio fuit certificata ſ ma
termi amoris duratōne. Multe nā q̄z ſit matres
q̄ pariūt filios q̄ tñ in pcessu tpis p̄dunt gra
tia viroꝝ. et filioꝝ. Maria aut̄ non ſolū in ſuo
conceptu certificata fuit q̄ in ſuo vtero fieret
indivibil v̄mio dimitatis et h̄umanitatis in una
pſona. ſe ec̄ fuit in gratia ſfirmata. Empredi
ctos do. vbi. ſ. Quarto certificata fuit de noīſ
filij dei diuulgatōne. Et bī q̄n dixit illi angelus
Hic erit magn⁹. et filius altissimi vocabit̄. q̄b
factū eſt q̄n dedit illi de⁹ nomē qd̄ ē ſup oē no
men. vt. ſ. noīet̄ de⁹ et fili⁹ dei. Quinto certi
ficata fuit de regm filij ſui perpetua duratōne
Et bī q̄n dixit illi angel⁹. Et regm ei⁹ nō erit
finis. In cui⁹ ſignū habem⁹ q̄ oia regna et im
peria h̄tē habuerūt. Nāqz ſimilē ū regnū alſy
viroꝝ in mille ducētis q̄draginta annis. Regnū
medoꝝ nō durauit nihi annis ducētis q̄dragin
tanouē. Regnum rōnoꝝ ſub regib⁹ durauit
ducentis quadraginta trib⁹ annis. In ſignū ve
ro q̄ regnū pp̄i nō h̄ebit finez ſā durauit mille
quadrin geniſ ſexaginta. nec vñq̄ terminabit̄
Perto certificata fuit i. Iohis exultatione Lu.
i. dixit. Elīabet̄. Exultauit in gaudio infans
in vtero meo. Dec. n. exultatō fuit inuiftata. et
iō miraculosa. maxime q̄r facta fuit in vtero. et
etiam accelerata fuit in infantē vſu ratōnisa

volutatis ut posset in viscera m̄na agnoscē credē ac sentire. Septimo certificata fuit in Elisabeth testificatione. qz dictū fuerat p an gelū Luē. i. Et ecce Elisabeth cognata tua. et ipa ocepit filium in senectute sua. Cūq Maria iussit in montana et salutat̄ Elisabeth ipa testificata fuit vba angelica fore vera di. Vnde hoc mihi vt m̄ dñi mei veniat ad me. Octavo certificata fuit Ioseph approbatione. cui angelus apparuit i somnis. Mat̄. i. di. Noli timere accipe Maria dīcū tuā. qd. n. in ea natū ē. de spiritu scō ē. Nō factuz Ioseph approbavit dū ipam in vrorē duxit. t̄ h̄kter cū deo viginatē ppetuā vovit. Non certificata fuit pazzo veneratione. qb9 i hac nocte apparet an gel9 dixit illud Luē. ii. Annūcio vob̄ gaudiuz magnū qd erit oī pplo. qz nat9 ē vob̄ ho dies lauator r̄. Qui pastores venerūt t̄ inuenēt iux angelis. p qz pazzo veneratione fuit certificata b̄ta Maria. Decimo certificata fuit angeloz iubilatōne. Vn Luē. ii. c. legiē qz faēta fuit multitudo celestis cū angelo cātantes t̄ dicētes. Glā in altissimis deo. Undecimo certificata fuit sci symeonis amplexatōne. Vnde legiē Luē. iii. qz cū qdragefimo die a natuitate xpi Maria t̄ Ioseph portauerūt. Ibm in tēplū tuc symeon duct̄ spū in templū cū vidizz iste senex puer. Ibm. eodem spiritu scō inspirat̄. cognouit eū mūdi saluatorē. Aperiēt aut̄ brachia sua semilia. fuit ipm amplexat̄. di. Nūc dimittis vnuz tuū dñe r̄. Nue vba cuz amplexu tā feruīdo fuit Marie manifestatiua filij sui natuitatis iocūde. Quodē cimo et ultimū fuit certificata scē Anne vaticinatōne. Nā legiē Luē. iii. qz ipa nō recēbat de tēplo seruiēs deo die noctuq ieunijs et orōmb9. et spū dei mota in ipa hora qz puer fuit pntat̄ sup altare. sup uenit t̄ ipaci deū laudabat t̄ spū ap̄hetico ple na oib9 pntib9 expectatib9 redēptionem loq baē. qz. s. h̄ paruul9 nup nat9 erat mūdi saluator. Et ē aduertendum h̄m Tho. pte tercia. q. xxvii. arti. v. qz iste due manifestationes sunt excellētiōres alijs factis. Et sic patz sc̄a excellētia h̄ natuitatis. Tercio ista natuitas ē excellētissima ap̄t mirabilē opationē. qd sc̄a rat̄ tripliciter. Primo spiritu sc̄i actuitate nūsc̄. n. legiē in aliq scripturaz veteris aut noui testam̄ti qz aliq sc̄az muliez̄ ocepit de spiritu scō. nec qz alijs nat9 fuerit pmo de spū sc̄o ocept̄ mī sol9 xps. de qz cātāt ecclā. Qui ocept̄ ē despiritu scō. nat9 ex Maria viginē. Vn sic alijs sc̄ificant̄ p sp̄m sc̄m ut filij adoptiuū. Sint dei. iux illud Joh. i. Dedit eis p̄tatez filios dei fieri. Ita xps e in sc̄itate ocept̄ vt sit fili9 dei natural. h̄m Tho. pte tercia. q. xxvii. arti. i. Vn notandum ad pdicti vbi declaratōnez qz h̄e p̄positō de h̄ḡt habitudinē oſubalitatisc̄ cause efficiētis vt i h̄ exēplo fili9 nat9 ē p̄tēt hoc ē de ſuba p̄tis cauſantē ipm. s. p̄ gnationē p̄tēt spirituſanā ad xpm oceptū h̄z habitudis.

nem oſubalitatis ex eo qz vna ē ſuba p̄tis et filij et ſp̄uſci. et h̄z habitudinē cāe efficientis. s. ad corp9 xpi. ſon̄ oſubalitas refert ad plonā carnē aſſumentē. efficiētia at̄ refert ad corpus xpi aſſumptū. Vn cū Aug. dicam9 qz nat9 ē ſe de ſp̄uſco effectiue. t̄ ex Maria viginē natura/ lit. Sc̄o declarat̄ h̄ idē parturiētis iocūditate. Maledictō. n. illa fulm̄mata d̄ Euam et ſuccellores ei9 nō puenit ad Mariā. qz nō oce pit 8 h̄uano ſemie. h̄ myſtico ſpiramine ſaz in coceptōne ſigilla viginalia remāſerunt clauſa. Sic a in natuitate clauſtra illa remansēt imota. Nō vllū ſenſit cū alijs mulierib9 dolore. ſed p̄ dolore ſenſit ſua uitatē a metis iocūditatem. iux ap̄hetia vla. di. m. c. xxxv. Germīmans gerimabit ſic liliū. t̄ exultabit letabūda t̄ laudās. Tercio declarat̄ h̄ idē oſtinata viginitate qz aī partū in partu. post partū vgo. Et hoc ap̄hetatū fuerat. vla. vii. c. Ecce vgo oſipiet t̄ pariet filiū. Et ab Ezechiele oſtināda vginitas pūla fuit. qn̄. ca. xlviij. inquit Porta hec clauſa erit et nō ap̄iet. t̄ vir nō trahet p̄ eaz. qm dñs de 9 iſtel m̄gress9 ē p̄ eaz. Vbi Aug. Quid ē porta i domo dñi clauſa. mī qz Maria ſp̄ intacta. Et qd ē hō trahuit p̄ eā. mī qz Ioseph nō coguit eaz. Et qd ē ſol9 dñs intrat et egredit̄ p̄ eā. mī qz ſpirituſſand9 ipregnauit eā. t̄ angeloz dñs naſceſ p̄ eā. Et qd ē clauſa erit in eternū. mī qz Maria vgo ē aī partū. in partu. t̄ post partū. Hoc aut̄ quātū fit magnum miraculū ſic declaro. Due fuit ſpecies miraculōz. Prima ē eoz de qb9 ē fides. et que oportet credē. vt filiū dei elle in ſacramēto. filium dei reſurrexiſſe. t̄ vginē dei t̄ hoiez peperuſſe. Et iſta tria fuit occulta. t̄ occulte a deo fac̄ta. Sc̄a ſpecies ē miraculōz qz fuit ad ſup̄dictōz fidei cōprobationēz. ut duz apparet in ſacramēto ſanguis v̄l caro v̄l puer v̄l h̄lia aliq mīora miracula nos aſtruēda vt credam9 maioea. Et ita facta fuit multa miracula i die natuitatis. de qb9 habet in alio ſmonario de pnia i hac ſollētate. Cōfirmat ſup̄dicta. Aug. ſup̄ Joh. ſmone. xcip. di. Oia qd eſ cetero z miracula ſupat xps. qz de vginē nat9. matrisqz in regratē ſol9 potuit nec oceptus violare. nec nat9. hille. Et ſic patz excellētia hui9 ſc̄e natuitatis. et ps ſecunda hui9 ſermoneis.

Pars ſc̄ia huius ſmonis. in qz ponitur filij dei natuitas ſpiritualis.

Accio in iſto ſmone annotatur alia filij dei natuitas qz ſp̄ualis. qz filius dei naſcit in aīa cuiuſcūqz fidel. t̄ h̄ ē deſiderabil. Nūis. n. nō optet filiū dei ſp̄ualit generare et effici p̄t et m̄ ei9. ſut. n. tres ḡnatōnes fideliū. de qz cordib9 naſciē xps. Primi fuit volūtātē dei faciētēs. de qb9 ait Aug. ſermone. xxvij. de natuitate dñi. di. Exultate

Vgines xp̄i. d̄sors v̄a ē mater xp̄i. xp̄m pare/
re nō potuistis. h̄ p̄t xp̄m parere noluistis. q̄
nō ex vob̄ nat̄ ē. verunt̄ h̄ vbi eius memime
retis sic meminisse debetis. estis eē m̄res eius.
q̄r voluntatē facitis p̄ris ei⁹. Isp̄e. n. dixit. Suis
Fecerit v̄lūtatem p̄ris mei. ip̄le mihi frater so/
ror et m̄r ē. Exultate vidue xp̄i. q̄r fecit fecūdā
v̄ginitatē cui v̄ouistis v̄tinētie castitatē. Exul/
ta eē castitas nuptialē. oēs fidelit̄ viuētes cum
cōiugib⁹ v̄ris. et q̄d amistis in corpe. Huāte i
corde. vbi iā nō p̄t esse cum d̄cubitu caro inte/
gra. sit in fide v̄go v̄scia. Is ille. Sc̄di fūts spe/
cialit̄ v̄gines de q̄b⁹ specialit̄ Aug⁹ fēc men/
tionē. de q̄z cordib⁹ sp̄alit̄ nascit̄ xp̄s. q̄r sic
sp̄alit̄ v̄gine voluit nasci corporalē. ita sp̄ali/
ter in ajo v̄rginali sp̄alez facit māsionē. vt pa/
tet. q̄r mira opa sua maxime p̄ v̄gines voluit
opari. Nascit̄ euā sp̄alit̄ de v̄rgimib⁹. q̄r tēp/
tationes carnis in q̄ habitant p̄ ei⁹ iugē medi/
tationē expugnat. iux⁹ q̄d ait. Iero⁹ ad Eustos/
chii⁹. Nuia ip̄ossible ē in sensu hoīis nō irruere
motū medullazz̄ calorē. ille laudat̄. ille pdica/
tur beat⁹ q̄ statim vt cepit cogitare interficit
cogitat⁹ i allidit eos ad petrā. petra aut̄ erat
xp̄s. Nascit̄ eē de v̄rgimib⁹. q̄r ip̄m vbiqz imi/
tant̄. iux⁹ illud Apoc. xiii. v̄gines. n̄ sunt. et
sequūt̄ agnū quoqz ierit̄. Tercij sunt oēs
contēplatiui q̄ in ista sollēnitate p̄ oēplatio/
nem debent filiū dei parere. Cōtemplare. n. de/
bent iux⁹ euangeliū Luce. egressum esse edictū
a cesare Augusto. vt describeret̄ vniuers⁹ or/
bis. et vt oēs hoīes ad ciuitatem vñ trahebat̄
ortū. p̄geret̄. et quilibet de nariū offerret̄ pre/
fidi p̄uincie. et se subditū rōno impio p̄fitere/
tur. Joseph⁹ ḡ cū esset de ḡne David p̄fect⁹ ē
in Bethleem a Nazareth duces secū. Mariaz q̄
erat vicina partui. Cū igit̄ amb̄ Bethleem p̄
uerissent. tū q̄r paupes erāt. tū q̄r iam ab alīs
oīa hospitia capta erāt nō potuerūt hospitium
muēire. iō diuerterēt ad quoddā diuersorūz
foramēs. quoddā in cōcauitate terre ex ciuita/
tem. ibiqz bōui et afino Joseph⁹ p̄sepe parauit
Afinū. n. duxerat rt sup̄ eū. Maria sedēret. bo/
uem vero vt renderet. et sic sibi nc̄cia emeret.
Venite igit̄ p̄ma vigilia noctis. v̄go b̄ta po/
fuit se in orōne. et ecce apparuit lux q̄ v̄gines
solā cooperuit cū magna multitudine angeloz
p̄me ierarchie. In sc̄da vigilia. ecce lux maior
totā domū coopiens. et magna in multitudo sc̄de
ierarchie. In hora vero medie noctis. ecce lux
alia maxima q̄ domū totā int̄. et ex cooperiēs
totā ciuitatē illuminauit int̄. vt quilibet mira/
ret̄. q̄r dies clara vidobat̄. et cū magna multi/
tudine angeloz tercie ierarchie dulcissime can/
tantiū et dicentiū. Ecce venit desiderat⁹ cūctis
gentib⁹. Ecce rex regū et dñs dñantiū. Ecce ve/
nit xp̄s vnic⁹ dei fili⁹. de⁹ et hō ver⁹ saluatō
mūdi. q̄oēs circūqua qz circūdedēt Mariā. q̄
in medio stās deuotissime ad dñm gr̄as agens
genib⁹ flexis. mamb⁹ in celū eleuatis. xp̄m fit̄

lum suū absqz dolore pepit. Et sine aptura p̄
illā viā quā natura instituit. vt dicit Robertus⁹
de casali⁹. Quae ē in alīs porta aptioms et cor/
ruptōmis in ḡnitione. i hac fuit porta clausa.
et sigillū p̄petue v̄ginitatis. et tñ p̄ illā eandē
hīc flos de v̄rga. radi⁹ luce inuolat⁹ incar/
nat⁹ de⁹ tanq̄ spons⁹ exiuit de thalamo. Tūc
b̄ta virgo ip̄m humilime adorauit. manibus p̄
prijs ip̄m deuotissime suscepit. pānis paup̄cu/
lis reuolutū sup̄ fenū in p̄sepio i medio duoz̄
animalū reposuit. q̄ suuz cr̄atorē agnoscētes
eum gemib⁹ flexis adorauerūt in hoīm dñfisi/
nem. O iḡe ingrata creatura attrēde et oīderā
creatoris tui maximā bonitatē hūilitatē pau/
pertatē. q̄s i suo ortu vt seqr̄is tibi oīdere dis/
gnat⁹ ē. Sequere igit̄ creatorē tuuz. vt de te
illud psa. i. nō dicas. Coguit bos possessorē suū
et aſin⁹ p̄sepe dñi sui. iſtū aut̄ me nō coguit. et
p̄plus me⁹ nō itellērit. Cōtemplēt ḡ. Ibm pau/
perculū natum ei cōpatiēdo. vt et ip̄e misereat̄
nū. et p̄ducat nos ad regna celoz̄. vbi ip̄e cuz̄
patre et spiritu sancto suo viuit et regnat in se/
cula seculorum Amen.

Dñica post octauā nativitatis dñi. de
pena miserie peccati. i. q̄ oīmes miserie
nature humane p̄cesserunt a peccato.
Sermo. xxvij.

REgūit mors ab Adaz v̄sqz
ad Moysen eē in eos q̄ non pecca/
uerit. Verba ista sunt apli Pauli
ad Ro. v. c. scripta. Post multa
scripta in p̄cedeti sacro aduētu de p̄co. iā sup̄
est vt de punitione ei⁹ aliq̄ subiungam⁹. Vnde
in p̄n⁹ isti⁹ v̄monis p̄mit̄ i sta oclō. Iis oīs pe/
na q̄ ē in humana natura aliq̄ mō p̄cessit a cul/
pa. Quē oclō sic declarat̄ v̄m q̄ elicit̄ ex dīctis
Ricar. nū. m. n̄. dis. xxxvij. arti. n̄. q. n̄. et beati
Tho. m. n̄. scripto. dis. xlvi. arti. n̄. et ec p̄ma
Icde. q. lxxxvij. arti. vij. et Bona. i. n̄. dis. xlvij.
arti. n̄. q. n̄. Pena p̄t oīderari triplicēt v̄l in/
quantuz ē satisfactoria. v̄l iniquātum ē vindica/
tiua. vel inquantuz ē purgatoria. Primo mō
pena p̄t oīderari inq̄ptuz ē satisfactoria. et Iis
quodāmodo ē voluntaria. et interduz infligē
nō p̄ culpa p̄pā h̄ p̄ aliena. Siē exēpli gr̄a i re/
bus humanis v̄dem⁹ q̄ alīs amici sui debitū
in se trāffert et soluit. patuit h̄ in xp̄o q̄ nullam
culpā habuit. et tñ p̄ nob̄ satisfaciendo susti/
nuit. psa. lxiij. Vere languores n̄ros ip̄e portas
uit. Sc̄bo pena p̄t oīderari inq̄ptuz ē vīn/
dicatiua. et taf̄ p̄pē h̄z rōnez pene. et sp̄ h̄z or/
dinē ad culpā. vel p̄paz. s. actualē. puta q̄n alī/
quis vel a deo vel ab hoīe p̄ p̄co cōmissio pu/
nitur. vel ad culpā originalez. et h̄ dupl̄. vel
p̄ncipalit̄. et sic pena p̄cti originalē q̄ natura
humana sibi relinquēt originaliusticie auxilio

destituta. ut sequent. s. inquit ad peccatum originales oes penalitates ex defectu nature i oibus attingunt et sequuntur. Ad ista facit dictum Nero. Nunc quod patim. peccata nostra meruerit. Tercio pot pena considerari inquit in purgatoria. et taliter propter non habet rationem pene sed medicinam. et ista pot esse in aliquo fine culpa ut illa pena quod est medicinalis ipse punitio vel sui meriti promotiva. non tamen sine causa. quoniam non est nisi culpa. ut propria ad eum tandem. ut aliena ad timorem intuenditur. Non nobis quod culpa ordinatur ad penam ut medicina. sed non sicut in medicina illius quod peccauit. sed alioz. In 8. n. latro suspedit. non est ad correctionem eius. Sicut etiam quod habet in inferno damnum. non est ad correctionem eius. sed quoniam quae pena ordinatur ad culpam ut alterius medicina. sic fur suspedit in bonum totius contumelias ne passim committantur furtum. Et aliquis in inferno damnatur ad decorum umbras. ne in mundo remaneat aliquod inordinatum si culpa per penam non ordinatur. Ex quibus patrum quod non est pena nisi propter culpam. sed habet aperte declarat dicens. Regnauit mors ab Adam usque ad Moysen 20. s. propter peccatum eius. In principio igitur monitione de penitentia tractantes mouet enim una magna difficultas. videlicet. Si oes corruptiores a misericordia videmus in humana natura progresserent a peccato Adamus declaracionem tria annotantur. quod.

Primum ut evidens contrariatio.
Secundum vero lucida declaratio.
Tertium autem fundata responsio.

Pars prima huius sermonis. in quo ponitur predicti dubij contrariatio.

Primo igitur in isto monitione quoniam queritur. ut corruptiores a misericordia quae videmus in humana natura. utputa infirmitates. passiones. dolores. tristitia. inclinatio. promptus ad malum insint ei a fine creationis primordio. si fugit contrarietas. quod videtur primo probari quod ista finit ex peccato merito. et hoc tripliciter. Primo fundamento romans sic. Sic se habet prius ad meritum. ita pena ad peccatum. ut sicut virtuti debet premium. ita culpe debet pena. sed ad iusticiam dei pertinet premia redire bonis. sed et penas inferre malis. Secunda ergo quoniam patitur. sed tunc aliquis patitur et punitur dicitur quoniam malum patitur per malum aliquod voluntario quod commisit. sed malum quod aliquis voluntarie commisit est malum culpe. sed pena propter est ex culpa. Secunda ergo in. n. de diuino. non ait quod puniri non est malum sed fieri pena dignum. sed nullum efficiat pena dignus nisi per culpam. sed et ceterum. Confirmat beatus Thos. in quoniam disputatis de malo. quod. art. n. ubi dicitur quod nullum documentum creatura ratione incurtere potest nec quartum ad aliam nec quartum ad corporum nec quartum ad alia bona exteriora nisi precedente culpa. ut in persona vel in natura. Secunda habet ideo probat fundamento fidei quod clamat et dicit filius dei passum esse ut nos a morte eripet. in quo nos induxerat primus.

parés. Non Aug 9 in li. in. de verbis domini. Et monitione videtur. O mors ubi est victoria tua. per cuius suum. vulnerasti. deieci. sed vulneratus es propter me quod feci. me. et de morte sua vicit te. Et super ipsum. in idem ait. Mortuus est Christus. mortis intercessor fuit. et magis in illo mors mortua est quam ipse in morte mortuus. sed ille. Tercio habet probat auctoritate veteris et noui testamenti. Nam in veteri testamento Genesim. dictum fuit. Ade. Morte morieris. si per peccatum feceris. g. per culpam inobedientie penam mortalitatis incurrit. igitur et ceterum. Itz probat auctoritate noui testamenti ad Romanos. v. ubi ait apostolus. Sicut per unum hominem in hoc mundo per peccatum in omnes peccauerit. g. videtur et ceterum. Sed oppositum videtur tribus modis. Primo medio superto in principio naturalis philosophie quod dicitur. n. physicoz. q. n. de aia. Finis quodammodo omnium est habere. cum igitur habet mundus minor. id vocatur microcosm. i. mundus minor. n. physicoz. Ideo Iohannes. Et mundus eius non coguit. i. habet propter quem oia facta sunt debet habere naturaliter conformitatem ad mundum maiorem. quod propter ipsum factum est a proxima sua additum. sed ita videtur in maiori mundo per inferiores orbis operationes motu mouentur orbis superioris secundum quod dicunt philosophi naturales. ut probus in libro de celo et mundo. g. parvum videtur quod in hoc per naturam portio sensitiva mouet operationes iudicium romanum. sed est corruptum quod est in nobis maxime iordinata. si igitur habet probat a proxima additione. videtur quod et omnia alia ergo et ceterum. Secundo probat medio superto secundum principia moralis philosophie. Dicitur. n. moralis phisica. et ethycoz. c. in. Virtus est difficultas operaria. nec est aliqua virtutis laus ubi nulla est difficultas. si igitur habet probat ad virtutem dispositus videtur quod a proxima sua additione habuit difficultatem faciendo bonum et vitandi malum. et in talibus fuisset dispositus quod omnia habere solum usum ergo videtur creare cum huiusmodi corruptionibus. Tercio probat medio superto ex principiis theologie. Dicitur. n. per scripturas spiritus sanctus per via pueniedi ad gloriam et sublimitatem est per ignoriam et per humiliatem. via pueniedi ad tranquillitatem est per labores et tribulaciones. De prima habet Luc. xii. c. xviii. Qui se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exaltabitur. De secunda habet Act. xii. Oportet nos per multas tribulaciones introire in regnum dei. habere. i. q. iii. c. saluatorum. Et Iacob. i. 8. Quod gaudium existimat fratres cum in temptationibus vaivas inceditis. Et Rom. v. Tribulatio patientia operatur patientia per batorem. per batorem habet spem. spes non confundit et ceterum. Si igitur debuit fieri habet quod esset dispositus puenire ad gloriam et victoriam et pacem perfectam. videtur quod humana natura in penalitatibus et corruptiōibus in quibus modo est a suis primis fuerit constituta. g. et ceterum. Et sic patrum pars prima huius sermonis.

Pars secunda huius monitionis. in qua probatur dubitatio declaratur lucide et apte.

Ecundo in isto smone p̄dicta dubitatio declarat sm bona in n. dis. xxx. art. i. q. i. di. q. attendendū ē q̄ rō in inqui redō duplicit p̄t p̄cedē. Aut p̄t est adiuta radio fidei. et sic p̄cedit aspiciēdo ad causas superiores. Aut p̄t iudicio p̄prio relictā est. et sic p̄cedit inspiciēdo ad cās et naturas inferiores. acqrendo. s. sciam p̄ viā sens⁹ et exp̄lentie. Et isto mō et ratiocinādo p̄cessēt p̄hi q̄ nō asperxerūt i hōis oditōne suū p̄ncipale actorem. sed asperxerūt p̄ncipia p̄ponētia et op̄atōnes q̄s h̄z p̄ virtutē nature. Et sm h̄c modū rō poti⁹ di scordat veritati catholice q̄ cordet. Et h̄s ē rō q̄re p̄hi nō puenerēt ad lapsus h̄uam cognitōnē. q̄r̄ eis videbae valde rōnable hōiez sic fuis se odiū. Doctores catholici et fideles qr̄ rōci nanē p̄mo mō aspiciēdo ad cās sup̄iores. multum osonū visum ē eoz rōmī q̄ de⁹ i tāta calamitate et miseria in q̄ nūc est hōiez nō fecerit a p̄ncipio sue odiōnis. Et p̄bat tribus medījs p̄mo ex pte dīne iusticie. sc̄bo ex pte dīne sapiētie. tercio ex pte dīne bonitatis et clementie. Primo ex pte dīne iusticie arguit sic. Nulli iustificias infligit pena nisi p̄cedat culpa. vt dictuz ē sup̄. Vñ Exo. xiiij. Iustū et innocentē ne occidas. Et Daniel. xij. Innocētez et iustū non int̄ficias. Et lex impiat m̄qr̄. Itaqz deo et saluatori n̄o oēs offerāt hymnos p̄ legē quā eis de dit. et patrias bitare caute. et p̄pas facultates h̄re firmissime. et iudicū frui iusticia. Nā p̄pte rea posita ē vt iusticiā q̄ i legē ē valeam⁹ dño deo vouere et nosmetip̄os et n̄m commendare imp̄ium. et nō videam̄ hōies despīce opp̄ressos contra iusticiā q̄s nob̄ tradidit deus vt ei p̄ oia paream⁹ ei⁹ sequētes benignitatē. in Auten. vt iudi. fine quoq̄ suff. s. itaqz coll. n̄. consti. n̄. Ecce ḡ q̄ ē d̄ iusticiā innocentēs pena flectere. Sed nihil aliud est pena q̄ passio in volūtaria in creatura rōnali. Naz de rōne pene ē q̄ sit in uolūtaria. Cui⁹ rō ē scdm. Tho. in q̄mib⁹ di sputatis de malo. q. j. art. n̄j. qr̄ volūtas vni uscuiusqz in bonū p̄puz et sibi uenīt natura sit iclmat. ḡ sicut frui bono ē delectabile qr̄ co uenit volūtati. ita p̄uari bono v̄l pati malū est pena. Sequit̄ ḡ q̄ nullo modo tal̄ passio fuerit in hōie ante q̄ p̄cesserit culpa in eo. igī talis corruptō non fuit i h̄uano ḡnē a p̄mordio sue cōditionis. s̄ ex merito transgressōis. Con firmat̄ p̄dicta rō iusticie. sic. A summa iusticie eq̄tate nulla p̄cedit curuitas et obliqtas. s̄ humana natura nō solū corrupta ē corruptōe pe naliatis. vez̄ etiaz corruptōe curuitatis. q̄a videm⁹ hōies ex corruptōe h̄bi inclita incliz. nari ad malū. Vñ Gen. viij. Sensus et cogitatio cordis h̄umanam ab adolescētia sua in malum p̄na fuit. quod etiā habet̄ ex de p̄sumptionibus. ea. cū in iuuentute. q. j. q. n̄. c. p̄cliuis. c. vij. q. j. c. oīs etas. vbi d̄. Oīs etas ab adolescētia in malū p̄na ē. ergo nunq̄ a dīna iusticia p̄ces fit q̄ h̄umana natura fit corrupta in sui p̄mos

dio. ḡ h̄ corrupta ē. hoc ē solum p̄cti merito. igī patz r̄c. M̄s si oīra p̄dictaz rōtem argua tur. s. q̄ nō repugnet diūme iusticie sic esse fas etuz hōiez a p̄mordio sue odiōnis. sic. Non est maioris innocētie h̄o q̄ sit ouis vel agn⁹. sed ouis et mortal et passibil p̄ducta fuit a deo ita q̄ in nullo ex h̄s derogat diūme iusticie. ḡ pari rōne videt̄ q̄ h̄ talē p̄duxiss̄ hominē q̄lis nūc est non videret̄ in aliq̄ derogari eldē. Ad h̄s re spondet̄ q̄ non ē fili de hōie et de oue. H̄o em̄ qui rōmī particeps ē. capax ē beatitudis et iusticie. Nā est aīal ciuile et politicu. j. polit. j. ethicoz. ē prudentissimū omnī animaliū. n̄. de anima. Et iō interrogat̄ Democrit⁹ sicut refert̄ Poeti⁹ in li⁹ de arte musica. q̄d inf̄ ho mines pecoraqz distaret. r̄ndit. sapient̄ sentia re. Etīa p̄ oīpositum est capax culpe et miserie. Vñ sicut in hōie obliq̄ri culpa ē. sic et pati pena ē. In oue aut̄ neut̄ vtingit repire. iō p̄sabilitas ouis nihil fac ad deordinationē dīne iusticie cui⁹ ē considerare meritor̄ exigentiam. nō sic aut̄ est de passionē in natura humana. ḡ videt̄ r̄c. Sc̄bo idē p̄bat ex pte diūne sapie sic. Vbīcūqz est summa sapiētia ibi ē summa pulchritudo. Sicut exponit Aug⁹ in libro de trū. vi. Quare species appropiat̄ filio cui etiā ap̄ propriat̄ sapia. Nō idē Aug⁹ loquēt̄ in libro meditatiōnū. c. in. ad deū. inq̄t Circūspicit aīa mea misera. et non videt pulchritudinē tuam. Auscultat. et non audit armoniā tuaz. Olfacit. et non p̄cipit odorē tuū. Et in libro de speculo ca. viij. idē ait. Si op̄a tua ita fuit magna et inscrutabilia pulchra atqz stupēda. qualis es tu pulcherrim⁹ creator eoz. Cōstat. n̄. opifex omnī lōge alit̄ se h̄re q̄ ea q̄ a se fieri volunt. Ex pulchritudie tñ circūscripte nature et mun di rez̄ oīm mirabili specie pulchritudo tua q̄ tu ip̄e es. qr̄ simplex et excellētia glē tue q̄ cir cūscribi nō p̄t. intelligi aliquēt̄ valet. h̄s ille. Sed cā et effect⁹ debēt esse p̄portionata. n̄. posteror̄. v. metaph. et meli⁹. n̄. physicoz. et p̄j. metaph. om̄. ergo a summa pulchritudie nihil p̄cedit turpe aut fedū. nihil q̄d rōnale of fēdat aspectū. Cum igī in hōie ratione vtēt̄ sint aliq̄e passiones cōditionales de qb⁹ rōnabilis erubescit. ergo tal̄ passio nunq̄ fuit i hōmine a sua p̄ma origine. vel fuit sic. vel merito transgressōis. ergo r̄c. Cōfirmat̄ ista rō sapientie sic. Vbīcūqz intellegit̄ summa sapia intellegit̄ summa veritas et summa eq̄litas. s̄z a summa equalitate nulla debet p̄cedē improportionabilitas. sed duratio et dīseruatio corporis sm̄ statum p̄ntis miserie ē improportionabilis aīe q̄ est ei⁹ forma. qr̄ h̄ est tpale. illud perpetuum separat̄. n̄. h̄ ab illo tanq̄ perpetuū a corruptibili. n̄. de aīa. ergo nunq̄ h̄umana natura sic p̄ducta fuit a p̄mordio sui a sapia summa. videntur ergo q̄ in h̄s ceciderūt ex p̄pa culpa. patz ergo r̄c. M̄s si oīra istā rōnez arguat̄. s. q̄ h̄ non repugnet diūne sapientie. sic. Sc̄dm idē exēplar

Em qd Deus pdurit hominem de terra. pdurit etiam alia animalia et animalia et corpora mixta. sed si non repugnat pulchritudini domini exemplis quod ex quatuor elementis composta sint corruptibilia. ut patet primo de celo et mundo. immo hoc facit ad ordinem vniuersi sicut in pluribus locis ostendit. Aug. 9. g. non videtur esse alia ordines sapientie h. de homini easdem proprietates et facultates a natura inuidit quas etiam dedit alijs animalibus. g. t. Ad si rindetur quod non est filius pro eo quod alia animalia ab homine non habent formam completuam incorruptibilem. In solo autem homine anima est immortalis per naturam. Nnde. xij. metaphys. ait ph. Nulla forma preexistit suo subiecto. et si aliquis remanet rationalis est. Et id mortalitas in alijs animalibus non ponit aliquam proportionem perfectibilis ad suam perfectionem sicut ponit in homine. ac per se non ita repugnat mortalitas in alijs animalibus ordinem quem sapientia seruat in rebus ratione sic mortalitas reperta in homine. Tercio ideo probatur ex parte bonitatis diuina. sic. A summa bonitate nihil procedit quod magis sit propter quam ad malum quam ad bonum. cum vniuersa propter seipsum sua bonitas operetur. p. xvi. Eniuersa propter seipsum fecit deus. Nam et Plato in theo. ait. Bonitas dei fuit causa factiois mundi. et omnium rerum origo. Et phys. v. ethicorum inquit. Optimum est ille qui virtutem bonitatem sua etiam ad alios non solum ad se. Et quod melius deo quam est summa bonitas. Cum igitur sensus et cogitatio hominis propria fuit in malum. ab adolescentia sua ut dictum est. s. igitur in illa corruptione in qua non fuit humana natura a summa bonitate producita. Nam et Apuleius phys. Nihil est deo similius quam vir auctor perfecte bonum. qui dicitur. Deus est bonitas. quod bonum fuit habi filius. Non igitur fecit hominem dissimilem. immo ad similitudinem suam. non quod magis ad malum quam ad bonum. p. xvi. Confirmatur ista ratio sic. Nihil procedit a summa bonitate quod est dignum maledictione. Si multe fuit in nobis passiones maledictae propter quas. tamen Job et Jeremias maledixit diei suum quod natum est. dicens. Perireat dies in quo natum fui. Job. iij. c. Et in lege maledicebantur steriles mulieres. Et hodiernis tempore videtur multos propter tribulationes quas patiuntur. maledicentes die et horam in qua nati sunt. imprecantes fibi mortem. quod non videatur quod humana natura in ea corruptione qua nunc est. creata sit a summa bonitate. videtur quod in hanc corruptionem et statum deuenerunt merito culpe sue. Quid si alia ista ratione arguatur quod si non sit alia ordinem diuine bonitatis. Ad suaz. non bonitatem spectat dare vnicuique secundum inclinationem competitum est naturae. Si sicut anima rationalis delectat in bono simpliciter ita alia sensibilis in bono ut nunc. Et sic terrena quiescere deorsum. ita et ignis sursum. Si igitur de omnibus dedit propter suas inclinationes igitur a proxima hois ratione erat diueritas appetitus in sensuali rationibus. Erat nihilominus diueritas in elementis corporis constituentibus. Si

igitur diueritas propter me inclinationis facit rebellio nem. et diueritas secundum inclinationis iducit temptationum pugnam. videtur quod si homo si modo conditum esset. in nullo derogaret bonitati diuine. g. videtur recte. Ad si rindetur quod vero est quod summe bonitatis est dare vnicuique suaz inclinationem. Si salvo ordine qui attenditur inter res secundum quod comparentur ad inuidit. quoniam bonitas non per iudicatur sapientia. Et quod secundum ordinem nature corpus debet esse subiectum anime. sensualitas subiecta. debet esse ratione. sic debuit deus dare inclinationem tam corpori hominis quam sensualitati carnis quod in nullo per iudicaret ordinem sive rectitudini rationis. Et hic est quod si sensualitas bonum ut nunc appeteret nulla tamen erat rebellio per se hominem. quod tamen appetebat sicut ratione dictabat. Nunc autem est rebellio. quod propter iudicium rationis frequenter appetit. et propter hoc brutales effecti sumus. et iumentis insipientibus comparati. cum tamen homo per misericordiam dedit fuerit in honore et dignitate rationis. Et sic patet decisio huius magnae questionis secundum doctorem seraphicum Bonaventuram.

Pars tertia huius sermonis. in qua respondetur ad predicti dubij contradictionem.

Tercio in isto sermone respondetur ad argumenta quod videtur predicti docendi esse contraria. Dicendum quod ad primi in oppositum de diueritate motuum orbium celestium. Quod et si videatur ibi esse contrarietas. non tam est ibi contrarietas immo ordinatio recta. pro eo quod separata superior mouet inferiorē. et nunquam inferior separiore. Nunc autem in nobis non est sic. pro eo quod videtur alia legem in membris nostris repugnare. legi metis nostrae. et captiuante nos in servitute peccati. ut patet apostolus Rom. viii. Ad secundum quod obiectum est quod est difficultas operari. Respondendum est quod quedam est difficultas quod venit ex genere operis. quedam vero quod veit ex defectu operantis. Prima difficultas est de essentialia virtutis. Virtus. non inquantus virtus circa magna existit et ardua. Secunda difficultas in homine per monachum fuit sic homo. non ita perfecte deo obediens et deo adhesiens. sic perfectio virtutis obedientie et amicitie est requiritur. et sic de alijs virtutibus. Est alia difficultas quod veit ex defectu operantis. et ista quidem non est de essentialia virtutis. immo accidit virtutem quod virtus est. Et ideo ad hoc quod homo esset virtuosus non oportuit hanc difficultatem regiri in homine per misericordiam. Et quod illud sit verum hoc planum est. Nuato enim aliquis magis perficit in virtute. tanto magis operatur cum minori difficultate ex parte sui. Si igitur est difficultas esset de virtutis essentialia. secundum quod homo perficeret et minueret in eo virtutis excelentia. quod falsum esse nemo dubitat. Ad tertium

Qd obiecte de via pueniendi ad salutem. Dicendum est qd sacra scriptura tradita est homini ipsi. et documenta per qd pducant ad patriam suam qd statui pnti competit. Hoc ex his non potest argui qd talis debuerit homo fieri ut per hanc viam deueniret. tales non sunt valde aprobe. Si autem homo non peccasset. non cum asperitate sed cum leuitate puenisset ad suum finem. Et est sile. qd sanitas per bona cibaria et sua via seruaretur. sed non recuperat nisi per passiones amaras. Conclusio est ergo qd ois miseria corruptioq; passio qd in humana natura est pcessit a peccato. non a deditore nostro. Confirmat hanc occlusionem Aug. in sermone. pp. viij. de resurrectione Christi. Malorum omnium nostra causa peccatum est. Non non sine causa mala ista homines patiuntur. iustus est omnipotens deus. non ista patetemur si non mereremur. sed cum sumus in peccatis ad quas venimus per peccatis nostris. dominus Ihesus christum cogitemus qd voluit esse in peccatis nostris sine peccatis nostris. sed sustinendo sine culpa penam. et culpam soluit per penam. Culpa soluit peccata donando. penam soluit mortuos suscitando. Et pp. de ciuidei. c. vij. Omnes. non mortui sunt in peccatis. nemine prorsus excepto siue originalibus siue etiis voluntatis additis. vel ignorando vel sciendo. nec faciendo quod iustus est. et per omnibus mortuis vivus mortuus est. Sicut non nullum habens omnino peccatum. ut qd per remissionem peccatorum vivunt. non iam sibi vivant. sed ei qd mortuus est propter peccata nostra. et resurrexit propter iustificationem nostram. ut credentes in ipso qd iustificat impium. ex impietate iustificati tandem ex morte viviscunt ad primam resurrectionem etiam nunc pertinere possimus. Ad hanc. non non pertinet nisi qui beati erunt in eternum. Ad secundam vero beati et miseri pertinebunt. hec ille. Ecce ergo in quantitate deduci sumus miseriam propter peccata nostra. Non ergo dicamus naturam esse male deditam qd sic maledicere est deditorem. quod impissimus est. sed imputemus parentibus qd existentes inobedientes mandato dei oia alia ei iuste inobedientia facta sunt. Rogemus ergo dominum nostrum Ihesum Christum in misericordia constitutos subleuantem. ut vis uiscet nos in presenti per gratias. et in futuro per gloriam in secula seculorum. Amen.

In die sancto epiphanie domini nostri Ihesu christi de manifestatione filii dei natu in generali in particulari et in speciali. Sermo. xxvij.

Et ecce stella quam viderat magi in oriente regnante. Scribuntur hec verba. Mattheus. ii. et in euangelio occurrentis solenitatis. Vnde dierna dies fratres carissimi tribus miraculorum corata est. scilicet adoratione parvuli. consecratione

baptismi. et operatione miraculi. Nam ut ecclesia attestatur. decimatus erat die pmi anni. puer Ihesus adoratus est a magis. Eadem vero die trigesima anni. Ihesus iam vir effectus a Iohanne in iordanie baptizatus fuit. Sic. n. Luc. iii. ca. scribitur. Et ipse Ihesus erat incipiens quasi annoxx trigesima. scilicet cum baptizatus est. Simili quoque die trigesima pmi anni. ab ipso domino Ihesu primum miraculum factum est. cum in nuptiis aquam in vinum conuerteret. De quoque Ioh. iii. c. scriptum est. Hoc initium signum fecit Ihesus in chana galilee. De his igitur tribus hoc ordinem et type a domino perpetratis. solennitas triplex nuncupata est. scilicet betphania theophania et epiphania. Betphania nuncupatur a beato quod est dominus. et phanox apparitio. qd in nuptiis domo diuina potentia Christi manifestata est. qd ad tertium miraculum. Theophania denominata a theos quod est deus. et phanox manifestatio. qd sanctissima trinitas in baptismate apparuit in extrinseco signo. quo ad secundum miraculum. Epiphania namque est ab episcopo quod est super. et phanox quod est apparitio vel manifestatio. qd desuper per stellam facta filii. Si manifestatio. Unde Aug. in sermone de epiphancia ait. Epiphanie dies latine manifeste dici potest. Et hoc est primum miraculum quod celebrat ecclesia in solennitate pnti. quod utique insinuant verba apostolica dicentia. Et ecce stella quaz viderant magi in oriente ante eos ut scilicet manifestaret eis filium dei. Et ideo sequitur. usque dum veniens staret super ubi erat puer. De quoque manifestatione tres ostendentes annotabimur. quarum.

Prima erit de manifestatione filii dei in generali. Secunda erit de eadem in particulari. Tercia autem de ipsam in speciali.

Pars prima huius sermonis. in quo tractatur de manifestatione filii dei in generali. scilicet s. conuenienter facta.

Drimo igitur in isto sermone de manifestatione filii dei in generali tractantes. et ad videndum si convenienter fuerit facta. tres occlusiones sunt. anno. annotantur. q. xxxvij. arti. i. ii. et. iii. quaz prima est qd nativitas Christi non debuit omnibus manifestari. Secunda est qd aliquibus debuit manifestari. Tertia est qd eis propter quos facta est debuit manifestari. Prima occlusione probatur tribus rationibus. primo sic. Redemptio nostra nullo modo debuit impediiri. sed si nativitas filii dei fuisset omnibus manifestata. redemptio nostra qd per crucem filii dei parata erat fuisset impedita. testante paulo apostolo qui. i. Cor. ii. c. inquit. Si cognouissent nunquam dominum glorie crucifixum. qd nativitas eius omnibus manifestari non debuit. ut ista dictum est. et verificare est. scilicet Tu es deus absconditus sanctus.

isabel saluator. Sed idem pbae sic. Illud
nō debuit admitti p qd diminuit meriti fidei
per quā s. homines iustificantur. In illis ad Ro.
in. Justicia dei p fidem Ihsu xpī. sed si manife
stis iudicis xpī nascente ei⁹ nativitas omnib⁹
apparuissest iam tollere⁹ ratio fidei. q̄ attestan
te Paulo ad Heb. xj. ē argumentum non appa
rentium. ḡt omnib⁹ manifestari non debuit.
Tercio b̄ idez pbae sic. Illud nō debuit ma
ifestari. qd inducit dubiuz veritatis humani
tatis xpī. sed si fuisset omnibus facta nativitas
xpī manifestatio. p̄dicta dubietas fuisset or
ta. ḡt. Nam Aug⁹ in ep̄la ad Colosianū m̄qt
Si nullos cibos. nullos caperet somnos. nonne
opinionem affirmaret erroris. nec hominez ve
rum nullo moto suscepisse credere⁹. a dum oia
mirabilē facer et auferret qd misericordit fec
he ille. Nam erudiendi erant omnes homines
ad salute non in p̄ncipio nativitatis eius. s. po
stea tempore p̄cedente postq̄ operatus ē sa
lute in medio terre. s̄n post passionem et re
surrectionem suaz dixit discipulis Math. vlf.
Euntes docet e omnes gentes. Nō si altra dica
tur sic. De⁹ sup omnia p̄mōrē ad miserenduz
In illud ps. Miserationes ei⁹ sup omnia ope
ri⁹. sed in secundo aduentu q̄ iusticia iudicabit
veniet omnib⁹ manifest⁹. In illis Math. xxij.
Sicut fulgur exiit ab oriente. et paret usq̄ in
occidente. ita erit aduent⁹ filii hominis. ergo
multo magis pm⁹ quo natus ē in mundum In
carnem debuit oib⁹ esse manifest⁹. Ad hoc
responde⁹ q̄ ad iudicium regit q̄ auctoritas
iudicis cognoscat. a ppter b̄ oporet q̄ aduen
tus xpī ad iudicium sit manifest⁹. s̄ prim⁹ ad
uent⁹ fuit ad omnī salutem que ē per fidem.
que quidē ē de non apparentib⁹ vt dictum est
Et ideo aduent⁹ xpī pm⁹ debuit esse occultus.
Ec sic patet pma ocluho. Secunda ocluho. s.
q̄ nativitas xpī aliquibus debuit manifestari.
pbae etiam triplicit. T Primo sic. Si nativi
tas xpī omnib⁹ esset occulta nulli fuisset xpī/
cua. h̄ oporebat xpī nativitatez esse p̄ficiam
alioquin frustra nat⁹ fuisset. ḡ videt q̄ aliq̄
bus debuerit xpī nativitas manifestari. Se
cundo sic. Quia a deo fit. ordinata. fit In apostolū
ad Ro. xij. p̄tina aut ad ordīmem diui
nē sapientie ut dei dona. a secreta nō equaliter
ad omnes h̄ immediate ad quosdaz p̄ueniat. a
per eos ad alios deriuēt. s̄nde et q̄tuz ad re
surrectionis mysterium dī. Act. x. q̄ de⁹ dedit
xpī resurgentem manifestū fieri nō omni po
pulo. sed testib⁹ p̄ordinatis a deo. qd etiā de
buit obseruari circa ei⁹ nativitatē ut non omni
bus xpī manifestare⁹ sed quibusdam p̄ q̄s pos
set ad alios deuenire. Tercio sic. Illa debue
runt deuītari q̄ cedebant in p̄iudiciuz nostre sa
lutis. h̄ sicut fuisset in p̄iudicium nostre salutis
humane si omnib⁹ hominibus dei nativitas in
notuisset. ita etiā si nulli nota fuisset. Hic. n. et
ibi tollit fides tam. s. per hoc q̄ aliqd est tota.

liter manifestū q̄ etiam p̄ hoc q̄ a nullo cog
noscit a quo possit testimonī audiri. Fides. n.
ē ex auditu In apostolū ad Ro. x. Quid si con
tra dicas sic. Null⁹ sapiens manifestat id ex q̄
turbatō sequit⁹ a detrimentū alioz. sed mani
festata xpī nativitate subsecuta ē turbatō. In
illud qd legēt in hoc euangeliō. s. Audiēs rep
herodes xpī nativitatem turbat⁹ ē a oīs hie
rolyma cum illo. s̄ecutum etiam est detrimentū
alioz. s. pueroz occisoz in Bethleem iude
de⁹. Ad b̄ responde⁹ q̄ talis turbatio subsec
uta a gruebat xpī nativitati triplicit. Primo
quidez qr̄ per b̄ manifestata ē celestis xpī dig
nitas. Vnde Greg⁹ dic. in omel. epiphania.
Celi rege nato rex tre turbat. qr̄ nimiz terren
a altitudo sfundit eū celestis celitudo ape
rit. T Scđo quidez qr̄ per hoc figurabat iude
diciaria xpī potestas. Vnde Aug⁹ dicit in quo
dam In monē epiphania. Quid erit tribunal iu
dicantis. qn superbos reges cuna terrebant in
fantis. Tercio qr̄ per b̄ significabat deletō
regni diaboli. qr̄ vt Leo papa dicit in sermone
epiphania. Non tñ herodes semetipse turba
tur quantuz diabolus in herode. Herodes em
hominem existimabat. sed diabol⁹ deū. a uter
q̄ regni sui successorem timebat diabolus cele
stem. sed Herodes terrenuz. Nō autē iudei
turbanē q̄ magis gaudere debuerant. aut b̄ ē
qr̄ vt Cris⁹ dic. de aduentu iusti gaudere nō
poterant miq̄. aut qr̄ volebant fauere Herodi
quem timebant. Quid autē pueri ab Herode fuit
interfecti. nō cessit in detrimentū sed in eo z
pfectuz. Dic. n. Aug⁹ in sermone de epiphania.
Abfit ut ad liberandos homines xp̄s veni
ens de illoz p̄remio qui p̄ eo interficerent ni
hil egerit q̄ pendens in ligno p̄ eis a quib⁹ in
terficiabat orauit. Et sic patz secunda ocluho.
Tercia ocluho. s. q̄ xpī nativitas eis ppter
quos facta fuit debuit manifestari. declaratur
sic. Nā duenient sunt electi illi quib⁹ ē xpī nat
vitas manifestata. qr̄ sal⁹ q̄ erat futura p̄ xp̄z
ad omnē diueritatē hominū pertinebat. qr̄ sic
dī ad Col. in. In xpī non est mascul⁹ et femi
na. gentilis a iude⁹ seru⁹ a liber. a sic de alijs
buiusmōi. Et vt b̄ in ipsa xpī nativitatē p̄figu
rare⁹ omnib⁹ aditionib⁹ hominum ē manife
stat⁹. Primo magis tanq̄ sapientib⁹ et po
tentib⁹. Secundo pastoribus tanq̄ simplici
bus a vilib⁹. Tercio manifestat⁹ ē. Symoni
et Anne tanq̄ iustis. Manifest⁹ est etiam An
ne tanq̄ mulieri. et magis tanq̄ peccatoribus
vt per b̄ ostenderet nullam aditionem homi
num excludi a xpī salute. Nō si altra dicitur sic
Manifestatio diuīme veritatis p̄cipue debet fie
ri ad dei amicos. In illud Job. xxxvi. Annūcia
at de ea amico suo. h̄ magi vident⁹ esse di. mimis
ci. Dicē. n. Leuit. xix. Non declinetis ad magos
nec ab ariolis aliquid scūcitemini. nō ḡ debuit
xpī nativitas magis manifestari. Ad b̄ respons
det q̄ sicut Aug⁹ dic. in sermone de epiphania.

di. Sicut pualet imperitia in rusticitate pastorum. ita pualet impietas in sacrilegii magorum. utrosq; tñ hibi ille lapis angularis attrahuit. Quippe q; venit stulta eligere vt defundet sapientes. et non vocare iustos h; peccatores. ut nullus magnus sup biret. nullus infirmus desparet. Et ille. Quidaz tñ dicunt q; isti magi non fuerunt malefici. sed sapientes astrologi q; apd persas et chaldeos magi vocantur. Et sic patet tercia oculo et pars prima huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua tractatur de manifestatione filij dei in particulari scilicet quomodo et quo ordine facta est.

AEcundo in isto sermone de manifestatōne filij dei in particulari tractantes. s. q; modo et q; ordine facta fuit. tres aliae conclusiones annotatātūm. Cho. vbi. 5. art. iiiij. v. et vi. Quaz pma est q; rps per seipm suam natuitatem manifestare non debuit. Secunda ē q; manifestari debuit p angelos. Tercia est q; conuenienti ordine manifestata ē. Prima conclusio sic declarat. Natuitas xp̄i ad humanam salutē ordinabat. q; quidez est per fidem. fides aut̄ salutaris diuinitatem et humanitatem xp̄i confiteat. Oportebat igit̄ ita manifestari natuitatē xp̄i ut demonstratio natuitatis ei⁹ fidei humilitatis ei⁹ non pjudicaret. Hoc autem factum est dum xp̄s in seipso similitudinem infirmitatis humane exhibuit. et tamen p dei creaturas diuinitatis virtutez in se monstrauit. Et iō xp̄s non p seipsum suā manifestauit natuitatē sed p quasdz alias creaturas. Nō dīcere videt Leo papa. di. Magi inuenierunt pueruz ihm. nulla ab infantie huanc generalitate discerent. ḡ christ⁹ p seipsum suaz natuitatem non manifestauit. Et licet Eccl. xx. dicat. Sapientia abscondita et thesaur⁹ inuisus q; utilitas in utrisq; q; si di. nulla. Attū ad sapientem nō pertinet ut quolibet tpe manifestet seipfuz. sed tempore cōgruo. Dicit. n. Eccl. xx. Et tacens non habens sensum loquere. et est tacens sciens temp⁹ aptuz. Sic ḡ sapientia xp̄o data nō fuit inutilis. q; seipsum tpe cōgruo manifestauit. Et sic patet pma oclusio. Secunda cōclusio. s. q; debuit manifestari p angelos. sic declarat. sicut manifestatio syllogistica fit per ea q; sūt magis nota ei cui ē aliquid manifestanduz. ita manifestatio xp̄i p signa debet fieri p ea q; sūt familiaria ill⁹ quib⁹ manifestat. Viri igit̄ iusti q; b⁹ familiare et osuetum est edoceri interiori instinctu spirituflanti absq; signoz sensibiliū demonstratione. s. per spiritum prophetie ut Symeon et Anna. illustrati fuerunt ad cognitionēz natuitatis dominū p interiori instinctu spirituflanti. secundū illud Luc. n. Responfuz as-

cepit a spiritu sancto non visu se morteni nisi p̄us videret xp̄m domini. Iudei autē q; osue ti erant diuina responſa p angelos accipere p quos etiā leges acceperant. Em illis Act. vij. Accepistis legem i dispositione angeloz. illustrati fuerunt ad cognitionez natuitatis p angelos. q; patuit i pastorib⁹ quib⁹ tanq; corporalib⁹ rebus deditis visibiles apparitiones angelorū facte sunt. Gentiles vero et maxime astrologi q; osueti erant stellarū cursus aspicerere per signa celestia ad cognitionem natuūtatis xp̄i illustrantur. Ut risq; ḡ. s. pastoribus et magis celi enarrant gloriam dei. quia vt ait Aug⁹ in sermone de epiphānia. Celos angelī habitat. et sidera ornant. Rationabilit̄ autē pastorib⁹ tanq; iudeis apud quos frequenter facte sunt apparitiones angeloz reuelata est natuitas christi per angelos. Magis autē assuefata est per signaz stelle. q; ut ait Criso⁹ Per consueta eos domin⁹ vocare voluit eis condescendens. Est autem alia ratio. q; vt Greg⁹ dicit. Iudeis tanq; ratione vt entibus rationale animal. i. angel⁹ predicare debuit. Gentiles vero q; vti ratōne nesciebant. ad cognoscendū deum nec per vocem sed per signa perducuntur. et huc dominum iam loquentes annunciauerunt gentibus predicatorēs loquentes. ita eum nō dum loquentem elementa muta predicauerunt. Est autem et alia rō. q; vt Aug⁹ dicit i Evone epiphānia. Abraxē innumerabilē erat repromissa successio. non carnis semine. sed fidei fecunditate generanda. Et ideo stellarum multitudini comparata est. vt celestis p gemies sp̄rare. Et ideo gentiles i siderib⁹ designati ortu noui sideris excitant ut perueniant ad xp̄m per quem efficiant semen Abraxē. Et sic patet secunda oclusio. Tercia oclusio. s. q; ouenienti ordine natuitas xp̄i fuit manifestata. sic declaratur. Primo quidez manifestata ē pastori bus ipso die natuitatis xp̄i. Ut em vbi Luç. n. Erant pastores vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregē suum. et vt discesserunt ab eis angelī in celum. loquebant ad misericordiam. Transeam⁹ usq; Bethleem et venerunt festinantes. Secundo autem manifestata ē magis per stellarū decimatercia die natuitatis ei⁹. s. i p̄nti solennitate. Tercio vero manifestata ē iustis i templo quadraginta die a natuitate. vt habeat Luç. n. ca. Et predicti ordinatio est. q; p pastores significant apostoli et ali credentes ex iudeis. quib⁹ manifestata est pmo fides xp̄i. inter quos nō fuerunt multi potentes. nec multi nobiles. sed vt dicitur ad Cor. i. Infirma mundi elegit de⁹ vt fortia queq; confundat. Deinde puenit fides xp̄i ad plenitudinem gentium q; prefigurata ē per magos. Postremo puenit ad plenitudinem iudeorum q; prefigurata est per iustos. Unde etiam in templo iudeoz est eis xp̄s manifestatus. Ait. n. aptus

ad Ro. ix. Israhel sectando legem iusticie. in legem iusticie non peruenit. Sed gentiles q̄ non querebant iusticiam iudeos communis in iusticia fidei preuenientur. Et in huius figuram symeon q̄ expectabat consolationem Israhel vltimo christum natum cognovit. si p̄cesserunt eū magi et pastores q̄ xp̄i natuitatem non ita sollicite expectabant. Et sic patet tercia conclusio et pars secunda huius sermonis.

Partercia huius sermonis. in q̄ tractatur de manifestatioē filij dei in speciālī facta. s. magis per stellam.

Treto in isto sermone de manifestatioē natuitatis filij dei in speciālī tractates. facta. s. magis in presenti solennitate per stellam. de qua dicitur in verbis propositis. Et ecce stella qua; viderant magi in oriente rē. tria occurserunt consideranda. Quorum primum & admiranda stelle illustratio. Secundum vero admiranda Herodis et scribazz obsecratio. Tercium autem admiranda magorum humiliatio. Circa primum aduertendum q̄ magi triplicem fatent stellam. Primo stellam elementalem quam videbant. De qua qualiter fuerit nouiter creata ad manifestatōnem natuitatis filij dei. satis dictum est in sermone de penitentia in hac solēnitate i tercia pte sermonis. Sed de hora apparitionis ipsius secundum Tho. vbi supra. arti. vi. ē duplex opinio. Criso enim dicit super Math. et Aug. m sermone epiphanie. Stella magis apparuit p biennium ante xp̄i natuitatem. et tunc primo meditantes et se ad iter preparantes. a remotissimis partibus orientis perueniunt ad xp̄m terciadecima die fūe natuitatis. Sonde et Herodes post recessum magorū. videns se ab eis illufuz. mandauit occidi pueros a bimatu et infra duabitans ne tunc christus natus esset quando stella apparuit secundum q̄ a magis audierat. Alij vero dicunt stellam apparuisse primo cum xp̄s. natus ē. et statim magi visa. Stella iter arripiens longissimum iter in tredecim diebus pgezunt partim quidē adducti diuina virtute. partim autem oromediorum velocitate. et hoc dicō si venerunt ex extremis prib⁹ orientis. Qui/dam tamen dicunt venisse de regione ap̄m quā vnde fuerat Baalam. cui⁹ doctrine successores fuerunt. Dicunt autem ab oriente venisse. quia terra illa ē ad orientalem partem terre iudeorum. Et hī hoc Herodes non statim recedebat ibus magis. sed post biennium interfecit pueros. quia potuit credere magos fallacis stelle visione deceptos. postq̄ non muenerunt quae putauerunt erubuisse ad se venire. vt dicit Augustinus in libro de sensu euangelistarū. Apparuit igit̄ stella hora natuitatis. Vñ Jero⁹

In glo. inquit Stella dominice natuitatis nūcia nunq̄ prius apparuit sed eā tunc puer creuit et magis preuiam deputauit. que pacto officio mox esse desit. hec ille. De qua stella loquitur etiam Aug⁹ in sermone de epiphania. dicitur nat⁹ ex matre de celo terre nouum fidus ostendit. qui nat⁹ ex patre celum terrāq̄ fundauit. eo nascente lux noua ē in terra reueleta. quo moriente solis claritas ē obscurata. eo nascente superna honore claruerunt. q̄ moriente planixerunt. quo descendente inferna timore tremuerunt quo resurgentē discipuli novo amore exarserunt. quo ascendente celi novo obse quo patuerunt. Et in sermone. nū. eiusdē dier. id est ait. Xps nouam stellaz declarauit natus. qui antiquum solem declarauit occis⁹. Hī la luce inchoata ē fides gentium. illis tenebris accusata ē p̄fidia iudeoz. Quid erat stella q̄ nunq̄ inter sidera apparuit. Quid erat nisi misifica lingua celi enarrans gloriam dei. que in usitatum virginis partū insitato fulgo et claret. cui postea non apparenti. euangeliū totū orbe succederet. hec ille. Secundo fatent stellā virginalē quam querebāt. Unde glo. Noua stella nouum hominez indicat. Stella pfecto ē ipse Iesus q̄ de se Apoc. vlt. ait. Ego sum radix et gen⁹ David. stella splēdida et matutina. Est siquidē radix p̄ influentiaz omnū gratiarazz. Joh. i. De plenitudine ei⁹ omnes accipim⁹. et gratiam pro gratia. Et ē gen⁹ David. i. principale caput toti⁹ generis et genezatōm⁹ ei⁹. Et ē insuper stella splēdida et matutina. Stella dicit̄ p̄pter puritatem innocentie in se. splēdida propter claritatem refulgens tie ad alios. sed matutina propter splendorem gratie in presenti et gloriam in futuro. Et hec est stella quam querebant sancti magi. s. filiuz dei. Hī. Tercio fatentur stellam virtualez quam habebant. s. fidem. quia Hī credebāt esse dominum deum suum. Nuerebant quidē stellam humanitatis. et credebant stellaz diuinitatis. et hanc secum gerebant. Et ideo dicit Criso super hoc euangeliō. Ab oriente veniunt magi. quia unde dies nascit̄ inde initiaz fidei. p̄cessit. quia fides lumen est animaruz. vt quia omnes qui ad christum veniunt ab ipsis per ipsum veniunt. De qua fidei stella Eccl. xx. ca. scriptuz est. Hī stella matutina in medio nebule. et quasi luna plena in diebus suis lucet. Est enim fides stella propter puritatem et claritatem. et matutina propter primitatem iuxta illud apostoli ad Heb. xi. Fides est substantia sperandarum rerum. et fundabile principiu⁹ in medio nebule propter statum presentis misericordie inuolute caligine tanq̄ speculuz in enigma te. Unde. ij. Pet. i. ca. Hī lucerna ardens in caliginoso loco. donec dies. s. glorie illucescat et lucifer. s. visionis diuine oriatur in cordibus vestris. Dec luet in diebus suis. i. durante statu presentis vite. Hanc stellā habebant magi

que intellectum eorum de filio dei nato clarius illustrabat. Et sic patet primum propositum in hac parte. Circa secundum scilicet de admiranda Herodis et scribarum obsecratione. Primo quidem valde mirabile est quomodo scribi et pharisei qui a magis audierunt. et qui talia de christo in prophetis sibi promissa legebatur non curauerunt saltem per unum nuncium pertingere ad indaginez tanti facti. maxime cum iudas populus nihil considerabilius nihil omnino concupiscentibus expectabat quod suum messiam regem quem magi aperte nuncia bant iam natum. Sed unde ipsi populo tanta cecitas orta est. certe nulla alia ratio apparere potest. nisi quia iam tunc temporis metrassatum. dilatatum aggrauiatum. et obtenebratum erat cor illoz ad ista inferiora. Et ideo iusto iudicio dei permittente atque occulto neglexerunt et despererunt querere christuz. Huiusmodi consimile reperies istis temporibus. quia semper homines his consimiles aut mentis lytargia oppressi operae dei attendere negligunt et paruipendunt aut illa oppressi furia persequuntur. Secundo fuit admiranda in Herode tanta intellectus obsecratio. Cum enim tanquam tyramus verus semper de suo regno trepidaret. et ob hoc de aduentu magorum turbatus esset. atque de venturo regno. a scribis et phariseis sciscitatus a magis diligenter didicit tempore stelle. Ideo mirabile est quomodo vel cum eis vel post eos non misericordia aliquos pueri exploratores. Propter hoc enim notandum est quod in his et consimilibus misere refulget occulta dispensatio dei. miris et occultis modis impediens eorum intentum qui sibi et suis impiis aduersantur. Insuper tertio aduertendum est ex hoc aperte percipitur quantum in presenti reges et tyranni debent contremiscere ante faciem eterni iudicis. quod dum parvulus esset fecit reges contremiscere. Vnde Augustinus in sermone. ij. contra faustum inquit. Pie timeant reges ad dexteram patris iam sedentem. quem rex impius timuit adhuc matris rbara iam lambentez. Audiant quod scriptum est. Et nunc reges intelligite. eruditissimi qui iudicatis terram. Seruite domino in timore. et exultate ei cum tremore. Ille enim rex ultor impiorum regum. et rector piorum. non ita natus est ut reges nascuntur in seculo. quia et ille natus est cuius regnum non est de hoc seculo. Nobilitas fuit nascientis in virgine parientis. et nobilitas parientis in diuinitate nascientis. hec ille. Et sic patet secundus apofitum. Circa tercium scilicet admirandam magorum humiliacionem et feruorationem. tria notantur. Primus dicitur certificatio. Quamuis enim certus sit celeste iudicium quod humanum. nihilominus cum apropinquarent magi iherusalem. stella que antecedebat eos subtraxit se donec de ciuitate in qua Christus nasceretur etiam iudei testimonium permanebant. ut secundum Leonem papaz. sic ma-

gi geminato testimonio confirmati ardenter fidem experterent. quem et stelle claritas et proprie manifestabat auctoritas. Vnde et Augustinus in sermone epiphanie inquit. Ita ipsi annunciant christi nativitatem. et interrogatae locum credunt et querunt tanquam significantes eos qui ambulant per fidem et desiderant speciem. Diuino etiam nutu factus est ut aspectu stelle subtrahit magi humano sensu irrent in iherusalem. querentes in ciuitate regia regem natum. ut in iherusalem primo nativitas christi publice annunciatetur. Nam illud Isa. iiij. De syon exibit lex. et verbum domini de iherusalem. Et ut etiam studio magorum de longe venientium damnaretur pigritia iudeorum prope existentium qui similes facti sunt lapidibus miliaribus quod via ostendunt. nec ambulant. Secundus vero considerandum in hac particula dicitur fortificatio. Quamvis enim stultum forte videatur ut viente et regnante Herode magi extraneum reges annunciantur tamen per illam annunciationem magorum prefigurabatur constantia gentium christum usque ad mortem confitentium. Unde Christus dicit super Math. qdum considerabant regem futurum. non timebant regem presentem. Ad huc non viderant christum et iam parati erant pro eo mori. O sanctissimi magi prius christi confessores quam contemplatores. An nescitis quod qui confitetur regem in alieno regno regnanti in iuriam fac. An creditis quod vobis parcat crudelis Herodes qui nec filius suus sua iepitate percepit. sed plures trucidavit ex eis. Sed puto quod vos iam de fide illuminati et a paruulo illustrati. licet nondum videritis eum. cum apostolo. Paulo Act. xij. capitulo non solum alligari. sed et mori in iherusalem pro nomine domini nostri Ihesu christi parati fitis. Tercius in hac particula considerandum est profunda humiliatio. Iuxta intrantes dominum inuenient puerum cum Maria matre eius. Inuenient quippe puerum quem verissime credebant deum suum. propterea non offenduntur stabulo. non presepio. non pauculis paupertatis. non solitudine virginis matris. sed magis attendentes summe divinitatis condescensionem procidentes adoruerunt eum. et discunt in paruulo profundam humilitatem. in stenbulo abiicere pompositates in presepio carnis austoritez. in paniculis amabilis paupertatem. in sanctissima virgine inuiolabilem puritatem. Quae omnia confirmat Augustinus in sermone. v. eiusdem diei. dicit. Tam natum esse didicerant magi in quo adorando se salutem que sum deum est. consecuturos minime dubitarent. Neque enim etas erat saltus cui adulatio humana seruirent. non fibi publice stella regalis. non in membris purpura. non in capite diadema fulgebat. non pompa familiantium. non terror exercitus. non gloriozorum fama preliorum. Vos ad eum viros ex remota terra finibus cum tanto voto supplicatois

attraferunt. Jacebat in presepio puer ortus re-
cens. exiguis cor pore. contemptibilis pau-
pertate. sed magnus aliquid latebat in parvo
quod illi homines primicie gentium. non ter-
ra portante sed celo narrante dicerant. hec
ille. Veneremur ergo et nos cum istis magis-
toto mentis affectu puerum Ihesum pro nobis
natum et passum qui cum patre et spiritu san-
cto suo viuit et regnat in secula seculorum. Amē.

Dominica infra octauam epiphanie.
de dupli pena interiori peccati scili-
cet pena culpe et conscientie.

Sermo. xxviii.

Dilete conformari huic se-
culo. sed reformamini in noui-
tate sensus vestri ut probetis
que sit voluntas dei bona be-
neplacens et perfecta. Ser-
buntur hec verba ad Ro. xii. capitulo et in epi-
stola occurrentis dominice. Postea in princi-
pio huius sanctissime epistole fratres carissi-
mi ab ipso apostolo Paulo instructione mora-
li qualiter scilicet debeat ordinari vita ad deum
quantum ad corpus dei. Obsecro itaque vos fra-
tres per misericordiam dei ut exhibeatis cor-
pora vestra hostiaz viuentes sanctam deo pla-
centem rationabile obsequium vestrum. Hic
consequenter instruit qualiter debeat ordina-
ri vita nostra ad deum sumiam. que sum Alex-
andeales in isto loco fit duobus modis. quia sci-
licet recte ordinatur anima ad deum secundum
affectionem in declinatione mali et operatione ba-
ni. verbi gratia. Apostolus ponit admonicio-
nem dehortatoriaz. ponit utique radicem deoz-
dimationis anime ad deum scilicet conforma-
tionem huius seculi. Sibi vero ponit admoni-
tionem exhortatoriam radicem tangit recte
ordinationis anime ad deum scilicet reformatio-
nem fui in nouitate vite. Est autem conforma-
tio huic seculo per peruersum amorem rerum
huius seculi. reformatio in nouitate vite est p.
amorem dei in conformitate voluntatis ad de-
um. Amor enim est conformatio amantis ad a-
matum. Unde Hugo de sancto victore in libro
de arra sponse. inquit. Scio anima mea quod quod
quid diligis ipsa via dilectionis in eius simili-
tudinem transformatis. Cum ergo dicit. Noli-
te conformari huic seculo. dehortatur a peruerso
so amore. iuxta illud. Ioh. ii. Nolite diligere
mundum et cetera. Et illud. Iere. xv. Si separaueris
preciosum a vili. quasi os meum eris. Cum ve-
ro subiungit. sed reformamini in nouitate sen-
sus vestri. hortatur ad sanctum amorem. et ad
caritatem que est reformatio imaginis dei in no-
bis. Ad hanc autem reformationem consequi-

tur experimentum beneplaciti dei. Et ideo ad-
dit. Ut probetis que sit voluntas dei. i. ad is
reformamini ut probetis. i. experimento disca-
tis que sit voluntas dei. De qua probatione. i.
ad Thessal. finali capitulo scribitur. Omnia p-
bate. quod bonum est tenete. Dicitur autem vo-
luntas dei bona quantum ad bonum volitum. De
qua. i. ad Thessal. nij. capitulo scribitur. Hec
est voluntas dei bona. sanctificatio vestra. Di-
citur etiam beneplacens quantum ad volitum
melius. De qua. i. Ioh. iii. Mandata eius cu-
stodimus. et que beneplacita sunt coram eo fa-
cimus. Dicitur utique perfecta quantum ad vo-
lendum optimum. De qua. i. ad Thessal. v. capi-
tulo. Sime intermissione orate. in omnibus gra-
tias agite. Hec est enim voluntas dei. perfe-
cta. in quibus omnibus verbis patet quomo-
do solerter abstinere debemus a peccato quod
deformat animam cuius pena est grauis. Nu-
propter in presenti sermone de dupli ei⁹ pe-
na interiori scilicet pena culpe et conscientie tra-
tabimus. Sponde et tres considerationes anno-
tabimus quarum.

Prima erit de pena culpe in generali.

Secunda vero de pena culpe in particulari.

Tertia autem de pena conscientie spirituali.

Pars prima huius sermonis. i. qua tra-
ctatur de pena culpe in generali. si pec-
catum est pena peccati.

Homo igitur in isto sermone de pes-
na culpe in generali tractantes. mo-
uetur dubium a sacris doctoribus.
Vtrum peccatum sit pena peccati.
Ad quod respondeatur sum Tho. i.
nij. scripto dis. xxxvi. arti. nij. a Bona. et Ricar-
do nostrum ibidem. arti. i. q. i. et magistrum sen-
tentiarum ibidem. qui circa hanc questionem
dicunt quod est duplex modus intelligendi. Quis-
dam enim dicere voluerunt quod peccatum est pe-
na peccati. non tamen causaliter sive sum illud
quod est. sed ratione eius. quod cōcomitat̄ vel
ratione eius quod consequitur. sicut patet quod
peccatum manifestū ex quo confurgit infamia
dicitur esse vindicta peccati occulti. non ratio
ne eius transgressoris. sed ratione fame male cō-
sequentis. Sive peccatum in quo est manifesta
ignorantia est pena peccati superbie. sicut pec-
catum contra naturam. et huiusmodi. que vo-
cat apostolus passiones ignorantie. non ratio
ne culpe. Et breuiter quodlibet peccatum po-
test dici pena peccati precedentis ratioles lesio-
nis quam infert. et sic unum dicitur peccatum
et pena peccati. ita tamen quod peccatum essentia
liter. et pena peccati causaliter. Sed quod istuz
modum ponendi videtur magister ubi supra.

affirmare dicens q̄ in nullo fit preiudicium veritatis r̄ putatur fieri si quis dicat ipsa eadem que peccata sunt essentia liter ut ita dicam. esse penas id est punitiones precedentium peccatorum. Vnde sentire videtur q̄ aliquid peccatum per se possit esse pena alterius peccati. Ideo est aliter dicendum sicut predictos doctores scilicet q̄ si loquiamur de peccato ratione sui formalis quod est deformitas in actione. potest esse pena alicuius precedentis peccati per se. Pena enim ē leio inuoluntaria ut dictum est supra ad aliquid precedens demeritum ordinata. Sed certi est q̄ actus peccati ratione sue deformitatis non tantummodo potest dici leio anime causaliter vel per alicuius lesionis concomitantiam. sed formaliter. Posito enim per impossibile q̄ per malumactum voluntatis nulla alia deformitas causaretur in anima. nec ipsum comitaretur alia leio. adhuc ratione sue deformitatis q̄diu duraret esset quedā leio in anima. Deordinatio eminente a deo formalī predicatione vere dicitur leio anime. hec autem deordinatio inuoluntaria est per se. Deccans enim ipsam deordinationem per se non affectat. Si eut enim dicit Dno. nrj. capitulo de diuinō. Nemo respiciens malum facit quem facit. Voluntaria tamen est per accidentem inquantum actus cui accidit est voluntarius frequenter etiam ordinata est ad aliquod precedens demeritum. quod fuit aliquod precedens peccatum. Ordo enim diuine gratie sive diuine equitatis propter peccatum mortale subtrahit ab homine auxilium gratie quo poterat temptationes vincere. Et cum homo propter predictam subtractionem debilitatus voluntarie succumbit temptationi. hoc peccatum comparatur ad precedens si cut ad causā remouentez prohibens. i. auxiliū diuine gratie quod prohibebat peccatum. Nam pena dicit duo. Dicit enim damnum sive nocumentum. et dicit ordinem ad precedens deriuatum. Et hec duo contingit reperire circa sequens peccatum. Damnificatio enim et nocumentum est in ipso sicut peccatum. Eo enim est peccatum quo noget. si magnus malum incurrit quis cum incurrit peccatum. etiam simili altū deberet habere posteri. Ordinationem vero habet in eo q̄ sequens hoc enim ipso q̄ homo est in peccato. iustum est dimitti cadere in aliud. iuxta iudicium Apoc. ultimo ut dicitur in glossa. Ju

stum est ut qui in sordibus est in sordibus sit adhuc. Et ideo dicit Gregorius ut habetur in his dis. xxvij. Inter peccatum apostasie. et ultimam penam ignis est in media que sunt. et pena sunt et pena peccati. Et Ihodus libro. n. de summo bono. capitulo. xxix. dicit q̄ deus occulat superbia vīndicat per manifestaz luxuriam. patet hoc et iam per experientiam. quia superbus hoc ipso q̄ vult aliquid excelle. necessario cadit in inuidiaz quando videt alium superare. Sicut enim dicit Augustinus i libro de vera religione. Necesse habet alij inuidere qui non vult ab alio superari. ergo videtur q̄ inuidia sit pena superbie. et inuidia absq; dubio est peccatum. ergo peccatum est pena peccati. Quod si dicatur. Omne peccatum est vituperabile. sed punitione peccati est laudabilis et iusta. vt ait Augustinus et habetur in dicta dis. ergo nullum peccatum est pena peccati. Ad hoc respondendum est q̄ non oportet q̄ omnis pena sit laudabilis sicut illud qd est. sed ratione ordinis ad demeritum. Namvis autem peccatum quod est pena alterius peccati non sit laudabile sicut id quod est. tamen ordo eius ad precedens peccatum sicut ad demeritum laudabilis est. Ex hoc enim laudatur diuina iusticia q̄ propter unum peccatum quādoq; permittit cadere in aliud. Item si dicatur. Omnis pena est ordinativa cum pena. et per hoc faciens ad uniuersi decorum. sed culpa subsequens non ordinat culam precedentez nec decorat. immo manus deturpat. ergo culpa non est peccati pena. ergo rē. Ad hoc respondeatur q̄ verum est q̄ deus eo modo ordinat q̄ modo punit. si illa que simpliciter est pena. si simpliciter punit. simpliciter est ordinativa. si illa que sufficienter punit. sufficienter ordinat. Quae vero est pena sicut quid et non punit sufficienter. ordinat solum sicut quid. et verum est illud. Quod sicut quidam ordo laudabilis est. licet manifestus pene infernalis ad culpas istas quidam ordo est laudabilis. licet minus manifestus peccati subsequentis ad peccatum precedens. Et in hoc ordine laudatur diuina iusticia ut dictum est. ergo rē. Postremo si dicatur. Si peccatum sequens est pena peccati precedens. ergo cum deus non puniat bis in id ipsum. vt patet. Nam primo culpa sequenti peccata. culpa precedens non debet puniri. aut si puniri non debet tamen puniri

¶ Si esset vero reportaret quod cōmoduz de malitia sua. quod si est hoc inconveniens. patet rē. Ad hunc dicendum quod p̄cūm sequēs non ē pena in qua fiat digna retributio. sed solū de gruo. Et sic retributio est quaz mereat quod merito congrui. quod non iudicat ei quod mereat merito condignum. Dat. n. de iustis bona in p̄nti. non aperte dat minora in futuro. Et sic patet pars prima huius sermonis.

Pars secunda huius sermonis. in qua tractatur de pena peccati culpe in particuliari. si videlicet sit aliqua passio penalis que habeat rationem peccati.

Secondo in isto sermone de pena p̄culpe tractates in particulari. occurrit aliud dubium declarandum. Ut vero videlicet mutatio aliquod passio penalē quod simul habeat rationem peccati. Ad quod respondet p̄dicti doc. ubi. s. q. n. et m̄ḡ etiā ibidem. dicitur. quod notandum est quod quodam est passio illata ab extrinseco. et circa hanc non obstat meritū nec demeritū nisi in quantum a voluntate respuit vel acceptat. Non occidi pro christo non est meritorū nisi in quantum voluntate est ab eo quod occidit. Non apparet loquendo in talibus passionib⁹ nō est passio meritoria. sed sufferentia passionis. Est et alia pena quod oriuntur ab intrinseco. et hoc potest esse duplicit. Quaedam oriuntur ex corruptione nature. Et hec ē in duplice differētia quoniam natura et corrupta est et virtuosa corruptione per occupantiam. et corrupta ē corruptione penali per mortē inflata. Ille igitur passiones quod oriuntur ex corruptione nature ubiē corrupta penali corruptione tenet rationem penitentiam ut famas et sitis. Quaedam est passio ab intremitate ex auerſione voluntatis libere. Ille igitur passiones quod oriuntur ab ipsa natura ut ē corrupta corruptione virtuosa. non tamen habet rationem penitentiae culpe. sed sunt inordinate affectiones aie que surgunt ex morbo occupante. et tales sunt passiones aie ire et inuidie et offensio. Secundum autem quod huiusmodi passiones oriuntur ex auerſione voluntatis ad aliquod bonum amabile. sic huiusmodi passiones sunt in duplice genere. id est voluntas habet duplicit. Voluntas. n. aliquod auertit ad bonum simpliciter. Et tunc detestat et odit quod aduersatur illi bono. ut pote p̄cūm. Et hunc modum passiones inde cōfurgentes sunt iuste et meritoriae. Conuertit enim voluntas aliquod ad bonum proprium et ad bonum ut nūc. et tunc passiones quod inde surgunt culpabiles sunt et male. sic et voluntas a quod oriuntur. sed non habent plenam rationem mali et culpe nisi in voluntate summane. ut cum aliquis vult irasci. inuidere et etiā otristari. ¶ Quod autem huiusmodi passiones sint culpabiles probatur. Primo sic. O. illud per quod quod meret mortē eternam ē peccatum. sed per passionib⁹ aie meret quod mortē eternam

Math. v. Num irascitur fr̄i suo reus erit gehenne ignis. sed ita quod est passio aie ē culpabilis. pari rore et alie passiones. ¶ Quod si dicatur. Gregorius. n. li⁹ moral. dicitur quod iusta sunt cuncta quod patimur. sed nihil iustum ē p̄cūm. sed nulla pena p̄ passio ē p̄cūm. sed iuste. Ad hunc r̄ndetur quod Gregorius. ibi loquitur de passionib⁹ illatis ab extrinseco. ut de his quod oriuntur ab interiori per hunc quod natura humana penalitē ē corrupta que iusta dicuntur in quantum ea patimur. aperte temeraria. vel per copationē ad deum nos permittentem iuste talia patimur. Ex hoc tamen non sequitur quod non voluntas respectu eorum peccare possit murmuratio vel impatience sustinetur. Secundo idem probatur sic. O. ille illud quod directe repugnat voluntate ē culpa. sed ita et inuidia et alie passiones repugnant virtutib⁹. g. rē. ¶ Quod si dicatur. Philemon. n. ethica. cor. v. ait. Passionib⁹ neque laudari nec vizitupamur. sed aperte p̄cūm vizitupamur. sed nulla passio est p̄cūm. Ad hunc r̄ndetur quod apōstolus p̄blicus intelligenda ē de passionibus secundum se et absolute. quod passionib⁹ in quantum sunt a voluntate cōmittente uel omittente possumus laudari vel virtus perari. Postremo probatur sic. Illud maxime teneat ratione culpe quod maxime est impugnatuum genere. sed inuidia fraterne gratie maxime repugnat spiritus sancti gratie. sed cum sit hunc passio quod pena. patet quod passiones animae sunt peccata. ¶ Quod si dicatur. In anima sunt tria secundum p̄blicum. n. ethica. v. c. passiones. s. potentie. et habitus. intendens per hoc probare quod nulla passio ē virtus. sed a simili nulla passio ē peccatum. Ad hunc respondeatur quod sicut passio non est voluntas formaliter loquendo. et tamē potest esse materia virtutis. Ita dico quod non est peccatum formaliter. potest tamē esse peccatum materialiter in quantum compāt ad voluntatem magis de aperte quam de mordinati actio exteriorum membrorum. Confirmatur predicta dictio per auctoritatez Augustini. qui in libro. lxxxij. questione numero. q. xxvij. ait. Multa sunt peccata que patimur. Quod non esset vero nisi aliqua passio esset peccatum. Sed melius explicat de passionibus bonis et malis. xiiij. de ciui. dei. ca. viij. dicitur. Apud nos autem iuxta scripturas sanctas sanctorumque doctrinam ciues sancte ciuitatis dei in huius vite peregrinatione secundum deum viventes metunt cupiunt dolent gaudentque. Et quod rebus est amor eorum. istas omnes affectiones rectas habent. Et hanc. Ciuitas porro. i. societas impiorum non secundum deum sed secundum hominem vivent. et in ipso cultu falso contemptuque vere diuinitatis. doctrinas hominum demonumque lectantium hinc affectibus prauis tanquam moribus et perturbationib⁹ qualitatem. hec ille. Et sic patet ista pena que dicitur pena culpe.

Pars tertia huius sermonis. in qua tractatur de alia pena peccati. scilicet pena conscientie.

Gercio in isto sermone tractandum est de alia pena peccati que dicitur pena conscientie. Sicut enim plaga corporis quotidie molestie operatur. ita peccatum conscientiam affectus pungit. et velut musca que calum molestat non cessat aculeo suo conscientiam suam puritate priuatam culpa molestat. Et ideo **Le**re. ij. est scriptum. Scito quia malum est q. amarumte dereliquerisse dominum deum tuum. Et ioh **Augustinus** ait. Sicut mali cruciabuntur i die iudicij in manifesto. ita nunc cruciantur in occulto. Et ideo sunt peccatores de illis de quibus loquitur apostolus. **1 Thimot.** iiij. Cauteriatam habentes conscientiam suam. Dopte rea **Jeronomus** inquit. Cum de eis scilicet peccatis habetur conscientia. terquem hominem si corrodunt ut geminata viperarum matrem suam. **Ambro** si in libro. ij. soliloquiorum. inquit. Conscientia autem rei semper est in pena. nunq. securus est reus. Mens enim mala conscientie proprieta stimulis agitatur. hec ille. Nam ipsa filius in utero positus lacerata perimitur ita nos pungunt peccata nostra et lacerant. Et ideo potest dicere peccator cum intrat conscientiaz ea scrutando. quod dixit **Julius Caesar** romans rediens de obfidaione cuiusdam ciuitatis rebellis. Inueni eam ollam plenam serpentibus. Ad sciendum autem quomodo peccatum conscientie molestiam infert. notandum est ut in compendio theologie describitur q. hominis ratio cum aliquod siue bonum siue malum iudicat si hinc ibi cognitiva dicitur. Si autem accedens amplius iudicat q. bonum sit vt fiat. motu nominata conscientia. que conscientia est ex con. et scientia composita. Si autem procedit ultra adeo ut appetat id quod tantum bonum faciendum esse iudicavit. tunc appellatur liberus arbitrium. quod rationem cum voluntate comprehendere videtur. Hoc igitur ratio in superiori et inferiori partem diuiditur. inter quas partes hoc interest. quia pars inferior de transitoriis iudicans ea disponit. superior vero diuinis et eternis intendit. Cetera pars inferior per leges humanas aliquid esse fidentem velut honestum et expediens publice iudicat. Pars vero superior per leges eternas aliquid esse faciendum. rel quia sic deus precipit estimat. Unde igitur rationis pars superior fidei appellata tali modo describitur. Similiter est vis animi motiva que semper nata est in superioribus figuris naturaliter ad bonum mouens ac malum abhorrens. Et ista est vis animi que quotidie conscientiam peccato depravata stimulat. Talis quippe fidei conscientie non est ad actum quandoque possit extingui. sed quantum ad actum quandoque possit impediti. Unde glo. super Ezech. super illud. facies aq.

le. taliter inquit. Scintilla conscientie in Cain non extinguitur. si ergo in Cain qui tam horrendus peccator scintilla conscientie non erat extinta. quanto minorem in eis qui non grauante tanta malitia. Et glo. sup illud **Luc.** x. ca. Abierunt semiuiuo relicto. dicit q. immortalitatem exire sed rationis sensum abolere non possunt quin homo sapere et deum possit cognoscere. Et **Aug** ii. de ciui. dei. ca. xxvi. ait. Tanta vis est probitatis et castitatis. ut pene omnis ei laude moueat humana natura. Nec usque ad hoc sit turpitudine vitiola ut totum amittat sensu honestatis. ergo videt q. humana natura per peccatum non ita depravari potest quin in ea remaneat aliqua naturalis dilectio probitatis. Ratio autem horum potest sic deduci. Tunc naturaliter insunt sunt inseparabilia. sed fidei his inest nobis naturaliter. ergo videt q. actus ei non possumus omnino amittere per peccatum cum virtute sicut dicit **Dyo** ii. **Aug** ii. ps. 8. cuius. dei. ca. ix. non debeat extrema nature. vestigia inuamuis g. possit esse ad tempus absque natura in cognitione et dilectione boni propter aliquod impedimentum superueniens creature rationali. gratia exempli sicut potest esse graue absque his q. actu descendat deo sum propter aliquod impedimentum. Non tamen unquam potest auferri passibilitas abhorrendi malum. si exundi in naturalem cognitionem et dilectionem boni absolute dicit. siue boni in generali. cuius cognitione et amor nobis naturaliter sunt impressa. Vnde illud **Boetij.** ij. de consolatione. Naturaliter est nobis inserta boni cupiditas. Veruntamen ad uertendum est secundum predictos doctores huius fidei actus impediti potest triplici modo quibus multi peccatores oppressi peccare non curant. contritionem non habent. confiteri contemnunt. predicationes audire negligunt. deum nullo modo eorum factorem creatorem redemptorem. gubernatores cognoscere volunt. Primo ratione obsecrationis. Adeo enim plerique obsecrantur peccato. ut bonum malum. et malum bonum iudicent atque defendant. Quapropter de eius peccati emendatione minime curant. sicut in hereticis inuenitur qui se pro errore impietate patientes. immo quaque morientes. pro fidei pietate illa sustinevere vel pati se meritorie putant. Et ideo stimulum conscientie non sentiunt quia erroris tenebra cecantur. Vnde eis potissimum evenerit q. diu in heresi permanserunt. tunc quidem vere heretici appellantur. sic m. c. hereticus. a. c. hereticus xxvij. q. iii. notatur. In quo rum numero iudeos singulariter iuuenio qui uix vulgare ceci perfidi scripturarum veritatem non intelligunt. et ad fidei normam venire contemnunt. quibus per terram ventre. i. intellectu contra dicentibus illud aperte suenit. Oculos suos statuerunt declinare in terram. Sed potest impediti

roelascue delectatois. Plerūqz. n. hō peccatō; ab actu venereo tñ impedit ut in eo remorsus oscie locū nō hēat. qz carnalis hō tāte delecta, tōis igne oburit taliqz occupie fumo impedit, ut in eo ois oscie raduis obscuret. Vñ Gre. mli. pastoral. et hē. xlir. dī. c. hīc etem. lippum diffimēs. inqt. Lippus est cuī qdē ingemū ad cognitōz veritatis emicat. s̄ tñ carnalia opa obscurat. In lippis quippe oculis pupille sane sunt. s̄ buore & fluēti infirmatēs palpebre gros. fescut. Quoz quidē qz infusio e crebro atterit acies etiā pupille vitia. qz sunt nō nulli quo z se sum carnal vite opa sauciāt. qz videre recta p ī gemū subtili poterat. s̄ vñ prauoz actuuz calligāt. s̄ ibi. Tercio pōt impediri rōne ob/ stimatis. In obstimatis. n. fnderesis ne ad ko- nū stimulat. ne etiā de malo reprehendat. impedi- tur. Sicut est in dānatis qui adeo sunt in malo ob stimati qz ad bonū inclinari nō pñt. qz licet i istis fnderesis sit impedita. nō est tñ simplic exticta qz et si qntū ad bonū sempiternū ipedimentuz bz. tñ pungē et stimulare nō cessat. Vñ in spis. dānatis c. rea culpā respectu pene. vel in rela- tione ad penā et nō ad iusticiam murmurat. Et istis quidē tribus generibz psonaz illud. Vsa. v. c. dici potest. Ne vobis qui dicitis bonū ma- lu. et malū bonū. ponētes tenebras lucē. et lucē tenebras. ponentes amaz in dulce. et dulce in amaz. Vide ḡ aia peccatrix in peccatis p̄hi stes q̄liter affligeris tecū portas gladiū quo vulneraris. Dic mihi aia mea quid dulciss m b̄ mūto. quid suauius. quid glohus. nū quid alns p̄hidere. nū quid diuitijs abundare. nū quid de- liths qz carnalitatibus frui. Non dico tibi nō aia misera. s̄ glā nostra. s̄ est testimonij oscie nrē. n̄. Cor. 1. c. et ideo interrogat. Bias p̄hus qd fit in hac vita optimū. vñdit. Mers hibi recti- tudinis oscia. Et iō ait Socrates. Consciaz ma- gis qz famā intende. falli nāqz lepe poteris fa- ma. oscia nūqz. et iō ait Aug. in tractatu super vltio puer. Bona oscia fac bona opus amare. et quid dulciss bona oscia. qz et si nō est. et maz la est pungit et amara fuit omnia. Et in libro d̄ cathetizandis rudibus. xvii. ait. Verius atqz io cūdūs est gaudere hoiem de bona oscia int̄ mo- lestias qz de mala inter delicias. s̄ ille. Sed qd aia ceca p̄uat te ista dulcedine. ista glā. ista co- scie serenitate. nūquid infirmitas. nūquid infa- mia. nūquid paupertas rez tpaliū. nūquid inimi- ci tpales. nūquid armigeri. nūquid agnati tui nūquid tyrāni. nūquid p̄tones. nūquid ipa mors corp al. Nō aia infelix nō dico tibi. s̄ solū pec- catū mortale. solū vicū capitale. sola iniquitas tua. sola cupiditas tua. et iō Socrates p̄hus inquit. nunqz vllū facinus p̄etrans latere cre- das. Nam si ceteros lateat. tu tibi cūscies. s̄ il- le. Idecirco Aug. in li. d̄ vera innocētia. c. cxvii. ait. Nulle pene guiores sūt qz male oscie. in qz cū deus nō habet oscolatio nō inuenit. Ideo in uo eadus est liberator. vt quē tribulatio exer-

cit ad confessionē. confessio p̄ducat ad veniam. hoc ille. Sicut est. n. p̄ctōr mimo qui cum intrat do- mū suā inquietat et corrodit a familia murmu- rante. nec alibi peius ē ei qz in domo sua. sic nec peccatori peius est qz in oscia pp̄a. S̄n Tulli ad catilinā inquit. Inq̄tates tue qz qdaz infer- nales furie occurēt tibi. Et iō Vsa. xxiiij. dicit. Ibi occurēt demones. i. peccata p̄ demones petrata. Vide ḡ qz amaz est p̄ctm tuū. Aug. in li. meditationū. c. xv. sic ait de eius amaritu- dine. peccare qz amara res. O mala peccata qz faciles aditus. qz difficiles exitus hetis. Intel- ligite peccatores. qz malū et amaz est relinq- re deū. a peccatis redite et nolite peccare. No- lite inquā. nolite. Malū ē et amaz. nolite. Ve- re malū et amaz est. Expertus fū. in hoc ipso fū Aut em̄ otinui dolores cruciabūt p̄tentē vi- ta meā. Aut eterni cruciatus vexabūt punien- dā aiam meā. s̄ ille. Considerate ḡ p̄ctōres gra- uitatē oscie vestre et mūdate eā sanate eā. pu- rificate. facite qd̄ vos do cet. Aurelii Aug. qui in li. l. omel. omelia. xv. ait. Ut ad illud ineffa- bile gaudiū p̄uenire possum⁹. qntū possum⁹ studefam⁹ bonis opibus infistere. et q̄tidie co- scias nostras intus aspiciētes sialiquid in scola- animē nre aut p̄ negligentia dissutā. aut p̄ lu- xuriā sordidata. aut p̄ iracūdiā obustā. aut p̄ inuidiā osciū. aut p̄ auaritiā tenebris osū esse di- gnoscī. dū adhuc in nrā potestate ē cūdei ad- iutorio festiem⁹ vulnēata curaē. reparare p̄di- ta. et ad candorē iusticie ea q̄ obscurata fuerat reuocare. ne forte si bonis opibus nudi et vici- oz p̄ amis sordētib⁹ inuoluti ante tribunal et in iudicis venerum⁹ illa ad nos terribilis. Sua di- rigat. Discedite a me maledicti in ignē eternū a q̄ liberet pos ille mūdus ab omnī p̄ctō et im- maculatus. Ihsus qui cum p̄te et sp̄sancto suo viuit et regnat deus p̄ omnia sc̄la sc̄loz. Amē.

Dñica p̄ma p̄9 octauā ephiphany. B̄ tr̄plici pena extiori p̄cti. s. vindicte. carētie et gehēne. Sermo. xxix.

Benedicite p̄sequētibus vos. b̄ndicite et nolite maledicē. Scribunē h̄ec verba ad Ro. xii. 1. in ep̄la occur- rētis dñice. In hac sacra ep̄la fratres carissimi postqz aplūs Paulus in p̄ncipio eius posuit quō se debeant habere supiores ad infe- riores. di. Habentes autē donationes cōm̄ grām que data ē nob̄ differentes. q̄i di. Inferioribus debem⁹ in d̄ifferent illas administrare. Nō se quīt. Siue p̄phetiam h̄m rōne fidei supple debo- tis ip̄am administrare ad informatōez fidei. Si ue ministeriū i ministrādo rē. Et postqz in me- dio ip̄i docuit q̄lit̄ debeant ordinari pares ad pares. di. Dilectio sue simulatione. qz. s. caritas debet esse vera q̄ nō ficta. Nam Job. xxxvi. 82.

Simulatorē et callidi p̄uo cant irāz des. Dicē
et iā. Odientes malum. et adherentes bono. Vbi
ōndit q̄ caritas dz esse fine mali admixtione. vt
s. diligamus bonū in pris. et odio habeam⁹ ma
la. Demde sequit̄. Caritatē fraternitat̄ is inuit
cē diligentēs. Sibi docet caritatēm debere dif
fundī ad omnes. In quibus verbis oñdit cari
tatē deberi q̄ntum ad effectum. In verbis aut̄
subsequētib⁹ oñdit caritatēm deberi q̄ ad ef
fectum di. V̄ honore iniūc p̄uenītēs. solicitudi
ne nō pigri. necessitatib⁹ sanctoz dñicantes
cī. V̄ dic oñter i verbis xpositis docet nos q̄līc
ordinari debeam⁹ etiā in imicos. di. Benedicite
p̄sequētib⁹ vos. benedicite et nolite maledi
cere. In quibus verbis oñdit̄ triplex oñditio be
nedictōnis. Prima ē vt sit in ore. qd̄ notat̄ cuz
dicatur. Benedicite p̄sequētib⁹ vos. iuxta il
lud. i. Petri. iii. Non reddentes malū p̄ malo.
vel maledictū p̄ maledictō. s̄ econtrario bñdī
centes. Secunda oñditio est q̄ p̄cedat ex corde. Et
ideo iterz subdi. Benedicte iurta illud. i. Pe
tri. ii. Sequam̄ vestigia eius. q̄ cum maledice
retur nō maledicebat. Tercia oñditio est vt sit
sine contraria admixtione. s. od̄ et rancoris.
Et ideo se quitur. et nolite maledicere bñ aplz
qui. i. ad Cor. iii. inquit. Maledicimur. et bene
dicimus. Nūā quidem caritatēm nihil quidem
extinguit nisi peccatum. et ideo grauissime pu
nitur nō solum penis interiorib⁹ s̄ quib⁹ di
ctum est in p̄cedenti sermone. s̄ etiaz penis ex
teriorib⁹. de quibus in p̄sentiaz est tractan
dū. et b̄ tripliciter. Primo de pena vindictē.
Sed b̄ pena carētie. Terio b̄ pena gehēne

Pars p̄ma h̄9 simonisi qua decla
ratur de pena peccati vindictē quā de
us in h̄ mundo ppter peccatū infligit.

Primo iñi in isto sermone tractans est
de pena peccati exteriori q̄ dicitur pena
vindictē. qua deus in h̄ mundo seperi
mero peccatores in peccato dormientes punit
afflit et cruciat. fame. siti. infirmitatib⁹. pes
stilentia. guerris. caristia. et multis calamitati
bus et miserijs. Merito cuius vndicte moue
tur vnū dubiū. Utz in omni ope dei sit miseri
cordia q̄ iusticia. Nam videtur q̄ iusticia hue se
ueritas dei plerūq; tantū appaēat q̄ nihil relu
cet de mia. vt p̄ in ḡuissimis pestilētys. i. qb⁹
moriūt puuli inocētes alij ec ipemittētes iproui
sa morte rapiūt. Preterea cū i eterna dānatōe
oēs mali eternab̄ cruciab̄. maḡ seueritas vi
det iterz cruciari eos in h̄ mundo. Att̄ scriptu
ra sacra clamat. Conuerse vie domini misericor
dia et veritas. Vbi Cassiodor⁹ ait. Hec due si
mul sūt in omnī ope domini. et si nō nobis ma
nifeste semp appareat. Preterea de pe. dis. i. s.
taciturnitas. dicitur. Dominus qui misericors
est et iustus. hec seruat iusticiam in misericor

dia. ita misericordiam iusticia. Et Aug. ait.
Deus qui res omnes curat. ita misericorditer
curat ut misericordia nō precludat iusticiam.
et iusticia misericordiam non excludat. Et in S
mone. v. de passione domini. idem Aug. inquit
q̄uis multum p̄sumere debatis b̄ misericordia
dei. non tamen diligere debetis eius iusticiam.
Cum iusticia n̄ te iudicabit cuz misericordia te
redimit. hec ille. Ad hoc respondetur Em̄ to
ceriam multoz doc. s. beati Tho. in. iii. scrip
to dis. xlvi. arti. ii. q. ii. et beati. Bona. ibidem.
arti. ii. q. ii. et in. i. dis. xlviij. in questionib⁹ cir
ca litteram. et Ricar. de media villa ibidem. ar
ti. ii. q. ii. et doc. subtilis ibidez. arti. ii. q. ii. et doc.
irrefragabilis Alex. bales in prima pte in tra
ctatu de misericordia et iusticia dei. sic colligen
do. q̄ tripliciter dicitur misericordia. Cōmuni
sime p̄ affluentia diuine bonitatis. Communi
ter p̄ benignitate in largitione bonoz. Stricte
p̄ pietate in sublevatio e maloz. Similiter et
iusticia dicitur tripliciter. Cōmuniſime p̄ con
decētia dñe sapientie et bonitatis. Cōiter p̄ o
liberalitate in retributio e bonoz. Stricte dicit
seueritas in punitione maloz. Si ergo capiat
pmo moto mia. et pmō moto iusticia. sic in omni
ope dei ē mia et iusticia. Misericordia. q̄ nihil
facit n̄ ex affluētia sue bonitatis. Iusticia. q̄ nihil
si facit qd̄ nō n̄ deceat suā sapientiam et bonitatem
Si secundo modo capiatur mia et iusticia. sic in
omni tali opere coniuncte repertuntur. Ju
sticia. quia nō retribuit nisi merenti. Misericor
dia. quia semp̄ ofert ultra dñignum. Si vero
tercio mō capiatur misericordia et iusticia. sic
amb̄ repiuntur. Iusticia. quia punit mala nec
aliquod malum relinquit impunitum. Miseri
cordia. quia tamen punit circa condignum. ia
lio mundo et in isto propter utilitatem nostraz
Patent predicta per preclara exempla. Pri
mo enim in creatōne. quia q̄ res fint p̄ducere s̄
non esse ad esse. magna relucet misericordia et
affluentia dñe bonitatis. Quia tamen nihil fo
cit quod non deceat suam sapientiam et bona
tem magna splendet iusticia. Similiter in crea
tōne homis misericordia claret q̄ factus est ca
pax beatitudis ad felicitatem p̄cipandam. Ju
sticia tamen iuncta est. quia non nihil suis meri
tis est eam consecuturus. Secundo in expul
sione primo p̄parentum de paradiſo. Gen. iii.
Vbi fuit magna iusticia et seueritas in punitō
ne mali. Magna vero mia. quia sic deductus est
homoad ognitōz sui peccati. ppter quod pei
ciuit et eternam damnatōnem non incurrit. nec
supernam felicitatem amicit. Infuper misericor
dia fuit q̄ cito expulsus est. quia si stetisset et
comeditisset de ligno qd̄ est in medio paradiſi.
ligno vite. et sic vitam p̄longasset. nec tñ mor
tem euafisset. et si vitam p̄longasset etiaz lon
giorem miseriā passus fuisset. Tercio p̄ ex
plū p̄clarissimū in redemptōe generis huma
ni. Vbi fuit mia magna inḡtuz filius dei p̄ nob̄

incarnatus est et passus. qui nos metipos miseris redime non poteram. vñ ad Titu. iii. apia/ tuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei. non ex opibꝫ q̄ fecimꝫ nos. sed sua misericordia saluosa nos fecit. Infup iusticia siue veritas cum ea oscula ta est. q̄ non sine penalitate et satisfactōne rede mit. Quarto in p̄tō et iustificatōe. Vbi iusticia q̄ non iustificant nisi p̄mia p̄nia. Misericordia ve ro iuncta. q̄ p̄ exigua p̄niam et penalitatē mutatur pena eterna in penā et palem. iuxta illud. Beati q̄ remisſe sunt iniquitates et q̄ teat fuit peccata. Quinto in reproboz dānatione. Vbi iusticia et severitas inqntum eternali eructatur. Misericordia vero inqntum citra odig nū puniunt̄ intenſiue. iuxta illud Tren. iii. Misericordie dñi q̄ non sumus obupti. q̄ Sersto in punitō et tribulatōe bonoz et maloz. Nam in malis apparet iusticia inqntum p̄ peccatis affligunt̄ que penā merent̄. Apparet ut q̄ p̄mia inqntū iphi peccatores tribulatōibus emēdant̄ et corrigunt̄. et penā eternā fugiunt et gloriā eternā acquirunt̄. vel si non corrigunt faltem alios timor incutitur. et exēplum bene vi uendi dat. Sono de pmo bono ait Gre. Mala q̄ nos pmut̄ ire cito ad deū cogunt. De secundo loquit̄ Lac. in li. ira dei. 8. c. vi. di. Sunt alii facinorosi et nepharij q̄ ut oia libidinibus polluant. cedibus vexent. fraudēt. rapiant. purent nec pentibus nec sangueis parcant. leges et ipm̄ deum negligunt̄. Habet igit̄ ira in deo misericordia. Non est. n. fas cum talia fieri viz deat nō moueri et insurgere ad vltionē scelera toz. et pestiferos nocentesq̄ delere ut bonis omnibus consulat. Et 3. que pfecto nisi habeat humana vita turbabitur. atq̄ ad tantā obfusio nem deueniet status rez. vt temptis supatq̄ legibus sola regnet audacia vt nemo deniq̄ tutus esse possit. nisi qui viribus pualeat. Is ibi Similiter p̄ ex hoc in subtractōne bonoz. temporaliū mia. quia effecti pauperes non ita m̄tricantur in istis. et magis ad supna anhelant qui bus eos deus non priuabit. iuxta illud. Non p̄ uabit bonis eos qui ambulant in innocentia. Iusticia vero q̄ ex hoc subtractōne fit ec p̄tōz punitio. Diri infuper q̄ appar et iusticia et mia in tribulatōne bonoz et iustoz. Nam iusticia apparet. quia si parum quid mali habent per hoc puniantur. vel si nihil habent. severitas p̄ peccato originali demōstret. Misericordia aut̄ apparet. quia cito ad patriam supnam redeunt. et copiosius coronat̄ ab eo qui dat. p̄ pariū magna. p̄ terrena celestia. p̄ temporalibꝫ se piterna. Septimo et ultimo claret mia et iusticia in peccatoz expectatōne. Ratio aut̄ quare deus expectat peccatores. et nō statim punit affigunt̄ a Lac. in li. 8. ira dei. c. xv. vbi ait. Nullus est. n. qui no peccet. si multa sūt que ad pecundum inuitat̄. etas. molestia. egestas. occasio. p̄m̄. Adeo subiecta est fragilitas carnis qua iduti sumus ut n̄i huic necessitat̄ deo

parceret. n̄imiz̄ fortasse pauci v̄luer̄t. Prop̄ hanc causam patientissimus est. et iram suā co/ tinet. Nam quia perfecta est in eo virtus. nece est patientia eius q̄ esse pfectam. que et ipa/ tus. q̄ multi ex peccatoribus iusti posterius ef fecti fuit ex malis p̄bi. ex improbis om̄tentes. q̄ multi in pma etate turpes. et oīm iudicio dā nati. postmodum tam laudabiles extiterunt. q̄ vtiq̄ nō fierent si omne peccatum pena sequeret̄. hec ille. Ecce ḡ in expectatōne iusto ruz peccatorz magna misericordia. Inqntū tñ post ea puniunt̄ si nō emendant̄ claret iusticia. Unde de pe. dis. i. ḡ. multiplex. dicitur. Multiplex misericordia dei ita lapibus humanis subueit ut nō solū per baptis̄ gratiam sed etiam p̄ peni tentie medicinā spes vite reparetur eterne. vt qui regenerationis bona violassent. proprie se dā nantes iudicio ad criminū indulgentiam rediret hec ibi. Primo expectauit Cayn usq; ad septi mā Generatōz. postea puniuit. Gen. iiiij. c. Se cūdo expectauit totum genus humanū p̄ duo milia annoz quoq; peccata erant grauiā. Ge nefis. vi. c. De quibus Aug. facit mentionē. xij. de ciui. dei. ca. xv. Et postea tpe. Nōe itez ex pectauit centumquaginta anni s. Gen. vi. de pe. dis. i. ḡ. idem dicent. Et postea induxit aquas diluui super terram. ibidem. Tercio expectauit sodomā et gomorram multo tpe. Gen. xviij. c. postea pluit ignē et sulphur super Sodomam et gomoram. q̄ delete fuit. Quarto expectauit chanaeos. Gen. x. ca. quoq; mensura completa fuit i introitu Iosue. Ibidē. vi. ca. xxij. q. v. ca. h̄me notandum. Quinto expectauit p̄lum p̄niue. q̄ dedit eis tempus quadraginta diez. vt p̄niam agerent. qd̄ si nō fecissent grauiter puniti fuissent. Tone. ij. Sexto expectauit Dauid qui omiserat adulterium et homicidium. nec statim puniuit eū qd̄ postea feciss̄ n̄i dixisset Peccavi ad increpatōne. Nathan. ij. Reg. xij. Itēz expectauit Achab. ij. Reg. xxi. Septimo expectauit totū populum istū usq; ad transmi grationem Babylonis. Ex quibus oībus appa ret q̄ in deo est mia et iusticia. et in omni ope re lucet. maxime in ope tribulatōis et afflictōnis ad vindictam malorum induratorz. et in pecca tis obstinatōz. ad coronam et glām bonoz. Son Aug. sup ps. xvij. ait. Illis deus irascit̄. quos peccantes nō flagellat. nam cui vere appi tius est n̄ solū do nat peccata ne noceant ad fu tuz seculum. sed etiā castigat ne semp peccare delectet. Et in li. otra idolatras. ait. idem. Ira scitur deus et misere. Irascit̄ ad peccatōndum. q̄ misere. ad sanandū. Irascit̄ ad mortificandū miseretur ad viuificandū. In uno homine Is facit nō quasi alios mortificans et alios viuificans. His ipsi et irascitur et mitis est. Irascitur crimi nibus. et mitescit correctis moribus. Ego inq̄ p̄cuciam et ego sanabo. ego occidam et ego vi uere faciam. vnum Saūlum p̄strauit et Paulū ererit. prostrauit infidelem. et erexit fidem.

Pstravit psecutorē et erexit p̄dicatorē. ḡcūz
irascitur miseretur. Ex his v̄tīq̄ elicitor corre
larię nō nostra q̄ flagella. tribulatōnes. fa
mes. fūs. caristie. guerre. pestilentie. dēp̄datō
nes. spoliatōnes et reliqua mala. que ideo dē
mittit ad vindictam p̄ctō z. vt vel eos cōuer
tat isto z. timore. et sic eis fiat iusticia simili cū
misericordia. vel saltem vt ostendat deus per
ista mala afflictiva q̄ntum sibi displicent pecca
ta. et idō cauete a peccatis xp̄iam. agite p̄niam
peccatores si non vultis crudeliter flagellari.
quiescite agere puerse. discite benefacere. vt
ait v̄la. i. ca. Reuertatur vñusq̄s a via sua pes
fima. et xp̄itus ero iniquitati et peccato eo z.
Tere. xxxvi. Conuertimini ad me in toto corde
vestro. in ieiuno et fletu et planctu. et scindite
corda vestra et nō vestimenta vestra. **N**obel. ii.
Nō si no lueritis s̄ faciem vestram sup̄ petram
induraueritis vt de vobis dicā illud. **N**ero. v.
ca. Indurauerūt faciem suā sup̄ petrā. et no
luerunt reuerti. O quot flagella. O quot tortis
ones. O quot tribulatōnes et iā in hoc mūdo ex
periemini. q̄ ne maniter loqui videamur et io
cole audi scripturā sacrā scelerate puerse indu
rate peccator. Legē exempla vindicte dīne p
pter peccata illate alienate a sensu.

Pecccato egyp̄tio z. possessiones eo z. gran
dime. ūmenta et p̄mogenita morte cōsūpta fūt
Ecce qđ facit p̄ctm. **E**xo. ix. j. q. iii. s̄. Itē p̄ctō
Peccauit p̄l's tuus. dēscēde. dimitte vt ira
fūs furoz meus. **E**xo. xxxii. xl. dis. disciplina.
Peccantibus filiis Helyhoies retrahebant
a sacrificio. ideo imperfecti sunt. **R**eg. iii. dis.
j. de his vero.

Imperiu domini fortitudo eius. et furoz ei
sup̄ oes qui dereliquerūt eu. j. **E**bre. ca. viii.
Auersio puulo z. p̄nciet eos. puer. j. ca.
Dereliquerūt dñm dei. et sc̄m isrl blasphemauerūt
alienati sunt retrofū. sequit. Terra
vestra deserta. ciuitates vestre succense fūt ig
ni. **V**la. pmo. ca.

Pecante uno ira dei sup̄ p̄lm venit. **O**see.
vn. c. xl. dis. s̄. illud. l. dis. h. quis diaconus.

Ecce ego addiccam mala sup̄ populū istum
fructū cogitatōum. q̄r verba mea n̄ audierūt. et
legem meam piecerunt. **T**ere. vi. c.

Erit morticinū p̄l huūs in cibū volucribus
celi et bestijs terre. et nō erit q̄ abigat. et quie
scere faciam de urbibus iuda. et d̄ plateis isrl
vocem gaudij et vocem leticie. vocem sponsi et
vocem spōse. in desolatōe erit terra. **T**ere. vii.
Confusi sunt sapientes p̄teriti et capiti sunt
verbū. n. dñi. piecerūt. et sapientia nulla est in
eis. p̄terea dato mulieres eo z. exteris. agros
eo z. heredibus. q̄r a minimo v̄sq̄ ad maximū
omnes avaritiā se quunt. a p̄pheta v̄sq̄ ad sacer
dotem cuncti faciunt mendaciū. **T**ere. viii.

Fili hois. terra cum peccauerit mihi vt p̄ua
re et p̄uaricans. extendam manum meam super
eam et conteram virgam panis eius. et imittā.

in eam famē et interficiam de ea hōminem et tu
mentum. **E**zech. viii.

Coris isrl p̄uaricati fūt legem tuā et declinaue
rūt ne audiret legem tuā vel vocē tuam. et stil
laut sup̄ nos maledictio. **D**aniel. ix. Et multa
similia repūnē in scripturis sacris q̄ longū rēt
enarrare. h̄ disceremus per exempla sacra.

Egypti p̄sequentes filios isrl submersi fūt
iubente deo quasi plumbū in aquis vellemen
tibus. **E**xo. viii. et. x. Quia p̄l's amalechita
rūt voluit impedire filios isrl euntes in terrā p
missionis dixit dñs ad Moysen. Delebo memori
am amalechitaz. de sub celo. **I**bide. xvii. ca.
Propter vitulū quē ator auerūt p̄l ceciderūt
vna die vīgintitra milia hoim. **E**xo. xxvii. ca.

Justit dñs blasphemū extra castra educi et
ab vīnnerso p̄lo lapidari. **L**eui. xxiij.

Percussit dñs Mariam lepra. quia locuta ē
contra Moysen. **N**umeri. xii. ca.

Terribili morte occidit dñs Thore et com
plices eius. et Bathan et Abiron. **N**umeri. xii.

Misit dñs serpentes ignitos in p̄ml' q̄r pe
nituerat eos laboris et itineris. et dixerūt. Cur
eduxisti nos de egyp̄to. **N**umeri. xii.

Pro peccato in uxore levite commisso tota
tribus Semiam exceptis sexcētis viris fūt do
mino iubente deleta. **J**udi. xx.

Hely peccantes filios corripuit. sed lente p̄pt
q̄s ip̄e in eis et cū eis punitus est. **R**eg. iii. et
iii. xxxvij. dis. c. legant. xlviij. g. necesse. **S**ymp
mia. ca. licet Hely lecertos esset.

Propter peccata pauli puniti sunt illi de
mo sua etiā post mortē eius. et p̄ter eos fas
dra est famē in terra. **R**eg. xi.

Septuaginta duo milia hoim mortui fūt p̄
ter elationē Dauid qua fecit populū numerare
n. **R**eg. vlt. j. palipo. xxi. j. q. iii. g. his ita. De
pe. dis. ii. g. Ecce.

Pecccato amalechitaz imperfecti sunt a viro
v̄sq̄ ad mulierem et paruulū atq̄ lactentē. ho
uem et ouem. cē. j. **R**eg. xv. xii. dis. g. alias. et
ca. vez. j. q. iii. g. Item. xxxiiij. q. iii. ca. pmo.

Propter peccatum adulterij et homicidij. Da
uid reprehendit eum dñs p̄ Bathan p̄phetam. q̄
fi dñs eum nō vidisset peccatorem grauiter pu
nisset. **R**eg. xi. et. xii. de pe. dis. j. g. demog. et
ca. si peccatum. cī. dis. ii. g. opponit. et dis. ii. to
tum. et. ca. ille rex. et. ca. illud vero.

Mudraginta duo pueri fuerunt a duobus v̄
his la cerati. p̄ eo q̄ illuserant Heliō. di. Asce
de calue. iii. **R**eg. ii. Sitam grauiter est puni
tum peccatum. biezi qui accepit munera satis
voluntarie data. quid erit de illis qui accipiūt
multa fraudulenter exacta vel extorta violen
ter. iii. **R**eg. v.

Populum peculiarem et idilectum tradidit
dominus in manus Nabuchodonosor. qui totū
crudeliter captiuit. sanctam ciuitatem cōbus
lit. et templum destruxit. **R**eg. viii. palipo. xxxvij.

Reges Babylonie filios isrl crudeliter tra

et auerterit. postea ipi ec in ielyta etiitate sua fuit struci. sic dñs minat Isa. xiiij. n. xiiij. t. Iere. xxv. Heliodus fuit grauter flagellat eo qd vi duarz et pupilloz deposita voluit asportare. ii. Machab. iii.

Confermant pdicta p auctoritates decretorum. n. de punitione pctoz. lege. xlvi. dis. c. sed illud. vbi habet qd pena tpalis aut infligit ab hoiie aut a deo ppter peccata nostra.

Item le. xix. dis. c. Anastasius vbi h̄t qd deus punit i pnti ḡuit. et sbito ppter delicti testatōz.

Item legē. xlvi. dis. c. s̄ illud. et. lvj. dis. c. si gens. et. xxiij. q. iij. c. h. ea. et xxiij. q. q. c. n̄ tuebat. vbi h̄t qd punit multi qnq; ppter vnum.

Item legē. i. q. iij. c. ecclia. g. his ita. d. pu-

nitione egyptioz. et. v. q. v. nō ois. viij. q. j. sci scitaris. xv. q. j. nec is. m. q. c. habetur qd pena egyptioz fuit a deo ad eoz correctionem.

Item legē. xv. q. j. c. illa. vbi habetur qd pe-

na inflcta in hoc mundo est p peccato.

Item legē. xv. q. j. c. et temporis qlitas. c. c. reuertimini. vbi ait Nero. Si qn fames vel pe-

nuria vel rez omnia egestas opprimit mundi

sciamus hoc ab ira dei descendere.

Item legē. xxij. q. iij. c. Guisarius. vbi h̄t qd deus punit qnq; paucos ut ex h̄s multitudine ad penitentiam reuocetur.

Legē finali de pe. dis. j. c. mensurā. g. qcunq; et eadē dis. j. c. ex his oibus. c. xxij. q. iij. c. si qd et xxiij. q. v. c. ad fidem. et. c. qd g. Vbi Nero. qd ec h̄t m. iij. dis. xv. ita dicit. Ipse qd creauit mundū et consumatōz faciet. qd hi vobis videt crudelē et rigidē et cruētus deo qd in diluio genē delevit h̄uanū. sup Sodomā et gomorā ignez et sulphur pluit. Egyptios submergit in fluctibus. et israelitaz cadauera pstrauit in here mo. Scitote eū ad pns ideo reddidisse supplicia ne in eternum punit. hec ibi. Et sit pars prima huius sermonis.

Pars sedā h̄s monis i qua tractat de pena peccati carentie gratie. s. vt p senti. et glorie in futuro.

Scitudo in isto h̄mone tractand est de alia pena exteriori pcti qd pena carētie s. ḡte et ḡtuaz. i h̄s mundo. et felicitatis in alio. Ut. n. dictū est. s. pctm nō p̄ stare cu ḡra et s̄n ḡra nlla dona remanet ḡtā aiam fatie tia. Si. n. vna aia qnqaginta annis bñ vixerit. et postea vñ pctm mortale incurrit. oia bona amittit et merita qd ad glām nō qd ad penā. vñ Ezech. xviii. d̄r. Si auerterit se iustus a iusticia sua. et fecerit iniqtatē h̄moē abominationes qd opari solet ipius. nunq; viuet. Oēs iusticie ei qd opatus est n̄ recordabunt. vñ in figura h̄t i. Machab. i. c. et Antiochus ascendit i iwl cū supbia. et introuit in sanctificatōz et tēplū. et spoliauit eū vahis et duitis suis. Antiochus si lentū interptat paupertatis et s̄igt pctm qd in

trat templū cordis cum supbia attemptus del. E nota quatuordicim que aufert.

Primo xp̄m h̄s corde. h̄s est altare aureum. Sed spūmāntū. h̄s est candelabz lumis. s. lumen spūssandi et intellectus.

Tercio vasa eius. i. dona spūssant i.

Quarto mensam ppositioms. i. fidem forma tā que pponit duodecim panes. i. duodecim artis culos fidei.

Quinto libatoria. i. spem firmam ad quam permet futuram beatitudinem libare.

Sexto prialas qd otinet liqda. i. opūctōez. de uotōz. opassioez. qd lacrimas fundere faciūt.

Septimo mortioliā in qbus aromata redige/ banē in puluerē. Ecce meditatiōes et affectōes hūilitatis qd ceteras virtutes hūiliant et qd in puluerē redigūt otorizez dū de se hūilia sētit virtuosus.

Octavo velū de sagis. qd sapiaz significat.

Nono ornamenti aureū. quod caritas est.

Décio aufert argētū. i. fructū locutionis.

Vndecimo aurū. i. merita omnium virtutum.

Duodecimo vasa occupisibila. i. opa bona.

Tredicimo thesauros absconditos qd inuenit i. sanctaz meditationū et affectionū.

Decimoquarto cortinas de qtuor coloribus. i. qtuor virtutes cardiales qntū ad meritū et vñfū eazz aufert. His at bonis erat spoliat ille pauper qd dicit Iohes Apoc. iij. Tu dicis. s. pec-

cator. qd diues sū et nulli⁹ egeo. et nescis qd tu es miser et miserabil. et paup et cecus et nudus h̄ ibi. Ecce qnta pena carētie quā. s. illa sequit carētia supne felicitatis. qd p vno solo peccato mortali. puaia aia felicitate supna. vñ Ber. ait

Ve ve vapor est ad modicū parēs qd eterne felicitatis aditū intercludit. Et reuera vapoře in-

nořa fuit qb̄ eterna dona pdunt. vñ Aug. sup illo vlo lac. iij. Vapor ē ad modicū parēs. in

q. Vita ī ē vita dubia. ceca crimiosa. erūnosa

quā hūores tum dāt. dolores estuāt. ardorez

desiccant. aer ea morbidat. else inflant. ieiunia

macerat. ioci soluūt. tristicie qfumūt. sollicitu-

do coartat. securitas hebetat. duitie iactat. pau-

ptas denicit. iuētus extollit. senect⁹ incuruat

infirmitas frangit. meror dep̄mit. et sup h̄s oia

mors intercmit. et vniuersis gaudis finē ponit

ista cū ee dherint nec fuisse putant. h̄ ille. Noli

pctōz p̄ mina delectatōe pcti pdere tantā fe-

licitatem. Si. n. vt ait Gre. d̄iderem⁹ f̄res ca-

rissimi qd et qnta fuit qd nobis pmittunt in celis.

vilescunt omnia que habent in terris nō. Et sic

patet secunda pars huius sermonis.

Pars tercia huius sermonis in qd tra-

ctatur de alia pena exteriori pcti qd di-

citur pena gehenne.

ertio in isto h̄mone tractand ē de alia pe-

na exteriori pcti qd vocat pena gehenne

de qd ad Ro. vij. stipendia pcti mors. s.

eterna. De q̄ in p̄nelpio dictū fuit. t̄ iō b̄ breuer
trāseam⁹. Est. n. p̄ctm̄ via ducēs ad mortē. s. et̄.
nam. et iō fatuus est riator. s. peccator qui non
q̄it q̄ via ducat eū. Vñ. puer. viiiij. Est via q̄ v̄
hoi uita. t̄ nouissima cius ad mortē ducūt. ps. Je
impoz p̄bit. Et nō q̄ dē parabolice q̄ duo pe-
regrini venētes ad quendā locū. q̄ fierūt a q̄daz
sapiente d̄ via sua. q̄ r̄ndit. Si iueritis ad sinistrā
ibitis ad quandā ciuitatē vbi ofuetudo est q̄ pe-
regrini cū gaudio recipiunt. et p̄ triduū optata
es largiunt. s̄ post v̄lter enciūt s̄ poliatis om-
mb⁹ fuis. suspendunt. et occidunt. Si aut̄ ad der-
terā declinabitis. p̄ triduū mueritis viam diffi-
cilem. sed posteal pulcherrimā ciuitatem vbi reci-
piemini cum gaudio c̄c. Peregrinatio ista vita
p̄ns ē. Ciuitas p̄ma est mudus vbi post q̄ p̄ tres
dies deliciaz diuizazz et bonoz q̄ sola lucet mū
damis. q̄ post q̄ voluptates suas q̄ pleuerint du-
cunt hoies rei et nudi ad suspensiū et mortē eter-
nam. Via difficultis penitētia est. Triduū est con-
tritio. confessio q̄ satisfactio. In his aut̄ exercentes
coronant in celestibus. Ve illi q̄ eligit p̄orem vi-
tam sue viā timēdo modicā vie aspitatē q̄ dicit
ad illā eternā dānatōz. De q̄ loquē Aug. ad hē
mitas. di. In inferno nulla est redēptio. qm̄ q̄ ilz
lic dānatus t̄ demersus fuerit. vt̄terius nō eribit
In inferno nulla est redēptio. qm̄ nec pater p̄t
ibi adiuuare filiū. nec fili⁹ patrē. Ibi nō inuenēt
amicus vel p̄pinqvis q̄ valeat auz. t̄ argentū. A
diuitie q̄s nūc ḡgregat auari. videntes paupes
in opia tabescēt et p̄ mmia fame t̄ fiti. t̄ opia mō
tē incurere. nō poterūt p̄stare sibi aliqd̄ refrige-
riū. Vñ miseri p̄ mmia doloris magitudine amas-
tissime flentes et p̄ angustia sp̄s gemētes. dicēt
in inferno. Quid p̄fuit nobis supbia n̄ra. diuitie
hōores. digtates. gulositates. luxuria. t̄ oēs de-
lebatōes carnāles. qd̄ p̄fuerit nob̄. Ecce dia trā
herūt q̄i fum⁹ t̄ vmbra q̄i nō fuerit. t̄ nos crucia-
tib⁹ t̄ supplicijs deputati fum⁹ eternis. Is ille. q̄s
euadē d̄cedat nob̄ ille q̄ erit bonoz et maloz re-
tributor. vt̄ ip̄as euadentes eternā glām osequa-
mur in secula seculoz. Amen.

Dñica sc̄a p̄ octauā epiphāie. de en-
titate t̄ qdditatem p̄cti origiaſ. Ser. xxx.

Dī vincí a malo. sed vince in bo-
no malū. Scribunt̄t̄ vba ad Ro. viij. c.
et in ep̄la occurrit̄ dñice Post multa
frēs carissimi dicta de p̄ctō in gñali. re-
stat ut ad ei⁹ distinguit̄ p̄tm̄ ex pte reatus. Vñ ē oclō
b̄m oēs theologos. s. Tho. m. n. dis. xl. arti. iiiij. q̄
iij. et R̄icar. et Bona. ibidē. q̄. iij. et Aler. in sc̄a
pte fume. in tractatu d̄ diuīsib⁹ p̄cti. q̄ isto mo-
sumēdo ouient̄ p̄tm̄ d̄uidit̄ in origiale morta-
le actuale et veniale. Que qđem diuīsio nō est di-
uiſio generis i suā s̄ēs. q̄ sp̄s egl̄iter p̄cipiat
rōz gñis. s̄ est diuīsio analogica. q̄ b̄m p̄pus t̄ po-
sterius p̄fecte et imp̄fecte d̄ et p̄dicat̄. Sicut. n.

ens diuīdit̄ in subiectu et accidente. et in ens in actu
et in potentia. de q̄bus ens analogice p̄dicat̄. et
p̄pus p̄dicat̄ de substantia q̄ de ente. et d̄ ente
in actu q̄ de ente in potentia. Et similiter p̄fecte
ens p̄dicat̄ de ente in actu et in substantia. Imp̄fe-
cte aut̄ de ente in potentia et accidente. q̄ minmū
de natura entis est in ente in potentia et in acc̄ntē
Pica h̄i diuīsio peccati in mortale veniale et ori-
ginalē est diuīsio alicuius in p̄fectū et in imp̄fectū
q̄r̄o peccati p̄pus et p̄fectus inuenit̄ in morta-
li q̄ in veamli. Vñ minmū q̄ est de rōe p̄cti in ali-
quo est in veniali. Quocirca apl̄us facta admori-
tōe et instructōe in p̄ncipio hui⁹ eple. de dilectō
ne p̄imi et pacificatōe h̄nda cū ipo. di. Solite eē
prudentes apud vosmetipos supplem̄. s̄ etiā az-
pud p̄xios. sedm glo. Aler. Nulli malū p̄ malo
reddentes. p̄uidentes bona. nō solū corā deo. sed
etiā corā oib⁹ hoib⁹. Si fieri p̄t q̄s ex vob̄ ē cū
oib⁹ pacē h̄ntes c̄c. q̄ de se patēt. Concludit in
verbis. apositis. Soli vincia malo. q̄rendo. s. vin-
dictā de eo. s̄ vince in bono malū. bonū p̄ malo re-
tribuendo. Qui qđem malus p̄t esse tripl̄. aut. s.
malitia originali aut veniali. aut mortali et actu-
ali. De p̄ctō igit̄ originali p̄mo et ante a tractan-
tes a quo omnia alia orta fūt. circa eius descripti-
onem tria in p̄sentiazz anno tabimus. quoqz.

A Primum dicetur peccati originalis entitas.
Secundū vero dicēt peccati originalis qdditas
Terciū aut̄ dicēt peccati originalis actualitas.

Pars prima huius sermonis. in qua
probatur naturam humanā naturaliter
esse corruptam peccato originali.

Drimo igit̄ in isto fmōe & entitate originalē
p̄cti tractat̄. ponit̄ ista oclō b̄m Aler.
de ales insc̄da pte fume sue in tractatu de
p̄ctō originali. q. i. et in. iij. pte in p̄ncipio. et Bona.
in. ii. dis. xx. arti. i. q. ii. et Vgonē d̄ castro no-
uo eadē dis. q. i. et frāciscū de maronis in. ii. dis.
xxi. in p̄ncipio. et b̄reuit̄ h̄z oēs doc. nemie discre-
pāte. vīc̄ q̄ natura h̄uana naturaſt̄ ē corrupta
culpa originali a peccato p̄moz pentū tracta. et
p̄baſ tripl̄. s. rōe. auctoritate. et experientia. Pri-
mo p̄baſ rōne p̄uatōis sic. nullus d̄z p̄uari eter-
no bono ad q̄s factus est nisi in se habeat aliquid
p̄ quod indignus sit diuino aspectui presentari.
tale aut̄ nō est nisi culpa. sed natura h̄uana i statu
sub q̄ fuit odita erat ordinata ad beatitudinē et ad
visionē diuinā. si igit̄ oēs quotq̄ fuit visione dei
i beatitudie p̄uanē nisi p̄ baptismū flumis t̄ flāmis
renascant̄. et h̄z n̄ p̄ culpā. vt̄ dēm ē. cū dicas p̄
uer. viij. Miseros p̄plos fac p̄ctm̄. planū ē q̄ oēs
q̄t q̄t fuit oēhūt originalē culpā ex sua origie. Se
cūdō idē p̄baſ rōne verecūdatōis sic. Null⁹ rōna
h̄s erubescit de his passiōibus q̄s h̄z a naēa. n̄ in
fint ei p̄ aliquā culpā. s̄ oīs h̄ō naturaſt̄ erubescit
ex mēbroz genitālū motu. igit̄ ex hoc colligit̄
q̄ manifestat̄ q̄ qlibz in se ipo nō tm̄ penalt̄. s̄ etiā
culpabilē ē corrupt⁹ q̄ntū ē de sua natāli origie

stā nūbil detestabile vñ pudens bñ rōz pñ po/
m m opibus oditōis bñ me. qz oia facē creatō or/
dinato ad se. hñ m nob̄ sūt passiōes carnales et
multa alia detestabilia bñ rōz. ḡ talia nō fuēt
odita in hūana natura. relinquit ḡ qz est lapa/
sa naturale. Tercio rōe pñnatōis oſirmaē h̄
hic. Paruulus nascit cū h̄ituali ōcupia fine ori/
ginali iusticia. qd̄ pñ. qz cū venit puer ad etatē
statim ōcupia naturali efficit h̄ituali. et etiā na/
scit fine originali iusticia. qz caret effectibus q̄
attribuit originali iusticie. hñ tñ ōcupia ōcupia
fine originali iusticia est culpa. vt patet
in pte ſeqñt. igit̄ c̄. Et iō dicit dñs Bōa. vbi
s. q̄ tñc aia hois ē ordiata qñ ſpūs est ſub deo
et caro et v̄tutes aiales ſūt ſub ſpū et ſequunt
eiō impiū. igit̄ p̄ locū ab oþoñtis tñc aia hois
est puerſa qñ caro et virtutes aialis preſunt
ſpū rōnali. qd̄ verz eſt nō tñ ſm fidē h̄ etiā h̄
phiam. hñ in h̄ie v̄gor cōcupie c̄ lex mēbroz
quā vñusqz h̄z a natuitate. captiuat ſpm et
et pñnat̄ ut dictū ē. igit̄ ex tñ clas et aptū ē q̄
aia cuius libz hois a natuitate puerſa ē et inor/
diata. hñ ſic ordiatio i h̄ie c̄ reditudo iusticia ē
ſie puerſtas c̄ iordiatio culpa ē. igit̄ in aia cu/
iū libz hois ponend̄ eē pñm originales. Et
iō dic aplus ad Rō. vii. in p̄fona hois lapi. Si
deo alia legē in mēbris meis repugnante legi
mentis mee. et captiuantē me in lege p̄tē. c̄ ex/
clamat. Infelix ego hō q̄s me libera bit de co/
pore mortis h̄. Et rñd̄. H̄a dei p̄ ſm xp̄m
q̄ h̄ oþra dicat sic. Tā in nouo q̄ in veteri te/
ſtamēto nuptie ſcelle ſūt tāq̄ bone c̄ licite. ſed
ad nullū bonū necessario ſequit̄ malū. hñ p̄
les culpa oþrahēt a ſuo origine. ad ruptias ne/
cessario ſequit̄ malū. ḡ vel nuptie ſūt male c̄ il/
licite qd̄ eſt falſu. vel nō ē ponere pñm origi/
nale. Ad hñ rñd̄ ſm Bona. et Alex. q̄ ad nu/
ptias n̄ necessario ſequit̄ gemite p̄lif corruptō
in qñntū ē ibi maris et femie ſilicet naturali. hñ
m̄nū illi ſilicet adiūcta eſt corruptio vicio/
ſa. ſemis ob pñm pñm pentis. hñ aliq̄ vult
facē pedēnō intendēs ip̄m facere claudū. p̄p̄
debilitatē n̄ ſeruitis accidit pedi eē claudū. tñ
aliūde ē pes. qz a faciēte. et aliūde ē q̄ ſit clau/
dō. videlicet a defectu ſuo. Ita ex pte iſta q̄ p̄
hi bono accidit illud malū aliūde. l. a p̄tē pñm
pentis nō iō dē ſeq̄ ad nuptias. Et hñ tu obijti
as hñ obijcit h̄eticō q̄ q̄kruq̄ ſequat̄ malū ob/
mittēdū eēt illud bonū. Dicendū q̄ illud n̄ ēve/
rū n̄ qñ malū p̄p̄onderat bono. nūc at n̄ ē ſic. qz
in gñantibō nō ē vila culpa. in gñato vero me/
ſius eſt ſic eſſe q̄ nō ē. in apie cū ei ſubueniat p̄
ſram baptiſmalē. Sc̄bo pñcipali hñ idē p̄baē
auctoritate veteris et noui testamēti. Prio au/
toritate veteris testamēti ap̄he Dauld. di. Ec/
ce. a. i. iniqtatibō ſecept̄ ſu. et in p̄tē ſecepit
me m̄ mea. c̄ loquit̄ ſm Bona. in. ii. dis. p̄p̄.
in qñmibō circa ſram. te p̄tē origiali in ple/
et nō de p̄tē actuali in pente. hoc idē p̄baē
auctoritate lob. viii. c. di. Quis p̄ ſacē mūdū

S inmūdo ſeceptū ſemie. Nōne tu q̄ ſolus eſt. Itē
auctoritate Ma. liij. di. Qēs nos q̄i oues errauis/
mus. nō p̄tē actuali. ḡ originali. Sc̄do hñ idē
p̄baē auctoritate noui testi marie Pauli ap̄fū
q̄ ad Rō. iii. iii. q̄. Qēs in Adā peccauerūt c̄ eſ/
ſet grā dei. Itē ad Rō. v. Sicut p̄ vñ ſoiem
pñm m̄tuit i mūdū c̄ p̄ pñm mois. ita in oēs
hoies mors m̄tuit i q̄ oēs peccauerūt. Itē ad
Rō. vi. ocluſit deus oia ſub p̄tē vt oiuſ miler e
at. Et ad Eph. ii. Crām̄ natura filij ire ſic c̄ ce/
teri. q̄ oia itelligunt̄ ſm Aug. de p̄tē originali
Tercio hñ idē p̄baē auctoritate oiuſ doc. appro/
batorz ab ecclā. De q̄bus loquit̄ Aug. ii. li. o
tra Julianū. di. Prop̄ catholicā veritatē ſci c̄
bñi in ſinoz eloq̄z p̄tractatores clarissimi
ſacerdotes c̄. vt pñ. ſ. in p̄mo ſabbato ſ aduē
tu. in ſmōe de ſeceptōe ſḡm̄is. vbi multe aile
auctoritates pñt allumi ad hñ p̄poſitū q̄ ſ repli/
care cā ſuitatis omitto. Tercio pñcipali hñ
idē p̄baē expientia. pñmo expientia pñdōroſita
tis in pñmis pentibō q̄ p̄ pñm omisſu fecerūt
ſibi p̄zomata. vt pñ. Geñ. in. Et facta ſūt eis c̄
ſuis posteris qdaz mebra pudibūda. qd̄ nō fuit
ap̄tē aliud n̄ p̄tē p̄tē corruptōz i porta origis
apparentē. Sc̄do hñ idē p̄baē expientia timorofu/
tatis in aialibus q̄ an pñm h̄ie ſtimebāt et ei
ſubijtiebanē. aū illud Geñ. i. Dñam̄ pñſcib̄ma/
ris c̄. c̄. i. adduxit ea ad Adā vt videret qd̄ vo/
care ea. Modo at ecōtrario ē. qz hō timet aia
lia p̄cipue ſpenſe. Timor. n. iſte ē oium n̄ pena/
lis. ḡ pena iſta naturalē ē. ḡ ſi de⁹ n̄ eſt iuſt⁹
oþrahit naturalē pñm originales. Tercio hñ idē
p̄baē expientia dolorofitatis. Nā ſidem⁹ ſenſi
bñ ſuuiū nascit cū dolore et penalitate. hñ nō v̄
tles penalitates in eſſe nature hūane n̄ in eſſet a
liq̄ culpa. Ait. n. Anſel. in pñmo. Cur de⁹ hō. Ne
quaq̄ exiſtabitſ ſueire. So vt creaturā quā fe/
cit iuſtā. ſine p̄tē misera ē eē cogat. Sed multe
ſūt miserie i q̄bus nascit hūana creatā. Nā pue/
ri q̄ cū a ctu m̄bil omisſt. patiūt n̄ obuſtioes
febreſ. variolæ eḡtudieſ. Patiūt eē m̄lres do/
lores naſtati i ſcipiēto portāto c̄ pturiēto qd̄
i uſtū eēt ſi p̄ ſia iuſcentes eēt. ḡ pñm i eis p̄
ceſſit. hñ nō actuale ḡ originales. Et ſic pñ p̄ ſp̄ma
hūiſ ſermonis.

Pars ſeđa hūiſ ſermonis. in q̄ de/
clarat qd̄ ſit peccatum originales.

Pecūdo i iſto ſmōe de qdditate origiaſ
p̄tē trac̄tates. tria occurrit p̄ponenda
Prīmū dē acceptio. ſc̄dm̄ dē diſtinctio.
Terciū at dē deſcriptio. Quātū ad pñm adue/
tendū ē q̄ pñm origiale m̄tip̄ accipit. pñmo
n̄ accipit p̄ ſuo eē materiali. Et hñ dupl̄. Vl. p̄
materiali poſtuo. c̄ ſm quoſbā doc. ſic vocat̄
pñm origiale habilitas ſeu rebellio habilitas
ex q̄ p̄ ſur ḡ rebellio actual. Vel p̄ ſuo eſſe
materiali p̄uatuo. qd̄ ē carētia iusticie origiaſ,

Sedo pē accipi p̄ suo formalī q̄ non est aliud
b̄m q̄sbā doc̄ q̄ esse in dei offesa. ira. vel odio.
¶ Tercio pōt accipi p̄ctm̄ originale p̄ suo eau-
sali. s. p̄ libidinolā oceptōe semis ex pte pen/
tū. De q̄ dī m̄ p̄dictis verb. [lob. xiij. Quis p̄
facē mūdū. t̄c. vbi dicit Ansel. in li. de oceptu
virginali. c. viij. q̄ ista scriptura nec alia siis ē
he intelligēda q̄ in semie fit immūdicia p̄cti. s̄
p̄ tāto dr̄ ibidē esse p̄ctm̄. q̄ ex t̄k̄ oceptōe ac-
cipit hō vt postea dū aia vñt̄ corpori in hōie sic
strahat p̄ctm̄ originale. Nā in semie nō p̄l̄
est p̄ctm̄ q̄ in sputo. Et sic p̄z p̄mū p̄positū. Se-
cūdū q̄dem dī distincō. p̄z ex b̄. q̄ p̄ctm̄ nō so-
lū iportat boni p̄uatōe s̄ etiaz q̄ndā ponit ad
malā ouerſionē. exēpli grā. P̄ctm̄ carnis nō ē
solū p̄uatio castitatis qn̄ potus est etiā retra-
ctabilis b̄m carnē cuūsbā in honeste ouerſio. S
lectatōis. b̄m quā ouerſionē p̄ctm̄ illud esse dī
imoderat⁹ appetit⁹ rei tractabil⁹ b̄m carnem.
Inibus ex dictis intelligi p̄t q̄ oē p̄ctm̄ tria i-
portare dignoscit. boni. s. p̄uatōe. malic⁹ ouer-
ſionē. et postremo pene obligatōe. t̄c. sic p̄z se-
cūdū. Terciu in ista pte videndū dē b̄scriptio
Vnde his p̄sup̄ositis aduertendū b̄m doct̄inā
do. illumiaſi ſrāciſi de maromis in. ij. dis. xxij
et etiā in. ij. dis. ij. q̄ ponit ſeptē oclōnes ne-
gatiue. Prima eſt q̄ p̄ctm̄ originale non eſt
actus malus. q̄ p̄t̄ ſtinguit a p̄ctō actuali.
Nullū. n. actū h̄z aia qn̄ strahit ipm̄. Nā p̄ctm̄
originale p̄cedit oēm actū liberi arbitrii. s̄ b̄ le-
ge oñi in uero m̄is null⁹ vt iſ liberu arbitrio
actū ibi strahit p̄ctm̄ originale. Sedā oclō ē
q̄ p̄ctm̄ originale nō eſt aliq̄s hitus viciouſus
q̄ h̄ sic eſſet imp̄meret a deo. q̄ nullus a p̄nci-
pio p̄t h̄re aliquē hitu n̄i ſup̄naturalē infuſū
cū naturalē hitus acq̄hīto ſit ſuccēſſu⁹. s̄ talis
hitus viciouſus nūq̄ infūdit a deo t̄c. Tercia
conclō eſt q̄ illud p̄ctm̄ non eſt ſolum carentia
originalē iuſticia. q̄ h̄ de⁹ crealſz. Adā in puris
naturalib⁹ habuiffet iſtam carentiam. cum o-
riginalē iuſticia fuerit donū ſup̄naturalē. vt di-
cet. 3. et tu nō habuifſz originale p̄ctm̄. ita eſſet
b̄ hōie alio ſi ipm̄ crear et fine p̄pagatōe. Quar-
ta oclō eſt q̄ p̄ctm̄ originale nō eſt formate in/
fectio morbi da in carne. q̄ nulluz p̄ctm̄ ponit
formalit̄ n̄ vbi nata eſſe virtus et meritū. cū
opposita ſp̄ nata ſint fieri circa idē. b̄z p̄h̄m̄. Ta-
lis at infectio ponit in ipo corpe vbi talia oio
fuit nata eſſe. Quinta oclō eſt q̄ p̄ctm̄ origia-
le nō eſt aliq̄ macula p̄ficiua in aia ipam̄ infi-
cīes. q̄ ſub̄ ſp̄uales nō ſunt maculabiles n̄i ſp̄
hitus et actus viciouſos. cū ex ſolis t̄kbus ritu/
pentur. et alie entitates p̄ficiue ipas p̄ficiat.
¶ Sexta oclō eſt q̄ p̄ctm̄ originale nō ē forma-
liter ſcupia. q̄ t̄k̄ p̄fētia naturalē nobis in-
eſt ſicut brutes. cū aialitas noſtra fit eiusd̄ rōis
cū ipis brutes. Nā p̄mitas ſcupie ponit pena
h̄ 9 p̄t̄ b̄m iſtu do. Septima t̄ vltima oclō
eſt q̄ p̄ctm̄ originale nō h̄ ſititudinē cū alijs
p̄ctis. in duob⁹. Primo q̄ strahit inuoluntas

re alia vero volūtarie et cū delectatōe. Sedā
qr̄ iſtud p̄ctm̄ p̄uenit a pentibus. i. ppter de-
fectū trāgressiōis p̄moꝝ pentū. alia vero nō
Iſtis iḡe p̄missis dieo q̄ ſi accipiat p̄ctm̄ ori-
ginale b̄m q̄ accipit p̄ ſuo materiali p̄uatiuo.
ſic diffimilē b̄m ſniaz b̄ti Anſel. vbi. ſ. quā Scotus
affirmat in. ij. dis. xxij. q̄. vlti. ſ. p̄t̄ p̄ctm̄
iportat p̄uatoꝝ boni. videlz. Peccatum origiale
eſt carētia originalē iuſticie cū debito h̄ndi eā.
Ad cuius diffimilōis declaratōz. p̄mo videndū
eſt qd̄ ſit originalē iuſticia. Eſt autē b̄m Nico. S
lyra. ſup̄ ep̄lam ad. Ro. v. c. circa finē. qdā hūa-
ne nature rectitudo p̄ quā corpus erat aie ſub-
ditū. et inferiores vires rōi. q̄diu aia ſubditā
eſſz ſuo creatori. Hec at rectitudo b̄m p̄dictum
do. t̄c. Vgonē de caſtro nouo in. ij. dis. xxix. q̄.
Et breuiet b̄m oēs do. nō erat ex p̄ncipiis natu-
re hūane. cū corp⁹ hūanū ſit naturalē corrupti-
bile ſi a do data in p̄ma hōis ſoditōe. q̄ propter
fuit donū ſup̄ naturalē. Nā p̄ iuſticiā originale
poterat hō gubernare appetitū inferiorē q̄n-
tū ad delectabilia in omnī trāq̄llitate. ſi gubernare
ſic fine omnī inq̄etudine nō videt posſe eē
misi p̄ donū ſup̄ naturalē. ḡ t̄c. Itē appetit⁹ in
ferior nō p̄ facē qn̄ ferat in ſuū obiectū ipo p̄n-
te. ḡ ſi expectat motū appetitus ſup̄ioris. oꝫ ſi
h̄ ſit p̄ donum aliq̄ ſup̄ naturalē. iḡe cū appes-
titus inferior in illo ſtatu nō ferat in obiectum
ſuū m̄i ſup̄ expectādo motū rōis p̄ueniente. ſerat
p̄ donū ſup̄ naturalē. et h̄ ſerat iuſticia originalē.
Item iuſticia originalis faciebat q̄ appetitus
inferior mouebat ab horrendo ſine horrore. a ti-
midō hne timore. hoc ergo erat p̄ aliq̄ donum
ſup̄ naturalē. iḡe t̄c. Nō videt ſfirmare ſapi-
ens Ecclastes. viij. di. Hoc ſcio q̄ deus a p̄nci-
pio fecerit hōiem rectū. Et q̄ iuſticia eſt qdā
rectitudo. ppter h̄ ſtis rectitudo nature hūane
b̄n et optime iuſticia vocat. et etiā originalē. q̄
data eſt hūane nature in ſua p̄ma origine. t̄c. q̄
p̄ originē fuiffet in posteris trāffuſa ſi ab. Adā
fuiffet ſeruata. ipo vero peccante iuſte fuit ab
eo subtracta. ſi p̄ctm̄ ſuū in ipo nō eſt dictū ori-
ginale ſi actuale q̄ ſibi ſp̄i fecit. in nob̄ vero ip-
ſu p̄ctm̄ originale dicim⁹. q̄ p̄ eū tali iuſticia p̄
uati ſumus. Et iō nō valet obiectio ſrāciſi de
maromis ut mihi videat. ſ. q̄ deus nullū obligat
ad ipoſſibile. ipoſſibile eſt at alicui acq̄rere o-
riginalē iuſticiā cū deus nulli eā infundat. q̄cū
q̄ ſuio actu. ergo nullus eſt debito h̄ndi eaz
Quia b̄m ſco tu et Nico. de lyra. ſuit poſſible
p̄mo hōi h̄re eam. et tranſfundere ad posteros
Et iō ab ipis etiam strahit talis obligatio
vt diceat ſi. ſen Anſel. i. li. de oceptu virginali
dicit. Peccatum originale alunde intelligē nez
queo in ipis infantibus niſip̄ illam factam ino-
bidentiā. Ade p̄ quā ſunt omnes filii ire. Quia
iḡe carentia p̄fectionis que debet inelleculpa
bilis eſt in hōie. cuiuſmodi fuit rectitudo p̄diz-
eta. Ideo eius carētia cū debito eā habendi dē
p̄ctm̄ originale. q̄ ſuit poſſible in p̄mis p̄en-

tibus. Secundo circa istam diffinitiōem videndū ē si pmi pentes huerūt grām grū facientem in pmo instanti sue creatōnis. Et circa hoc ē duplex opīmo. Naz Vgo de castronou in sc̄ba dist. xxix. q. ii. dic q̄ hic Primo quia opera dei sunt completa et perfecta ergo perfectum fecit homē. sed maxima est pfectio gratia gratum faciens. igitur r̄c. Secundo quia dat deus gratiam rationali creature nisi sit aliquid repugnās. sed tunc nihil erat ibi repugnās igitur r̄c. Tercio. quia s̄m omnes doctores adā habuit fidem. ergo a gratiam. quia non vi detur q̄ habuerit fidem informem igitur r̄c. Alex. vero de ales in secūda parte sume sue in tractatu de conditōne pmi homis dic q̄ non quia hoc decebat diūme mastati ut prius ell̄z homo condit s̄m naturam. Deinde informatus per gratiam ut inde recognosceret gratiam esse donum dei. et illaz a naturalibus distingueret. si sic nō nature sed gratie attribueret. Decebat etiam hoc diūme bomitati. quia diūna homitas sic suam bomitatē cōmunicat rationali creature ut nō tantuz tribuat ei affectum boni s̄ etiam potentiaz coopandi quodāmoz do ut sic perfectiō cōmūcet se creature. Cuz igitur opus caritatis omnia mereatur ex condicione noluit dare gratiam nisi pambulo merito congrui per bonuz vsum nature. ut sic homo efficeretur glorioz et laudabilior. qd spectat ad sumam bomitatem dei. Decebat etiam hoc diūme sapiētie. ut s. homo s̄m pcesum tempoz ad pfectōnem pducatur. Sapiētis. n. est singula s̄m tempoz oportunitatez distinguere. Sonde maluit pmo facere hominem in statu nature bene institute. et post ad dēre donū gratie. Deinde superaddere cōpletum glorie. Attamen s̄m pdictum doctorē alep. vbi sup̄. habuit ipē adam gratiam gratum faciētem ante lapsū per quam nō solum malo resistere sed in bono pficere potuit. et illa gratia dūctus ita bene meruisset obseruando mādatum dei sicut demeruit transgrediēdo. Tercio videndū ē si pāmissionez iusticie originalis natura humana sit peiorata in suis naturalibus. Et dicit vgo de castro nouo vbi sup̄. q. iii. q̄ natura illa amota originali iusticia fuit naturalibus relicta. et per consequēs vulnerata. nō quidem q̄ gradus dispositōnis naturalis in ipo fuerit amotus. vel natura alterata in sua dispositōne. sed per defectus naturales sub quibus posita est formaliter. Et hec dicitur vulnera sua. quia licet talia in aliis non sint vulnera animalibus. in homine tam sic. quia suo idētū siue actu sunt sibi inflicta. et sic patet pma diffinitō. Secundo dico q̄ si accipiatur peccatum originales pro suo materiali positivo s̄m q̄ peccatum importat mali cōuersionem. sic describitur s̄m magistruz in. ii. dis. xxx. Peccatum originales est cōcupiscētia. vel pmitas quedam in appetitu rationali ad con-

eupiscendum delectabilia inordinate velim/ moderate. que nata est cōdelectari in appetitu sensitivo cui cōiungitur. Circa quam diffinitiōem tria notanda sunt. pmo notandū est s̄m dommū Bona. in. ii. dis. xxix. arti. ii. q. i. q̄ peccatum originales non tantuz dicit puationem sed etiam quādam conuersionem. Vnde hec non dicitur peccatum actuale esse in aliquo ex hoc solo q̄ careat iusticia. quia tunc lapis diceretur peccatum habere. sed ex hoc q̄ anima aliquam inclinatōem habet ad aliquid. Sic etiam originales peccatum dicitur esse in aliquo nō solum quia caret originali iusticia. s̄ etiā quia necessitatē habet cōcupiscendi. quēadmodum videmus in egritudine corporali utpote in paralisi q̄ talis morbus mest ex quadam dissolutōne virtutis. ita tamen q̄ nō omnino p̄uatur virtus motua sicut in mortuo sed aliquo modo manet non potens membruz regere. et ita sequitur partim ex positōe. partim ex defectu. manus tremulatō. Sic intelligendum est in originali peccato q̄ ipm non solum mest homim ppter defectum originalis iusticie. verum etiam ppter positōnem prae concupiscētiae. Secundo notandum est q̄ maior infectio est potētie generatiue per peccatum originales q̄ alterius potētie. Cuius ratio est s̄m Bona. dis. xxxi. arti. i. q. iii. quia alie vires solūmodo dicitur corrupte. ipsa vero generatiua dicitur corrupta et infecta ppter cōcupiscentie pruritum et v̄hemētiā que refidet in ipsa. Nam ipa est vis non solum deseruens psonē sed etiam nature. et ideo originalis corruptio siue vicium quod inest nature ex corruptione persone p̄us respicit illam potētiā q̄ aliam. Tercio notandum est q̄ peccatum originales quātuz ad hoc multis modis nominatur s̄m q̄ diuersimode comparaē. Comparatur enim ad id a quo est. et sic dicitur lex carnis. quia contrahitur mediante carne s̄m quosdam. Comparatur etiam ad id ad qd inclinat. et sic dicitur lex membrorū. Comparatur etiam ad bonum contra quod inclinat. et sic dicitur languor nature. Comparatur etiam in quantum pdominatur voluntati ut curuet eam in malum. et sic dicitur tirannus. et sic patet secūda diffinitio. Tercio dico q̄ si accipiatur peccatum originales p suo formalī put peccatū importat pene obligatōnem. sic describitur a modernis doctoribz. Peccatum originales est q̄dam reatus obligans ad penam eternaz dāmī pueniens in nos expeccato pmo parentum. Primū. n. dicit q̄ est quidam reatus quia sicut in peccato actuali actu malo transacto quid sit p̄ctū actuale inueniri nō p̄t nisi reatus. i. obligatio ad penam inferni. Ita p̄ peccatum p̄morū parentuz quid sit peccatū originales non inuenitur nisi q̄ Ade filij p̄p̄

ipsum pena sanctorum diuinae ratione puerit. Et id est secundum dicit. obligans ad penam damnationis. quod si cut se habet peccatum actualis ad penam sensus. ita se habet peccatum originale ad penam damnationis. tertio dicit. pueriens in nos ex peccato primo pro parentibus. quod si Adam non peccasset. nullus ex ortu suo ista obligatione traheret. quod patenter et aperte videbitur inferius. Propter dicta sufficiat quantitas ad secundas partes huius sermonis. scilicet peccati originalis descriptionem.

Pars tercias huius sermonis. in qua declaratur ubi actualiter sit peccatum originale. et quod equaliter sit in omnibus.

Tercio in isto sermone de actualitate peccati originalis tractates. Primo videtur quod est unum in omnibus. Tercio quod est in omnibus equaliter. Primo dico secundum docentem illuminatum franciscum de maronis quod peccatum originale non est in corpore tanquam in subiecto. sed in anima. Ideo non est subiectum meriti et demeriti. meriti autem ut dictum est in corpore esse non potest. quod nec demeriti. Nec etiam est in anima sensitiva sicut intellectua. Sensitiva enim est extensa et in accionis spuiale in talibus esse non potest. Nec est in portione inferiori sicut corpori. sed in intellectu et voluntate quod utrumque potest et beneficibilis. Si autem altera tantum est beneficibilis ponere est in illa. Cum igitur peccatum originale ut dictum est sit obligatum ad penam damnationis quod est carcer rationis. igitur etiam in voluntate causatum. et sic est voluntarius peccatum actuale. Dicunt enim voluntarius quod voluntate impressus. et sic est voluntarius peccatum originale. Et sic patet per misericordiam cuiuslibet specie. quod peccatum originale habet in se unitatem. quod ab uno procedit. et est unitus in omnibus. quod est nos omnes ab uno sumus. Sed ad hoc declaratores non nondum sunt. Bona. in. iij. dis. xxvij. art. ii. q. ii. quod peccatum originale duplicit potest intelligi. Uno modo in quantum est origo omnium peccatorum. et secundo modo potest. Adeo secundum originale. quod non tantum est unum in omnibus speciebus. verum et unum in numeris. Alio modo potest intelligi in originem quam certa vita in nobis sumunt ab ipso. Aut igitur querimus de unitate in specie. et isto modo habet unitatem. Unitas non est in originali peccato contingit principali per parte hominis qui puerit quod est una in specie. scilicet originalis iusticie et misericordia cuiuslibet peccatum. Continetur igitur ex parte quae introduxit est. cuius ratione

fuit inobedientia. ratione cuius totum genus humanum est corruptum. Et ideo sunt species originale peccatum est unus in nobis. Aut quod de unitate in numero et sic in uno homo est unitus. Et rite habet. quod peccatum duplicit numerum. Aut ratione subiecti in quod sicut in diuisis habet diuisa sunt peccata. Aut ratione actionis hec quod plures luxuriatus est plura habent peccata. Et neutro isto modo originale peccatum multiplicatur. sed remanet in dividuis. Nam in uno homo una est aia quod per originale peccatum fecit. et unitus homines una est genitio in quod per quam originale peccatum tradidit. Et ideo originale peccatum in homine est unus solus. Et sic patet secundum in hac parte. Tercio dico quod peccatum originale est equaliter in omnibus. Non declaratur sic in Bona. ubi. s. q. i. Ad peccatum originale tria concurrunt. de bonte iusticie carceris. occupacionis et carnis feditatis. Quantum ad carcerem non potest intendi. quod habet non potest esse nisi triplici de causa. Aut quod fit obligatum fortior. sed omnes obligantur in Adam. Aut quod fit pueratio maior. sed omnes eodem modo per originalem culpam sumptuari. Aut quod fit modus puerationis determinatus. Adeo et sic originale ratione carceris in omnibus est equaliter. Quantum autem ad occupationem. habet intendi non habet. Nam occupationis respectu alicuius detestabiliter intendit tripliciter. Aut ex complexione. sic patet secundum occupationem carnis et magis feruet in colericis et saudis et guenis quam in melanconicis. sed taliter intendit nihil facere ad culpam originalem. Non non est culpabilis secundum naturam et penam. Aut ex assuefactione. sic patet in eo quod assuefactus est luxuriari et bona cibaria comedere sed habet intendit non facere ad originale peccatum sed potius ad actualiter. Aut ex vincitu et frenatis defractio. et sic in omnibus habet equaliter repiri per eo quod illud visculum occupationis quod est originalis iusticia meito culpe. Adeo in omnibus est defractus. Quantum insuper ad feditatem quod est in carne. non potest esse magis et minus originale. Primo quod non est idoneitas ad intentionem ex parte suscepit. Nam sic speculum nouum inficit a muliere instruata. sed postquam inuenitur est ex aliquo aspectu non recipit nouam infectionem. Sic humana natura in sui primordio quando existentes noua infici habuit a corruptione psone. sed post inuenitur adesse non recipit nouam infectionem. Secundo nec ex parte ageris. quod nullus est per primum hominem cuius transgressio respiciat nisi obligatus per sonum. Hinc est quod talis culpa non habet inficere nisi carnem coniunctam. Tercio nec ex parte appetitis intemperabilis. Illa. non. quod non impositum est in termino non habet recipere magis et minus. In primis feditatis autem carnis secundum quod est principium contractionis originis ortum habet ex carceria originalis iusticie. Et quia carceria illa quedam est nuditas. et nudo non est repire magis nudum. sicut originalis iusticie nuditas non recipit magis et minus. sic nec carnis feditatis. Omnes igitur talis macula equaliter infecti reges mus omnipotenter deum ut misereatur nostrum et perducatur nos ad gloriam supernam in secula seculorum. Amen.

Dñica in septuagesima qualiter et vñ p quid contrahatur peccatum originales.

Sermo xxxi.

Astigo corpus meū. et in seruitutem redigo. ne forte cū alijs p̄di/ cauerim ipse reprobus efficiar. Seri- bunt̄ hec verba. i. ad Cor. ix. ca. q̄ in ep̄la occurrētis dñice. Docet nos ap̄ls fr̄es ca- rissimi p̄ humilitudinē t̄paliū ex ercitū sp̄ualius in p̄nti ep̄la di. Nescitis q̄ h̄ij qui in stadio cur- eunt om̄es q̄dem currūt. et t̄n vñus accipit bra- uium. q̄uis ōes currāt alijs p̄mo laboris fru- stratis. Sed in cursu sp̄uali qui distit in exer- citio virtutū om̄es p̄nt accipe brauiū. i. gloria sempiternā. ideo sequit̄. Sic currite ut ap̄ben- datis. iuxta illud apostoli ad Phile. in. Ad de- stimatum p̄sequor brauiū sup̄ne vocatonis. q̄ illis ad Deut. xii. Curram⁹ ad ap̄positū certamē abstinet videlz ab oib⁹ impedimentis ad si- militudinē currētiū in stadio. Ois em⁹ q̄ in ago ne ostendit ab oib⁹ se abstinet. s. impediētibus Et illi quidē ut corruptibile coronā accipiāt. nos aut̄ incorruptā. q̄h. d. A fortiori itidē de- bemus facere. Deinde ponit exemplū p̄pum. s. currendi et pugnādi. Similitudinē currēdi- cum S. Ego igit̄ sic curro nō quasi in incertū et lez sim̄ incert⁹ de p̄mo. Similitudinem pu- gnādi cum dicit. Sic pugno. s. otra hostes ex- teriores. non quasi aerē verberās. i. nō imam̄ ut ille qui p̄ hoste ferit aerē. Pugnā vero con- tra temptationēz interiorē que est a carne. figit cum subdit̄ i verbis ap̄positis. Sed castigo cor- pus meuz. i. rep̄mo mot⁹ illicitos carnis. et in seruitutē redigo. s. rōmis. ne forte z̄c. Que qui dem rebellio carnis p̄cessit a p̄cto originali. de quo tractātes postq̄ in p̄cedēti sermōe vi- dimus eius entitatē et q̄dditatē. in p̄ntiarū de- eius distractōe ōbiderātes.

Primo videndum est vnde contrahatur. Sed ō qualiter contrahatur. Tercio per quid contrahatur.

Pars p̄ma huius sermonis in qua des- claratur vnde et a quo contrahatur pec- catum originales

Drimo igit̄ in isto sermone ad vidēbum vnde contrahat̄ p̄ctm originales tria no- tanda sūt. Primum notandum est q̄ tota natura h̄uana corrupta est culpabilis p̄p̄ pec- catū p̄mi p̄entis. vt notaē b̄m Bona. in. ij. dis. in. art. i. q. n. et Alz. in secunda p̄te in ēstatu de- p̄cto originali. q. i. p̄a adā potuit totā naturā h̄uana corrūpe et culpabile facē suo p̄cto t̄pli- ci aditōe occurrete. Primo q̄r nō tm̄ erat na- ture h̄uane idividui. h̄ toti⁹ nature h̄uane p̄n-

eipsum. Seco q̄r nō fuit fibi datū mādatum sicut singulari p̄sonae. h̄ tanq̄ stipiti toti⁹ natu- re humane. Et hoc bñ indicat text⁹. q̄r māda- tum illud descendit per virum et mulierem.

Tercio q̄r adā innocētiā et immortālitas suscep̄t p̄ se et sua tota posteritate. Vñ ipse innocēs et immortalis generasset immortalem et innocētē. Quia igit̄ ipse erat oīm p̄ncipiū et am̄bit illā iusticiā et innocētiā quam debuerat oib⁹ posteris d̄seruar. Hinc est q̄ originali iusticia p̄ ip̄m sum⁹ p̄uati et in ei⁹ infectōe ces- teri sūt infecti. Nec valet si obijciā illud. Eze. xvij. filius nō portabit iniqtatē patris z̄c. q̄r illud intelligē de p̄cto quo p̄āt̄ peccat̄ ut sin- gularis p̄sona. Et ideo locū nō h̄z in trāgres- sione p̄maria. q̄r nō fuit illa singularis p̄sona. vt dictū est sup̄. Nec etiā valet si obijciā. Cor- rupta re transmutabili et min⁹ nobili nō p̄pt̄ hoc corrūpīt q̄d est intrāsmutabile et maḡ no- bile. h̄ p̄sona hois est trāsmutabili et min⁹ no- bili. quo ad naturam. ḡ impossibile fuit a p̄so- na Ade totā naturā infici. q̄r hoc locū h̄z q̄n il- lud quod est magis nobile et p̄petuū nō depē- det a min⁹ nobili et Ensmutabili. nō sic autem est in ap̄posito. q̄r tota natura h̄uana dependet a p̄sona ade quantū ad exūtiā. Vñ h̄ adā fuisset mortuus. totū gen⁹ humānū esset in eo corruptum. Nec etiā valet si dicatur Nullum naturale est culpabile. sed originalis corru- ptio est naturalis. vt dcm est i p̄cedēti sermo- ne. igit̄ z̄c. Quia quoddā est naturale q̄d ōseq̄- tur naturā b̄m institutōem. et b̄ nullo mō ē cul- pabile. quoddā est naturale q̄d ōsequit̄ natu- ram b̄m corruptōz. et tale est culpabile et ori- ginalē. Sz circa hoc notandum tria p̄ua q̄run- tur. Primū est quis p̄ncipali⁹ peccauit adā v̄l euā. Et dicit francisc⁹ q̄ min⁹ peccauit euā q̄ adam. q̄r fuit seducta. Nā adā om̄it ipsum magis p̄ncipalit̄. q̄r plus accep̄t de sapientia et grā ad resistēdū. Tales aut̄ p̄l̄ peccat̄ b̄m Greg. sup̄ Math. Vñ nōnulli putāt q̄ si adaz no peccasset nō contraberem⁹ p̄ctm origiale ra- tione p̄dicta. et etiā. q̄r rō p̄ncipalior generan- di est in p̄te. Secundū q̄d q̄rit̄ est q̄ si aliq̄s hō fieret de carne ade p̄ter legē generatōis vt z̄c contraberet originales. Et coiter tenet̄ q̄ non b̄m doc̄ modernos. et Ansel. deceptu virginali et etiā Bona. in. ij. dis. xxii. circa l̄ram. M. d et iā v̄bz sentire Aug⁹. ōtra pelagianos. vbi dicit Qualis terren⁹ tales terreni. b̄ q̄o nisi p̄ semi- nis passionē. Nā et si in oib⁹ fit corruptio pes- naliatis. t̄n corruptio feditatis est in solo se- mine rōne infectōis p̄ncipalis q̄ est in vi- gene rativa vt dcm est in sermonē p̄cedēti. Ter- ciū patet ex p̄cedētib⁹. videlz si q̄s formaret̄ p̄ miraculū ex alia materia q̄z carne ade si ōtra beret originales. patet q̄ nō rōe p̄cedēti. Ses- cundū notandum in hac p̄te b̄m doc̄ illuminatum franciscū de maromis in. ij. dis. xxii. et in. ij. dis. ij. ē q̄ originales nō impunit̄ a deo creāte aiam

qr quicq; deus facit est valde bonū. Est tamē sciendū bīm Sco. m. ii. dis. xxxij. q. vi. q̄ eū vñi positiū in p̄ctō orig. mali. vicez q̄ sit debitor. et causa isti⁹ positiū est de⁹. Est et aliud p̄ua tium. s. carētia iusticie. et isti⁹ cā est adā qui demeruit. Quod affirmare vñdī Bona. i. ii. dis. xxxij. artij. in. q. i. Nec etiā p̄ctō orig. mali bīm p̄diciū doc. est a p̄re generāte nec a m̄re qr p̄ in baptisno fuit ab illo p̄ctō totalit̄ purgat⁹ ḡ r̄. Hoc tñ nō affirmat doc. antiqu. Ait ei Li col. de lyra. s̄p̄ explam ad Ro. v. ca. q̄ ḡnatio operit hoi bīm esse q̄s habuit ab adam. q̄s ē eē corrupte nature. nō aut̄ bīm esse ḡe q̄s habuit p̄ regenerātōem baptismalē. Nuapropf̄ n̄ valet bīm ip̄m obiectō facta de p̄ntib⁹ baptisatis. Dicendū est iḡit̄ ad accordiā q̄ non est a carne p̄pagāte effectiue. s̄z bīm occisionalit̄. Nec ē etiā am istud p̄ctō a carne m̄gnante eo mō q̄ inqui natur corp⁹ a sordido vestimēto qr si solis radiis nullū m̄gnamētū reb⁹ turpib⁹ recipie p̄t. multo m̄m lux sp̄ualis que est anima n̄ta. Nec etiā est illud p̄ctō ab aia strabēt̄ ip̄m. qr pecans nullū causat nisi p̄ p̄sum actū. strabens autē strabit aīq̄ elicit actū aliquē. cum i p̄ mo instatīt̄ s̄ue creatōris aia corp̄i vniatur bīm Aug. et tūc strabit istū p̄ctō reatū vt dicit̄. Nec etiā est illud p̄ctō ab aliqua alia sūba corporali. cū corpale nō agat in sp̄uale. Nec etiā ab aliquo angelo in ḡia affirmato. cum ip̄si nō sint causa mali. Nec etiā ab angelo malo in p̄ncipio creatōris aia. cum ip̄si m̄hil agat in creatione aia. Terciū notandū ex p̄missis ē q̄ p̄ctō orig. mali causa a legē regulāte. Mā id circo ip̄a aia strabit mediatē carne nō tñ p̄pe qualitatē morbidā. s̄z ppter vñionē aie cū corpore p̄pagādo ex semie p̄moꝝ pentū. qr quā docūq; est aliqua dispositio ad quā necessario sequit̄ alijs effect⁹. si illa dispositio non se te net ex p̄te cause materialis dr̄ efficiēt̄ resp̄et̄ effect⁹. Cū iḡit̄ a tali vñione p̄ma necessario ḡ legē coi strabat p̄ctō orig. mali. t̄ ipsa nō sit cā material. cum p̄ctō orig. mali remaneat in aia sepata. sequit̄ q̄ talis vñio est cā effectiua ppter sc̄z ordnatōem dinā q̄ statuit q̄ q̄cūq; aia ciungit̄ illi carni incurrat talē carētiā q̄ obligatō em. Sicut em̄ in legē ecclesiastica vt patz in. c. p̄ venerabilē extra q̄ fi. fint legi. t̄ in. c. m̄ter dilectōs extra de excess. p̄la. Muicūq; nascitur ex adulterio imediate strabit penam irregularitatis quā qdē notā strabit a iure bī mā dante. et bī m̄hi cū eo dispensest̄. Sicut et summus legislator in p̄ncipio generatōis legē statuit vt si quis ab eo apostataret tota ei⁹ p̄pagatio reatū orig. mali incurret̄. bīm oēs doc. Qd̄ si dicatur. Qd̄ est cā cause. est causa causati. s̄z de⁹ est causa h̄⁹ vñionis. qr infūdit aiam illi carni. ergo de⁹ est causa h̄⁹reat⁹ et culpe origia lis. Ad hoc r̄ndet̄ q̄ nō tenet ista regula nisi vñbi effect⁹ dicit aliqd̄ positiū reale. qr bī de⁹ causet actū malū. nō tñ deformitatē ip̄h⁹. Et

sic patet vnde p̄ctō orig. mali strabat q̄ sc̄z acarne causalit̄. ab vñio vero aie cū carne ef/fectiue ppter ordinatōem diuinam. Et sic patz pars p̄ma huius sermonis

Pars sed a huius sermonis in qua decla ratur qualiter p̄ctō orig. mali strabatur. et per que exēpla talis contradic̄tio euidenter demonstratur

A Ecundo in isto sermōe est declarandus quo p̄ctō orig. mali strabat. ubi tria etiā notāda sit. Primū notandū est q̄ bīm doc. antiquos sc̄z Bona. Aler. t̄ Ricar. Nicco. de lyra. et mḡm sniazz. ponunt̄ q̄ tuor q̄ de clarant modū stradōmis p̄ctō orig. mali. Pri mū est q̄ ex p̄ctō p̄mi hois in carne ip̄h⁹ orzta est q̄dam morbida dispositio que bī fomes p̄ci. lex mēbroꝝ et tyrānus qdā. et est hī q̄s dam p̄odus in carne excitās mot⁹ sensuāles libidinosos. et inclīmās aiam ad delectationes carnis. Sed bīm doc. modernos sc̄z Fran. vñbi fu pra. et Hugonē de castro nouo. in. ii. dis. xxxij. hoc stare nō p̄t. qr q̄nto melior oplexio est in aliquo. tanto fortis occupiscit. vt patet de san/giumis. Cumiḡit̄ p̄ctō orig. mali sit eq̄le i oībus. vt dcm̄ est in sermone p̄cedēti. patet r̄.

A Scdm̄ q̄s dicit̄ doc. antiqu. est q̄ ex hac infectione orīe in actu generatiuo arbor q̄dam pru riens occupiscēre ex quo semē decisiū fedatur et inficiē. Sed nec illud bīm modernos p̄t stare qr etiā talis occupia esset in hoie in puris natura libus creato. et etiā qr talis libido vel arbor ē in aialibus. ergo naturalis est et non inficta.

A Terciū q̄s dicit̄ antiqu. est q̄ natura accepta ex illo semine infecto strabit silem dispositōz morbidā. sicut et natura a qua decidit̄ ḡia exēpli. Sicut natura ḡnata ex semie leprosi strabit infectionē. sic dicit̄ esse in p̄posito. s̄z bīm modernos illud etiā stare nō p̄t. qr est strabat Ansel. deceptu vñginali. q̄ exp̄sse dicit̄ q̄ se menō est plus in st̄m peccati orig. q̄ sp̄atum. t̄ etiā cū aia sensuā magis strabat istā sordē. in ipsa dicerēt̄ eē p̄ctō orig. mali. quod falsū ē.

A Quartū q̄s ponut̄ antiqu. ē q̄ ex vñioē aie ad carnē silem strabit aia infectōem q̄ dicit̄ p̄ctō orig. mali. Inqnaē em̄ ab ip̄a s̄ie cor/pus a sordido vestimēto. Et sicut inficiē pom̄ mudus a manu infecta. Et sicut liquor bon⁹ in ficiē ex corruptōe vali in quo pom̄. Ita origi nalis culpa a carne p̄uenit in aia sibi ciundat̄. Sed nee illud bīm modernos stare p̄t. qr non est intelligibile q̄ natura sp̄ualis sit inqnabilis a natura corporali vt patuit in p̄cedēti sermone. Et sic p̄z p̄mū nō ndū.

A Scdm̄ notandū est bīm antiquos doc. maxime Bona. in. ii. dis. xxxij. ar. ii. q. ii. q̄ p̄ctō orig. mali strabit a bī aia p̄ na turalē appetitū ip̄i aie ad carnē. ita ut p̄ncipalē vñponat̄ ex p̄te carnis. et appetit⁹ ille natūralis

ht cā fine qua nō. Et hoc qđē habet veritatem
bū ipm et necesse ē ponere. Nunq. n. caro pos-
set aiam inficere nisi aia h̄et naturale colliga-
tionem ad ipam. Naturalis aut colligatia n̄ est
nisi p appetitu ip̄h̄ aīme ad corp̄p quā a so-
aia colligat carni. vt nisi virtutē h̄eat p quaz
carnē regat. necesse fit deorsū ferri cum carne.
Sed h̄ illud videat bñ dcm. tñ doc. illuminatus
arguit oīra vbi. s. sic dī. Appetit⁹ natural⁹ nū.
q̄ est vitupabilis. q̄ ex his que a natura sunt
nec laudamur nec vitupamur. n. ethico. s̄ tal⁹
appetit⁹ diunctōnis aīe ad carnē est naturalis
s̄ nō vīdr̄ esse vitupabilis nec culpabilis. igie
nec culpa originalis ex hmōi appetitu vīdr̄ vī-
hi. Terciū igie notādū ē bñ doc. modernos
p̄dictos vbi. s. q̄ p̄c̄m originale trāfit p ac-
tum generatiue. nō p modū dcm sed ex hoc q̄
p actū generatōnis seminat corp⁹ organuz
cui m fundit aia ostiūens psonam que est fili⁹
naturalis. ordinatōe diūma pmanēte. h̄c dcm
est in parte p̄cedēti. Cui⁹ rei diūsa exēpla pos-
sunt affignari. Primi exemplū est tale. Sicut
irregularitas contrahit i bigamo. Nā statutū
est ab ecclēha ut quicūq̄ contrahit cū duabus
vxorib⁹ fit irregularis. xxii. q. i. aperiāt. Et et
qñ contrahit cū vidua ab altero marito cogni-
ta. xxiii. dis. seriatim. et. xxiv. dis. marituz. Ita
deus instituit vt qcunq̄ spūs despōsat⁹ fuēit
cum carne que fuit in adā corrupta. et ex eo p
pagata obligat ad penā dām. que obligatio
est p̄c̄m originale. Scdm exēplū est tale. si
cū p̄gēries aliqua qñ ē obligata tributis ex
alic⁹ p̄cto pentis. eoz filij eo mō obligati na-
scuntur. Sic q̄libet xpian⁹ p̄cto p̄morū pntuz
diūmo tributo iusticie nascit⁹ obligat⁹. Et līz
cuilibet illi⁹ p̄gēriei ex seruitio vel gratis co-
cedat p̄uilegiū libertatis. nascituri tñ filij obli-
gati remanēt p̄stme seruituti. Terciū exēplū
est tale. Sicut puer q̄ nascit⁹ mortuo p̄re. h̄es
nascit⁹ simili et paternis obligatōibus obliga-
tus. q̄ hereditas trāfit cum onere. m. c. tua.
extra de vñris. Sic omnis hō ab adā p̄paga-
tus iphus reatib⁹ oris⁹ obligat⁹. Jō Tren. vi.
ca. scribīt. P̄es nostri peccauerūt et nō fūt. et
nos illoz imq̄tates portauim⁹. Quartū exē-
plū est tale. Sicut o bligatō seruituti rema-
net in filio qui nascit⁹ ex pntib⁹ seruitib⁹ eti-
am manumissis parētib⁹. et in aliqbus regnis
oceditur imunitas patri et nō filio. et sepe libe-
ratur p̄ et n̄ fili⁹. Ita fuit liberati p̄ntes a pec-
cato originali. et filij remanēt obligati. Tertiū
cum exēplū est tale. Quia sicut in aliqbus locis
nullus p̄t mtrare palatiū nisi script⁹ sit vñfa-
milia. Ita deus inidit q̄ nullus ingrediat⁹ au-
lameius nisi ascribat⁹ ei⁹ familie per baptis-
mū. Sextū exēplū est Leui. xiii. ca. vbi h̄e
q̄ ingrediebat domū imundā fiebat imund⁹
et h̄e q̄ leprosi inficiebat domū. Sic in nēa ha-
bitatōe ex turpi habitaculo sordidae aia. Se
ptimū et vltimū exēplū est tale. Sicut enim in

generatōe naturali contrahit nota ignobilitat⁹
a pentib⁹ nisi deinceps ex p̄uilegio p̄ncipis no-
bilis fiat. ff. de curatōrib⁹. l. spuri⁹. cū h̄ q̄ de-
nobilitate que h̄t ex p̄uilegio p̄ncipis notuz fit
eo. ti. l. generalit. g. spuri⁹. Sic in p̄posito q̄li-
bet p̄pter p̄c̄m originale cū nota nascit⁹ igno-
bilitatis ne ad xp̄i militiā assumat nisi secum p
baptismū dispēsat⁹ fiat. Sed h̄ occurrit tria
pua dubia. Primū est q̄re de⁹ p̄mit aimam
rationale ex tali vñione. cum solus deus eā fe-
cerit et creauerit animā purā sicut angelos. Re-
spondeat h̄m frā. q̄ libidinosa p̄pagatio ē oc-
casionaliter cā talis actōnis diūme que dispo-
suit supp̄ lete defect⁹ nature non valētū imp̄ne
formā debitā materie sic disposite. Et ibo dicit
Bona. m. ii. dis. xxxii. ar. ii. q. ii. q̄ decuit boni
tatem diūmā animā ratōnālē infundere carni
ex adam p̄pagate. Primo rōne dōtōnis. q̄r
decebat dōtorē appetitui nostro satissimē in/
climato ad hmōi vñionē. Secō rōe dōseruatio
mīs. q̄r natura humana nō posset dōseruari nisi
p̄ p̄agationē. et cum nō possit dōseruari absq̄
aiabūs. spectabat ad diūmā bonitatē cui⁹ est
naturam dōseruare animas corpib⁹ infundere.
Tercio rōe p̄missionis. q̄r deus p̄misit ani-
mas talib⁹ corpibus infūdere quoq̄ modo
p̄pagētur. exēpli grā. Si p̄missionem alicui im-
plete dolia vīno. et illa dolia infecta essent non
esset culpa mei infūdetis vīnum in talia dolia
q̄r ego facio quod p̄misi. sed culpa ei⁹ est qui
dolia incepta p̄parauit. Eo mō est in p̄posito rē
Scdm dubiū est. Mūo p̄ntes trāfundunt
p̄c̄m. cū fint mūdati ab ip̄o p̄ baptismū. An de-
tur q̄ sicut dispēsatio irregularitatis pot fieri
cum p̄re spūrio. tñ nō cum filio qui nascit⁹ spū-
rius ex p̄re iam legitimato nisi fiat cuz eo noua
dispensatio. ita est in p̄posito. Terciū dubiū
est. Quare p̄t contrahere originales aia rationa-
lis a pentib⁹. cum sit totalit ab extremitate Re-
spondeat q̄ est ab eis occasionalit p̄pter corp⁹
organisatū a pntibus contractū cui de⁹ vñter in-
fundit aiam. Et iō dīc frā. q̄ Merlin⁹ q̄ Geni-
tus fuit a demone et nō ab hoīe. contrahit p̄c̄m
originales. q̄r generatio illa fuit de semine hu-
mano. Et iō si occupia ēēt cā talis. positiue nō
contrahit. cū nullā occupiam habuerit. nō tam
ibi fuit p̄t demō. s̄ hō c9 semē erat. Intelligē
dū est tñ q̄ p̄pter trāfusionē p̄cti originalis m
p̄pagatōe dubitabat btūs Aug⁹. vtz aia rō
nalis ēēt ex traduce. vt p̄z in li. retractatōnū c
in li. sup̄ Gen. ad Iram. Dz tenēdo p̄dēm modū
contractōms h̄m frā. tollit p̄dicta ambiguitas
vt videri p̄t p̄dēa dōderati. Et sic p̄z ps secū
da huius sermonis

¶ Pars tercia huius sermonis in qua de-
claratur quādo et per quod et a q̄bus
contrahatur peccatum originales

Credo in isto sermone ad melius explicatas
dam tractorem p̄tū originalis. tria aia
lia notāda sūt | Primo notandū est q̄
p̄tū originalis strahit in p̄mo instati creati
onis aic. q̄r creādo infūdīt et infundēdo creat
ūm Augu. Sed h̄ notāda sūt quatuor signa sc̄dm
fran. m. iij. dīs. xxxi. | Primū signū est q̄n cor
pus generat et op̄lete organisatur | Sc̄dm si
gnū est in quo anima creač | Tercū signum ē
in quo anima infundīt | Quartū signum ē in
quo ex tali infusione p̄tū strahit | Et ista sūt
quatuor signa ex natura rei | Quāvis ḡ oia ista
fiat in eodē instanti t̄pis. in vñū p̄cedit aliis or
dine nature. q̄r h̄m p̄lū illud est pri⁹ nača alz
tero quod est cā ei⁹ vel p̄supponit ab eo. h̄ cre
atio aie p̄supponit organisationē corporis. et in
fuso p̄supponit creatōem. et strahit p̄tū ori
ginalis p̄supponit anime infusione ḡ p̄dēa qua
tuor conuenienter illo mō ordinant̄ ordine natu
re | Ex quo etiā p̄z q̄ anima in aliq̄ signo est in
natura. q̄r p̄us natura strahit sibi esse q̄p messe.
Sc̄dm notandū est p̄ q̄d p̄tū originale con
trahit | Arguit em Julianus heretic⁹. vt re
citat m̄ḡ in. iij. dīs. xxxi. sic dī. Nō peccat iste q̄
nascit. nec peccat ille q̄ genuit nec peccat ille q̄
didit. p̄ quas i ḡe ruinas int̄ tot p̄lūa inno
centie p̄tū singis ingressum | Et r̄ndet sač pa
gina | Per vñū h̄ominē p̄tū introiuit in mun
dum. p̄ vñius inobedientiā. vt ait apls. Quid q̄
rit ampli⁹. quid q̄rit apti⁹. Itē inq̄ Julianus
Si p̄ hominē intravit p̄tū in mūdū. p̄tū v̄t
ex volūtate ē. vel ex natura. Si ex volūtate ē.
mala est volūtas que p̄tū facit | Si aut̄ ex na
tura est mala est natura | Cui vñdeo. Ex volun
tate p̄tū est que mala deficiēs est | Querit for
te vt̄z originale p̄tū ex volūtate sit. R̄. p̄/
fus et originale p̄tū ex volūtate esse q̄r ex vo
luntate p̄mi hois seminatū est vt̄ in illo esset et
in om̄es trāhīret | Quod affirmat Nic. de Iyra
ad Ro. v. ca. et Alex. de aleſ in sc̄da p̄te summe
fue. in tractatu de p̄tū originaли. q. iij. dicens.
q̄ p̄tū originale est a volūtate p̄mi p̄ntis vt
dictum est. Licet aliq̄ vellēt dicē q̄ quidā ap
petitus est in aia p̄uuli quo appetit magis vñ
ri corpori sic corrupto q̄r nō vñtri. et rōe illici
catur voluntariū p̄tū originale | Sed hoc n̄
est dēm approbatū. q̄r sic esset p̄tū actuale. h̄
p̄mū dēm est verius et ab omnib⁹ approbatur.
Nam h̄c homicidiū fēm manu dī voluntarium
a volūtate que est in mēte. ita suo mō carentia
originalis iusticie i posteros dī voluntaria a vo
luntate ade. Nec est iniustū q̄ quis puniat̄ ex
actu qui nō est in sua p̄tā pena dām q̄ est pri
uatiua. vt patet de irregularitate natōz. in a
dulterio. h̄bū esset iniustū si puniat̄ pena sen
tēs. que est p̄sitsua. | Tercū nōndum ē aq̄z
bus p̄tū originale strahit | Dicit. n. doc. illu
minat̄ fran. m. iij. dīs. iij. q̄ quatuor sunt leges
q̄ p̄pm admittunt. vt p̄z in infidelibus | Sc̄da

est generalis eoꝝ qui in vtero mēis strahunt
sed ibi ip̄m nō pdunt. vt p̄z in morib⁹ i-v̄to
q̄r ecclastica sac̄a nō attingunt ad nōdum na
tos | Tercia est sp̄alis eoꝝ qui in vtero mēis
strahit. sed ibidē mūdi fūt. vt p̄z i Hieremia
et Johāne baptista. et alijs qui fuerūt sanctifi
cati in vtero | Quarta lex est p̄ticularis ei⁹ q̄
nō strahit. Iz strahere nata fuit misi fūiss p̄
uenta. vt p̄z de beata virgine h̄m doc. nostres.
Est et alia lex singularis ei⁹ q̄ non cōtrarit
nec strahere natus fuit. ut tenet de xp̄o q̄ non
fuit genit⁹ p̄ propagationē sicut ei⁹ mater à ces
teri. Potuissest aut̄ strahē si fūisset istituta lex
a deo. vt om̄es descendētes ab adā h̄m corpulē
tiam straherēt. sicut fuit ordinatū de illis qui
descenderāt h̄m seminatē rōem | Agam⁹ igie
grās ip̄i xp̄o qui p̄ nobis p̄tōrib⁹ imūnis fa
ctus est a p̄tō. vt nos a p̄tō redimeret vt p̄
cius grām et misc̄iam ab ista macula mūdati
et celesti luie illuminati ad illā gloriā imarcessi
bilem puenire possimus vbi ip̄e cum p̄re ci spū
sancto viuit et regnat in secula seculoꝝ | Amen

Dñica in septuageſima de penalitati
bus et miserijs p̄cedentib⁹ ex peccato
originali | Sermo. xxxij.

Libenter suffertis insipientes.
cum sitis ip̄i sapientes. Sustinetis
enim si quis vos in seruitutez redi
git i c̄. Scribunt̄ s̄ verba. iij. ad Cor.
xj. ea. et in ep̄la occurrentis dñice. Sc̄dm si niam
om̄is doc. fr̄s carissimi. min⁹ p̄tū est p̄ igno
rantiam peccare q̄p p̄ infirmitatē. et min⁹ p̄ in
firmitatē q̄p p̄ industria. Vnde beat⁹ Ihs. ait.
Tribus modis p̄tū gerit. s. ignorātia. infirmi
tate. industria. Et graui⁹ ē infirmitate peccātē
q̄ ignorātia. Grauiſc̄z industria q̄ infirmita
te. Et idē magis op̄atiēdū est illi qui p̄ igno
rantiam peccat q̄ qui p̄ infirmitatez. et magis
illi qui peccat p̄ infirmitatē q̄z qui p̄ industri
am | Sed tñ cum gen⁹ humanū sit lapſū p̄ igno
rantiam in cecitatē peccati. att̄n in seruitutem
redactū est | Pro quo moralis p̄nt expōni ver
ba p̄posita apostoli qui rep̄hēdebat corithe
os attendētes p̄scudo p̄phetis di | Libenter em
suffertis insipientes. i. p̄scudo p̄phetas. cū sitis
id est esse debeat̄ ip̄i sapientes. sed non estis.
Sustinetis em hanc. s. iniuriā si quis ex liberta
te xp̄i redigit vos in seruitute legis strahit
apostoli ad Gal. v. di. State et nolite iterum
iugo seruitutis strahiri. Eodē mō p̄mus parēs
sustinuit se et totā posteritatē suā p̄ peccatuz
originalis in seruitute redigi. q̄r p̄pter ip̄z ser
ui facti sum⁹ legis carnis et occupie et obliga
ti pene p̄uatōnis vñonis dñe | De quibus pec
cati originalis penis in p̄ntiaz tractates. tr̄c
ſideratōes annotabimus.

Prima erit de pena sequele
Secunda erit de pena carentie.
Tertia erit de pena iusticie.

Pars pma huius sermonis in qua tractatur de pena sequele pcti originalis secz infirmitate ignorantia malitia et concupiscentia.

Drumo igit̄ fit isto sermone tractādum est de pena sequele pcti originali. Secuta n. fuit in aia ex pcto originali q̄tu et mala. s. ignorātia. infirmitas. malicia. et cōcupiscentia. De quib⁹ dicit Beda. Quatuor fuit vulnera in quibus vulnerata est huana natura. infirmitas. ignorantia. malitia. et Occupia. Itē Aug⁹. m li. encl. ait. Primum creature rationalis malum est ipa pma p̄uatio boni. Dein de iphs nolētibus subintravit ignorātia reruz agendarū. et Occupia rerū norarū q̄b⁹ comites subimperunt. error et dolor. Idē dicit in li. iij. de libero arbitrio. Itē sup illud p̄s. Confitemi dño r̄c. iterū dicit glo. Quatuor designat. erorem. difficultatē vitande Occupie. tediū bene faciendi. tēpestatem seculi. Sufficiētā istorū verborū assignat Alex. in secūda pte sume. in tractatu de malo. di. q̄ accipiunt̄ hec tria. imo quatuor vulnera siue pene b̄m q̄ tria sumuntur ex defectu potētie sapic et bonitatis. S̄z q̄ iste defectus triplex nō occurrit nisi p̄ duerhōnezz ad apprens delectabile et nō existēs. id quarta adiungit̄ penalitas que est p̄nitas respectu hui⁹ apparētis delectabilis. et s̄z Occupia. Sununtur ergo tres pene b̄m triplicem defectuz termi a quo. b̄m vero motū ad terminū ad que quarta pena designat. Non. n. recedit hō a summe duemēti mīhi b̄m accessum ad incōueniēs q̄ vidēt̄ duemēs. id dicit q̄ p̄ recessum a summa potentia incurrit infirmitatē. p̄ recessum a summa sapientia. incurrit ignorātia. p̄ recessum a summa bonitate incurrit malitiā que est h̄sumpta p̄ malo pene. Dicē. n. quedā defectibilitas a bonitate. et hec defectibilitas est pena quedā p̄ accessum ad bonū om̄tabile incurrit Occupiscentia. Itē vero Tho. in pma sc̄de. q. lxxv. ar. iij. in corp e q̄om̄is. ait sup illud Eccl. xvij. Deus fecit hominem rectum. q̄ erat triplex in homine rectitudo. Prima rectitudo ex q̄ alie causabantur erat q̄ rō erat subiecta deo. S̄c̄a rectitudo erat. q̄r̄ inferiores vires aie. l. volūtas Occupisibilis et irascibilis rōm erāt subiecte. Tercia rectitudo erat. q̄r̄ corp⁹ aie subdēbatur. h̄ p̄ pctm om̄es potētie aie a p̄p̄o ordine remanet destitute. Sunt aut̄ q̄tuor potētie aie que p̄nt esse subiectū virtutū. Prima potētia est intellect⁹ vel rō in qua est prudentia. q̄ ista p̄ pctm est vulnerata ignorātia. Et q̄ntuz homo plus peccat tanto magis vulnerat̄. Vii.

nota b̄m Alex. vobis. 3. q̄ duplex est ignorantia. Est em̄ ignorātia que opponit scie speculatiue et talis ignorātia licet sit pena pcti originalis non tñ semp est xp̄e pena peccati actuali. Qui em̄ p̄petrat homicidium multoties nouit homicidium esse mortale pctm. Est autē ignorantia que opponit scie experientie siue scie approbatōis. Et hec ignorātia r̄ndet tanq̄ p̄p̄a p̄ea p̄ecato mortali. ita q̄ diuerso pcto mortali diuersa r̄ndet ignorātia. Cum em̄ peccat aliq̄s mortaliter nō noscit bonū oppositū noticia a p̄p̄batiōis. Cum em̄ noscē malū noticia approbatōis et noscere bonū noticia approbatōis sint oppo sita. peccator aut̄ noscat malū noticia approbatōis. ab eo remouet̄ altera noticia. Et iō ignorantia b̄m h̄uc modū augēt p̄ augmentū peccati. S̄c̄a potētia est volūtas in qua est iusticia. Et ista est vulnerata p̄ malitiā. Et nota hic b̄m Alex. q̄ hic sumit̄ malicia nō p̄ culpa sed pro pena. s. p̄ effectu boni simplicit̄. a quo quis s̄z bonus. Et ita non erit malicia cōe ad alia genera penazz. s̄z diuerso diuidet̄ sicut bonū differenter sumit̄. Si vero queraē. vt z̄ ex quocunq̄ peccato mortali. p̄ueniat hec pena sicut eti am alie. Dicendū est q̄ p̄uenit singule iste pena ex quolibet genere peccati mortali. Hec aut̄ pena nō est nisi defectibilitas recedēdi a bono simplicit̄. vel elongādi se. Tercia potētia ē irascibilis in qua est fortitudo. Et ista resp̄ciū ardui et difficilis est vulnerata infirmitate vel impotētia ad b̄n agendū vel ad surgēdū a malo. Vnde nota q̄ Aug. in li. 8 natura et gratia ait q̄ ex vitijs nature non ex oditōe fit quedaz peccandi necessitas. audiat hō. atq̄ vt eadem necessitas non fit. discat deo dicere. De necessitatibus meis deduc me dñe. Nūia in h̄mōi oratione certamē est aduersus temptatōe de ipso otra nos de necessitate pugnātem. Is ille. Ex q̄ verbo Aug. p̄z q̄ est necessitas quedā ex vito etalia est necessitas ex oditōe nature. Si peccauerit hō ex necessitate nature odi te non ipu taretur ei ad pctm quod vitare non p̄t. s̄z cuz peccat ex necessitate que est ex vito nature q̄ ortum fecit volūtas imputat̄ ei ad pctm eo q̄ se homo in hanc necessitatē p̄cipitauit. nō est aut̄ talis necessitas que nō possit tolli adiutoriō gratie. Et iō petēdū est adiutoriū gratie ne talis necessitas p̄ualeat. Item aduertendum est hic q̄r̄ posset aliquis dicere. Si ex pcto primo p̄uenit infirmitas. ergo si addit̄ peccatum secūdo erit maior infirmitas r̄c. Item aduertēdum q̄r̄ quedā est facilitas siue difficultas ex p̄te hois. et facilitas alia ex p̄te ei⁹ p̄ quē resurgit. Nūantū ad illū p̄ quem resurgit equalitas est facilitas resurgēdi a pma et a secunda et a tercia. Nūantū autē est ex p̄te iphi⁹ hois n̄ est equalitas sed facilitas b̄m q̄ maior est vel min̄or infirmitas. Et illud designat Aar. viij. de ceco. cui dñs imposuit manus. Et postea sequit̄. Video hoies velut arbores ambulātes. Deinde

Itēz impo uit manus sup oculos eius et cepit
videre et restitutus est ita ut videret clare oia
Non. n. ex pte dei fuit difficultas quin statim
clare videret. Hōndere voluit dñs infirmitatē
maiorē vel minorē ex pte peccatis. Et nota
Hm Aler. qz iter infirmitatē et malitia est ista
dīa. qz infirmitas respicit potētiā aie hīm qz
trahit debilitatē quādā rōne carnis adiuncte
Malitia vero dicit defectibilitatē voluntatis se
cundū seipam. que tñ nascit ex corruptōne vo
luntatis pcedētis. M8 si alia dīat sic. Si i no
bis est infirmitas ppter ade pctm qua tēptati
omibus resistere qz qz non valet. cur pctm nob
imputat. Rñdetur hīm Aler. qz qdam est necel
itas ex dītōne nature. quedam vero ex vitio
Si ex necessitate dītē nature homo peccaret
tūc excusaret eo qz pctm vitare non possz. Si
peccat ex necessitate qz ex vitio est cui dītū vo
luntas fecit sibi imputat eo qz se hō in hāc ne
cessitatē pcpitauit. Sz qz talis necessitas g
tia dei tolli pōt. iō cum Dāuid dicendū est. Mi
serere mei deus qm infirmus sum zē. Quarta
potentia est occupabilis. in qua est tempans
tia. Et ista est occupia vulnerata. i. intelligitur
hec occupia hīm Aler. illa que est circuiens qz
cunqz pctm mortale tanqz pena. Cōcupia vēo
de qua dicit Aug. sup ep̄lam Ro. Languor iste
tyrānus est qui mouet in nobis mala desideria
zē. Est ppa pena originalis pcti. et dī. pmitas
ad omne pctm hue veniale hue mortale. Cōcu
piscētia vero pmit hic sumit est pmitas ad ali
quod pctm quod est sequela pcedētis vel ad illud
quod est eiusdē generis. Ex pcto. n. mortali p
uerit occupia apparentis delectabilis que rñdet
illi mortali. vel illius appetitatis delectabilis. qz
ouemētiā habet ad illud. Et iō nō capiē hō cu
piscētia heut capiē. Jo. n. Omne quod ē in mū
do. aut est occupia oculoz. qz hoc intelligitur
de occupia que est radix maloz. hic aut intelligit
satur de occupia que est sequela pcti. Cōcupis
scit em aliquis peccare. et sic efficiē peccās pec
cando vero fit pmitas ad occupiscēdū. et hec p
mitas occupie est sequela pcti pcedētis. Quid si
hic dicāt. Concupia dī. pena sed occupia est rei
amate. res aut amata cum diungit inducit de
lationem. eum aut non est habita. sed sperat
haberi. mīhilomin⁹ adducit delectatōez. Spes
em et gaudiū non sūt sine delectatōe. ergo zē.
Ad hoc rñdetur hīm Aler. qz occupia respēci rei
debito mō occupiscēde nō sonat in ratione p
ne. sicut nec delectatio sumi boni. hō occupia rei
debito mō occupiscēde cedit in penā. Null⁹ em
in ea satiatōem iuuenit nec qdētē sed qnto p
redit satiari. tāto magis euacuat. Et iō hīm
occupia inducit afflictōem et si nō semp satiā
tridā. n. palitican⁹ spūaliter. Cū aut loqmūz
qz occupia est pena intelligēdū est de occupiscē
tia rei non occupiscēde. vel nō in hīm circūstan
tis occupiscēde. Et ideo cedit in rōnem pene.
Enīm dī. occupia iuncta delectabili induet dī.

lectatōem. Dicendū qz ista nō est vera delecta
tio. que nō est sine afflictōe. et est mixta cū af
flictione. De qua dī. Prou. xiiij. Iesus dolore
mīscēbit. Vnde hīz delectatio fit hīm sensiblē p
tem. mīhilomin⁹ tñ vere est pena hue afflictō
hīm rōem in se sfideratā. Confirmat istā rñhos
nem Aug. sup ps. cir. di. Tpales diuitie ne
mīmī dīferūt felicitatē qz nō extinguit insatia
bilem cupiditatē. Nūi. n. biberit ex hac aqz fis
tiet itēz. Ecce ergo misera aia quid facit tibi
pctm. facit te cecam prudētia et vñi rōmis ca
rentem. facit te imemorē bñficioz. dei et futua
ri iudicij facit te intellectu tenebrc so ambulan
tem. cum tñ hīm Aug. in li. de spū et aia. int el/
lectus sit oculus cordis purissimus. facit te mā
licia plenam et bonitatem pūatam. facit te debiz
lem et infirmā. facit te ad malū pnam. facit te
dēmīqz insanabilē plaga miserabilē vulnerataz
Tu es illa aia miserabilis cui dī. Hier. ij. ca
Insanabilis est fractura tua pessima plaga tua
Eccl. xxi. Plage peccati non est sanitas. Tu es
illa in cō persona cantat eccia. Pcta mea qz sa
gitte infira sūt in me. Tu es illa que qnto ma
gis p pctm delicias acqris. tanto es infelicioz
qz hīm Pharaonē Marcū pkm. Nō ē felicitas
que secum capit miseria. qua tu semp plena es.
imo hīm Sirtu pythagoricu. Grandē penam pu
tato cum in desiderijs obtinueris. Nunqz emīz
opescet desideriū possētio desideratoz. Tu
es illa ergo que p pctm famēscēs desideras im
plete vētēm filiūj porcoz. i. demonioz
que sūt carnalitates. cupiditates. et dignitaz
tes mundane. que qnto pl9 haberas tāto maz
gis desideras. adeo qz satiari nō potes. Et idō
nemo tibi dat. qz dando nō tollit famē et de
sideriū. sed augēt. Tu es dēmīqz pētor ille hō q
incidit in latrones Lu. x. spoliatus armis dñfenz
santibus ab imīcīstis tuis. et vulnerat⁹ plaga
i. vulneratōe naturaliū. in intellectu voluntate
et memoratiua potentia et irascibilitate. Et he
patet pspma hīm sermonis.

Pars secūda hīiū sermonis in qua ē
ctatur de pena decedentium in pecca
to originali. s. pena damni.

Pecundo in isto sermone videndū est de
pena quā habebūt pūuli decedētes in
pcto originali. Circa quā tria notāda
fit. Primo notādū est qz qdam dīretunt qz p
ūuli cremabunt igne materiali. longe tñ mīmī
qz illi qui pēccauerit pcto actuali. et hoc dīcūt
sensisse Aug. cum dīxit in li. ench. penā pūulo
rum esse mitissimā. Et in li. de fide ad Petrum
Paruuli cruciabunt eterno supplicio. Sz hīm opī
mo nō est tenēda. qz valde duzz est dīcē qz de
ustam dure et tam aspe agat cū pūulis sic de
cedētibus. qui omnino nō potuerūt vitare nec
mortē cu' pēccē mortē nature. p. sc̄itū cīmī

Videamus deū cum imp̄is peccatorib⁹ in' multis
misericorditer agere. Et verba Aug. intelli/
genda sūt q̄tum ad carētiā visionis dei. et etiā
q̄tum ad vilitatē loci. Sc̄do igit̄ notādūz ē
q̄ est alia opio vera et pietati fidei et rōmī cō/
sona h̄m Bonauen. m. n. dis. xxij. ar. ij. q. i. et
Alex. vbi. s. q̄ puuli deceđētes cum originali
qr carent iusticia et spūssanti grā. que est pi/
gnus hereditatis eterne. p̄uant in eternū vi/
sione dei. Quia vero in carne fuit feditas. iō po/
venit in loco vili vtpote infernali. h̄ q̄ nō ha/
buerūt in se actualē delectatōem p̄ctū nec i spū
nec in carne. ideo nō sentiūt pene ignis acerbī
tatem. Tercio notādū est q̄ de h̄mōi p̄ea ca/
rentie varij modi assignant. Quidā. n. dicunt
q̄ non h̄ebunt cognitōem nec dolorē sensibiliē.
Cognitōez. q̄ nō fuit eis gloria reuelata. Do/
lorem. qr non habuerūt maculā culpe actualis
P̄ed ista opio non est rōnabilis. Primo qr
sentiūt affectus suos non q̄etari totalit̄. Vñ af/
ficiunt ad aliquā q̄d nō habent. Sc̄do qr vi/
dent penas dānatorū. et ex hoc p̄nt p̄cipe carē/
tiam illi⁹ visionis. Tercio nō viðr q̄n aie pos/
hīt mutuo loqui. et sic poterūt aie pueris d̄ vi/
sione illa aliqua reuelare. Quidā alij dicunt. q̄
iae puuloz et h̄ebunt cognitōem et habebūt
etīa dolore. att̄n non h̄ebunt dolorē qui merea/
tur dici vermis. qr nō h̄ebunt remorū q̄ p̄di/
derunt illud bonū apter xp̄am negligētiā et
temptū. Et p̄ tanto dolor eoz erit multo mi/
no. q̄ dolor adulteroz. Sed q̄m viden̄t plā in
cōueniētia ex ista opione seq. P̄trio qr dolor
ille est absq; patiētia et absq; spe edita cū mure/
mure et desp̄atōe. igit̄ deceđētes in originali
magis efficiunt inq̄ q̄ ante. quod est i possibl̄
i. ergo r̄. Sc̄do qr dolor aie redūdat i car/
nem. et si talis dolor ex deliberatōe p̄cedit non
viðr eē absq; tali obliquatōe ergo r̄. Est igi/
tur tercia opio vera et catholica h̄m Bonauē.
vbi. s. vici⁹ q̄ aie puuloz carebūt actuali do/
lore et afflictōe. nō tñ carebūt cognitōne. et il/
lud p̄t satis rōnabiliter intelligi p̄ hunc mo/
dum. Decedētes. n. in originali quasi medium
tenēt inter h̄ntes grām et culpā actualē. Et
qm̄ status retributōnis d̄ r̄ndere statui vite
p̄ntis. in tali statu debent aie puuloz pom̄ ut
q̄hī mediū teneāt inter beatos et eternis igni/
bus cruciatos. Tñ igit̄ bñ carēt malo pene se/
fibilis et cum hoc h̄nt dei visionē. Dānati ecō/
uerso sūt in tenebris et pena sensibili pumunt
Paruuli h̄m redūt ordīnē dīne eq̄tatis dñt co/
care in uno cum dānatis. et in alio cum beatis.
h̄ non p̄nt cōicare cum beatis h̄endo dinam p̄/
sentiam. qr tūc in nullo cōicarent cū damnatis
P̄ntia. n. visionis dei nō stat cum pena sensibi/
li. ideo cum bñs om̄nicāt in hoc q̄ carēt om̄i
afflictōe exteriori et interiori. cū damnatis ve/
ro in hoc q̄ p̄uan̄t visione dei et lucis corporalib⁹
Paruuli igit̄ sic diuino iudicio iusto inter be/
atos et simplicē miseros q̄li in medio oſtituti

hoc nouerūt. Et cum ex vna pte oſideratio ge/
neret desolatōem ex altera oſolatiōem. ita eī
lance diuino iudicio eoz cognitō et affectō li/
beratur. et in tali statu p̄petuaē. vt nec tristis
cia deficiat. nec leticia reficiat. Et in hoc mira/
bilis ostendit̄ ordo diuine sapiētie q̄ cūcta no/
uit fūs locis disponere. et ad fū gl̄iam ordina/
re. Nam sicut in beatis potissime manifestatur
mis̄dia. et in dānatis potissime claret iusticia.
h̄c in istis manifestat̄ mis̄dia simul et iusticia.
Et ex hoc p̄z q̄ nō facit frustra deus aias qua/
nouit de corpe aī ſuceptōem baptis̄matis eḡ
furias. Om̄ia. n. facit de⁹ ad gloriā fuā mani/
festādā. Vñ ſitu queras q̄d puuli faciāt. vt p̄z
addiscāt vel oſerāt vel aliq̄s aliud op̄exere
ant. Breuiter eſt r̄nſio q̄ diuine iusticie eq̄tas
et immutabilitas in eodē ſtatū q̄ptū ad corpus
et q̄tum ad aiam. ſue quo ad cognitiū et quo
ad affectuaz p̄petualiter eos oſolidat. vt nec
p̄ficiāt. nec deficiāt. nec leten̄t. nec tristen̄t. h̄
ſiemp̄ e uniformit̄ maneāt vt ſint materia lau/
dandi diuini iudicii. quod ſic eſt iustū et equū
vt nullū bonū remaneat irrenumerātū. nullū
malū remaneat impunitū. et pfectissime tene/
at mediū inter ſupfluū et diminutū. Tñ ſi oſtra/
dicaē ſic Cr̄ſo. inq̄t. Excludi a bonis eternis et
alienū effici ab h̄njs q̄ p̄epara ſit iustis tātum
generat cruciatū vt etī ſi nulla extimic̄ p̄ea/
tor q̄ret. hec ſola ſuffic̄t. Ad hoc r̄ndetur q̄
loq̄tur de h̄njs qui excludunt̄ merito actualis
p̄ctū. Item ſi dicaē. Nñcūq̄ aliq̄s deſiderat ali/
qd et illo puatur. neceſſariū eſt illum tristari et
dolere. h̄ oēs hoīes deſiderat b̄titudinem natu/
raliter. ḡ r̄. Ad hoc r̄ndet̄ q̄ vezz eſt q̄n nō
implēt̄ deſideriū in ſe. nec fit recōp̄eſatō ſc̄dm
eſtimatōem deſiderat̄. Nñ vero fit. nō eſt ne/
ceſſe tristari ſicut multi q̄ vellēt eē in padysō.
bñ oſolant̄ de ſtatū vīte p̄ntis qr ſt̄eti ſit eis
que h̄nt. q̄uis modicū h̄eant. Sic et in puulis
intelligēdū eſt elle q̄ eis ſufficiat ſtat⁹ ſu⁹ nec
eleuāt oculos ad opes quas h̄e nō p̄nt. Itēz ſi
dicatur puuli et antiq̄ p̄es in lymbo eritētes
vtric̄ p̄uan̄t viſiōe dīna. ſi ḡ ap̄liori dēant p̄e
na pum̄ri puuli q̄ h̄ebant culpā q̄ p̄es q̄ nul/
lam h̄ebant. viðr q̄ ex ip̄a carētiā viſiōis dei
puuli ali quam tristiciā habeāt. Ad h̄ ſi r̄ndetur
q̄ ſancti patres ſpēm et certitudinē habebant
ad futuram gloriām habendām. et gratiaz eti/
am habebant. per quam donum aliquo mō co/
gnoscabant. et ideo non ſequitur q̄ equaliter
pum̄rentur vt paruuli. p̄ eo q̄ plus habebāt
consolationis. Et ſic patet pars ſecunda huius
ſermonis

Pars tercia huius ſermonis in qua de/
claratur q̄ predice pene paruulis iul/
ſtē ſunt imputate.

Ctercio in isto sermone videtur est. ut diuina iusticia iuste imputet puerum peccatum originale in demeritu. Et rendetur b^m bona. in. n. dⁱs. xxxij. arti. n. q. i. q. sic. t. b⁹ rationibus. Primo rōe altitudis diuinae potestate ob quam deus sp̄ d^r q̄rere suā gloriā et honorē. Et iō si aia rationalē n̄ reddit honorē deo cum in se nō h̄eat decū imaginis diuinae p̄ q̄d deus honorari habet necesse est q̄ deus decus cui p̄ recōp̄set in deo rōe iusticie sicut secundū adā fuit exēplū obediēdi. ita p̄m adā fuit exēplū p̄uaricādi sicut ap̄lē innuit. q̄ sicut habēt imaginē sc̄bi ade est digna gloria. sic habēt imaginē p̄mi est digna pena. ḡ r̄c. S^cdo p̄batur rōe pulcritudis dīne sapientie q̄ nō patit aliqd turpe vel inordinatū rep̄iri intra vniuersum. Et qm̄ oē p̄ctū sive sit actuale sive contra etūm est p̄uatio modi speciei et ordīs. necesse ē q̄ inordinatōem nature recōp̄set deus p̄ ordīs nem pene. vt sic pulcritudo vniuerſi ex nulla p̄te remaneat deturpata. Tercio b^m idē p̄ bac rōe rectitudis dīne iusticie. Sicut n. oīs q̄ ē generatur in baptismo xp̄i b^m ip̄o q̄ h̄z imaginem xp̄i videlz grām baptismale reputat a deo dignus gloria eterna q̄uis mīhil boni v̄l mali fecerit. Ita p̄ opositū oīs qui generat ab adam cum hoc ip̄o gerat imaginē eiō. d^r a diuina iusticia reputati et indigna gloria et reus pena p̄s. Deus a creatura exigit q̄d ei dedit. Muoni am igit deus humanā naturā in p̄mo hoīe iusta fecerat iusticia. s. volūtatis d^r hoc nō solū a p̄mo pente. h̄ etiā a posteris in q̄bus naīa illa repetit exigē. In quocūq̄ ergo ē illiō iusticie carentia. merito sibi imputat a diuina iusticia. Et hoc est q̄d dicit Ansel. S^cceptu virginali cap. xxvij. dⁱ. Dicendū est q̄ aliter deus circa infātes determinat agē. et aliter hō. Mā hō nō d^r exp̄gere a natura q̄d sibi nō debet. et q̄d sibi nō debetur. nec iuste redarguit hō hoīem. cū culpa nasci sine qua ip̄e nō existit. et de qua non mīhi p̄ alīū sanat. Deus vero recte exigit et q̄d ip̄e dedit. et q̄d iuste sibi debet. Sic igit p̄z q̄ debeat deū culpā imputare aīe quā oīra sit ex carne. Rogem⁹ igit cōpotētē deū vt nos p̄ misericordiā tuā liber et p̄ medicinā sacerdotū tuorū ne p̄uati viōe dei in locis tēterrīmis hītem⁹. sed ad celū empyrreū volare possimus. regnaturi cū illo qui mīdus et imaculat⁹ cum p̄ce et spū sancto suo vivit et regnat in secula seculorum. Amen.

Domīca in quīngesima de remedīs veteris et noui testamēti oīra p̄ctū ori ginalē datis. **Sermo. xxxij.**

Alinguis hoīm loquar et agē. loī. caritatē aut nō habeas. fact⁹ sū velut es sonās aut cimbalū tūmēns.

Scribunt hēc verba. i. ad Cor. xii. c. et i. ep̄la occurrentis dīnīce. Muamis em̄ frēs carissimi bīm sīnam oīm theologoz. in. n. dīs. xlvi. om̄nipotēs deus ita sit misericors sicut iustus. et eōuerſo. q̄r quicqd est in deo mīhil aliud ē q̄z ip̄e deus. Unde Aug. in li. de fide ad Petrum ait. In dei subā non est aliqd quod nō fit subā. Attri nōndū bīm Aler. de ales. q̄r q̄z iusticiā occulta est. et miscdia apta. sicut in iustificatiōne impīj et in adūētu xp̄i clare videri potest. q̄nq̄ vero iusticia est apta et miscdia occulta vt patet in cognitōne p̄uulorū fine baptismo decedētiū. q̄nq̄ aut vtrumq̄ est occultū ut in tribulatōe iustoī et innocētū. q̄nq̄ vtrumq̄ est aptum. vt in remuneratōe iustoī et scōrū atq̄ in dānatione reproboī. Vn vix imo mīp̄tōrum iudiciū eius discerni p̄t. iuxta illud apl̄ ad Ro. xi. O altitudo diuītiaz. sapientie et scīdei q̄ in comp̄hēnsibilia sūt iudicia eiō et inuestigabiles vie eius. In hoc tñ mīdo magis claret effectus miscdia q̄z iusticie. p̄s. attestatē q̄ ait. Miscdia dīni plena est terra. Quod ex p̄sse p̄t in tota natura humana. que q̄r necessario et naturaliter oīrahit culpā originalē a dei misericordia assignata sūt remēdia. marime in legē noua p̄ aquā baptismalē. p̄ quaz absq̄ labore nostro ex merito xp̄i tm̄ pdicta culpa extinguitur et expellit. et ḡta et caritas offert. que ita est necessaria vt apl̄ sīm pdictis verbis dicat. Si linguis hoīm loquar et angeloz r̄c. Post q̄z igit in p̄cedētiū sermonib⁹ tractatū est de peccati originalis q̄dditatē. oīractōe. et penalitate. hic postremo in isto sermōe breuitas est aliqd r̄cādū de eiō remedīabilitate. marie de remedio sacri baptismatis quo soluitur ista culpa. et infundit caritas et gratia nobis vt dīcū ē ita necessaria. De remedīs igit p̄ctū ori ginalē tractatē tres oīderatōes ānotabili⁹. Prima erit de remedīs veteris testamēti. Seunda erit de remedīs noui testamēti. Tercia erit de effectib⁹ sacri baptismi.

Pars p̄ma hīus sermonis in qua ponuntur remēdia peccati originalis veteris testamenti

Primo igit in isto sermone aduertēdū est q̄ ut ex scripturis dīms habet. quā tuor remēdia oīra p̄ctū originalē i vōtēti testamēto repta sūt. q̄bus sancti p̄res p̄tificati. et si statim ad celū nō volabāt. q̄r clausū erat. nec aliter ap̄iri poterat mīhi p̄ incarnationē. passionē. resurrectionē. et in celuz xp̄i ascensionē. attī m̄ loco q̄tis reponebant. qui locus bīz lymbus patroī vsc̄ ad aduentum xp̄i. Primū igit remēdiū in veteri testō datum fuit oblatio sacrificij vel eiō obustio. De p̄mo bīz Geh. n. ca. q̄r Abel obtulit de p̄mō genitū

Huius et ~~adipib9eo~~ Et ~~is~~ p̄p̄x̄it d̄ns ad Abel et ad munera eius vbi glo. Quia ignis de celo venit et v̄rit sacrificiū vel oblatōem. De secundo q̄z legit̄ Gen. xij. ca. q̄p̄ dixit d̄ns ad Abraā. Egredere de terrā tua et de cognatōne tua et de domo p̄ris tui et v̄ni m̄ terra q̄ mōstraue/ ro tibi. faciāq̄ te m̄ ḡtēm magnā. et bñdicam tibi. et maḡnificabo nomē tuū. erisq̄ bñdīct̄ r̄c̄. Post q̄ iḡt̄ Abraā exiuit de terra sua iur̄ta verbū dñi. et venit in terram chanaā edificauit altare dño et inuocauit nomē ei⁹r̄c̄. Qui cunq̄ iḡt̄ cupit p̄c̄t̄ fomitē aliquāti sp̄ extin guere. de bonis suis studeat paupib⁹s erogaē. ~~lōm Daniel.~~ nij. ca. scribiē. Decata tua eleo f̄mis redime. et iniqtates tuas in misericordijs paupe⁹. Et eccl̄. ij. ca. scribiē. Ignē ardētem extinguit aq̄ et elemosina r̄sistit peccatis. Se cundū r̄emediū in veteri testamento datū fuit decimatio. De qua Gen. xij. ca. legit̄ q̄p̄ Abra am post victoriā quā habuit de rege Sennar Amraphel vocato. et de Anoch rege ponti et Chodorlaomor rege elamitaz̄. et Thadal re ge gentium. qui debellauerūt. Basā regē Sodomoz̄. et Bersa regē Somoze. et Sennaar regem Adame et Semeber regē. Soboym. et regem Hale qui Loth cū suis duxerāt dedit decimas ex oībus Melchisedech regi. Hale sacer doti dei altissimi. Ad fomitis ḡ extinctōem op̄pet decimas dare cū sit rōni naturali ɔsonuz vt altari seruētibus et p̄ populo supplicantibus de bonis popl̄i mistre⁹. cū apostol⁹. i. ad Cor. ij. ca. dicat. Nuis militat suis stipēdijs vñqm. ~~lōc~~ ex lege dina Malach. ij. dr. Inferte i hor eum meū oēm decimā ut sit cibus in domo mea. Terciū r̄emediū in veteri testamēto datum. Fuit ēcūcīho. Vñ dixit d̄ns ad Abraā Gen. xij. ca. Et tu ergo custodies pactū meū et semē tuū post te in generatōmbus suis. ~~lōc~~ est p̄atum quod obseruabit̄ inter me et vos. et se men tuum post te. Circūcidet̄ ex vobis oē masculinū. et circūcidet̄ carnem p̄putij vestri ut sit in signū federis iter me et vos. Infas octo diez̄ circūcidet̄ in vobis. Optet ex ea re iḡt̄ ad extinctōem fomitis. et tot maloz̄ ex peccato originali sequētū habere circūcisionē peccatoroz̄. vt omnia spūaliter viuere possit. Ait em̄ apostolus ad Dñil. ij. ca. Nos em̄ sumus circumciditi qui spū seruim⁹ d̄o. Sed q̄r̄f̄ quare xps q̄ non habuit peccatū orignalē voluit circumcidit̄. R̄ndet̄ur b̄m Bona. sup̄ Lucā ca. ij. q̄ hoc voluit quatuor rōmbus. Primo ppter legis approbatōem et impletōem. Vñ Math. v. Non v̄ni legē soluere sed adimplere. Se cundo ppter humilitatis ostēhonē. Vñ in ps. Propter vēba labioroz̄ tuoz̄. Vñ et Ber. inq̄e Nū hinc peccato est nō dignat̄ p̄tor̄ reputari. Tercio ppter spūalis circūcīhomis itroducōem. Unde Hier. mī. Circūcidim⁹ dño et au fertē p̄putia cordū vestroz̄. Quartu ppter diformitatis et accordie d̄firmatōem. Vnde ad

Heb. ij. Debuit p̄ oīa similari fr̄ibus vt miseri cors fieret. Quartū r̄emediū datū in vteri testamēto fuit sanctificatio in vtero m̄ris quod patuit p̄ quatuor exēpla. Primū fuit Isaac qui fuit format⁹ p̄ miraculū de m̄re veterana et sterili. Credit̄ enī q̄ nunq̄ deus fecerit miraculum in alic⁹ corpe qn faceret etiā in mēte eo q̄ prudentis artificis ē magis intendere circa fm̄em q̄ circa ea que fuit ad fm̄ē. Secundū exemplū fuit de Samson. qui etiā format⁹ est de matre sterili. vt hēt̄ur in li. Tertiū. Terciū fuit de Samuel qui eodē mō p̄ductus est vt patet in. i. Reg. i. ca. Quartū exēplū fuit de Hieremīa. de quo scriptū est Hierere. i. Prior q̄ te formarē in vtero noui te. et ante q̄ exp̄res de ventre sanctificaui te. quod et ipse testatur di. Dñs ab vtero vocauit me. et de vētre m̄ris m̄re recordat⁹ est nois mei. Et sic p̄ p̄s prima b̄uius sermonis

Pars secūda huius fm̄omis in q̄ ponū tur remedia peccati originalis noui te stamenti.

Secundo in isto sermōe adulertēdum est q̄ in nouo testō fuit data etiā quatuor remedia stra p̄c̄m originales. Primū est sanctificatio. q̄ deus ita h̄z ptātem sanctificandi in vtero in noua lege sicut habuit in veteri. Pautuit hoc in Johāne baptista qui fuit sanctificatus in vtero m̄ris. vt patet Lu. i. ca. vbi sup̄ il lud. Ut aut̄ facta est vox salutōnis tue r̄c̄ dicit glo. Amb. Non p̄us repleta est spū sancto mater q̄z fili⁹. sed fili⁹ replet⁹ replet et m̄rem h̄z orī dubiū. Si iam sanctificati et iustificati in noua lege tenent̄ ad suscep̄tōem baptis mi. Et r̄ndet̄ Ricar. m. nn. dis. nn. arti. i. q. ij. q̄ fie. Cuī rō est. q̄r̄ quis aliqua lex instituta p̄pter ea que accidit̄ vt in plurib⁹ si generalitē lata est. nō t̄m tenent̄ ad ei⁹ obseruatōem habentes illud ppter quod lata est. sed etiam non habentes. Quāvis aut̄ lex de suscip̄tōem baptis mo fuerit instituta ppter habentes originales p̄c̄m. t̄m generaliter lata est. Et sō ad eius obseruatōem tenent̄ nō t̄m illi qui fuit ab origina li peccato purgādi s̄ etiā illi q̄ p̄ sanctificatōes in vtero vel p̄ baptismū flamis fuit a p̄c̄to originali purgati et iustificati. Et hoc quadruplici rōe etiā b̄m Alex. de ales. m̄ quarta pte summe sue in tractatu de baptismo. Primo ppter obediētie bonū. q̄ deus p̄cepit vt oēs q̄ nascūtur. renascant̄ aqua. Secundo ppter humilitatē q̄r̄ q̄libet dz se reputare p̄tore et indigere xpi redēptōe. Tercio ppter vītatez vt ab alijs mēbris nō discordet. Quarto ppter distinctōz q̄r̄ p̄ suscep̄tōem baptismi fit distinctō fidelī ab ifidelib⁹ quātū ad iudiciū eccl̄ie militat̄ et p̄ characterē baptismalē fit eadem distinctio quantū ad iudicium eccl̄ie triumphantis. Quod

Offirmare vidi Aug. nij. li. de baptismo q̄t̄ doce natistas dī. Nemo dī m̄ quolibet p̄metu int̄ rioris hoīs si forte ante baptismū v̄loz ad sp̄ ritualē intellectum pio corde p̄ficerit. Utēne sacram q̄m m̄istroz ope corporalit̄ adhibet. hec ille. Patēt p̄dicta quadruplici exēplo. Primo exemplō xp̄i. qui nec habuit p̄ct̄m origina- le. nec potuit habere. et sanctificat⁹ est m̄ primo instanti sue acceptōnis et tñ voluit baptisati. vt patet Lu. iii. vbi dī. Dic̄ fū baptisato et orante aptum est celū. et descendit sp̄us sanctus corporali sp̄e sicut colubā in ip̄m. Sec̄do exēplo gloriose virginis Marie. que fū dī. n̄os n̄ ha- buit p̄ct̄m originale. et fūm̄ alios doc. saltez in utero fuit sc̄ificata. et tñ necesse fuit ip̄am bap- tisari. Ait. n. Ricar. m. nij. dis. nij. art. i. q. nij. m̄ tr̄nione secūdi argumēti. q̄ p̄ ilib. Jo. viii. Qui lotus est n̄o indiget nisi vt pedes lauet. Nō ex his verbis satis intelligi p̄t̄ apostolos eē ba- ptisatos. et si n̄ legat̄ vbi vel q̄m Quod similiē p̄t̄ dici de brata virgine. licet no mueniat̄ ex- pressum. Terc̄o exēplo beati Iohānis bapti- ste. q̄uis etiā non mueniat̄ de ip̄o aliqd̄ exp̄ise tñ ip̄se dixit xp̄o. vt h̄etur Math. iii. Ego a te b̄eo baptisari. Quartu exēplo Cornelij quē iam iustificat⁹ Petrus baptisauit. vt p̄z Act. x. ea. Primu igit̄ remediu est sanctificatio q̄ dī baptisimus flaminis quod paucis accessum est. Sec̄dm̄ remediu est otritio sive baptism⁹ con- tritōnis. Nam legit̄ Act. x. q̄ loquente Petro ad turbas. Cecidit sp̄us sanct⁹ sup̄ om̄es q̄ au- diebant verbū. et obstupuerūt qui venerāt cū Petro. quia et in natōes grā sp̄us sancti effusa est. Illi aut̄ nondū erāt baptisati et tñ sp̄us sanctus descendit in eis. quod tñ stare n̄o poterat cum originali p̄ct̄o. fuerūt tñ postea baptisati ppter cās p̄dictas. Vnde Petrus vbi. s. dixit. Nūquid aquā quis p̄hibere p̄t̄ vt n̄o baptisen- tur hi qui sp̄us sanctū accepunt sicut et nos. Et iussit eos in nomine Ioh̄i xp̄i baptisari. Est tam aduertēdū fūm̄ om̄es doc. q̄ in adultis suffici so- la otritō et volūtas suscipiēdi sac̄m̄ bap- tisma q̄m non p̄t̄ h̄ere nec baptismū aque nec sanguis iuxta illud Mar. v. et Luc. vii. Fides tua te sal- uam fecit. Quod offirmat Ricar. m. nij. dis. nij. circa lrām. et Fran. m. nij. dis. xxij. art. viij. di. Tp̄ necessitat̄ sufficit otritio. q̄ de nulluz obligat ad impossibile iuxta regulā. ff. de re- iur. l. impossibilium nulla est obligatio. qui bap- tismus otritōnis q̄uis sit inferior alios duob⁹ de quib⁹ dicēdum est. s. baptismo sanguis et flumis in hoc q̄ totā penā remittit imo raroz accidit. tñ in hoc alios duos excedit q̄ in h̄ntē vñ liberi arbitrij nullus alioz sine illo ad sa- lutem p̄dest. Vñ oibus pensatis si distinguat̄ interior deuotio otritō ip̄am corporis passionē vñ ablutōem in adultis. planū est q̄ ip̄a penitē- tia in qua apprehenditur deuotio. quia sine ista non p̄fit alia ad salutē. et ip̄a sine alios in casu necessitat̄ p̄dest. melior est. Si aut̄ ip̄a appa-

tur ad alia duo p̄t̄ sūt̄ in p̄ulis m̄ q̄bus nulla reqrē p̄nia. tunc dico q̄ p̄nia p̄t̄ esse ita exīl̄ in adulto q̄uis sufficiēs q̄ n̄ recipit tātā gra- tiā sicut p̄ulus in baptismo aque vñ sanguis. Si aut̄ otritetur p̄nia in suo fūmo. tūc credo simp̄t̄ q̄ adult⁹ p̄ baptismū p̄nle maiorē reci- piat grām. vnde et melior est q̄ baptismus aq̄ vel sanguis. fūm̄ q̄ distinguat̄ otritō. et post ip̄am baptism⁹ sanguis est melior. Si aut̄ bap- tismus sanguis et aque otritēn̄ vt includen- tes interiorē deuotōem. tūc q̄libet eoz est me- lior q̄ interior deuotio tñ. Et sic patet secūdū remediu. Terc̄u remediu est martirium sive baptismus sanguis quo abluti fuerūt scīi inocē- tes. qui occisi fuerūt p̄ xp̄o. i. vice xp̄i Math. iii. ca. 1. Similie si quis infidelis vel pagan⁹ ha- bens otritōem p̄ct̄o suo. nec h̄ns facultatē suscipiēdi baptismū. et in casu sustineret marti- rium amore xp̄i absoluereē a p̄ct̄o originali a ab oibus alios p̄ct̄is. O felix baptismus q̄ alios excedit in hoc q̄ statim dat gloriā fūm̄ franci- vbi. s. et q̄r non p̄t̄ inq̄nari sordibus secundis fūm̄ Ricar. vbi. s. Que cōfirmat Damas. li. nij. ca. 1. di. Valde reuerēdus est iste baptismus in quātū secūdis vñtra n̄o inq̄nāt̄ sordib⁹. et sta- tim in vitā introducit eternā. Et sic p̄z terciuz remediu. Quartu et vñtimū vñuersale a ge- nerale remediu ē sacerū baptismū fluminis aq̄ De quo sic scribit̄ Jo. in. 1. q̄uis renatus fue- rit ex aqua et sp̄us sancto n̄o intrabit in regnum celoz. Et Math. vi. Eūt es doce oēs gentes baptisantes eos in nomine p̄ris et filij et sp̄us acti. Vñ fūm̄ Ricar. m. nij. dis. nij. art. nij. q. i. p̄p̄ los- quando n̄o est nisi vñ fūm̄ baptismū iuxta illud ad Eph. nij. Vnus dñs. vna fides. vñ fūm̄ baptismū Qui quide baptismus excedit alios duos q̄z tñ ad hoc q̄ p̄ ip̄m plurib⁹ p̄t̄ subueniri. Sub- uenitur em̄ adultis et p̄ulis et etiā quātū ad hoc q̄ p̄ ip̄m character īmp̄mit̄. n̄o autē in alios duobus. Idecirco ad declaratōem p̄dictoz̄ q̄tu or brevia fūt̄ notāda. Primo notādū est fūm̄ Ricar. vbi. s. q. nij. q̄ et si p̄nia sive otritio sup̄ pleat vicē baptismū eo modo quo dictū est. s. si desiderat̄ et h̄eri n̄o possit. iuxta illib. glo. Jo. nij. Si necessitas impedit. volūtas sufficit q̄z tñ vicē ad p̄ct̄i remissionē. tā originalis q̄z actuaz- lis. tñ otritio n̄o supplet vicē baptismi quātū ad characteris īmp̄missionē. Sec̄do notādū est q̄ nec semp̄ nec in plurib⁹ sola otritio totā penā tñ palem debitā p̄ actuali p̄ct̄o remittit. Sed si cum otritōe adest baptismi susceptio grā am- plior dāt̄ et inclinatio fomitis magis minuit̄. Tercio notādū est fūm̄ Ricar. vbi. s. q. nij. q̄ quāvis in baptismo sanguis fiat īmissio pec- cati vt dictum est n̄o tñ īmp̄ssio characteris sicut in baptismo fluminis. q̄ in sic baptisato loco caras- teris in vita eterna erit aureola martirij. Vñ- cē q̄ em̄ baptismus h̄z efficaciam a merito passiōis xp̄i. cui p̄ martirij magis homo conformatus realiter q̄z p̄ aque baptismū. q̄z quis in signo fig-

ecōuersō. loquēdo de signo signāte ex instōne
Quarto notādū est b̄m frā. vbi. s. q̄ cū p̄ctm
originale non sit m̄si quedā realitas obligato
ria. quatuor modis dissoluīt aliquā obligatio
Aut p̄ debitōnis dissolutōem. quomō soluitur
obligatio inter virū et uxoriē in morte. Sz isto
mō non p̄t dissoluīt p̄ctm originale p̄ baptis
mum. qz aia cui īest talis reat⁹ est īmortalis
Aut p̄t fieri p̄ debiti solutiōem. sic qn̄ q̄s red
dit quod d̄z. Sed nec isto mō p̄t dissoluīt pec
catū originale. qz debituī est infimū. Et iō nō
p̄t solui pena dāni eterna. Aut p̄t dissoluīt p̄
cause debite cessatōem. sicut soluitur obligatio
p̄uenies heredi si hereditatē amittat. Sz nec
isto mō p̄t dissoluīt p̄ctm originale. qz cā ob
ligatōnis est vniō vt transiēs ī p̄teritū. tale
aut̄ destitui nō p̄t. Aut p̄t dissoluīt p̄ volun
tariā remissionē ei⁹ cui fit debituī. Et isto modo
bñ dissoluīt p̄ctm originale p̄ p̄dicta baptisma
ta. quāuis ēm baptis⁹ flumis aut sāguis aiaz
non attingat. tñ qz sic fuit placitū deo. vt ptz
ex ei⁹ instōne. dissoluīt p̄dicta obligatio. Vñ
si instituisset q̄ de solo fletu diuerē. statiz ut
infans incipet ftere eēt totalit̄ deletū. cū dimis
sio debiti fit ad bñ placitū ei⁹ cui debet. Et sic
patet p̄scba hui⁹ sermonis.

Pars tercia h̄9 sermonis ī qua ponunt̄ effectus baptis̄mi salutaris

Arcio in isto sermone ponendi fuit effec
tus baptis̄mi salutaris. qui fuit b̄m doc.
quatuor p̄ncipalit̄. Primus est peccati
purgatō. Sc̄ds est gr̄e collatio. Terci⁹ est fo
mitis rep̄ffio. Quartus est pene remissio. Pri
mus igit̄ effect⁹ b̄ culpe purgatio. Pomit ēm
Aug. in li. ench. ca. xxvi. et habeat de oſe. dis
nj. c. a puulo. et recitat̄ a mḡo in. nj. dis. nj.
ca. i. q̄ baptis⁹ delet omnē culpā. quod decla
rant doc. s. Bona. in. nj. dis. xxxij. arti. i. q. i. et
Hugo de castro nouo et Scot⁹ in ea. dis. i. Ri
car. in. nj. dis. nj. arti. iii. q. i. et Nico. de lyra.
sup ep̄faz ad Ro. v. ca. di. q̄ p̄ baptis⁹ n̄ red
ditur rectitudō que fuit in Adaz. qz baptisati
rebelliōne habēt carnis et sensualitatis. sed p̄
hoc q̄ p̄ gr̄am xp̄i tollit̄ debituī habēdi dictā
rectitudinē. Et sic carētia dicte rectitudis n̄ re
manet ut est culpa quā formalit̄ facit debituz
habendi ip̄am ut dictū est. s. sed remanet tan
tum ut est pena et virtutis experēde materia q̄
p̄dictuī debituī omittat̄ in aliud debituī. s. bñdi
gr̄am si quis peccat. ex quo p̄z quare non red
dit p̄ctm originale. qz iam nō est obligatus ad
iusticiā originālē. Sz solū ad bñdam gr̄am. h̄9
aut̄ remissionis culpe p̄ baptis⁹ p̄t formari
exemplū naturale tale. Sicut ēm agēs natura
le formā sibi strariā corrūpit in materia q̄ dis
positōes ad eam. et relinq̄t naturālē. aptitudis

nem in materia ad formā simile forme iam cor
rupte. et educit de eadē materia formam sibi si
mīle et dispositōes ad eam reddētes materiam
mīn⁹ aptā vel mīn⁹ faciē ad hoc vt transmu
tetur ad formā simile corrupte. Sic aliq̄ modo
p̄ quādā similitudinē agit de⁹ in aia ip̄o baptis
mo mediāte sicut instrumētali agēte. Corrum
pit ēm formā sibi strariā. s. p̄ctm mortale tas
originale q̄ actuale si fuit in suscipiē baptis
mum. q̄ p̄ctm veniale inquātū est dispositō ad
mortale mīsi suscipiēs baptis⁹mū fice et īpēni
ter suscipiat. Relinq̄t tñ in subiecto ali quā in
climatōem ad peccādū. Et in illo subiecto īp̄
mit formā sibi fīlem. s. gr̄am et dispositōez ad
eam. i. characterē p̄ quē inclinatio ad peccādū
dimittē. nō tñ totalit̄ destruit̄ de lege cōmuni
Sc̄ds igit̄ effect⁹ baptis̄mi salutaris est gr̄e
collatio. C⁹ rō ī p̄cedētib⁹ patet b̄m dictos
doc. Nam gr̄a et culpa fuit straria. et bñ p̄km
p̄. metaph. Contraria mutuo se expellūt Vni⁹
ēm exclusio alteri⁹ est iclusio. Si igit̄ p̄ baptis
mum delef̄ p̄ctm. ḡ oferēt et gr̄a. qd semp in
telligendū est nīsi fice suscipiat. Nam tales lz
recipiāt sacerd̄m baptis̄mi. i. characterem. nec sint
ampli⁹ baptisādi. non recipiūt tñ effectuz sa
cru ne qz gr̄am durāte fīctōe. bñ oēs doc. in. nj
dis. nj. Terci⁹ effect⁹ baptis̄mi salutaris est
fomitis et ōcupie rep̄ffio. Ait em̄ Aug. vt re
citat mḡ in. nj. dis. xxvj. q̄ p̄ gr̄am baptis̄mi vi
tium ōcupie debilitat̄ at qz extenuat̄. Qd dcm
sic intelligit̄ b̄m Bona. vbi. s. q̄ quēadmoduz
in actuali p̄cto ōcupio habilitatis bone est ip̄z
p̄ctm formalit̄ loquēto. Np̄a vero habilitatio
hue p̄nitias ad actū p̄ctū nō est p̄ctm nīsi mate
rialiter loq̄ndo p̄ eo q̄ nō est culpa nīsi qm̄diu
manet ibi ōcupio. Sic intelligēdū est in pecca
to originali. qz s. ibi est ōcupio. s. iusticie cas
rentia et habilitatio. i. ōcupia quēadmodū igi
tur ī actualis p̄cti delectatōe cū gr̄a īfunditur
Statim remouet̄ culpa inquātū erat deformati
tas et ōcupio. nibilomin⁹tñ ūmul cū hoc manet
q̄dam p̄nitias ad actū. lz remissa in hijs potissi
me qui peccau erūt peccato ūfuetudis. Sic qn̄
gr̄a baptis̄malis īfundit̄ aīe. statim īmouetur
originale p̄ctm eaten⁹ que erat carentia debite
iusticie. Statim etiā cū gr̄a est in aia ūmul cum
ea est et iusticia. Concupia vero nō oīno tollit̄
sed minuit̄ p̄ eo q̄ p̄nitias ad culpā ūmul p̄t
stare tñ gr̄a. qz sic ut dictū est. nō erat ip̄m pec
catum formalit̄ loq̄ndo ū materialit̄. Vñ cum
excludit̄ carētia debite iusticie p̄ gr̄am baptis
malem remanet ōcupia rōe pene. et hoc est q̄
dicit mḡ q̄ transit̄ reatu et remanet actū. Mi
nuīt tñ ōcupia sicut dictū est dum dāt p̄tā ūpi
ritū p̄ gr̄am regēdi et vincēdi carnē. et sic p̄t
terci⁹ effect⁹. Quart⁹ effect⁹ baptis̄mi salu
taris est pene remissio. qz bñ Ricar. in. nj. di
nj. arti. in. q. nj. baptis⁹mū aperit padisi januaz
Vñ Beda vt recitat mḡ in. nj. dis. i. c. v. Dīa
inter circūlitionē q̄ baptis⁹mū vna est. q̄ tempe

circuc̄lionis circūci h̄ ianuā regni celestis nō dū intrare poterāt. h̄ mō bñ pñt p baptismū. Cuz igit̄ baptisato ianuā padiſi apire est remouere oē illud qd̄ aiam baptisati separata corpore pōt ab ingressu padiſi p̄hibere simpliciter et ad temp⁹. Duo sūt autē q̄ aiam ab hmōi igreſ su p̄hibere pñt implicit. s. mortale p̄c̄m tam originale q̄ actuale. et obligatio ad penaz et nam. Duo sūt etiā q̄ p̄hibet ad tps. s. peccatuz veniale. et obligatio ad penā tpalē. Illa enim supna hierusalem libera est ab omni suitate culpe et pene. dicēte aplo ad gal. n̄j. Illa que fūrſu est itē libera est. ḡ p baptismū non m̄ deleſt in baptisato ois culpa. h̄ et sibi remittit ois obligatio ad penā eternā et tpalē q̄ si illā nō explereret baptisat⁹ in vita ista. tenereſ eam explere p equalētia in alia. et ita p illā poliz̄ ei us aia ſepata p̄hiberi ad tps ab ingressu vite eterne. Non tñ p baptismū remittit omis pena tpalis originali p̄c̄to debita. vt pote ſcupia ſeu p̄mitas p̄dicta. nā cū illa termineſ cū hac vita. nō pōt p illā aia baptisati a corpore ſepata ab ingressu padiſi p̄hiberi. nec ſimpliciter nec ad tps. Preterea pena p̄dicta est baptisato dū viuit occaſio ut poſtea felici⁹ ingredia tur vitā eternā. Ait. n. Aug. xij. 8 trin. cā. xvii Prohūt ista mala que fidèles pie pferūt vñ ad emūdāda p̄c̄ta. vel ad exercēdā p̄badāq̄ iusticiam. vel ad demōstrādā vite h̄ miserā. vt illa vbi erit beatitudō vera atq̄ ppetua. et h̄ de rentur ardēti⁹. et infant⁹ regrānt. q̄ defiderat et q̄rere ſcedat ille q̄ cū p̄e et ſpū ſācto ſuo viuit et regnat in ſe. s. Amen.

Feria ſc̄da poſt dñicam i quīnquageſi mað p̄c̄to veniali Sermo. xxvnij

Ilinguis homi loquar et angeloz caritatē autē nō habeā fac tus ſum velut es ſonās aut cimba lum timiēs. Itēz vbi. s. Finito ē ſtatū de p̄c̄to originali frē caris ſimi. ſeq̄tū ſuxta diſtinctōem p̄missam in p̄ce dentib⁹ ex pte vīc̄ reat⁹. q̄ aliud erat origia le. aliud veniale. et aliud actuale mortale. ordinate p̄cedēto traſtare de p̄c̄to veniali. qd̄ qm uis h̄m oēs theologos caritatē oīmodā non ex cludat. ip̄am tñ aliquo mō dīminuit. et vires ei⁹ in aia debilitat. et ad ei⁹ amissionez inducit et inclimat. iuxta illud dīctū. Qui pua cōtemnit paulatim labiē in maiora. Dz igit̄ hō conari ꝑ tu pōt vt etiā venialia p̄cta deuitet. ne ex iſtis mīmis venialib⁹ ad maiora mortalia decidat. p̄ que caritas fine qua ſaluarī non poſſum⁹ to talif p̄dīt et euā cuat̄. C̄ncitātē apt̄s in ver bis p̄allegratiſ explicat dī. Si linguis hominū loquar et angeloz rē. De p̄c̄to igit̄ veniali. Etiantes tres breues ſhderatōes anotabimus

Prima erit de p̄c̄ti venialis noiatōe
Sc̄da erit de p̄c̄ti venialis mutatōe
Tercia erit de peccati venialis diſtinctōe

¶ Pars p̄ma h̄ sermonis in q̄ declarat̄ rō nominis p̄c̄ti venialis

Primo igit̄ in iſto ſermone abuertēdum est h̄m Alex. de ales in ſc̄da pte ſumme ſue in traſtatu de diuisionib⁹ p̄c̄ti q̄ ve male ſub h̄ noie nō dicit p̄pam drām diuidētēm otra mortale. h̄ circuloquit p̄pam drām. q̄ ei illud p̄c̄tm qd̄ diſponit ex aliq̄ ſditōe ad relaz patōem. Iz de ſe nō fit terminabile. tñ ex aliqua ſditōe terminat̄. niſi adiūgat̄ ei mortale p̄ q̄ fiat ipemittētia finalis. q̄ nō pōt remitti veniale fine mortali ut volūt theologi n̄i. maxime Ricar. in. n̄j. dis. xvij. arti. v. q. n̄j. C̄ rōem affi gnat ſic. Ḡra h̄m ſe oppoſit̄ mortali p̄c̄to. veniale aut̄ non oppoſit̄ niſi mediāte aliq̄ actu op̄poſito veniali p̄c̄to. Et q̄ h̄itus potest eē fine actu. et vñ act⁹ fine alio. ideo mortale remitti pōt fine veniali. et vñ veniale fine alio. Ad⁹ aut̄ ḡte veniali p̄c̄to oppoſit⁹ p̄ quam veniale p̄c̄tm remittit̄ nō pōt eē fine h̄itu ḡte q̄ peccato mortali h̄m ſe oppoſit̄. et iō fine mortali nō pōt veniale remitti. Nec pōt dici q̄ veniale poſfit remitti p̄ pñiam h̄ne ḡra. q̄ tal pñia eſt ifor mis nō accepta deo illa acceptatiōe q̄ req̄ritur ad remiſſiōnē p̄c̄ti. Veniale ḡ dī ſe debet pena terminabil̄ ſue tpaſ et in hac rōe diuidētē otra mortale debitū. n. pene intermiabil̄ et pena termiabil̄ q̄tū eſt de ſe in vñā coiſcidūt diuiſiōnē. Et ſicut mortale pōt fieri venia dignū p̄ pñiam. ita ex oppoſito veniale fit dignū pena intermiabil̄ p̄ impenitētā finalē. Vñ nota ad clariorē noticiā h̄m Tho. i qōmib⁹ diſputatis de malo. q̄. i. de p̄c̄to veniali. utq̄ ſuement diuidat̄ rē. q̄ p̄c̄tm veniale ſr̄ trib⁹ modis. ſcz a pñia. a cā. a materia. Prio ſr̄ veniale a pñia. q̄ iā ſecutū eſt venia ſicut dīc Amb. q̄ p̄c̄tm mortale p̄ diſfessionē fit veniale. et h̄ mō veniale nō diuidētē otra mortale. Sebo mō ſr̄ veniale a cā. q̄ in ſe h̄z aliquā cām venie. nō q̄ non pñiē h̄ q̄ mitius puniatur. Et h̄ mō ſr̄ p̄c̄tm ex infirmitate vel ignorātia qd̄ excusat̄ in toto vel in pte. nec h̄ diuidit̄ ſe mortale. q̄ ſt̄n git aliquem ex ignorantia vel infirmitate pecare mortaliter. Zercō dicitur veniale ex ſua materia. et hoc diuidit̄ contra mortale quod quantum eſt de ſe meretur mortē eternā. non autem veniale. Et iō ponit Aug. talem ratio nem peccati venialis di. Veniale eſt quod hoſmem vſq̄z ad reatū perpetue mortis n̄ grazuat h̄ et penam meretur. et ſi facile indulgetur hec ille. Ad declarationem preditorum ponitur iſta conclusio. Quod diu in hac vita de lege communi homo non potest ſtare fine peccato veniali. Quae conclusio ſic declaratur ſecundum

Aler. vbi. s. qui distinguit di. Qd est loq dīf
ferentialiter de aliqua p̄tcula vite hois et de
tota vita hois habentis naturā corruptam. Si
autē fiat sermo de aliqua p̄tcula vite hois. sic
dicit q̄ homo potest esse sine veniali p̄cto. M̄
p̄batur sic. Donat q̄ aliquis adult⁹ fit bapti-
fatus qui multa egit mortalia et venialia. Bap-
tism⁹ delet culpas et penā. ergo i instanti quo
baptisatus est nullū habet veniale peccatum
ergo alius potest esse sine veniali p̄cto. Pretēa
Donat q̄ aliquis cōmiserit quatuor venialia
peccata et non plura et conterat de illis. in con-
trōne aut remittē culpa. ergo nullā habet il-
loz. ergo est sine veniali p̄cto pro illo tēpore.
Pretēa puer. r̄rii. Species in die cadit iust⁹.
et resurgit. et loquit̄ ibi de venialib⁹ ḡ iust⁹
resurgit a veniali. sed cū resurgit nō habet ve-
niale. ergo iustus potest esse sine veniali. Vñ d̄z
in glo. ibi. Si malū est q̄ cadūt. ne h̄eat illud
malum citius resurgūt. Si autē fiat sermo d̄ to-
ta vita hois q̄ fit sine p̄cto veniali. hoc est de
excellenti grā et spāli. sicut vid̄ dicere Aug⁹.
de beata virgine. Confirma h̄ p̄ auctoritates
sc̄pture. Nam puer. n. d̄r. Quis potest dicē mund⁹
est cor meū. purus sum a p̄cto. s. iam magno tē-
pore. Itē glo. sup̄ illud ps. Qui op̄ant m̄qt.
Fomes qui est languor nature omouet illicita
dehideria. Et ita sine p̄cto. s. longo tpe esse nō
possimus. Itē. i. jo. i. d̄z. Si direxim⁹. qz pec-
catum nō habem⁹ ip̄ si nos seducimus. et veri-
tas in nobis non est. Intellige sp̄ longo tem⁹
pore. et de lege cōi. Item Aug. sup̄ p̄ma cano-
nicam jo. m̄qt. Impossibile est sanctū aliquę
aliquā m̄mīmis nō cadere p̄ctis. Item Aug.
in li. de sp̄ et l̄ra inquit. Non impedīt a vita
et eterna iustū quedā venialia p̄cta sine quib⁹ vi-
ta ista nō ducit. Item idē ip̄le li. n̄ij. Otra p̄la
gianos ca. ix. allegat Cyp̄anum dicētē sup̄ ill̄d
Dimitte nobis debita nostra. Quā ncē aut q̄z
prudenter et salubrit̄ admonemur q̄ p̄ctores
sumus qui p̄ p̄ctis nostris rogare appellim⁹.
Et ideo indulgētia a deo petiē vt oscie sue amī-
mus recordet̄. ne q̄s quasi sibi innocēs placeat
et se extollēdo plus pereat instruit̄ peccare se
quotidie dum p̄ peccatis iubē orare. Et in li.
de ecclesiasticis dogmatib⁹ d̄z. Nullus sanctus
et iustus caret p̄cto. nec tñ ex hoc definit eē iu-
stus vel sanct⁹. cum affectu teneat sanctitatem
Non em̄ nature virib⁹. sed p̄positi adiumento
p̄ dei grām acquirim⁹ sanctitatem. Et iō vera
ceter om̄es sancti se p̄nūciāt p̄ctores. qz in ve-
ritate h̄nt q̄ plangāt. et si non ḡphēsiōe. cēte
mobilitate peccatricis nature. h̄ ille. Et sic p̄t
pars p̄ma huius sermonis.

Pars sc̄dah⁹ sermōis in q̄ tractat̄ d̄
peccati venialis mutatione. scilicet si
potest fieri mortale.

Secundo in isto sermone ad vidēdū h̄ ve-
male pot fieri mortale. pono tres con-
clusiones. Prima est tal⁹ h̄m Aler. ubi
s. et Tho. p̄ma sc̄de. q. lxxvij. ar. iii. et. lxxix
art. i. s. q̄ p̄ctm veniale manēs idē in numero n̄
pot fieri mortale. ita q̄ idē actus numero p̄mo
fit p̄ctm veniale et postea mortale. sicut nec al-
bedo pot fieri nigredo. Ait em̄ Aler. h̄s clara-
do. In p̄cto mōli et veniali duo fuit. act⁹ pec-
cati. et macula sequēs derelicta in aia. Cū iigit̄
querit an p̄ctm veniale posset fieri mortale.
Aut q̄rit̄ quātū ad actū. aut q̄ptū ad maculam
derelictā. Si de actu. dico q̄ h̄ n̄ pot eē. Si em̄
actus iste venialis fuit. et fiendo trāhit. venia-
lis trāhuit. h̄ postq̄ trāhuit nec itez̄ fiet mor-
talis. qz nunq̄z ampli⁹ idē actus nūero. Si ve-
sto q̄ratur de macula sequēte ad actū adhuc n̄
pot fieri ita. qm̄ macula deformās imagi-
nem non dereliquit ex actu mortali. ego que-
cunq̄ fint venialia si nō p̄cessit mortale. n̄ fiet
macula aiam deformās. Et ita quo ad maculaz
derelictā de p̄cto non poterit illud esse verum
Quibus p̄suppositis p̄batur dicta ocl̄o tribus
medij s. h̄m Tho. Primo sic. Illud qd̄ in suo
effectu est tpale nō pot fieri eternū h̄ p̄ctm ve-
niale q̄ptum est ex se nō mereē penā eternā sed
tpalem. mortale aut mereē penā eternā. ḡ r̄c.
Vnde oia p̄cta venialia de mundo nō p̄nt h̄ere
tantū de reatu quātū habet vñ p̄ctm mortale.
Nam dicit Ricar. in. n̄ij. dis. xvi. arti. ii. q. ii. in
corpe q̄m̄is q̄ deordimatō vñ p̄cti mortalit̄
plus p̄derat q̄ deo r̄dimatōs cērum peccato-
rum venialiū simul. Et ideo tz ibidē h̄ac eādez
occlusionē. Sc̄dō p̄baē sic. Illud qd̄ nō mere-
tur dñe visionis carētā nō pot idē numero fi-
eri illud quod mereē. h̄ p̄ctm veniale nō mereē
dñe visionis carētā sicut mortale. iigit̄ r̄c. To-
firmatur ista r̄o sic. Illud p̄ctm qd̄ retardat a
visione dñe non pot idē numero fieri cum illo
quod p̄uat. h̄ p̄ctm veniale retardat. p̄ctm ve-
ro mortale diuina visioē p̄uat. ergo r̄c. Ter-
cio p̄baē sic. Illud qd̄ in aia non causat et indu-
cit maculā. non pot idē nūo fieri vel auerti in
illud quod inducit maculā. h̄ veniale p̄ctm nō
inducit maculā in animā. p̄ctm vero mortale sic
ergo r̄c. et sic p̄z p̄ma ocl̄o. Sc̄dā ocl̄sio ē. q̄
p̄ctm veniale h̄m omnes p̄dictos doc. pot fieri
mortale trib⁹ r̄omibus. Primo ex oscia. nā
quicq̄d fit otra osciam edificat ad iehennā. do-
resti. spo. c. lrās. q̄. penul. de symo. p̄ tuas. n̄. 8
senten. excō. c. m̄q̄sitioni. de pe. dis. n̄ij. c. omne
quod. et alibi h̄etur. C9 r̄o est. qz cū in pecca-
to fint duo. s. auerho ab m̄cō mutabili bono. et
auerho ad om̄utabile bonū. penes auerionē
iudicat p̄ctm mortale. Et iō q̄z uis leuare pale
am de terra leue videatur seu mdifferēs. tñ qñ
fit otra oscia m̄ est p̄ctm mortale. Et iō qñcun
qz alicui dicit̄ oscia q̄ aliqd facere fit morta-
le. quod tñ est veniale. si non deponat illā con-
sciā et illud faciat. ill̄d veniale tūc ē ei mōre

Hic ut otingit multis scrupulosa conscientia huiusmodi
Sed mō veniale fit mortale ex opulentia.
Vñ Aug. ait. Nullū p̄c̄m est adeo veniale q̄d
nō fiat mortale dum placet. Nuod d̄cm m̄lti ma-
le intelligunt. Aliq̄ em̄ exponit q̄ p̄c̄m veniale
q̄d om̄ittit ex pleno sensu et liberato aio
fit mortale. quod nō est verum si sentiūt in il-
lud tanq̄ in veniale. adeo q̄ si mortale eēt nō
latenus sentirent. hoc quis sit graui⁹ q̄ ve-
niale quod fit ex surreptōe. nō tñ mortale sim-
pliciter efficiēt. Audite ergo rudes qualis illus
intelligat. nihil est adeo veniale quod non si-
at mortale dum placet. i. illud quod est veniale
de se si fiat cum tanta libidine et opulentia
quod etiam si esset mortale illud idem vellet. fit
mortale. Vel s̄m Alex. nihil est adeo veniale.
r̄c̄. Potest esse ait ipse q̄ cū q̄s diligenter aliquid
venialiter. q̄ et si inordinate sub deo tñ q̄ p̄-
gredere illa inordinate donec esset iā sup̄ de-
um. tūc ergo ex veniali fieret mortale. non q̄
illa placēta sub deo vel inordinate facta sit su-
pra deū. nam illa que supra deū est fuit aliquā
do sub deo. sed q̄ occasionaliter et p̄gressus p-
uentum est ab illa que erat sub deo. ad illam q̄
erat supra deū. Quia ergo placere dicit q̄eta-
tionē voluntatis supra aliquid. ita intelligendum
est auctoritas Aug. nihil adeo veniale est q̄n
fiat mortale dum placet. hoc est dum q̄eta uo-
luntas non sup̄ ipm veniale. s̄ sup̄ illud ad q̄s
veniale erat dispositiūt ut p̄gredere ex ipso
Tercio veniale p̄t esse mortale ex se q̄la q̄
q̄n surgit p̄c̄m veniale si nō p̄hibetur posset
p̄gredi v̄lq̄ ad mortale. nō q̄ ipm veniale in
fuba fieret mortale. s̄ q̄ occasionaliter fieret
mortale nō effectiuēt. Tercio ocluſio est. q̄
p̄c̄m mortale de se nunq̄ p̄t fieri veniale que
s̄m Tho. p̄ma sc̄de. q̄ lxxxviii. ar. vi. pba tri-
bus r̄onibus. Primo sic. Eternū nō p̄t fieri
tempore. sed mortale mereat penā eternā ergo r̄c̄.
Confirmat. Quia p̄c̄m mortale inducit macula-
lam in aia. non autē veniale ergo r̄c̄. Sc̄do sic.
Illud quod p̄uat visione dīna non p̄t esse vel
fieri illud quod retardat a visione dīna. s̄ pec-
catum mortale p̄uat. veniale autē retardat ut
dictum est. ergo r̄c̄. Tercio sic. Peccatum ve-
niale p̄t fieri mortale p̄ sequētē deformitatez
hicut cū quis dicit verbū ociosu aio fornicandi.
s̄ peccatum mortale ppter sequētē deformitatē
non diminuit sed potius aggrouat. hicut n̄ di-
minuit p̄c̄m eius q̄ fornicat ut peccatum di-
cat ociosu. imo magis aggrouat ppter talē de-
formitatē. Ad declaratiōem p̄dctōem ponitur
ista ocluſio. Nō peccatum veniale l̄z nō damnet
aiam. tñ tria mala facit. Primū ē q̄ obligat
ad penā purgatorij vel ad penā p̄nitēti satiſfac-
tionis. Si em̄ hō de p̄c̄to veniali nō penitet pe-
nitēbit euz in purgatorio. Vñ mḡem. nn. dis.
xxii. ca. ii. et Ricar. ibid. ar. ii. q̄. i. dicūt q̄ aliq̄
peccata venalia remittunt post hāc vitā non
tm̄ quātū ad penā. q̄ sic remittunt etiā mor-

talia multa. sed etiā p̄tum ad culpā. non h̄c int̄-
telligendo q̄ sine p̄nia p̄ ignē purgatoriū co-
sumit hicut p̄ ignē consumit argenti rubigo. sed
q̄ p̄ penam iuant aie ad penitēdum deveni
alibus de quib⁹ in hac vita non penituerūt. Et
p̄ caritatē cum qua a corpore recesserūt eoz pe-
nitētia format et acceptat. Et sic veniales cul-
pe eis remittunt. Sc̄dm malū q̄s p̄c̄m ve-
niale facit est q̄ aiam obscurat. et ponit tale ex/
plum. Aliq̄n̄ denigrat aliqua imago depicta
int̄m q̄ videri nō p̄t. aliquā sic obscurat ut vi-
deri quidē possit. s̄ non bñ discerni. Vñ ppter
talem dīam dicit Greg. Veniale obscurat mor-
tale vero obtenebrat. Terciū malū ē q̄ pec-
catū veniale tepidat debilitat et retardat. Te-
pidat dico q̄ hicut aqua in ignē p̄iecta l̄z ignē
non extinguit. feruorem tñ ignis tepidat. sic
pecatū veniale feruorem caritatis diminuit.
Debilitat dico. q̄ sic ut onus sup̄ equū posituz
equū debilitat ne fiat ita p̄mptus ad abulan-
dum. sic peccatum veniale aiam debilitat ab om-
nibus bonis opibus. Retardat vtq̄ a gloria.
quia homo qui decedit et posset statim euolaē
ad gloriam post mortē. ppter venialia cogetur
ad tps in purgatorio expectare. Et sic p̄t p̄
secunda huius sermonis

Pars tercia huius sermonis in qua de- clarat differētia p̄cti mortali et veniali

Credo in isto sermone inuestigandum
est que dēa fit inter mortale et veniale
Nam s̄m doc. in tribus differūt. Primo
in auerſione. Sc̄do in remissione. Tercio in pe-
ne obligatōe. Primo dico q̄ differūt i auerſione.
Nuod declarat s̄m Alex. vbi. s̄. et beatuz
Tho. in. ii. dis. xlviij. ar. iii. et p̄ma secunde. q̄.
lxxxviii. arti. v. et Bona. in. ii. dis. xlviij. ar. ii. q̄.
i. qui dicūt q̄ ablq̄ dubio p̄c̄m veniale nō co-
municat cū mortali in auerſione. Importat em̄
auerſio dei oteptū. et otept⁹ irā dei meretur
et mortē. sed tale peccatum non p̄t dici veniale
sed mortale. Nam hō aut auertit a deo. q̄ fac
otra dinum mandatū. q̄ mādatū est viā recte
puenienti ad deū et tendēdi in deū. igit̄ q̄ fac
otra mādatū. intēdit directe via otraria. iō q̄
h̄ faciē suā retroſū ouertēs tergū vertit ad il-
lum in quē debebat p̄ mādatū tendere. veniale
autē peccatum non est directe otria mādatum
dei ut patet igit̄ r̄c̄. Aut homo auertit a deo.
q̄ otenit. et a se habitualiter excludit caritatē
que in deum ordinat. quod solū facit peccatum
mortale. Qui autē venialiter peccat excludit ac-
tualem oſideratōem seu opatōem in dei glori-
am referēt actualit̄ opus suū. nō tñ habitualē
oſideratōem excludit. eo q̄ nō excludit caritatē
que habitualiter in deū ordinat. Aut auertit hō
a deo quia statuit sibi creaturā tanq̄z ultimum
ſinem. Aia. n̄ media est inter creaturā q̄ deus

Inquantū est īmago dei. **H**um ergo ad ēaturā
se tanqz ad fīmē auertit. faciē suā que debebat
esse furfū deorū inclimat. Et iō se auertit a deo
Qui autem venialiter peccat in bono t pali nō po-
nit fruitōem fū. nec fruīt creatura sed vtitur
Refert em eam habitu in deum. licet non actu
Nec in hoc otra pceptū facit. qz non tenet sp
actu referre in deū. Cōcordat etiam in qmib⁹
disputatis de malo b̄at⁹ Tho. Et hic p̄t pma
d̄ra. Scđo dico qz differunt in remissione. Ut
em declaratū est in sermonario de pnia. vnum
pc̄tm mortale nō potest remitti sine alio. s̄ bñ
vnū veniale. Vnde notādū qz aliter opanē ve-
nialia adiuicē. aliter mortalia ad uenialia. a-
litter venialia ad mortalitā. Primo dico qz cō-
parando peccata venialia adiuicez vnum p̄t
remitti sine alio. Quod pbaē b̄m Ricar. m. n̄j
dis. xvj. arti. v. q. n̄. a Tho. ibidem arti. i. q. n̄
tripliciter. Primo he. p̄cta que adiuicē nul-
lam onexiōne hñt. vnū p̄t remitti sine alio. s̄
venialia nullā onexiōne hñt ex pte auerſionis.
vt d̄cm est. s̄. nec ex pte auerſionis. vt p̄t intu-
enti. ergo r̄c. Scđo sic. maioris gr̄e est remis-
sio pc̄ti mortalis qz venialis. s̄ vnū pc̄tm veni-
ale nianēs fixū in corde nō impedit remissionē
pc̄ti mortalis. ergo multo mm̄ impedit remis-
sionē alteri⁹ venialis. Tercio sic. pc̄tm mor-
tale plus disiplacet deo qz veniale. qz mortale
aufert gr̄am quā deus amat. veniale autē n̄ au-
fert gr̄am. et ideo vnū pc̄tm veniale nō impe-
dit dimissionē alteri⁹. Scđo dico qz opan-
do mortale ad veniale b̄m p̄dic. dc. mortale p̄t
dimitti sine veniali. Quod pbaē sic. Peccatū
mortale se habet ad veniale ut habit⁹ ad dis-
positōem. sed sublato habitu p̄t remanere dis-
positio. ergo remoto vel remisso pc̄to mortali
potest remanere veniale. Preterea caritas p̄t
esse cum veniali sed nō cum mortali sicut prius
potest esse sine posteriori. nō autē ecōuerso s̄
in remissionē pc̄ti mortalis restituit feruor ca-
ritatis. igie r̄c. Tercio dico qz opano veni-
ale ad mortale b̄m Tho. m. qmib⁹ disputatis
de malo. et Bona. m. n̄. dis. xlj. arti. ij. q. n̄. ve-
niale nō p̄t remitti sine mortali. ut iaz dictum
est. Nam posteri⁹ nō potest restitui sine p̄ore
sed pc̄tm veniale opponit caritati p̄ posterius
pc̄tm vero mortale p̄ p̄us. igie r̄c. Preterea nul-
lum pc̄tm nec veniale nec mortale p̄t remitti si-
ne gr̄a. sed pc̄tm mortale repugnat gr̄e. ḡ qm
vnu mortale est in aia non p̄t remitti veniale.
igie patet r̄c. Tercio dico qz differunt mor-
tale et veniale in pene obligatōe. qz b̄m omēs
theologos pc̄tm mortale dz puniri pena eter-
na. pc̄tm autem veniale non debet puniri pena etē-
na. sed solū t pali. Quod pbaē tripliciter scđm
Tho. pma scđe. q. lxxvij. v. et Bona. m. n̄
dis. xlj. arti. ij. q. n̄. Primo sic. Illa p̄cta que
non faciūt auerſionē ab ultimo fine sed deor-
dinatōem circa ea que fuit ad finē ordīnie debis-
eo ad finē seruato non dñt puniri p̄uatōne vi/

timi finis. s̄. dei. sed talia sunt p̄cta venialia ve-
patet. igie r̄c. Scđo sic. pena eterna ē mors
scđa. sed nulli debet mors scđa nisi ppter p̄maz
que est p̄ sepatōem aie ad deū. si ergo veniale
a deo non sep̄at. vt d̄cm est. ergo non obligat
ad penā eternā. Tercio pbaē sic. Si veniale
facit dignū pena eterna. et gr̄a facit boiem di-
gnum vita eterna. cum veniale p̄ctm et gr̄a si-
mul fint in eodē. simul est homo dignus vita
eterna et pena eterna quo nihil magis vñtrur
impossible. ergo r̄c. Sed iuxta p̄dicta ponit
tur ista oclusio. Nō qz quis pc̄tm veniale nō du-
cat ad penā eternā. tñ quātū fragilitas hñana
p̄mittit cuz dei adiutorio caueri dz. Et rō hñi⁹
potissima est. qz et si peccatū veniale n̄ possit
idem numero fieri mortale. multiplicatū tamē
disponit ad mortale. Quod pbaē tripliciter.
Primo ex pte libidis. qz augmētata dispositō
ne p̄ actus p̄ctoz venialū. int̄m p̄t crescere
libido peccādi qz ille qui peccat. in p̄cto venia-
li finē ostiuit ut d̄cm est. s̄. Scđo pbaē ex
pte oclusio. Nam multoties peccādo veni/
aliter disponit ad hoc qz etiā volūtatem fūam
non subiūciat ordīni finis eligēto id qd̄ est mor-
tale ex genere. Tercio idē pbaē ex pte simi-
litudis. Sicut em illud quod ex sua natura est
frigidū p̄t fieri calidū. sic act⁹ qui est venia-
lis ex suo genere p̄t fieri peccatuz mortale p̄
volūtatem ponētē finē in creatura. Vñ Gre-
ait. Sicut em pua negligim⁹ insensibiliter se-
ducti. sic et maiora audenter ppetram⁹. Et in
epla. l. viii. in qz Aug. Timenda fuit pua p̄cta
qz quis pua. tñ crebro furepūt. qz cum collecta
otra nos fuerint. ita nos grauabunt et oppri-
ment sicut vnū graue pc̄tm. Et sup p̄s. xxxix.
idem ait. Magna p̄causti. de mimis quid agis
an nō times minuta. minuta fuit sed multa. p̄ie-
cisti molem vide ne arena obruaris. Et in li. de
pnia idem ait. Omnia hec simul agggregata. s̄.
venialia que plura fuit velut scabie necāt aut
decorē faciei nostre exterminant. s̄ ille. Que
omnia b̄m Alex. hñt intelligi dispositiue nō ef-
fectiue. vt dicāt. exterminat. i. disponit ad ex-
terminatōem. Ille autē fuit peccata venialia qz
quis ex p̄dictis in generali cognosci possit. attñ
fi quis vult magis p̄ticularit̄ intelligere legat
d̄cm Aug. in li. de igne purgatori⁹. quod hñt
xxx. dis. g. al. vbi ait. Ille autē fuit minuta p̄cta
vt oibus nota fuit. tamē qz longuz est vt omnia
replicent. op⁹ est vt ex his aliqua nominem⁹.
Quoties quis in cibo vel in potu plus accipit
qz necesse est ad minuta peccata nouerit p̄tie-
re. Glo. Non ex orēptu nec ad ingurgitatōez
alias eet mortale. vt dis. n̄. deniqz. No. Quo-
tiens quis loquit̄ plus qz optet. plus tacz qz
expedit. Glo. In platis est taciturnitas mortale
xlj. dis. sit rector. Idē p̄t intelligi de qzunc
qui tacendo negligit salutem p̄sumi. s̄ tamen
fortius obtinet in platis rō officij qz maxime
se officio obtulerint. sequit̄. Quoties paupem

importune petentem exasperat. Nuotiens cū fit
corpe sanus alijs ieiunatibus prädere voluit.
Glo. Non intelligas de ieiuniis statutis sed de
his que q̄libet de sua voluntate seruat. sequitur
Aut somno dedit⁹ tarde ad cenā surgit. Nuotien⁹
excep̄o filioz⁹ dehiderio v̄pore suam co-
gnouerit. Hoc intellige nisi alia occurrat pec-
catum mortale inducētia. Nuotien⁹ carcere pos-
hitos tardius req̄ fierit. Infirmos tardius visi-
tauerit. hoc oīno p̄termittere mortale ē. Mat.
xxv. sequit⁹. Si discordes ad cordiam reuocare
neglexerit. Glos. In plato hoc est mortale. xc.
bis. c. p̄cipimus. No. sequit⁹. Si plus aut p̄xim⁹
aut v̄pore. aut filiu. aut seruū q̄ optet exaspera-
uerit. Si amplius fuerit blādit⁹ q̄ optet. Si
cuiq̄ maiori psone aut ex voluntate aut ex necel-
fitate adulari voluerit. Glo. Trib⁹ modis adu-
latur quis. vel aut attribuēdo alicui bonuz q̄
habet. vel nimī extollēdo bonuz q̄ no habet.
Et v̄trunc⁹ istoz⁹ est veniale. vel approbando
malū quod h̄z. et hoc est mortale. No. Tamen
etia in p̄mis duob⁹ caſib⁹ si mēdaciū vergit ad
deceptōem p̄xim⁹ vel alic⁹ damnū vel iniuriaz
v̄d̄ mortale. q̄ p̄nitioſū est mēdaciū ut p̄omit
Tho. sc̄a. sc̄b. q. c. art. m. sequit⁹. Si paupe-
ribus esuriētib⁹ ouiuia deliciosa vel h̄uptuosa
ouiuia prepauit. Hoc intelligēdū est q̄n no in-
digent vel indigētib⁹ necessaria m̄ſtrāda fūt
Matth. xxv. Et si hoc p̄cēm est in paupib⁹ mul-
to fortis v̄d̄ in diuitib⁹. q̄ paupib⁹ et non
diuitib⁹ ouiuia p̄parāda fūt. Lu. xiiij. sequitur
Si se in eccia vel extra eccleſia fabulis ocios⁹ de-
quibus in die iudicii ratio reddēda est occupa-
uerit. Si dum meaute iuram⁹. et cum p̄ aliquā
necessitatē no implere poterim⁹ v̄tq; piure-
mus. Puto q̄ si quis dū iurat credit vel verifi-
militer existimat se non posse implere q̄s iurat.
peccat mortalit⁹. q̄ scient v̄d̄ velle piurare
vel piurādi piculo se exponere ōtra p̄ceptum
decalogi quod h̄etur Exo. xx. Et in eodem fo-
rent p̄cto qui dicto iuramento q̄uocunq; coope-
rarent ſeu oſtentirēt. Ro. i. Sed de his in ſecu-
do p̄cepto latius diceſ. sequit⁹. Et cū facilitate
vel temeritate maledicim⁹ q̄m ſcriptum eſt. i.
Cor. vi. Neq; maledici regnū dei poſſidebunt.
Et ſic patet prima peccati veretas ex parte re-
atus quid differat peccatum veniale et morta-
le. z̄. Abſtineam⁹ ḡ no ſolū a mortali. H̄ etiaſ
a veniali caueam⁹ nos q̄tū poſſum⁹. ut ſic i cas-
ritate pfecta fūdati mereamur in p̄nti oſeq̄ ḡ-
tiam et in futuro gloriā m. s. s. Amen.

Feria tercia post dñſcaz in q̄nq̄geſima
de diſtinzione p̄cti actualis mortalis.
Sermo. xxxv.

I linguis hominum loquar et
angeloz caritatē aut no habet fēus

hūm velut es ſonās. Itez vbi. S. Mira res fra-
tres carissimi et dñe caritatis inaudita lauda-
tio. vt oīm hoīm meritū. immo angeloz in ipa-
ſifstat. nec eſt aliquis qui meritū aliquā acq̄re-
re valet ſi dono caritatis ardentissime caret. Ido
circo ſancta romana ecclia q̄ mater et caput eſt
oīm eccliaz. vt diſ. xij. c. i. et. iii. q. vi. c. dudum
de ſūma tri. et fi. ca. in. c. danam⁹. clare habeſ
in hac dñica q̄nq̄geſime in qua tēpus merē
di p̄ p̄niā incipit vt legeret hec eplā Pauli.
que loquiſ de caritate oſtituit. oſtēdēs pculz
dubio q̄ in ea meritū omne oſtitit. Vnde v̄ ba-
pprobita dicūt. Si linguis hoīm loquar. l. oīm
et angeloz. i. illis ſupple ſinguis quib⁹ ageli
ad angelos loquunt̄. fuos. l. expmēdo oceptus
In qua quidē locutōe intellect⁹ p̄ ſinguis ſuit
caritatē aut non habeam faſt⁹ ſum velut es ſo-
nans. i. alis ſiḡns et ſe deſtruēs. aut cymbalū
timmēs. i. alios delectās et ſeipm ſhumēs. Vñ
Hierc. ſup eplā ad Gal. ait. Vide q̄tū bonū
eſt caritas. Si martiriū fecerim⁹ vt nrās veli-
mus reliquias ab hoībus venerari. Et hi opio-
nem vulgi ſectātes intrepidi ſanguinē fuideri
mus et ſubam nrām vſq; ad mēdicitatē p̄pam
dederim⁹. huic opinō tam p̄mū q̄z pena debet
tur. et p̄ fidei magis tormenta fūt q̄z corona vie-
torie. hec ille. Quam quidē caritatē vt dictum
eſt ſolū p̄cēm mortale extinguit. De quo ad p̄-
fectam ſp̄leōem p̄ multa dicta. et reſtat vt de
diſtinzione p̄cti mortalis actualis aliqua breui-
ter ptractemus. Nā v̄ltra diſtinzione ex pte
reatus de qua ſatis in ſupiorib⁹ ſcriptum eſt
diſtinguit ſex alis modis. de q̄b⁹ in p̄nti ſer-
mone hoc mō trahabimus.

Primo enim de diſtinzione ex pte gradus et ex
parte respectus

Sedō de diſtinzione ex pte affectus et ex parte
nominis

Tercio de diſtinzione ex parte impulſus et ex
parte originis

Pars prima huius ſmonis in qua tra-
ctat̄ de diſtinzione peccati actualis mor-
tal ex pte gradus et ex pte respectus.

Drimo iḡe in iſto ſormone declarāduz
e que diſtinguit p̄cti actualis mōile ex-
pte gradus. et ex pte respectus. Prio-
rem ex pte grad⁹ p̄cēm diuidit̄ in p̄cēm cogita-
tōis oris et operis. Et declarat̄ iſta diuifio tri-
pliciter ſm Aler. in ſecūda pte in tractatu de
diuisionib⁹ p̄cti. et Tho. in. n. diſ. xlj. ar. n. et
in p̄ma ſc̄b. q. lxxvij. ar. viij. et Bona. i. n. diſ.
xlj. in q̄mib⁹ circa lrām. l. rōe. auſoritate et
ſimilitudine. Primo rōne ſic. Nam iſta diuifio
aſſignat̄ ſm grad⁹ ad ſp̄leētu p̄cti. ḡd⁹
aut iſti attendunt̄ ſm q̄ ſc̄b act⁹ includit p̄/
mum. et terci⁹ ſc̄m. et addit ſup eum. Abi grā.
Primus grad⁹ ſuper que addunt̄ alij e actus

Interior voluntatis. s. p̄ctm cogitatōis | Sc̄bo gradus huic addit⁹ et hūc exp̄mēs est act⁹ locutōmis. Cui⁹ rō est. qz lingua inf̄ oia mēbra est magis p̄inqua interiori actui. s. p̄cto cogitatōis. qz locutio est signū interioris act⁹ sc̄z cordis iux illud. i. piarmemaz. Voces sūt eaz qz sūt i aia passionū note. Terci⁹ ḡd⁹ hūc additus est p̄ctm op̄is tanq̄ oplemetū omnū p̄ctoz. Et iō dicit Bona. q̄ ista tria habentur b̄m triplicē potētiā. s. affectiuā. interpretatiuam et executiuā. Cogitatio em̄ p̄ affectōne ibi ac cipitur. Sc̄bo idem. p̄baē auēte Dicero. sup̄ Eze. di. Tria genera p̄ctoz sūt qbus humanū subiacet genus. Aut em̄ cogitatōe. aut sermo ne. aut ope peccam⁹. Tercio h̄ idē p̄baē tri plici similitudine. s. artificiali. naturali. et morali. Artificiali dico. qz hicut in edificio materia li est triplice gradus. s. collocatō fundamenti tanq̄ p̄ncipium. erectio parietis tāq̄ medium et ohumatio tom⁹ tanq̄ oplemetū oim. sic tres sūt gradus in p̄cto. vt p̄t̄ igit̄ r̄. Naturali di co. qz in generatōe aialis sūt tria. s. cordis ges neratio vel acceptio. mēbroz. p̄ductō. s. toti⁹ Opletio et formatio. Morali utiq̄ exēplo dico qz iracūdus ex hoc q̄ appetit vindictā. primo quidē perturbat̄ in corde. sc̄bo in verba stume liosa prumpit. tercio vero p̄cedit v̄sq̄ ad fa ctā muriosa. Et idē p̄t̄ in luxuria s. in quolibz alio p̄cto. Sc̄bo ex p̄te respectus vel obiecti ni quod peccatur. p̄ctm diuidit̄ in p̄ctm contrā deum. otra p̄rim. et otra seip̄m. que distinctō similit̄ p̄batur b̄m Aler. et Bonauē. vbi. s. et Tho. m. iij. dis. xlj. p̄te sc̄da arti. n. et p̄ma ses cunde. q. lxxij. arti. n. sc̄z rōne. auctoritate. et Ottarietate. Primo ratōne sic. Sicut em̄ ois virtus est iusticia quodammodo. vt dicit p̄hs. v. ethicoz. ita omne p̄ctm est iniusticia. Iniusticia autē ex hoc est q̄ detrahit̄ alicui quod sibi debetur. Vnde iniusticia habet quasi duo obie cta. s. illud quod detrahit̄. et illud cui detrahit̄ tur. sicut homo cui p̄ iniusticiam auferit̄ res sua homo. n. aliquid d̄bet deo. aliqd̄ sibi. aliquid primo. Primo. n. homo debet deo amorem reuerētiam et h̄mōi. Vn qn ab his deficit dici tur peccare in deum. q̄ si dicat̄. In illū peccātē peccāt̄ s̄r quē ex suo p̄cto ledit̄. s̄ deū peccātō ledere nō possum⁹. Vn No. xxxv. Si peccātēs quid ei nocebis. Et si multiplicate fuerit ini quitates tue. quid facies otra illū. quasi di. m̄ hil. Rōem assignat Aug. in li. 8 libero arbitrio sic di. Malū cum nocimētū sit. nocere tamē non p̄t̄ nisi bono qd̄ corruptibile est. fūmū autes bonum incorruptibile est. igit̄ r̄. s. dico q̄ non d̄r homo peccare in deū. qz deū in aliq̄ le dat. s̄ qz deo subtrahit̄ qd̄ ei debet̄. et quātuz in ipso est eius gloriā mmuit̄ q̄ quis facere non possit. Vnde notādum est b̄m Tho. in p̄ma se cunde. q. lxxij. arti. i. in solutōe sedī argumen ti. q̄ tripliciter offendit̄ deus p̄ p̄ctm. Primo cum peccāt̄ corā dño. sicut cū quis sc̄it deū sūt

peccati habere noticiā. et tñ nō erubescit pecca te. Vnde Iosue. viij. ca. Deccaui coraz dño cui omnia sūt manifesta. et ideo q̄libet debet vere cundar. Sc̄bo cum peccat̄ in dño. hicut cum quis dinam regulā in toto vel in p̄te nō suat s̄ hoc est multū dānosū qz vt d̄r Iac. ii. Qui in uno offendit factus est oim reus. Tercio cuz peccāt̄ otra dñm. hicut cuz quis fidē negat vel deum blasphemat. Numeri. xxiij. Deccaui mus otra dñm. Sc̄bo dico q̄ hō d̄z aliqd̄ sibi. s. regulare passiones. et recta ratōe vti. Et iō ille qui passionē suam xp̄a rōe non regulat̄ s̄ otra eam facit. peccare s̄r in seip̄m. sicut luxuriosus gulosus et pdigus. Tercio dico q̄ homo d̄z aliqd̄ p̄fimo. Et ideo ille q̄ offendit humanam societatē cui naturalit̄ alligat̄ et occupat̄. s̄r peccare in p̄rim sicut p̄t̄ in fure et homicida. Sc̄bo p̄dicta distinctō p̄baē auēte mḡri in n. dis. xlj. he dī. Homo qz peccare s̄r in deū in p̄rim et in seip̄m. In deo peccat. cū de deo male sentit vt heretic⁹. vel que dei sūt male v̄fur pare p̄sumit indigne p̄cipitātō sacris. vel quā do nomē dei peierātō v̄ceptibile facit. In p̄rimū peccat. cum ip̄m iniuste ledit̄. In se hō peccat cum sibi soli et nō alij nocet. h̄ ille. q̄ accep ta sūt ab Isidoro in li. de sumo bono. Tercio idē p̄baē orarietate. Sicut. n. se h̄z p̄positū in p̄posito. ita se h̄z oppōsitū in oppōsito. s̄ per virtutes qbus oppōunt̄ p̄cta hō ordinat̄ in deū i seip̄m. s̄ in p̄rim. Nō sic p̄bo. Nā manife stū est q̄ p̄ virtutes theologicas hō ordinat̄ in deū. Tantia vero et fortitudine ad seip̄su. Justicia ad p̄rim. Primo igit̄ p̄ oppōsitu ille q̄ peccat in his q̄ excedit̄ humanā rōnem. sic in his q̄ sūt fidei s̄r peccare in deū sic hēticus sacrileg⁹ et blasphem⁹. Sc̄bo q̄ peccat i his qbus hō dirigiēt̄ et ordinat̄ ad seip̄m tñ dicit̄ peccare in seip̄m. sic p̄t̄ de luxurioso et h̄mōi. Tercio ille qui peccat in his in qb̄ ordinat̄ ad alū d̄r peccare in p̄rim. sicut patet in fure r̄. Vbi nota q̄ ista diuīsho p̄ctoz sumit̄ b̄m id in quod peccāt̄ directe et p̄ncipalit̄ et n̄ conse querter. vt verbī grā qn̄ aliq̄s peccat i p̄rim p̄ncipaliter peccat in eū. s̄ ex osequēti peccat i seip̄m et in deū. Et similiter qn̄o quis peccat i se. p̄ncipaliter peccat in seip̄m. sed ex osequēti peccat in deū et in p̄rim. Similiter qn̄o quis peccat in deū p̄ncipaliter et directe peccat in eū. sed ex osequēti peccat etiā in seip̄m et in p̄rim. Et sic p̄t̄ diuīsho p̄cti ex p̄te grad⁹ et respect⁹. patetq̄ p̄t̄ p̄ma b̄ sermonis

Pars sc̄da b̄ sermonis in qua tractat̄ de distinctōe peccati actualis moetas ex p̄te affectus et ex p̄te voluntatis.

Secundo igit̄ in isto sermōe tractādū est de distinctōe p̄cti ex p̄te affectus. et ex p̄te voluntatis. Primo igit̄ i ista p̄te

dico q̄ distinguunt p̄ctū et p̄te affectus secundū
Alex. vbi. s. et Tho. p̄ma sc̄de. q. lxxij. arti. ij.
in p̄ctū sp̄uale et carnale. Cui rō est. qz p̄ctū
sistit in appetitu alic⁹ om̄utabilis boni qd̄ in
ordinate appetitū et in quo aliq̄s in dīcīate ble
tatur. Vñ sicut duplex est delectatō vna aia
fue sp̄ualis. alia vero carnalis fue corporal. ita
duplex est p̄ctū. s. sp̄uale quo quis sp̄ualit̄ de
lectat̄. et carnale vel tpale quod in delectatō
ne carnali fue tpali pficiet. ita q̄ p̄cta sp̄ualia
sunt supbia. inuidia. ira. accidia. auaricia. eo q̄
talia humunū in appetitu delectatōnis sp̄ualis
vel aialis. Duo vero p̄cta sunt carnalia. s. gula.
que pficiet in delectatōe cibor. et luxuria q̄ p
ficitur in delectatōe venereor. Vbi est sciēdūz
vñ Tho. p̄ma sc̄de. q. lxxij. arti. v. q̄ Iz quodlī
bet p̄ctū sp̄uale nō sit maioris culpe quolibet
p̄ctū carnali. tñ peccata sp̄ualia sunt maioris cul
pe p̄ctū carnali. et hoc triplici rōe. Primo
rōe oplēmēti. eo q̄ p̄cta sp̄ualia p̄tinēt ad sub
iectum c⁹ est ad deū ouerti. s. ad sp̄m. Secun
do rōne nocimēti. ex peccato em carnali offē
ditur pp̄um corp⁹. ex p̄ctū vero sp̄ualis de⁹ p
rimus et pp̄us sp̄us. que sunt magis diligenda
q̄ corpus. Tercio rōe motiū. Quāto enim ad
peccadū est magis motiū. tanto homo minus
peccat. peccata autē carnalia hñt vñhemētius
impulsiū q̄ sp̄ualia. s. ip̄am occupiam carnis.
pter quod peccata sp̄ualia sunt maioris culpe
sed carnalia sunt maioris infamie. vt dīc Geg.
Et sic patet p̄ma distincō p̄ctū in hac parte.

Sc̄do p̄ctū distinguit ex p̄te nois. et hoc
mō vñ Alex. et bona. vbi. s. et Tho. i. ij. dis.
xli. ar. ij. p̄ctis secundē. q. in. p̄ctū diuidit in de
lictum et om̄issum. Vnde Aug. in qōmb⁹ Le/
uitici expom̄t ita di. Peccatū quod vñ om̄issuz
est p̄petratio mali. peccatū qd̄ vñ delictuz est
desertio boni. quod etiā ip̄m nomē ondit. quid
em aliud sonat delictū mī derelictū et hec ha
bentur a mīro li. ij. dis. xlii. Vbi nota q̄ hec di
stinctio p̄ctoz attendit vñ p̄cepta legis quib⁹
regulan̄ actus nostri qui isto mō dupli
ter regulan̄. Vno mō vñ distincōnem p̄cep
tor. in se. et hic delictū respicit p̄cepta affirma
tua. et om̄issum p̄cepta negativa. vñ Aug.
in li. de p̄fectōne iusticie sic ait. Duobus modis
fit om̄ne p̄ctū. aut si illa fīat q̄ p̄hiben̄. aut si
illa non fīat que iuben̄. Sc̄do mō vñtrariatur
quis p̄ceptis legis vñ defectōem p̄ceptoruz
i. vñ q̄ peccās duob⁹ modis deficit a p̄ceptis
vel vñ rōem p̄ ignorantiā. et sic est delictū. vñ
vñ volūtati p̄ stēptum. et sic est om̄issum. vñ
Aug. vbi. s. in qōibus Leuitici. sequitur. Vñ
delictū est quod ignoranter fit. om̄issum vero
p̄ctū quod scient̄ om̄ittit. Ad quo z̄ maiorez
evidentiā circa peccatum om̄issionis et om̄issio
nis trīa sunt notanda. Primo notādū est q̄
pus est om̄issio boni. q̄ om̄issio mali. Cuius rō
est. qz vñ p̄m in. ij. et hicoz in opib⁹ virtu
tum sunt tria. s. sc̄re velle et opari. vnde pus ē

sc̄re. et postea velle. et demū opari. ergo hñc
ordinē habent p̄cta que sunt vtra istos act⁹. vñ
bi grā. Ignorantia est vtra p̄m actū. qñ. s. ali
quis tenet aliqd̄ sc̄re et nescit illud. om̄issio est
vtra sc̄m actū. qñ. s. tenet aliq̄s aliqd̄ velle et
non vult illud. om̄issio est vtra terciū actū. sc̄z
opari. qñ. s. aliq̄s aliqd̄ facit qd̄ tenet nō face
re. ergo ignorātia est vtra sc̄re. om̄issio cōtra
velle facere. om̄issio vero vtra ip̄m facere. Et
ideo est p̄o om̄issio boni qz om̄issio mali. vñ
Aler. vbi. s. Sc̄do notādū est q̄ commissio
mali est graui⁹ peccatū q̄ om̄issio boni. qd̄
batur vñ Aleran. vbi. s. et Tho. sc̄ba sc̄de. q.
lxxij. arti. ij. triplici rōe. Primo rōe facilita
tis sic. Quāto bonū aliqd̄ est facilis ad faciē
dū si non fit. tanto est peccatū graui⁹. sed fa
cilius est abstiner ea malo faciēto q̄ facē bonū
ergo rē. Sc̄do p̄bat rōne vñtrarietatis ma
ioris sic. Tanto p̄ctū est graui⁹ quāto maioris
bono opponit. s. cōmissio mali opponit maioris
bono q̄ om̄issio boni. ergo rē. minor p̄bat sic
Plus distat vñtrariuz a suo vñtrario qz simplex
negatio. vt vñ. x. methaph. verbi grā. Sic mi
grum plus distat ab albo qz simplex nō album
qz oē migrū est nō albū. sed nō ecōuersō. cum
igīt transgressio. i. om̄issio mali importat vñtria
riatē ad actū virtutis. om̄issio autē boni ip̄o
rat negatō em actus virutis. sequit̄ q̄ om̄issio
mali est graui⁹ peccatū. vñ nota q̄ ei qd̄ ē fa
cere bonū opponunt duo. s. nō facere bonū. qd̄
est om̄ittere. et facere malū quod est transgre
di. s. p̄m opponit vñtradiō. ie. sc̄m vero vñ
tria. quod importat maiorē distātiā. Confirmā
tur ista rō sic. Plus peccat q̄ infert otumeliaz
patrī qz si quis nō exhibeat reuerētiā sed exhib
tere p̄ntibus otumeliā est trāsgredi. nō exhib
tere reuerētiā est om̄ittere. ergo rē. Tercio
p̄batur rōne penalitatis sic. Pena p̄portionat̄
culpe. ergo maiorī culpa debet maiorī pena. s.
maior pena debet peccato. om̄issionis p̄p̄t ac
tualem ouerionē mōdīmatā ad om̄utabile bo
num qz p̄ctū om̄issionis. ergo rē. Et iō ad con
firmatōem p̄dictoz Alex. p̄mit tale exēpli
di. Arbor que malū fructū facit plus nocet qz
ea que nullum. sed om̄issio est hīcut arbor q̄ nō
facit fructū. om̄issio autē hīcut ea que fac fru
tum malum ergo rē. Tercio notādū est vñ
Aler. vbi. s. et Tho. in. ij. dis. xli. et in qōibus
disputatis de malo. q. i. arti. viii. q̄ om̄issio ali
cuius boni tūc ad culpā alicui imputat̄ qñ illo
tpe homo non facit quod debet. C⁹ ratio est.
qz om̄issio opponit p̄cepto affirmatiō qd̄ sem
per obligat s. non ad semp. i. p̄ loco et tēpo re
tandū ergo durat actū peccatū om̄issionis qz
diu durat tps ad qd̄ obligat p̄ p̄ceptum affir
matiū. quo tpe trāseūte trāht actū et tmanet
reatu. et itez̄ redeūte tali tpe iteratur om̄issio.
Sicut em se habet actus virtutis ad p̄mū. ita
se habet actus peccati ad penā. sed transeunte
actū virtutis adhuc remanet meritū p̄mij. ergo

Sicut trāseūte actu p̄cti adhuc ēmanet reat⁹ pe-
ne. h̄ est dicere q̄ p̄ctm transīt p̄ eēntiā t̄ p̄ ef-
fectū p̄manet i⁹ obligatōe ad penā. Et sic patz
p̄ secūda hui⁹ sermonis.

Pars tēcīa h̄ sermonis in q̄ tractat̄ de dīstīctione p̄cti actualis mortali ex pte impulsus et originis

Tertio i⁹ isto sermone tractandū est de di-
stīctione peccati ex pte impulsus. et ex
pte originis. Primo i⁹ hac pte distin-
guit p̄ctm ex pte impulsus. t̄ sic b̄m Tho. pri-
ma sc̄e. q. lxxi. arti. m. et Alex. vbi. s. oē pee-
catum est ex infirmitate. vel impotētia. v̄l. ig-
rantia. vel ex malicia. vel ex cōcupia. Et secund⁹
Aug. sup illud p̄s. Incensa igni t̄ suffossa. oē
p̄ctm ē ex timore male humiliāte ūl amo:re ma-
le inflāmāte. Vbi nota q̄ aliter se h̄z actus i⁹ re-
bus naturalib⁹ alit i⁹ reb⁹ volūtarīs. Nā i⁹ re-
b⁹ naturalib⁹ diuerſi actus b̄m sp̄em distiguū-
tur b̄m diuersa p̄ncipia actua. gr̄a erēpli. Sic
calefacere t̄ infrigidare diſtinguūt specie b̄m
calidū t̄ frigidū. sed in actib⁹ volūtarīs diuer-
ſe species peccatoruz ex uno p̄ncipio actiuo uel
motiuo p̄nt p̄cedere. sicut ex timore male humiliā-
te p̄t p̄cedere q̄ homo furet t̄ occidat. et
q̄ deserat gregez h̄bi cōmissū. et hec eadem
p̄nt p̄cedē ex amore male inflāmante. Vn p̄t
q̄ p̄cta non diſtinguūt specie b̄m diuersas cas-
motiuas ūl actiuas h̄ b̄m diuerſitatē cause fina-
lis. Sc̄do in hac pte diſtinguit p̄ctm ex pte
originis. Et sic sc̄dm. Gregori. xxxi. li. moral.
septem sūt capitalia vicia. ex quib⁹ oia alia ori-
untur. s. supbia. iuidia t̄ reliq. de q̄bz q̄a'm se
quētib⁹ p̄ticularit tractabīt. hic t̄m q̄re capi-
talia dicātūr ānotabim⁹. Nam sc̄dm. Tho. i. n.
dis. xlij. pte. n. arti. in. t̄ in qōmbus disputa-
tis de malo. ista dicūt vicia capitalia p̄ ſititudi-
nē a capite. Caput aut̄ ſumē triplicē. Pri-
mo. n. dicit̄ aīal mēbz. t̄ ſic ſumē. i. ad. Cor.
xi. Ois vir orās velato capite detur pat̄ caput
ſuū. Sc̄do dicit̄ oē p̄ncipiū. b̄m illud. Tren. iii.
Disp̄li ſūt lapides ſāctuarī i⁹ capite oīz platea-
ru. Tercio ſiḡt p̄ncipatū ſue ducatum. iurta il-
lud. i. Reg. xv. vbi dictū ē Sauli. Caput i⁹ tri-
bubus iſrl factus es. et iuxta illud Amos. vi.
Capita p̄loz p̄ patice igrediētes. Et b̄m
bas tres p̄petates viciū capitale p̄t dici a ca-
pite. Primo quia pena capititis plectitur b̄m
Augu. ut ſacrilegiū. homicidiū. furtū t̄ b̄mōi-
a. B̄ mo idē ē viciū capitale q̄b mortale. ſic aut̄
nō loquimur hic de vicijs capitalib⁹. Sc̄do
mō dī viciū capitale q̄b ē p̄ncipiū alioz capi-
taliū p̄ctōz. t̄ B̄ mo b̄tū Gre. vicia capitalia
p̄ncipalia noiat. put̄ ex eis alia vicia oriūt. Ter-
cio dī capitale ad q̄b alia vicia ordinat̄. Nāpn
ceps ē caput exercit⁹ ad cui⁹ bonū tot⁹ exera-

tus ordinat̄ ut p̄z. xi. meatp̄b. Et iō dicit Gre.
ubi. s. q̄ vicia captitalia ſūt q̄h duces. t̄ vicia
que ex eis oriunt̄ ſūt q̄h exercit⁹. Per h̄c igit̄
modū illud viciū ad cui⁹ finē alia ordinat̄ dici-
tur capitale. h̄z q̄a iſta clari⁹ i⁹ ſe quētib⁹ pa-
tebūt. h̄ dicta de p̄cto in generali ſufficient.

Rogem⁹ igit̄ oipotētem ut cogita p̄cti ma-
lignitate faciat illud abhorre t̄ detestari. ut
ſic et̄nā dānationē euadam⁹. et et̄nā felicitatē
acq̄ram⁹ gr̄a dñi nři ihesu xp̄i qui cū patre et
sp̄u ſcō ſuo viuit et regnat gloriosus in ſecula
ſeculoz. Amē.

Feria q̄rta Cinezz. qđ ē ſupbia. t̄ qđ ē
mortale p̄ctm. t̄ q̄modo eſt p̄ncipium
alioz p̄ctoz. Sermo. xxxvi.

Nne quod eſt in mūdo āē
cōcupia octōz. à cōcupia car-
mis aut ſupbia vīte. Sc̄ribūt
hec verba. i. Job. ii. ca. Post
quā frēs deſideratissimi ſc̄dm
modicitatē intellectus nostri
in ſupiorib⁹ ſufficient tracta-
tū eſt de p̄cto in generali. congruū ē ut ad p-
ticularē cōſiderationē cui⁹ libet p̄cti mortalis
deſcedam⁹. t̄ marie iux̄ p̄missa nra in p̄ncipio
h̄ opis. Ad declaracōnē illoz triū p̄ncipaliū
i⁹ hac ſacra q̄drage ſima. de qb⁹. Jobes i ūbis
apōlitis facit mētionē di. Dē q̄ eſt in mūdo ū
incipiēdo ab vltimo. s. ſupbia vite. q̄ cum ſit
p̄ctm ſp̄uale min⁹ ab hoib⁹ cognoscit̄. cum ta-
men ſit regima oīuz vicioz ſicut ip̄e diabolus
a q̄ortū hūit rex eſt ſup oēs filios ſupbie. ut
dicit̄ Job pl̄t. De q̄ loqui⁹ Aug. li. iiiij. de tri/
m. ca. xv. di. Nullū viciū ē cum q̄ magis diuina
lege refiſtat. t̄ in q̄ magis accipiat dominādi
ius ille ſupbifſim⁹ ſp̄us ad ima mediator t̄ ad
ſupna interclusor. Sc̄ ille. Hinc ē q̄ ſicut de ip̄a
magis diabol⁹ ſdēnat. ita xp̄s de ei⁹ cōtrario
s. hūilitae marie ſmēdat. Vn. Augu. viij. 8
qui. dei. ca. xij. ſic ait. Ciuitati dei in hoc ſeculo
p̄egrināti marie ſmēdat hūilitas. t̄ i⁹ rege ei⁹
qui ē xp̄s marime p̄dicat. Conſtrū huic ſtuti
elatiōis viciū in ei⁹ adūſario qui diabolus eſt
marie dñari ſacris ſris edoceſt. Profecto iſta ē
magna dñra q̄ ciuitas unde loq̄mūr vēq̄ disce-
nit̄. vna. s. ſocietas p̄ioz hoim alia impioruz
in qb⁹ p̄ceſſit. hac amor dei. hac amor ſui. hec
ille. De q̄ ſupbia tractat̄es i⁹ p̄nti ſmone primo
et p̄ncipalit cōpetēs ē tractare de ei⁹ entitatē
Tirca quā tria ſiderāda ſūt. quoꝝ.

Primū dicit̄ quidditas.

Sc̄dm ſo culpabilitas.

Terciū autē primitas.

Pars p̄mabui⁹ ſmonis. in q̄ declarat̄

quid sit supbia et quod describat.

Drimo igitur in isto sermone de odditate supbie tractates aduertedum quod supbia tripliciter diffinatur. Primo ab Aug. viii. de clui. dei. ca. xv. di. Supbia est puerse celitus dis appetit. Secundo diffinatur itez ab Aug. li. iij. etra Machen. di. Nuid est supbia nisi deserto secreto oscie foris velle videri quod non est. Tercio diffinatur itez ab Aug. in li. de inotetia. di. Supbia est amor Christi excellente. quod transupta est a magistro in iij. dis. xl. cui concordat Ber. dicens Supbia est Christi excellente appetitus. Ad quorum diffinitionem declaratio est ut elicitur ab Alex. secunda parte summa in tractatu de pecto supbia. et bto. Tho. secunda secde. q. xvij. c. i. q. m. disputatis de malo. tria notanda sunt. Primum notandum est quod supbia per se est in appetitu siue voluntate non in estimatione quod pertinet ad rationalem. Vnde Gregorius in xxxi. moral. quod supbia est cum quod estimat bona quod habere ut dicetur infra vel suis meritis estimat obtinuisse. quod non sic est intelligendum quod tantum in ipsa estimatio distat superbia ipsa sed est in appetitu excellente iordinato sum quod quod multum appetit facile credit ex hypo appetitu excellentie iordinato quem habet superbus. Vnde inclinatur ad estimandum de se ultra id quod est. ita quod estimatio illa sequitur appetitu illum iordinatus. Et ideo ocludit Alex. quod supbia est in irascibili quod in voluntate fundatur. quod appetit celitudinis puerus ad irascibilem pertinet. Nam supbia est elatio animi iordinata. elatio autem est in irascibili. ergo recte. Preterea supbia et humilitas opponuntur. sed humilitas est in irascibili. quod cum opposita habent fieri circa idem. p. r. c. Unde si dicatur supbia per diffinitiones dictas est amor proprie excellente. sed amor est in occupabili. ergo recte. Ad hoc rendetur sum Alex. et Tho. ubi s. arti. iij. quod obiectum Christi supbia est arduum. quod est appetit Christi excellente. unde optet quod supbia aliquo modo ad vim irascibilem pertineat. Sed irascibilis duplere accipi potest. uno modo Christi et sic est pars appetitus sensitivus. sicut et ira Christi sumpta est quedam passio sensitivus appetit. Alio modo potest accipi irascibilis largius ut s. pertineat etiam ad appetitum intellectuum cui etiam quod attribuitur ira putatur. s. attributum ira deo et angelis non quod est in passionem sed in iudicium iusticie iudicantis et sic irascibilis non est potentia distincta a cooccupabili. Si ergo arduum quod est obiectum supbia esset aliquid sensibile in quod posset tendere appetit sensitivus. oportet quod supbia esset in irascibili que est pars appetitus sensitivus. sed quod arduum quod respicit reperitur coiter etiam in spiritualibus rebus. necesse est dicere quod subiectum supbia sit in irascibili non solus proprius sumpta putatur est pars appetit sensitivus sed et in coniunctus accepta putatur inuenire in appetitu ita. Atiuo. Dicas ergo ad argumentum quod est amor

Christi. et amor coiter dictus. Amor Christi est spiritus occupabili. cum autem additum amatum. s. arduum est alterius potest. unde cum sit amor excellenter vel amor veritatis. amor coiter sit. et trahitur ad vim irascibilem. s. rationalem. Secundum notandum hic est quod appetitus supbia est puerus seu iordinatus. quod sit regula romana. id vitiosus. Propter declaratio est sciendum quod appetitus in omni eo quod appetit. aut sequitur regula rationis. id s. quod rationis naturalis dicitur. aut excedit ipsa. aut deficit ab ipsa. Cum sequitur regula rationis est actus virtuosus. cum autem excedit vel deficit a regula romana est actus vitiosus. Cum igitur supbia distat in appetitu excellente et honoris que naturaliter homo desiderat quod homo naturaliter desiderat perfectorem boni quod consistit in quadam excellente. hanc excellentiam potest quod tribus modis desiderare. Primo enim si hoc faciat sum regula romana. s. ad debitum finem et debitum medium. pertinet ad virtutem magnanimitatis. quod sum per somnum. iij. et hoc magnanimum videtur esse quod dignum se existimat magnis dignis existens. quod enim non sum dignitatem id facit insipiens est. hec ille. Secundo enim si deficit a regula romana totaliter retrahens se ab opere magno et honorabili sibi proposito amore deficiendi. pertinet ad virtutem pusillanimis. quod plures vbi. s. dicit. pusillanimus est quod minoribus quod dignus est seipsum dignificat siue magnis siue suis siue moderatis dignis existens. Et subiungit ibide. Pusillanimus dignus existens bonis prout seipsum quibus dignus est propter pigritiam. quod non vult se ingravere magnis sum suam dignitatem. hec ille. Tercio vero si excedit regulam romana quod trans honorem et excellenter non ad debitum finem vel sibi proportionatum vel super summam conditorem. pertinet ad vice superbia. Non enim est aliis superbia quam excedere propriam mensuram in excellente appetitu. unde superbius quasi super id quod est vadens. Et quod non est eadem mensura omnium. quod enim non putabit ad superbiem faciendo quedam honorabilia sicut episcopatu exercendo dignitatem episcopalem. alteri putabit ad superbiem ut si sacerdos vellet eadem facere. Unde si dicatur. amor Christi excellente est affectus naturalis. affectus autem naturalis non est per se. ergo amor Christi excellente non est per se. Ad hunc recte quod amor Christi excellente uno modo sit affectus naturalis cum homo. s. queritur augmentum boni eo modo quo dicitur et a quo debet et ad deum referendo. Reliquo vero modo si sit appetitus excellente ad se referendo tanquam principium vel ad definitionem aliorum non est appetitus naturae nisi intelligentia naturae corrupta. Tercium notandum in hac particula est quod materia huius visionis per quam differt ab alijs est excellenter. sicut materia auaricie est pecuniae materia et materia luxurie est delectatio vane. Et quis videat id cum in animi gloria supbia propter quod aliquis doceretur vtrumque per uno. tunc sum Gregorius xxxi. li. modum. et Tho. ubi. s. sunt diuisa et realiter distincta. In hoc est dictum. quod supbia materia est propria.

excellētia. sed materia īanis glorie est mani
festatio iphi excellētē. appetit. n. supb⁹ excellētia.
lentiam. qz ad excellētā p̄tūt qz manifeste
tur qz alijs. ideo qz immediate a supbia proce-
dit manis glā ut pma filia seu aſeq̄tūt ad eaz
otinuo vt Germana. Quāuis etiā supbia vide-
atur h̄ere oformitatē cū magnanimitate mō-
rum v̄rūm tēdit in magnū. differt tñ ab ea
plurimū sicut virt⁹ qz viciū. Nā supbia tendit i
magna qzēdo excellētā qz honorē ſz excessiue.
vt dictū est. Magnanimitas vero mediocriter
qz mediocritas nō attēdit b̄m qntitatez ei⁹ i qz
tendit. qz tēdit in maxim quātū fieri pōt. h̄z at-
tendit ista mediocritas in duob⁹. Primo in p
portōe fui ad magnū qz tēdit in magnū. quod
pōt h̄bi eē p̄portionatu qz ouemēs. qz iō nullus
pōt esse magnam⁹ mīsi v̄tuſus. Sc̄o attē-
dit illa mediocritas in electōe. qz non intēdit
magnuz b̄m qd sc̄ut fuit bona exteriora. int̄ qz
magnus p̄cipue est honor qz p̄z. qz magnam
mus nō qrit honorē tanq̄ finem volūtatis fūe
qz hoc mīmis p̄z reputat h̄bi. Vnde p̄hs. mī
ethi ait. Magnanimi in magis honorib⁹ nō
extollunt. m̄ p̄uis etiā nō turbant filiter se h̄z
in honore. h̄ ille. Et hoc est qz honor est quid
trāitorū et vanū bonum. vñ nō curat nec eli-
git honorari h̄ fieri honore dignū. b̄m qz ho-
nor est testimomū v̄tutis t̄ iō ait p̄hs vbi. s.
Magnam⁹ magis curat veritatē qz hominū
opionē. supbus aut in h̄js duob⁹ defic̄ a mag-
nimo. Primo qz excessiue et sup̄ regulā ratōis
i. sup̄ p̄ortionē fūe virtutis honorem et ex-
cellētia appetit. Sc̄o qz honorē extero rem
eligit tanq̄ finē volūtatis fūe de v̄tute cui de-
betur honor nī curās re ait Tho. m. n. sc̄pto.
dis. xlj. Et sic p̄z qd est supbia. et qz ē peccatū
nec otrā ista est illud p̄sa. Ix. Non te m̄ super-
biam p̄loz. vbi v̄di deus feruātibus legem
supbia p̄mitē in p̄mī. qz illud b̄m Tho. ubi
s. m arti. i. m solone p̄mī argumēti intelligit
p̄ supbia que est excellētia fūe dñatio. vt fit s̄ e
fus. dabo te in supbiā. i. m dñatōem p̄lorum.
Et sic p̄z p̄s p̄ma h̄ sermonis.

Pars sc̄da h̄ sermonis in qz declaratur qz supbia est culpa mortalis

Secundo in isto sermone ad declaratōem
p̄dictōz aduertēdū b̄m Alex. ubi. s. i.
Tho. sc̄da sc̄de q. clxij. arti. v. qz super-
bianō solū est p̄cīm h̄ est viciū mortiferū. vñ
in p̄s. Dr. Non habitat in medio domus mee qz
facit supbia. h̄ nullus excludit a domo dei fūe
militatis fūe triūphatis eccie nī ppter morta-
le. ḡ r̄c. Dretēa amos. vi. dicit dñs. Detestor
ego supbia Jacob et domos ei⁹ odi. qz nō fit
nī ppter mortale. ḡ r̄c. Itē Gre. xxxiiij. mora-
lit. Guidetissimū signū reproboz est supbia

ergo si nullus fit reprob⁹ nī ppter mortale.
p̄z r̄c. Et iō supbia qn̄ est b̄m r̄onis deliberatō
nem semp est mortale. Rō h̄ est. qz nō veile
subjci deo deliberate leu regulis ei⁹ est morta-
le. qz hoc est auerti a deo. qz est p̄cipuū m̄ om-
ni mortali. Signant dico deliberate. qz sic oia
alia mortalia ex genere suo vt homicidū. fur/
tum. adulteriū. et h̄mōi ppter imperfectō ez. s.
qz p̄ueniūt iudiciū r̄onis et fūt ppter r̄onis con-
fessu fūt venialia ita et circa supbia accidit. qz
fūt aliq̄ mot⁹ supbie qz fūt venialia dū eis ratō
nō v̄sentit. Vt. n. hitū est. s. in tractatu de pec-
ato in generali ad sumatōz ois p̄cti mortalit
te qzētē deliberat⁹ oſensus. Cū ḡ h̄z oſensus de-
liberat⁹. absq̄ dubio est p̄cīm mortale. Vnde
numerij. xv. Dr. Aia qz p̄ supbia. i. p̄p̄e volūt-
atis oſplacētā. aliq̄d om̄serit. siue cuius fit ille si-
ue pegrin⁹. qm̄ aduersus dñm rebellis fuit pi-
bit de populo suo. Et iō btūs Tho. vbi. s. ait
Supbia est quedā extollētia p̄ quā qz se extol-
lit supra id qz est ei p̄firūa dīna regla otrā il-
lud qz Dr. n. ad Cori. x. Nos nō in imensū glo-
riamur h̄ b̄m mēſurā regule qz mensus est nobis
deus. Ad quoꝝ verboꝝ declaratōem adūten-
dum est qz in trib⁹ nos ordinauit dīna regula
p̄mo in obia p̄ceptoꝝ. Nā vt Leuit. xviij. ca-
scptū est postqz dñs seruo suo moyli dixerat p̄
cepta que ex sui pte populo seruanda daturus
erat hoc mō verba vclusit. Custodite oia p̄ces
pta mea et oia iudicia. vñ dñs ilhs Math. xix. i
terrogāt. qd facēdo vitā eternā possideto. ē
spōdit di. Si vis ad vitā m̄gredi serua manda-
ta. Qui cūqz obiam p̄cepit oꝝ ex voluntate p̄pa
et pleno oſensu frāgit p̄ oſēptuz dei ex supbia
mortali peccādo cadit. Et iō pleriqz supbiaz
diffiniūt h̄c. Supbia est amor p̄p̄e volūtatis.
h̄z isto mō supbia nō est p̄cīm spāle. vñ nota
b̄m Alex. vbi. s. et Tho. arti. n. qz supbia pōt
v̄iderari aliquo mō b̄m redūbatā quādāz in
alia p̄cta. et b̄m hoc h̄z quādā generalitatē
in quātū. s. ex supbia oriri p̄nt om̄ia p̄dicta du-
plici rōe. Vno mō p̄ se. s. in quātū alia peccata
ordmant ad finē supbie qz est p̄pa excellentia.
ad quā pōt ordmari oē illud qz qz inordinate
appetit. Nā v̄surari qz raptōres ab v̄suris qz ra-
pinis iō non cessant qz inter vicinossuos hono-
rifice viuere non p̄nt h̄ ab eis cessaret. vñ Gre.
xxxij. m̄ oral. dicit qz alt̄ intumescit eloq̄o. alt̄
infimis et terrenis reb⁹. alter sumis celestibus
qz vir tutib⁹. Alio mō et hoc in apōto ē nēo
in quātū p̄ supbia oſēptus dinam legē p̄ quā p̄
hibet a peccādo. b̄m illud Iere. n. Cōfregisti
iugū. rupisti vincula. dixisti nō seruiā. Isto ei
modo b̄m Alex. in oī p̄ctō est supbia b̄m qz in
oī p̄ctō inueniēt oſēptus p̄ceptoꝝ dei. quia vt
dicit Amb. p̄cīm est p̄uariatio legis dīne r̄c. t̄
Aug. in li. de libero arbitrio. P̄cīm est sp̄reto
incōmutabili bono bonis om̄utabilibus adhe-
tere. Per hoc aut qz dicit sp̄reto. ponit oſem
ptus. et sic i oī p̄ctō est supbia. n̄ h̄c itelligēdo

¶ oē pētm fit pētz supbie. h̄ nullū est peccatū in quo nō sit illud ḡniale vitiū. Et q̄ ita sit itel- ligendū p̄z p̄ Aug. m. li. de natura et ḡna. vbi dicit. Miserere qd̄ sit quodlibet pētm et vide si in uenies aliquis sine supbie appellatōe pētm. Hāc autē s̄niām sic exēq̄mūr. Oē m̄q̄t pētm n̄i fal- lor dei otēptus est. et ois dei otēptus supbia est. qd̄ em̄ tam supbū p̄ deum st̄enere. oīo ḡ pētm est supbia. Picit tñ Tho. q̄ l̄ q̄s oia p̄ = cepta legis possit transgredi q̄licunq̄ pēto ex otēptu qui p̄tinet ad supbia nō fū semp ex co- temptu alioq̄s p̄cepta dīna transgrediē. h̄ q̄nq̄ ex ignorantia. q̄nq̄ ex infirmitate. Et inde est Aug. dictū d̄ natura et ḡna. Sed neq̄ inq̄t oia supbe fuit q̄ p̄perā fuit certe a nesciētib⁹ cer- te ab infirmis. certe plerūqz a gementib⁹. h̄ il- le. Scđo ordinavit nos dīna regula in appeti- tu p̄emītē p̄imoz. Mc. Mat̄. xiiij. ca. le- git q̄ ambitōez redarguēs dñs dixit. Nūi ma- ior est v̄m erit mister vester. Et iō om̄is in su- perbia viuit qui p̄ mordimatū appetitū excelle- tie p̄p̄ a p̄ximis honorari sup̄ merita et sup̄ di- gmtatē cupit. et hoc intelligas vt dēmē. si aio delibera to facit. Et iō diffinita est supbia. s. q̄ est puerse celsitudis appetit⁹. quā iō Augu. p̄ uersā noiat. q̄ imiqu⁹ et peruerfus est qui eas amat. Et isto mō supbia est spāle pētm. q̄ b̄m Alex. et Tho. vbi. s. supbia p̄t̄ siderari b̄m p̄p̄am spēm quā h̄ ex rōne app̄n̄ obiecti. et hoc mō supbia est spāle pētm. q̄ h̄ spāle obiectū. est. n. mordimat⁹ appetit⁹ p̄p̄ excellētie vt dia- dum est. Tercō ordinavit nos dīna regla in estimatōne p̄p̄oz bonoz. Voluit enim deus vt nō mō a p̄imoz p̄emītēia caueam⁹. verū etiā cū bona gerim⁹ estimatōem p̄p̄az p̄termit tam⁹. vñ dñs Luce. xviij. ait. Cū feceritis oia q̄ p̄cepta sūt vobis dicte. servi inutiles sum⁹ q̄ debuim⁹ facere fecim⁹. Si q̄s ergo estimat m̄ semetip̄m delibera aio. cui dubiū q̄ in spēm supbie de qua diceēt̄ incidat q̄ culpabil⁹ et mor- talis est. s̄n̄ et aliq̄ supbia sic diffiniunt. Super- bia est p̄p̄e oīitōmis p̄suptuosa estimato quā pharise⁹ h̄ebat q̄ vi Luce. xvij. ca. scribit̄ tem- plum ingrediēs apud semetip̄m dicebat. Deus grās tibi ago. q̄ nō sum h̄c ceteri homines. r̄c. Due oia. s. dicta afiimat Aureli⁹ Augu. li. ii. Otra manicheūdi. Supbi b̄m sc̄pturas sacras alio noie app̄ellant̄ sibi placētes. Bonū est em̄ surfu h̄re cor. non tñ ad seip̄m q̄s est supbie. h̄ ad deū q̄s est obie que nō m̄ si humiliū p̄t̄ esse est igīt̄ aliqd̄ humiliatis miro mō q̄s surfu faci- at cor. Hoc quidē stratiū v̄b̄i q̄ elatio fit de- orfū. et humiliatis surfu. S̄z pia humiliatis facit sur- ditum supiori. nihil est aliud supi⁹deo. Et iō exaltat humiliatis que facit subditū deo. elatō at que in vicio est eo ip̄o subiectōz respuit et ca- dit ab illo quo nō est quicq̄ supi⁹ et ex hoc fit inferi⁹. et fit q̄s sc̄ptū est. Delecisti eos cuz ex- tollerent̄. Non. n. cū elati fuerint vt p̄pus extol- rent̄ et postea deicserent̄. h̄ cum extollerent̄

tunc deicēti sūt. ip̄m q̄p̄e extollī nō nisi deicēt̄ ē hec ille. et sic p̄z pars sc̄da h̄9 sermonis

Pars tertia h̄9 sermōis in q̄ declarat p̄ oē malū a supbia sumpfit exordium

Tercio in isto sermone aduertendum est b̄m Alex. vbi. s. et beatū Tho. secūda sc̄de. q. cxvij. arti. viij. q̄ supbia est pris- mum naturalē inter pēta. Et iō Thobie. iiiij. B̄i. Ab ip̄a. s. supbia sūp̄fit initū om̄is perditō patet hoc q̄ p̄mū pētm luciferi fuit supbia. et similit̄ pētm p̄mozo p̄ntum. de q̄b⁹ declarabit̄ h̄. B̄i aut̄ talia pēta etiā dīcanē p̄ma vt cupidī tas. apostasia. et inuidia. hoc nō est simplices sicut supbia h̄ b̄m qd̄. i. b̄m aliquē respectū. Nā cupiditas B̄i p̄ncipiū pētoz. b̄m illud. i. This mot. vi. Radix oīz maloz est cupiditas. qd̄ est v̄ez ex p̄pte auerſionis. eo q̄ auerſio ordinata ad oīmutabile bonū est cā oīm pētoz. h̄ superbia est cā auerſionis a deo. p̄pus autē est auerti a deo q̄z auerti ad oīmutabile bonū. et iō superbia est p̄o cupiditate cā ei⁹. Apostasia. i. re- cedere a mādatis ei⁹ et volūtate B̄i cā oīm p̄- dictoz. b̄m illud Eccl. x. Initū pēti hominis apostatare a deo. Sed hoc intelligit̄ poritatem assecutōmis nō prioritate intētōmis. ita q̄ po- ritate assecutōmis est apostasia a deo q̄ est vo- luntas nō subh̄ciedi se volūtati dīne. S̄z porita- te intētōmis est supbia que est volūtas p̄hden- di. Inuidia B̄i oīm maloz causa. s. in genē hu- mano. iuxta ill̄ Sap. ii. Inuidia diaboli mōs r̄c. fuit tñ pri⁹ m̄ ip̄o supbia sapie. Et ex sup- bia diaboli secutū est oīiū ip̄i⁹ ad deum iuste- pūnientē et resistēt̄ supbie sue. et inuidia ad hoīem et multa alia vt ait Tho. in fūma oīra gentiles li. iij. ca. cvij. Qualit̄ autē om̄ia alia pēta oīrānt̄ ex supbia m̄ nobis. patebit h̄. cum tractabit̄ de detestatōe supbie. Quā supbiām vocet nos fugere euāgelīū hōdierū di. Cuz ie- junatis nolite fieri sicut yp̄ocrite tristes. exmi- nant em̄ facies suas vt appareat̄ hoib⁹ iejunan- tes. q̄s vicz p̄cedit ex supbia et mani ḡla. Igo sequit̄. Amē dico vobis recepunt mercede suā. s. gloria quā q̄rit̄. Jejuna ḡ solū vt opareas in obpectu dei iejunias et ip̄e retribuet tibi glo- riā p̄manētē m̄ celis ubi ip̄e cum filio et spiritu sanctō suo viuit et regnat trin⁹ et vñ⁹ m̄ seculoz. Amen.

Feria quinta cīnez de originali p̄ces- sione supbie. **Sermo. xxxvij.**

Mne quod est i mundo. aut est occupia carnis. aut occupa- cīa oculoz r̄c. Itēz vbi. s. Ecce est frēs carissimi. vt medicus qui-

h3 infirmitates curae primo et antea p̄cognoscat causas et radices infirmitatis ut sciat adhibere remedia p̄suatiois et curationis ab ipsa infirmitate. Nisi em̄ radix et origo malorum extirpetur. nec ip̄a mala curari p̄nt. Ait em̄. p̄hs in ij. physicoz q̄ posita cā sufficiēti necesse ē ut sequat̄ effect⁹. Idcirco medici nūq̄ sciunt nec p̄nt infirmitates curare nisi p̄us ip̄as capitula uerint. Ita ascēdēto a corporalib⁹ ad sp̄ualia si homo debet curare infirmitatē supbie de q̄ trac tamus necesse est ut ip̄i⁹ causas et radices p̄cognoscatur. Quia ppter post q̄ in p̄cedēti sermone qdditas et entitas ipsius supbie declarata est. in p̄nti sermone se quīt ouemēt de origi natōe ei⁹ p̄tractare. q̄ vt ait Ioh. in verbis p̄positis. Dē q̄s est in mūdo r̄c. Circa quā supbie radicalē causatōem tres obideratōes in p̄sentiaz ānotabimus. quarum

Prima diceat̄ occurrentis dubitatio.

Secunda vero subtilis declaratio.

Tertia autem originalis p̄cessio.

Pars prima h3 sermōis in q̄ mouetur dubium qd. s. fit inclinatiuum naturalitē huius peccati supbie

Primo igit̄ in isto sermōe occurrit vñ dubiū. s. qd fit inclinatiuum naturalitē ul̄ motiuū in hoc genere p̄cū. In alijs em̄ vicijs vīdr̄ semp naturalit̄ aliqd eē inclinatiuz. In luxuria. n. naturalit̄ est motiuū oseruato sp̄ci. in Gula oseruatio fui. et sic de alijs. ḡ erit aliqd naturalit̄ motiuū supbie. Sz mō q̄rit̄ qd fit illud. Non. n. vīdr̄ esse nīh appetit⁹ potētie. siue eius q̄s est p̄esse. hoc. n. vīdr̄ esse q̄s naturalit̄ p̄mo appetat aia. Cum. n. hō assimuleat̄ trinitati. q̄ factus est ad imaginē et similitudinē dei. cui. s. trinitati fit appropatō potētie patri sapie filio. bonitatis sp̄ni sancto. Sicut homo h3 naturalē appetitū ad sapiam. q̄ in p̄bemio metaph̄. oēs hoies naturalit̄ scire desiderant. et ad bonitatē. q̄. i. ethi. bonū est q̄ omnia app eunt. ita h3 naturalē appetitū potētie. et p̄ p̄us cum potētie p̄us fit intellectus sapia et bonitatis. Preterea duo fūt act⁹. p̄esse et huiliari siue depmi. h3 naturalit̄ fugit homo dep̄ssionē. ergo naturalit̄ appetit p̄esse. Sz opposituz hui⁹ apte vīdr̄ p̄ auctem Ber. di. Tuoties p̄esse defidero. totiēs deū meu p̄ire stēdo. h3 otra naturā est velle p̄ire deū. ḡ nō est naturale homi velle p̄esse. Sz. Gre. m̄qt. Tuoties p̄esse conamur. totiēs ad apostatię crimē relabimur. cum ḡ otra naturā sit apostatare. otra naturaz erit velle p̄esse. Sz. Glo. sup illud Gen. ix. Terror ac tremor vñ r̄c. sic ait. Sup cuncta aialia terre homo nō r̄onabilib⁹ h3 irr̄onabilib⁹ p̄lat⁹ est natura. Et itez ibidē Sz. Cōtra naturā supbi re est ab equali velle timeri. Vñ antiq̄ p̄es nō

reges hoim̄ h3 pastores gregū fuisse dicuntur. Et itez alia glo. ibidē di. Si mēs apud semet ipam descēdit de vertice culmis mueniet plazmīe naturalis eq̄tatis ut nō p̄esse gaudeat sed p̄dēsse. hec ibi. Ex q̄bus oibus colligēt q̄ ap petit⁹ platōnis nō est hoī naturalis. Itē. Si es set hoī naturalis vel a natura remanēt in p̄ria q̄ q̄s est a natura remanēt in p̄ria. h3 sic habet i. Cor. xv. cessabit ois p̄latio qua hō p̄est hoī bus. ergo nō est naturalis. ergo appetit⁹ ei⁹ n̄ est naturalis. ergo r̄c. hāc difficultatē declarat Alex. vbi. s. dī. q̄ alit̄ est loq̄ de potētia in se. et aliter est loqui de potētia respectu subiectōis alioz hoī. Si fiat sermo de potētia in se. erit appetitus potētie naturalis sic sapie aut bonitatis. si vero fiat sermo de potētia ad ali os hoies subiectos. s̄m hoc aut ē appetit⁹ illi us ppter gloriā dei et p̄ximoz utilitatē. et s̄m hoc p̄t ē appetit⁹ r̄omis ad quā iclimat ratio et natura aliquo mō et laudabilis est. Nam ait apl̄s. i. Thimot. ij. ca. Qui ep̄atū s̄fiderat bo num op⁹ 9 desiderat. q̄s hēt̄ur. viij. q. i. c. q̄ ep̄ scopatū. q. xxij. q. nij. c. displicet. Aut ē appetitus ip̄i⁹ ppter se. et sic est appetit⁹ culpabilis. nec h3 inclinatiōem nīh nature corrupte. et s̄m p̄r̄ndēdu est ad obiecta. Prime. n. r̄ōes cōclu dunt de appetitu potētie q̄ quidem naturalis est. Alio vero r̄ōes occludūt de appetitu potētie in p̄patōe ad subiectōem hoī. q̄s qdē est p̄pt se et hoc mō intelligunē auētes q̄s ponūt Ber. et Gre. Illa vero r̄ō q̄ sumit̄ ex glo. Gen. ix. ad 13 tēdit q̄ appetit⁹ platōnis nō fit s̄m naturā pri mit⁹ institutā. Et similē ultima r̄ō ad illā ten dit. h3 nō ex h3 excludit qn ex naturali r̄ōe sit appetitus glorie dñe vel utilitatis p̄ximoz me diante p̄latōe. Et qn dī q̄ hō naturalit̄ fugit dep̄ssionē. dicēdū q̄ est qdā dep̄ssio ex merito culpe. et hāc naturalit̄ dī hō fugere. cui oppo sita est exaltatio ex merito gre. et hāc exaltatō nem naturalit̄ appetit hō. h3 differt a dñatiōe q̄ hō hoī dñat̄. h̄mō i. n. exaltatō erit in p̄ria ubi nō erit exaltatō qua hō p̄est hoī. Et sic p̄z pars p̄ma h3 sermonis

Pars secunda h3 sermōis in q̄ declaratur vñ habuit originē supbia luciferi

Pecūdo in isto sermone aduertēdūt est. q̄ initū et origo omis p̄cū fuit supbia luciferi q̄ m̄la bona naturalia cū a dño se gratuite accepisse vidēt stultū illud q̄s ysa. xij. ca. scribit̄ apud semetip̄m dixit. Ascēdam sup altitudinē nubiū. et ero simil̄ altissimo. Su per q̄ verba dicit m̄ḡ in. ij. dis. ij. c. h3 q̄ri solet q̄ altitudinē nubiū equalitatē dei miser intelli gebat. Qd̄ si forte dicat̄ h3ā melius intelligi. Nunq̄ lucifer potuit app̄tere eq̄litatē dei. Nā ex passione vel ignorātia nō peccauit. q̄ culpā pena precedere non debuit. Peccauit igit̄ ex

electōe. **H**ūm p̄b̄m. iñ. ethi. electō nō est ipossibilis. angelū vero deo eē equalē est ipossibile. ergo angel⁹ eqlitatē dei nō appetit. **P**reterea **A**nsel. in li. 8 casu diaboli dī. **S**ūbil appetit ad qd̄ nō puenisset si stetiss. **H**ūnq̄ fuisse eqlifica tus deo. ergo r̄c. **P**retrea q̄ hoc non sit appetibile vñ dīna imēitas nō p̄t mēte capi. q̄ nūl̄us p̄t cogitare equalitatē ad deū. **H**ūnib̄l p̄t appetit qd̄ nō p̄t mēte capi. q̄ r̄c. **A**d b̄r̄ndēt q̄ absq̄ oī dubio similitudine vel eqlitatē dei appetit ut dēmet. **V**n Aug. in li. de qōmib⁹ ve teris testi dicit q̄ diabol⁹ elatōe inflat⁹ voluit esse vt de⁹. **I**tē Ber. de gradibus hūilitatis inq̄t. Non momētaneo s̄ odio dign⁹ es sempit no q̄ tuo altissimo et dilectissimo dño desiderasti sp̄ equari. **P**retrea sup illud ps̄. Que nō ras pui tūc exoluebā dicit glo. **A**dā et diabol⁹ voluerūt rape dīmitatē et amiserūt felicitatē. **S**z qliter p̄dicta in telliganē declarat dñs **Bona**. in. ii. dis. iñ. in qōmib⁹ circa lrām sc̄be p̄tis. et i eodē dis. v. arti. i. q. iñ. Et Alex. in sc̄ba p̄te sume in tractatu de p̄cto luciferi. et **S**cot⁹ et Pe trus de aq̄la in eadē dis. et btūs **T**ho. in. iñ. di. v. arti. iñ. et p̄ma sc̄be. q. lxn. artu. iñ. et iterū in qōmib⁹ disputatis de malo. de demonibus. q. iñ. di. q̄ duplex est similitudo dei. s. equipantie et imitatōnis sive p̄minētie. Similitudo eqp̄antie sive eqlitatatis nullo mō p̄t appeti ordinate. **H**ali quo mō est appetib⁹. aliq̄ mō nō. **N**ā oimoda similitudo nō est appetib⁹. q̄ nō p̄t cadere in cognitionē sive in intellectū. et iō nec in appetitum. et si aliq̄s fingat nō appetit eqlitatē s̄ suā fictionē. Alio mō est similitudo eqlitatatis in aliq̄ dītōe ut in dīna p̄fidētia sc̄ia et h̄mōi. et sic credo q̄ p̄t appeti. Similitudo vero imitatōis p̄t appeti ordinate et mordinate. Ordinate ut appetit similitudo in hijs q̄ sunt diuine exceptōis cuiusmōi sūt p̄fectōes et decorōes virtutū. Inordinate vero ut hō appetat illnd qd̄ nō decet ut qd̄ deo nō placet. ut si appetat hōib⁹ p̄esse vel se 8 aduersarijs vindicare. Cū ḡ q̄rit̄. si diabolus potuit appetitē eqlitatē dei. Dicēdū q̄ n̄ eqlitatē eqp̄antie et oimode similitudis. s. esse vt deus ut qdā dicere voluerūt. **H**oc n̄ est ipossibile trib⁹r̄mib⁹. **P**rimo ex p̄te rei. q̄ quis aliq̄s possit p̄t deſiderare q̄ possit h̄ere. tñ n̄ p̄t plus velle q̄ possit estimare q̄ intellectū voluntas seq̄t̄. nō aut̄ excedit. **S**cđo h̄ idēz p̄bae ex p̄te dei. q̄ nō est possibile ei aliqd̄ adeq̄ri. Non n̄ est possibile ei qd̄ est p̄cipās eē eq̄ri ei qd̄ est eēntialit̄ ip̄m eē. **I**tez certissimuz ē creaturā nō posse adeq̄ri suo creatori. et b̄ sc̄uit angel⁹ cū h̄cēt p̄sp̄icacissimū intellectū. vñ in ps̄. Dñe q̄s simil̄ erit tibi. Et ysa. xl. Cui filiez fecisti s̄ deū. et loquunt̄ de similitudie eqp̄antie ad quā creatura puenire nō p̄t cū hoc n̄ possit hūana natura in xp̄o. **T**ercio h̄ idē p̄bae ex p̄te angelī appetētis. q̄ ipossibile est q̄ ange lis appetat bonū aliq̄s quo exire iā ip̄e idē n̄ s̄set. Nulla. n̄ res q̄ est in inferiori gradu p̄t.

appetere hūpioris nature gradum sine fū ip̄i. **C**orruptōe q̄ nō cadit in intellectu. et p̄ oīsequēt̄ in appetitu. sicut canis nō appetit eē leo. quia si trāfferet̄ in gradū hūpioris naē. iā non esset. Si aut̄ q̄raet̄. si diabolus appetit eqlitatē dei p̄minētie aduertēdū q̄ h̄ est duplex. **U**na ē p̄esse oībus et nulli subesse qd̄ est p̄pum dei. et q̄ tum ad hoc h̄ angelus appetierit p̄esse oīb̄ an gelis et creaturis inferiorib⁹. nō tñ potuit appetere q̄ absolute nō eēt deo subiect⁹. **E**t hoc trib⁹r̄mib⁹. **P**rimo q̄r hoc est ipossibile. s. angelū et oīem creaturā creatori nō eē subiectā nec etiā in eius app̄hēsione h̄ potuit cadē quā si possibile. **S**cđo q̄r ipse angel⁹ definēt eē h̄ totalit̄ deo subiect⁹ nō eēt. **T**ercio q̄r tota eē p̄fētio est eē sub deo. q̄r totū bonū h̄geli est in hoc q̄ deo subest. sicut tota claritas aeris ē ex hoc q̄ subiectē radis solis. **A**lia eqlitas p̄minētie est h̄rē similitudinez ex nullo merito suo vel alieno. **E**t hec fuit illa p̄minētia quā āge⁹ appetit. q̄r. s. appetit alis p̄esse sua tñ auēte. **N**ā aut̄ appetit p̄esse hoc fuit imitatōis qd̄ alii qñ obtinuisset si stetisset q̄ aut̄ p̄pā auēte ita q̄ fine meritis et fine datore. et h̄ est soli⁹ dei. **N**ō dicit **G**re. q̄ appetit eē sui iuris ita q̄ nulli sub estet. s. quo ad grām. **B**er. vero dīc q̄ appetit eqlitatē potētie. **A**nsel. aut̄ dīc q̄ appetit p̄esse fine meritis. et oīes vez dicūt. et diūse auētes circuloquunt̄ hoc qd̄ est p̄esse oībus p̄pā auēte fuit igit̄ p̄ctm angeli in hoc q̄ ad oīsequēdum sup naturalē b̄titudinē q̄ in plena dei visiōe. **S**it nō se erexit in deū tāq̄z finalē p̄fectionez ex eius grā defiderās cū alij sāctis. **H**ēā oīseq̄ voluit p̄ v̄tutē sue nature. non tñ fine deo in naturā opante. **H**ē fine deo grām ūferente. **E**t q̄a h̄rē finalē b̄titudinē p̄ v̄tutē sue naē oīno abs q̄ **G**ra supioris est p̄pum deo. manifestū est q̄ q̄tū ad hoc appetit diabol⁹ dei eqlitatē vñ qñ tum ad hoc appetit etiā deo n̄ subisci. vt. s. eius grā sup̄ sue naē v̄tutē indigeret. ex ūfideratōne ḡ p̄pē nobilitatis in supbia rūt̄. **E**t sic patet vñ habuit originem p̄ctm luciferi. patetq̄ ps̄ sc̄ba h̄ sermons.

Pars tēcia h̄ monis. in q̄ ponunt̄ tres radices ex qb̄ v̄liter originat̄ supbia

Grcio in isto h̄mone solerē aduertēdum est. q̄ vt ex sc̄pturis dīmis colligitur ex trib⁹radicib⁹ orīe supbia. s. ex elegātia naturaliū. ex abundātia facultatū. et ex p̄fēmētia dignitatū. **P**rimo dico q̄ orīe supbia ex elegātia naturaliū. vt patuit ex p̄esse in p̄mo angelo in p̄te p̄cedētie. **S**ūt. n̄ bona nature ex p̄te corpis. sanctas. fortitudo. agilitas pulcritudo. nobilitas. et libertas. Ex p̄te vero aīe sit. ingēnij velocitas. bonitas memorie. naēt̄is dispō ad v̄tutes. ex qb̄ orīe supbia. Patet hoc p̄ expientiā i sapientib⁹ et nobilib⁹ pulcris et decoris. **V**nde **Q**uidi⁹ in li. de fastis inquit

Fasitus inest pulcris sequitur supbia formam Et Salustius de nobilitate ait. Cōe malū nobilitatis est supbia. Et ideo bñ dicit p̄hs. v. politi. Nobilitas et virt⁹ in paucis inueniunt⁹. qz nobiles et boni nūqz sūt multi. Similē ex sc̄ietia multi supbiū. Vñ exemplū h⁹ h̄t de illo qz legebat ep̄las Pauli. et cū laudaret qz bñ legēt eleuat⁹ est in supbiā et dixit qz meli⁹ intelligebat qz ap̄ls apter qz statim oīa oblit⁹ est. Siz mile h⁹ h̄t in policerato li. i. de Homerō poeta Asiano qz in grecia claruit tpe regis isrl. Nam cum a nautis in litore maris deridere ēt interro gauit eos qd h̄erent. qz dixerūt. Quot qz cepimus nō h̄em⁹. et quos n̄i cepim⁹ retinem⁹. ver mes. n. m vestib⁹ scrutabant̄. Homer⁹ h̄o di rigēs cogitatū ad pisces cogitabat qz literb⁹ hoc ēē potuisset vt vicz nō dū captosh̄erent pisces et captos nō h̄erent. Aūt h̄o quidā ex h̄s in tāta et larōe elatū vt in insāmā verhū seipm suspe derit. Est ḡ p̄ma radix supbie elegātia natura lium. Sc̄do dico qz supbia oris ex abūdātia facultatū tpaliū. Et iō apl̄s. i. Thimot. vlti scribēs ait. Diuitib⁹ h⁹ seculi p̄cipe supbe nō sape. Et Aug. sup p̄s. crrvij. ait. Malū qd im portat maxie diuitie incautis hoib⁹ est superbia. Non. n. auz malū est qz odidit de⁹. h̄z hō malus est relinqns creatorē et ouerfus ad creaturā. Et li. l. omel. omelia. rii. dicit. Vermis diuitiaz est supbia. Difficile est ut nō sit supbus qz diues est. Tolle supbiā diuitie non noce būt. hec ille. Et b̄ts Gre. sup Job. xxi. ca. dīc. Sic. n. ex abūdātia adeps cibi. sic ex abūdātia rex tpaliū supbia nascit⁹. Exemplū de h̄s legit̄ qz cum Judas machabe⁹ vrbē cū multis igredere et ciues romani tā Judā qz socios supim̄dutos vidissent stolis lēis aureis hāc sc̄pturaz. Quis. l. fortis hicut de⁹ nr. h̄ntibus pp̄t diuitias et eoz potētiā in tātā amentiā pruperunt vt illco fileas stolas hibimetip̄is facēt qz hanc sc̄pturā lēis aureis supb̄ aberēt. Senat⁹ po p̄lus qz roman⁹. qē titulū vslqz in hodiernū idē in eoz verilis describi vel depingi faciūt. Et iō Salusti⁹ in iugurtino de romans dī. Populus et senat⁹ roman⁹ an̄ cartaginē deletā placi de modesteqz républicā tractabat. nec glorie neqz honoris certamē erat. Sz vbi illa formido mentis discessit illo ea qz sc̄bas res amat lasciuia atqz supbia incessere. Sz met⁹ hostilis in bonis artib⁹ eniatū detinebat. Itaqz in rebz aduerfis optauerūt oīiū. qz postqz adepti sūt aspius acerbusqz hic nēpe cepe nobilitas dignitatem. popul⁹ libertatē. in libidinē vtere. du cere. rape. trahē. hec ille. Sz vindicta dei ab eo. supbia delecta est vt de ciuitate dicatur. Roma quāta fuit ipa ruina docet. Nec mirum qz iuxta pl̄m nullū violētū p̄petuū. ḡ 2. Tercio supbia oris ex p̄mittēta dignitatum hicut euemt Nabuchodonosor regi sic Daniel. nij. ca. scribit̄. et Robō filio Salomōis qui vt in Reg. xij. ca. leḡt elat⁹ oīi filio iuuēnū oīren

tu p̄plo hic r̄ndit. Pat̄ me cecidit vos flagellis ego aut̄ cedā. vos sc̄orpionib⁹. qua ex re p̄mo die maiore ptem dñi p̄didit. Et ideo piculose sūt dignitates h⁹ miseri mūdi et etiā eccie. nec valz assūmē excusatōz laboris et meriti. cū gre. xxvi. moral. dicat. Nō nunqz hō eo ipo qz p̄est alij elatōe cogitatōnū intumescit. Sepe qz dē rectū et mediū iter p̄gim⁹. et tñ ortis iuxta sepi bus p̄ vestimenta retinemur. Et iō hō audī p̄si dendi piculū aie sue appetit. Vñ. xxvi. dis. c. vi rum. Leo papa mqt. Mēs potentie auida neqz abstinenē nouit a vetitis neqz gaudē cōcessis. ne qz pietati adhibere. Osenhū. Et ista fuit cā qre. Plutarch⁹ Traiano impatori ad impiū sublimato in hec verba sc̄p̄fit. Plutarch⁹ Traiano salutē dicit. Adestiā tuā nouerā non appetere p̄ncipatū quē tñ semp mozz elegantia mereri studiūt. Quo quidem tāto dignior iudicaris quāto a cr̄mine ambitōis vīris esse remotior. Tue itaqz v̄tuti oīratorū et fortū mee. si tñ recte gesseris quē p̄be meruisti. alioqnt te periculis et me detrahētū linguis subjectū iri non dubito. Cū et ignariā p̄toz Roma nō ferat. et sermo public⁹ delicta discipuloz refūdere soleat in p̄ceptores. Sic seneca neromis sui meritū detrahētū carpit̄ linguis adolescētū suo rum temeritas in Quintilianū refūdit et Socrates in pupillū suū fuisse clemētior criminat̄. tu vero qd vīs rectissime geres si non recesseris a teip̄o. Si p̄mū te oīposueris. si tua oīa disposu eris ad v̄tutē. recte tibi p̄cedēt vniuersa politice cōstōnis maiores vīres tibi exculp̄si. cui si obtēperas. Plutarchū viuēdi hēbis auctorez. Alioqnt p̄ntem eplām testē inuoca. qz in p̄nicē impiū nō p̄gis auctore Plutarcho. hec ille. Si igit̄ pagam fugiebat ambitōem et dignitates piculosa asserebat. quāto magis nos xp̄i sangue insigniti h̄s caue dēm⁹. qz apl̄s ad Phi. iii. inq̄t. Gloria in oīfusione eoqz qz terrena sapiunt glo. Gloria eoqz tpalis ducit eos ad etnāz oīfusionē in celo. Ad eō supbie oīfusionē h̄t exēplum in ieuāgelio hodierno de Centuriōe qz laudatur ex qz tuor. Primo ex bonitate. qz cum seruum paliticū nō abiecit nec despexit. Sz ad xp̄m accedēs studiose p̄ eo rogauit. Sc̄do ex huilizate cum dicit. Dñe nō sū dign⁹ vt intres subteat̄ meū. Tercio ex oīfusione. cū dicit. Tm dic verbū et lanabit̄ puer me⁹. Quartu ex oīpatōne. cum dicit p̄ locū a minori. Nam et ego hō sū sub p̄tate oīstitutus h̄ns sub me milites. et dico huic vade. et vadit. et alio venit. et venit. vt p̄z Math. viij. ca. qz di. Potes dicere infirmati recede et statim recedet. et sanitati veni et veniet. xps autē acceptās deuotōz Centurioz dixit qz tuor verba documēto plena. Primū fuit pietatis cum seruū ei⁹ dignatus ē visitare di. Ego veniā et curabo eum. Sc̄dm fuit eq̄tatis in eo qz fidē Centuriōis emendauit dices

Non inueni tātā fidē in isrl. Terciu fuit accep-
tabilitatis quo ad saluādos di. Multi ab orīe-
te cū occidēte. s. iuuētute cū senectute vel p̄spes-
ritate et aduerſitatem veniēt. s. ad salutē et re-
cumbet cū abrahā r̄c. Quartū fuit p̄tālis dicēs
Vade cū sicut credidisti fiat tibi. Cōtēnam⁹ igr̄
supbiā et huilic⁹ cum Cēturione effusis laēmis
remedia infirmitatū nēaz spūaliū a dō postu-
lem⁹. vt curati maxie a peste supbie a medico
omēdarī cū grāz in p̄nti oseq̄ mereamur cū glo-
riam adipisci in futuro seculo x. Amen

**Feria sexta cinerū de remediatione su-
perbie** **Sermo. xxxvij**

OMne qd̄ ē in mundo. aut ē cō-
cupia carīns. aut occupia oculorūz
aut supbia vite. Itēz vbi. s. Nō
sufficit medico frēs carissimi infir-
mitates cognoscē miseriā sciat remedia adhibe-
re atq̄ proprietates illaz̄ rerum cognoscere
q̄ curatōem eaz̄ possint p̄fici. Medicine. n. vt
ait ph̄s. n. et l̄. h̄nt fieri p̄ otraria. q̄ otraria
otrarijs ut calida frigidis curant. Idcirco vīb
in p̄cedēti sermone maligne supbie radicibus
agrū viōr̄ in p̄ntiaz̄ vt remedia ip̄hs adhi-
bere studeam⁹ anq̄ aiam castramerēt. q̄ et si
de se sit difficultis expulsionis vt patebit i seqn-
tibus. att̄ p̄ agrua remedia otrariā dispōem
ip̄hs h̄ntia facilē rep̄mi poterit. Sz q̄ dictum
est tres radices eē supbie potissimū ad deuitā-
dam supbia remediū est ip̄as radices abscl̄bre.
q̄ experientia teste. deficiētē cā deficiet effectus
docēte etiā b̄ idē ph̄o. n. ph̄isi. q̄ etiā ēnſūpti
ue h̄tē de app. c. cū cessante. et de pe. et re. c.
cū infirmitas. de iureui. cū h̄ xps. ff. 8 postula.
l. i. g. serū. et. ff. solu. ma. l. i. cū filib⁹. Sz nun
qd̄ d̄z h̄o respuerē siā naturalē nobilitatē. nū
quid destrue pulcritudinē. nunqd̄ q̄rere infir-
mitatē. nū quid obligat h̄o relinqre diuitias
iuste acq̄sitas. nunqd̄ d̄z q̄s dignitates totali-
ter dimittere. dñatōes aljs donare vt ip̄e sup-
biā caueat. Hoc nō dicim⁹. b̄ nō p̄dicam⁹ nec
semp b̄ ūhilim⁹. vicez q̄ p̄diētē radices supbie
de facto remoueāt. b̄ p̄ tāto dicim⁹ q̄ ille ra-
dices abscl̄danē p̄ quāto in eaz̄ estiatōe nō p̄
fistat nec eas magnipēdat. nec sic in supbia ru-
at. q̄ vt ait Ioh. in v̄bis p̄positis. Oē q̄s ē in
mūdo r̄c. In isto igit ūmōe reddēdo singlā fin-
gūt. singlā remedia adhibēda fuit singulis ra-
dici bus superbie

Pr̄io adhibēd̄ ē remediū oē elegātā naēalium.
Sc̄o otra abundantā facultatum.
Tercio otra p̄eminentiam dignitatū

Pars p̄ma h̄ui⁹ ūmonis in qua ponunt̄
remedia otrā p̄mā radicē superbie : q̄

est elegantia naturalium.

Primo in isto sermone anq̄ ad p̄tialares
supbie remediatōz̄ descēdam⁹ adūten⁹
est p̄us in generali q̄ infirmitas super-
bie nō facile curat. qd̄ trib⁹ rōmib⁹ p̄batur
Pr̄io rōe ignoratōis p̄ hoc q̄ nō cognoscitur
i pa infirmitas etiā in illis q̄ pleni fūt supbia us
q̄ ad oculū. Nō autē nō de facili curet. q̄ non
agnoscit̄ p̄bae auēte Ber. dī. Sc̄o lōge esse a
salute mēbz̄ qd̄ obstupuit. et eḡz̄ fēse nō sen-
tientē p̄iculoh⁹ laborare. S. Amb. Rō. ii. ca.
ait. Grauiſſime peccas q̄ ignoras. Nā cū Ben.
m̄qt̄. Nō difficile p̄uenim⁹ ad sanitatē. q̄ nos
egr̄ orare nescim⁹ cū idē ali bi ait. In his morib
q̄bus anim⁹ afficiē q̄s perī se h̄z minus sentit.
Somnia sua narrare vigilatīs est. cū vicia sua cō-
fiteri sanitatis īdiciū est. Sc̄o rōe remedia
tōnis p̄ hoc q̄ remedio nō iuuat. imo īde des-
terior efficiē. nā supbia cā fuit q̄re iūdei de p̄di-
catōe xpi deteriorē facti fūt. Et iō p̄u. xp̄vi.
ca. Vidisti hoīem sapiētē h̄bi videri. magis il/
lo spēm h̄ebit insipiēs. Tercio rōe despectōis
ms. p̄ hoc q̄ pietas dei nō ita respicit supbum
sicut alios p̄ctores. vñ Gre. Celestis medicus
egros nō respicit. quos etiā de medicamie fiēi
deteriores vīdet. Et iō anq̄ radicē ī aia faciat
ad remediū est recurrēdū ne ītroeat. Siē enīz
difficilē sanat̄. ira etiā facilē incurrit̄ nī sol-
licitē remediū adhibeat. Nō autē supbia de fas-
cili incurraet̄ cū difficultē eviteet̄ sup alia p̄cta de-
clarat. Alex. vbi. s. di. q̄ supbia sicut cū alia pec-
ata duo īportat. s. p̄uatiōem v̄tutis gratuite
et dispōnē ad quēdā appetitū īordiatū. Quan-
tum ad p̄uatiōem v̄tutis gratuite cū expellit̄ p̄
uatio āneza supbie expellunt̄ alie p̄uatiōes per
grām gratū faciētē. vñ sic supbia ē eq̄ faciēt̄ ex-
pulsionis respectu alioz̄ p̄ctoz̄. sicut. n. omēs
v̄tutes īsimul dāt̄. ita oia īsimul tolluntur
Quātū autē ad illud q̄ supbia est dispō ad quē
dā appetitū īordiatū q̄ est excellētie nō eq̄ faci-
lis expulsionis est p̄cēt̄ supbie sic cū alia p̄cta
Appetibile. n. illud magis est adherēs ip̄h̄ spi-
ritui rōnali cū sō difficilis est expulsionis cū faci-
lis adhesionis. qd̄ p̄z etiā trib⁹ rōmib⁹. Pr̄io
rōe estimatōis. q̄ nō estimat̄ tāta infirmitas
quātā ē. cū iō n̄ vitat̄ sic vitāda ēēt. vñ Gre. in
qt̄ Cū min⁹ turpis supbia credit̄. min⁹ vitatur
Luxuria eo magis erubescit̄ hoīes q̄ oēs tur-
pe nouerūt. Sc̄o rōe exp̄lificatōis. q̄ sc̄l̄z
manifestiora iueniunt̄ exp̄pla supbie q̄ aliorū
v̄tioz̄. Fornicatores. n. et alij p̄ctores ocul-
tant p̄cta sua. b̄ p̄cēt̄ supbie manifeste omittit̄
Tercio rōe occasiōis. q̄ supbia oriēt̄ ex v̄tus-
tibus sicut h̄i sup illud p̄s. Vox dñi. ofringen-
tis cedros libam. Et alibi dī. Ex adipe prodijt̄
imq̄tas. p̄pter hoc dī eē difficilioris expulsiō-
nis. Pr̄imo igit̄ in ista parte fuit adhibēda re/
media otrā p̄mā radicē superbie q̄. s. elegantia

naturāliū ee 82. Nam tria dī hō de naturalibus ad fugādā supbiā oſiderare. s. eaz̄ coitatem. ea rum fragilitatē. t̄ eaz̄ miserabilē oſitōne. p̄ mo dī hō oſiderare q̄ bona naturalia nō soluz fūt coia multis hoib⁹ t̄ quasi omib⁹ qr̄ si tu es nobilis ille ignobil⁹ est san⁹ t̄ tu infirm⁹ t̄ sic de singul⁹. vez̄ etiā fūt coia bestijs irratioz nabilib⁹. imo iſtis multa bruta excedūt. ficut est fortitudo cois t̄ agilitas t̄ sanitas t̄ vigor sensuū. m̄ q̄bus multa bruta p̄ualēt. Sc̄dm enīz phm̄. n̄. de aia. hō certissim⁹ h̄z gustū. m̄ alij autē deficit a multis. De p̄dictis etiā ait Sene. ad Lucillū. p̄ magn⁹ es t̄ arbores. si fortis es t̄ leones. si pulcer es et pauones. si velox es et lepores. si autē sapiēs es tu es vn⁹ de⁹ in hūa no corpē latitat⁹. hec ille. Non ḡ h̄z hō causā supbiēdī m̄ q̄bus bestie eum supant. Sc̄do dī oſiderare hō eaz̄ fragilitatē. qr̄ non fūt bona stabilia h̄z caduca t̄ momētanea. hodie. n̄. quis san⁹ est. cras infirm⁹ vel mortu⁹. Ja. n̄. Sue ē vita n̄a n̄i vapor ad modicū patēt. Vidi impium ait p̄phā supexaltatū et eleuatū sic ut cedros libam. Trāhui t̄ ecce nō erat. q̄siui et nō est inuēt⁹ loc⁹ ei⁹. Nullus ḡ supbiat de sanitate q̄ tā facilit̄ amittit̄. nō de pulcritudine q̄ saltem morte ad sterq̄lim⁹ oſuceſt̄. nō de nobilitate q̄ ōes sum⁹ ab vno patre t̄ vna m̄re. Unde Malach̄. n̄. di. Nūqd̄ non pater vn⁹ oiu⁹ n̄m̄ nūqd̄ non de⁹ vn⁹ creauit nos. q̄re ḡ despicit frēm suū vnuſq̄z n̄m̄. Non. n̄. fecit dñs vnum hoiem argētē vnde essent nobiles. t̄ vnu luſteū vnde essent ignobiles. h̄z ōes fecit de limo terre ad denotādū q̄ in terrā ōes reuersuri fūt nobiles t̄ ignobiles. paupes t̄ diuites. sapiētes et inſpiētes. pulcri t̄ deformes. igit̄ n̄ est supbiēdū. Vn̄ iero. De miseria humana inquit. Quid p̄fūt ōfī diuitie. qđ vana gl̄ia. qđ leticia mūdi cū nō liberāt hoiem de morte. nec defendant a verme. nec eripiāt a fetore. Ecce. n̄. qui eri ſedebat glorioſus in aula. nūc latet despectus ſub rūba. t̄ q̄ vſcebaſ delichs in cenaculo. modo oſumit̄ a v̄mib⁹ in ſepulchro. Cur ḡ ſi perbis v̄mis et cimis. diuitias paupib⁹ desperandas accumulas. cū dicat p̄s. Dormierūt ſōnum ſuū ōes viri diuici az̄. et n̄ihil iuenerut in manib⁹ ſuis. hec ille. Tercio deb̄ oſiderare hō eoꝝ miserabilē cōdicionē. q̄a cū h̄js q̄ videntur bona q̄b⁹ poſſit gl̄ari et eleuari hō ſunt tot miserie adiūcte ut poti⁹ dēat in eoꝝ conſideratōe huiliari. Vn̄ Michæe. vi. ca. 82. Iuiliatio tua in medio tui. i. cām huiliandi h̄es in oſideratōe tui ipſi⁹. hō. n̄. nat⁹ 8 muliere breui viuēs tpe replet⁹ multis miserijs r̄c. 8 q̄bus ait Ber. in meditatōmb⁹. Si diligēt oſidēs qđ p̄ os t̄ nares ceterosq̄ corpis meatus egredit̄ vili⁹ ſterq̄lim⁹ nunq̄ vidisti. Si finglās ei⁹ miserijs enūare velis q̄ fit onerata p̄c̄is. ſrretita vičjs p̄zuric̄s ſcupiſcentijs occupata paſſionib⁹. p̄na ſemp in malū. et in omē viuēs p̄cluiſ. plenā ōi oſuſhōe t̄ ignominia iuemies

72

Et infra. Nihil aliud eſt hō m̄i ſperma fetidū ſacc⁹ ſtercoꝝ. cibis vermiū. p̄ḡ hoiem v̄mis p̄ḡ verme fetor et horror. t̄ ſic in nō hoiem v̄t̄ ſi ois hō. Cur ḡ ſupbiis ō hō. attēde q̄ fuisti vile ſemē t̄ ſanguis coagulatus in v̄to. deide miſerijs h̄9 vite expofitus t̄ p̄c̄o. et poſtea v̄mis t̄ cib⁹ vermiū futur⁹ in tumulo. Quid ſupbiis puluiſ t̄ cimis. C⁹ ocept⁹ culpa. naſci miſeria. viuere pena. t̄ mori anguſtia. Cur carnem tuā p̄c̄oſis reb⁹ ip̄inguas t̄ adornas. quā p̄ḡ paucos dies vermes duoratuti fūt in ſepulcro aīam vero tuam non ornas bonis morib⁹. que deo et angel⁹ ei⁹ eſt p̄ntanda in celis. hec ille. Oſideret igit̄ homo oculo mētis illud q̄s oſiderabat Demoſthenes p̄hs vidēs ſepulcrū cu iuſdā impatoris cesaris ne in ſupbiā ruat. Ait em̄ ip̄e. Intuit⁹ ſū videre cadauer cesaris in ſepulcro t̄ vidi eū liuido colore coloratū. putredine circumdatū. alueū eius diruptū. t̄ vermiuz cateruas q̄ p̄ illud trāſeūtes diſcurrebāt. Duo famelici angues in oculoz ſoueis paſcebāt crines nō adh̄erebāt capiti. dētes patebāt labrys oſuſtis t̄ dixi. vbi eſt cesar chor⁹ puellaz. Magnitudo diuitiaz. caterua baronum. facies militū. vbi ſūt canes venātes. equi veloces. aues rapaces. talam⁹ depiact⁹. lect⁹ eburneus. aureū atrīu. vbi ſūt vſtimēta mutatoria diuera ſibaria. cānicū lyre. organoz ſomtus odor aromatic⁹. De reuereban̄ homies. timebant p̄ncipes. colebāt v̄bes. vbi eſt tanta potentia tamq̄ p̄ clara magnificētia. et respōdit mibi. Dec oia defecerūt in me quando defecit in me ſpūs me⁹. et reliqrūt in hoc me miſerū ſepulcro circumdatū putredine carnis mee. hec ille. Idcirco dī homo facere more pauonuz q̄ eleuat alas t̄ caudā t̄ in eaz̄ oſpectōe gloriā tur. h̄z depmētes oculos t̄ videntes pedes m̄gros remittūt caudā t̄ alas p̄ oſuſhōe. Ita hō nobilis t̄ pulcer ſan⁹ et sapiēs q̄n̄ iſta bona oſiderat t̄ incipit eleuare alas p̄ ſupbiaz in iſtis gloriādo. depmat oculos mētis in terrā et oſideret finem iſtorū. t̄ ſic ſupbia p̄ſterneſt in eaz̄ miſerabilis oſitōnis oſideratōe. Et ſic patet p̄ ſp̄ma h̄uius ſmom̄s

Pars ſecūda h̄9 ſermonis in q̄ poñunt̄ remedia cōtra ſecūdā radicē ſupbieq̄ eſt habūdācia facultatū.

Ecūdo in iſto ſermone adhibēda ſūt re media oſtra ſcdam radicē ſupbie. q̄ eſt abūdācia facultatū. Nam tria de eis dī hō oſiderare ad fugādā ſupbiā. Primo eaz̄ instabilitatē. Sc̄do eaz̄ infatiabilitatē. Tercio eaz̄ afflictōnem. Primo dī hō oſiderare eaz̄ instabilitatē. qr̄ hodie diues cras ē paup et ſi toto tpe viuē ſe poffideat in morte dimittuntur. Et iō cetera cū p̄c̄at nō tibi p̄c̄et h̄iemſ. i. mors. Et iō ait iero. 8 miſeria humana. Quid

inquit p̄fuit o frāc diuītē. qd vana gloria. qd leticia mūdi. cū nō liberēt homiem de morte. nec defēdāt a verme nec eripiāt a fetore. Ecce em̄ q̄ eri sedebat glorioſus in aula. nūc latet sp̄e etus ſub tūba. t̄ q̄ vescēbat deliciis in cenaclo mō ſumit̄ a vermi⁹ in ſepulcro. Cur ḡ ſupbis vermis et cimis. diuītias paupib⁹ diſp̄gēdas accumulaſ. cum dicat ps̄. dormierūt ſomnum ſiū t̄ nihil inuenērūt oēs viri diuītarum in manib⁹ ſuis. Sc̄bo d̄ſiderare dz̄ hō earum infatiabilitatē. q̄r q̄nto plures hō diuītias h̄z tanto magis d̄ſiderat. Vñ ſeñ. ait. Licet iſta d̄gregent nunq̄ explebūt inexplētē amīmū. hicut nullus humor ſufficit ad ſaturādum eum c⁹ d̄ſideriū nō ex inopia h̄z eſtu ardētiū viſcezz oris. nō em̄ fitis illa h̄z morbi⁹ eſt. hec ille. Et iō Quintiliān⁹ de oratoria iſtōe li. viii. ait. Tā deeft auaro qd h̄z q̄ p̄ nō h̄z. ḡ in h̄ijs hō nō dz ſupbire. Tercio d̄ſiderare dz̄ hō eaz̄ afflitionē. q̄r abundātia diuītiaz̄ cāt abundantiaz̄ afflictionū cupiditatū timorē atq̄z dolorem et multas anpietates inducit. Et iō Epimenides ait. Pecunia auaro ſuppliciū eſt. Propt̄ qd dīc Aug. in li. de cathetiſlādis rūdib⁹. In hac viata hoies magnis laborib⁹ req̄em q̄runt t̄ ſecuritatē ſed prauis cupiditatib⁹ non muenīt volunt. n. q̄ſcer e m̄ reb⁹ inquietis t̄ nō p̄manētibus. Et q̄r ille t̄ p̄ ſubtrahunt̄ t̄ trāſeunt timoribus t̄ laborib⁹ atq̄z dolorib⁹ eos agitat nec quietos eē p̄mittūt h̄ue em̄ in diuītis velit hō req̄ſcere magis ſupb⁹ efficiē q̄ ſecur⁹. An nō videm⁹ q̄ multi eas p̄diuerūt multi etiā ppter illas pierūt. aut cum eas h̄re cupiūt aut cū iaz h̄nt eis opp̄effis a cupiditorib⁹ auferunt̄. queſi etiā p̄ totā vitā cum hoie p̄manerēt t̄ nō deſererēt dilectorē ſuum. ip̄e illas ſua morte ſeſeret. Et iō qui verā requiēt et verā felicitatem d̄ſiderat. dz tollere ſpēm ſuā de reb⁹ mortali bus t̄ p̄tereuntib⁹ t̄ eam colloccare verbo dñi ut herēs ei qui manet in eternū t̄ ip̄e cum illo maneat in eternū. hec ille. Confirmat p̄dicta Gre. in. xv. li. moral. di. Prius nāq̄ mēs auari dolorē habuit in ip̄a ſue ſcupiſcētie fatigatōe q̄liter ſcubita rapet. quid aliquā blandimentis aliquā terrorib⁹ auferret. At poſtq; a c̄qſtitis reb⁹ puenit ad d̄ſideratū. alius hunc dolor fatigat ut cum ſollicito timore custodiat. qd ḡ/ui labore meminit acq̄ſitum. Hōme inde inſidatores metuit. atq̄z hoc p̄peti qd ip̄e fecit ab alijs fieri p̄timescit. hec ille. Sed de multis hic pauca iſta ſufficient. q̄r in tractatu de auaricia clari⁹ et diffuſius inſra apienē cum d̄ detestatione eius tractabit̄. Dz ḡ q̄ nō dz hō ex h̄ijs ſupbire. Datetq; ps̄ ſc̄da ſermonis

Pars tercia huī ſimonis. iāq̄ ponūt redia contra terciā radicē ſupbie. q̄ ic̄t p̄eminētia dignitatū.

Tercio iſto ſermone adhibenda fūt re media ſtra terciā radicē ſupbie q̄ dicit̄ p̄eminētia dignitatū. Nā tria dz̄ homo de eis d̄ſiderare vt p̄ eas trāſeūdo ſupbiā euadat. eaz̄ penalitatē. earum mutabilitatem. earum inquietudinem. Primo dz̄ homo d̄ſiderare dignitatū penalitatē. quia ſapien. vi. ea. ſc̄ptū eſt. Potētes potēt tornēta patiētur. Et in eodē ca. 82. Durifſimū iudiciū h̄ijs q̄ preſtūt fiet. Et Aug. inquit. Nuāto quis in loco ſu periori tanto in piculo maiori verſa ē. Iſta d̄ſiderabat Salomon qui potentissim⁹ fuit. unde de ſeip̄o Ecclesiastes. ii. ait. Dixi ḡ i corde meo Vādā et affluā delitijs t̄ fruar bonis. et vidi q̄ hoc quo q̄z eēt vanitas. riſū reputaui errorē t̄ gaudio dixi. quid fruſtra de cip̄is. Cogitaui i corde meo abſtrahere a viño carnē meā vt amīmū meū trāſferrē ad ſapiam. deuitarēq̄z ſtūticiam. donec viderē qd eēt vtile filijs hominū quo factō op⁹ eſt ſub ſole numer o dierum vite ſue. Magificaui o pa mea. edificaui mihi domos. plantaui vineas. feci ortos et pomeria t̄ ſeui ea cūtī generis arborib⁹. et extruxi mihi p̄ſcinas a quaꝝ vt irrigarē ſiluā lignorum germinantiū. poſſedi ſeruos t̄ ancillas. multā q̄z familiā habui. armēta q̄z et magnos ouiuſ ſreges. vltra oēs qui fuerūt aī me in iheruſālem. Coaceruaui mihi argētū et aurū et ſubas regum ac p̄uītiaz̄. feci mihi cātores t̄ cātaz̄ trices. cip̄hos t̄ vrceolos i misterio ad vina ſu denda. t̄ ſupgressus ſū opib⁹ oēs q̄ fuerūt aītē me in iheruſālēm. ſapia q̄z p̄ſeuerauit mecum. t̄ omia q̄ de d̄ſiderauerūt oculi mei nō negauī eis. nec p̄hibui cor meū qn ommi voluptate fruerēt t̄ oblectaret ſe in h̄ijs q̄ pauerā. t̄ hāc rat⁹ ſū ptez meam ſi vterer labore meo. Cunq̄ me ouertis ſem ad vniuersa opa que fecerāt in an⁹ mee et ad labores in qbus fruſtra ſudauerā. vidi in oībus vaintatē et afflictōem aī t̄ nihil p̄manere ſub ſole. hec ille. Sc̄bo iſtē dz̄ hō d̄ſiderare etiā eaz̄ mutabilitatē. q̄r vt etiā p̄t̄z ex p̄dicto textu. gloria mūdi eſt hicut flos decidēs. Unde yla. xxvij. Erit flos decidēs glorie exultatōnis. Et iō. Iſtorus de h̄ijs et alijs bonis trāſitorijs inq̄t. Si habuero ſapiam Salomonis. si diuītias Creti. si p̄tātem octauianā. si pulcritudinem abſolomis. si fortitudinē ſamſonis. qd mihi p̄fūt ſi aia daē demoni⁹ t̄ caro vermi⁹ t̄ id̄ electo papa 82. Pater ſc̄e ſic trāſit gl̄ia mundi. Tercio dz̄ homo d̄ſiderare eaz̄ dignitatuz̄ et potentiaz̄ inquietatōem. q̄r p̄fidēt es nūq̄ q̄ſcunt. Et iō de hac inquietatōe t̄ alīs malis glorie t̄ potētie et diuītiaz̄ mundi loquīt̄ Auſu. tractās de gloria romanoꝝ in. vii. de cuius dei ca. in. di. Iā itaq̄ viddeamus q̄le fit q̄ ſtatā latitudinē ac diuturnitatē imp̄ij romani ilkdiſ audēt tribuere quos etiā p̄ turpiū ludoꝝ obſequia et p̄ turpiū hoim ministeria ſe hōneſte coluiſſe ſtendūt. Nuāq̄ vellem p̄pus paululum inquirere que fit rō que prudentia. cum hoim

Felicitatē nō possis ostendere. sp. in bellicis clas-
dibus et in sanguine ciuili vñ hostili cū humano
et cū tenebroso timore et cruēta cupiditate vñ
santū ut vitro leticia eoꝝ cōparet fragiliter
splēdida cui timeat horribiliꝝ ne repete fran-
gā. Sūmptuā magnitudie ac latitudie velle glo-
riari. hoc vt clariꝝ diudicet. hoc faciliꝝ ut vi-
deat nō vanescamꝝ manū vētositate iactati at-
qꝝ obtundamꝝ intētōnis acīe altisomis vocabu-
lis rex cū audimꝝ p̄los regna pumicias h̄ du-
os oſtituamꝝ hoīes. Nā singulus qſog hō ut na-
sermone una lēa ita qſi elemētū est ciuitatis et
regni quātalibet terraꝝ occupatōne latissimi.
Quoꝝ duꝝ hoīm vnū paupem vel potiꝝ me-
diocrē. aliū p̄diuitē cogitemꝝ h̄ diuitē illuz ti-
moribꝝ anxiū. meroribꝝ tabescētez. cupiditate
fragrātē nunqꝝ secuzz. sp. inqetū. p̄petuis im-
micitiaꝝ d̄tētōmibꝝ anhelatē. augētē em sane
hoīs miseriſ p̄imoniū fuū m̄ imenſu modum at-
qꝝ illis augmētis curas q̄qꝝ amarissimas agge-
rantē. Mediocrē vero illū re familiari pua at
qꝝ succincta fibi sufficiētē carissimū suis. cū co-
gnatis. vicims. amicis. dulcissima pace gaudē-
tem. pietate religiosū. benignū mēte sanū cor-
pore. vita parcū. moribꝝ castū. oscia securum
nescio vtꝝ qſqꝝ ita desipiat vt audeat dubita-
re quē p̄ferat. Ut ḡ in h̄ns duobꝝ hoībus. ita
in duabꝝ familjs. ita in duobꝝ popul̄. ita i du-
obus regnis regula seq̄ē eq̄tatis. Nua diligen-
ter adh̄bita si nr̄a intentio corrīgat facilime
videbimꝝ vbi hitet vanitas et vbi felicitas. Is
ille. Vnde euāgelica lectō. docet nos hodierna
die vitare supbiā di. Math. vi. ca. Attēdite ne
iusticiā vrām faciatis corā hoībꝝ vt videamis-
m ab eis. alioqñ mercedē nō hēbitis apud pa-
trem vñm q̄ in celis est. Vbi docet nō solum nō
supbiā de malis debere h̄ neqꝝ de bonis. No
sequit̄. Cum ḡ facis elemosinā noli tuba canē
an̄ te sicut p̄pocrite faciūt in sinagogis et in vi-
cis ut honorificent ab hoībus. Vbi dīc Criso.
Ille tuba an̄ se canit q̄ pompā vane laudis que-
rit. sequit̄. Amē dico vobis recepunt mercedē
suā. Te autē faciēte elemosinā. nesciat sinistra
tua qđ faciat dextera tua. vt sit elemosina tuā i
abscōdito q̄ p̄t tuꝝ q̄ videt m abscōdito. Et det
tibi. Et cū oratis no eritis sic p̄pocrite q̄ amāt
in sinagogis et in angul̄ plateazz stātes oraē
vt videant ab hoībus. qđ. s. ex supbiā proueit
Amen dico vobis recepunt mercedē suā eo mō
quo dēm est. Tu autē cū oraueris m̄ tra i cubi-
culū tuū. et clauso ostio ora p̄m tuū in abscō-
dito. et p̄t tuꝝ qui videt m abscōdito. i. bonā in-
tentōem cordis tui reddet tibi. s. mercedē et nā
in illa supna gloria ubi ip̄e cum filio et spū scō
viuit et regnat m. s. s. Amen.

Sabbato cīnez de detestatiōe supbie
rōne d.i. *Sermo: xxxix:*

Mne quod est in mundo r̄c ite-
rum vbi. s. Post dicta de supēbia
frēs carissimī ad maiorē eiꝝ deu-
tationē ōgrū vīdr̄ testabilē eiꝝ
p̄tractare ōditōem. necnō demon/
strare grauitatez que marie ostendit̄ in maios-
ri offensiōe dīna sup̄ oia alia vicia. Ait n. Ber.
Formicator seipm debon estat. iniuriosus p̄p̄l-
mū molestat. elat̄ q̄tū m̄ se est deū m̄ honorat
Naz sic huīlitas vī spālī deū honorare. iurta
illud Eccl. in. Magna potētia dei et ab huīlibꝝ
honorat. sic spālī mō dī supbiā deū m̄ honora-
re. Et sic huīlis solā potētia dei magnā repu-
tat et ei bona sua tribuit et eā glorificat. sic su-
perbus potētia magnā suā reputat. et bona sua
fibi tribuit et eā laudat atqꝝ glorificat. et si non
exteriꝝ saltē interiꝝ. Vñ bñ Gre. Laudes suas
tacitus clamat. Et iō 82 manū suā osculari. Nob
xxxi. vbi sic legit̄. Si osculat̄ sū manū meā ore
meo. q̄ est inq̄tas maria r̄c. vbi glo. Manū suā
ore osculāt qui laudat qđ facit. qđ est inq̄tas
maria. q̄ auctoris sui grām negare ouincit q̄s
quis fibi tribuit qđ opāt. Nō bñ dīc Johānes
Oē qđ est in mundo r̄c. Detestāda est igit̄ super-
bia in isto sermōe p̄ncipalit̄ iſpectu dei et hoc
tribus rōmbus

Primo ratione diuine offensionis.

Secundo ratione diuine m̄honorationis.

Tercio ratione inique despontationis.

Pars p̄ma huiꝝ sermonis. in q̄ detestat̄
supbiā respectu dei rōe dīne offēsiōis:

Primo igit̄ in isto sermone detestādā
supbiā rōe dīne offensionis Nullum. n.
viciū est qđ ita offendat maiestatem di-
uinā sicut supbiā. C̄ potissima rō est. q̄ hō p̄
supbiā vult deo equipari duꝝ affectat p̄esse et
nulli subesse. altissim⁹. n. est qui omib⁹ pest et
nulli subest. Vñ d̄ maiestate dīna loquit̄ Aug.
in li. de vera innocētia. ca. lx. dī. Excedit supere
minētia dignitatis nō solū vñtati eloquij nr̄i.
Et etiā intelligētia facultatē. Veriꝝ. n. cogitat̄
deꝝ q̄ 82. et veriꝝ est q̄z cogiteſ. Et iō i li. me-
ditatōnū. ca. xxvii. ait. Deꝝ est c̄ potētia n̄ ex-
haurit̄. c̄ misericōdia nō ep̄namēt̄. c̄ sc̄ia non defic̄
c̄ p̄tās quod vult efficit. Et in li. de speclo. ca.
xvii. d̄ inq̄t. Deꝝ sup̄ quē nihil sine quo nihil
deus sub quo totū. cum quo totū. in quo totum
deusa quo oia. p̄ quē oia. in quo oia. hec ille.
Ecce quid est deꝝ. S̄ supbus vult h̄ idē p̄ sup-
biā esse. vñ nō solū p̄m supbus equal̄ vo-
luit esse altissimo h̄ etiā quicūqꝝ supbiā nec solū
equal̄ h̄ etiā supior deo vult ee. vñ Ber. Ie q̄ns
de illo verbo. n. Thessal. n. Qui extollit̄ et ad-
uersat̄ sup̄ ōḡs. deus. Horret inq̄t hūanus
intellect̄ verbū. vñm̄ horreat similit̄ cogita-
tum malignū p̄iter et affectū. Dico. n. vobis.
nō ille tm̄. Et ois supbiā extollit̄ sup̄ deū..

em̄ deus fieri voluntate suā vult a supbus suaz fieri. Nam vīd̄r eq̄litas. h̄j vide male congruam portionē de⁹.n. in hijs que rō approbat suaz vult fieri voluntatē. sup bus vero cum rōe a cōtra rōem. hec ille. Nō d̄firmare vīd̄r Aug. i. li. de spū a l̄ra dī. Supbia orīt cū fibi q̄sq; p̄fidit seq̄z fibi ad viuedū caput facit. q̄ motu recidit ab illo fonte vite c9 soli⁹ haustu iusticia bibitur beata. s. vita. hec ille. H̄oꝝ manifesta r̄perīunt̄ exēpla a apta Legit. n. m̄ cronicis roma noꝝ de gallicula. Gai⁹ q̄ ad tātā venit super bia vt se m̄ tēplo dñi tanq̄ deuz coli p̄cipet et ad rāntā postea deuenit insamam vt clamaret nunc ois popul⁹ roman⁹ vñlū solū h̄z caput ue illud posset amputare. a om̄es occidere m̄ simk̄ qui ad vltimū ad hoc deuenit vt ab hoib⁹ odi ret et ab hominare. a etiā a p̄prijs p̄tectoris bus occisi⁹ est ignomīnose. Item recitat h̄o rohus q̄ Domician⁹ impator ad hāc supbiām deuenit q̄ nomē xp̄i a ecciam et gen⁹ dñi d̄ to to orbe deleri p̄cipit et a se vt deū colēdū precepit a sc̄p sit. qui tñ adeo abiect⁹ et huiliat⁹ ē vt post multa sua flagitia q̄ cū se p̄cepiss; deuz et dñm indiari a coli. Attimo a suis in palacō oc ciſus distract⁹ p̄ laternas ignomīnose sepult⁹ est. a oia sua edicta a nerua suo successore irritata q̄ cassata fuit. H̄e Aler. voluit se facē adorare. Et inter reliquos ip̄m sup hac dementia arguetes acerrim⁹ extitit Calistenos. Idcirco quidā ali⁹ maxim⁹ natu ex suis ita dixit ei. Si dñ h̄itum corporis tui parē esse voluissent. orbis te nō capet. altera manu orietē. alta occidētez contingēs. Quid tu ignoras arbores magnas diu crescere vna extirpari hora. Stult⁹ ē q̄ fruētus spectat. altitudinē nō metuit. Vide ne duz eacumē venire st̄edis in ip̄his ramis q̄s app̄henderis decidias. Leo qñq̄ mimazz auiuz p̄bulum fuit. Nihil tā firmū est cui piculū nō sit ab inualido. Demiq̄ si deus es tribuē mortalibus bñficia debes nō sua eis eripe. Si autez hō es. id q̄s es sp̄ te esse cogita. Stultu est eoꝝ me minisse ppter que tui obliuiscaris. hec ille. Ecce q̄ supbia vult se equipari deo. a iō deicitur vt patuit. ppter ea detestāda est. Supb⁹ sepi us seipm̄ glorificat de bonis que a deo recipit vel q̄ deus p̄ ip̄m opa. Vñ seipm̄ quodāmodo deficat duz seipm̄ pfert deo. a est idolatra sui ip̄h⁹ et idolum seipm̄ colēs. Supb⁹ off̄dit ḡ uiter deū. q̄ cum oia via ait Gre. a deo fugiant sola supbia se ei opponit. Vñ Job legit. xv. ea. de supbo. Tētēdit aduersus deū manū suaz et stra oipotētē roborat⁹ est. cucurrit adūsus eum erecto collo et pingui ceruice armatus est vbi dicit glo. Contra deū manū tēdē est i opa tione praua despēctis eius iudicis p̄seuerare. Cōtra deū roborat⁹. q̄ p̄spari in sua mala acti one pmittit. Erecto collo aduersus deuz currit in q̄ creatori displicēt cū audacia perpetrat aguis ceruix est opulēta supbia affluētibus. Et iō supbus directe peccat in deuz. Est

em̄ deus alpha et o p̄ncipis et finis Apo. i. ca. Est etiā dñs. vñ p̄s. Qui ascēdit sup occasū dñs nomē illi. Est etiā ille q̄ h̄z p̄tātem sup mortez. s. qui p̄t restaurare q̄ pierūt. a iō verus dñs est. vñ sepe in vereri lege dī. Ego dñs ego dñs hoc est nomē meū. Est etiā largitor oīm bonoz rum. vñ Aug. m. vñ. de ci. dei. ca. v. ait Ver⁹ deus est rex auctor. veritatis illustrator. re beatitudis largitor. Et in eodez ca. nn. ait h̄o ita creat⁹ est ut p̄ id q̄s in eo p̄cellit attigat ad illud q̄s cūta p̄cellit. i. vñ deum optimū fine quo nulla natura subsistit nulla doctrina instruit nullus v̄lus expedit. ip̄e q̄rat vbi secura sunt oia. ip̄e cernat vbi nobis creata fuit oia. ip̄e dī ligat vbi nobis recta oia. hec ille. Supbus pecat in deū inq̄ptū est p̄ncipū dum opa q̄ruz est p̄ncipiū fibi attribuit. Hoc mō peccauerunt in deū pharisei q̄ dixerūt. Lingua nrām magnificauim⁹. labia nrā a nobis fuit. Peccat etiā supbi in deū inq̄ptū est fims. dū oia opa sua faciunt vt videant ab hoib⁹. vt legitur Mat̄. xxiij. Peccat etiā in deū inq̄ptū ip̄e est dñs. dum i se et in reb⁹ suis volūt h̄re dñs vbi dñt habē dispensatōem solū. sic peccabāt illi q̄ dicebant quis dñs deus nr̄. Peccat etiā in deū inq̄ptū largitor est. dum de bonis dei deū ipugnat. ac cipiētes materiā supbiēdi a deū st̄enendi. vñs debuerūt accipe materiā seruiēdi et huiliter et deuote. Peccat etiā in deū inq̄ptū ip̄e largitor est. dum dāt ad volūtate suā q̄s debuerine dare ad volūtate dei. Ecce qualit̄ supbia offēdit deum. Nam ipugnat eū in oī loco. in oī tēpore. et in oī psone. Formicato autē nunq̄ aut raro in sacro loco omittit. h̄j supbia poti⁹ omittitur in sacro loco q̄s in alio. Tunc. n. magis superbe indute incedūt mulieres. qñ ad ecclesiāz vadūt. Multa etiā fuit p̄cta a qb; caueſ etiā in magnis solēmitati⁹. h̄j supbia tūc marie exper̄et. Multe etiā fuit psone q̄ etiā formicari dedi gnaren̄. q̄ tñ p̄tm supbie recipiūt. Supbia em̄ latitat sub cinere et cilicio vñ Gre. Cetera vitia deo auferūt paupes et ignobiles. h̄j supbia auffert ei nobiles diuites et potētes. et he patet q̄ detestāda est supbia rōe dine offēhonis. patetq̄ pars p̄ma h̄9 sermonis

Pars scđah⁹ sermonis iq̄ detestatur supbia respectu dei rōe in honoratōis

Hecundo in isto sermone detestāda ē sus perbia respectu dei rōe in honoratōis q̄r in honorat deū corde ore a opere ac si supb⁹ deo dicat. Nō solū te offēdi a cū imico tuo te sociaui. h̄j dedec⁹ quodcūq; facere potero. statuſ facit dedec⁹ supb⁹ deo opere cum fibi ip̄h gloriā attribuit stra illis quod apostolus dicit. i Cori. x. Oia in gloriā dei facite. facit insuper ore dedec⁹ deo cum oia que possidet a se h̄re dicit. stra illud q̄s apostolus

v. Cor. xv. dī. Grā del fū id qd sum. fac etiam
supbus debet deo corde cū celitudo mē appē-
titad honorē p̄pum. Et iō assimulat̄ supb⁹ et
ambicioſus Phetot⁹. de quo dī. Quidi⁹. lī. iij.
metamorphoseos. q̄ a sole generat⁹. currū in
flāmat⁹ seu sublimat⁹. lēis aratus. loris occu-
patus. mole minorat⁹. timore turbat⁹. morti
adēmat⁹. verib⁹ ornatus. fletibus rigatus
Primo supbus et abicioſus est fili⁹ solis. quia
appetit pntū apparetā. eo q̄ nat⁹ sub dñio sol
nātālē appetit tpale apparetā. vt dicūt astro-
nomi. Sc̄o supbusci ambicioſus sublimatur
quo ad sitū. q̄ Phetot⁹ petuit a p̄e suo vt re-
geret currū solis. s̄ sol diffusaf̄ sibi p̄p̄ picu-
lum. Sic ambicioſus appetit esse cū magis q̄s
postea vult regē. Sed sol vidēs Phetotis ob-
stinatō em in petēdo duxit eū in altū vt videret
currū et piculū. Et q̄ currus erat igne⁹ credi-
dit ip̄m eē aureū. et adiderauit ornamēta p̄cio-
sa. que Vulcan⁹ artificioſe adidit et nō adide-
rauit piculū. sic abicioſus. vñ Ber. omet. xxvij
sup Cant. dicit sic Serpit hodie tabes p̄ onne
corp⁹ ecclie. Sunt. n. oēs amicim apparetia sed
fere oēs fūt inimici in exētia. oēs vocari volūt
intranei. s̄ oēs fūt extranei et aduersarij. omēs
domestici. et nulli pacifici. oēs q̄rūt q̄ sua fūt
nō que hīchū xp̄i. mīstros se dicūt xp̄i. n̄ tamē
seruiūt xp̄o. de bonis xp̄i itēdūt honorari non
tū honorē i pēdūt xp̄o. hec ille. Tercio super-
bus et abicioſus est in currū locat⁹. q̄z sol
nō posset phetot⁹ dissuadē posuit eūz in currū
suo vngens ip̄m vnguēto ɔseruatiuo a nimio
calore. Sic abicioſus appetēt dignitatē hue cur-
rum dignitatis vngiē vnguēto adulatōis. vñ
Hugo de clauſtro aie di. Quatuor fūt q̄ ēhūt
currū elatōnis. s̄ amor dñandi. appetit⁹ glie-
et pp̄e laudis. stēptus et inobia. Rote v̄o fūt
iactātia mētis. et arrogātia. vorbūtias et leuis-
tas. Auriga in hoc currū est spūs supbie. ama-
tores mūdi ferunt in hoc currū. Effrenes fūt
eq̄. volubiles rote. autig a puerus. et q̄ porta-
tur infirm⁹. hec ille. Quarto abicioſus ē lēis
arat⁹. Nam sup imaginē phetontis sc̄pti erant
versus q̄bus sol eū docuit regere currū suum p̄
hos versus. Sol ferat equos et celū terra calo-
res. Nec imū nec fūmū volutare p̄ ethera curz.
Alt⁹ egredius celestia tecta cremabis. In fu-
neris medio certe tut⁹ ibis. Per hos versus i
formabat pheton ducē currū sol nec nimis p̄
fundē nec nimis alte s̄ medio crit⁹. Sic abicioſ⁹
ascēdit gradū honoris p̄ yp̄ocriſim et hīmulatā
sanctitatē. aliqū p̄ rez̄ ablatōem. et q̄z non t̄z
mediū v̄ tutis. iō vt phetot⁹ corruit. Quītus
est loris occupat⁹. s̄ apollo tradidit filio suo
lorā q̄bus equos regēt. Sic lora q̄bus p̄ fidētēs
regūt fūt austēritas ad malos. et benignitas
ad bonos. q̄s nō facit abicioſus. Sexto abicioſus
est mole exonerat⁹. Nam phetot⁹ n̄ fūt ita
ponderosus vt debuit q̄s p̄cipiētes eq̄ ceperēt
deūiare. Sic abicioſi fūt leues. q̄z nō intēdūnt

cure sibi tradite nec curāt de grege s̄ solū vt
p̄hīt. Septio ambicioſus timore turbat⁹. Nā
phetot⁹ valde timuit sic vidēs equos exorbitaē
et se in piculo ɔstitutū. Sic ambicioſus turbā
tur remorsu ɔscie. Octauo ambicioſus morte
adēnat⁹. Nā phetot⁹ cecidit s̄ currū sicut imp̄ſſio
que apparet in stella cadēdo et a fulmie p̄cuss⁹
cecidit in flumē et mulier sepeliuit eū. Sic abicioſus
in obstaculo rapit et in flumie frenoz⁹
mergit q̄ p̄tereūt more labētis aque et obsta-
tio sepelit eū. Mono abicioſus est v̄sib⁹ orna-
tus. Nam iuxta sepulcr̄ phetotis fūt descripti
versus otinētes audaciā ei⁹ qualis voluit ēgē
currū. Sic in morte abicioſoz ad iactantiam
nō ad valorē deferunt eq̄larma et alia ornamē-
ta secularia. Postremo abicioſus est fletib⁹ riz-
gatus. Nā sorores phetotis plāgebāt ei⁹ mor-
tem. Sic mors abicioſi plāgit̄ solū a ɔsangneis
alij aut gaudēt de ei⁹ morte. Ecce ḡ opa sup-
boz q̄bus valde inhonoraēt de⁹. Et iō otēnē
da est supbia rōe inhonoraōmis. Et sic p̄z p̄s
sc̄ba h̄ sermonis

¶ Pars tertia h̄ monis in qua detestatur supbia resp̄cu dei rōe inq̄ sp̄sōlatōis

Aercio in isto sermōe detestāda est sup-
bia respectu dei rōe inq̄ desp̄satōis
Nā int̄ luciferz et dñam supbiā fuit cō-
tractū mīmoniū m celo p̄ verba de p̄nti. Eze.
xxvij. Eleuatū est cor tuū m decore tuo. Cum
ista sp̄sa sua genuit multos filios supbos. q̄z
bus 82. Ioh. viii. Ves ex p̄re diabolo estis. Si
ḡ aliquā gl̄iam hēant supbi. de hoc in amter
glorianē q̄ fīt filiū diaboli de p̄ma v̄pore ip̄si⁹
cum maledictū fīt tale mīmoniū. eo q̄ fīt otrā
oē ius mīmoniū bñdicti a dēo. in multis aditō-
ribus. Prima est aditō q̄ vno diugū viuēte
alt̄ alteri nō d̄z diugū p̄ desp̄satōem p̄ v̄ba
de p̄nti. xxvij. q. ii. c. desp̄satā. mihi vellet in-
trare religionē ante copulā carnalem. xx. q. ii.
.c. puella. et. xxvij. q. ii. c. sc̄p̄fit. In mīmoniō
autem cum supbia ipsa multis coniungitur et
multo iens intrat religionē. quia trāfigurat
se in angelum lucis. etiam exit religionem non
habens vllam stabilitatem. Secunda conditō
est. quia sponsa non debet statim dari. xxvij. q.
ii. c. Institutum est vt iam pacte sponse nō sta-
tim tradantur ne vilem hēat maritus datā quā
non suspirauit sponsus dilatam. In matrimōio
autem cum supbia statim datur cuiq̄ volenti
Tertia conditō est. quia neuter debet cū al-
terius consanguineis copulari. nec i vita nec in
morte. propter publice honestatis iusticiam.
xxvij. q. ii. c. si quis aliquam desp̄sauerit. hec
autemque accipit matrem et filiam. Eze. xxvij.
ca. Qualis mater talis filia eius est. Quartā
conditō est quia formicatō supbiens impe-
dit sponsalia. xxvij. q. ii. c. raptor. Decauti.

formicatur et non dissoluatur. Quia conditio est quia sponsalia soluuntur propter leprā vel aliam infirmitatem supuenientē extra de iure iurā. c. quēadmodum. Sic matrimonii imē hominem et sup biam quę soluit egratōe p̄s. Conuersus sum in erūna mea iē. q̄nq̄ non p̄s. Dissipati fūt et opuncti. Sexta conditio ē. q̄z diabolus sp̄sālā suam sup biam vult oīb̄ eē communē. Nuāto plures eaz accipiūt tāto magis letat etiam quia non sepatam ab eo tradit alteri. Septima est. q̄z strahit cum vno per verba de p̄nti. et cum alio p̄ verba de futuro. Sic supbia fuit despontata diabolo p̄ verba de p̄nti in celo et cum hoīe in padiso p̄ verba de futuro dī. Eritis sicut dī sc̄tētes bonū et malum. Gen. in. ca. Octaua oītō est. q̄z sponsa duoz̄ lite p̄dēte neutri dī adhēre q̄usq̄ que stio decidat. extra de sponsa duoz̄. c. tua sup. Hec autē supbia plurib̄ supbis coniungit q̄uis rixa sit inter eos. qm̄ inter supbos iurgia sunt. Nonna oītō est. q̄z sp̄sālia nō strahunt ante septēnum. n. q. n. g. i. vbi 8. Sp̄sālia an sep tenmū strahi nō p̄nt. Hic autē strahunt sp̄sālia cum supbia etiam an septēnum coiter ut p̄z. Decima oītō est. q̄z vir multa dat vrovi sue. que vocātur donationes ppter nuptias. extra de voto ppter diuo ritū restituēda. c. nup vbi habeē q̄ mulier dat viro votum. Sz vir dat vrori donatōem. sed illa donatō eadit in pfectum vroris. Supbia autē accipit tot donatōes a sponsis suis. quot expēdit in supbia sua. et ipsa dat eis votum inferni. p̄s. Ascēdit v̄sq̄ ad celos. et descendit v̄sq̄ ad abyssos. Undecima oītō est. q̄z euīdens signum sp̄sāliū est annuli subarrato. r. r. q. v. c. nostrates. Ita despōsatio inter supbum et supbam oīditur signis annuloz̄ vestimentoz̄. iē. Duodecima cōdītio est. q̄z p̄me nuptie bñdicunt̄. non autē secūde extra de secūdis nup. c. i. Hic autem nec prima nec sc̄da benedict̄. sed totum est maledictū p̄s. Confundant̄ supbi quia iniuste iniquitatē fecerunt in me. Et ysa. rr. viii. ca. Ve corone superbie. Ex quibus omnib̄ colligit̄ q̄ sicut humilitas assimilat nos xpo. ita supbia equiparat nos diabolo. Nam p̄s et virgo maria fuerunt humiles. De xpo 8. Phil. ii. Humiliavit semetip̄m factus obedīes v̄sq̄ ad mortē iē. De virginē maria S. Lu. i. Huius respexit humiliatē ancille sue. iē. Diabolus autem supbissim⁹. ip̄e est enim rex sup omnes filios supbic̄. Et iō. Augu. de supbia diaboli et humiliatē xpi in lib. de salutarib⁹ documentis loquit̄ op̄arāto in uicem dī. Per supbam nanq̄ et cupiditatē dia bolus dicit. In celum ascendam. Christus cum humiliatē dicit. Humiliata est in terra anima mea. Diabolus p̄ supbam et cupiditatez dicit. Ego similis altissimo. Christ⁹ p̄ humiliatē cū tet in forma dei eximauit semetip̄m formam ui accipiens. humiliavit se patri factus ob

diens v̄sq̄ ad mortē. Diabolus per superbā et cupiditatē dicit. Super astra exaltabo so lium meum. Christus cum humiliatē dicit. Di scite a me. quia mitis sum et humiliis corde. Dia bolus cupidus et superbus p̄ Pharaonem loq̄ tur di. Nescio domum et israel non dimittam. Christus cum humiliatē dicit. Si dixerō quia non noui eum ero similis vobis mēdax sed noui eum et mandata eius seruo. Diabolus superb⁹ et cupidus dicit. Mea sunt flumina et ego feci ea. Christus cum humiliatē dicit. Non possum a meip̄o facere q̄c̄. sed pater meus i me manēs ip̄e facit opa. Diabolus superb⁹ et cupidus dicit. Mea sunt omnia regna mūdi et gloria eoz̄ et cui volo ego do ea. Christus cum diues eis p̄ nobis factus est pauper. vt eius inopia nos diuines redderemur. Diabolus superb⁹ et cupi dus dicit. Sicut colliguntur vne que derelictē sūt sic vniuersam terram ego congregauī. et n̄ sūt qui amoueret et apiret os atq̄ garrit̄. Christus cum humiliatē dī. Similis factus sum pellicano in solitudine. Vigilaui et factus fū sic passer solitarius in tecto. Diabolus per supbia et cupiditatē dicit. Exhibui vestigio p̄ dum meoq̄ omnes riuos agḡez. Christ⁹ cum humiliatē dicit. Nunquid non possum rogare patrem meū et exhibebit mihi modo plusquaz duo decim legiones angeloz̄. Et vt ad ultimū cludam diabolus p̄ supbam et cupiditatē cum ruma magna ad infernum p̄cipitāt̄. Christus cum humiliatē ad celos subleuatur. Ibo fratres carissimi paucos diabolice tibi fraudis laqueos et sancte humiliatis gradus desc̄ph. vt facilius tibi subiectus valeas docere quomo do et qualiter eos euadant atq̄ per humiliatē regna celorum possideant. Et nos si voluz mus perficere nostri certamīnis cursum. et ad eternam beatitudinem peruenire caueamus in primis cupiditatē malam et superbiam diabolicam et cum omnī humiliatē christi conemur sequi vestigia. hec ille. Et sic patet q̄ superbia detestanda est ratione despontatōis sive sociationis diabolice. Et ideo dicitur in euange lio hodierno. Marc. vi. ca. Erat enim eis ventus contrarius. id est vetus superbie. Quapropter rogemus deum vt ab isto vento defēdat nos ne pereamus. sicut defendit ipse xesus di scipulos ascendens in nauem et cessauit ventus. sed dono ip̄ius gratia humiliatē consecuta i presenti seculo gloriam excellentem consequa mur in futuro in secula seculorum. Amen.

Dominica prima in quadragētīa de speciebus superbie

Sermo. xl.

Mne quod est in mundo aut ē
occupia carnis rē. Itē vbi s. Ad
clariorē notiā eoꝝ que in supio
ribꝝ dicta sūt de supbia fr̄es caris
fimi mueligare necesse est q̄t mo
dis diuersis omittat̄ supbia. Pro quo sciēdum
est h̄m Gre. xxij. li. mora. q̄t quor sūt sp̄es sus
perbie. Pr̄imū est cū bonum q̄s h̄z sibi at
tribuit. Sc̄da est cū credit a deo esse datuz h̄z
tū p̄ suis meritis. Tercia ē cū iactat se h̄ere
q̄s non h̄z. Quarta ē cū ceteris despēctis singula
ritate vult videri. q̄ verba habent trāspn
ue in. n. sniaꝝ. dis. xlj. ca. hec supbia. Quas et
sp̄es Gre. m. xiiij. li. mora. sub alijs verb expli
cat di. Quatuor sūt sp̄es supbia. q̄bꝝ ois timot
arrogātie demōstrat̄ cum bona a semetip̄ ha
bere estimat̄. aut bonū sibi datum desup p̄ suis
meritis p̄ utat̄. aut certe cū iactat se h̄ere q̄s n̄
h̄nt. aut ceteris despēctis singularit̄ videri ap
petunt. hec ille. De q̄bus p̄t adaptari illis p̄s
och. Dñe nō est exaltat̄ cor meū. i. affectando
excellētiam mordiate fūp xp̄am mēluraz. et sic
estimando bona collata mībi attribuēdo non a
deo recognoscēdo. Ecce p̄ma sp̄es. Neq; elati
sūt oculi mei. i. oculi estimatōmis et affectōmis si
sūt ultra debitū in altū leuat̄. bona q̄ a deo ha
bere cognoscim̄ meritis attribuēdo. Ecce sc̄da
sp̄es. Neq; abulaui in magnis magnificādo in
me bona mea. vel apud alios. s. sp̄ualia v̄l tpa
lia ea nō h̄ndo vel min⁹ possidēdo. Ecce tercia
sp̄es. Neq; in mirabilibꝝ sup me. s. abulaui ex
istētia et p̄ ceteris inuēdo et alios ex h̄s despi
ciendo. Iō autē mō aliquo istoz nō me exalta
ui. q̄ ut dicit dñs Mat̄. xxij. i. Lu. xvij. Qui
se exaltat huiliabit̄. Et Ioh. in verb. xp̄iōtis
inqt̄. Oē q̄s est in mundo rē de q̄bꝝ sp̄ebꝝ tria
in p̄ti sermōe considerabim̄.

Primo earum sufficientiam
Secundo earum intelligentiam
Tercio earum fugam

Pars p̄ma h̄s sermonis in q̄ assignatur
sufficientia p̄dictarum specierū q̄re sc̄z
sunt tantum quatuor

Primo igit̄ in isto sermone aduertēdum
h̄m Aler. vbi s. de sp̄ebꝝ supbia et bea
tum Tho. in sc̄da sc̄de. q. clxij. art. nij.
et. ii. sc̄pto dis. xlj. de sp̄ebꝝ supbia art. nij. in
corpe q̄omis. q̄t quor sūt sp̄es sicut di. Greg.
nec plures nec pauciores. Quaz sufficiētia sic
assignat̄. Supbia est qua h̄o iniuriaēt deo. aut
ḡ hoc est q̄tū ad bonū q̄s h̄z. aut q̄s v̄bz h̄re
et nō h̄z. Si q̄tū ad id q̄s h̄z. hoc p̄t esse du
pliciter. q̄r aut iniuriaēt deo in se. aut iniuriatur
deo in p̄rio. Si iniuriaēt deo in se q̄ est p̄ncipiū
v̄is boni. hoc p̄t esse dupl̄. aut inquātū h̄o

point̄ se totā cām boni. et sic determinat̄ p̄ima
sp̄es. aut inquātū nō point̄ se totā h̄z tū p̄ncipa
lem. et sic determinat̄ sc̄da sp̄es q̄ suis meritis
attribuit q̄s h̄z. Si aut iniuriaēt deo in p̄mo
determinat̄ quarta sp̄es. cū alijs singulariter
vult videri despēctis alijs. Si autē est supbia
q̄tum ad illud q̄s h̄o v̄bz h̄re et non h̄z. sic est
tercia sp̄es. s. iactātia ei⁹ q̄s n̄ h̄etur. Et sic p̄z
eaꝝ sufficiētia. Nō si otra arguat̄ sic. Filia con
uenit in natura. cū m̄re. ḡ filie supbia conuenit
in natura cū supbia. ḡ sūt plures eius sp̄es q̄m
iste quatuor. Ad hoc r̄ndet̄ q̄ l̄z filia in rebus
naturalibꝝ sit eius dēspēci cū m̄re et p̄ similitudis
nem accipiat̄ in p̄ctis. non tū dicunē h̄mōi pec
cata eē eius dēspēci cū supbia m̄re. vt vñūq; q̄s
illoꝝ dicaē supbia. h̄z s̄z filia p̄ quādā confor
mitatē cālitatis a qua imediate nascit̄. Item si
dicaē. Supbia est qua h̄o deordinat̄ q̄tuz ad
deū et quātū ad p̄rim. h̄o aut̄ se h̄z ad hominē
in triplici gradu. vel sicut supior vel sicut par
vel sicut inferior. Tres p̄me sp̄es supbiedeor/
dinat̄ hoīem ad deū. quarta deordinat̄ hoīem
ad hoīem parē et inferiorē. cum ḡ inobia fit su
perbia respectu supioris. q̄r deordinat̄ hoīem
respectu hoīis supioris. et nō sit aliqua illarum
quatuor. ḡ est q̄nta sp̄es supbia q̄ deordinatur
h̄o respectu hoīis supioris. ḡ rē. Ad h̄s r̄ndet̄
q̄r inobia nō est sp̄es supbie formalis. Imo nasc
cit̄ ex ea. Inobia. n. sumit̄ penes nolle futessē
volūtati alteri⁹ vel p̄cepto. Supbia vero sumit̄
penes velle p̄esse. Sic ḡ inobia sequit̄ ad
supbia et nō est sp̄es supbie. Nō autem s̄z q̄
sp̄es superbie sumit̄ respectu paris vel inferio
ris. Dicēdū est q̄ h̄o q̄stut̄ est in medio inter
deū et alias creaturas. h̄o vero hoī par est na
tura. iniuria. n. qua h̄o iniuriaēt per superbiam
vel est respectu dei. vel respectu homis paris.
Respectu aut̄ dei cum vēdicat sibi q̄s dei est. s.
superioritatē vel dñatōnem. Vñ Aug. in li. de
doctrina xp̄iana ait. Inest vicōso aio id magis
appetere et tanq; debitū vendicare. q̄s vñi p̄/
prie debet̄ deo. Similē iniuriaēt hoī cum affe
ctat̄ ei libidiose dñari q̄ est ei par natura. Vnde
ait Aug. cū h̄o eis qui pares sūt sibi naturalit̄
hoc est homībus dñari affectat̄ intollerabil̄ os
no superbia est. Sic ḡ sp̄es superbie altō duō
rum motoꝝ accipit̄. Itē si dicatur. Ingratitudi
do est sp̄es superbie et differt ab illis quatuor
ergo plures sūt q̄t quatuor. Nō aut̄ ingratitudo
fit sp̄es superbie v̄bz per illis q̄s ait Jero. ad
Cellantū de recto mō vñedi. s. Nuid tā super
bum tam ingratitudo v̄bz per illis q̄s aduersus eius
vñere volūtē a quo vñere accepisti illis p̄z
cepta despēcere q̄ iō aliqd imperat vt cās has
beat remunerādi. Ex hac auēte v̄bz q̄ ingratitu
do fit supbia sp̄es. Nō at̄ n̄ fit aliq; illaz q̄t quatuor
p̄z. q̄m ingratitudo s̄z q̄n q̄s non est grat⁹ de
bñficio. Italis bñscit̄ q̄ beat bñficiū a deo et n̄
a se. ḡ nō est superb⁹ quātū ad p̄imum modū
superbie. Itē h̄n sc̄it q̄ nō habz p̄ suis meritis

Nec talis iactat se de eo qd non hz nec vult singulariter videri p alij. vñ neutr qtuor vñ gratitudo. g si est spes supbie remquie q est differens ab illis qtuor et sic plures snt spes supbie q qtuor. g r. Ad hoc breuit rntetur q i gratitudo nō est entialiter supbia s dseq tur ad ea. Ingrat9 aut d. q nō reddit grās d bñficio accepto. vñ q si pncipiū boi se reputat et ita ad pma spem supbie reducit. eo q nō reto: q bñficiū m illū a quo recipit. Et sic p pma h9 sermonis

Pars scdah9 sermonis i q pdicte spe cies ptculariter declarantur

Hecuto in isto smone pdicte spes ptculariter declarade snt. Prima ergo spes supbie in qua hō iniuriaet deo in seipso quo ad bonū qd hz. qz facit seipm cām totalez bonī qd hz. Contra quē apls. i. Cor. iii. sic dic. Quid hēs qd nō accepisti. Et si accipisti quid gloriaris q si nō accepis. Sobi glo. Quid habes bonī qd nō accepisti ab alio salte a deo. a q oia bona pcedūt mediate vel immediate. iuxta illud Ia. i. Oē datū optimū t oē donū pfectū defur fū est r. et subdit. Si aut accepisti. s. oia bona a deo. qd glariis quasi nō accepis ab alio. s. in teipso vel verbo corā alio. Nā reputare t psumere q hō hēat aliqd a seipso qd hz a deo per uerū est. Vñ Gre. ait. Auctoris sui grāz negare quīcē q sibi tribuit bonū qd opa. Est ergo pma exultatō seu spes supbie cū qd ex inotdimato appetitu ppe excellētie bonū hītū naēiale. vt in gemū. intellectū. memorī. fortitudinem. corporis pulcritudinem. vel bonum tpale ut diuitias. gloriā. honorē. potētiā. vel spūale. vt grām. sciām. sapiam. pdicatōem. pp̄petiaz et hīmōi. sibi attribuit q si a se hēret non a deo. Vbi nota diligēt q supbia. dīsistit nō solū in cogitatōe s̄ etiā in affectōe. Supbus. n. n̄ c̄redit hoc. s. q fit aliqd m se vel alio quod nō sit a deo. s̄ de bono qd hz seipm ita magnificat ac si ab alio nō hēret s̄ a se. Pro cui9 declaratiōe sciendū sm Tho. scdā sebe. q. clxij. et in. ij. smia rum. dis. xlj. q estimatō rōmis de aliquo bono pōt corrūpi duplī. Vno mō in vli. t sic corrūpitur estimatō rōmis. qn. s. im vli qd estimat bo num vniuersalit qd hz nō hēre a deo s̄ a seipso et hoc ptinget ad infidelitatē. cū recta fides ha beat qd de9 est actor oim bonoz. Scdō corrūpitur estimatō rōmis in ptculari ppter aliquam passionē. sm q errāt q opā malū vt d. p. n. sic vbi grā. Si qd sentiret in vniuersali formicatōem nō ee pētm eēt infidel. nō aut infidel censem fornicator q fornicatōem eligit tāqz bonū ppter occupie passionem. Ita a simili si qd estimaret vniuersalit et absolute deuz nō ee oim creatorē vel boi s grām p meritis dare. esse hēris vel infidelitatis pētm. Sz qd aliqd pp

ter inordiatū amore ppe excellētie. ita s bonis suis gloriēt ac si ea ab ipo hēret ptinget ad supbiam. nō ad infidelitatē. Ita spes pōt figura ri p ventū oriētalē. qz sicut ab oriēte egrediē nobis lux. ita a deo oriēt nobis oē bonuz gē et nature. de quo supbus se exaltat sibi attribuet do. Ex pdicatis ergo sumatim colligit qd hō pecat pma spē supbie. Prinio in corde s bonis suis nimii gloriātō ac si a seipso hēret vt dictū ē. Scdō de bonis suis se iactādo. Tercō de bonis suis grās deo nō agēdo ac si nō hēret bona sua a deo. Jō ait Gre. Non est dign9 dādis q non agit grates de datis. vñ et Ber. loquens de phariseo ait. frustra inflaris aduersus publicanū q id nō hz ut tu qz nō accepit vt tu r. Is vñ fuisse exaltatō supbie luciferi. s. appetēdo et estimādo ppa vrtute fine deo p grām opāte ad gloriā puenire. De qysa. xiiij. ca. 8z. Muo cecidisti lucifer q mane oriebaris qd declarabitur h. sed ista h sufficiat. Scdā spes supbie qua hō iniuriaet deo in seipso quo ad bonum qd hz est. qz facit se pncipalē cām ei9 bonī qd hz. et deū cām scdāriam Lz. n. talis cognoscat bonū qd hz a so. tñ peccat qz psumit qz ipē fit causa bonī pncipalē qd hz. eo qz sibi vībz mere ri bonū quod hz a deo. cū tñ ois bonī quod hz hō deus fit pncipalis cā. et hō secūdaria. vnde ad Titū. iii. 8z. Non ex opibz iusticie q fecimus nos. q. d. Nō ex opibz pteritis que nulla erāt. neqz ex opibz pñntibz a nobis factis q nō sūt odigna s̄ sm suam miam. Ecce nulla cā saluos nos nos fecit. Neqz ex futuris. qz. s. de9 puidērit aliquid bonū futurū et bñ vñ vñz grā. id sibi dedit. qz tūc tpale vt est opatio hūana eēt cā eterni. s. pdestinatōnis q est ab eterno dtra quod ait apls ad Eph. i. ca. Elegit nos aī mūdi ostōem ut essem9 mūdi et imacalati in cōspectu eius. nō qz eram9 futuri s̄ vt sim9 p ei9 eleationē. Secūdū vñ suā miam saluos nos fecit pncipalē. nō ex meritis nisi secūdario. Sz in naturalibz qz cum de9 fit p̄mus actor oim t̄ motoz oim motōnū nec intelligē nec velle nec sentire nec viuere nec opari possim9 sine ei9 influxi. Vñ in li. de causā dī. qz ois pma cā plus in fluit in causatū secūde cāe qz ipa causa secunda Vñ ysa. xxvj. ca. Oia opa nīa opat9 es in nobō dñe. Et. q. ad Cor. iij. ca. dic apls Nō sum9 suf ficientes a nobis q si ex nobis aliqd boni cogitare. s. pncipali vrtute nīa r. qz quis em9 de9 ppe bona q quis facit multiplicet ei spūalia sseruz naturalia augmetet tpalia. non tñ dz estimare q deus hoc faciat quasi ex debito tāqz opa sua fint cā pncipalē hui9 ocessiomis s̄ sua liberalitas. Vñ Aug. ait. qui grām dei impugnat au diant quid dicūt Deus me bonū fecisti ego me iustū facio. vñ Raban9. Muato qlibet de suis dñdit meritis. tāto magis indiget ut adiuueat alienis. Figurat. n. ista spes supbie p ventum australē qui est calidus t̄ venit a regiōe mītū calida. qz de meritis. s. eximie bonitatis minig

¶ dicit. quod hō temere facere non dū. q̄ p̄sa.
¶ x̄mij. ca. dī. facti sum⁹ ut imundi oēs nos. Vñ
Gre. ait. Sepe iusticia nřa ad examē iusticie di-
ume deducta iniusticia est et sordes in aspectu
iudicis qđ fulget in estimatōe op̄antis. Et ille
¶ supbie vēto fuit p̄cussus slabuchodonos-
for qñ dixit in palatō suo ofistens Dāmel. n̄ij.
¶ nōne hec babylon magna quā ego edificauī
et ampliaui in robore meo. i. in v̄tute mea. Et
sic ex supbia attribuit v̄tuti sue nō dei libera-
litati dñi illud. q̄ p̄mit⁹ est imēdiatē. de c⁹
p̄mitōe dicit. Similis p̄phā sāct⁹ qui missus
fuit a deo a iudea in samariā. vt h̄r. iij. Regum
enj. ad rephendēdum Neroboā de idolatria. et
fuit sibi p̄ceptū ne ibi māducaret vel bibēt p⁹
q̄ h̄ fecit. s. rep̄hendēdo Neroboā regē et nō ti-
mendo minas ei⁹ ac etiā brachiū regis ipsi⁹ az-
refactū r̄c. Tñ vt dicit Gre. q̄dam occulta sup-
bia mentē ei⁹ app̄rehēdit meritis suis illa maḡ
opa ascribēs in mētis obscuritatē incidit tanta
vt inuitat⁹ ab alio p̄phā h̄ falso ad comedendū
secū ex pte dei. ōtra mādatū dei assenit c̄dens
a deo illi fuisse p̄ceptū h̄ de eo rep̄hēsus in via
postea strāgulat⁹ est a leone. Sed et Paulo a
postolo dat⁹ est stimulus carnis sue sue tepta-
tio carnalis h̄m Gre. in mora. sue infirmitatis
corpalis h̄m Aug. ne incidēt in hāc supbiā vt
nō meritis suis ascribēt illas magnificas reue-
latōes dei. put ip̄emēt fateſ. iij. Cor. xij. dī. Ne
magnitudo reuelatōnū r̄c. Tercia sp̄s sup-
bie est q̄ hō iuriaē deo q̄tū ad bonū qđ nō h̄z
puta cū iactat se h̄re bonū qđ non h̄z v̄l apud
se existimat h̄re qđ nō h̄z. vt cum q̄s reputat se
h̄re aptū intellectū vel magnā memoriam vel
magnā industriā in augēdis. vel p̄itiam in arte
vel prudētiā in regimie. vel pulcritudinē in p̄
sona. vel sciam in mēte. vel p̄fectōnem in vita
spūali. et de hoc se gloriaē. cū tñ reuera ista n̄
hēat vel nō tñ sicut estimat Vñ p̄sa. xij. dicit
Audiuim⁹ supbiā moab. supbus est em̄ valde
supbia eius et arrogātia plus q̄ virt⁹ ei⁹. Con-
tra quā ait Iero. Nō s pulices et v̄niculi no-
strā dēm⁹ sciam insciā p̄fiteri. Sōn p̄. xij.
dixit vir cui locut⁹ est dñs p̄ intumā cogitatio-
nem et grām. Stultissim⁹ h̄ v̄toz. sapia nō
est meū. Et Sen. inq̄t. Scio me aliqd p̄fecisse
q̄ hoc scio quod nescio. Et si desciād⁹ q̄s huī
lia sentire p̄uā et quasi nullā reputādo. cū qua-
si mīhil p̄fecte et ōplete sciat. nec natura vñ⁹
musce. multo magis de grā et v̄tutib⁹ debz q̄s
de se mīfima estimare. Nā de sapia et scia sua p̄t
aliquā certitudinē h̄re. h̄ de grā et v̄tutib⁹ m̄/
fuis nullā. Et iō apt's postq̄ dixerat. i. Corin.
n̄j. Nī hil mīhi scius h̄. subdit h̄ nō in hoc iu-
stificat⁹ h̄. Periculosa est. n. tal supbia et ma-
gnūm vicū. Vñ Ber. Magna et rara p̄fectō v̄-
tus est te mirabilē apparere et ōceptiblē repu-
tare. ego ceteris v̄tutib⁹ mirabili⁹ h̄ iudico.
hec ille. Nam mīhil est qđ ita ip̄ediat grām dei
hic ut hoc vicū. q̄ nō petit eam cum reputat se

h̄re. et iō non accipit puer. xij. V̄disti hoīeg
sapientē sibi v̄deri. magis illo spēm habebit
stult⁹. Vñ Sen. dicit. Tō mutari nolum⁹. quia
nos optimos credim⁹. Hac v̄is pulsat⁹ fuisse
Petrus apostol⁹ qñ r̄p̄o sibi dicēte de scādalo
hui et alioz. et postea de sua negatōe trina ip-
se estimās se h̄re illā ōstantiā p̄fectam. s. p̄ eo
tolerādi mortē quam nondū h̄ebat. dixit. Et
si optuerit r̄c. Lu. xxi. . . Dup quo v̄lo Amb.
ait. Hec iō dicta vt sciam⁹ ne īem se iactare de-
bere. Nam si Petrus lapfus est q̄ dixerat. Et si
omēs scādalisi fuerint in te h̄ nō ego. q̄s ali-
us de se iure p̄sumat. Demiq; David q̄ dixerat.
Ego dixi m̄ a būdātia mea. s. deuotōis et feruo-
ris. non moueboz in eternū. cā sibi iactatiā af-
fuisse testat⁹ di. Auertisti faciem tuā a me. et fa-
ctus fū turbat⁹. hec ille. vij. q. i. c. imitare. Ta-
lis s̄ se estimatō exēcat intellectū ut nec se nec
agēda. nec deū bñ cognoscat. r̄n figuraē p̄ al-
buginē oculi que ip̄edit visu. Vñ Greg. in pa-
storali inq̄t. Pupilla oculi nigra videt. albugi-
nem tolerās mīhil videt. q̄ sensu humane co-
gitatiōnis si stultū p̄ctōrēq; intelliget cogniti-
onem intime claritatis app̄rehēdit. Si aut̄ can-
dorem sapie vel iusticie app̄rehēdise existiat. a
luce supne cognitōms excludit. et eo claritatē
veri lūis non app̄rehēdit quo se apud se p̄arro-
gantiā exaltat. dī. xij. Dīc etēm̄ mirabilis ho-
mīnes pene oēs decipiunt̄ estimātes maioraq̄
hēant. Hac supbia h̄ occulta v̄is fuisse seduc-
tus Josias optim⁹ rex Iuda qñ bellū mouit si
ne cā ōtra regē egypti. vt dīc Iohes cassianus
in tractatu de octo vitis. h̄ in p̄mitōem in bel-
lo occisus est. n̄ij. Reg. xij. ca. Siḡtur autem
hec supbia p̄ ventū occidētale. in occidēte aut̄
occidit lux. sic hō supbit de bonis que non h̄z.
Quarta supbie sp̄s est qua hō iniuriatur so-
m̄ in p̄ximo q̄ quis se estimās sapiētōrē ul̄ me-
liorem ceteris alios despiciēt et cōtēmit. ōtra qđ
Ber. ait. Nolo vt nunq̄ arbitretis lucem solem
cōem luce dīc mīhi in cella tua. nūsquā esse sere-
num mīhi penes te. nūsquā op̄ari grām dei. mīhi
in oscia tua. Nolo te cogitare vez̄ eē serenū mī-
hi apud te. volo peius de te q̄ de alio estimare
hec ille. Et Basili⁹ inq̄t. Discrepat aut̄ elatus
a coniūtatore sola hitudine. Is aut̄ v̄tē coniū-
tis h̄ aut̄ temeritate extollit̄. vel est superbia
ista qua q̄s se meliorē aljs ceteros despiciēt affe-
ctans aljs dñari. Et de hoc p̄t intelligi illud
Job. xij. Vir van⁹ erigēt in supbiā et q̄h pulluz
onagri liberū se natū estimat. Vere van⁹ ē tal
q̄ leuis et nullo p̄dere timoris firmat⁹ erigēt
scz sup alios q̄rens dñare et leges imponē. Si
mīlis est onagro. i. asino filuestri q̄ p̄ filiam su-
arum p̄uazz voluntatū discr̄rēs nullis onerib⁹
vel v̄nculis mādatoz reputat se subditū sed
libez ad nocendū cuicūq; despiciēdū et conui-
tiandum. Talis fuit phise⁹ ille q̄ ascēdēs cum
publicano ad atorādū in tēplū dicebat stās. s.
rigidus in supbia. Deus grās ago tibi q̄ non

si sicut ceteri hominum adulteri raptiores iniusti
velut etiam huius publicanum. Jejuno bis in sabbato
decimas do oim qd possidebo et cetero. Lu. xxvij. Et sic
ex superbis se exaltando et publicanum primus despiciens
fuit reprobat. Qui autem pheisi exemplo
primo ouiciat. qd accidit frequenter ex superbis et
alios plura facit vobis Christo. Primo quod est qd auctor
dienter reddit peiorum. qd si sit pectorum sit letior in
uento criminis collega. Si sit iustus extollit per alii
qua crimina inducit de se magna putare. Se
cundo talis contumeliam ecclesie ledit. n. o. e. audi
entes vitupant soli eum qui peccauit huius Christi
anno contumelias inferunt. Tercio dei gloriam blas
phemare facit. Sicut in nobis recta agetibus
nomine dei glorificans sic nobis peccatis blas
phemans. Quarto eum qd audiuit obprobria. qd
dit imprudentem et aduersariu m facit. Quinto
statuit se pene obnoxium rebus platis que habi
no denuo. Pertinet ergo ad superbiam se alios pre
ponere et alios despicer. Non et Amb. in li. 8 of
ficiens inquit. Si quis non obediatur episcopo sese extollere
atque exaltare de fideris. querens etiam obubrare
merita episcopi simulata affectio doctrine aut huius
litatis vel misericordie. is a te deo superbit. qd ver
titatis ea regula est ut mil faciat qd am
pliorum virtutes sine humiliitate aguntur. eo latius
ista dominatur. Qui. qd vero ei in se tirannide cas
tigia metu suscepit. hoc primum damnum patitur. qd
clauso cordis oculo iudicij exortatus est. Nam cu
m que ab aliis bene aguntur displicet et sola ei qd
ipse vel praevegerit placet. Semper aliena opera
despicit. semper miratur qd facit. qd quicquid egreditur
egisse se singulariter credit. qd cum se in cunctis en
scendit ceteros estimat. per lata cogitationum spa
cia secundum deambulatas laudes suas tacitus clamat
non nunquam ad tantam elationem menses ducit ut in eo qd
tunet etiam per ostentationem locutum est effrenatus ille.
Sed deus eos mirabiliter humiliavit. Unde Ecce.
x. Sedes ducum superbiorum euertit. qd sedetur fecit mi
tes per eos. Ecce quanto specie superbie. Si autem
quaeritur que sit grauior vel qd sit grauius peccatum
Rendet vobis Alex. vbi. s. qd in pectorum superbie sunt
duo. s. motiva ad peccandum. et iniuria dei. Prior
qd ex parte motivi dico qd terciam speciem superbie. s. ia
ctantia est maior qd maius pectus qd aliae tres speces
qd vero est. qd quanto pectus minus huius est plus motivo tam
quam de punitate et tanto minus huius de ex
cusabilitate et excusatio quanto pectus plus huius de
motivo. tanto plus huius de punitate. et plus huius de
excusatione. Sed iactantia qd est ex tribus pectibus super
bie vel speciebus oritur ex bono qd huius hominis. hec

auct iactantia que est terciam speciem superbie non oritur
ex bono qd huius hominis ex bono qd huius hominis habet
plus auct de motu et per dominum plus excusatio huius
ille qd superbis vel extollit de bono qd huius. qd ille
qui superbis de bono qd non habet. Ex alia vero patet
est. qd ex parte iniurie plus iniuria deo ille qui ne
gat se habere bonum qd huius a deo qd ille qui iactat se
habere bonum qd non habet. Et sic per pectus scilicet huius ser
monis

Pars terciam huius sermonis. in qua ponit
predictarum superbie specierum dete
statio sive fugatio.

Geracio in isto sermone aduertitur est. qd
tanta est dictio specie superbie auctoritate ma
la qd libet debet eas merito refugere et
ale repellere. Primam speciem superbie que
est qd bona qd habet non cognoscit a deo. sed a
se. persuadet fugere tria. subuentio. vindicatio. at
tributio. Primo persuadet fugere subuentio. scilicet
digna sive defensio quantum ad hoc qd si hoste suu
fortior est videtur ad dominum suum per succursu orationem
suam quia quodam nunci mittitur. et de implorando
succursu vehementer ostendit. et si videtur qd castum
corpis sui defendere non possent. domino suo reddent
ut ipse eum defendere. Sicut quodam cum temptaretur
de pectori fornicationis vehementer et resistere am
plius non posset. prosterne se ante crucifixum dixit
Domine terram corporis quam a te teneo amplius defendere
non possum. Ego reddam eam tibi. defende eam
et statim cessauit temptationem. superbis autem de se per
sumens ad deum in necessitatibus non recurrit. et ideo
sepe per superbiam cadit. Propterea dicunt theologoi
qd deus immittit tribulaciones ut sic cogatur homo
auxilio humano destitutus ad deum recurreat ut bona
que huius cognoscatur a deo habere. Secundo persuadet
vindicatio. qd bona sua a deo recognoscitur ip
se de iniuriis sibi illatis se non vindicaret. sed ex
pectaret qd dominus suus sibi iusticiam exhiberet et sic
daret deo qd propum est. vindictam. nec eam sibi
surparetur. Mibi vindictam et ego retribuam ait
dominus deus. xxxviii. puer. xxvii. Ro. xii. Deb. x. xxiij
q. i. in p. idcirco sapientia puer. xxviii. ait. Ne di
cas. reddam malum per malum. expecta dominum et libera
bit te a labore. s. vindicabis. et a debito gehennam
quod te obligas vindicabo. superbis autem de se
persumens non querit gloriad dei sibi suam. jo. per superbiam
suam in malo vindicte iniurie appetit. Unde Tero. inquit
Qui deum soli omnibus suis credet. ipse eius
iudicium temere formidaret. Tercio persuadet alteri
butio. qd vere bona sua a deo recognoscetur.
deo tamquam dominum oiam attribueret. qd per utilissimum
esset ei qd soli non hominibus placere studeret. Unde
apostolus ad Gal. i. ca. 9. ad hec homibus placebere se
suum dei non esset. figuram illos qui bona sua sibi
attribuunt tenet qd volebat Iohannem vocare nos
mine patrem suum. figuram vero illos qui bona sua
deo attribuunt tenet Elisabeth qd ait. Nequaquam
huius vocabitur Iohannes. Lu. i. Et merito Iohannes.

grā vocabat qui nat⁹ est de sterili nō s̄m na-
turā. Sicut bonū op⁹ dz attribui grē. cum aia
ex se sterilis sit. ex deo vero hēat q̄ bona opera
agat. iuxta illud. **N**isi hitare facit sterilem r̄c.
Sedam spēm supbie q̄ est q̄ bona que ha-
bet attribuit suis meritis p̄suadēt fugere tria
debiti solutō. p̄p̄a fructificatō nulla retributō
Primo p̄suadet fugere debit i solutō. q̄r quan-
tumq; conēt hō ipē tñ nō sufficit soluere deo
q̄s ei dz. **Vñ Ber.** in li. de diligētō deo inquit
Si totū me debeo p̄ me facto. qd addā pro me
refecto et refecto b̄ mō. nec em tam facile refex-
etus q̄ fact⁹. **S**i qđem nō solū de me s̄ etiam s̄
q̄cunq; quod factū est. sc̄ptum est. q̄ dixit c̄ fa-
cta sūt. At vero in reficiētō profecto me dixit
multa c̄ gessit mira. c̄ ptulit dura. nō tm̄ dura
h̄ etiā indigna. in p̄mo ope me mībi dedit. i se-
cundo se. c̄ vbi se dedit me mībi reddidit dat⁹
ḡ et reddit⁹ me p̄ me debeo et bis me debeo.
Et si me debeo p̄ me qd ei tribuā. p̄ se. Nam et
si me mīlies repēdere possem. qd sum ego ad dō
minū. hec ille. Ecce ḡ quāta fatuitas est q̄ hō
credat p̄ meritis suis bona sua h̄. cū hō non
sufficiat soluer e deo q̄s dz. **S**ed o p̄suadet p̄
p̄ria fructificatō. q̄r hō bñ opando facit ipsi p̄
p̄iam vtilitatē et nō vutilitatē dei. **Vñ Lu.** xvii
Cum feceritis oia q̄ p̄cepta fūt vobis r̄c. In q̄
verbō nobis innuunt̄ due rōes. s. bñ opando q̄
debem⁹ soluim⁹. et q̄ mutiles deo sum⁹. s. ad
min⁹ reputare debem⁹. **Vñ** timer e debem⁹ q̄ si
serui mutiles sniam dñi. **M**ath. xxij. Seruū mu-
tilem mittite in tenebras ext eriores. q̄s debet
hoi ex hoc q̄ p̄p̄am vutilitatē facit. **T**ercō p̄
suadet nulla retributō. q̄r hō mībil dat deo mī-
hi p̄us de⁹ dederit ei illud. **Vñ** Job. xl. ca. ait
Quid mībi dedit ut reddit⁹ ei. Et Dauid ad dō-
minū. Que de manu tua suscepim⁹ tibi dedimus
et yla. xxvi. Oia ope nostra r̄c. vbi. s. Et aug.
ait. p̄ne sup̄ erga tibi vt debeas. Et q̄s habz
q̄c̄q̄ nīli tuū. reddit⁹ debita nullis debēs. donal-
debita mībil p̄dēs. Et Ber. ait. Non sunt talia
merita vt p̄terea vita etēna debeat ex iure vt
deus iniuriā eis facēt nīli eā dōnaret b̄ ille ēgo
fugiēda est supbie. **T**erciā spēm supbie q̄ est
q̄n credit se h̄re bonū q̄s nō h̄z. tria fugere p̄-
suadēt. impeditio. delusio. detestatō. **P**rimo.
p̄suadet fugere impeditō. s. grē. q̄r. s. de⁹ non
dat liben⁹ grām suā hoc vicio laborāti. **S**cit ei
q̄ ipē de ei⁹ collatōe ei⁹ grat⁹ nō esset. cum cres-
dat ipē eā iam h̄re et sic q̄ si p̄deret dñs gratiā
suā. Ait. n. Ber. Nunqđ perit q̄s daēt ingrato.
S. iste quāli plen⁹ de mīhilo. iō p̄t nō cape
aliqd. **Vñ Ber.** ait. Non est quo se imisceat va-
mitas vbi totū occupat caritas. ita nō est quo
se imisceat veritas. q̄n aliquē occupat falsitas.
Sed o p̄suadet fugere h̄ vīt̄ delusio maḡ.
Deludit̄. n. laborāti b̄ hoc vicio mō q̄ delusuz
est cuiqdā rusticō portati agnū venale. c̄ p̄ aliz
quos iuuenes in via datum est sibi intelligē q̄
esset camis. **S**ic supbus plus adulatori⁹ q̄ si

bi credēs ad vltimū credit h̄re bonuz illud q̄s
nō h̄z. **Vñ** Señ. ait. Nō strabo tibi qd oia pos/
fidentib⁹ dehit. s. q̄ vez dicat. et hoiem m̄t mē
tientes stupēt. ipāḡ s̄luetudine p̄ rectis blā
da audiētē ad vez p̄ducāt. **S**ic. n. faciunt adu-
latores de supbo sicut pueri de vesica quā vn⁹
aliquātulū inflat. aliūs plus donec bñ inflata
fit. **S**ic vn⁹ adulatoz inflat supbū. ali⁹ ap̄lius
inflat. **H**en. Q̄m amicoz vnū officiū. vna oten-
tio est. q̄s blādissime fallat. **T**ercio p̄suadet
fugere detestatō. **E**st. n. viciū detestabile ex h̄
q̄ hoiem in tātā cecitatē ponit vt etiā cecitatē
suā agnoscē nō possit. Alj ceci saltē cecitatē su
am agnoscūt l̄z alia agnoscere nō possint. Et iō
diabolus facit de illo q̄ laborat h̄ vico saccuz n̄
solū ad otinēdū vilia s̄ etiā ad otinēdū nulla.
Quartā c̄ vltimā spēm que est q̄n aliq̄s i esti-
matō p̄ponit se a l̄js p̄suadēt fugere tria app̄-
ciatio. incertitudo. iudicatio. **P**rimo p̄suadet
fugē app̄ciatō p̄ hoc q̄ q̄nto aliquis se mas-
gis app̄ciat. tāto min⁹ app̄ciatē a deo c̄ tā-
to min⁹ vz. **E**p̄plū hēm⁹ de b̄ in Haule. de q̄
legit. i. Reg. xv. Cum esse p̄uul⁹ in ocul⁹ tuis
caput in tribub⁹ ist⁹ fact⁹ es. **E**cōtrario cū ma-
gnus eset in oculis suis a regno deiect⁹ es. **I**l-
lum aut̄ qui se desp̄cit. de⁹ app̄ciat. p̄s. Cor-
otritū et h̄niliatū de⁹ nō esse desp̄cies. **S**ed o
fugere p̄suadet incertitudo quā h̄nt hoies in
p̄nti vita de bonitate sua vel aliena. **Vñ** ecclēsi-
astes. ix. H̄t iusti atqz sapientes quoq; opera
fūt in manu dei. Lz hō p̄ntialiter cert⁹ fit d̄ bo-
nitate sua vel malicia aliena. finalit̄ tñ incert⁹
est. Lz. n. p̄xim⁹ tu⁹ in p̄nti vita fit hoicida v̄k
iude⁹ vel sarracen⁹. forsitā tñ in dei p̄uiden-
tia est de ordie cherubin⁹. Lz etiā tu mō his bon⁹
forxitā tñ in dei p̄scia iā es patibulo inferni af-
fixus. **Vñ** Ecclesiastes. viii. dr. Oidi impios se-
pultos qui etiā cū adhuc viueret in loco sancto
erāt. et laudabant̄ in ciuitate q̄si iustoq; opera
Tercio fugere p̄suadet iudicatio. q̄r nēo dz
esse iuder in cā p̄p̄a. C. ne quis in cā p̄p̄a. l. i. Et
tñ talis supb⁹ vult eē iuder sui ip̄n⁹ cuz p̄pus
amor soleat fallere i iudicō sui. **Vñ** Ber. amor
h̄cut nec odiū nescit veritatis iudicū. Et idez
alibi ait. De legib⁹ h̄uāris statutū est. c̄ i caub-
tā ecclasticis q̄ secularib⁹ sc̄io seruatū. spāles
et amicos caufatiū nō debē admitti in iudicium
ne vel fallat̄ vel fallant̄ amore filioz. **F**ugias-
mus ḡ c̄ptū possim⁹ h̄ac mortale supbie vīpe-
ram et humiliemus animas nostras deo qui so-
lus in trinitate perfecta viuit et regnat in secu-
la seculorum Amen

Dominica eadē ifra diē de detestatio
ne superbie respectuī et p̄ximi.

Sermo. xl.

Mne quod est in mundo aut est
occupia carnis. aut occupia rei iterum
ubi. s. Quā sit detestāda superbia
frēs carissimi necū et ab homināda
oñdē ex eius opposito. s. huilitate
que hume est omēdāda et imitāda. Nā hicut cā
exaltatōnis in celo est huilitas ita cā dep̄fisiōis
sive grauioris dānatōnis est se in h̄ mūdo p su
perbiā exaltare. iuxta illud Math. xxij. et Lu.
xvij. Qui se exaltat huiliabit̄. et certe sine mis
ericordia fiet ei. q̄ supbierit iudiciu. q̄ ut dicit
ab Aug. in li. de libero arbitrio. nullus tā in
dignus misericordia dei sicut supb̄. et Grego. xvij. li.
mora. dicit Q̄is supbia eo ipso in imo iacet q̄ in
alto se erigit. vt inde magis supposita fit. vñ
alijs pessē ostēdit. hec ille. Exemplū h̄ bēt̄ur in
lucifero qui de celo ad terrā corruit p supbias
De quo Lu. x. Videbā satbā sicut fulgur de ce
lo cadēt̄ cui dictū est. psa. xvn. Detracta ē ad
inferos supbia tua. Et iō fīm Gre. in mora. de
pnia dis. n. c. pmū. in fi. Cōsidereb̄ h̄ elat̄ qd̄
in era mereat̄ si p̄lat̄ angel̄ in celo in terraz
p̄sternit̄. Et iō oēs supbi sequent̄ eu. vñ psa.
v. ca. Descēdet̄ fortis eī et gloriōsi et sublimis
ad infernū. Et iō bñ dicit Ioh. Q̄e qd̄ est in mū
do. re. Detestāda est igit̄ supbia respectu nr̄i
et primi sicut respectu dei vt p̄z ex superioribz
Et hoc etiam tribus rōmibz.
Primo ratione originatōnis
Secundo ratōne destruktōnis
Tercio rōne iniuriatōnis

**Pars p̄ma h̄ sermōis in q̄ detestat̄ sup
bia respectu nr̄i rōne originatōnis**

Primo igit̄ in isto sermone dico q̄ dete
stanta est supbia rōne originatōnis. Est
em̄ origo om̄i vicioz. q̄r cū quēpīa ma
culat supbia necesse erit ut ip̄e in certa vitia ca
dat fōn ecē. p. c. scribit̄. Imtiū ois p̄cti supbia
sup quo dicit Ber. Initū om̄i p̄cti supbia et
caput totī p̄ditōnis. Cū aut̄ q̄ salutē tuā opa
ri desideras aduersus h̄ac sup caput tuū cornu
crucis h̄ere memēto vt nō extollaris p̄spēris
nec dep̄maris aduersis. hec ille. Ad quoq̄ dic
toz declaratōem notādū est q̄ fīm Alep. et ali
os doc. illud dēm. Imtiū ois p̄cti supbia tripli
citer expomē. Primo respectu vtēpt̄ dei. q̄r
m̄bil aliud supbia est m̄bi in oib̄ p̄ctis mūeta
Nam hicut absq̄ caritate nulla virt̄ p̄fecta est
ita sine vtēpt̄ dei q̄ supbia generalissime dici
tur. nullū p̄ctm inuenit̄ p̄ter id qd̄ ex ignoran
tia vel infirmitate omittit̄. Sz de h̄ mō nō lc̄q
mut h̄ satis. n. de hoc dictū est in p̄ma p̄teser
mons. xxxvij. h̄zrē. Secdo respectu peccādi p̄n
cipi. q̄ p̄mū p̄ctm fuit supbia quo peccauit lu
cifer in celo. vñ Thob. nn. dr. Ab ip̄a supbia
sz supfit exordiu ois p̄ditio. qd̄ clare apieit in
sermonario de p̄mitōe et reprobatōe vicioz

De hoc mō etiā nō loqmur in p̄nt̄. Tercio ex
ponit̄ respectu p̄ctoz exordij cū ex supbia oia
vicia orianē fōn Gre. xxi. mora. ca. xxvij. fie
di. Prima nāq̄ soboles supbie in amis glia est
que dū opp̄ellam mēte contipuerit mor⁹ iudicā
gignit̄. q̄r nīmīz dum vāni nōis potētiam ap
petit ne q̄s ali⁹ adipisci valeat tabescit. Inui
dia q̄z irā generat̄. q̄r quāto interioris lūo r̄is
vulnerē aim⁹ sautia. tāto etiā māsuetudo trā
q̄llitatis amittit̄. et q̄r q̄si dolēs mēbz tangit̄
idcirco op̄osite actōnis man⁹ graui⁹ p̄ssa sen
titur ex quo tristitia orit̄. q̄r turbata mēs q̄ ina
ordinate se occidit eo addicēdo sfūdit̄. Et cum
dulcedinē tranq̄llitatis amiserit̄. m̄bil h̄ac mīs
ex p̄turbatōe subsequēs mēro pascit̄. Tristis
cia q̄z ad auaritiā dcriuat̄. q̄r dū sfūhi cor bo
num leticie in semetip̄m int̄ amiserit̄. vñ solati
ri debeat foris querit̄. Et tāto magis exterio
ra bona adipisci desiderat̄. quāto gaudiū n̄ h̄z
ad qd̄ intrinsec⁹ decurrat̄. Post h̄z vñ duo car
nalia vicia. i. vētris ingluines et luxuria nascit̄
ur. Sz cūctis liq̄t̄ q̄ de vētris igluuie luxuria
nascit̄ dum in ip̄a distributōe membror̄ vētri
genitalia subm̄xa videant̄. vñ dū vñm mō dia
te reficit̄ aliud p̄culdubio ad stumelijā excita
tur. hec ille. Vbi p̄z q̄ ex supbia oia vicia oriū
tur. Nā ex ea orit̄ vana glia qua q̄sq̄ vult sup
alios apparē. et si aliq̄s adeq̄t̄. illico nascitur
inuidia. ex qua de leui deuemēt̄ in irā. et cum se
nō poterit int̄ solare. exteriorē in reb̄ oso
latō em̄ q̄rit̄ cū auaricia. q̄r aia nr̄a beato Gre.
teste sine aliqua solatōe stare nō pōt̄. et iō ex
abundātia rez̄ quas multo labore q̄siuit̄ t̄friz
gerati desiderās in vicio gule ruit̄ qua ex re le
uius in luxuriā cadit. vñ Jero. ad eustochium
ait. Libido iūcta est luxurie. p̄us vēt̄ extendit̄
et sic cūcta mēbra occitanē. qd̄ viciū multi auari
absq̄ gula omittit̄. q̄r vt dictū est in aliq̄ oso
lati iā cupiūt̄. Ex luxuria postremo p̄uenit acci
dia. vñ Boeti⁹. ij. de solatōne p̄sa. vi. dicit
Tristes eē sua. voluptatū exit̄. q̄s quis t̄mi
misi libidinū sua. volet itelliget. Hoc quippe
viciū etiā illis q̄ nec gulohi nec luxuriosi sūt eue
nit ex p̄uatōe delectatōnū vel stimulo viciōnū
q̄r ut psa. xli. ca. scribit̄. Non est pax imp̄is.
Ex h̄is igit̄ luculent̄ appetit̄ q̄ oia vina secuz
supbia portat̄. vñ de p̄ma sobole supbie q̄ est
inuidia loquit̄ Aug. li. n. sup Gen. ca. n. Inuidia
seq̄t̄ supbia non p̄cedit. nō. n. cā supbie
di est iuidia s̄ cā iuidēdi est supbia. Cū igit̄
supbia sit amor excellentie p̄p̄e. inuidia vero fe
odiū felicitatis alienae. vñ nascatur satis i. p̄m
ptu est. Amādo. n. q̄s excellētiā suā. vel paris
bus inuidet̄ q̄ ei coequentur. vel inferioribus
ne coequētur. vñ supioribz q̄ eis nō coequetuz
Supbiendo igit̄ iuid̄ nō iuidēdo q̄sq̄ super
bus est merito imtiū om̄is p̄cti supbiām scrip
tura diffim̄t̄ di. Imtiū ois p̄cti supbia. hec ille
de alijs vero p̄ctis q̄ ex supbia oriantur h̄is.
Aug. in li. de salutaribz documētis approbat̄

di. Quia huilitas hoies sanctos angelos facit et superbia demones ex angelis fecerit. ipsa est omnis peccatorum iniuriam et summis et causa. quod non solum est peccatum superbia sed etiam nullum peccatum esse potuit aut peccatum aut poterit sine ea. Sic quodlibet alius est omnis peccatum nisi deus exceptus quo ei percepit deum. et hoc nulla res alia persuadet hoem nisi superbia. Porro cupiditas et superbia inter se sunt malum ut nec superbia sine cupiditate nec sine superbia possit cupiditas inueniri. De superbia nanciatur heres. scismata. detractores. muidie. ire. rixae. detestiones. aiofates. ambitores. elatores. perfidios. iactantia. verbofatas. vanitas. inquietudo menda ciuii. et cetera hominum. quod diminuerare per singula legum est. hec ille. Unde est quod superbia velut quodam homo magnus per singula membra est distinctus. Caput est malum per platoni. Daniel. xiii. A semiribus egressa est iniqtas. et malorum principes. ps. Astiterunt reges eorum et principes ouenerunt et oculi eius sunt sapientes mundi quod seculi vanas sequuntur. Iere. viii. Sapientes sunt ut faciat mala. punitum. Non enim dormiunt nisi male fecerint nec ab eis capit somnus nisi superlatauerint comedunt panem ipietas et bibunt vnum iniqtatis. Aures eius sunt voluptuosus quod seculi voluptates aut seculares scientias cum audiitate audiunt. psalm. iii. Ecce ego aufera a vobis omnes robur panis et omnes robur aquae. sapientem quod et prudenter eloquuntur mystici. Nares sunt falsi religiosi. Job. xl. De naribus eius procedit fumus sicut olle succese aq. feruens. Et Mathei. xxiii. Surgent pseudo Christi et pseudo prophete et eius sunt cupidi et avari. psalm. v. ca. Dilatauit infernum aiam suam et apuit os suum absque vello termino. Lingua eius adulatores. ps. Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. labia eius est dolosus et deceptor. ps. Vana locuti sunt unusquisque ad primi suum labia dolosa in corde. et corde locuti sunt. Dentes est detractor. Job. xl. Per Syrus dentium eius formido. Detractores deuoratores. Guttur eius suspiciosus et malus iudicator. ps. De pulcro patens est guttus eius. Cor eius est obstinatus in malo. Job. xl. Cor eius obduratus est quasi lapis et stringens quasi malleatoris incus. Manus est proditor. ps. Cremer iniqtates in corde opazim in terra iniusticias manus vnde occinatur. facies eius est hypocrita. Matth. vi. Oia opa sua faciunt ut videantur ab hominibus. Collum eius est per superbius. Job. xl. In collo eius morabitur fortitudo. Venit eius ambiciosus. ps. Venit eius ambitionis. errauerunt ab veteri. locuti sunt falsa. Os eius despatus. Job. xl. Os eius velut fistule eris. Corpore eius impenitus. Job. xl. Corpore eius quasi scuta fusilia. Pes eius crudelitas. ps. Veloces pedes eius ad effundendum sanguinem. Et puer. si. Pedes eius ad malum currunt. et festinat ut effundant sanguinem. Nerui eius est lasciuus. Job. xl. Nerui testiculus proplexi sunt. Cartilago eius collateralis est in citatis ad malum. Job. xl. Cartilago eius quasi lamina ferrea. Fallos est gloria mundi. Job. xl. Fallos eius prunas ardore facit. ecce quanta ma-

la procedunt ex superbia per membra corporis figurata quibus totum corpus ecclesie sautiat. Et ideo bene dicuntur. Superbia est coe voluntatis malum. Est ideo superbia detestanda ratione originis. quod est origo omnis malorum. Et sic per psalmam habet sermonis

Pars secunda habet sermonis in qua ostendatur superbia respectu nostri ratione constructiois

Secundo in isto sermone detestanda est superbia ratione destructiois. quod est omnis bonorum in aia destructio. scilicet caritatis. et omnis fortitudinis. Unde ecclesiastici. capitulo. Domini quod nimis. id est valde locupler est. scilicet fortitudinis. annihilabitur superbia. Unde Gregorius inquit. Sicut huilitas omnia viae eneruantur. omnesque fortutes colligitur et roborat. sic superbia omnes fortutes destruit et eneruantur. Et in libro morali. id est inquit. Alia quodque viae eas solas virtutes iperunt. quibus ipsa destruuntur. et vice versa paciam. castramargia abstinentiam. libido continetiam expugnat. Superbia autem viciorum radix nequam videtur extinguisse et tanta omnia membra eius et a se erigit et quasi generaliter et pestifer morbus corporis omnino corrumpit. ut quodcum illa iuadente agitur etiam si fortis esse ostendit non per hoc dominum sed soli vaneglie seruia. sed ille. Et ideo gratia et fortutes quod per humanitatem seruatur. per superbiā diabolus destruet et auferre reconatur. Et hanc exemplum habetur de cornicula quod volens frangeret mucem et comedere et non valens. eam volando in altum eleuat et deinceps eam ad ima super durum lapidem corticem eius frangit et nucleum comedit. Sic diabolus facit. quodcumque hoies latitatem sub cortice et testa huilitatis non possunt a diabolo vorari. sed in altum eleuati per superbiā subito casu mortis fracta testa huilitatis nunc a demonibus deuoratur et fortutes consumuntur. Sic etiam faciunt quodam aues de ostreis marinis cum non possint eas vorare quodcumque latet in conchis suis et testis. in modo eas eleuant et allidunt et frangunt testas eos et comedunt eas. Et ideo Job. xxx. capitulo. in persona superbius inquit. Eleuasti me. et quasi super vetum ponens alliasti me. Et Augustinus ait. Alta siccantur. imma repletur. Alta. immo. superba siccatur. imma. immo. humilia repletur. Et ideo Berengerius ait. Superbia sive iacobus exponit sive non superba erit subtracte gratia. Nunquam quod huilibz dat gratiam. huili aufert datam. gratia argumentum superbie est subtractio gratiae. gratia in ille. Amplius dico quod superbia est non solum bonorum destruenda sed etiam aliorum bonorum impedimenta. scilicet non humilitas non solum gratia est sed etiam vas alias gratiarum. sic superbia non solum est malitia sed etiam bonorum et gratiarum impedimenta. Unde quodam sapientem ait. Alexander cum cognosceret eum superbum. Deinde postea est largiri tibi sapientiam sed non habes ubi eam recipias. Et interrogatus Chilon perh. ut ait. Lucretius ab Hesiodo sopor poeta. Nuid nam ageret Jupiter. reddidit. Alta huilitas. huilia vero exaltat. Et ideo ait Prothomoeus. Qui inter sapientes huilius est. sapientior existit sicut locus profundior certis lacum aq. copiohorum.

est. **N**ocirco a strario sensu. **M**uato q̄s magis superb⁹ est tāto plus a dispōe receptōnis grē elōgat⁹. **S**ic. n. ocaū est receptiuū nō queruz vt mōtes. ita supbia q̄ facit mēte eleuatā vltra cōem dōitōem ipedit receptō em grē. **S**on in figura. **R**eg. i. ca. 8r. **N**ōtēs gelboe q̄ signifi cant supbiā. nec ros nec pluuiā s. grē. veniant sup vos z̄. **A**mpl⁹ dico supbia bona falsificat et inqnat p eo q̄ ea q̄ fūt de genē bonoz̄ si ex supbia pcedat. vt. s. fāt xp̄ vanā gliaz nō fūt meritoria imo demeritoria et vīz hō di ues et mībil hz. **Vn** Ber. ait. **M**agna v̄t⁹ huī litatis fine c⁹ obtētu nō solū v̄t⁹ nō sit h̄etiam in supbiā erūpt. Et iō dēm poete. s. ad 8 facit. **I**nqnat egregios adiūcta supbia mores. Et illud. **S**i tibi grā. si sapia. formaqz det̄. **I**nqnat oia sola supbia si comiteſ. **E**st. n. supbia velut q̄dam vestis maculata qua supbi se et suos in duūt. **Vn** ecē. xii. **N**ui coicauerit supbo induet supbia quā pallio huilitatis vult opire supbz iuxta illud. **G**loriosa res est huilitas q̄ se palli ari appetit supbia ne vilescaſ. **S**z non faciet qr supbia tz pncipatū. et iō aia supba nō ē sui iur. **A**it. n. Pythagoras p̄hs Liber nō est quē superb⁹ bus inflat aīm⁹. Et sic p; q̄ detestāda est supbia rōe destruetōnis. Et de istis duab⁹ rōmib⁹ pdicātis ait. **I**sid. in li. de v̄tutib⁹. **S**upbia sīc est origo et radix oīm criminū. ita ē rum a oīm v̄tutū. Et hec p; ps sc̄sa huius sermonis.

Pars tercia huī sermonis. in qua de testanda ē supbia respectu n̄i et pxi mi ratione iuriacionis.

Cercio in isto sermone detestāda est supbia rōe nocumēti siue iniuriatōmis. **N**o c̄t. n. supbia etiā pxi. **Vn** p̄s ait. Supberbi imq̄ agebāt v̄sq̄quaqz. Et itez. **C**ofūdant supbi. qr iniuste inq̄tate fecerūt in me. **P**rimo. n. hō p supbiā primi suū dēm̄t et coā gustat. **Vn** puer. xj. **V**bi fuerit supbia. ibi erit et otumelia. Et puer. xxi. ca. 8r. Arma ci glaz̄ in via supbi. Et puer. xx vii. **N**ui se iactat et dilat at iurgia acitat. **N**ā dū supbus honores terrenos et gloriā mūdi inordinate appetit. alios dēm̄t et despicit. **Vn** Inno. in li. de vili tate dōitōmis hūane. dicit sic. Ambitiosus statim vt est ad honorē p̄mpt⁹. milupbiā extollitur. et iactātiā effrenaſ. nō curat pdesse si glo riatur pesse. p̄sumit se meliore. qr certit se superiore. pores dedignat amicos. notos ignos rat hēsternos. comites dēm̄t antiq̄s. vultum auertit. ceruicē erigit. fastū oīndit. grādia loq̄ sublimia meditaſ. subesse nō patiſ. pesse molit subditis onerosus. oībus infestus. p̄ceps. molestus. arrogās. grauis et iportun⁹. hec ille. Verbis molestat supbus primi suū multiplicat et se iactādo. iurta illud. **A**mos. vi. **N**unqđ non in fortitudie n̄a assumptim⁹ nobis cornua. Et

illud ecē. xj. **S**icut eructāt p̄corda fetētuz. si et cor supboz. Ad leām. Stomach⁹ vētosita te iflat⁹ eructari solet. **S**ic et hō supbia iflat⁹ ventosa verba emittrit. et etiā cum eo litigando iuxta illud puer. xiiij. **I**nē supbos semp iurgia fūt. et vt dīctū est otumelias mferēdo. **S**c̄do homo p supbiā iniuriaſ p̄ximo iniusticiā faci endo. Nam in supbo nulla iusticia rep̄t. nec iuste cū eo aliqd tractare pōt. qr ceca supēbia se mitam rōmī ignorat et viā iusticie nō v̄z vidē. **Vn** Gre. in registro ait. **Q**uisquis supbie tirāridē in se captiuā mēte suscepit. h̄ p̄mū dānum patiſ q̄ clauso cordis oculo iudicij eq̄tatē per dit. **N**ā cūcta q̄ alij vel bñ egerint displicēt. et sola que ipē vel sua egerint placent. hec ille. **Vn** etiā valeri⁹. li. viii. de supbis sic ait. Supbi nec sua pīcula respicē nec aliena facta iusta examinatōe p̄seq̄ valēt. et iō melius ē huiliari cum mitib⁹ q̄ diuidē spolia cū supbis. p̄l. xvi. Postremo hō iniuriaſ p̄xio p supbia et nunq̄ dignaſ petē indulgētiā. **Vn** de hoc et 8 alijs superbie malis. **G**re. m. xiiij. li. mora. in si. ait. Cūctis nāq̄ superba apud se cogitatōe tumēti bus inest clamor in locutōe. amaritudo i filētō dissolutio in hilaritate. furor in tristitia. in honestas in actōe. honestas i imagine. erectio in incessu. rancor in rīsione. **V**oz̄ mēs semper ē ad irrogādas otumelias valida. ad tolerādum infirma. ad obediēdū pigra. ad lacessendū alios ipotuna. ad ea q̄ facē nec d̄z nec p̄ualet p̄zata. hec in eo quod spōte nō appetit nullis. exhortatōib⁹ flectit. ad hoc aut q̄ latens dehiderat q̄rit. vt cogat. qr dū metuit ex dehiderio suo vilesce. optat vim in sua voluntate tolerare hec ille. **A**d c⁹text⁹ declaratōem notādū est q̄ sicut fum⁹ extra domū et sup̄ et ex oī pte est signum interioris fumi et ignis. sic fum⁹ exterioris superbie est signū interioris. **E**t sic signū vini vel alteri⁹ rei venal facit bonā iuris p̄fūptionē q̄ talia sint venalia. et talis cogit ad vēdendū hmōi si iuemanē in domo sua. **C. 8** emp. ci ven. l. nec emē. vbi lex p̄sumit q̄ vbi ē signū ibi est et signatuſ. Ita signa superbie exterioris faciūt signū siue p̄sumtōem superbie interioris q̄ signa otinēt in pdicta auēte Gre. Primuz est clamor in locutōe. **M**ath. xx vii. At illi. s. iudei ppter superbia magis clamabāt. crucifigatur. **S**c̄m est amaritudo in filētō. **Lob. xxxii. De** nūs sum ser momib⁹. et coartat me spūs vētris mei. Vēter me⁹ quasi mustum absq̄ spiraculo q̄ lagūculas nouas disrūpit. **T**erciū est disolutio in hilaritate. **Ecc. xxi. ca. 8** R̄sus i ore stul̄toz abūdat. **Q**uartū est furor in tristitia. sicut Judas q̄ abies laqueose suspedit. **M**ath. xxvij et Ecc. n. 8r. **V**e h̄ys q̄ pdiderūt sustinentiam. **Q**uintū est in honestas in actōe. qr irreuerēter et indeuote agūt otra illud. i. Cor. xxiij. Oia honeste et bñ ordinē fāt. **S**extū est in honestas in imagine. vt in ypocritis q̄ dilatāt philateria et magnificant fimbrias. **S**eptimū est erectō

In incisu Job. xv. Cucurrit aduersus eos exte
to collo. Octauu est rancor in ensiōe ut eam q
interrogatus de frē. tñdit. nescio. Gen. nn. No
num ad irrogadū otumelias valida ps. Quia ec
ce ceperūt aiam meā irruerūt in me fortis De
cimū est ad toleradas iniurias infirma. Vn fa/
tuus est q statim iudicat irā suam. pū. xix. Qui
impatiēs est lustinebit dānū. Undecimū est ad
obediēdū pigra. puer. xxi. Desideria occidunt
pigra. noluerūt. n. q̄cō manus ei⁹ opari. Duo
decimū est ad malefaciēdū velox. Iere. xxii. Nō
mittebā eos et ip̄i currebant. Et Amos. n. Et
pibit fuga a veloce et fortis nō obtinebit vir
tutem. Decimūterciū est ad faciēda ignorās. Ie
re. nn. Sapientes fit vt faciat mala bñ aut facē
nesciūt. Decimūquartū est ad faciēda q n̄ vult
exhortatōib⁹ nō flectit. Iere. xxx. Insanabil
fractura tua pessima plaga. Ps. de pharaone
et cor induravit exhortatōib⁹ Moysi. Ie.
cimumqntū est q⁹ optat latent⁹ qrit vt cogat
Iere. ix. Docuerūt l̄nguas suas loq mēdaciūm
et vt imq agerēt laborauerūt. Ecce mala cōdi
tio supbie ppter q⁹ detestāda est rōe nocumen
ti suiiph⁹ et p̄ximi. Vn in euāgelio hodierno
Matth. nn. ca. Docet nos xp̄s fugere supbiā
in sc̄ba tēptatōe dyaboli qn̄ assumpit eū i san
ctam ciuitatē et statuit eum sup̄ pinnaculū tem
pli. Nam vt dicūt theologi nō pmisit se vidre
ut daret exēplū vitādi manē gl̄iam. Erat. n. in
ptate eius videri et nō videri. vt p̄z Luce. nn.
qn̄ trāiens p̄ mediū illoz ibat. Tēptatōe autē
dyabolo et dicēte ei. Si fili⁹ dei es mitte te de
orsū. Sc̄ptum est. n. Quia angel⁹ suis mādauit
de te. Iēdit illi Ihs resistēdo supbie. Sc̄pt
um est. s. Deut. vi. Nō tēptabis dñm deū tuū
q⁹. s. ex supbia pcedit. Nam tēptare deum est
expientiā de deo querē fine ncitatem q⁹ est ma
gne supbie p̄fuptōnis et arrogātie. Nuam de
uitare cedat ip̄e q̄ dyabolū sua sapia supauit
ti vic dñs n̄t Ihs xp̄s q̄ cū p̄re et sp̄u sc̄o suo vi
uit et regnat gl̄iosus et ppter huilitatē suā ex
altatus in se. se. Amen.

Feri a secūda post p̄maz dñic az i q̄dra
gesima de p̄mis trib⁹ gradib⁹ supbie
s. curiositate. leuitate et ieptaleticia.
Sermo. xljj

Mne q⁹ est in mundo. Ie
rum vbi. s. Determinata frēs ca/
rissimi supbie entitatē originatōe
spēz diueritate et ei⁹ mala ođitō
ne seq̄tur p̄tractare de ei⁹ graduatiōe. De qua
loquit̄ p̄ha ps. Ixxii. di. Supbia eoz qui te
oderūt ascēdit semp. s. de gradu in gradū Vbi
sciēdū q̄ est duplex ascēsus mētāl. Vn⁹ est vir
tualis. s. de bono ope in meli⁹ et de actu vnius
totutis ad alia. De quo ysa. n. s. Venite ascen

dam⁹ ad mōtē. i. celū p̄ huilitatē et bona ope
Alter vno criāl. s. 8 vno actu p̄cti ad aliū t̄ p̄c
pue supbie q̄ supbia iportat quēdā ascēsu flē
estimatōnis et mordiate affectōnis ad magna
Ascēdīt. n. criminalit̄ cū q̄s de vno gradu sup
bie ascēdit ad aliū. de quo p̄t itelligi illis ero.
n. ca. Non ascēdes p̄ gradus. s. supbie ad altaē
meū. i. xp̄m. h̄ p̄ huilitatez optet cōscendē. q̄
vt dicit̄ Job. n. ca. Si ascenderit vſq̄ ad celos
supbia elius et caput ei⁹ nubes tetigerit q̄si ster
quilimū in fine p̄det. De gradib⁹ igit̄ supbie
optet p̄tractare. q̄ v̄m Ber. sunt duodecim q̄s
recitat btūs Tho. sc̄ba sc̄be. q. clxii. arti. nn. et
Alex. in sc̄ba p̄te sume sue in tractatu de sup
bia. q̄ vt ait Job. Oē q⁹ est in mūdo r̄t. In p
senti igit̄ sermōe cā breuitatis tres tm̄ gradus
annotabim⁹. de alijs vero in seq̄ntib⁹. quorū
Primus gradus s. curiositas.
Secundus vero leuitas
Tercius autem iocunditas

Pars p̄ma h̄ fmōis in qua ponit̄ pri
mus supbie grad⁹ qui s. curiositas

Dimo igit̄ in isto sermone tractādū est
de p̄mo gradu supbie q̄ s. curiositas.
q̄. s. v̄m Durandū n̄m est v̄hemēs ap
plicatio mētis ad vane et inutilit̄ aliqd acqren
dum. q̄. s. nō otētus termis cognitōis h̄bi cō
uenientib⁹ q̄rit sc̄re. videre. audire v̄l alijs sē
fibus apprehendē q̄ nō decet. Multiplicit̄ em̄z
hoc vicio gen⁹ h̄uanū infectū est. et tāto mag
quāto min⁹ de eo homo facit fibi osciam. Et
em̄ s. Ecclesiastes. i. Non satiaē ocul⁹ visu nec
auris auditu. Predicta affirmat Aug. in li. de
utilitate credēdi. Curiosus est q̄ ea req̄rit q̄
m̄bil ad se p̄tinēt. Studiosus q̄ ea q̄ ad se atti
nent marie que ad mīmū nutriēdū liberalis at/
q̄ ornādū p̄tinent ip̄enissime req̄rit. Et li. xij.
Oſes. idē ait. Pastus electōnis delectato libidil
et venēnū curiositat̄ mot⁹ fūt aie mortue hec
ille. Ad p̄dictoz̄ clarā noūciā notādū q̄ curio
fitas vt elicit̄ ex dictis sanctoz̄. q̄listit p̄ncipia
liter in q̄tuoz̄. Primo in appetitu cognitiue. Se
cundo in appetitu sensitue. Tercio in falleratis
sermonib⁹. Quarto in ornatis opib⁹. Prio
curiositas q̄listit in appetitu cognitiue. q̄r co/
gnitio in hoie ordiari dz ad aliquā utilitatem
v̄m rōem sicut et oīs actus h̄uanus. alias vana
ē et curiositas. viciū. Vn̄ et Iap. s. Vani fūt
omnes hoies q̄bus nō subest scia dei. i. qui non
ordinat̄ sciam suā et cognitōem saltē ad vltimū
finē. Vn̄ et Jero. ait de q̄bus dā curiosis. xxvij
dis. c. nonne v̄d̄ he. Nonne v̄d̄ nobis in vani
tate sensus t̄ obscuritate mētis Ingredi q̄ dīez
bus ac noctib⁹ in dyaletica arte torque. qui
philosophic⁹ p̄scrutator oculos trās celū le
uat et v̄tra p̄fundū terrazz et abyssi in q̄dā
inanē demergit. Qui iambū feruet. qui tantaz

metror. fluā in suo studiōsus corde distiguit
hec ille rē. Sed strariū vīdr. s. q̄ in cognitōe
intellectua vel sensitua nō possit eē peccatum
Nam sensitua deseruit intellectue. cognitō at
intellectua sūm se est bona. In hoc. n. vīdr. si
stere pfectō hois vt intellect⁹ hois de poten
tia reducat ad actū. q̄s fit p cognitōem vita
tis. 15. illud q̄s q̄s sequit a deo nō pōt eē ma
lum. q̄s deus nō est actor mali. sed q̄cūqz abun
dantia cognitōis est a deo. iuxta illud Ecc.
i. Omnis sapia a dñ o deo est. et Ecc. xxii. di
pv. c. sancta romana Sapia ex ore altissimi p
dijt. Et iō palomon a dñ o deo expertiuit et im
petrauit. in Regū. iij. ii. palip. i. ca. xxxvi. dis
. g. ecce. Et io Sap. vij. di. Dedit mihi oim q̄ sūt
verā sapiam hūe sci am vt sci am dispōem orbis
terraz et vntutes elemētor. g. i. 15. illud per
quod q̄s assimulaē deo nō pōt eē malū. sed hō
assimulaē deo p hoc q̄ veritatē cognoscit. q̄s oia
nuda sūt et apta oculis ei ad Deb. nij. i. Reg.
ii. Danie. viij. i. q. ii. c. deus noster om̄ipotēs. g.
q̄tūcūqz abūdet scia veritatis nō est mala. h̄
bona. appetit⁹ aut boni nō est vicioſus. g. circa
cognitōem vītatis nō vīdr. esse vīciū curiosita
tis vel aliud. Ad hoc rūndēt sūm b̄m Tho. fe
cūda sc̄de. q. clervij. arti. i. q̄ cognito verita
tis q̄uis de se fit bona. pōt tū p accidens alicui
esse mala inq̄tū vel supbit ex ea uel vītē ea ad
malum. Vīciū autē curiositatis nō est circa ip
sam cognitōem veritatis dirēcte. h̄ circa app
etitum vel studiū cognoscēde veritatis. q̄n. s. ē
mordimat⁹. Nuāuis bonū hois oſtāt in cog
tione veri. tū pfectū bonū hois nō oſtāt i co
gnitōe cuiuscūqz veri h̄ in cognitōe ſūme vīta
tis pfecte vt p̄z p p̄b̄m. n. erbi. Et iō pōt eē vi
cium in cognitōe aliquoz̄ veroz̄ sūm q̄ tal appetitus circa illa nō b̄n ordinat et obito modo
ad cognitōem ſūme vītatis in qua oſtāt ſū
ma felicitas. et hic ſoluīt p̄m argumētū. Ad
ſcb̄m vero et terciū rūndēt q̄ q̄uis cognito ve
ritatis quā hēmus a do et p quā affilāmur deo
de se fit bona. nō p hoc excludēt q̄n hō cogni
tione vītatis poſſit abuti in malū vel etiam in
ordinate cognitōem vītatis appetē. nō. n. hūf
ficit ad vīturē bonū appetere h̄ optet et ipsuz
appetituz boni eſſe regulatū sūm roem. In b̄ er
go oſtāt vīciū curiositatis. in appetitu et stu
dio mordiatō circa cognitōē rez̄. Vīn ſciēs
sūm Tho. vbi. s. q̄ in appetitu cognitōe quiqz
modis ip̄a curiositas exerceſt. Primo inq̄tū
q̄s tēdit ſuo ſtudio in cognitōem veritatis vt
in de ſupbit. Vīn Aug. in li. de morib⁹ ecclie
inqt. Sunt q̄ desertis vītutib⁹ et nescientes qd
fit deus. et quāta fit maiestas ſp manēs eiusd
nature. magnū ſe aliqd agere putāt ſi vīuer
ſam iſta corporis molē quā mundū nuncupamus
curiosissime p quirāt. Vīn etiā tāta ſupbia i eis
gigmē vt in ip̄o celo de quo ſe pe disputāt in
bitare videant̄. Similis illi q̄ ſtudēt addiscere
aliqd ad peccātū. vicioſū ſtudiū hēt. sūm illud

16. ip̄. Hocuerūt ſinguā ſuā loq̄ mēdaciū. vt
imq̄ agerēt laborauerūt. Et qui addiscūt mē
tationes ſortilegia. et maleficia. et veneficia q̄
hōmōi. vel expiunt ea ſi hēt effectū. Iſtōr. et
in li. ſniāz̄ di. Ideo xp̄ian⁹ p̄hibet figmenta
legere poetaz̄. q̄r mīmū excitāt mentē ad m
centua libidinū. q̄s hētur dis. p̄xvij. c. iō. Et
iero. in eadē dis. c. ſacerdotes inqt. ſacerdos
tes dei om̄ifis euangelis et p̄phetis videmus
comedias legere. amatoria bucolicoz̄ ſuū
verba cātare et tenere virgilii in manib⁹. et id
q̄s in pueris est cauſa nc̄itatis. crīmē in ſe fa
cere voluptatis. hec ille. Qs p̄cipue vīdr hēre
locū in Pūdīo metamorphoseos. et de arte a
mādi. et ſuuenati et ſimiliib⁹. Itē eadez dis. c.
vīmo. hētur q̄ curioſitas ſi cuz̄ dīna ſcriptura
nō ſm ſanctor. expositōem h̄ ſm ſecularem ſa
pientiā et ſenſiū vanitatē expomē. Et dis. ea
dem. c. legāt. ſi q̄ curioſi dicunt̄ clerici q̄ filios
ſuos ecclieſtis ſūptib⁹ poti⁹ ſecularib⁹ ſcie
tis q̄ ſalutarib⁹ eruditū. Aduerſēdū tū circa
p̄dicta q̄ h̄ qui lās ſeculares ad eruditōez ad
dīcāt ut errores gētīlū legēdō detestent̄ et v
tīlia que in eis inuenerint ad vīfū ſacre eruditō
ris deuoti ouertāt. tales laudabilit̄ lās ſecu
lares addiscūt. Pro qua oclſone firmāda addū
cit Gratian⁹ dis. p̄xvij. g. cur g. figurās et au
toritātē et exēpla ſanctor. marie exēpla moſ
fiſt Daniel' qui oī ſapia egiptioz̄ et chaldeo
rum fuerūt eruditī. Iſbē etiā in. g. h̄ ecōtra le
gitur etiā q̄ p̄cepit dñs filijs iſrl̄ vt expoliaz
rent egiptios auro et argēto. moralit̄ instru
ens ut cum aux̄ ſapie hūe argētū eloquētī az
pud poetas inuenerim⁹. in vīfū ſalutifere erudi
tōis vertam⁹. Confirmat̄ idē auēte Bede di
centis eadē dis. c. turbat. Turbat acumē legen
tuīn et deficerē cogitē q̄ eos a legēdō ſeculari
bus libris oībus modis estimat p̄hibendos. in
q̄bus ſi que iuenta ſūt vītīa quaſi ſua ſumere l̄z
Alloqui Moyses et Daniel ſapia et līris. egipti
orum et chaldeoz̄ non pater enē eruditī. Nec
ip̄e mḡ ſētū aliquos vīrū ſpoetaz̄ ſuī ſ
ſcripturis inididisset vel dictis. hec ille. Et glosa
ponit ibi dicta ſpoetaz̄. ſ. in ep̄la ad Titū illud
Pigmenidis Cretēles male bestie ſp mēdaces
ventris pigri. Et in ep̄la. i. ad Cor. illud The
rentj. Corruſunt bonos mores colloqa mala.
Et in actib⁹ ap̄loz̄ illud Gen⁹ quidē cū ſimus
dei in ip̄o viuim⁹ mouemur et ſum⁹. Et hic pat̄z
illud. Sc̄do mō exercet̄ curiositas cum q̄s ſtu
det addiscere ab eo a quo non dz. ſicut illi q̄ p
quirūt aliqua futura vel occulta a demōbus
in quo repitur curiositas ſupſtitioſa. Vīn Aug
in li. de vera religiōe inquit. Nescio qua demē
tua ip̄ediuñt aliqui a fide vīcio curioſitatis i
p̄cūntādis demōib⁹. Propterea aut̄ xp̄us de
mones oītētē ſpm deum clamātes q̄r tu eſ ſi
lius dei increpat̄ ut tacerēt Lu. mī. ca. vt. ſ.
nos doceret non eſſe querēdū a demōib⁹ eē
p̄ cognitōe veritatis. q̄r aptere aliquā vera

dicunt ut hoies hys illecat eis credat et tandem ad aliquod malum deducat. Ad hanc etiam suppositio-
sam curiositatem et pestiferam pertinet etiam ars no-
toria. cum quod quis querit acquirere cum certis obser-
uantibus diuersas scias. Unde etiam Aug. de dina-
tibus maleficis quod fuit in mucocotibis de-
moni. Hys portentis per demonum fallaciam illudi-
tur curiositas humana quod id inconveniens appeti-
tur scire quod nulla eis ratione duemus inuestigare.
xxvij. q. v. c. nec mirum. Dicit autem quod habet homini lib-
eros induci ad aburendum eosdem libros et scripta
ne alij abutentur ex exemplo eius. De hominibus decepto-
bus demonum habetur Eccles. iij. vbi dicit. Multos super
plantauit suspicio eorum et in vanitate detinuit
sensus illos. Et Act. xxvij. dicit. Multe literae te
Paulus ad insamam ouerte: ut Tercio modo inquisi-
tum per studium minus utile retrahitur a studio. quod
sibi ex necessitate incumbit. ut si hunc curam ait uel
audire confessores. nesciens quod spectet ad tale of-
ficium instet officio physie vel astrologie vel poe-
sis. quos reprehendit Iero. ut dominum est. s. Ut et ip-
se Iero. ut xxvij. dicit. c. legimus. grauit verbe-
ratus est et dominum est ei qui Ciceronianus erat non
christianus qui nimis vacabat studio Platonis et
Ciceronis delectans suavitatem eloquii. Et si quod
apelles legere incipiebat sermo horrebat in cul-
tus ait ipse ibidem. sic ergo ex curiositate retrahebatur
a studio scripture magis utili et necessario uenit
et religiosis et clericis in sacerdotio et dignita-
te constitutis prohibetur sub pena excoications stu-
dium legum et physice. i. medicina. ut magis possi-
t vacare studio theologie et canonum. ex parte na-
turalium. vel moralium. c. vi. a. c. non magno. Quarto in
quantum aliquis studet ad cognoscendum super apes in/
genij facultatem. qui per hoc de facili hoies labuntur
in errores. Vnde Eccles. iij. 8z. Altiora te ne quieris
et fortiora te ne scrutaris fueris. et in pluribus
opibus tuis ne fueris curiosus. Ad quam curio-
sitatem pertinet quod aliquis inuestiget secretum misterio-
tatis vel incarnationis vel sacrae eucaristie vel per
destinationis et hominis. rationib[us] naturalibus. De
quibus ait Amb. Tu ergo digitum ori admoue. scru-
tari non licet divina mysteria. Et per maxime simpli-
ces dicit cauere ab hominibus curiosis quoniam. Vnde
Aug. dicit quod cum querunt aliquis quod deus faciebat anno
mundi creationem. respondendum est quod eternam gehennam
curiosis prohibebat. Quinto quod homo appetit cog-
scere veritatem circa creaturas non referendo ad
debitum finem. s. ad cognitum dei. sed in ipsa co-
gnitione sola delectat. Vnde Aug. de vera religione
dicit quod in consideratione creaturarum non est vana
et pictura curiositas exercenda. sed gradus ad imor-
talia et per manentia faciendum. Et iohannes de Sene. in epistola
quadragesima. Demus merito videtur. si cu[m] sara in
monumentum senes feminorum dedereret. cu[m] iuuen-
tus ita portas expectaret armata. sedere oculi
fus et homini questiunculas poneret. Non non prodidi-
sti habes. cornua non prodidisti. g. cornua habes
Non vacat ad istas impetas ingens ingenium
Innamoratus est. Mors me sequitur. fugit vita. ad

versus hec me doce. hec ille. Et sic per primus mo-
dus curiositatis. Secundus obicitur curiositas in ap-
petitu sensituum. quod id curiosus sciencie cupit quod
ab utili cognitione hominem auertit ut est inspectio
studiosorum ludorum in theatris. De quod dicit Beda
quod non solum in addiscendis magicis artibus habetiam
in ostendit pladis spectaculis obicitur occupia oculorum
quod enim Aug. facit hoies curiosos. De hominibus autem
dicit b[ea]tus Thos. secunda secundum. q. cl. viij. art. ii. quod inspec-
tio spectaculorum reddit vicosa. in quantum per se homi-
nus fit ad via vel lascivie vel crudelitatis
per ea quod ibi repitantur. Unde et Christus dicit quod adul-
teras et inuerecudas metes obicitur tales inspectio-
nes. Sed quod ut mortale per se fit talis in
spectio. Et videtur quod sic. quod dicitur de oculo. dicitur. i. quod dicitur.
sic. Qui die solenni permisso ecclesia quietu ad spe-
ctacula vadit excoicetur. sed nullus excoicari debet
in fine per mortali. g. iij. De re fea dicit Aug. super psalmos.
Videtur hoies venatores et delectantur. Ne miseris
si se non correperint. Videbuntur in saluatoribus. s. i. iudicio et
ostristabuntur. dicitur. lxxxvij. c. quod venatoribus.
Sed vero importat etiam damnationem in fine Iero. Con-
tristari et in aduentu domini saluatoris non est nisi
reprobatur. g. iij. In ostentarij est. qui Albertus
super. iiiij. dicit quod spectacula sunt iuera timor ad tedi-
um remouendum et solacium mortalitatis humanae si-
ue etiam fint talia quod habent annexam utilitatem quod quis
imisceatur vanitas. ut aucupia et venationes et h[ab]it
modi. in plausis secularibus sunt toleranda exerci-
tia eorum dum non fiant tempore interdicto vel loco
sacro. g. multo magis inspectio homini toleranda
est. cum minus sit. g. non est mortale. Etiam beatus
Thos. s. non dicit similes esse vicis. sed in quantum p[ro]uo-
cat ad malum. Circa hoc posset sic distinguiri. Aut
spectacula sunt talia quod sunt repentativa piazzare
rum. ut adoratio magorum. et occasio innocentum
passio christi. missio spiritus sancti. ascensione domini. et homini
et hominum exercitia sunt de se licita et similiter inspectio
eorum. Vana autem quod ibi aliquod misceretur sunt rese-
canda et multo magis si qua turpia committerentur
a iuuenientibus quod talia prohibentur. Aut non sunt talia. et
tunc aut illa sunt expesse prohibita a iure ut torna-
menta et duella. extra de tornamentis per totum
et. iij. q. v. monomachia. Vel etiam ibi probabilitas
iminet piculii vite. vel notabilis lesionis et exer-
citum hominum mortale est. Inspectio autem non videtur
mortale. nisi quis ita iordate afficeret ad aspectum homini quod et accederet ad aspiciendum si percipie-
tur ostentari vel nihil propter hoc dimittat divina in die
bus festiuis. et de hoc intelligitur. c. s. iductum. quod
die solenni. vel dat eam efficacem ad homini sicut quod
puocatur ad ista vel soluunt facientibus qui aliter non
facerentur. Aut non sunt expesse prohibita. et tunc si re-
plicentur multum turpia et lasciva ea exercentes
mortalitatem peccant. Et de hoc de secreta. dicitur. iij. c.
per dilectionem. Et inspectio voluntaria talium mor-
tale est. qui nihil aliud est quam delectari de turpi-
bus. tunc etiam quod piculo temptationis sponte se ex-
ponit. Et secretum intelligitur. c. supra dictum Aug.
qui venatoribus. Loquitur etiam ibi secretum histriobus

et de venatori⁹ cum bestia dētata. Si autē casu respicit talia nesciēs fieri homī repūtationes nō vidē de facili dēnandus p̄ leui m̄cautioꝝ aspectu. Si aut̄ talia vana c̄ solatioſā repūtetur ob solariū. q̄d tū nō sit in obprobriuꝝ eccie vel clerici vel religionis. de se nō vidē mortale nec exercitatio nec aspecto. vt facere dracōes reges et homī. Similit̄ aspicē currētes. saltātes. in palestra se exercētes de se nō vidē mortale quās vanitas sit et amissio t̄pis. Poss̄ tū ibi esse mortale p̄ accidēs ppter aliq̄d malum supuēmēs vel malā intētōem in homī. vt si q̄d in aspectu mulierz corisāntū trahat in occupis centiā eaz. Clericis etiā c̄ religiosis talia aspicerē magnū p̄c̄m vidē ppter scādalū populi. Vñ dī de oſe. di. iij. c. Non optet. i. nō d̄gruit. m̄istroſ altaris vel quoſlibet clericos spectacuſ aliqbus interesse. Et in. c. p̄cedēti dī q̄ lae uas demonū an se fieri nō d̄sentiat r̄c. Curioſtas ḡ appetit⁹ ſenſitū ſhifit in homī inspecti omib⁹. vt inspectōe ludor⁹ in theatris. choz reaz in plateis venatiois i capis. inspectō mulieris ad occupis cēdū diligēs inq̄ſitō eoꝝ que fiūt ab alijs ad irridēdū. que curioſitas ſenſitua cā eſt multoꝝ p̄coꝝ c̄ oēs pene inuoluens Pro quoꝝ declarat̄ dī. btūs Tho. vbi. s. q̄ cognitō ſenſitua ordinat̄ ad duo. Vno mō taz in hoib⁹ q̄m brutis ordinat̄ ad corporis ſustētātē em. in q̄ptū. s. p̄ homī cognitōnem hoies c̄ alia aialia vitā nocuia c̄ q̄runt ſibi nc̄cria ad ſustētātē ſicut ouis lupū fugit c̄ hō vidēns inimicū. q̄d facere nō poſſet h̄ n̄ vidēt c̄ etiā videns cibū ſumit illū r̄c. Alio mō cognitō ſenſitua ſp̄aliter in hoie ordinat̄ ad cognitionē p̄eticā vel ſpeculatiuā. Vidēs. n. herbā medicinalem medic⁹ ordinat̄ eā ad medicinā. Vidēns exercitia alic⁹ artis q̄uo fiūt addiscit vt ſim cā op̄et. Considerās p̄ viſū auditiū vel alios ſenſus pulcritudinē c̄ virtutē creaturaz exurgit. inde in cognitōeſ creatoris. Vñ igit n̄ appom̄ tur ſtudiū circa ſenſibilia p̄diciſ modis c̄ cauſis. s. ppter n̄citatē ſuſtētāde vite vel p̄p̄ ſtu diū veritatis intelligēde. tūc oculus videt vaſnitatē. c̄ peccat curioſe vel alio vicio. Nā etiaz ſi nō ordinet̄ ad male occupis cēdū vel detrahē dum aspiciēdo. s. facta alioꝝ. ſolū ex idoc q̄ no ordinat̄ ad aliq̄d utile ſi poti⁹ auertit hominē ab aliqua utili ſhideratōe curioſitas et vanitas eſt. Vñ Aug. in li. aſſel. fateſt ſe peccasse i alpi ciendo a caſu canē currētē poſt leporē. Et ido ſtudere dī vniuſquisez custodire ſenſus ſuos a curioſitate. Vñ vi. q. i. c. Ex merito. officiū ſingulor⁹ ſit cariſſimi nō ſolū oculos h̄ere caſtos ſi et lingua. nec aures pruriētes q̄s h̄eat. i. cu riosas. Marie tū dī homo fugare curiosos aspectus. Vñ petebat David di. Auerte oculos meos ne videat vanitatē. Inducit. n. curioſus aspect⁹ ad quodlibet capitale viciū. Prio em iritat gulā. Gen. in. Vdit mulier lignū c̄ pul rum oculis aspectuꝝ delectabile. tulit de fru

tu illi⁹ et comedit. H̄c dō ſicitat cupiditatē ſi auariciaz. Mat̄. ni. Ondit ei. i. xpo oia regna mūdi. vt incitaret am̄ eius et appetituꝝ nā mens auari ſim Amb. ſp auz. ſp argētū videt. Tercio puocat ad ſupbiā. Vñ Ber. di. q̄ lucifer vi dens filiū dei equalez patri. voluit affilari ſibi vt eſſet equal̄ c̄ ip̄e p̄t̄. vñ in corde ſuo dixit. Simil̄ ero altissimo. Quarto d̄mouet irā mat. xvii. vidētes ſerui eius q̄ ſiebat otristati ſut valde. Similit̄ c̄ frēs Joseph vidētes q̄ a pa tre plus ceteris amareſ oderūt eū nec poterant ei q̄c̄p̄ pacifice loq̄ Gen. xxvii. Tuito concitat iuidiā. i. Reg. ii. ſoidebis emulū tuuz in cunctis p̄p̄pis iſt̄. Et paulop⁹. Ut deficiat oculi tui. et tabescat aia tua. s. iuidiā. Hoc vidēto ſoeraz tes. ſotinā inq̄t oculi tui i omib⁹ ciuitatib⁹ eēnt ut de oīm felicitate torq̄rent̄. Sexto fouet ac ciidiam. Accidiosus. n. viſa intēperie aeris non audet ad extra exire ad op⁹. H̄t̄ torpescit i domo Ecclesia ſtes. xj. Qui ſhiderat nubes nunq̄ metet r̄c. Septio inflāmat ad ſibidinē. Eccl. ix. ppter ſp̄em mulieris multi perierūt c̄ ex h̄ ſcōcū p̄ſcētia quaſi ignis exardescit. Tercio princ paliter ſhifit curioſitas i falleratis ſermōib⁹ et hec eſt curioſitas p̄dicator⁹ nr̄i t̄pis q̄ nō ſalutē aiaꝝ nec edificat̄ ſe audiētū q̄rūt ſi oſtētātē ſcie c̄ ḡliam ſue fame. H̄n p̄dicat ſemet ipsos. h̄n adulterat verbū dei idētis humane ſcie verbis. H̄n nō q̄rūt ſcias ex q̄b⁹ ſemetip̄ ſo ad huilitatē erudiāt. mores in tranq̄llitate cōponat. paciam ſeruēt. longanimitatē exhibeſt. ſi illas ſcias appetūt ex q̄bus loq̄ces appareant et ſingularit̄ videant̄ erudit̄. Iſti n̄ granū q̄runt ſi paleā. nō fructū ſi folia. nō nucleū ſed testā. non oleū ſamurgā. nō auz. vel argētuz ſi ſcoriā. Et ideo ait Jeao. in ep̄la ad Nepotias num. Nihil tā facie q̄ vilē plebiculā et idoctā. optionē lingue volubilitate decipe q̄ q̄c̄d non intelligit plus mirat̄. hec ille. Ultio cōſiſtit curioſitas in ornatis operib⁹. puta i domib⁹ fenestris artificioſe ſoſit. coop̄toriis i libis in q̄bus nonnulli plus dehiderat̄ pulcritudiem q̄ ſomitatē. i. vſtimētis i q̄bus curioſi homies multipliꝝ peccat̄. i. genereſ. voletes h̄re vſtis mēta p̄ciosa. i. qualitate ſubtilia c̄ molia i colo re nitida c̄ variata c̄ picturata et coloz. varietate diſtincta nouo c̄ iſolito mō facta. Informa tione aut̄ nimis ſtricta aut̄ nimis magna aut̄ mi mis ampla. ſue quoſlibet alio mō ſim ſeculū vaſnitatē. De homī ſi h̄etur text⁹ Pauli. ij. Thess. ni. ca. Audiūm⁹ iter vos quoſda ambulare in q̄dete mīlīl bonopantes ſed curioſe agētes. In mulierib⁹ aut̄ quanta fit curioſitas ondit iſdem ap̄ſtolusi. Thimo. v. ca. di. Difſunt circuire domos nō ſolū ocioſe nihil. ſ. meritorū opan tes ſed c̄ verbōſe. i. verbis ocioſis. p̄micioſis. d̄tractoris et homī. et curioſe innumeris. ſcilicee curioſitatibus vanitatē ſuaz iexcusabile oſte dentes. Et ſic patet pars prima huius ſimoma

Pars secunda h⁹ sermōis in q̄ declarat aliū supbie gradus q̄ dī leuitas mentis.

Accidit in isto sermōe vidēdus est aliū supbie gradus q̄ dī mētis leuitas. s. ad iudicādū facta alioz. ad loqndū. ad p̄terendū s̄nias. ad ordinādū noua ad docēdū aliōs. t̄ si tradicet. trētōes multiplicat q̄ omia coiter p̄cedūt ex mimia s̄ui estiatō e q̄ si euāgēlium sit oē q̄d dixerit vel s̄enserit t̄ alij m̄bil sc̄ant. sicut Cayphas cū dño m̄ d̄silio vos nescis t̄ q̄c q̄ nec cogitatis. et H̄eliu iuuemis q̄ cū audiūt̄ tres amicos Job qui eū visitauerāt. s. Eliphatz baldath. t̄ Sophat disputātes cum eo supat. duc̄t̄ leuitate t̄ arrogātia eos atemp̄t̄ tāq̄ ignaros. t̄ ipē cū Job agḡressus ē disputatō em eū argūs. s̄ rep̄hensus a dño fuit ei d̄cm est. Quis est iste q̄ inuoluit s̄nias sermōibus iperitis. Vñ Berū. sic ait de hoc gradū Sic orīt̄ iste ex gradū p̄cedēt̄. Monachus qui fui negligēs alios curiose circūspicit dū q̄sdaz suspic̄t supiores q̄sdaz despic̄t inferiores. In alijs q̄dē videt q̄d iuidet. m̄ alijs q̄d irridet vñ aim̄ nulla s̄ui cura grauatus p̄ supbie ad alta se erigēs. mō p̄ iuidiā tabescit. mō p̄ excellētiā puerilē hilarescit. Et q̄ supari dolet t̄ q̄ supare se gaudet. amor p̄p̄e excellētie facit. Talat̄ nūc pauca t̄ mordiata v̄ba. nūc multa m̄ amaritudie quersa nūc luctu plena. sp̄ aut̄ irrōnabilia iudicat v̄ba. hec ille. Et sic p̄ p̄ secūda huius sermōis.

Pars tercia h⁹ sermōis i q̄ ponitur aliū supbie gradus q̄ dī iep̄ta leticia.

Accidit in isto sermōe ponēdus est aliū terciū supbie gradus q̄ vocat̄ iep̄ta leticia. Vidēs. n. supb⁹ se p̄spari in tpa libus. ab hoib⁹ laudari. honorib⁹ exaltari. dignitatibus sublimari. t̄ quos vult posse dep̄imere in dū mūdialitē hilarescit. Is h̄ns p̄ magna felicitate t̄ industria sua. etiā in aptis mal⁹ exultās. h̄m illud puer. n. ca Letanē cū male fecerint t̄ exultat̄ in reb⁹ pessimis. deridētes et̄ subſanātes vel otēnētes paup̄es t̄ miserōs sic diues epulo in inferno sepultus. q̄r in dūiūis gaudēs mēdicū Lazazz. Atēpit Lu. r. vi. Procurant aliqui tales turpia. chor̄ eas. h̄astiludia ludos. t̄ alia vana ad augēdā suā iep̄ta leticias. Sed vt ait Job. rxi. Tenet timpanū t̄ lyram t̄ gaudēt ad sonitū buccine. t̄ in pūcto ad inferna descēdūt. Vñ talib⁹ supbis t̄ oibus alijs dīcent verba in euānge. h̄odierno sc̄pta Math. xxv. in illa die amara iudicij discedite a me maledicti in ignē eternū q̄ pat̄ est dyabolo t̄ angelis eius r̄c. Et postea fiet oclō. Iobunt h̄ij in suppliciū eternū. h̄ij vero in vitā eternam. Ad quā ille nos p̄ducat p̄ v̄tutē huilitatis strati-

am supbie. q̄ cum patre et sp̄u sancto filio viuit et regnat in secula seculoꝝ. Amen

Feria t̄cia post p̄mā dñicā in q̄dragēhīma de trībus alijs ḡdibus supbie. s. iactantia. singularitate. et arrogātia

Sermo. xliv

Mne q̄d est i mundo. r̄c. Itērum vbi. s. Determiat̄ frēs carissimi p̄mis trib⁹ gradib⁹ superbie q̄ h̄m Alex. de ales vbi. s. distiinguunt̄ p̄ oppositū ad d̄ras t̄ gradū huilitatis respectu paris. quapropt̄ dicunt̄ gradū q̄ sp̄ ascēdit̄ in peius. Cū i ḡt̄ triplex sit iniuria. s. respectu paris. respectu sup̄ioris. t̄ resp̄cū dei. Primi gradū supbie attēdunt̄ penes gradus huilitatis p̄ quas h̄o huilitis bñ se h̄z erga parem. q̄ vic̄ fuit septē. Primū est q̄ d̄z eē huilitas in actu int̄iori vel exteriori. otr̄a quam est p̄ma sp̄es supbie q̄ fuit curiositas. Secūdus est huilitas in verbo. otr̄a quā est alia sp̄es supbie q̄ fuit leuitas mētis clamorosa p̄ quā h̄o sup̄be se h̄z in v̄bo. Terciū est huilitas i signo ut nō eat h̄o sup̄cilio leuato. otr̄a quā fuit tercia d̄ra supbie. s. mepta leticia in r̄isu t̄ cātico. Sunt t̄ alij tres gradū huilitatis respectu paris. Primū est huilitas in filētō. Secūdus est huilitas in ouersatō. Terciū est huilitas i estiatō. vt. s. oib⁹ alijs inferiorē se estimet. q̄ hec ē huilitas quā h̄z in suo aspectu i seip̄o. otr̄a q̄s sunt alijs tres gradū supbie seq̄ntes. De q̄b⁹ in p̄nti sermōe tractādū est. q̄r vt ait Job. Oē q̄d ē in mūdo r̄c. quorum.

Primus est iactātia. que quidem est in verbo. Secūdus est singularitas per quam magis q̄s sanctior vult apparere

Tercius est arrogātia in sui estimatōne

Pars prima huius sermonis in qua ponitur aliū ḡdus supbie q̄ dī iactantia

Primo i ḡt̄ in isto sermōe tractādūz est de iactātia. De qua tria considerāda sunt quoꝝ p̄mū dī diffimitō. sc̄dm associacō terciū ab hominatō. Primū i ḡt̄ considerādūm dī diffimitō. In quo q̄rit̄ q̄d est iactātia. t̄ respondeat̄ vt h̄etur ex d̄cis p̄hi. n. t̄. nn. ethiē. Iactātia est ostētātō p̄p̄e laudis cū v̄itas non suadet. Et h̄m Asteranū n̄m li. n. fūme sue hac rōe dī iactātia. q̄r ficut cū q̄s a lōge vult aliqd iactare manū i altū eleuat. ita q̄ cupit se laudāe verbis i altū se extollit. Et otr̄ia t̄ humilitati q̄r h̄m Alex. i sc̄da pte fūme in tractatu de diuī homib⁹ p̄cti. cordis. oris. t̄ opis. iactātia procedit ex supbie et iām gl̄ia. q̄r aut ē de potētia et hic h̄m bre. est sp̄es tumoris hue supbie iux-

illud **Westerf. ca.** Ut ostenderet diuitias glorie regni. et magnitudinem et iactantiam potentie sue. Aut est de scia. ut s. q. sciat se scire vel ut laudetur. et sic pertinet ad manum gloriam. **Vn** **Der** de **C** radib. huilicatus ait. Querit iniam ut ad fabulas ouertas. non ut quae per edificet sed ut scienciam iectet. hec ille. Aut potest esse alio modo. s. ut per emineat aliis. et tunc reducit ad superbiam. Ad quam claram noticiam notandum est quod q. potest se laudare tripliciter. oritur a proposito. primo meritorie. secundum venialiter tercio mortaliter. Primum potest quod se laudare meritorie. et hoc tripliciter. aut propter caritatem proximi. aut propter caritatem sui. Primo potest quod se laudare propter caritatem dei. cum s. q. laudatur in se dinas gratias illas ad deum non in se referendo. Et de his b. Cipriani in epistola ad Donatum dicit. Odiola iactantia est quod quis non iactat eum possit sed gratiam quocumque non virtuti hominis ascribitur sed dei munere predicata. hec ille. Secundum. n. a liq. opa non tuosa et aliis manifesta. quod interdu viri iusti de seipso in digna laude predicat. Secundo potest quod se laudare propter caritatem proximi. sicut p. de Aug. qui in hominibus quod legit in sua solennitate dicit. Caritati vere hodie de nobis ipsius sermo reddendus est. quod non ut ait apostolus spectaculum factum sum mundu et angelis et hominibus. quod nos amamus quod ut laudemus in nobis. quod autem nos oderunt detrahunt nobis. nos autem in utroque medio constituti adiuuante domino nostro Ihesu christo vita et famam nostram sic custodire debemus ut non eruiscat de detractoribus laudatores. hec ille. Si quis ergo habet aliis predicare aliquem narrat sed laudabilia ut audientes incitent seu ut doctrina sua efficiantur recipiatur. Et hoc laudabilitate fit. sicut fecit apostolus in Corinthis. xij. scribentes corinthios. Cum enim sumus Iesu Christi. de lyra in hoc textu Pseudo apostoli. i. predicatorum per recessum Pauli ab eis quod ad fidem traxerat ipsius predicaret. et Pauli famam et auctoritatem scientis qui fuisse superius vel minus ut ab eis contemplabilis heret. Paulus caritate et zelo salutis eorum duxit ut vitaret illos quod errores dissimilabantur et quod stulti inde quererentur. et sua doctrine verissime inherenter. mirabilia sunt se refert dicit. Timeone sic serpens Euana seduxit astutia sua. ita corrumpens sensus viri et excidat a simplicitate quod est in christo Ihesu. Nam si is qui venit a ligno christi predicat quem nos non predicauimus. aut aliis spiritu accipitis quem non accepistis. aut aliud euana. quod non accepistis recte patrem. Existimo. n. me nihil minus fecisse a magnis apostolorum. nam et si iperitus sumus sed haec non scia. In omnibus autem manifestum fui vobis. Dicit ergo apostolus ad corinthios eo quod se non minus fecisse scilicet per auerbiorem corinthiorum a magnis apostolorum sumus Iesu Christi. de lyra sed dicuntur magis apostoli Petrus et Jacobus. quod scribentes pseudo apostoli dicebant maiores esse ad decipiendum corinthios ut crederent maioris auctoritatem quam Paulus. quod dicebant se missos a dictis apostolorum medacitatem. Paulus ergo fecit sic illi predicatorum euangelium christi eundem christum id est euangelium. Et dicit se iperitus sumus eo quod non ornaret ratione sua sicut illi. eo quod non expediret propter populi viti

litatem. tamen dicit se scire. Deinde ostendit se fecisse aliquid maius corinthis quam apostoli suis dominis predicantis euana. gratis non accipiens sumpsum ab eis. Alij enim apostoli accipiebat ab aliis et licite sum illorum matr. p. dignus est mercenarius mercede sua. Apostolus at predicatorum corinthis abstinuit. Primo propter eorum auctoriam quam minus gratiantur accepissent ei deo eternam. Secundo ut tolleret in falsis prophetis ultro apostolis predicatione quod propter quodcumque tammodo predicabat. Tertius quod optebat eum habere necessaria iocundum dicit quod aliquis ecclesias expoliavit. non quod immis accepisset sed quod voluntaria illi dabat abundantem. et cum deficeret sumpsum habibi propter misericordiam nocte lucrabatur opando quod de die expendebat predicatione. ut habebat Actus xxix. Et quoniam hoc non sufficiebat supplebat macedoniam qui eum secuti fuerant. Pro ista reprehendit corinthios et gloriatur diffundens dicit. Libenter suffertis insipientes cum fatis ipsi sapientes. et cetera ibi quod causa breuitatis omitto. Tercio potest quis gloriarum meritorie propter utilitatem propria et caritatem. s. sibi iusta utilitate. cum s. quis est tribulatus oibus circumdat vel caluniat seu despacio temptatus propter quod recogitat bona facta. vel coram aliis reflectit ad sui auctoritatem et fortitudinem. Sic Job sanctus cum multi propter eum flagellatus est. et visitatus ab animis argueretur de vita sua propter itaque non vere simulante deo deseruit. se coram eis laudauit deo. Oculus fui cecus. et pes claudo. par erat pauper et canum quam nesciebam inuestigabam diligenter. hinc Job xxix. Unde ait Gregorius in libro moralis. Justi bona sua nunc deteguntur nisi aut priorum eorum utilitas aut nimia cogat necessitas ut in Job qui in ter flagella dei per humanam verba decessus dum mente suam ad despaciamis foueaverit operari. bona sua enuntiat deo. Oculus fui cecus et. quod iaz cadae poterat nisi ad memoriam suam bene acta tuo casset. sed ille. Qui quis est laudaret non deficiendo a virtute ut evitaret aliquid piculium vel malum. sic fecit Paulus cum se cuius romanum dixit. propter quod fuit dimissus liber qui tenebatur captiuus ut habet Actus xxv. capitulo laudabilitate facit. Et sic p. quanto iuste quod se potest laudare. Secundo principaliter dico quod iactanter potest quis se laudare venialiter sumus Thos. secundus. q. xxvii. articulo. iij. et hoc tripliciter. Primo quoniam per iactantiam medacitatem iocosum fingitur ultro ex proprie. Secundo quoniam bonum eternum. s. deo non ostendit. Tercio quoniam danum vel malum proprium non intendit. nam ut dictum est iactantia ostendit ex ianu gloria ut patet. s. hanc gloria non est super pretium mortale sed quoniam quod veniale. quod vitare est valde perfectum. Unde Gregorius in libro moralis. sic inquit Valde perfectum est hec omnia ope actionis gloriam quod ut de illata lude punita nesciat exultatione gaudere. sed ille Tercio iactando se laudare aliquis est mortale. et hoc tripliciter sumus predic. doc. Primo quoniam habemus iactando perfectum id quod est opera dei gloria. ut p. exempla regis Tyri cuiusdam est Ezechiel xxviii. Cleuatum est cor tuum et diristi deus ego sum. Peccatum etiam mortaliter opera gloria dei quoniam quis se iactat de peccato mortali sive sit per se sive non et hoc propter

approbatōem mali et scandalū primi. sicut illi.
De qbz dī psa. nī. Pctm suū q̄ si sodo ma p̄dicaue-
runt nec abscondērunt. Hcō est p̄ctm morū se ex-
fīne cū. s. iactat se vt inde possit decipe p̄xim-
et notabilit spūalit vel carnalit. Vn a p̄hs dīc
nī. ethi. q̄ turpior est q̄ cā lucri iactat. q̄ q̄ se
iactat cā glorie vel honori s. Est. n. ibi mēdaci
um p̄mitōfū ex q̄ intēdit dānū p̄xi. hic si q̄s iac-
taret se mag nū medicū vel aduocatū ul mag
fecisse. q̄s tñ falsū est. vt i de se ponāt hoies m
manibz suis cū dāno et piculo eoz. Sil'it cū q̄s
se iactat cū otumelia et iniuria p̄xi. sic p̄hiseus
q̄ se iactabat nō eē sic alij hoies iusti. addēs cō
tumeliā publicam. Lu. x vni. Ceretani etiā qui
se iactātes de multis idulgētis et alijs q̄ falsā
fūt. cā lucri. Et p̄dicatores et confessores et dina-
tores et dinatrices. vt inde obtineāt tpalia vel
inducāt ad mala oſidentes de illoꝝ bonitate.
nulli dubiū q̄n mortalit peccēt De istis ait p̄hs
·nī. ethi. q̄ iactator fingit de se maiora extis-
bus q̄nq̄ nullius grā. i. ex vanitate. q̄nq̄ grā
honoris et glie. q̄nq̄ grā argēti. Qnq̄ etiā di-
cit q̄ aliq̄ seip̄os iactat ppter lucꝝ et de ip̄lis
fingit ea de q̄bus p̄nt lucrari. puta q̄ sint me-
dici vel sapiētes vel dīmī. Qui aut narraret so-
lēnes curas infieroz p̄ cū factas et doctas di-
sputatores et lecturas m q̄b9 omēdat9 fuerit de-
scia sua. et artifex artificata ab eo vt idē lucre-
tur dicēdo vītātē et nō derogādo alijs illi9 cō-
ditōnis. in se nullū p̄ctm vīdī. h̄ coiter excedēt
plus dicetes q̄ fit rei veritas. Vn p̄hs ubi sup̄
ait. Iactator simulat sibi messe aliq̄ q̄ nō iñfūt
vel si iñfūt simulat eē maiora q̄ fūt et si h̄ fit cū
alioꝝ iniuria et depīsiōe sp̄ p̄ctm mortale est.
Vn a puer. xvii. dī. Qui se iactat et dilatait. s.
extēdēto suas laudes iurgia occitat. Tercō p̄t
ee p̄ctm mortale p̄ respectu ad cām vñ p̄cedit
·s. p̄ supbia. q̄ supbia si mortale fit esset et ipsa
mortale. vt cū q̄s sciam suā industriā et vītē
deliberate sibi attribuens et non deo. iactat seu
laudat se de h̄. De iactātia aut p̄put est p̄ctm
mortale loq̄t Aug. xii. de ci. dei. dī. Iactātia n̄
est viciū hūane laudis h̄ viciū aie p̄use amātū
hūanā laudē sup̄to testio oscie. Et p̄hō. de su
mo bono. li. xiii. sic inq̄t p̄u cā iactātia paup̄ pa
scie. et ip̄m mie op̄m p̄ctm ouertū. Hcōm cō
fiderādū in hac pte de iactātia dī associatō nā
iactātiae associaē vñ p̄ctm hīle q̄ptū ad finē qd̄
dī iromia. et est cū aliq̄s dicit de se aliq̄s defec-
tus vt hūilis reputat. q̄s tñ m se nō recoḡscit
·i. vt sic laudeat. vel portat vestes multū abie-
etas vel faciē pallidam q̄rit. vt ea intētōe re-
puteat mortificat. et dēptor mōl et ē vīm tho.
Sc̄as sc̄de. q̄. cxii. arti. n̄. aliq̄n iactātia aliquā-
to iromia. Iactātia qdē mōtū p̄ exteriora iten-
dit ondēre in se vītē qua nō h̄z. Iromia vō
in q̄tum ondēt defectū mētī q̄c m se nō recog-
noscit. Vn de hmōl dī. xps Math. vi. Exēmi-
nant facies suas. i. exētētē naturalit aptāt
facies suas herb vel q̄bus dā lotōmib9 vīl vñcti

82
omib9ut appareat pallidi. i. ut appareat hoib9
ieunātes. et sic reputēt abstinetēs. Et iō p̄hs
di. q̄ sup̄abūdātia et valde defectū iactātia est
q̄n. s. fit ad istū finē. Vn de Augus. legit q̄ mī
mis p̄cias vestes nolebat deferre. nec nimis
abieetas. q̄ in vīroꝝ hoies q̄rit aliq̄n ḡlam
hūa qd̄ p̄tinet ad iromia iactātia. Vn p̄u. xxvi
dī iromia. Cū submiserit vocē suā. s. q̄spā dī
cēdo se vīlia. ne credideris ei septē. n. ne quicie
fūt in corde illi9. Rotādū tñ vīm Tho. vbi. s.
arti. i. q̄ dīcē de se vīlia vel ondē actu et mīra
seu defectuosa p̄ fieri tripl̄r. Vno mō salua ue-
ritate. dū. s. quis maiora q̄ fūt in se reticet et nī
nora seu defectuosa de se p̄fert. q̄ tñ in se eē re
cognoscit. et hoc nō p̄tinet ad viciū iromia. nec
est p̄ctm vīm gen9 suū mīsp̄ corruptōez alic9
circūstātē. puta talia dicēdo p̄sonis infirmis
vnde illi scādalīsarent. alit laudabilē fieri p̄t
sicut apostol9 Paulus vocat se mīmū aploꝝ et
p̄secutorē fuisse eccie. i. Cori. xv. Et vir cū quo
est de9 et qui ō fortat9 est a dño di. Stultissim9
hū viroꝝ. sapia nō est mēcū. vt dī. p̄u. xxx. Nec
tñ viciū iromia omittit. q̄ loquīt vīm reputatō
nem mūdanoz qui estimat stulticiā mundana
stēmē q̄ mūdi sapia q̄rit. Vel loquīt de sapia
q̄ rōe acquirīt nō de ea q̄ dīna inspiratōne h̄t
Amos xp̄ha negādo se eē xp̄ham di. Nō fū p̄
pheta nō p̄cecauit. q̄. s. nō erat de origie p̄-
phetaꝝ. Vel ut dī. Gre. q̄ cognouit tūc actu/
aliter nō se h̄re sp̄m xp̄bie. hic a bēs Frā. sine
iromia appellauit se maxim p̄ctore certa vīde-
ratōe et respectu. Hcō mō p̄t aliquis dicere
minora de se et vīlia. q̄ tñ m se nō recognoscit.
aut cū negat aliquid boni de se qd̄ in se eē cog-
scit. et hoc p̄p̄e p̄tinet ad iromia q̄ est sp̄ale pec-
catū et strariū veritati p̄ defectū. et iō vitādūz
Et de hīs dī. p̄hs m. nī. ethi. q̄ quidā mīra
de se dicit fugiētes tumidū. i. elatōem. sed nō
pter h̄erculanē a p̄cto h̄ metiunt. Vn Aug.
de verb dī. xxi. q̄. i. c. cū builitaſ ait. Cū hu-
militatis cā mētiris efficeris mētēdo qd̄ nō mē-
tiendo euitaueras. Et idē Aug. sup Joh. Ita
caueat arrogātia vt veritas n̄ deserat. qd̄. xxi
q̄. i. c. nō ita h̄t. Et Gre. xxi. q̄. i. c. i cauti ait. m
cauti fūt hūiles qui se mētēdo illa queat. Mō si
dicat q̄ Gre. ait Aug. agloꝝ ep̄o scribēs. v.
dis. ad eius. Bonaz quippe mētū est ibi culpā
formidare ubi culpa nō est. ḡ. r̄c. Ad Br̄nderi
p̄t q̄ ad bonitatē mētis p̄tinet ut hō ad iusti-
cie p̄fectōem tēdat. et iō ad culpā reputat non
solū si deficiat a coi iusticia. q̄ vere culpa est sed
etiā si deficiat a iusticie p̄fectōne. qd̄ quādōcō
culpa nō est. et sic intelligit illud. Qua dī re ser-
uanda est mēsura i locutōe ne p̄ iactātia extol/
amur. ne etiā tam vīlia dicam9 q̄ ironē repu-
temur. Mō si forte q̄ras h̄. qd̄ fit mai9 p̄ctm iro-
mia vel iactātia. Res p̄dēt vīm Tho. vbi. s. ar-
ti. n̄. et Alb. sup. nī. li. ethi. q̄ iromia q̄ aliquis
fingit i se aliq̄b9 bonū nō esse qd̄ inīt vel mīnus
gē q̄z inīt. est min9 p̄ctm q̄z iactātia q̄ aliquis

Singit in se h̄ētē bōnū qd̄ nō h̄z. vel iactat se habere aliq̄d̄ bonū mai⁹ q̄p̄ h̄ētē. qd̄ p̄bat dupli ei r̄de. Prima sic sumit ex oditōe h̄uane natuē q̄ multis defectib⁹ est subiecta. p̄p̄ qd̄ multipli est ancilla. vt v̄r̄. i. metha. vñ q̄ decisiat in medacū ofitēdo in le pua magis sonat h̄uane natuē. Sc̄da r̄o sumit ex pte sue radicis quia act⁹ ironie est fili⁹ actui h̄uilitatis q̄ amabilissima vt us est. Sz iactātia ānexā h̄z supbiaz. q̄ est odibilissima oim p̄ctoz. i. iō iactator ē onerosus i iron⁹ gratōfus. Vñ A. n. ethi. dicit. q̄ irones i min⁹ dicētes gratiofiores fūt sc̄dm mores. s. q̄ iactātia se laudātes. Tercō mō q̄s dicit ironia de se q̄ nō recognoscit intēdēs idē magis omēdarī. et talis ironia est mixta cū iactātia. et h̄m p̄km est graui⁹ iactātia. Et h̄dē. Eccē. r̄ix. Est q̄ nequit se h̄uiliat. et int̄iora eius plena fūt dolo. Et sic p̄z fm̄. Tercū p̄ncipale in hac pte de iactātia dē abhoiatio. p̄p̄ tria. n. iactātia viciū est abhoiabile. Driō p̄p̄ p̄p̄am vilificatōz. Vilificat. n. iactātia se laudātes iōsapiēs ait. p̄u. rr̄v. Laudz te alien⁹ i nō os tuū. exēne⁹ i nō labia tua. Et iō de ip̄his laudatorib⁹ ait ap̄l's Ro. i. Dicētes se eē sapiētes stulti facti fūt. Et Chobias. n. ca. h̄ortaē filiū di. Supbia in h̄mōe tuo nunq̄ dñari p̄mitas. Et. i. Reg. n. Nolite multiplicare loq̄ sublimia gliantes. i ap̄l's. n. ad. Cor. i. r̄. ait. Nō em̄ audem⁹ nos op̄are quibusdā q̄ seip̄os. Omēdant. Propt̄ hoc etiā ibidē dicebat. Nō. n. qui seip̄m omēdat ille p̄batus est r̄c̄. Propt̄ h̄dē etiam xps dicebat. Si ego testimoniū p̄hibeo h̄dē me ip̄o. testimoniū meū nō est v̄z. Job. v. ca. Et iō Tulli⁹ in li. de officijs ait. Deforme ē de se ip̄o p̄dicare. et falsa p̄fertum. i h̄dē iactātē p̄p̄rie. vñ ph̄s. n. rhetoricoz ait. Aliena qualis p̄p̄a q̄ narrat iactātia est. Et in. n. ethi. idē ait. Iactator nō est ex eo q̄ iactat se h̄ētē vt nō h̄z h̄m h̄tū ex quo eligit se iactare. Sicut et mendax mēdaco q̄dē gaudet. hec ille. i h̄dē est vilissimus. Vñ ibidē ph̄s ait. Iactator maijē est virtu peradus. C⁹ potissima r̄o est. q̄ nēo d̄z se iactare de h̄is q̄ cito h̄z relinq̄re. Vñ Aug. in li. de h̄a innocētia m̄qt. De diuitijs et honorib⁹ et maior⁹ nobilitate iactas. Exultas de p̄ria et pulcritudie corporis et honorib⁹ q̄ tibi ab hoib⁹ deferunt. Respice teip̄m q̄ mortal es. et q̄ terra es et in frā ibis. Circūspice eos q̄ āte te h̄ib⁹ fulsere splēdorib⁹. Sobi fūt q̄s ambiebant cuius potētat⁹. vbi insupabiles oratores vbi q̄ ouētus disponebāt a festa. vbi equorum splēdidi nutritores. vbi exercituuz duces. vbi satrapē tirām. nōne oia puluis. nō oia fauille nōne in paucis h̄ib⁹ eoꝝ. vite memoria ē. Respice sepulcra. et vide q̄s seru⁹. quis dñs. quis paup. quis diues. Discerne si potes vīnduz a reg. fortē a debili. pulcz a deformi. Memor esto itaq̄z naēne extollas aliquā. Memor autē eris si teip̄m respereris. hec ille. Sc̄do est abs hominandū p̄p̄. p̄p̄ sc̄dalitatē. Nā audiē

tes hoies graues laudātes se maijē accipiūne sc̄dalū et malū exēplū. Et iō dē q̄ iactator nō cet nō solū fibi h̄z et alij. i. q̄. n. c. si q̄s. Et ideo Ambro. vi. q̄. i. c. imitare m̄qt. Imitare Petrus tertio dī cētē. Dñe tu sc̄is q̄ amo te. Et q̄ tēcio negauerat. tertio ofitēt. h̄z negauerat h̄ nocte ofitēt in die. Nec aut iō dēa fūt vt sc̄iam⁹ neiez iactare dēre. Nā et si Petrus lapsus est qui dīrit. Et si oēs sc̄dalisati fuerint h̄z nō ego. q̄s alius iure de se p̄sumat. Demiq̄z i David qui dīxerat. Ego dīxi in abūdātia mea. nō mouebor in et nū eam. s. iactantia fuisse ofitēt di. Auertisti facie tuā a me. et fact⁹ fūt sturbat⁹. hec ille. Et nos ta q̄ etiā iactātia p̄t eē in reb⁹ vilib⁹ aē mēto piculohor. vñ Aug. in li. de sermōib⁹ dñs i mōte ca. ix. ait. Nō in solo rex corporeaz mitoz re atq̄z p̄p̄a h̄z etiā in ip̄his reb⁹ luctuosis p̄t esse iactātia et eo piculohor q̄ sub noīe seruitutis dei decipit. Tercio abhominādū est ppter punitōem. De 9. n. in detestatōem h̄z p̄tēt multos grauit p̄mūt. Sz vt breuitati studeam⁹ vñ utm̄ exēplū recitem⁹. s. Goliath. i. Re. xvij. q̄ p̄ multa mala q̄ fecit filijs isrl̄ clamabat ad uersus israeliticos. i iactantē dicebat eis. Quāre venistis pati ad p̄liū. Nunq̄d n̄ ego fūt ph̄ili steus et vos serui saul. Eligite vobis virum et ascēdite ad singulare certamen r̄c̄. jbi vide hystoriā quā cā breuitatis omitto. Pz itaq̄z hoc exēplo quātū optimi philistei deo displizuit iactātia quē David p̄ulus interfec̄. De c⁹ victoria Iero. ad Aug. ait. Dñs quōdā tel sc̄z fidei iusticie i h̄uilitatis rex David ad p̄liū q̄nq̄ lapides de torrēte accipies leuigatos armat⁹ p̄cedebat m̄hil aspitatis aut sordidū inter h̄z seculi turbines i sensib⁹ suis eē mōstrazbat. bibēs h̄z torrēte in via idcirco exaltauit caput i supbissimū Goliath suo potissimū mucrone trūcauit. h̄z ille. Et sic p̄z p̄s p̄ma h̄z h̄monis

Pars secunda hui⁹ sermonis i q̄ ponitur alius supbie ḡd⁹ qui dīcitur singularitas.

Sicut in isto h̄mone tractādus ē ali⁹ susperbi⁹ grad⁹ qui s̄i singularitas. facē s. aliqd̄ vltra coia i obueta ut p̄ cetēs reputet a honore. vt circa vestitū iuēire nō uitatē vestitū magis apparētiū noua ornamēta in sermonib⁹ vñ verb̄ p̄egrinis et obscuris in disputatōib⁹ sequi nouas op̄iones vñt̄ cōes i tractatib⁹. cū alij dīsc̄pare a coi iudicō aliorum vt videat̄ magis itelligē factū. i p̄uīōib⁹. grauamib⁹. et p̄motōib⁹. vult singula riter p̄ cetēs meli⁹ tractari. De quo p̄t expo ni illud p̄s. Singularis ferus depastus est eaz. s. vineā eccie. ferini. n. h̄mōi fūt hoies qui v̄lunt esse singulares. Nā h̄o iquātū h̄o est aial sociale non singularē. et h̄j̄ obsumūt vineam ecclēiaz. i ciuitatū totū p̄ se q̄rētes de alij non cutātes. In statu h̄o spūali recedere a coi vita

regule. a coib⁹ ostōmib⁹ p̄m. a coib⁹ cerimo-
nij⁹ et obseruatijs fine cā vrgēti et spāli reuelatōne. ad singularitatē p̄tinet. et est valde picū-
loſū. Nō oñdit Iōhes Cassian⁹ m. i. coll. de q̄dā q̄ dicebañ Hero. q̄ cū eēt singularis i austere-
titate vite. et admoneret in orariū ex supbia
pmanēs in illa singularitate. Cū apparēt ei dia-
bolus in spē angeli lucis. et ei⁹ vobis acq̄escet
demū ex phuahōe dyaboli. p̄iecit se in pteum
q̄dā q̄ p̄tinet ad singularitatē b̄z h̄ ad ai firmita-
rem ut declinatib⁹ alij⁹ q̄ si oib⁹ a mādatis et
debitis regule q̄si solus vel cū paucissimis re-
gulaz obseruet. Sic in laudē 8i de Thobia. q̄
cū oēs ex filiis isrl ad adorādū ydola q̄ fecerat
Herobā rex isrl. iste solus ibat in irlm ad tem-
plū ad adorādū deū et offerēdū sacrificia et de-
cimas. Et cū duceret ad captiuitatē in p̄liniū
cū alij⁹ otribulib⁹ suis. et omēs alij⁹ de p̄lo suo
staminarent in escis gētiliū. s. comedēdo cibos
eis p̄hibitos in lege. ip̄e solus nō est stamia-
tus in escis eoz abstinenē. s. ab esu ciboz illoz.
Thob. i. ca. Ita autē singularitas b̄m Her. a
p̄cedēti gradu sic orit. Turpe ē ei q̄ se sup̄ ce-
teros iactat si nō plus ceteris agat aliqd ut ul-
tra ceteros appareat. Per p̄dēti aut h̄ns m̄dicis
gradus iste. Plus sibi tal blādi⁹ vno ieiuno
q̄d ceteris p̄adētib⁹ facit q̄ si ceteri septē diebus
ieiunauerint. Cōmodior vīz̄ sibi vana oratiun/
cula peculiariſ q̄ tota psalmodia vni⁹ noctis.
Hoc et aliquē se esse pallidiorē et min⁹ comedē-
tē ad oia sua strenu⁹. et ad coia piger. vigilat
in lecto. dormit in choro. Et sic p̄z ps secunda
huius sermonis.

Parst̄cia huius sermōis i q̄ ponitur a
lius supbie gradus q̄ 8i arrogātia

Terco in isto sermōe ponēdus ē ali⁹ sup-
bie grad⁹ q̄ 8i arrogātia. cum. s. q̄s at-
tribuit sibi illā sciam et v̄tutē quā n̄ h̄
ex hoc q̄rēs alij⁹ p̄esse. subesse renuēs. eq̄ri ce-
teris nō sufferēs. adulatōnib⁹ acq̄escens. si ali-
quis eū nō venerat ipatiēs. Terc. xl viij. Subli-
mitate et arrogātia et supbie et altitudinē cor-
dis illi⁹. ego scio dīc dñs. s. ad p̄uīēdūm. Hac
arrogātia duc⁹ Mari⁹ ciuis roman⁹ nō aten-
tus q̄ fuerat sepius osul roman⁹ voluit tirāni-
ce et violētia esse septio. p̄p̄ q̄d interfec̄to fca.
est multoz ciuiū bello intestino facto int̄ Ma-
riū et Willā q̄ volunt eū in b̄z ipedire. vt narrat
Tit⁹ Livi⁹. Sic et Juli⁹ Cesar t̄uersus victor
de gallia voluit fieri osul vñ osecuta sunt m̄la
mala. Q̄d et q̄s c̄dat posse vel velit malos q̄scū
q̄ separari a bonis. p̄tmē ad arrogātā ostendit
Aug. di. Muāt⁹ arrogātie tumor ē. q̄ta huili-
tatis et levitatis obliuio et arrogātiae q̄nta ere-
ctio vt q̄s se posse facē c̄dat. q̄d nec aplis oces-
fit de⁹. zizama vicz a frūmto putz se posse dis-
cernē. xxiiij. q. m̄j. Perficit et ad arrogātā ipio.

se et despectiue docē vel regē subditos. et ō
aliros m̄uehē vt vidēant plus ip̄s sapē ut qdā
faciūt et in b̄mombz et in sc̄ptis suis. Cont̄ q̄s
Gratian⁹ p̄9 Lero. ait. q̄b̄l ipudēn⁹ arrogā-
tia rusticor̄ qui garrulitatē auētem putat. et
pati ad lites in subditos tumide intonant. dis.
xxvij. g. i. Ad idē Gre. xxvij. mora. ait. xlvi. dis.
b̄ h̄c. hoc h̄z xp̄um doctrina arrogatiuz. ut
huilic nesciat inferre q̄ docēt. et recta q̄ sapiūt
recte misstrare nō p̄nt. In vobis eoz pdit. cū
docēt q̄ q̄s in qdā sibi vident̄ sumitatis culmi-
na residiē. eosq; q̄s docēt ut lōge infrā se poſa-
tos. velut in imo respiciūt. q̄bus nō ūlēdo lo-
qui. h̄z vix dñando dignant. Iohs p̄ Ezechielez
xxviii. ca. 8i. Vos cū austeritate ipabatis et cū
potētia. Nec arrogātia b̄m Her. sic orit ex p̄-
cedētib⁹ Cū h̄c ex h̄ns q̄ singularit̄ agit apud
simpliciores ei⁹ opio excreuerit q̄ opa q̄ ēnunt
h̄z vñ pdēat nō discer nūt. dū m̄isez btificat in
errore mouēt. credit q̄d audit. obliuiscit̄ inten-
tionē dū āplectit̄ opionē. quicq; de om̄ alia re
plus sibi q̄ alij⁹ credit. de se v̄o pl̄9 alij⁹ q̄ li-
bi. et nō solū verbo aut opm ostētatōe suā p̄fe-
rat religionē. h̄z m̄itimo cordis affectu se credat
oib⁹ fāctioñē. Et quicquid de se laudat hoīes
nō ignorātie seu beniuelētie laudatoris. h̄z suis
meritis ascribit. Et iō i euā. h̄os. Mat̄. xxi. ca.
h̄m⁹ exēplū quō in oib⁹ dēm⁹ dare laudez et
gloriā d̄o. q̄r̄ vidētes pueri hebreoz mirabi-
lia q̄ fēt. Ihs in tēplo clamabāt dicētes. Osan-
na filio dauid. Prop̄ q̄d idignati p̄ncipes sa-
cerdotū dixerūt ei. Audis q̄d isti dicūt. Ihs a-
dixit eis. Uticq;. nūc̄ legistis. Ex ore infatiuz
et lactētiū p̄fecisti laude. Quā nob̄ eriā p̄ficē
ocedat ille qui cū p̄te et sp̄uscō viuit et ēgnat
in se. se. Amen

Feria q̄rta post p̄mā dñicā i q̄dragefi
ma d̄ tribz alij⁹ ḡdibus supbie. s. p̄sum
ptōe. p̄cti defētōe. et simulata oſeffiōe

Sermo. xlviij

Omne q̄d ē in mundo iē. Iteruz
ubi. s. Postq̄ i p̄cedētib⁹ duobz ser-
mōmbz frēs carissimi tractauimus d̄
gradibz supbie p̄ q̄ h̄o iniuriaē p̄ri-
mo. cū. s. d̄z ee par. In p̄ntiaz tractādū est de-
alij⁹ supbie ḡdibz quibz h̄o iniuriaē supiori cui
d̄z ee ifer or. q̄nā sic ex p̄te huilicatis fūt tria q̄
rū ad p̄ns spectat p̄ q̄ h̄o bñ ordiaē ad supio/
re. s. iſufficientia bonoz. ut. s. reputet se h̄o i oī-
bus insufficientē. oſeffio p̄tōr̄. vt. s. cogſcat
supiorz vultū p̄tōris iferoris. et patia adūlo/
rū. vt. s. patus fit ad v̄ba. Ita p̄ oppoſituz fūt
tres d̄b̄ supbie p̄ q̄s deordiaē h̄o ad supiorez.
suū. De quibz i p̄nti b̄mōe ēctādū est. q̄r̄ vt ait.
Ioh. in vobis xpositis. Oē q̄d ē i mūdo rē. q̄z
gradui supbie
Primus est p̄fuptō bonoz oīra p̄mū graduz

humilitatis

Secundus est defensio malorum nostra secundum
Tercius est simulata defensio contra tertium

Pars prima huius sermonis in qua ponitur
alius gaudius superbie quo homo iuriatur su
periori et dicitur presumptio.

Primo igitur in isto summo et standu est de
presumpto. quod sumus heret. ex precedenti gaudiu sic
oritur. Qui pessime putat quod propter se quod
alii non presumunt. Primum in ueritatem residet. in con
siliis primis respondet. non vocat et accedit si iussus se in
tromittit. deordiat ordiata. perficit facta. quodque ip
se non fecerit aut ordinauerit. nec recte feci. nec
pulcre ordinatum est. Et ille. Ad quo declaratur
torem de presumpcio tria notanda sunt. primo presumpcio
mis accepto. secundo presumpciois diuinitatio. factio p
resumpciois punitorum. Tertiu ad primu adutendum quod
presumpcio in scripturis pluribus modis accipit. Ali
quoniam non ponit per probatoe semiplena in iure. ex his
presumpcioe studiis. et cetera mada tua ubi. Greco. ait. Ex
transacta recte vite didicimus quod de tua sequenti
ouersatore presumamur. Et eo. c. vi. dicitur. Inno. Pri
ma facie presumit idoneum nisi aliud in exercitu ostendatur.
Vnde et. ff. quod me. ca. l. non est. Et. Presumptioi
statu nisi aliud aptissime ostendatur. Et iuste. Presu
mit quod dignus inibi probetur indignus. ff. de manu. in
test. l. seruos. et ex de scruti. i. or. fac. c. vnicco. et
idcirco toties cuiusque sua presumpcio perficitur. et
honestate occurrit. ff. de aequalitate. vel amicitate. l. cum quodam
Ad probatur facit regula iuris. Qui semel male sap
presumit malum. de re. i. u. li. xij. cum suis docto
ri. Aliquoniam sumit per quod bona fidetia. et sic ac
cepit. Iudith. vi. Benedictus dicitur quod non derelin
quis presumet de te. Et dicitur. noster. denique. dicitur. gre
co mulier quod fluxu sanguinis pati erat. per ipsum presump
titur agere. et deuote fidetur auctoritate habedatur.
Aliquoniam sumit per una ex scriptis blasphemie in spi
ritu sancto qua quod idem spem iniam ostendit permane
re in predictis. Aliquoniam sumit per opem magni
mitati et est spes superbie. et de hac aliis presum
sis est in predictis summo. De quod ait presbiter. i. noster. eth
os. Presumptioi insipiennes et se ignorantes sunt eis
apparet honorabilia quibus non sunt digni et ves
tibus se ornari. et ut honoretur magis de seipso
dicunt. Et iuste presumpcio per hoc describitur. Presumptio est
vicuum quod quis aggreditur ut exequatur ea quod sunt sup
facultatem et ordinem suam. Propter declaratoe sci
endu est summo Tho. scda. scde. quod cetero. quod magni
tas est virtus moralis tenebris ad magis opera et ad ma
gnos honores summo et summa honestate et
dignitate. summo persumto ubi. sed huic autem honestate op
ponitur aliquis vicuum summo defectu et aliquis summo excelsu
summo et aliis honestatibus moralibus. Et summo defectu
quod est opem vicuum pulillanimitatis quod quis intra
bit se ab aliis oibz quibus est dignus vel aptitudu
s. non estonatur ad operas ea quibus est dignus vel apt
er quod habet opem summo statu suu. Et summo prohibetur

Ecclesiastes. vii. ubi dicitur. Noli esse pulillanimitatis in aio tuo
Sed per excessum opponere magnimitati presumpcio
abitio. sed diversis modis. Nec est inconveniens ut
honestate opponere pulillanimitati iniquum mor
diate tedit ad magnos honores et iustitiae ut
eis. quod nec ad debitum finem nec debito modo recte. Vi
ciu presumpciois attemptat magnus opus excedens per
pia facultate. et hic. Az. vi. videtur vocari. non et
nisi. et. Sed magnimitatis aggreditur opus fibi pro
portionatu. Non at aliquis attemptet opus facere sua
facultate excedens viciu est et periculum quod est or
dinum naturalium erroris. quod facit presumptuosus. Et sicut
in Iudith. vi. De se quod de sua honestate presumet
huius tu deo. Vnde ad maiorem declaratioem tria
sunt notanda. Primum est quod sic eximis in statu etatis
imperfecte pueris presumptuosus est si attemptat fa
cere ea quod ad statu perfecte etatis pertinet. sic eximis
in statu honestatis imperfecte est presumptuosus si attem
ptaret facere ea quod sunt honestatis perfecte. ut exponere
se opere ubi est piculus martini. uel est de re se vite
deplorare. vel exponere se alio regnum. vel fa
cere excessivas penas et horrores. Non autem est presum
ptuosus si ad hunc tenuit ut in honestate perfecta perfici
at. ut faciebat apostolus Philemon. iij. que retro sunt ob
litus in antiqua me extensis ad brauium sequitur sup
ne vocacionis. quod per omnia perfectum. Non enim responde
te fit summi. sed a nimis quodque inchoat ut ad ma
iora pueniat. Nam neque puer dicetur presumptuo
sus tenuis ad hoc ut pueniat ad perfectum quod est
in etate virili. Secundum notandum est quod si homo vult
se esse heret et querere ad dina per orationem deploratioem
et horrorem vestrum se eis per intellectum et voluntatem
quod dina sunt super hominem. non tamen dicetur presumptuo
sus si debito modo. sed summo capacitate sua se applicet
eis. Et tertius est quod in hoie sunt quodam potenter na
turalis ut intellectus et voluntas. per quod per hoc omni
imortalibus et dominis. Etiam autem presumptuosus si in
tellectum applicaret ad ea quod sunt super capacitatem
suam ad apprehensionem ut deum est. de curiositate.
Tertium notandum est quod si quis intendat aliquod vicium
opus facere honestate sua excedens facultatem suam talis
est vicius. Sed si aliquis attemptat aliquod bonum fa
cere non ex se sed honestate dimidi auxiliu. sed iam non erit pre
sumptuosum. Et quartus est quod opus magnus de se cum
fiducia dimidi auxiliu facultatem neminem non excedit.
quod intellige cum id est fibi proportionatum summo ordinio
nem suam presumpcio coi auxilio. Nam haec at
temptaret facere miracula aut intendere predicare sub
fiducia dimidi auxiliu magis presumpto est sed attemptare
celebrare. coi ouere. religionis ingressum
regimur ipsorum. et horrorem cuiusdam circumspectio
Et cum dino auxilio sunt. et si non propter honestate. vnde non
est etiam presumptuo. Sed honestus vnu dubius. quod deinceps
est quod presumpcio et pulillanimitas sunt via opposita
magnimitati. quod est genitus periculum. Andetur
summo Tho. quod ista perinde considerari tripliciter. Primo summo
spiritu suu. et sic pulillanimitas est deterius et fre
quentius. Deterius quod est et grauius periculum eo quod per
pulillanimitatem credidit homo a bonis quod est pessimum.

vt dicit p̄hs. nij. ethi. Presumptuosus autem h̄z
actū sublimiorē actui magnamini inq̄tū cona-
tur in malū. i. ḡf. r̄c. Est etiā p̄ctm freq̄nt⁹ pu-
fillamītas. q̄ plures rep̄iunt̄ q̄ omittūt fas-
cere bona q̄ p̄nt q̄ se extēdāt ad facēdūz bo-
num q̄s nō p̄nt. Sc̄do aut̄ p̄nt considerari sc̄dm
fūā radicē. et sic p̄sumptō est ḡuius q̄ p̄fullamī-
tas. q̄ radix p̄sumptōmis est supbia. radix
q̄o p̄fullamītatis est igeāta sue possibilita-
tis q̄ pigritia. Supbia est graui⁹ q̄ pigricia.
Vñ Eccl. xxvij. 8r. O p̄sumptio neq̄stima vñ cre-
ata es. Vbi r̄ndet glo. De mala volūtate crea-
ture. s. supbia Et iero. ad Paulā et Eustochiū
dicit. De nulla re ita irascit̄ de⁹ quo si p̄ctor p̄-
sumptuosus supbiat. Tercō p̄nt considerari b̄m ef-
fectū in de sequētē. et hic p̄sumptio est ḡui⁹ p̄ctm
q̄lām ex ip̄a sequunt̄ inumerā mala sibi et alijs.
Presumptuoh. n. mdigne accedit ad honores et
dignitates et officia multa de sensu suo attem-
ptantes et multa scādala faciētes. Vñ Br. Sap.
xvij. H̄p p̄sumit seuā turbata sc̄ia. Puhlla
mītas q̄o nocet tm̄ socio xp̄o illū p̄uādo ip̄b
bonis q̄ facere posset. alijs aut̄ nocet p̄ accidēs
nō iuuando ut posset. Quantū ad b̄m p̄ncipale
de p̄sumptō sciendū est q̄ triplex rep̄it p̄sumptio.
Prima est de iusticia. Sc̄ba est de potētia
Tertia de sc̄ia. Prima igit̄ p̄sumptio est de iusti-
cia. de qua dicit iero. Nulla p̄sumptio p̄mitio-
or q̄ de xp̄a iusticia et sc̄ia qñ. s. q̄s ita fidit
Avtute et ostātia sua q̄ amissō timore expoit se
piculis p̄ctoz tanq̄ sit cert⁹ de nō peccando
Sed vt Leo papa in sermōe q̄dragē h̄me inq̄t
Nemo de sui cordis puritate fidat. s. p̄sumen-
to. q̄r p̄uigil ille hostis acerib⁹ pullat in his
b̄is quos marie nouit abstinere a p̄ctis. hec il-
le. Et p̄ h̄uc modū diabolus aliquā decipit ho-
mines. vt cū p̄ plā tpa nō fuerint temptati sic
reddat securos et mcautos. et demū ad malum
trahat. Non legē in vītis p̄tm. q̄ cū qdā eēt in
firmat⁹ ḡuit pet̄t Iniam eūdi ad ciuitatez ut
curaret. Cui cū abbas ostradicēt ne forte i for-
matōem cadēt. ille ostriat⁹ ait. Ego fū mor-
tuus corpe. et q̄o p̄t hoc mibi stingē. Cui
ille. Et si tu mortu⁹ es. nō est mortu⁹ diabolus
temptator. Qui cū iuisset ad equitatē. qdā v̄go
ob deuotōem se obtulit ad seruēdū ei. et cū ali-
quātūlū dualuisset ex nimia sūpta familiarita-
te et fiducia eā cognouit. et filiū ex ea suscepit.
De quo tñ publice penituit h̄ortans alios sui
exemplō ne de se p̄sumeret. Et nūc h̄o h̄z time-
re nō p̄sumē. considerata ip̄h⁹ inualitudine et de-
moni fortitudine. Vñ iero. ad Eustochiū de rec-
to mō viuēdi. xxiij. q. v. si Paulus. inq̄t. si pau-
lus ap̄s vas electōmis et p̄pat⁹ in euāgelium
xp̄i ob carnis aculeos et mētiua vicioz̄ repre-
mit corp⁹ suū et in fuitutē redigit et tñ videt
aliā legē in mēbris suis repugnatē legi mentis
sue. Si post nuditatē. ieiunia. famē. carces fla-
gella supplicia in se reuersus exclamat. Infeliz
ego homo quis me liberabit de corp̄e mortis

h̄z. et tu te putas secuz̄ eē dēre. Is ille. et vbi
q̄s de se p̄sumeret. ita q̄ exponēt se scient p̄cu-
culis p̄ctoz mortalit̄ peccaret. iurta illis. p̄u.
xxvij. ca. Qui amat piculū incidit in illud. ut si
q̄s ex aspectu fixo in aliq̄m p̄sonā vel familia-
ri colloq̄o vel turpi societate vel loco iā exptus
est laphi et recēs et aduertent̄ ad istā se ponit
male se possit iste a mortali excusare. Beatus
igit̄ vir qui sp̄ est pauidus. q̄ v̄o mētis ē dure-
mīmis p̄sumēdo corrueit in malū. p̄u. xxvij. ca.
Tonus q̄sc̄ ḡ fragilē se cognoscat et aptū ad p̄/
petrandū oia mala nisi de⁹ custodiat. et ip̄e in
se custodiat vitādo occasiōes maloz̄. Confir-
mat p̄dicta iero. ad Eustochiū di. Nulla ēt in
hoc libello adulatio. adulator q̄ppe blādus ini-
mīcus est. Nulla erit rhetorici p̄opa sermonis
q̄ te etiā mē angelos statuat. Et b̄titudie v̄ gi-
nitatis exposita subiectat mūdū sub pedib⁹ tuis
p̄olo tibi supbiā venire de apphito h̄ timorem
bonusta incedis auro. latro vitād⁹ est. Stadi-
um est hec vita mortalib⁹. Is ostēdim⁹ vt alibi
coronemur. Nō mē serpētesci sc̄opiōes secu-
rus ingredit̄. En inebriat⁹ est inquit dñs gla-
dius me⁹ in celo. et tu pacē arbitraris in terra
q̄ tribulos generat et spimas quā serpens co-
medit. Nō est nobis colluctatō adūsus carnez
et sanguinē. h̄ aduersus p̄ncipes et pt̄ates mū-
di h̄z et rectores tenēbraz̄ barz̄. et adūsus spi-
ritualia nequicie in celestib⁹. magnis inimico-
rum agmībus circūdamur. hostib⁹ plena sunt
oia. Caro fragil̄ et cini⁹ futura p̄modicuz p̄u-
gnat sola cū plurib⁹. Is ille. Sc̄ba p̄sumptō est
de sc̄ia. Presumit. n. aliquis de sua sc̄ia qñ i his
q̄ sapientē dubitat ip̄e audet p̄cipitare s̄nam.
h̄c faciūt hodie multi p̄dicatores et offēsires
vel q̄ etiā q̄ p̄reprobāt dicta p̄ctoz ma-
gistroz̄ et sc̄oz̄ quoq̄ corrigiā calciamētoz̄
nō fūt digni soluē. Et q̄s Br. Eccl. xxvij. In me-
dio magnator̄ loqui nō p̄sumas. Ad magnaz
aut̄ p̄sumptōz de sua sc̄ia p̄tinet qui fine cā vrgē
tenutat leges et statuta maioz̄ q̄si ip̄i meli⁹
cognoscat q̄ ancessores fūdatores legū et re-
ligionū plem sapia. h̄z ut dīc Nico. papa. Ai-
diculū est et satis abhoiabile dedec⁹ ut ēditio-
nes quas a p̄rib⁹ accepim⁹ ifringi patiamur
dis. xij. In eō figurā p̄ceptū fuit a dño in vetē
lege. Ne trāsgrediaris emios q̄s p̄es tui po-
suerut. i. ordiātōes. Nec ex h̄z q̄ alibi seruāt cō-
trariū d̄z q̄s mutare de leui mores q̄s iuenit in
loco antiq̄tos in reb⁹ indifferētibus nisi sit rō
multū vrgēs et sine scādalo. q̄r p̄sumptō esset
Vñ iero. Illud breuit̄ admonēdū puto ēditio-
nes ecclasticas q̄ fidei nō officiūt. ita obseruā/
das vt a maiorib⁹ tradite fūt. nec alioz̄ osue-
tudinē. alioz̄ more subuerti. dis. xij. Et dīc ibi
glo. sup v̄bo fidei. vel et moribus bonis. Ad
magnā v̄tīq̄ p̄sumptōz p̄tinet. vt ponat se quis
ad audiēdas offēsires qui ignar⁹ est coiūm p̄/
sumēs hoc ex magna sua bona itētōe et aliq̄li
p̄ctica et b̄omītate seu subtilitate natāli itēlīcūs